Digitally signed by Denis Stroligo
DN: c=SI, o=state authorities, ou=web-certificates, givenName=Denis, sn=Stroligo, serialNumber=1237892714014, cn=Denis Stroligo
Reason: Direktor Uradnega lista Republike Slovenije
Date: 2021.11.09 12:07:20 +01'00'

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **176** Ljubljana, torek **9. 11. 2021** ISSN **1318-0576** Leto **XXXI**

DRŽAVNI ZBOR

3462. Zakon o kazenskem postopku (uradno prečiščeno besedilo) (ZKP-UPB16)

Na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika državnega zbora in sklepa Državnega zbora z dne 22. 9. 2021 je Državni zbor na seji dne 26. 10. 2021 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o kazenskem postopku, ki obsega:

– Zakon o kazenskem postopku – ZKP (Uradni list RS, št. 63/94 z dne 13. 10. 1994),

– Popravek Zakona o kazenskem postopku – ZKP (Uradni list RS, št. 70/94 z dne 11. 11. 1994),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi prvega odstavka 201. člena, prvega odstavka 361. člena in dela drugega odstavka 202. člena Zakona o kazenskem postopku ter o ugotovitvi, da 3. točka drugega odstavka 201. člena in 2. točka prvega odstavka 432. člena Zakona o kazenskem postopku nista v skladu z Ustavo ter da Zakon o kazenskem postopku ni v skladu z Ustavo, kolikor ne določa tudi milejših ukrepov za preprečevanje ponovitvene nevarnosti, in da določbe Zakona o kazenskem postopku, ki urejajo postopek odločanja o odreditvi, podaljšanju in odpravi pripora, niso v skladu z Ustavo, št. U-I-18/93 (Uradni list RS, št. 25/96 z dne 16. 5. 1996),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi členov od 150 do 156 Zakona o kazenskem postopku, št. U-I-25/95 (Uradni list RS, št. 5/98 z dne 23. 1. 1998),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-A (Uradni list RS, št. 72/98 z dne 23. 10. 1998),

– Zakon o spremembi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-B (Uradni list RS, št. 6/99 z dne 29. 1. 1999),

– Zakon o spremembi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-C (Uradni list RS, št. 66/2000 z dne 26. 7. 2000),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-D (Uradni list RS, št. 111/01 z dne 29. 12. 2001),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu – ZDT-B (Uradni list RS, št. 110/02 z dne 18. 12. 2002),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi drugega odstavka 41. člena Zakona o kazenskem postopku v delu, ki se glasi: "v primeru iz 6. točke 39. člena zakona pa samo do začetka glavne obravnave", št. U-I-149/99-15 (Uradni list RS, št. 44/03 z dne 12. 5. 2003),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-E (Uradni list RS, št. 56/03 z dne 13. 6. 2003),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-F (Uradni list RS, št. 43/04 z dne 26. 4. 2004),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi dela besedila prvega odstavka 502. člena in tretjega odstavka 109. člena Zakona o kazenskem postopku, št. U-I-296/02 (Uradni list RS, št. 68/04 z dne 21. 6. 2004),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-G (Uradni list RS, št. 101/05 z dne 11. 11. 2005),

– Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o kazenskem postopku – ZKP-H (Uradni list RS, št. 14/07 z dne 16. 2. 2007),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da je 20. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene protiustavnosti, št. U-I-24/04-24 (Uradni list RS, št. 40/07 z dne 7. 5. 2007),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu – ZDT-E (Uradni list RS, št. 40/07 z dne 7. 5. 2007),

– Zakon o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije – ZSKZDČEU (Uradni list RS, št. 102/07 z dne 9. 11. 2007),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da je tretji odstavek 421. člena Zakona o kazenskem postopku v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene protiustavnosti, št. U-I-96/06-13 (Uradni list RS, št. 21/08 z dne 29. 2. 2008),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o brezplačni pravni pomoči – ZBPP-B (Uradni list RS, št. 23/08 z dne 7. 3. 2008),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da je 137. člen Zakona o kazenskem postopku v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene protiustavnosti, št. U-I-328/04-22 (Uradni list RS, št. 65/08 z dne 30. 6. 2008),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da je Zakon o kazenskem postopku v neskladju z Ustavo, ker ne določa roka, v katerem bi moral biti postopek nove razsoje pravnomočno končan, in o načinu izvršitve odločbe, št. U-I-25/07-43 (Uradni list RS, št. 89/08 z dne 19. 9. 2008),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-I (Uradni list RS, št. 68/08 z dne 8. 7. 2008),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-J (Uradni list RS, št. 77/09 z dne 2. 10. 2009),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da je Zakon o kazenskem postopku v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene

protiustavnosti, št. U-I-80/09-26, Up-3871/07-26 (Uradni list RS, št. 88/09 z dne 5. 11. 2009),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o delni razveljavitvi četrtega stavka drugega odstavka 205. člena Zakona o kazenskem postopku, št. U-I-50/09-18 (Uradni list RS, št. 29/10 z dne 9. 4. 2010),

– Zakon o državnem tožilstvu – ZDT-1 (Uradni list RS, št. 58/11 z dne 22. 7. 2011),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-K (Uradni list RS, št. 91/11 z dne 14. 11. 2011),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-L (Uradni list RS, št. 47/13 z dne 31. 5. 2013),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-M (Uradni list RS, št. 87/14 z dne 5. 12. 2014),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da sta Zakon o kazenskem postopku in Zakon o odvetništvu v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene protiustavnosti, št. U-I-115/14-28, Up-218/14-45 (Uradni list RS, št. 8/16 z dne 5. 2. 2016),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi četrtega odstavka 399. člena Zakona o kazenskem postopku, kolikor izključuje pritožbo zoper sklep Vrhovnega sodišča o odreditvi pripora po četrtem odstavku 394. člena v zvezi z drugim odstavkom 398. člena Zakona o kazenskem postopku, št. U-I-12/15-13 (Uradni list RS, št. 64/16 z dne 14. 10. 2016),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi tretje povedi prvega odstavka 78. člena Zakona o kazenskem postopku, kolikor se nanaša na primere, ko je domnevno žaljiva izjava usmerjena osebno zoper sodnika oziroma senat, pred katerim je bila dana oziroma ki je pristojen odločiti o vlogi, ki jo vsebuje; o razveljavitvi druge povedi 130. člena Zakona o kazenskem postopku, kolikor se nanaša na možnost spremembe denarne kazni, izrečene po prvem odstavku 78. člena tega zakona, v kazen zapora, št. U-I-51/16-9 (Uradni list RS, št. 65/16 z dne 20. 10. 2016),

– Avtentično razlago četrtega odstavka 153. člena in drugega odstavka 154. člena Zakona o kazenskem postopku – ORZKP153,154 (Uradni list RS, št. 66/17 z dne 24. 11. 2017),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-N (Uradni list RS, št. 22/19 z dne 5. 4. 2019),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da je 41. člen Zakona o kazenskem postopku v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene protiustavnosti, št. U-I-208/18-8, Up-96/15-33 (Uradni list RS, št. 55/20 z dne 20. 4. 2020),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da je drugi odstavek 129.a člena Zakona o kazenskem postopku, kolikor določa petnajstdnevni rok za vložitev predloga o nadomestitvi kazni zapora s hišnim zaporom, ki teče od pravnomočnosti sodbe oziroma od zadnje vročitve prepisa sodbe dalje, v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene protiustavnosti, št. U-I-14/20-9, Up-844/16-27 (Uradni list RS, št. 89/20 z dne 19. 6. 2020),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da je Zakon o kazenskem postopku v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene protiustavnosti, št. U-I-418/18-17, Up 920/18-20 (Uradni list RS, št. 191/20 z dne 18. 12. 2020),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-O (Uradni list RS, št. 200/20 z dne 29. 12. 2020),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da sta bila četrti odstavek 153. člena in drugi odstavek 154. člena Zakona o kazenskem postopku v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe, št. U-I-462/18-45 (Uradni list RS, št. 105/21 z dne 2. 7. 2021).

Št. 713-01/21-21/3
Ljubljana, dne 26. oktobra 2021
EPA 2143-VIII

Državni zbor
Republike Slovenije
Tina Heferle
podpredsednica

Z A K O N
O KAZENSKEM POSTOPKU
uradno prečiščeno besedilo
(ZKP-UPB16)

PRVI DEL
SPLOŠNE DOLOČBE

I. poglavje
TEMELJNA NAČELA

1. člen

(1) Ta zakon določa pravila, ki naj zagotovijo, da se nihče, ki je nedolžen, ne obsodi, storilcu kaznivega dejanja pa izreče kazenska sankcija ob pogojih, ki jih določa kazenski zakon in na podlagi zakonitega postopka.

(2) Preden se izda pravnomočna sodba, sme biti obdolženec omejen v svoji prostosti in v svojih pravicah samo ob pogojih, ki jih določa ta zakon.

2. člen

Kazensko sankcijo sme izreči storilcu kaznivega dejanja samo z zakonom ustanovljeno pristojno sodišče v postopku, ki se uvede in izvede po tem zakonu.

3. člen

(1) Kdor je obdolžen kaznivega dejanja, velja za nedolžnega, dokler njegova krivda ni ugotovljena s pravnomočno sodbo.

(2) Sodišče sme obsoditi obdolženca samo, če je prepričano o njegovi krivdi.

4. člen

(1) Oseba, ki ji je vzeta prostost, mora biti v materinem jeziku ali jeziku, ki ga razume, takoj obveščena o razlogih za odvzem prostosti. Takoj mora biti poučena, da ni dolžna ničesar izjaviti, da ima pravico do takojšnje pravne pomoči zagovornika, ki si ga svobodno izbere, in o tem, da je pristojni organ na njeno zahtevo dolžan o odvzemu prostosti obvestiti njene najbližje. Osumljenec, ki mu je vzeta prostost, mora biti obveščen tudi o pravicah iz 8. člena tega zakona ter o pravici iz četrtega odstavka tega člena.

(2) Osumljenec ima pravico do zagovornika od odvzema prostosti dalje.

(3) Za odvzem prostosti osumljencu se šteje vsaka omejitev prostosti, ki pomeni prisilno zadržanje.

(4) Če si osumljenec, ki mu je vzeta prostost, glede na svoje premoženjske razmere ne more zagotoviti zagovornika sam, mu ga na njegovo zahtevo in stroške države postavi policija, če je to v interesu pravičnosti. Postavljeni zagovornik opravlja to dolžnost tudi v postopku po 204.a členu tega zakona in v kazenskem postopku zoper obdolženca, pod enakimi pogoji kot zagovornik, ki ga postavi sodišče.

(5) Osumljenec, ki mu je vzeta prostost, mora biti o svojih pravicah iz tega člena in 157. člena tega zakona poučen pisno, v vsebini iz Priloge 1, ki je sestavni del tega zakona. Pisno obvestilo mora biti sestavljeno v materinem jeziku osumljenca ali

v jeziku, ki ga osumljenec razume. Če pisno obvestilo v ustreznem jeziku ni na voljo, se osumljenca, ki mu je vzeta prostost, o pravicah najprej pouči ustno v jeziku, ki ga razume, nato pa se brez nepotrebnega odlašanja zagotovi tudi pisno obvestilo.

5. člen

(1) Obdolžencu se mora že pri prvem zaslišanju povedati, katerega dejanja je obdolžen in kaj je podlaga za obdolžitev.

(2) Obdolžencu se mora omogočiti, da se izjavi o vseh dejstvih in dokazih, ki ga obremenjujejo, in da navede vsa dejstva in dokaze, ki so mu v korist.

(3) Obdolženec se ni dolžan zagovarjati in odgovarjati na vprašanja, če pa se zagovarja, ni dolžan izpovedati zoper sebe ali svoje bližnje ali priznati krivde.

6. člen

(1) Kazenski postopek teče v slovenskem jeziku.

(2) Če je pri sodišču v skladu z ustavo v uradni rabi tudi jezik italijanske ali madžarske narodne skupnosti, lahko na način, določen z zakonom, kazenski postopek teče tudi v jeziku te narodne skupnosti.

7. člen

(1) Tožbe, pritožbe in druge vloge se podajajo sodišču v slovenskem jeziku.

(2) Na območjih, kjer živijo pripadniki italijanske ali madžarske narodne skupnosti, lahko pripadniki teh narodnih skupnosti podajajo vloge v italijanskem oziroma madžarskem jeziku, če je pri sodišču jezik te narodne skupnosti v uradni rabi.

(3) Tujec, ki mu je vzeta prostost, ima pravico podajati sodišču vloge v svojem jeziku, v drugih primerih pa tuji državljani lahko podajajo vloge v svojem jeziku samo ob pogoju vzajemnosti.

8. člen

(1) Stranke, priče, osumljenci in drugi udeleženci v postopku imajo pri preiskovalnih in drugih sodnih dejanjih ali na glavni obravnavi pravico uporabljati svoj jezik na način, kot ga določa ta zakon.

(2) Če preiskovalno, drugo sodno dejanje ali glavna obravnava ne tečejo v jeziku oseb iz prejšnjega odstavka, je treba zagotoviti ustno tolmačenje tistega, kar oni ali drugi govorijo ter pisno prevajanje listin in drugega pisnega dokaznega gradiva, ki so bistveni za uveljavljanje njegovih pravic (bistveni dokumenti), zlasti pa:

– za osumljenca in obdolženca obtožni akti, vabila, vse odločbe o odvzemu prostosti, sodbe, odločbe sodišč o izločitvi dokazov, zavrnitvi dokaznih predlogov in izločitvi sodnikov;

– za oškodovanca na njegovo zahtevo vabila, sklepi o zavrženju kazenske ovadbe, sklepi o zavrženju ali zavrnitvi zahteve za preiskavo, sklepi o ustavitvi postopka, sklepi o zavrženju obtožnega akta, sodbe in pouk o pravici prevzeti oziroma nadaljevati pregon (60., 62. in 433. člen tega zakona).

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko sodišče na predlog oškodovanca, osumljenca ali obdolženca odloči, da je glede na konkretne okoliščine primera treba zagotoviti tolmačenje ali prevajanje tudi drugega gradiva ali dejanj, da se zagotovi uresničevanje jamstev ali pravic v predkazenskem ali kazenskem postopku.

(4) Sodišče lahko izjemoma odloči, da se pisno ali ustno povzamejo ali da se ustno tolmačijo tisti deli sicer bistvenih dokumentov, ki niso pomembni za razumevanje kazenske zadeve ali za morebitno uporabo pravnih sredstev s strani posamezne osebe iz prvega odstavka tega člena.

(5) Osebe iz prvega odstavka tega člena lahko pri opravljanju preiskovalnih in drugih sodnih dejanj ali na glavni obravnavi in v primerih iz drugega in tretjega odstavka tega člena na podlagi smiselne uporabe sedmega odstavka 82. člena tega zakona vložijo ugovor, če menijo, da tolmačenje ali prevajanje ni ustrezno, ker ne omogoča uresničevanja jamstev ali pravic v predkazenskem ali kazenskem postopku, ali če zaradi potrebe njihovega spoštovanja menijo, da je glede na konkretne okoliščine primera treba zagotoviti tolmačenje ali prevajanje tudi v drugih primerih v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

(6) O pravici do prevajanja in tolmačenja je treba osebe iz prvega odstavka tega člena poučiti. Če zna jezik, v katerem teče postopek, se lahko posameznik prostovoljno in izrecno odpove prevajanju ali tolmačenju določenega preiskovalnega in drugega sodnega dejanja ali dela glavne obravnave ali določenih sodnih ali drugih pisanj v skladu s tem členom. Pouk in izjava posameznika se vpišeta v zapisnik.

(7) Prevaja in tolmači sodna tolmačka ali sodni tolmač (v nadaljnjem besedilu: sodni tolmač). Če za določen jezik ni na razpolago sodnega tolmača, lahko sodišče po uradni dolžnosti ali na predlog državnega tožilca ali policije v skladu s smiselno uporabo 233. člena v zvezi s četrtim odstavkom 249. člena tega zakona postavi za opravljanje prevajanja ali tolmačenja drugo ustrezno osebo, ki obvlada tuj jezik, za katerega ni sodnih tolmačev ali jih primanjkuje.

(8) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za gluhe in neme osebe.

(9) Stroški za tolmačenje ali prevajanje se ne zaračunajo osebam iz prvega in osmega odstavka tega člena in bremenijo proračun.

9. člen

(1) Vabila, odločbe in druga pisanja pošilja sodišče v slovenskem jeziku.

(2) Sodišče, pri katerem je v uradni rabi tudi italijanski oziroma madžarski jezik, vroča vabila tudi v tem jeziku, odločbe in druga pisanja pa v tem jeziku le, kadar sodišče vodi postopek v obeh uradnih jezikih. Udeleženci v postopku se lahko odpovejo pravici do vročanja odločb in drugih pisanj v madžarskem in italijanskem jeziku. Odpoved je treba zapisati v zapisnik.

(3) Osebi, ki ji je vzeta prostost, se vroči tudi prevod pisanj iz prvega odstavka tega člena v jeziku, ki ga uporablja v postopku, če se po drugem odstavku prejšnjega člena tega zakona ni odpovedala pravici do prevajanja.

10. člen

(1) Nihče ne sme biti preganjan in kaznovan zaradi kaznivega dejanja, za katero je bil s pravnomočno sodno odločbo oproščen ali obsojen ali je bil kazenski postopek zoper njega pravnomočno ustavljen ali je bila obtožba zoper njega pravnomočno zavrnjena.

(2) Pravnomočna sodna odločba se sme spremeniti v postopku z izrednimi pravnimi sredstvi samo v obsojenčevo korist.

11. člen

Prepovedano je izsiljevati od obdolženca ali kakšnega drugega udeleženca v postopku priznanje oziroma kakšno drugo izjavo.

12. člen

(1) Obdolženec ima pravico, da se brani sam ali s strokovno pomočjo zagovornika, ki si ga izbere sam izmed odvetnikov.

(2) Če si obdolženec ne vzame zagovornika sam, mu ga postavi sodišče, kadar je to določeno s tem zakonom, da se zagotovi njegova obramba.

(3) (prenehal veljati)

(4) Obdolžencu se mora zagotoviti primeren čas in možnosti za pripravo obrambe.

13. člen

Kdor je bil neupravičeno obsojen za kaznivo dejanje ali mu je bila neutemeljeno vzeta prostost, ima pravico biti rehabilitiran, pravico do povrnitve škode in druge pravice, ki jih določa zakon.

14. člen

Obdolženca ali drugega udeleženca v postopku, ki bi iz nevednosti lahko opustil kakšno dejanje v postopku ali zaradi

tega ne bi izkoristil svojih pravic, pouči sodišče o pravicah, ki mu gredo po tem zakonu in o posledicah, če bi dejanje opustil.

15. člen

Sodišče si mora prizadevati, da se postopek izvede brez zavlačevanja in da onemogoči kakršnokoli zlorabo pravic, ki jih imajo udeleženci v postopku.

16. člen

(1) V kazenskem postopku imata obdolženec in tožilec položaj enakopravnih strank, kolikor ta zakon ne določa drugače.

(2) Tožilec mora navesti dejstva, na katera opira svoj zahtevek in predlagati dokaze, s katerimi ta dejstva dokazuje.

(3) Obdolženec ima pravico navajati dejstva in predlagati dokaze, ki so mu v korist.

17. člen

(1) Sodišče in državni organi, ki sodelujejo v kazenskem postopku, morajo po resnici in popolnoma ugotoviti dejstva, pomembna za izdajo zakonite odločbe.

(2) Enako pazljivo morajo preizkusiti in ugotoviti tako dejstva, ki obdolženca obremenjujejo, kakor tudi dejstva, ki so mu v korist.

18. člen

(1) Pravica sodišča in državnih organov, ki sodelujejo v kazenskem postopku, da presojajo, ali je podano kakšno dejstvo ali ne, ni vezana na nobena posebna formalna dokazna pravila in ne z njimi omejena.

(2) Sodišče ne sme opreti sodne odločbe na dokaze, ki so bili pridobljeni s kršitvijo ustavno določenih človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kot tudi ne na dokaze, ki so bili pridobljeni s kršitvijo določb kazenskega postopka in je zanje v tem zakonu določeno, da se sodna odločba nanje ne more opreti, ali ki so bili pridobljeni na podlagi takega nedovoljenega dokaza.

18.a člen

Policija, državno tožilstvo, sodišče in drugi državni organi, strokovnjaki, izvedenci, sodni in drugi tolmači ter poravnalci morajo med predkazenskim in kazenskim postopkom še posebej skrbno in obzirno ravnati z oškodovanci, osumljenci, obdolženci in obsojenci, kadar je to potrebno zaradi njihove ranljivosti, kot na primer starosti, zdravja, nebogljenosti, ali druge podobne okoliščine.

19. člen

(1) Kazenski postopek se uvede na zahtevo upravičenega tožilca.

(2) Za dejanja, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, je upravičeni tožilec državni tožilec, za dejanja, za katera se preganja na zasebno tožbo, pa je upravičeni tožilec zasebni tožilec.

(3) Če državni tožilec spozna, da ni razlogov za uvedbo ali za nadaljevanje kazenskega postopka, lahko stopi na njegovo mesto oškodovanec kot tožilec ob pogojih, ki so določeni s tem zakonom.

20. člen

Državni tožilec je dolžan začeti kazenski pregon, če je podan utemeljen sum, da je storjeno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, kolikor zakon ne določa drugače.

21. člen

(1) V kazenskem postopku sodijo sodišča zborno.

(2) Pri okrajnem sodišču sodi sodnik posameznik.

22. člen

Če je predpisano, da ima uvedba kazenskega postopka za posledico omejitev posameznih pravic in zakon ne določa česa drugega, nastanejo te posledice s pravnomočnostjo obtožnice; pri kaznivih dejanjih, za katera je kot glavna kazen predpisana denarna kazen ali zapor do treh let, pa z dnem, ko je izdana obsodilna sodba, ne glede na to ali je postala pravnomočna ali ne.

23. člen

(1) Če je uporaba kazenskega zakona odvisna od predhodne odločitve o kakšnem pravnem vprašanju, za katero je pristojno sodišče v kakšnem drugem postopku ali kakšen drug državni organ, lahko sodišče, ki sodi v kazenski zadevi, samo odloči tudi o tem vprašanju po določbah, ki veljajo za dokazovanje v kazenskem postopku. Odločitev kazenskega sodišča o takem pravnem vprašanju pa ima učinek samo za kazensko zadevo, ki jo to sodišče obravnava.

(2) Če je o takem predhodnem vprašanju že odločilo sodišče v kakšnem drugem postopku ali je o njem odločil kakšen drug državni organ, taka odločba ne veže kazenskega sodišča glede presoje vprašanja, ali je bilo določeno kaznivo dejanje storjeno ali ne.

II. poglavje
PRISTOJNOST SODIŠČ

1. **Stvarna pristojnost in sestava sodišč**

24. člen

Sodišča sodijo v kazenskih zadevah v mejah svoje stvarne pristojnosti, ki jo določa zakon.

25. člen

(1) Na prvi stopnji:

1) sodijo okrožna sodišča o kaznivih dejanjih, za katera je v zakonu predpisana kazen zapora petnajstih ali več let, v senatih, ki jih sestavljajo dva sodnika in trije sodniki porotniki, o kaznivih dejanjih, za katera je predpisana milejša kazen in o kaznivih dejanjih zoper čast in dobro ime, storjenih z javno objavo teh dejanj s tiskom, po radiu, televiziji ali z drugim sredstvom javnega obveščanja, na spletnih straneh ali na javnem shodu, na gramofonski plošči, zgoščenki, filmu, DVD-ju ali drugih videosredstvih, zvočnih ali podobnih sredstvih, ki so namenjena širšemu krogu ljudi, pa v senatih, ki jih sestavljajo en sodnik in dva sodnika porotnika;

1.a) sodi sodnik posameznik pri okrožnem sodišču o kaznivih dejanjih iz prejšnje točke v primeru iz 2. točke drugega odstavka 285.f člena tega zakona;

1.b) je sodnik pri okrožnem sodišču, ki je za to določen (v nadaljnjem besedilu: izvenobravnavni sodnik), pristojen tudi za naslednja procesna dejanja:

a) da odloči o žaljivi izjavi (tretji odstavek 78. člena);

b) da odloči glede varovanja podatkov (peti odstavek 154. člena, deveti do enajsti odstavek 219.a člena, prvi do šesti odstavek 222.a člena);

c) da spremeni pravnomočno sodbo tudi brez obnove kazenskega postopka (peti odstavek 407. člena);

č) da odloči o spremembi varnostnih ukrepov (drugi odstavek 496. člena);

d) da odloči o preklicu pogojne obsodbe in preklicu pogojne obsodbe z varstvenim nadzorstvom (prvi, tretji in četrti odstavek 506. člena);

e) da odloči o izbrisu obsodbe (peti odstavek 511. člena);

f) da odloči o prenehanju varnostnih ukrepov (četrti odstavek 513. člena);

2) sodi sodnik posameznik pri okrajnem sodišču o kaznivih dejanjih, za katera je kot glavna kazen predpisana denarna kazen ali kazen zapora do treh let;

3) je sodnik posameznik pri okrajnem sodišču v postopku o izrednih pravnih sredstvih ter v posebnih postopkih pristojen tudi za naslednja procesna dejanja, za katera je sicer po določ-

bah tega zakona pristojen predsednik senata, izvenobravnavni sodnik ali senat iz šestega odstavka tega člena:

a) da odloči o zahtevi za obnovo kazenskega postopka (prvi odstavek 412. člena);

b) (črtana);

c) da zavrže zahtevo za varstvo zakonitosti (drugi odstavek 422. člena);

č) da odloči o spremembi varnostnih ukrepov (drugi odstavek 496. člena);

d) da odloči o preklicu pogojne obsodbe (tretji in četrti odstavek 506. člena);

e) da odloči o izbrisu obsodbe (peti odstavek 511. člena);

f) da odloči o prenehanju varnostnih ukrepov (četrti odstavek 513. člena).

(2) Na drugi stopnji sodijo višja sodišča v senatih, ki jih sestavljajo trije sodniki.

(3) Na tretji stopnji sodi vrhovno sodišče v senatu, ki ga sestavlja pet sodnikov.

(4) Dejanja v preiskavi opravlja preiskovalni sodnik okrožnega sodišča, preiskovalna dejanja v postopku pred okrajnim sodiščem pa opravlja sodnik posameznik tega sodišča.

(5) Predsednik sodišča in predsednik senata odločata v primerih, ki so določeni v tem zakonu. Predsednik sodišča lahko z letnim razporedom pooblasti drugega sodnika tega sodišča za odločanje o zadevah določene vrste, za katere je pristojen po tem zakonu.

(6) V senatu, ki ga sestavljajo trije sodniki, odločajo okrožna sodišča o pritožbah zoper sklepe preiskovalnega sodnika okrožnega in sodnika posameznika okrajnega sodišča, kadar opravlja preiskovalna dejanja in zoper druge sklepe, če je tako določeno v tem zakonu, odločajo na prvi stopnji zunaj glavne obravnave, izvajajo postopek in izdajajo sodbe po določbah 517. člena tega zakona ter dajejo predloge v primerih, ki so določeni v tem ali v kakšnem drugem zakonu.

(7) V senatu, ki ga sestavljajo trije sodniki, odloča vrhovno sodišče o pritožbi zoper sklep sodišča druge stopnje glede pripora (sedmi odstavek 392. člena ter tretji in četrti odstavek 394. člena). V senatu, ki ga sestavlja pet sodnikov, odloča vrhovno sodišče o pritožbi zoper sklep o odreditvi pripora (četrti odstavek 399. člena v zvezi s četrtim odstavkom 394. člena in drugim odstavkom 398. člena).

(8) O predlogu za zavrnitev zahteve za varstvo zakonitosti kot očitno neutemeljene (drugi odstavek 421. in drugi odstavek 425. člena), odloča vrhovno sodišče v senatu, ki ga sestavljajo trije sodniki. O zahtevi za varstvo zakonitosti odloča vrhovno sodišče v senatu, ki ga sestavlja pet sodnikov, če pa je zahteva vložena zoper odločbo iz tretjega odstavka tega člena, pa odloča o tem senat, ki ga sestavlja sedem sodnikov. O zahtevi za varstvo zakonitosti zoper pravnomočno odločbo o priporu iz četrtega odstavka 420. člena tega zakona odloča vrhovno sodišče v senatu treh sodnikov, razen če je pripor odredilo sodišče druge stopnje (četrti odstavek 394. člena) ali če je bil pripor podaljšan s sklepom senata vrhovnega sodišča (drugi odstavek 205. člena). V tem primeru o zahtevi za varstvo zakonitosti odloča vrhovno sodišče v senatu petih sodnikov.

(9) V senatu, ki ga sestavljajo trije sodniki, odloča vrhovno sodišče o pritožbi zoper sklep o kaznovanju, ki ga je izdalo višje sodišče in o pritožbi zoper sklep o kaznovanju, ki ga je izdal predsednik vrhovnega sodišča (peti odstavek 78. člena).

2. **Krajevna pristojnost**

26. člen

(1) Krajevno pristojno je praviloma sodišče, na katerega območju je bilo kaznivo dejanje storjeno ali poskušeno.

(2) Zasebna tožba se lahko vloži tudi pri sodišču, na katerega območju ima obdolženec stalno ali začasno prebivališče.

(3) Če je bilo kaznivo dejanje storjeno ali poskušeno na območjih raznih sodišč ali na meji teh območij ali če je negotovo, na katerem območju je bilo storjeno ali poskušeno, je pristojno tisto sodišče, ki je na zahtevo upravičenega tožilca prvo začelo postopek; če se postopek še ni začel, pa sodišče, pri katerem je bila najprej zahtevana uvedba postopka.

27. člen

Če je bilo kaznivo dejanje storjeno na domači ladji ali na domačem letalu medtem, ko je bila ladja v domačem pristanišču oziroma ko je bilo letalo na domačem letališču, je pristojno sodišče, na katerega območju je pristanišče oziroma letališče. V drugih primerih, ko je bilo kaznivo dejanje storjeno na domači ladji ali na domačem letalu, pa je pristojno sodišče, na katerega območju je domovno pristanišče ladje oziroma domovno letališče letala, ali sodišče, na katerega območju je domače pristanišče oziroma letališče, kjer se ladja oziroma letalo prvič ustavi.

28. člen

(1) Če je bilo kaznivo dejanje storjeno s tiskom, je pristojno sodišče, na katerega območju je bil spis natisnjen. Če ta kraj ni znan ali če je bil spis natisnjen v tujini, je pristojno sodišče, na katerega območju se tiskani spis razširja.

(2) Če je po zakonu odgovoren pisec spisa, je pristojno tudi sodišče kraja, v katerem ima pisec stalno prebivališče, ali sodišče kraja, v katerem se je pripetil dogodek, na katerega se spis nanaša.

(3) Določbe prejšnjih dveh odstavkov se smiselno uporabljajo tudi v primeru, če sta bila spis ali izjava javno objavljena po radiu, televiziji ali z drugim sredstvom javnega obveščanja, na spletnih straneh ali na javnem shodu, na gramofonski plošči, zgoščenki, filmu, DVD-ju ali drugih videosredstvih, zvočnih ali podobnih sredstvih, ki so namenjena širšemu krogu ljudi.

29. člen

(1) Če kraj storitve kaznivega dejanja ni znan ali če je ta kraj zunaj ozemlja Republike Slovenije, je pristojno sodišče, na katerega območju ima obdolženec stalno ali začasno prebivališče.

(2) Če je sodišče, na katerega območju ima obdolženec stalno ali začasno prebivališče, že začelo postopek, ostane pristojno, čeprav se je zvedelo za kraj storitve kaznivega dejanja.

(3) Če ni znan kraj storitve kaznivega dejanja in tudi ne stalno ali začasno prebivališče obdolženca ali če sta oba zunaj ozemlja Republike Slovenije, je pristojno sodišče, na katerega območju je bil obdolženec prijet ali se je sam naznanil.

30. člen

Če je kdo storil kazniva dejanja v Republiki Sloveniji in v tujini, je pristojno sodišče, ki je pristojno za kaznivo dejanje, storjeno v Republiki Sloveniji.

31. člen

Če se po določbah tega zakona ne da dognati, katero sodišče je krajevno pristojno, določi vrhovno sodišče eno od stvarno pristojnih sodišč, pred katerim naj se izvede postopek.

3. **Združitev in izločitev postopka**

31.a člen

(1) Določbe od prvega do četrtega odstavka 32. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi v predkazenskem postopku za osumljenca kaznivih dejanj, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti in obtožni akt še ni bil vložen na pristojno sodišče ali ni bila zahtevana uvedba sodne preiskave.

(2) Če so v primeru iz prvega odstavka tega člena za usmerjanje predkazenskega postopka in pregon osumljenca pristojna različna okrožna državna tožilstva, je praviloma pristojno okrožno državno tožilstvo, ki je prvo prejelo kazensko ovadbo. Če so za usmerjanje predkazenskega postopka in pregon osumljenca pristojni različni državni tožilci istega okrožnega državnega tožilstva, je praviloma pristojen državni tožilec, ki je prvi prejel kazensko ovadbo. Nadaljnje kazenske ovadbe, za katere je smotrno izvesti enoten predkazenski postopek in vložiti enoten obtožni akt, se posredujejo pristojnemu državnemu tožilcu, ki z njimi ravna po tretjem odstavku tega člena.

(3) V primerih iz prvega odstavka tega člena se izvede enoten predkazenski postopek in vloži enoten obtožni akt, razen če bi bilo to nesmotrno oziroma bi oteževalo uspešno izvedbo predkazenskega in kazenskega postopka.

(4) Določbe tega člena se ne uporabljajo za zadeve iz pristojnosti Specializiranega državnega tožilstva Republike Slovenije.

(5) Podrobnejša pravila o načinu združevanja določa Državnotožilski red.

32. člen

(1) Če je ista oseba obdolžena več kaznivih dejanj in je za nekatera od njih pristojno okrajno sodišče, za druga pa okrožno sodišče, je pristojno okrožno sodišče; če so pristojna sodišča iste vrste, je pristojno tisto sodišče, ki je na zahtevo upravičenega tožilca prvo začelo postopek, če se postopek še ni začel, pa sodišče, pri katerem je bila najprej zahtevana uvedba postopka.

(2) Po prejšnjem odstavku se določi pristojnost tudi v primeru, če je obenem tudi oškodovanec storil kaznivo dejanje proti obdolžencu.

(3) Za sostorilce je praviloma pristojno sodišče, ki je kot pristojno za enega od njih prvo začelo postopek.

(4) Sodišče, ki je pristojno za storilce kaznivega dejanja, je praviloma pristojno tudi za udeležence, prikrivalce, tiste, ki so pomagali storilcu po kaznivem dejanju in za tiste, ki niso naznanili, da se pripravlja kaznivo dejanje, oziroma niso naznanili kaznivega dejanja ali storilca.

(5) V primerih iz prvega do četrtega odstavka tega člena ali če pred istim sodiščem tečejo ločeno postopki zoper isto osebo za več kaznivih dejanj ali zoper več oseb za isto kaznivo dejanje, se izvede praviloma enoten postopek in se izda ena sama sodba. Izjemoma lahko na predlog strank, sodnika posameznika, preiskovalnega sodnika ali predsednika senata, predsednik sodišča, ki je pristojno za enoten postopek, odloči, da se ne izvede enoten postopek, če bi to oteževalo uspešno izvedbo kazenskega postopka, če bi bilo to nesmotrno ali v nasprotju z drugimi tehtnimi razlogi. Zoper sklep, s katerim je predsednik sodišča sprejel ali zavrnil predlog, da se ne izvede enoten postopek, ni pritožbe.

(6) Sodišče lahko odloči, naj se izvede enoten postopek in izda ena sama sodba tudi v primeru, če je več oseb obdolženih za več kaznivih dejanj, vendar samo tedaj, če je med storjenimi kaznivimi dejanji medsebojna zveza in če so podani isti dokazi. Če je za nekatera od teh kaznivih dejanj pristojno okrožno sodišče, za druga pa okrajno sodišče, se sme izvesti enoten postopek samo pred okrožnim sodiščem.

(7) O združitvi postopka v primeru iz prejšnjega odstavka tega člena odloča sodišče, ki je pristojno za enoten postopek. Zoper sklep, s katerim je sodišče odredilo združitev postopka, ali zavrnilo predlog za združitev postopka, ni pritožbe.

33. člen

(1) Sodišče, ki je pristojno po prejšnjem členu, lahko do konca glavne obravnave iz tehtnih razlogov ali zaradi smotrnosti odloči, da se postopek o posameznih kaznivih dejanjih ali zoper posamezne obdolžence izloči in dokonča posebej, ali pa odstopi drugemu pristojnemu sodišču.

(2) Zoper sklep, s katerim je sodišče odredilo izločitev postopka ali zavrnilo predlog za izločitev postopka, ni pritožbe.

3.a *Prenos stvarne pristojnosti*

33.a člen

(1) Specializirani oddelek okrožnega sodišča, ki opravlja preiskavo in sodi v zahtevnejših zadevah organiziranega in gospodarskega kriminala, terorizma, korupcijskih in drugih podobnih kaznivih dejanj, v katerih obtožni akt vloži državno tožilstvo, pristojno za pregon storilcev navedenih kaznivih dejanj (v nadaljnjem besedilu: specializirani oddelek), lahko predlaga vrhovnemu sodišču, da se posamezna zadeva prenese v obravnavo okrožnemu sodišču, če je to primerno ob upoštevanju stopnje zahtevnosti, zapletenosti in pomena zadeve, smotrnosti obravnavanja ter drugih podobnih tehtnih razlogov. Vrhovno sodišče lahko zadevo prenese v obravnavo kateremu koli izmed okrožnih sodišč. Določbe tega odstavka se smiselno uporabljajo tudi v primeru, če se posamezna zadeva prenese v obravnavno drugemu specializiranemu oddelku.

(2) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

4. **Prenos krajevne pristojnosti**

34. člen

(1) Če pristojno sodišče iz pravnih ali stvarnih razlogov ne more postopati, mora to sporočiti neposredno višjemu sodišču, ki določi drugo pristojno sodišče na svojem območju.

(2) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

35. člen

(1) Skupno neposredno višje sodišče, lahko določi za postopek drugo stvarno pristojno sodišče na svojem območju, če je očitno, da se bo tako lažje izvedel postopek, ali če so za to drugi tehtni razlogi.

(2) Sklep po prejšnjem odstavku lahko izda sodišče na predlog preiskovalnega sodnika, sodnika posameznika ali predsednika senata ali pa na predlog obdolženca, oškodovanca, zasebnega tožilca ali državnega tožilca, ki je pristojen za postopek pred sodiščem, ki odloča o prenosu krajevne pristojnosti, če teče kazenski postopek na zahtevo državnega tožilca.

(3) Zoper sklep iz prvega odstavka tega člena ni pritožbe.

5. **Posledice nepristojnosti in spor o pristojnosti**

36. člen

(1) Sodišče mora paziti na svojo stvarno in krajevno pristojnost. Brž ko zapazi, da ni pristojno, se izreče za nepristojno in pošlje po pravnomočnosti sklepa zadevo pristojnemu sodišču.

(2) Če okrožno sodišče ugotovi med glavno obravnavo, da je za sojenje pristojno okrajno sodišče, ne pošlje zadeve temu sodišču, temveč izvede postopek samo in izda odločbo.

(3) Ko postane obtožnica pravnomočna, se sodišče ne more več izreči za krajevno nepristojno in tudi stranke ne morejo več uveljavljati ugovora krajevne nepristojnosti.

(4) Nepristojno sodišče mora opraviti tista procesna dejanja, ki bi jih bilo nevarno odlašati.

37. člen

(1) Če sodišče, kateremu je bila zadeva odstopljena kot pristojnemu sodišču, misli, da je pristojno sodišče, ki mu je zadevo odstopilo, ali kakšno drugo sodišče, sproži postopek, da se odloči o sporu o pristojnosti.

(2) Če je na pritožbo zoper odločbo sodišča prve stopnje, s katero se je to izreklo za nepristojno, odločilo sodišče druge stopnje, je glede pristojnosti vezano na to odločbo tudi sodišče, ki mu je bila zadeva odstopljena, če je sodišče druge stopnje pristojno za odločanje o sporu o pristojnosti med temi sodišči.

38. člen

(1) O sporu o pristojnosti med sodišči odloča skupno neposredno višje sodišče.

(2) Pri odločanju o sporu o pristojnosti lahko sodišče hkrati po uradni dolžnosti odloči o prenosu krajevne pristojnosti, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 35. člena tega zakona.

(3) Zoper sklep, s katerim sodišče odloči o sporu o pristojnosti ali o prenosu krajevne pristojnosti, ni pritožbe.

(4) Dokler se ne odloči o sporu o pristojnosti med sodišči, mora vsako od njih opravljati tista procesna dejanja, ki bi jih bilo nevarno odlašati.

III. poglavje
IZLOČITEV

39. člen

(1) Sodnik oziroma sodnik porotnik ne sme opravljati sodniške dolžnosti:

1. če je s kaznivim dejanjem oškodovan;

2. če je ali je bil z obdolžencem, njegovim zagovornikom, tožilcem ali oškodovancem, njegovim zakonitim zastopnikom ali pooblaščencem v zakonski zvezi ali zunajzakonski skupnosti ali v krvnem sorodstvu v ravni vrsti do kateregakoli kolena, v stranski vrsti do četrtega kolena ali v svaštvu do drugega kolena;

3. če je ali je bil z obdolžencem, njegovim zagovornikom, tožilcem ali oškodovancem v razmerju skrbnika, oskrbovanca, posvojitelja, posvojenca, rejnika ali rejenca;

4. če je v isti kazenski zadevi sodeloval kot tožilec, zagovornik, zakoniti zastopnik ali pooblaščenec oškodovanca oziroma tožilca, ali če bil zaslišan kot priča ali kot izvedenec;

5. če je v isti kazenski zadevi sodeloval pri izdaji odločbe nižjega sodišča ali je pri istem sodišču sodeloval pri izdaji odločbe, ki se izpodbija s pritožbo ali z zahtevo za varstvo zakonitosti;

6. če so podane okoliščine, ki vzbujajo dvom o njegovi nepristranskosti.

(2) Sodnik oziroma sodnik porotnik ne sme odločati o obtožbi oziroma o pritožbi ali izrednem pravnem sredstvu zoper odločbo s katero je bilo odločeno o obtožbi:

1. če je v isti kazenski zadevi opravljal preiskovalna dejanja, ali je sodeloval pri odločanju o ugovoru zoper obtožnico oziroma o zahtevi predsednika senata po 271. ali 284. členu tega zakona, ali če je kot sodnik za mladoletnike vodil pripravljalni postopek in je bil podan predlog za kaznovanje;

2. če se je v postopku pri odločanju o kateremkoli vprašanju seznanil z dokazom, ki se mora po določbah tega zakona izločiti iz spisov (83. člen) razen, če vsebina dokaza očitno ni takšna, da bi lahko vplivala na njegovo odločitev;

3. če je izdal sklep, da se priznanje obdolženca zavrne (drugi odstavek 285.c člena) oziroma sklep, da se sporazum o priznanju krivde zavrne (450.č člen).

40. člen

(1) Brž ko sodnik ali sodnik porotnik ugotovi kakšen razlog za svojo izločitev iz 1. do 5. točke prvega odstavka ter 1. ali 3. točke drugega odstavka prejšnjega člena, ali če misli, da je podan razlog za njegovo izločitev iz 6. točke prvega odstavka ali iz 2. točke drugega odstavka prejšnjega člena, mora prenehati z vsakim delom v tej zadevi in to sporočiti predsedniku sodišča, ki odloči o izločitvi in, če sodnika izloči, odredi, da se zadeva po pravilih sodnega reda dodeli drugemu sodniku. Če gre za izločitev predsednika sodišča, v tej zadevi kot predsednik odloča podpredsednik sodišča, če pa mora biti izločen tudi ta, si predsednik sodišča določi namestnika izmed sodnikov tega sodišča, če to ni mogoče, pa zahteva od predsednika neposredno višjega sodišča, naj mu določi namestnika.

(2) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka, s katerim se ugodi zahtevi za izločitev, ni pritožbe. Zoper sklep, s katerim se zavrne zahteva za izločitev, se sme sodnik ali sodnik porotnik pritožiti. O pritožbi zoper sklep predsednika okrajnega in okrožnega sodišča odloči senat (šesti odstavek 25. člena), o pritožbi zoper sklep predsednika višjega in vrhovnega sodišča pa senat treh sodnikov višjega oziroma vrhovnega sodišča.

(3) Če je treba v zadevi opraviti dejanja, ki bi jih bilo nevarno odlašati, predsednik sodišča odredi, da jih do odločitve o zahtevi za izločitev sodnika opravi po pravilih sodnega reda o dodeljevanju zadev drugi sodnik.

41. člen

(1) Izločitev lahko zahtevajo tudi stranke.

(2) Stranka mora zahtevati izločitev sodnika ali sodnika porotnika takoj, ko izve za razlog izločitve, vendar najpozneje do konca glavne obravnave. Med glavno obravnavo sme zahtevati izločitev sodnika ali sodnika porotnika zaradi razloga iz 6. točke prvega odstavka ali iz 2. točke drugega odstavka 39. člena tega zakona samo, če je razlog izločitve nastal po začetku glavne obravnave; če je bil podan že prej, pa le, če stranki ni bil in tudi ni mogel biti znan.

(3) Izločitev sodnika višjega sodišča lahko zahteva stranka le do začetka seje senata. Če se pred sodiščem druge stopnje opravi obravnava (380. člen), se glede zahteve stranke za izločitev sodnika smiselno uporabljajo določbe prejšnjega odstavka.

(4) Stranka more zahtevati izločitev le poimensko določenega sodnika ali sodnika porotnika, ki postopa v zadevi, oziroma sodnika višjega sodišča.

(5) Stranka mora v zahtevi navesti okoliščine, zaradi katerih misli, da je podana kakšna zakonska podlaga za izločitev. V zahtevi za izločitev ne more znova navajati razlogov, ki jih je uveljavljala že v prejšnji zahtevi, ki pa je bila zavrnjena, ali uveljavljati razlogov, ki jih je v isti zadevi že uveljavljal sodnik, sodnik porotnik ali druga stranka, in je bila zahteva iz teh razlogov zavrnjena.

42. člen

(1) O zahtevi za izločitev iz prejšnjega člena odloči predsednik sodišča.

(2) Če je zahtevana izločitev predsednika sodišča ali predsednika sodišča in sodnika ali sodnika porotnika, odloči o izločitvi predsednik neposredno višjega sodišča; če pa je zahtevana izločitev predsednika vrhovnega sodišča, odloči o izločitvi občna seja tega sodišča.

(3) Preden se izda sklep o izločitvi, je treba dobiti izjavo sodnika, sodnika porotnika oziroma predsednika sodišča, po potrebi pa se opravijo tudi druge poizvedbe.

(4) Zoper sklep, s katerim se ugodi zahtevi za izločitev, ni pritožbe. Sklep, s katerim se zahteva za izločitev zavrne, se lahko izpodbija s posebno pritožbo; če je bil tak sklep izdan po vložitvi obtožbe, pa samo v pritožbi zoper sodbo.

(5) Če je stranka ravnala v nasprotju z določbami drugega do petega odstavka prejšnjega člena, ali če je iz vsebine zahteve razvidno, da gre za očitno neutemeljeno zahtevo, podano z namenom zavlačevanja postopka ali spodkopavanja avtoritete sodišča, se zahteva v celoti ali deloma zavrže. Sklep, s katerim se zahteva zavrže, izda preiskovalni sodnik oziroma sodnik ali senat, ki postopa v zadevi. Pri odločanju lahko sodeluje sodnik ali predsednik sodišča, katerega izločitev se zahteva. Zoper sklep, s katerim se zahteva zavrže, ni pritožbe.

43. člen

(1) Ko sodnik ali sodnik porotnik zve, da je zahtevana njegova izločitev, mora takoj prenehati z vsakim nadaljnjim delom v tisti zadevi, razen če gre za nedovoljeno ali očitno neutemeljeno zahtevo za izločitev, ki se jo zavrže (peti odstavek 42. člena). Če je treba opraviti kakšno dejanje, ki bi ga bilo nevarno odlašati, se uporabijo določbe tretjega odstavka 40. člena tega zakona.

(2) Če se zahtevi za izločitev sodnika ali sodnika porotnika ugodi, dejanja, ki jih je opravil odkar je zvedel, da je podan izločitveni razlog, niso procesno veljavna.

44. člen

(1) Določbe o izločitvi sodnikov in sodnikov porotnikov se uporabljajo smiselno tudi za državne tožilce in osebe ki so po zakonu o državnem tožilstvu upravičene zastopati državnega tožilca v postopku, zapisnikarje, tolmače in strokovnjake in pa izvedence, če ni zanje določeno kaj drugega (251. člen). Izločitve državnega tožilca ni mogoče zahtevati iz razloga po 6. točki prvega odstavka ali 2. točki drugega odstavka 39. člena tega zakona.

(2) O izločitvi državnega tožilca odloči vodja državnega tožilstva. O izločitvi vodje državnega tožilstva odloči generalni državni tožilec. O izločitvi generalnega državnega tožilca odloči minister, pristojen za pravosodje.

(3) O izločitvi zapisnikarjev, tolmačev, strokovnjakov in izvedencev odloča senat, predsednik senata ali sodnik.

(4) Kadar opravljajo policisti preiskovalna dejanja na podlagi tega zakona, odloča o njihovi izločitvi preiskovalni sodnik. Če sodeluje pri njih zapisnikar, pa odloča o njegovi izločitvi uradna oseba, ki opravlja dejanja.

IV. poglavje
DRŽAVNI TOŽILEC

45. člen

(1) Glavna pravica in glavna dolžnost državnega tožilca je preganjanje storilcev kaznivih dejanj.

(2) Glede kaznivih dejanj, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, je državni tožilec pristojen:

1) da ukrene, kar je potrebno v zvezi z odkrivanjem kaznivih dejanj in izsleditvijo storilcev ter za usmerjanje predkazenskega postopka;

2) da zahteva preiskavo;

3) da vloži in zastopa obtožnico oziroma obtožni predlog pred pristojnim sodiščem;

4) da vlaga pritožbe zoper nepravnomočne sodne odločbe in izredna pravna sredstva zoper pravnomočne sodne odločbe.

(3) Državni tožilec opravlja tudi druga dejanja, ki so določena v tem zakonu.

(4) Državni tožilec ima v kazenskem postopku kot stranka enake pravice kot obdolženec, razen tistih, ki jih ima kot državni organ.

46. člen

Državni tožilec je pristojen za postopek pred ustreznim sodiščem v skladu z zakonom o državnem tožilstvu.

47. člen

Krajevna pristojnost državnega tožilca se določa po določbah, ki veljajo za pristojnost sodišča tistega območja, za katero je tožilec postavljen.

48. člen

Če bi bilo nevarno odlašati, opravi procesna dejanja tudi nepristojen državni tožilec, mora pa to takoj sporočiti pristojnemu državnemu tožilcu.

49. člen

Državni tožilec opravlja vsa procesna dejanja, za katera je po zakonu upravičen, sam ali po osebah, ki so po zakonu o državnem tožilstvu upravičene, da ga zastopajo v kazenskem postopku.

50. člen

O sporih o pristojnosti med državnimi tožilci odloča skupni neposredno višji državni tožilec.

51. člen

Državni tožilec lahko odstopi od pregona do konca glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje, pred višjim sodiščem pa v primerih, ki so določeni v tem zakonu.

V. poglavje
OŠKODOVANEC IN ZASEBNI TOŽILEC

52. člen

(1) Za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja na predlog ali na zasebno tožbo, je treba predlog podati oziroma zasebno tožbo vložiti v šestih mesecih od dneva, ko je upravičenec zvedel za kaznivo dejanje in storilca.

(2) Če je tožilec vložil zasebno tožbo zaradi kaznivega dejanja razžalitve, sme obdolženec do konca glavne obravnave tudi po preteku roka iz prejšnjega odstavka vložiti tožbo zoper tožilca, ki je razžalitev vrnil (nasprotno tožbo). V takem primeru izda sodišče eno samo sodbo.

(3) Ob vložitvi zasebne tožbe mora biti plačana sodna taksa najkasneje v roku, ki ga določi sodišče v nalogu za plačilo sodne takse. V nalogu sodišče zasebnega tožilca opozori na posledice neplačila sodne takse iz četrtega odstavka tega člena.

(4) Če v roku iz prejšnjega odstavka sodna taksa za zasebno tožbo ni plačana in niso izpolnjeni pogoji za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodne takse, sodišče zasebno tožbo zavrže.

53. člen

(1) Predlog se poda pri državnem organu, ki je upravičen sprejeti kazensko ovadbo (147. člen), zasebna tožba pa se vloži pri pristojnem sodišču.

(2) Če je oškodovanec sam podal kazensko ovadbo, ali predlog za uveljavitev premoženjskopravnega zahtevka v kazenskem postopku, se šteje, da je s tem podal tudi predlog za pregon.

(3) Če je oškodovanec podal kazensko ovadbo ali predlog za pregon, med postopkom pa se ugotovi, da gre za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja na zasebno tožbo, se šteje ovadba oziroma predlog za pravočasno zasebno tožbo, če je podana v roku, ki je predpisan za zasebno tožbo. Pravočasno vložena zasebna tožba pa se šteje za pravočasen predlog oškodovanca, če se med postopkom ugotovi, da gre za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja na predlog.

54. člen

(1) Za mladoletne osebe in osebe, ki niso poslovno sposobne, poda predlog oziroma vloži zasebno tožbo njihov zakoniti zastopnik.

(2) Mladoletna oseba, ki je dopolnila šestnajst let, lahko sama poda predlog ali vloži zasebno tožbo.

55. člen

Če oškodovanec ali zasebni tožilec umre medtem, ko teče rok za predlog ali zasebno tožbo, ali umre med postopkom, lahko njegov zakonec, ali oseba, s katero je živel v zunajzakonski skupnosti, otroci, starši, posvojenci, posvojitelji, bratje in sestre, v treh mesecih po njegovi smrti podajo predlog, vložijo zasebno tožbo oziroma izjavijo, da nadaljujejo postopek.

56. člen

Če je s kaznivim dejanjem oškodovanih več oseb, se pregon začne oziroma nadaljuje na predlog oziroma zasebno tožbo katerekoli od njih.

57. člen

(1) Oškodovanec lahko z izjavo, ki jo poda sodišču, pred katerim teče postopek, pred tem pa pristojnemu državnemu tožilcu, umakne predlog za pregon do konca glavne obravnave. Če je izjava podana nepristojnemu organu, jo ta sprejme in takoj pošlje pristojnemu državnemu tožilcu ali sodišču.

(2) Zasebni tožilec lahko z izjavo, ki jo poda sodišču, pred katerim teče postopek, umakne zasebno tožbo do konca glavne obravnave.

(3) V primerih iz prejšnjih odstavkov oškodovanec in zasebni tožilec izgubita pravico, da vnovič podata predlog oziroma vložita tožbo.

58. člen

(1) Če zasebni tožilec ne pride na glavno obravnavo, čeprav je bil v redu povabljen, ali mu vabila ni bilo mogoče vročiti, ker sodišču ni prijavil spremembe naslova ali prebivališča, se šteje, da je tožbo umaknil.

(2) Predsednik senata dovoli vrnitev v prejšnje stanje zasebnemu tožilcu, ki iz opravičenega vzroka ni mogel priti na glavno obravnavo ali pravočasno obvestiti sodišča o spre-

membi naslova ali prebivališča, če v osmih dneh po prenehanju ovire poda prošnjo za vrnitev v prejšnje stanje.

(3) Po preteku treh mesecev od dneva zamude se ne more več zahtevati vrnitev v prejšnje stanje.

(4) Zoper sklep, s katerim se dovoli vrnitev v prejšnje stanje, ni pritožbe.

(5) Sklep o ustavitvi kazenskega postopka, izdan na podlagi prvega odstavka tega člena, postane pravnomočen po preteku rokov iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

59. člen

(1) Oškodovanec in zasebni tožilec imata pravico opozoriti med preiskavo na vsa dejstva in predlagati dokaze, ki so pomembni za to, da se ugotovi kaznivo dejanje, izsledi storilec kaznivega dejanja in ugotovijo njuni premoženjskopravni zahtevki.

(2) Na glavni obravnavi imata pravico predlagati dokaze, postavljati obdolžencu, pričam in izvedencem vprašanja, dajati pripombe in pojasnila glede njihovih izpovedb ter dajati druge izjave in postavljati druge predloge.

(3) Oškodovanec, oškodovanec kot tožilec in zasebni tožilec imajo pravico pregledati in prepisati spise in si ogledati dokazne predmete. Oškodovancu se sme ta pravica odreči, dokler ni zaslišan kot priča.

(4) Preiskovalni sodnik in predsednik senata morata seznaniti oškodovanca in zasebnega tožilca s pravicami, ki jih imata po prvem, drugem in tretjem odstavku tega člena.

60. člen

(1) Če državni tožilec spozna, da ni podlage za pregon za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, ali če spozna, da ni podlage za pregon katerega izmed ovadenih udeležencev, mora to v osmih dneh sporočiti oškodovancu in ga poučiti, da lahko začne pregon sam. Tako ravna tudi sodišče, če je državni tožilec odstopil od pregona.

(2) Oškodovanec ima pravico začeti oziroma nadaljevati pregon v 30 dneh, odkar je prejel sporočilo iz prejšnjega odstavka.

(3) Če državni tožilec umakne obtožnico, sme oškodovanec, ki prevzame pregon, vztrajati pri vloženi obtožnici ali pa vložiti novo.

(4) Oškodovanec, ki ni bil obveščen o tem, da državni tožilec ni začel pregona, sme dati svojo izjavo za nadaljevanje postopka pred pristojnim sodiščem v tridesetih dneh od dneva, ko je izvedel, da je državni tožilec zavrgel ovadbo. Oškodovanec, ki ga sodišče ni obvestilo o tem, da je državni tožilec odstopil od pregona, sme dati svojo izjavo za nadaljevanje pregona pred pristojnim sodiščem v tridesetih dneh od dneva, ko je izvedel, da je državni tožilec odstopil od pregona, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe drugega do četrtega odstavka 61. člena tega zakona.

(5) Ko državni tožilec oziroma sodišče sporoči oškodovancu, da lahko začne pregon, ga v sporočilu pouči tudi, kaj lahko ukrene za uresničenje te pravice.

(6) Če oškodovanec kot tožilec umre medtem, ko teče rok za začetek pregona, ali umre med postopkom, lahko njegov zakonec oziroma oseba s katero je živel v zunajzakonski skupnosti, otroci, starši, posvojenci, posvojitelji, bratje in sestre, v treh mesecih po njegovi smrti začnejo pregon oziroma izjavijo, da nadaljujejo postopek.

61. člen

(1) Če državni tožilec umakne obtožnico na glavni obravnavi, mora oškodovanec takoj izjaviti, ali namerava nadaljevati pregon ali ne. Če oškodovanec ni navzoč na glavni obravnavi, čeprav je bil v redu povabljen, ali mu vabila ni bilo mogoče vročiti, ker sodišču ni prijavil spremembe naslova ali prebivališča, se šteje, da ne namerava nadaljevati pregona.

(2) Predsednik senata sodišča prve stopnje dovoli vrnitev v prejšnje stanje oškodovancu, ki ni bil v redu povabljen ali je bil v redu povabljen, vendar iz opravičenih razlogov ni mogel priti na glavno obravnavo, na kateri je bila zaradi umika obtožnice državnega tožilca izdana sodba, s katero je bila obtožba zavrnjena, če oškodovanec v osmih dneh po prejemu sodbe prosi za vrnitev v prejšnje stanje in če v tej prošnji izjavi da nadaljuje pregon. V tem primeru se razpiše nova glavna obravnava in s sodbo, izdano na podlagi nove glavne obravnave, razveljavi prejšnja sodba. Če v redu povabljeni oškodovanec ne pride na novo glavno obravnavo, ostane prejšnja sodba v veljavi.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka se uporabijo določbe tretjega in četrtega odstavka 58. člena tega zakona.

(4) Sodba, s katero je bila obtožba v primeru iz prvega odstavka tega člena zavrnjena, postane pravnomočna po preteku rokov za vložitev prošnje za vrnitev v prejšnje stanje.

61.a člen

(1) Če gre za kaznivo dejanje, ki se preganja na predlog oškodovanca, predsednik senata sodišča prve stopnje dovoli vrnitev v prejšnje stanje oškodovancu, ki je bil v redu povabljen kot priča ter iz opravičenih razlogov ni mogel priti na glavno obravnavo in tega pravočasno sporočiti sodišču, zaradi česar se je skladno s tretjim odstavkom 306. člena tega zakona štelo, da je umaknil predlog za pregon in je bila po začetku glavne obravnave izdana sodba, s katero je bila obtožba zavrnjena, če oškodovanec prosi za vrnitev v prejšnje stanje v osmih dneh po prejemu sodbe. V tem primeru se razpiše nova glavna obravnava in s sodbo, izdano na podlagi nove glavne obravnave, razveljavi prejšnja sodba. Če na novo glavno obravnavo v redu povabljeni oškodovanec kot priča ne pride, ostane prejšnja sodba v veljavi.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se uporabijo določbe tretjega in četrtega odstavka 58. člena tega zakona in četrtega odstavka prejšnjega člena.

(3) Če se v primeru iz prvega odstavka tega člena pred začetkom glavne obravnave izda sklep o ustavitvi postopka ali se tak sklep izda, ker oškodovanec v okoliščinah iz prvega odstavka tega člena ne pride na narok za zaslišanje in se skladno s prvim odstavkom 244. člena tega zakona šteje, da je umaknil predlog za pregon, se smiselno uporabijo določbe drugega do petega odstavka 58. člena tega zakona.

62. člen

(1) Če oškodovanec v zakonskem roku ne začne ali ne nadaljuje pregona ali če oškodovanec kot tožilec ne pride na glavno obravnavo, čeprav je bil v redu povabljen, ali mu vabila ni bilo mogoče vročiti, ker sodišču ni prijavil spremembe naslova ali prebivališča, se šteje, da je odstopil od pregona.

(2) Če oškodovanec kot tožilec ne pride na glavno obravnavo, čeprav je bil v redu povabljen, se uporabijo določbe drugega do četrtega odstavka 58. člena tega zakona.

62.a člen

(1) Sodišče lahko opraviči izostanek oškodovancu, oškodovancu kot tožilcu ali zasebnemu tožilcu (drugi odstavek 58. člena, drugi odstavek 61. člena, prvi odstavek 61.a člena in drugi odstavek 62. člena), če so za to opravičljivi razlogi, ki onemogočajo njegov prihod na sodišče.

(2) Kadar se osebe iz prejšnjega odstavka sklicujejo na zdravstvene razloge, sodišče pri presoji upravičenosti razlogov uporablja peti in šesti odstavek 193. člena tega zakona.

63. člen

(1) Oškodovanec kot tožilec ima iste pravice kot državni tožilec, razen tistih, ki jih ima državni tožilec kot državni organ.

(2) V postopku, ki teče na zahtevo oškodovanca kot tožilca, ima državni tožilec pravico, da do konca glavne obravnave sam prevzame pregon in zastopanje obtožbe.

64. člen

(1) Če je oškodovanec mladoletna oseba ali oseba, ki ni poslovno sposobna, je njegov zakoniti zastopnik upravičen podajati vse izjave in opravljati vsa dejanja, ki jih je po tem zakonu upravičen podajati oziroma opravljati oškodovanec.

(2) Oškodovanec, ki je dopolnil šestnajst let, je upravičen sam podajati izjave in opravljati procesna dejanja.

(3) Če starost oškodovanca ni jasna in obstaja verjetnost, da gre za mladoletno osebo, se šteje, da je oškodovanec mladoletna oseba.

65. člen

(1) Zasebni tožilec, oškodovanec in oškodovanec kot tožilec ter njihovi zakoniti zastopniki smejo izvrševati svoje pravice v postopku tudi po pooblaščencu.

(2) (prenehal veljati)

(3) V kazenskem postopku, ki teče zaradi kaznivih dejanj zoper spolno nedotakljivost iz XIX. poglavja, kaznivih dejanj zoper zakonsko zvezo, družino in otroke iz XXI. poglavja Kazenskega zakonika, kaznivega dejanja spravljanja v suženjsko razmerje po 112. členu in kaznivega dejanja trgovine z ljudmi po 113. členu Kazenskega zakonika, mora imeti mladoletni oškodovanec ves čas od uvedbe kazenskega postopka dalje pooblaščenca, ki skrbi za njegove pravice, še posebej v zvezi z zaščito njegove integritete med zaslišanjem in uveljavljanjem premoženjskopravnega zahtevka. Mladoletni oškodovanec kaznivih dejanj iz prejšnjega stavka mora imeti pooblaščenca tudi, kadar je zaslišan v predkazenskem postopku. Mladoletnemu oškodovancu, ki pooblaščenca še nima, postavi pooblaščenca sodišče po uradni dolžnosti izmed odvetnikov.

(4) V predkazenskem in kazenskem postopku je lahko ob mladoletnem oškodovancu, ob oškodovancu, ki je žrtev nasilja, ali ob drugem oškodovancu, če to terjajo narava in teža kaznivega dejanja, njegove osebne okoliščine ali stopnja njegove ogroženosti, oseba, ki si jo oškodovanec sam izbere, razen če bi bilo to v nasprotju z interesi uspešne izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka ali koristmi oškodovanca.

(5) Organ, ki vodi predkazenski in kazenski postopek, oškodovancu omogoči, da ne pride do neželenega stika z osumljencem ali obdolžencem, razen če je stik nujno potreben zaradi uspešne izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka.

65.a člen

(1) Oškodovanca pristojni organ v predkazenskem ali kazenskem postopku ob prvem stiku seznani z načinom obveščanja glede informacij o:

– brezplačni zdravstveni, psihološki in drugi pomoči in podpori;

– pomoči in ukrepih po zakonu, ki ureja preprečevanje nasilja v družini;

– zaščitnih in drugih ukrepih za zagotavljanje osebne varnosti po tem zakonu in zakonu, ki ureja zaščito prič;

– pravicah iz 65. člena tega zakona ter pravici do brezplačne pravne pomoči po zakonu, ki ureja brezplačno pravno pomoč;

– možnostih za povrnitev škode po tem zakonu in po zakonu, ki ureja odškodnino žrtvam kaznivih dejanj;

– plačilu in povrnitvi stroškov oškodovanca po 92. členu tega zakona;

– pravici do tolmačenja in prevajanja po tem zakonu;

– možnosti prikritja podatka o naslovu ali prebivališču;

– kontaktni osebi pristojnega organa, s katero lahko komunicira o svoji zadevi;

– morebitnih drugih pravicah ali ugodnostih, ki so lahko pomembne za oškodovanca.

(2) Obseg in vrsta informacij iz prejšnjega odstavka sta odvisna od osebnih značilnosti in ranljivosti oškodovanca, njegovih posebnih potreb po zaščiti, narave, teže in okoliščin kaznivega dejanja ter faze predkazenskega ali kazenskega postopka.

(3) Oškodovanec ima pravico do prejemanja informacij o stanju predkazenskega oziroma kazenskega postopka ter pravnomočnih sodb, če zanje zaprosi ali če tako določa zakon (šesti odstavek 363. člena). Pristojni organ v predkazenskem oziroma kazenskem postopku ga s pravico seznani in to ustrezno zabeleži na način, da se s tem lahko seznanijo policija, pristojni državni tožilec oziroma sodnik. Obveščanje o stanju predkazenskega oziroma kazenskega postopka se lahko izvaja prek spletnih strani.

(4) Oškodovanec zaradi zagotavljanja svoje osebne varnosti lahko zaprosi za obveščanje o izpustitvi oziroma pobegu osumljenca ali obdolženca iz hišnega pripora ali iz pripora. S pravico ga ob prvem stiku v predkazenskem ali kazenskem postopku seznani pristojni organ in seznanitev ustrezno zabeleži. Obveščanje se lahko zavrne, če bi bil osumljenec ali obdolženec zaradi tega lahko ogrožen. O pobegu osumljenca ali obdolženca iz hišnega pripora oškodovanca obvesti policija ali sodišče, o izpustitvi osumljenca ali obdolženca iz hišnega pripora pa oškodovanca obvesti sodišče. O izpustitvi oziroma pobegu osumljenca ali obdolženca iz pripora oškodovanca obvesti zavod iz 210. člena tega zakona. Pristojni organ, ki je zaprosilo oškodovanca prejel, obvesti policijo, sodišče ali zavod iz 210. člena tega zakona o zaprosilu in kontaktnih podatkih oškodovanca. Na zaprosilo oškodovanca se po tem odstavku obvešča tudi center za socialno delo.

(5) Od oškodovanca, ki ni podal ovadbe, se ob prvem stiku s pristojnim organom pridobi osebno ime, dan, mesec in leto rojstva, enotno matično številko (v nadaljnjem besedilu: EMŠO), naslov ali prebivališče ter morebitne druge kontaktne podatke. Hkrati se ga opozori na dolžnost obveščanja o vsaki spremembi naslova ali prebivališča (66. člen) in pravico do prevzema pregona (60., 62. in 433. člen), kar se ustrezno zaznamuje.

(6) Odločitev o prejemanju informacij iz tretjega in četrtega odstavka tega člena lahko oškodovanec kadarkoli med predkazenskim in kazenskim postopkom spremeni, kar pristojni organ ustrezno zabeleži na način, da se s tem lahko seznanijo drugi pristojni organi iz tretjega in četrtega odstavka tega člena.

(7) Osebam iz drugega stavka šeste alineje 144. člena tega zakona se omogoči dostop do pomoči iz prve in druge alineje prvega odstavka tega člena tudi, če se ne štejejo za oškodovanca po tem zakonu, kadar so izkazane posebne potrebe po zaščiti in je to utemeljeno z obsegom škode, povzročene oškodovancu; dostop do ukrepov iz tretje alineje prvega odstavka tega člena pa pod pogoji iz 141.a ali 240.a člena tega zakona.

66. člen

(1) Zasebni tožilec, oškodovanec kot tožilec in oškodovanec ter njihovi zakoniti zastopniki in pooblaščenci morajo sporočiti sodišču vsako spremembo naslova ali prebivališča, oškodovanec ter njegov zakoniti zastopnik in pooblaščenec pa morajo vsako spremembo naslova ali prebivališča sporočiti tudi državnemu tožilstvu (60. člen).

(2) Oškodovanec, njegov zakoniti zastopnik in pooblaščenec lahko pisno zahtevajo, da se podatek o naslovu ali prebivališču oškodovanca ne razkrije obdolžencu ali drugim neupravičenim osebam oziroma da pooblaščene osebe to ohranijo v tajnosti, če je to upravičeno zaradi razmerja med oškodovancem in osumljencem oziroma obdolžencem ali zaradi narave ali teže kaznivega dejanja.

(3) Sodišče lahko na podlagi pisne zahteve iz prejšnjega odstavka s sklepom odloči, da se osumljencu oziroma obdolžencu in drugim neupravičenim osebam ne dovolita pregled in prepis podatka o naslovu ali prebivališču oškodovanca v spisu (128. člen tega zakona), da se ta podatek v listinah zakrije; da se podatek o njegovem naslovu, če ta še ni pridobljen, pridobi zunaj njegovega zaslišanja (240. člen tega zakona); ter opozori osebe, ki se morajo v okviru svojega dela seznaniti s podatkom o naslovu oškodovanca, da so ga dolžne ohraniti v tajnosti. Zoper sklep iz prejšnjega stavka ni posebne pritožbe.

(4) Drugi in tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi pred drugimi organi v predkazenskem in kazenskem postopku, ki razpolagajo s podatkom o naslovu oškodovanca.

VI. poglavje
ZAGOVORNIK

67. člen

(1) Obdolženec sme imeti zagovornika ves čas, ko teče kazenski postopek.

(2) Obdolženca je treba pred prvim zaslišanjem poučiti, da ima pravico vzeti si zagovornika in da je zagovornik lahko navzoč pri njegovem zaslišanju ter da ima pravico do brezplačne pravne pomoči v skladu z določbami zakona, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

(3) Zagovornika smejo najeti obdolžencu tudi njegov zakoniti zastopnik, zakonec oziroma oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti, krvni sorodnik v ravni vrsti, posvojitelj, posvojenec, brat, sestra in rejnik.

(4) Za zagovornika se sme vzeti samo odvetnik, njega pa lahko nadomešča odvetniški kandidat. Pred vrhovnim sodiščem sme biti zagovornik samo odvetnik.

(5) Zagovornik mora predložiti organu, pred katerim teče postopek, pooblastilo. Obdolženec lahko da zagovorniku pooblastilo tudi ustno na zapisnik pri organu, pred katerim teče postopek.

68. člen

(1) V isti kazenski zadevi zagovornik ne more zagovarjati dveh ali več obdolžencev.

(2) Posamezen obdolženec ima lahko več zagovornikov, šteje pa se, da je obramba zagotovljena, če v postopku sodeluje eden izmed zagovornikov.

69. člen

(1) Zagovornik ne sme biti oškodovanec, zakonec oškodovanca ali tožilca oziroma oseba, s katero oškodovanec ali tožilec živi v zunajzakonski skupnosti, in ne njihov krvni sorodnik v ravni vrsti do kateregakoli kolena, v stranski vrsti do četrtega kolena ali sorodnik po svaštvu do drugega kolena.

(2) Zagovornik tudi ne sme biti, kdor je povabljen kot priča, razen če je po tem zakonu oproščen dolžnosti pričevanja in če izjavi, da ne bo pričal, ali če se zagovornik zaslišuje kot priča v primeru iz 2. točke 235. člena tega zakona.

(3) Zagovornik tudi ne sme biti, kdor je bil v isti zadevi sodnik ali državni tožilec.

70. člen

(1) Če je obdolženec nem, gluh ali sicer nezmožen, da se sam uspešno brani, ali če teče zoper njega kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, za katero je v zakonu predpisana kazen tridesetih let zapora ali dosmrtnega zapora ali če je po 157. členu tega zakona priveden k preiskovalnemu sodniku, mora imeti zagovornika že pri prvem zaslišanju.

(2) Obdolženec mora imeti zagovornika pri postopku po 204.a členu tega zakona in ves čas, dokler traja zoper njega odrejeni pripor.

(3) Obdolženec mora imeti zagovornika ob vročitvi obtožnice, če gre za kaznivo dejanje, za katerega je v zakonu predpisana kazen osmih let zapora ali hujša kazen in v drugih primerih, določenih v tem zakonu.

(4) Če si obdolženec v primerih obvezne obrambe iz prejšnjih odstavkov ne vzame zagovornika sam, mu ga predsednik sodišča postavi po uradni dolžnosti za nadaljnji potek kazenskega postopka do pravnomočnosti sodbe; če pa mu je bila izrečena kazen zapora tridesetih let ali dosmrtnega zapora ali če je nem, gluh ali sicer nezmožen, da se sam uspešno brani – tudi za postopek z izrednimi pravnimi sredstvi. Če se obdolžencu po uradni dolžnosti postavi zagovornik po vložitvi obtožnice, se mu to sporoči takrat, ko se mu vroči obtožnica. Če ostane obdolženec v primeru obvezne obrambe v postopku brez zagovornika, sam pa si ne vzame drugega zagovornika, mu ga predsednik sodišča, pred katerim teče postopek, postavi po uradni dolžnosti.

(5) Za zagovornika se lahko postavi samo odvetnik.

71. člen

(prenehal veljati)

72. člen

(1) V primerih, ko prenehajo razlogi obvezne obrambe iz 70. člena tega zakona, kot tudi če si obdolženec namesto postavljenega zagovornika vzame drugega zagovornika, se postavljeni zagovornik razreši.

(2) Postavljeni zagovornik sme samo iz opravičenih razlogov zahtevati razrešitev.

(3) O razrešitvi zagovornika v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena odloča pred glavno obravnavo preiskovalni sodnik oziroma predsednik senata, na glavni obravnavi senat, v pritožbenem postopku pa predsednik senata sodišča prve stopnje oziroma senat, pristojen za odločanje v postopku o pritožbi. Zoper ta sklep ni pritožbe.

(4) Predsednik sodišča sme na zahtevo obdolženca ali z njegovo privolitvijo razrešiti postavljenega zagovornika, ki ne opravlja v redu svoje dolžnosti. Namesto razrešenega zagovornika mu postavi drugega. O razrešitvi zagovornika se obvesti odvetniška zbornica.

73. člen

Ko je podana zahteva upravičenega tožilca za kazenski pregon oziroma ko preiskovalni sodnik pred izdajo sklepa o preiskavi opravi posamezna preiskovalna dejanja, ima zagovornik pravico pregledati in prepisati spise in si ogledati zbrane dokazne predmete.

74. člen

(1) Če je obdolženec v priporu, si zagovornik lahko z njim prosto in brez nadzorstva dopisuje in govori.

(2) Na zahtevo priprtega obdolženca iz prvega odstavka 8. člena tega zakona ali njegovega zagovornika je sodišče dolžno zagotoviti tolmačenje za zaupni pogovor obdolženca z odvetnikom.

(3) Na zahtevo obdolženca iz prvega odstavka 8. člena tega zakona ali njegovega zagovornika sodišče lahko zagotovi tolmačenje za zaupni pogovor obdolženca z odvetnikom, če oceni, da spoštovanje jamstev ali pravic v predkazenskem ali kazenskem postopku glede na konkretne okoliščine primera zahteva tolmačenje tudi v drugih primerih, zlasti kadar se opravljajo zaslišanja, prepoznava, odloča o varščini ali vlagajo pravna sredstva.

(4) Za obdolženca iz drugega in tretjega odstavka tega člena smiselno veljajo določbe od sedmega do devetega odstavka 8. člena tega zakona.

75. člen

(1) Zagovornik je upravičen storiti v korist obdolženca vse, kar sme storiti obdolženec sam.

(2) Pravice in dolžnosti zagovornika prenehajo, če obdolženec prekliče pooblastilo.

VII. poglavje
VLOGE IN ZAPISNIKI

76. člen

(1) Zasebne tožbe, obtožnice in obtožni predlogi oškodovanca kot tožilca, predlogi, pravna sredstva ter druge izjave ter sporočila se vlagajo pisno (pisna vloga) ali dajejo ustno na zapisnik. Pisna vloga je vloga, ki je napisana ali natisnjena in lastnoročno podpisana (vloga v fizični obliki), ali vloga, ki je v elektronski obliki in je podpisana z elektronskim podpisom, ki je enakovreden lastnoročnemu podpisu (vloga v elektronski obliki). Pisna vloga v fizični obliki se vloži tako, da se pošlje po pošti ali izroči neposredno sodišču. Vloga v elektronski obliki se vloži tako, da se pošlje po elektronski poti informacijskemu sistemu e-sodstvo, ki samodejno potrdi njen prejem.

(2) Vloge iz prejšnjega odstavka morajo biti razumljive in obsegati vse, kar je treba da se dajo obravnavati, ter podpisane. Vloga, ki je v elektronski obliki, mora biti podpisana z elektronskim podpisom, ki je enakovreden lastnoročnemu podpisu, lahko pa se ji priložijo tudi v elektronsko obliko pretvorjeni pisne listine in dokumenti, ki so izvorno nastali v elektronski obliki.

(3) Če ni v tem zakonu drugače določeno, zahteva sodišče od vložnika vloge, ki je nerazumljiva ali ne obsega vsega, kar je treba, da bi se dala obravnavati, naj jo popravi oziroma dopolni; če tega v danem roku ne stori, sodišče vlogo zavrže. Če vloga v elektronski obliki ni primerna za obdelavo na sodišču, le-to v zahtevi vložniku sporoči tudi predpisano obliko zapisa te vloge.

(4) V zahtevi za popravek oziroma dopolnitev vloge opozori sodišče vložnika na posledice, če tega ne bi storil.

(5) Minister, pristojen za pravosodje, predpiše pogoje in način vložitve vlog v elektronski obliki po elektronski poti, obliko zapisa teh vlog ter organizacijo in delovanje informacijskega sistema e-sodstvo.

77. člen

(1) Vloge, ki se po tem zakonu vročajo nasprotni stranki, se morajo izročiti sodišču v toliko izvodih, kolikor jih je treba za sodišče in drugo stranko.

(2) Če take vloge niso izročene sodišču v zadostnem številu izvodov, zahteva sodišče od vložnika, naj v določenem roku izroči zadosti izvodov. Če vložnik ne ravna po naročilu sodišča, preskrbi sodišče potrebno število izvodov na vložnikove stroške.

(3) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov se vloge v elektronski obliki pošljejo sodišču v enem izvodu. Sodišče naredi toliko elektronskih kopij ali izpisov v fizični obliki, kolikor jih je potrebnih za nasprotno stranko.

78. člen

(1) Sodišče kaznuje z denarno kaznijo zagovornika, pooblaščenca, zakonitega zastopnika, oškodovanca, zasebnega tožilca ali oškodovanca kot tožilca, če v vlogi ali govoru žali sodišče ali koga, ki sodeluje v postopku. Denarna kazen znaša najmanj eno petino zadnje uradno objavljene povprečne mesečne neto plače v Republiki Sloveniji na zaposleno osebo, in največ trikratni znesek te plače.

(2) Sklep o izreku denarne kazni izda preiskovalni sodnik oziroma senat, pred katerim je bila dana žaljiva izjava, če je žalitev zapisana v vlogi, pa sodnik ali senat, ki naj o njej odloči, razen če naj o njej odloči vrhovno sodišče.

(3) Če se žaljiva izjava nanaša na sodnika ali senat, ki bi moral odločiti po prejšnjem odstavku in sodnik ali predsednik senata oceni, da so izpolnjeni pogoji za kaznovanje, poda predlog za kaznovanje, o katerem odloči izvenobravnavni sodnik. Če je žalitev zapisana v vlogi, o kateri odloča vrhovno sodišče, o njej odloči predsednik vrhovnega sodišča ali izvenobravnavni sodnik v primeru, če se žaljiva izjava nanaša na predsednika vrhovnega sodišča.

(4) Če se ustna žaljiva izjava nanaša na sodnika ali senat, pred katerim je bila podana, je treba osebi, ki jo je podala, omogočiti, da se opredeli do predloga za kaznovanje, ki ga sodnik ali predsednik senata posreduje izvenobravnavnemu sodniku.

(5) Zoper sklep o izreku denarne kazni je dovoljena pritožba. O pritožbi zoper sklep o izreku denarne kazni, ki ga je izdalo višje sodišče, odloči vrhovno sodišče. O pritožbi zoper sklep o izreku denarne kazni, ki ga je izdal predsednik vrhovnega sodišča, odloči vrhovno sodišče.

(6) Če državni tožilec koga žali, se o tem obvesti Vrhovno državno tožilstvo. O kaznovanju odvetnika oziroma odvetniškega kandidata se obvesti odvetniška zbornica.

(7) Kaznovanje po prvem odstavku tega člena ne vpliva na pregon in izrek kazni za kaznivo dejanje, ki je bilo storjeno z žalitvijo.

79. člen

(1) O vsakem dejanju, ki se opravi v kazenskem postopku, se sestavi zapisnik sproti, ko se dejanje opravlja; če to ni mogoče, pa neposredno po tem.

(2) Zapisnik piše zapisnikar. Le tedaj, če se opravlja hišna ali osebna preiskava ali če se opravlja dejanje zunaj uradnih prostorov organa in ni mogoče dobiti zapisnikarja, lahko piše zapisnik tudi tisti, ki opravlja dejanje.

(3) Zapisnik, ki ga piše zapisnikar, se napravi tako, da tisti, ki dejanje opravlja, glasno narekuje zapisnikarju, kaj naj zapiše v zapisnik. Zapisnik se lahko vodi tudi na drug način, če je tako določeno s tem zakonom.

(4) Zaslišancu se dovoli, da narekuje odgovore v zapisnik sam. Ta pravica se mu lahko odreče, če jo zlorablja.

80. člen

(1) V zapisnik se vpiše: naslov državnega organa, pred katerim se opravlja dejanje, kraj, kjer se opravlja dejanje, dan in ura, ko se je dejanje začelo in končalo, imena in priimki navzočih z navedbo, v kakšni lastnosti so navzoči in kazenska zadeva, v kateri se opravlja dejanje.

(2) Zapisnik mora obsegati bistvene podatke o poteku in vsebini opravljenega dejanja. Vanj se vpisuje v obliki pripovedovanja le bistvena vsebina danih izpovedb in izjav. Vprašanja se vpišejo v zapisnik samo, če je potrebno, da bi se razumel odgovor, ali če to zahteva tisti, ki je postavil vprašanje. Iz zapisnika mora biti razvidno, kdo je postavil vprašanje. Če je treba, se v zapisnik dobesedno zapišeta vprašanje, ki je bilo postavljeno in odgovor nanj. Če so bili pri dejanju zaseženi predmeti ali spisi, je treba to pripomniti v zapisniku, zasežene stvari pa priključiti zapisniku ali navesti kdo jih hrani.

(3) Pri dejanjih, kot je ogled, hišna ali osebna preiskava ali pa prepoznava osebe ali predmetov (242. člen), je treba vpisati v zapisnik tudi podatke, ki so pomembni glede na naravo takega dejanja ali so pomembni za ugotovitev istovetnosti posameznih predmetov (opis, mere in velikost predmetov ali sledov, označbe na predmetih in drugo); če so bile napravljene skice, risbe, načrti, zvočni ali slikovni posnetki in podobno, je treba to navesti v zapisniku in jih priložiti zapisniku.

81. člen

(1) Zapisnik se mora pisati v redu; v njem se ne sme nič izbrisati, dodati ali spreminjati. Prečrtana mesta morajo ostati čitljiva.

(2) Vse spremembe, popravki in dodatki se vpišejo na koncu zapisnika in jih morajo potrditi tisti, ki zapisnik podpišejo.

82. člen

(1) Zaslišanec in tisti, ki morajo biti navzoči pri procesnih dejanjih, ter stranke, zagovornik in oškodovanec, če so navzoči, imajo pravico prebrati zapisnik ali zahtevati, da se jim prebere. Na to jih mora opozoriti tisti, ki opravlja dejanje, v zapisniku pa se pripomni, ali so bili opozorjeni in ali je bil zapisnik prebran. Zapisnik se prebere vselej, če ni bilo zapisnikarja; to se pripomni v zapisniku.

(2) Zapisnik podpiše zaslišanec. Če obsega zapisnik več strani, podpiše zaslišanec vsako stran.

(3) Na koncu zapisnika se podpišejo morebitni tolmač in priče, katerih navzočnost je obvezna pri preiskovalnih dejanjih, pri osebni ali hišni preiskavi pa tudi tisti, ki je bil preiskan oziroma čigar stanovanje je bilo preiskano. Če zapisnika ne piše zapisnikar (drugi odstavek 79. člena), podpišejo zapisnik tisti, ki so bili pri dejanju navzoči. Če takih ni ali če ne morejo razumeti vsebine zapisnika, pa ga podpišeta dve priči, razen če ni mogoče zagotoviti, da bi bili navzoči.

(4) Nepismeni odtisne na mestu podpisa kazalec desne roke, zapisnikar pa zapiše pod odtisom njegovo ime in priimek. Če se zaradi tega, ker ni mogoče odtisniti desnega kazalca, odtisne kakšen drug prst ali prst z leve roke, se v zapisniku pripomni, s katerega prsta in s katere roke je bil vzet odtis.

(5) Če je zaslišanec brez obeh rok, prebere zapisnik, če je nepismen, pa se mu prebere zapisnik in se to vanj vpiše. Če zaslišanec noče podpisati zapisnika ali dati prstnega odtisa, se to zapiše v zapisnik in navede razlog odklonitve.

(6) Če se dejanje ni moglo opraviti zdržema, se v zapisnik zapišeta dan in ura, kdaj je bilo prekinjeno, ter dan in ura, kdaj se je nadaljevalo.

(7) Če kdo ugovarja vsebini zapisnika, se zapišejo v zapisnik tudi ti ugovori.

(8) Zapisnik podpišeta na koncu tisti, ki je opravil dejanje in zapisnikar.

83. člen

(1) Preden državni tožilec poda preiskovalnemu sodniku zahtevo za preiskavo (prvi odstavek 168. člena), predlog za soglasje naj se ne opravi preiskava (prvi odstavek 170. člena), ali vloži obtožnico brez preiskave (šesti odstavek 170. člena) oziroma obtožni predlog na podlagi kazenske ovadbe (drugi odstavek 430. člena), ali poda sodniku posamezniku predlog za opravo posameznih preiskovalnih dejanj (prvi odstavek 431. člena) ali predlog za izdajo kaznovalnega naloga (prvi odstavek 445.a člena), izloči iz spisov, ki jih pošlje sodišču, obvestila, ki jih je policija zbrala od osumljenca, preden je bil poučen po četrtem odstavku 148. člena tega zakona. O opravljeni izločitvi sestavi uradni zaznamek in ga priloži spisom, ki jih pošlje sodišču, izločena obvestila pa shrani v svojem spisu. Če je h kazenski ovadbi priložen zapisnik o zaslišanju osumljenca (drugi odstavek 148.a člena), zapisniki o opravljenih preiskovalnih dejanjih (164. do 166. člen) ali drugi dokazi, za katere državni tožilec misli, da se na njih ne sme opirati odločba sodišča, pošlje spise, v katerih so taki dokazi preiskovalnemu sodniku oziroma sodniku posamezniku, ta pa ravna po določbah drugega in tretjega odstavka tega člena.

(2) Če je v tem zakonu določeno, da se sodna odločba ne sme opirati na izpovedbo osumljenca oziroma obdolženca, priče ali izvedenca, ali na zapisnike, predmete, posnetke, sporočila ali dokazila, izda preiskovalni sodnik oziroma sodnik, ki opravlja posamezna preiskovalna dejanja, po uradni dolžnosti ali na predlog stranke sklep, s katerim izloči navedene dokaze iz spisov takoj, ko ugotovi, da gre za take izpovedbe oziroma dokaze. Tako ravna tudi glede obvestil iz prejšnjega odstavka, če jih ni že prej izločil državni tožilec, kot tudi glede obvestil, ki so jih dale policiji osebe, ki ne smejo biti zaslišane kot priče (235. člen), ali ki so se v skladu s tem zakonom odrekle pričevanju (236. člen), ali ki po tem zakonu ne bi smele biti postavljene za izvedenca (251. člen). Stranke smejo zahtevati izločitev zapisnikov in drugih dokazov do konca predobravnavnega naroka, če tega naroka ni bilo, pa do začetka glavne obravnave, kasneje pa samo pod pogojem iz 4. točke tretjega odstavka 285.a člena tega zakona.

(3) Zoper sklep preiskovalnega sodnika oziroma sodnika posameznika iz prejšnjega odstavka o izločitvi ali zavrnitvi predloga stranke za izločitev je dovoljena posebna pritožba. Po pravnomočnosti sklepa se izločeni zapisniki in drugi izločeni dokazi zaprejo v poseben ovitek in shranijo ločeno od drugih spisov in jih ni mogoče pregledovati in ne uporabiti v kazenskem postopku, razen v primerih iz četrtega odstavka tega člena. O pritožbi odloča sodišče druge stopnje.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka sme predsednik sodišča, ki odloča o zahtevi za izločitev sodnika iz razloga po 2. točki drugega odstavka 39. člena tega zakona, ter senat, ki odloča o pravnem sredstvu zoper odločbo o glavni stvari, pregledati in uporabiti zapisnike in druge dokaze, ki so bili s pravnomočnim sklepom izločeni iz spisov, če je to nujno zaradi ugotovitve ali je podan razlog za izločitev sodnika. Po pregledu in uporabi se mora izločene zapisnike in druge dokaze spet zapreti v poseben ovitek in na njem naznačiti, kdo in kdaj jih je pregledal.

(5) Določbe prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tudi, ko sodišče druge stopnje odloča o pritožbi zoper sodbo, s katero se izpodbija tudi sklep o izločitvi dokazov (četrti odstavek 340. člena).

(6) Če se vodi spis v elektronski obliki, se izločena obvestila, zapisniki in drugi izločeni dokazi izločijo v informacijskem sistemu e-sodstvo iz njega in se v informacijskem sistemu e-sodstvo vodijo v posebni mapi tako, da so dostopni v povezavi z obravnavano zadevo. Če predsednik sodišča ali sodišče druge stopnje v primeru iz četrtega ali petega odstavka tega člena pregleda in uporabi te izločene dokaze, jih mora po tem spet shraniti v posebno mapo v informacijskem sistemu e-sodstvo in na njej označiti, da jih je pregledalo. Te določbe se smiselno uporabljajo tudi pri drugih določbah tega zakona, ki urejajo izločanje dokazov.

84. člen

(1) Preiskovalni sodnik lahko odredi, da se preiskovalno dejanje posname z ustreznimi tehničnimi sredstvi za zvočno ali zvočno-slikovno snemanje, vselej pa se posname zaslišanje priče, mlajše od 15 let, ki je bila oškodovanec kaznivega dejanja iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona. O tem mora poprej obvestiti zaslišanca.

(2) Posnetek mora vsebovati podatke iz prvega odstavka 80. člena tega zakona, podatke, potrebne za identifikacijo tistega, čigar izjava se snema, in podatek, v kakšni lastnosti daje ta izjavo. Če se snemajo izjave več oseb, mora biti poskrbljeno, da se da iz posnetka jasno razpoznati, kdo je dal izjavo.

(3) Če se snemanje preiskovalnega dejanja prekine, se mora to skupaj s časom prekinitve na posnetku ustrezno označiti. Enako velja za nadaljevanje in konec snemanja. Če se spremenijo osebe, ki so navzoče pri preiskovalnem dejanju, se mora to skupaj s časom spremembe na posnetku ustrezno označiti.

(4) Na zahtevo zaslišanega se posnetek takoj, ko je to tehnično izvedljivo, predvaja. Na naroku ima zaslišani pravico, da poda pojasnila in pripombe, ki se prav tako posnamejo.

(5) V zapisniku o preiskovalnem dejanju je treba navesti tudi kontrolno vrednost in metodo njenega izračuna oziroma na drug ustrezen način zagotoviti možnost naknadnega preverjanja istovetnosti in integritete posnetih podatkov ter zapisati, da je bilo dejanje posneto z ustreznim tehničnim sredstvom za zvočno ali zvočno-slikovno snemanje in kdo je to napravil, da je bil zaslišanec vnaprej obveščen o snemanju, da je bil posnetek reproduciran in kje je shranjen posnetek, če ni priložen spisom ali samodejno zabeležen v informacijskem sistemu e-sodstvo.

(6) Preiskovalni sodnik lahko odredi, naj se zvočni posnetek v celoti ali deloma prepiše. Prepis mora preiskovalni sodnik pregledati, potrditi in priključiti zapisniku o opravljenem dejanju.

(7) Zvočne in slikovne posnetke hrani sodišče, dokler se hrani kazenski spis.

(8) Določbe prvega do sedmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi, če je kakšno drugo preiskovalno dejanje, razen zaslišanja, snemano z ustreznim tehničnim sredstvom za zvočno ali zvočno-slikovno snemanje, ali če preiskovalno dejanje opravlja policija.

84.a člen

(1) Zaslišanje, predobravnavni narok in narok glavne obravnave ter seja senata se lahko pod pogoji iz 244.a in 304.a člena tega zakona opravijo tudi z uporabo tehničnih sredstev za prenos slike in glasu (videokonferenca).

(2) Preiskovalni sodnik, sodnik posameznik ali predsednik senata lahko ob tem odredi, da se zaslišanje ali narok, opravljen z videokonferenco, posname z ustreznimi tehničnimi sredstvi za zvočno ali zvočno-slikovno snemanje. Pri tem se smiselno uporabljajo določbe 84. člena in 314. člena tega zakona.

85. člen

Za zapisnik o glavni obravnavi veljajo tudi določbe členov 314 do 317 tega zakona.

86. člen

(1) O posvetovanju in glasovanju se sestavi poseben zapisnik.

(2) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju obsega potek glasovanja, sprejeto odločbo in napoved ločenih mnenj vrhovnih sodnikov (prvi odstavek 114.a člena tega zakona).

(3) Ta zapisnik podpišejo vsi člani senata in zapisnikar. Zraven se priložijo posebna mnenja, če niso vpisana v sam zapisnik, in morebiten uradni zaznamek s pojasnilom, zakaj napovedana ločena mnenja vrhovnih sodnikov niso izdelana (šesti odstavek 114.a člena tega zakona).

(4) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju se zapre v poseben ovitek. Ta zapisnik sme pregledati samo višje sodišče, ko odloča o pravnem sredstvu. V tem primeru mora višje sodišče zapisnik spet zapreti v poseben ovitek in na ovitku naznačiti, da je zapisnik pregledalo.

(5) Prejšnji odstavek se ne uporablja, kadar vrhovno sodišče odloča o zahtevi za varstvo zakonitosti, pa ne gre za odločanje po četrtem odstavku 420. člena tega zakona.

(6) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju, ki se izda v elektronski obliki, podpiše predsednik senata s svojim elektronskim podpisom. Zapisnik o posvetovanju in glasovanju, ki se izda v elektronski obliki, se v informacijskem sistemu e-sodstvo vodi v posebni mapi tako, da je dostopen v povezavi z obravnavano zadevo. Ko višje sodišče pri odločanju o pravnem sredstvu pregleda tak zapisnik, ga mora spet shraniti v posebno mapo v informacijskem sistemu e-sodstvo in na njej označiti, da ga je pregledalo.

VIII. poglavje
ROKI

87. člen

(1) Roki, ki so določeni v tem zakonu, se ne smejo podaljšati, razen če to zakon izrecno dovoljuje. Če gre za rok, ki je s tem zakonom določen zaradi varstva pravic obrambe in drugih obdolženčevih procesnih pravic, se ta lahko skrajša, če obdolženec to zahteva pisno ali pred sodiščem ustno na zapisnik.

(2) Če je vloga vezana na rok, velja za pravočasno, če se tistemu, ki jo je upravičen sprejeti, izroči še pred pretekom roka.

(3) Če se vloga pošlje po pošti priporočeno, velja dan oddaje na pošto za dan izročitve tistemu, kateremu je poslana.

(4) Če se pošlje vloga v elektronski obliki po elektronski poti, se šteje čas, ko jo je prejel informacijski sistem e-sodstvo, za trenutek izročitve sodišču, na katero je naslovljena. Če se pošlje vloga v elektronski obliki s posredovanjem izvajalca elektronskega vlaganja, ki vlogo podpiše z elektronskim časovnim žigom, se šteje čas elektronskega časovnega žiga za trenutek, ko jo je prejel informacijski sistem e-sodstvo.

(5) Obdolženec, ki je v priporu, lahko poda izjavo, vezano na rok, tudi na zapisnik pri sodišču, ki vodi postopek, ali jo izroči upravi zaporov; tisti ki prestaja kazen ali je v kakšnem zavodu, ker mu je bil izrečen varnostni ali vzgojni ukrep, pa lahko izroči tako izjavo upravi zavoda, v katerem je. Dan, ko se sestavi tak zapisnik oziroma ko se izjava izroči upravi zavoda, velja za dan izročitve organu, ki je pristojen da jo sprejme.

(6) Če je vloga, ki je vezana na rok, zaradi nevednosti ali očitne pomote vložnika izročena ali poslana nepristojnemu sodišču pred pretekom roka, k pristojnemu sodišču pa prispe po preteku roka, se šteje, da je pravočasna.

88. člen

(1) Roki se računajo na ure, dneve, mesece in leta.

(2) Ura ali dan, ko je bila opravljena vročitev ali naznanitev oziroma ko se je pripetil dogodek, od katerega je treba računati rok, se ne šteje v rok, temveč se za začetek roka vzame prva naslednja ura oziroma prvi naslednji dan. Za en dan se šteje štiriindvajset ur, mesec in leto pa se računata po koledarju.

(3) Roki, ki so določeni po mesecih oziroma letih, se iztečejo s pretekom tistega dne v zadnjem mesecu oziroma letu, ki se po svoji številki ujema z dnem, ko je rok začel teči po drugem odstavku tega člena. Če tega dneva v zadnjem mesecu ni, se izteče rok zadnji dan v tem mesecu.

(4) Če je zadnji dan roka državni praznik, sobota ali nedelja ali kakšen drug dan, ko se pri državnem organu ne dela, se izteče rok s pretekom prvega prihodnjega delavnika.

89. člen

(1) Obdolžencu, ki iz opravičenih razlogov zamudi rok za napoved pritožbe ali rok za pritožbo zoper sodbo ali zoper sklep o varnostnem ali vzgojnem ukrepu ali o odvzemu premoženjske koristi, dovoli sodišče vrnitev v prejšnje stanje, da napove pritožbo oziroma da vloži pritožbo, če v osmih dneh po prenehanju vzroka, zaradi katerega je zamudil rok, vloži prošnjo za vrnitev v prejšnje stanje in obenem z njo tudi napove pritožbo oziroma odda tudi pritožbo.

(2) Po treh mesecih od dneva zamude se ne more več zahtevati vrnitev v prejšnje stanje.

90. člen

(1) O vrnitvi v prejšnje stanje odloči predsednik senata, ki je razglasil sodbo, zoper katero se napoveduje pritožba oziroma izdal sodbo ali sklep, ki se s pritožbo izpodbija.

(2) Zoper sklep, s katerim se dovoli vrnitev v prejšnje stanje, ni pritožbe.

(3) Če se obdolženec pritoži zoper sklep, s katerim mu ni bila dovoljena vrnitev v prejšnje stanje, mora sodišče to pritožbo skupaj z napovedjo pritožbe zoper sodbo oziroma s pritožbo zoper sodbo ali zoper sklep o varnostnem ali vzgojnem ukrepu ali o odvzemu premoženjske koristi ter z odgovorom na pritožbo in vsemi spisi poslati v odločitev višjemu sodišču.

91. člen

Prošnja za vrnitev v prejšnje stanje praviloma ne zadrži izvršitve sodbe oziroma sklepa o varnostnem ali vzgojnem ukrepu ali o odvzemu premoženjske koristi, vendar pa sme sodišče, ki je pristojno za rešitev prošnje, odločiti da se počaka z izvršitvijo, dokler se ne odloči o prošnji.

IX. poglavje
STROŠKI KAZENSKEGA POSTOPKA

92. člen

(1) Stroški kazenskega postopka so izdatki, ki nastanejo v kazenskem postopku ali zaradi njega.

(2) Stroški kazenskega postopka so:

1) vozni stroški oseb, ki jih vabi policija v predkazenskem postopku, stroški za priče in za ogled ter nagrada in stroški za izvedence, tolmače in strokovnjake, stroški za vročanje pisanj po detektivu ali izvršitelju, ki opravlja vročanje v kazenskem postopku, stroški zasega, odvzema, hrambe, prodaje in uničenja zaseženih oziroma odvzetih predmetov, ki za potrebe kazenskega postopka nastanejo pred njegovo uvedbo, med njegovim potekom ali po njegovem koncu;

2) vozni stroški za obdolženca;

3) izdatki za privedbo ali za spremljanje oseb tistega, ki mu je bila vzeta prostost;

4) vozni in potni stroški uradnih oseb;

5) stroški za zdravljenje obdolženca, dokler je v priporu, stroški poroda in stroški zdravljenja otroka, ki biva z mamo v priporu, razen če se ti stroški plačajo iz sredstev zdravstvenega zavarovanja;

6) sodna taksa;

7) nagrada in potrebni izdatki zagovornika, potrebni izdatki zasebnega tožilca in oškodovanca kot tožilca ter njunih zastopnikov in pa nagrada in potrebni izdatki njihovih pooblaščencev;

8) potrebni izdatki oškodovanca in njegovega zakonskega zastopnika ter nagrada in potrebni izdatki njegovega pooblaščenca.

(3) Stroški iz 1., 2., 4. in 5. točke drugega odstavka tega člena ter potrebni izdatki in nagrada postavljenega zagovornika in postavljenega pooblaščenca oškodovanca ter oškodovanca

kot tožilca se v postopku zaradi kaznivih dejanj, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, izplačajo naprej iz sredstev organa, ki vodi kazenski postopek, oziroma, če gre za stroške zasega, odvzema, hrambe, prodaje in uničenja zaseženih oziroma odvzetih predmetov, v skladu s predpisi, ki urejajo hrambo teh predmetov, postopek upravljanja oziroma način ravnanja z njimi. Vozni stroški oseb, ki jih vabi policija v predkazenskem postopku, ter nagrada in potrebni izdatki zagovornika, ki ga postavi policija v predkazenskem postopku, se izplačajo naprej iz sredstev policije. V zvezi s stroški iz 3. točke drugega odstavka tega člena pa mora organ, ki je izvršil privedbo, spremljanje ali vročanje, sodišču predložiti obračun stroškov. Pozneje se vsi navedeni stroški izterjajo od tistih, ki so jih po določbah tega zakona dolžni poravnati. Organ, ki vodi kazenski postopek, ali policija mora vse stroške, ki so bili naprej izplačani oziroma za katere je bil sodišču predložen obračun stroškov, vpisati v seznam in seznam priložiti spisom.

(4) Za povrnitev voznih stroškov oseb, ki jih vabi policija v predkazenskem postopku (tretji odstavek tega člena), se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja naloge in pooblastila policije o povrnitvi potnih stroškov vabljenih oseb.

(5) Stroški za prevajanje v slovenski, italijanski ali madžarski jezik, ki nastanejo z uporabo določb ustave in tega zakona o pravici pripadnikov italijanske in madžarske narodne skupnosti do uporabe svojega jezika, se ne zaračunajo tistim, ki so po določbah tega zakona dolžni povrniti stroške kazenskega postopka.

(6) Stroški za prevajanje se ne zaračunajo obdolžencu, če ne razume ali ne govori jezika, v katerem teče kazenski postopek.

93. člen

(1) V vsaki sodbi in v vsakem sklepu, s katerim se ustavi kazenski postopek, ali završe obtožnica, je treba odločiti, kdo plača stroške postopka in kolikšni so.

(2) Če o višini stroškov ni podatkov, izda preiskovalni sodnik, sodnik posameznik ali predsednik senata poseben sklep o višini stroškov takrat, ko se ti podatki zberejo. Zahtevek s podatki o višini stroškov se lahko poda najpozneje v treh mesecih od dneva, ko je bila pravnomočna sodba ali sklep vročen tistemu, ki ima pravico podati takšen zahtevek.

(3) Kadar se o stroških kazenskega postopka odloči s posebnim sklepom, odloča o pritožbi zoper tak sklep senat (šesti odstavek 25. člena).

94. člen

(1) Obdolženec, oškodovanec, oškodovanec kot tožilec, zasebni tožilec, zagovornik, zakoniti zastopnik, pooblaščenec, priča, izvedenec, tolmač in strokovnjak (178. člen) plačajo ne glede na izid kazenskega postopka stroške, nastale s svojo privedbo, preložitvijo preiskovalnega dejanja ali glavne obravnave ali nevložitvijo napovedane pritožbe in druge stroške postopka, ki so jih povzročili po svoji krivdi, kot tudi ustrezno sodno takso.

(2) O stroških iz prejšnjega odstavka izda sodišče poseben sklep, razen če odloči o stroških, ki jih morata povrniti zasebni tožilec in obdolženec, v odločbi o glavni stvari.

95. člen

(1) Če sodišče spozna obdolženca za krivega, izreče v sodbi, da je dolžan povrniti stroške kazenskega postopka. Če se izda sodba o kaznovalnem nalogu, obdolženec ne plača sodne takse.

(2) Kdor je obdolžen več kaznivih dejanj, se ne obsodi na povrnitev stroškov za dejanja, glede katerih je oproščen obtožbe, če se dajo ti stroški izločiti iz skupnih stroškov.

(3) Če je z isto sodbo spoznanih za krive več obdolžencev, določi sodišče, kolikšen del stroškov plača vsak posamezen izmed njih; če tega ni mogoče določiti, obsodi vse obdolžence na nerazdelno plačilo stroškov. Plačilo sodne takse določi za vsakega obdolženca posebej.

(4) Sodišče sme v odločbi, s katero odloči o stroških, oprostiti obdolženca povrnitve vseh stroškov ali dela stroškov kazenskega postopka iz 1. do 6. točke drugega odstavka 92. člena tega zakona, če bi bilo zaradi njihovega plačila ogroženo vzdrževanje obdolženca ali oseb, ki jih je obdolženec dolžan vzdrževati. Če se te okoliščine ugotovijo po izdaji odločbe o stroških, sme predsednik senata na predlog obdolženca s posebnim sklepom oprostiti obdolženca povrnitve stroškov kazenskega postopka, odložiti plačilo stroškov kazenskega postopka, ali pa mu dovoliti, da jih povrne v obrokih. Predlog lahko obdolženec poda najpozneje do izteka roka za plačilo, ki ga določi sodišče.

(5) Določbe o oprostitvi, odlogu in obročnem plačilu stroškov iz prejšnjega odstavka se lahko smiselno uporabijo tudi za druge udeležence kazenskega postopka, ki se jim smejo naložiti v plačilo stroški kazenskega postopka.

(6) Določbe o oprostitvi, odlogu in obročnem plačilu stroškov iz četrtega in petega odstavka tega člena ne veljajo v primerih iz 94. člena tega zakona.

96. člen

(1) Če se kazenski postopek ustavi ali če se izda sodba, s katero se obdolženec oprosti obtožbe ali se z njo obtožba zavrne, ali če se izda sklep s katerim se obtožnica završe, izreče sodišče v sklepu oziroma sodbi, da obremenjujejo stroški kazenskega postopka iz 1. do 5. točke drugega odstavka 92. člena tega zakona ter potrebni izdatki obdolženca in potrebni izdatki in nagrada zagovornika proračun, razen v primerih, ki so navedeni v naslednjih odstavkih.

(2) Zasebni tožilec in oškodovanec kot tožilec morata povrniti stroške kazenskega postopka iz 1. do 6. točke drugega odstavka 92. člena tega zakona, če se postopek konča s sodbo, s katero se obdolženec oprosti obtožbe ali s sodbo, s katero se obtožba zavrne oziroma iz 1. do 5. točke drugega odstavka 92. člena tega zakona, če se postopek konča s sklepom, s katerim se postopek ustavi ali obtožnica završe, in potrebne izdatke obdolženca ter potrebne izdatke in nagrado za njegovega zagovornika, razen če se postopek ustavi oziroma če se obtožba s sodbo zavrne zaradi obdolženčeve smrti, ali pa zaradi tega, ker je kazenski pregon zastaral zaradi zavlačevanja postopka, ki ga ni mogoče pripisati v krivdo zasebnemu tožilcu ali oškodovancu kot tožilcu, kot tudi v primeru iz drugega odstavka 63. člena tega zakona. V slednjem primeru obremenjujejo stroški zasebnega tožilca, oškodovanca kot tožilca in njunih pooblaščencev proračun. Če se postopek ustavi zaradi umika obtožbe, se obdolženec in zasebni tožilec ali oškodovanec kot tožilec lahko poravnata o svojih medsebojnih stroških. Če je več zasebnih tožilcev oziroma oškodovancev kot tožilcev, plačajo stroške vsi nerazdelno.

(3) Oškodovancu kot tožilcu se smejo naložiti v plačilo samo tisti stroški, ki so nastali po tem, ko je prevzel pregon od državnega tožilca, do tedaj nastali stroški pa obremenijo proračun.

(4) Oškodovanec, ki je po začetku glavne obravnave umaknil predlog za pregon, plača stroške kazenskega postopka, razen če obdolženec izjavi, da jih bo plačal sam.

(5) Če sodišče završe obtožnico zaradi nepristojnosti, izda odločbo o stroških pristojno sodišče.

97. člen

(1) Nagrado in potrebne izdatke zagovornika in pooblaščenca zasebnega tožilca ali oškodovanca mora plačati zastopani, ne glede na to, kdo je po odločbi sodišča dolžan plačati stroške kazenskega postopka, razen v primerih, ko obremenjujejo po določbah tega zakona nagrada in potrebni izdatki zagovornika proračun. Če je bil obdolžencu zagovornik postavljen, pa bi bilo ogroženo njegovo vzdrževanje ali vzdrževanje oseb, ki jih je obdolženec dolžan vzdrževati, če bi moral plačati zagovorniku nagrado in potrebne izdatke, se ti izplačajo iz proračunskih sredstev. Tako se ravna tudi, če je bil oškodovancu kot tožilcu postavljen pooblaščenec.

(2) Pooblaščenec zasebnega tožilca in oškodovanca, ki ni odvetnik, oziroma odvetniški kandidat, nima pravice do nagrade, temveč samo pravico do povrnitve potrebnih izdatkov.

(3) Če plačilo stroškov kazenskega postopka ni naloženo obdolžencu, bremenijo stroški postavljenega pooblaščenca oškodovanca iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona proračun.

98. člen

(1) O dolžnosti plačila stroškov, ki nastanejo pri višjem sodišču, odloča dokončno to sodišče v skladu z določbami členov 92 do 97 tega zakona.

(2) Sodna taksa se ne določi, če je bilo z odločbo višjega sodišča odločeno v celoti ali deloma v obdolženčevo korist.

98.a člen

Glede plačila stroškov, ki nastanejo v postopku z izrednimi pravnimi sredstvi, se smiselno uporabljajo določbe členov 92 do 98 tega zakona.

99. člen

Povrnitev stroškov kazenskega postopka podrobneje predpiše minister, pristojen za pravosodje.

X. poglavje
PREMOŽENJSKOPRAVNI ZAHTEVKI

100. člen

(1) Premoženjskopravni zahtevek, ki je nastal zaradi kaznivega dejanja, se na predlog upravičencev obravnava v kazenskem postopku, če se s tem ne bi preveč zavlekel ta postopek.

(2) Premoženjskopravni zahtevek se lahko tiče povrnitve škode, vrnitve stvari ali razveljavitve določenega pravnega posla.

101. člen

Predlog za uveljavitev premoženjskopravnega zahtevka v kazenskem postopku lahko poda tisti, ki je upravičen uveljavljati tak zahtevek v pravdi.

102. člen

(1) Predlog za uveljavitev premoženjskopravnega zahtevka v kazenskem postopku se poda pri organu, pri katerem se vloži kazenska ovadba, ali pri sodišču, pred katerim teče postopek.

(2) Predlog se lahko poda najdalj do konca glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje.

(3) Tisti, ki je upravičen podati predlog, mora določno označiti svoj zahtevek in predložiti dokaze.

(4) Če upravičenec ne poda predloga za uveljavitev premoženjskopravnega zahtevka v kazenskem postopku do vložitve obtožbe, se obvesti, da ga lahko poda do konca glavne obravnave.

103. člen

(1) Upravičenci (101. člen) smejo do konca glavne obravnave umakniti predlog za uveljavitev premoženjskopravnega zahtevka v kazenskem postopku in ga uveljavljati v pravdi. Če umaknejo predlog, ga ne morejo več ponoviti, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Če preide premoženjskopravni zahtevek potem, ko je podan predlog, toda pred koncem glavne obravnave, po pravilih premoženjskega prava na koga drugega, se ta povabi, da izjavi, ali vztraja pri predlogu ali ne. Če se ne odzove vabilu, čeprav je bil v redu povabljen, se šteje, da je umaknil podani predlog.

104. člen

(1) Sodišče, pred katerim teče postopek, zasliši obdolženca o dejstvih, navedenih v predlogu in razišče okoliščine, ki so pomembne za ugotovitev premoženjskopravnega zahtevka.

(2) Če bi se s poizvedovanjem o premoženjskopravnem zahtevku preveč zavlekel kazenski postopek, se omeji sodišče na zbiranje tistih podatkov, ki bi jih bilo pozneje nemogoče ali zelo težko ugotoviti.

105. člen

(1) O premoženjskopravnih zahtevkih odloča sodišče.

(2) Sodišče lahko prisodi v sodbi, s katero spozna obdolženca za krivega, oškodovancu premoženjskopravni zahtevek v celoti; lahko mu ga prisodi deloma in ga s presežkom napoti na pravdo. Če pa podatki kazenskega postopka ne dajejo zanesljive podlage niti za popolno niti za delno razsojo, napoti sodišče oškodovanca na pravdo s celotnim premoženjskopravnim zahtevkom.

(3) Če izda sodišče sodbo, s katero se obdolženec oprosti obtožbe ali se z njo obtožba zavrne, ali če s sklepom ustavi kazenski postopek ali zavrže obtožnico, napoti oškodovanca, da lahko svoj premoženjskopravni zahtevek uveljavlja v pravdi. Če se sodišče izreče za nepristojno za kazenski postopek, napoti oškodovanca, da lahko priglasi svoj premoženjskopravni zahtevek v kazenskem postopku, ki ga bo začelo ali nadaljevalo pristojno sodišče.

106. člen

Če gre pri premoženjskopravnem zahtevku za vrnitev stvari, pa sodišče ugotovi, da pripada stvar oškodovancu in da je pri obdolžencu ali pri katerem od udeležencev kaznivega dejanja ali pri nekom, kateremu so jo ti dali v hrambo, odloči v sodbi, da se stvar izroči oškodovancu.

107. člen

Če se premoženjskopravni zahtevek tiče razveljavitve določenega pravnega posla in sodišče spozna, da je utemeljen, izreče v sodbi, da se ta pravni posel popolno ali deloma razveljavi s posledicami, ki iz tega izvirajo, ne da bi s tem posegalo v pravice drugih.

108. člen

(1) Pravnomočno sodbo, s katero je odločeno o premoženjskopravnem zahtevku, sme sodišče spremeniti v kazenskem postopku le tedaj, če se kazenski postopek obnovi ali če se vloži zahteva za varstvo zakonitosti.

(2) Razen v primerih iz prejšnjega odstavka smejo obsojenec oziroma njegovi dediči zahtevati samo v pravdi, da se spremeni pravnomočna sodba kazenskega sodišča, s katero je bilo odločeno o premoženjskopravnem zahtevku; to pa le tedaj, če so podani pogoji za obnovo po določbah, ki veljajo za pravdni postopek.

109. člen

(1) Če se v predkazenskem ali kazenskem postopku uveljavlja premoženjskopravni zahtevek, sme sodišče na predlog upravičenca (101. člen) odrediti začasno zavarovanje tega zahtevka.

(2) Glede pogojev ter postopka odreditve, trajanja in prenehanja začasnega zavarovanja premoženjskopravnega zahtevka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi, nastale s kaznivim dejanjem ali zaradi njega (502. do 502.d člen).

110. člen

(1) Če gre za stvari, ki nedvomno pripadajo oškodovancu in niso potrebne kot dokaz v kazenskem postopku, se izročijo oškodovancu še pred koncem postopka.

(2) Če se več oškodovancev prepira o lastnini stvari, se napotijo na pravdo, sodišče pa odredi v kazenskem postopku le hrambo stvari kot začasno zavarovanje.

(3) Stvari, ki so potrebne kot dokaz, se zasežejo in po končanem postopku vrnejo lastniku. Če je taka stvar lastniku neogibno potrebna, se mu sme vrniti tudi pred koncem postopka proti zavezi, da jo na zahtevo prinese.

111. člen

(1) Če ima oškodovanec zahtevek proti kakšni drugi osebi zaradi tega, ker so pri njej stvari, ki so bile pridobljene s kaznivim dejanjem, ali zaradi tega, ker je ta zaradi kaznivega dejanja prišla do premoženjske koristi, sme sodišče na predlog upravičencev (101. člen) odrediti v kazenskem postopku začasno zavarovanje tudi zoper to osebo. Določbe drugega odstavka 109. člena tega zakona veljajo tudi v tem primeru.

(2) Sodišče odpravi v sodbi, s katero spozna obdolženca za krivega, zavarovanje iz prejšnjega odstavka, če ni bilo odpravljeno že prej, ali pa napoti oškodovanca na pravdo z opozorilom, da bo zavarovanje odpravljeno, če pravda ne bo uvedena v roku, ki mu ga za to določi.

XI. poglavje
IZDAJA IN NAZNANITEV ODLOČB

112. člen

(1) V kazenskem postopku se izdajajo odločbe v obliki sodb, sklepov in odredb.

(2) Sodbe izdaja le sodišče, sklepe in odredbe pa izdajajo tudi drugi organi, ki sodelujejo v kazenskem postopku.

113. člen

(1) Senat izdaja odločbe po ustnem posvetovanju in glasovanju. Odločba je sprejeta, če je zanjo glasovala večina članov senata.

(2) Predsednik senata vodi posvetovanje in glasovanje in glasuje zadnji. Njegova dolžnost je poskrbeti, da se vsa vprašanja vsestransko in popolnoma pretresejo.

(3) Če so glasovi glede posameznih vprašanj, o katerih se glasuje, porazdeljeni na več različnih mnenj, tako da nobeno od njih nima večine, se vprašanja ločijo in glasovanje ponavlja, dokler se ne doseže večina. Če se na ta način ne dobi večina, se odločitev doseže tako, da se glasovi, ki so za obdolženca najneugodnejši, prištejejo glasovom, ki so od teh manj neugodni, dokler se ne doseže potrebna večina.

(4) Člani senata ne smejo odkloniti glasovanja o vprašanjih, ki jih postavi predsednik senata: vendar pa član senata, ki je glasoval za oprostitev obdolženca ali za razveljavitev sodbe in ostal v manjšini, ni dolžan glasovati o sankciji. Če ne glasuje, se šteje, da se strinja z glasom, ki je za obdolženca najugodnejši.

114. člen

(1) Pri odločanju se najprej glasuje, ali je sodišče pristojno, ali je treba postopek dopolniti ter o drugih predhodnih vprašanjih. Ko se odloči o predhodnih vprašanjih, se preide na odločanje o glavni stvari.

(2) Pri odločanju o glavni stvari se najprej glasuje ali je obdolženec storil kaznivo dejanje in ali je kazensko odgovoren; nato pa se glasuje o kazni, drugih kazenskih sankcijah, stroških kazenskega postopka, premoženjskopravnih zahtevkih in o drugih vprašanjih, o katerih je treba odločiti.

(3) Če je ista oseba obtožena več kaznivih dejanj, se glasuje o kazenski odgovornosti in o kazni za vsako od teh dejanj posebej, nato pa o enotni kazni za vsa dejanja.

114.a člen

(1) Kadar vrhovno sodišče odloča o zahtevi za varstvo zakonitosti, pa ne gre za odločanje po četrtem odstavku 420. člena tega zakona, lahko vrhovni sodnik, ki ne soglaša z izrekom ali obrazložitvijo odločbe, napove ločeno mnenje, ne more pa dati posebnega mnenja (tretji odstavek 86. člena tega zakona).

(2) V ločenem mnenju vrhovni sodnik predstavi stališča, ki jih je izrazil ob obravnavanju oziroma odločanju o zahtevi za varstvo zakonitosti in ki so narekovala njegovo odločitev.

(3) Ločeno mnenje lahko da več vrhovnih sodnikov skupaj, lahko pa se ločenemu mnenju vrhovnega sodnika pridruži drug vrhovni sodnik.

(4) Ločeno mnenje lahko da le vrhovni sodnik, ki je to napovedal ob odločanju. Pridružitev k ločenemu mnenju je mogoča tudi brez predhodne napovedi.

(5) Vrhovni sodnik izdela ločeno mnenje v sedmih dneh od dneva, ko dobi besedilo odločbe o zahtevi za varstvo zakonitosti. Senat lahko določi rok za izdelavo ločenega mnenja, ki je krajši ali daljši od sedmih dni, če to narekujejo narava ali okoliščine konkretne zadeve. O podaljšanju ali skrajšanju roka odloči senat takoj po končanem glasovanju z večino glasov članov senata.

(6) Če ločeno mnenje ni izdelano v roku iz prejšnjega odstavka, se šteje, da se je vrhovni sodnik ločenemu mnenju odpovedal.

(7) Ločeno mnenje se priloži odločbi o zahtevi za varstvo zakonitosti in se pošilja oziroma vroča skupaj z njo.

(8) Vprašanja v zvezi z ločenimi mnenji, ki niso urejena v tem zakonu, uredi poslovnik. Poslovnik se sprejme z dvotretjinsko večino sodnikov vrhovnega sodišča. Poslovnik se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

115. člen

(1) Posvetovanje in glasovanje je tajno, če ta zakon ne določa drugače.

(2) V prostoru, v katerem je posvetovanje in glasovanje, smejo biti le člani senata in zapisnikar.

116. člen

(1) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se naznanjajo odločbe navzočim prizadetim osebam ustno, nenavzočim pa se vročajo v overjenem prepisu.

(2) Če je bila odločba naznanjena ustno, se to zaznamuje v zapisniku ali na spisu; tisti, ki mu je bila naznanjena, pa to potrdi s svojim podpisom. Če prizadeta oseba izjavi, da se ne bo pritožila, se ji ne vroči overjenega prepisa ustno naznanjene odločbe, razen če ni v tem zakonu drugače določeno.

(3) Prepisi odločb, zoper katere je dovoljena pritožba, se vročajo s poukom o pravici do pritožbe.

XII. poglavje
VROČANJE PISANJ IN PREGLEDOVANJE SPISOV

117. člen

(1) Pisanja se vročajo praviloma po pošti, po varni elektronski poti ali po detektivu in izvršitelju. Vročajo se lahko tudi po sodnem osebju po pooblastilu predsednika sodišča ali po uradni osebi organa, ki je odredil vročanje, neposredno pri tem organu.

(2) Obdolženec, priča, zasebni tožilec, oškodovanec kot tožilec in oškodovanec lahko sodišču sporoči, da želi vročitev pisanj po varni elektronski poti v varen elektronski predal ali na naslov za vročanje po varni elektronski poti, registriran v informacijskem sistemu e-sodstvo, katerega naslov navede v vlogi ali na naroku in je enakovreden naslovu prebivališča. Če navedene osebe pošljejo vlogo v elektronski obliki po varni elektronski poti, se šteje, da želijo vročanje po varni elektronski poti, dokler ne sporočijo drugače. Če sodišče ugotovi, da vročitev v varen elektronski predal ni mogoča, vroči pisanje na drug način v skladu s prejšnjim odstavkom in navede razlog za tako vročitev.

(3) Državnemu tožilcu in drugim državnim organom, odvetnikom, sodnim izvedencem, sodnim cenilcem, sodnim tolmačem in drugim osebam oziroma organom, pri katerih se zaradi njihove narave dela lahko domneva večja zanesljivost, se pisanja vročajo po elektronski poti v varen elektronski predal, če je tako vročanje mogoče in če drug način vročanja iz prvega odstavka tega člena ni primernejši. V prejšnjem stavku navedeni organi in osebe morajo v informacijskem sistemu e-sodstva registrirati svoj varni elektronski predal ali naslov za vročanje po varni elektronski poti.

(4) Minister, pristojen za pravosodje, določi pravila postopanja detektivov in izvršiteljev, kadar opravljajo vročanje v kazenskem postopku, njihovo nagrado ter vsebino sporočil pri vročanju in vročilnic.

(5) Minister, pristojen za pravosodje, določi, kaj je varna elektronska pot, način identifikacije, pogoje, obliko in način vročanja po varni elektronski poti ter določi nadomestilo za posredovanje pri vročanju pisanj v varni elektronski predal.

(6) Vabilo na glavno obravnavo in druga vabila sodišče ustno naznani osebi, kadar je ta pred njim, in jo pri tem pouči o posledicah, če ne bi prišla. Na ta način opravljeno vabilo se zaznamuje v zapisniku, ki ga povabljeni podpiše, razen če je to že zapisano v zapisniku o glavni obravnavi. Šteje se, da je vabilo s tem veljavno vročeno.

117.a člen

(1) Vročitev pisanja, izdelanega v elektronski obliki, se lahko opravi z vročitvijo pisanja v fizični obliki ali po varni elektronski poti.

(2) V fizični obliki se vročitev overjenega prepisa pisanja opravi v skladu z določbami tega zakona, ki urejajo vročanje pisanj v fizični obliki.

(3) Pristojni organ za sodišča vzpostavi in vzdržuje informacijski sistem e-sodstvo. Po varni elektronski poti se vročitev pisanja opravi prek informacijskega sistema e-sodstvo neposredno na naslov za vročanje, ki je registriran v informacijskem sistemu e-sodstvo, ali v varni elektronski predal s posredovanjem pravne ali fizične osebe, ki opravlja vročanje pisanj po varni elektronski poti kot registrirano dejavnost in pridobi dovoljenje ministra, pristojnega za pravosodje, če izpolnjuje tehnične pogoje, ki jih določi minister, pristojen za pravosodje.

(4) Informacijski sistem e-sodstvo neposredno pošlje pisanje naslovniku na naslov za vročanje, ki je registriran v informacijskem sistemu e-sodstvo, ali v njegov varni elektronski predal s posredovanjem pravne ali fizične osebe iz prejšnjega odstavka. Naslovnik mora pisanje prevzeti v 15 dneh, sicer nastopijo posledice iz šestega odstavka tega člena. Informacijski sistem e-sodstvo naslovniku hkrati s pisanjem pošlje informativno sporočilo, v katerem ga opozori, da mora pisanje prevzeti v 15 dneh, sicer bo izbrisano, naslovniku pa se bo vročalo po določbah tega zakona, ki urejajo vročanje pisanj v fizični obliki.

(5) Naslovnik se z vsebino pisanja, poslanega po varni elektronski poti, seznani in ga prevzame tako, da se pred prevzemom na predpisan način identificira, elektronsko podpiše vročilnico in jo tako podpisano vrne pošiljatelju po varni elektronski poti.

(6) Vročitev po tretjem odstavku tega člena velja za opravljeno z dnem, ko naslovnik prevzame pisanje. Če ga ne prevzame v 15 dneh, informacijski sistem pisanje izbriše in informacijskemu sistemu e-sodstvo pošlje elektronsko sporočilo, da je naslovnik prejel obvestilo o prispeli pošiljki, da v roku ni prevzel pošiljke in da je pisanje izbrisano.

(7) Informacijski sistem obvesti o vročitvi sodišče, ki je vročitev odredilo, z vročilnico v elektronski obliki.

(8) Na način, določen v tem členu, se po varni elektronski poti lahko vročajo tudi tista pisanja, ki imajo izvirnike v fizični obliki, če je elektronski (digitaliziran) prepis, ki je izdelan na podlagi izvirnika v fizični obliki, opremljen z elektronskim žigom informacijskega sistema e-sodstvo.

(9) Če je treba naslovniku poslati cel spis in se ta vodi v elektronski obliki, se to opravi po varni elektronski poti, če je tak način mogoč.

118. člen

(1) Pisanje, za katero je v tem zakonu določeno, da ga je treba osebno vročiti, se izroči neposredno naslovniku. Če tistega, kateremu mora biti pisanje osebno vročeno, ni tam, kjer naj se vročitev opravi, poizve vročevalec, kdaj in kje bi ga mogel najti, ter mu pusti pri katerih od oseb, omenjenih v 119. členu tega zakona ali v hišnem predalčniku, pismeno sporočilo, naj bo določenega dne ob določeni uri v svojem stanovanju ali na svojem delovnem mestu, da sprejme pisanje. Če vročevalec tudi potem ne najde tistega, ki bi mu moral vročiti pisanje, ravna po prvem odstavku 119. člena tega zakona; s tem se šteje, da je vročitev opravljena.

(2) Za osebno vročitev se šteje tudi vročitev po varni elektronski poti v skladu z določbami 117. in 117.a člena tega zakona.

119. člen

(1) Pisanja, za katera v tem zakonu ni določeno, da morajo biti osebno vročena, se prav tako vročajo osebno. Vendar pa se v primeru, če naslovnika ni v stanovanju ali na delovnem mestu, lahko izročijo kateremu od njegovih odraslih družinskih članov, ki je pisanje dolžan sprejeti. Če niti teh ni v stanovanju, se pisanje izroči hišniku ali sosedu, če v to privolita. Če pa se vroča pisanje na delovnem mestu tistega, kateremu naj bo vročeno, in tega ni tam, se lahko izroči osebi, pooblaščeni za sprejemanje pošte, ki je pisanje dolžna sprejeti, ali komu, ki dela na istem mestu, če v to privoli.

(2) Če vročitev pisanja po prejšnjem odstavku ni možna, vročevalec pisanje izroči sodišču, ki je vročitev odredilo, če gre za vročitev po pošti, pa pošti naslovnikovega prebivališča. Naslovniku se pusti sporočilo o prispeli pošiljki z obvestilom na katerem sodišču oziroma pošti in v kakšnem roku lahko prevzame pisanje. Pisanje, ki v določenem roku na pošti ni prevzeto, se vrne.

(3) Če se ugotovi, da je tisti, kateremu bi bilo treba vročiti pisanje, odsoten in da mu zaradi tega osebe iz prvega odstavka tega člena pisanja ne bi mogle pravočasno izročiti, se pisanje vrne z navedbo, kje je odsotni.

119.a člen

Če vročitev na navedenem naslovnikovem naslovu ni mogoča zato, ker se je naslovnik odselil, in vročevalec izve za njegov novi naslov, prepošlje pisanje na ta naslov in o tem obvesti sodišče.

120. člen

(1) Obdolžencu je treba osebno vročiti vabilo na prvo zaslišanje v predhodnem postopku in vabilo na glavno obravnavo.

(2) Obdolžencu, ki nima zagovornika, je treba osebno vročiti obtožni akt, sodbo in vse odločbe, pri katerih teče od vročitve rok za pritožbo, kot tudi pritožbo nasprotne stranke, ki se vroča na odgovor. Na zahtevo obdolženca vroči sodišče sodbo in druge odločbe osebi, ki jo on določi.

(3) Če je treba obdolžencu, ki nima zagovornika, vročiti sodbo, s katero mu je izrečena kazen zapora, pa mu sodbe ni mogoče vročiti na njegov dotedanji naslov, mu sodišče postavi po uradni dolžnosti zagovornika, ki opravlja to dolžnost, dokler se ne zve za njegov novi naslov. Postavljenemu zagovorniku določi sodišče potreben rok, da se seznani s spisi, nato pa mu vroči sodbo in postopek nadaljuje. Če gre za drugo odločbo, pri kateri teče od vročitve rok za pritožbo, ali za pritožbo nasprotne stranke, ki se vroča na odgovor, pritrdi sodišče odločbo oziroma pritožbo na sodno desko in se po preteku osmih dni šteje, da je bila opravljena veljavna vročitev. Sodbe o kaznovalnem nalogu ni dovoljeno vročiti s pritrditvijo na sodno desko.

(4) Če ima obdolženec zagovornika, vroči sodišče pisanja iz drugega odstavka tega člena zagovorniku in obdolžencu po določbah 119. člena tega zakona. V takem primeru teče rok za vložitev pravnega sredstva oziroma odgovora na pritožbo od zadnje vročitve. Če obdolžencu ni mogoče vročiti odločbe oziroma pritožbe, ker ni sporočil spremembe naslova ali prebivališča, se odločba oziroma pritožba pritrdi na sodno desko in se po preteku osmih dni šteje, da je bila opravljena veljavna vročitev.

(5) Če je treba vročiti pisanje zagovorniku obdolženca, ta pa ima več zagovornikov, zadošča, da se vroči enemu od njih.

121. člen

(1) Vabilo za vložitev zasebne tožbe ali obtožnice ter vabilo na glavno obravnavo vroči sodišče zasebnemu tožilcu

in oškodovancu kot tožilcu oziroma njunemu zakonitemu zastopniku osebno (118. člen), njihovim pooblaščencem pa po 119. členu tega zakona. Enako jim vroča tudi odločbe, pri katerih teče od dneva vročitve rok za pritožbo, in pritožbo nasprotne stranke, ki jo vroča na odgovor.

(2) Če osebam iz prejšnjega odstavka ali oškodovancu ni mogoče vročiti vabila oziroma odločbe ali pritožbe na dotedanji naslov, pritrdi sodišče vabilo, odločbo oziroma pritožbo na sodno desko in se po preteku osmih dni šteje, da je bila opravljena veljavna vročitev.

(3) Če ima oškodovanec, oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, vroči sodišče pisanje temu, če jih ima več, pa le enemu od njih.

122. člen

(1) Potrdilo o vročitvi (vročilnico) podpišeta prejemnik in vročevalec. Prejemnik zapiše sam z besedo na vročilnici datum prejema.

(2) Če je prejemnik nepismen ali če se ne more podpisati, ga podpiše vročevalec in navede datum prejema s pripombo, zakaj je podpisal prejemnika.

(3) Če prejemnik noče podpisati vročilnice, zapiše vročevalec to na vročilnici in navede datum vročitve; s tem je vročitev opravljena.

123. člen

Če naslovnik ali njegov odrasli družinski član pisanja noče sprejeti, zapiše vročevalec na vročilnici datum, uro in razlog odklonitve sprejema, pisanje pa pusti v naslovnikovem stanovanju ali v prostoru, kjer ta dela; s tem je vročitev opravljena.

124. člen

(1) Vojaškim osebam, osebam v policiji, pripadnikom straže v zavodih, v katerih so osebe, ki jim je vzeta prostost in osebam, zaposlenim v kopenskem, morskem in zračnem prometu, se vročajo vabila prek njihovega poveljstva oziroma neposrednega predstojnika; po potrebi pa se jim lahko vročajo na ta način tudi druga pisanja.

(2) Osebam, ki jim je vzeta prostost, se opravi vročitev na sodišču ali po upravi zavoda, v katerem so.

(3) Osebam, ki uživajo v Republiki Sloveniji imunitetno pravico po mednarodnem pravu, se vročitev opravi po ministrstvu za zunanje zadeve, če mednarodne pogodbe ne določajo kaj drugega.

(4) Državljanom Republike Slovenije v tujini se opravi vročitev, če ne gre za postopek iz 515. in 516. člena tega zakona, s posredovanjem diplomatskega ali konzularnega predstavništva Republike Slovenije v tuji državi; pogoj pa je, da tuja država ne nasprotuje takemu načinu vročitve in da tisti, ki naj se mu pisanje vroči, prostovoljno privoli, da ga sprejme. Pooblaščena oseba diplomatskega ali konzularnega predstavništva podpiše vročilnico kot vročevalec, če je pisanje vročeno v samem predstavništvu; če pa je poslano po pošti, potrdi to na vročilnici.

125. člen

(1) Državnemu tožilcu se vročajo odločbe in druga pisanja tako, da se izročijo pisarni državnega tožilstva.

(2) Kadar se vročajo odločbe in druga pisanja, pri katerih teče od dneva vročitve rok, se šteje za dan vročitve dan, ko se izročijo pisarni državnega tožilstva.

(3) Sodišče pošlje državnemu tožilcu na njegovo zahtevo kazenski spis v pregled. Če teče rok za redno pravno sredstvo ali če je to sicer v korist postopka, sme sodišče določiti rok, v katerem mora državni tožilec spis vrniti.

126. člen

(1) V primerih, ki jih ni v tem zakonu, se vročitev opravi po določbah, ki veljajo za pravdni postopek.

(2) Kadar se o stroških kazenskega postopka odloči s posebnim sklepom, se vročitev sklepa opravi po določbah zakona, ki ureja upravni postopek.

(3) Če naslovnik določi naslov za vročanje v skladu z določbami zakona, ki ureja prijavo prebivališča, se šteje, da je s tem sporočil sodišču spremembo naslova ali prebivališča.

127. člen

(1) Vabila in odločbe, ki se izdajajo do konca glavne obravnave za osebe, ki sodelujejo v postopku, razen za obdolženca, se smejo izročiti udeležencu v postopku, ki je pripravljen vročiti jih tistemu, kateremu so namenjene, če organ meni, da jih bo na ta način zanesljivo dobil.

(2) Vabilo na glavno obravnavo ali kakšno drugo vabilo ter odločba o preložitvi glavne obravnave ali drugih napovedanih dejanj se lahko sporoči osebam iz prejšnjega odstavka tudi s sredstvi elektronskih komunikacij, če se da po okoliščinah sklepati, da bo na ta način opravljeno sporočilo dobil tisti, kateremu je namenjeno.

(3) O tem, da je bilo vabilo sporočeno oziroma odločba izročena na način iz prejšnjih odstavkov, se napravi na spisu uradni zaznamek.

(4) Proti tistemu, ki je bil obveščen oziroma ki mu je bila odločba poslana po prvem ali drugem odstavku tega člena, nastopijo škodljive posledice, ki so predpisane za zamudo, samo, če se ugotovi, da je pravočasno dobil vabilo oziroma odločbo in da je bil poučen o posledicah zamude.

128. člen

(1) Vsakemu, ki ima opravičen interes, se sme dovoliti pregled in prepis posameznih kazenskih spisov.

(2) Dokler postopek teče, dovoljuje pregled in prepis spisov organ, pred katerim teče postopek; ko pa je postopek končan, dovoli to predsednik sodišča ali uradna oseba, ki jo on določi. Če so spisi pri državnem tožilcu, dovoljuje pregled in prepis državni tožilec.

(3) Pregled in prepis posameznih kazenskih spisov se sme odreči, če to narekujejo posebni razlogi obrambe ali varnosti države ali če je bila javnost izključena z glavne obravnave. Zoper tak sklep je dovoljena pritožba, ki ne zadrži njegove izvršitve.

(4) Pregled in prepis podatka o naslovu ali prebivališču oškodovanca se lahko omejita tudi v skladu s 66. členom tega zakona.

(5) Za pregled in prepis spisov, ki naj bo dovoljen zasebnemu tožilcu, oškodovancu kot tožilcu, oškodovancu in zagovorniku, veljajo določbe 59. oziroma 73. člena tega zakona.

(6) Obdolženec ima pravico pregledati in prepisati spise in si ogledati dokazne predmete.

(7) Če so bili v postopku uporabljeni dokumenti, ki vsebujejo tajne podatke in so bili uporabljeni kot podlaga za odločitev, jih imajo stranke in zagovornik pravico pregledati. Sodnik lahko odloči, da glede na stopnjo varovanja tajnih podatkov in težav z zagotavljanjem primernih varnostnih pogojev dopusti vpogled v spise, ki vsebujejo tajne podatke, v prostorih sodišča, ki ne izpolnjujejo varnostnih pogojev, kot jih določa zakon, ki ureja tajne podatke, ob uvedbi dodatnih varnostnih ukrepov. Prepis ali kopiranje listin in drugih delov spisa, ki vsebujejo tajne podatke, ni dovoljen, razen pod pogoji, kot jih določa zakon, ki ureja tajne podatke.

(8) Vpogled v listine in dele spisa, ki vsebujejo tajne podatke, se v skladu s pogoji iz prejšnjih odstavkov lahko dopusti tudi izvedencem, cenilcem, tolmačem, če je seznanitev s to vsebino nujna za opravo njihovega dela ter jih sodišče opozori, da morajo podatke varovati v skladu z določbami zakona, ki ureja tajne podatke, in na posledice in njihovo odgovornost v primeru razkritja teh podatkov.

(9) Obdolženec in zagovornik imata pri državnem tožilcu pravico pregledati uradne zaznamke o obvestilih, ki jih je državni tožilec izločil iz spisov (prvi odstavek 83. člena).

(10) Spis v elektronski obliki imajo upravičenci po tem zakonu pravico pregledovati in prepisovati tudi v elektronski obliki v informacijskem sistemu e-sodstvo, v katerem stranka dokaže svojo istovetnost.

(11) Upravičenci do pregleda spisa po določbah tega zakona imajo pravico v informacijskem sistemu e-sodstvo spremljati potek postopka.

(12) V skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, lahko, ne glede na določbe tega zakona, vsakdo ustno ali pisno zahteva od organa, da mu omogoči dostop do informacij javnega značaja v posameznih kazenskih zadevah.

XIII. poglavje
IZVRŠITEV ODLOČB

129. člen

(1) Sodba postane pravnomočna, če se ne more izpodbijati s pritožbo. Če je bila zoper sodbo vložena pritožba, nastopi pravnomočnost z dnem, ko sodišče prve stopnje prejme spise z overjenimi prepisi sodbe sodišča druge stopnje. Če je sodišče druge stopnje odločitev o pritožbi, sprejeto po opravljeni obravnavi ali seji senata, o kateri so bili v redu obveščeni tožilec, obdolženec in zagovornik, razglasilo, nastopi pravnomočnost z dnem razglasitve sodbe.

(2) Pravnomočna sodba se izvrši, ko je vročena in ko za njeno izvršitev ni zakonskih ovir. Če ni vložena pritožba ali so se stranke pritožbi odpovedale ali jo umaknile, je sodba izvršljiva, ko poteče rok za pritožbo, oziroma od dneva, ko so se stranke odpovedale pritožbi ali vloženo pritožbo umaknile.

(3) Če sodišče, ki je izdalo sodbo na prvi stopnji, ni pristojno za njeno izvršitev, pošlje overjen prepis sodbe s potrdilom o izvršljivosti organu, ki je pristojen za izvršitev.

(4) Če je vojaška oseba ali vojaški obveznik obsojen na kazen zapora, pa še ni odslužil vojaškega roka, pošlje sodišče overjen prepis pravnomočne sodbe upravnemu organu, pristojnemu za obrambne zadeve.

(5) Če zaradi pravnomočne sodbe nastanejo z zakonom določene pravne posledice obsodbe, ki se nanašajo na prenehanje ali izgubo posameznih pravic (prvi odstavek 79. člena Kazenskega zakonika in 21. člen Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja), sodišče, ki je izdalo sodbo na prvi stopnji, pošlje obvestilo o pravnomočni sodbi s podatki o opravilni številki sodbe, imenu in priimku obsojenca, EMŠO obsojenca, opredelitev kaznivega dejanja z navedbo člena iz Kazenskega zakonika in izrečeno sankcijo pristojnemu organu, delodajalcu ali drugi pravni osebi oziroma instituciji, ki glede na zakon, s katerim so določene pravne posledice obsodbe, zagotovi njihovo spoštovanje.

129.a člen

(1) O predlogu za izvršitev kazni zapora tako, da obsojenec med prestajanjem kazni v določenih dnevih prebiva doma, nadomestitvi kazni zapora s hišnim zaporom, nadomestitvi kazni zapora ali denarne kazni z delom v splošno korist in o izvršitvi denarne kazni s plačilom v obrokih, odloči s sklepom predsednik senata oziroma sodnik posameznik sodišča, ki je izdalo sodbo na prvi stopnji.

(2) Predlog iz prejšnjega odstavka lahko v petnajstih dneh po pravnomočnosti sodbe, če gre za predlog o izvršitvi denarne kazni s plačilom v obrokih pa vse do poteka roka za plačilo (peti odstavek 47. člena Kazenskega zakonika), vloži obsojenec, njegov zagovornik ali oseba iz drugega odstavka 367. člena tega zakona (predlagatelj). Če je obsojencu oziroma zagovorniku prepis sodbe vročen po pravnomočnosti, začne ta rok teči od zadnje vročitve.

(3) Sodnik zavrže predlog, če je prepozen, nedovoljen ali če so v predlogu navedeni razlogi očitno neutemeljeni, sicer pa odredi, da se raziščejo dejstva in preskrbijo dokazi, na katere se sklicuje predlog, po potrebi pa sme razpisati narok. Če obsojenec na narok ne pride se šteje, da je predlog umaknil.

(4) Zoper sklep o predlogu iz prvega odstavka tega člena se lahko pritoži predlagatelj in državni tožilec.

(5) Določbe prejšnjih odstavkov tega člena se smiselno uporabljajo tudi za odločanje o izvršitvi kazni zaradi kršitve pravil hišnega zapora ali zaradi kršitve obveznosti iz dela v splošno korist in za odločanje o načinu izvrševanja hišnega zapora in dela v splošno korist.

(6) O odreditvi takojšnjega plačila denarne kazni zaradi zamude s plačilom posameznega obroka odloči s sklepom, o spremembi denarne kazni, ki se ne da niti prisilno izterjati v kazen zapora, pa odloči s sodbo predsednik senata oziroma sodnik posameznik sodišča, ki je na prvi stopnji izreklo denarno kazen.

130. člen

Če se denarna kazen, ki je predpisana v tem zakonu, ne da niti prisilno izterjati, jo sodišče izvrši tako, da se za vsakih začetih 42 eurov določi en dan zapora, vendar ne več kot deset dni zapora. Denarno kazen, ki je predpisana v tem zakonu, prisilno izterja pristojni davčni organ po določbah zakona, ki ureja prisilno izterjavo davkov, na predlog sodišča, ki je to denarno kazen izreklo.

131. člen

(1) Glede stroškov kazenskega postopka, ki jih je treba prisilno izterjati v dobro proračuna, in glede odvzema premoženjske koristi izvrši sodbo pristojni davčni organ po določbah zakona, ki ureja prisilno izterjavo davkov, in to na predlog sodišča, ki je izdalo sodbo. Glede drugih stroškov kazenskega postopka in glede premoženjskopravnih zahtevkov pa izvrši sodbo pristojno sodišče po določbah, ki veljajo za izvršilni postopek.

(2) Če je izrečen v sodbi odvzem predmetov, odloči sodišče, ki je izreklo sodbo na prvi stopnji, ali naj se predmeti prodajo po določbah, ki veljajo za izvršilni postopek, ali naj se izročijo kriminalističnemu muzeju ali kakšnemu drugemu zavodu ali pa naj se uničijo. Denar, ki se dobi s prodajo predmetov, gre v proračun.

(3) Prejšnji odstavek se smiselno uporabi tudi tedaj, če se izda odločba o odvzemu predmetov po 498. členu tega zakona.

(4) Pravnomočna odločba o odvzemu predmetov se sme, izven primerov obnove kazenskega postopka in zahteve za varstvo zakonitosti, spremeniti v pravdi, če nastane spor o lastnini odvzetih predmetov.

132. člen

(1) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se sklepi izvršijo, ko postanejo pravnomočni. Odredbe se izvršijo takoj, razen če organ, ki je odredbo izdal, ne odredi drugače.

(2) Sklep postane pravnomočen, če se ne more več izpodbijati s pritožbo ali če zoper njega ni pritožbe.

(3) Sklepe in odredbe izvršujejo organi, ki so jih izdali, razen če je določeno drugače. Če je sodišče s sklepom odločilo o stroških kazenskega postopka, veljajo za izterjavo teh stroškov določbe prvega odstavka prejšnjega člena.

133. člen

(1) Če nastane dvom o dovoljenosti izvršitve sodne odločbe ali o računanju kazni ali če v pravnomočni sodbi ni odločeno o vštetju pripora ali prej prestane kazni ali če jih sodišče ni vštelo pravilno, odloči o tem predsednik senata sodišča, ki je sodilo na prvi stopnji, s posebnim sklepom. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa, razen če sodišče določi drugače.

(2) Če nastane dvom o razlagi sodne odločbe, odloči o tem sodišče, ki je izdalo pravnomočno odločbo.

134. člen

Ko postane odločba, s katero je odločeno o premoženjskopravnem zahtevku, pravnomočna, sme oškodovanec zahtevati od sodišča, ki je odločilo na prvi stopnji, naj mu izda overjen prepis odločbe z oznako, da je odločba izvršljiva.

135. člen

(1) Kazensko evidenco in evidenco izrečenih vzgojnih ukrepov vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(2) Minister, pristojen za pravosodje, predpiše način vodenja evidenc iz prejšnjega odstavka.

XIV. poglavje
POMEN IZRAZOV V ZAKONU IN DRUGE DOLOČBE

136. člen

Če je v zakonu določeno, da je za pregon posameznih kaznivih dejanj potreben predlog oškodovanca oziroma da je potrebno poprejšnje dovoljenje pristojnega državnega organa, ne more državni tožilec zahtevati preiskave in ne neposredno vložiti obtožnice oziroma obtožnega predloga, če ne predloži dokaza, da je tak predlog podan oziroma, da je dovoljenje dano.

137. člen

(1) Če teče kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja zoper varnost javnega prometa, sme sodišče na obrazloženi predlog upravičenega tožilca odrediti, da se obdolžencu odvzame vozniško dovoljenje za čas, dokler traja postopek. Pred uvedbo kazenskega postopka zaradi kaznivega dejanja zoper varnost javnega prometa sme policija, ki opravlja ogled, vzeti vozniško dovoljenje tistemu, za katerega je podan utemeljen sum, da je storil to kaznivo dejanje in o tem izdati potrdilo, vendar mora vozniško dovoljenje skupaj z ovadbo v petih dneh poslati državnemu tožilcu. Ta pa ga mora v desetih dneh od prejema vrniti tistemu, ki mu je bilo odvzeto, ali ga poslati sodišču ter hkrati predlagati uvedbo kazenskega postopka in začasni odvzem vozniškega dovoljenja.

(2) O predlogu iz prejšnjega odstavka odloči sodišče s sklepom. Zoper sklep o odvzemu vozniškega dovoljenja lahko obdolženec v treh dneh od prejema sklepa vloži ugovor, ki ne zadrži izvršitve sklepa. Sodišče, ki je sklep izdalo, odloči o ugovoru na podlagi predloženega gradiva, lahko pa pred odločitvijo opravi poseben narok s strankama.

(3) Zoper sklep, s katerim je bilo odločeno o ugovoru, imata stranki pravico do pritožbe. Pritožba obdolženca zoper sklep, s katerim je bil ugovor zavrnjen, ne zadrži izvršitve sklepa o odvzemu vozniškega dovoljenja.

(4) Še pred koncem kazenskega postopka sodišče na predlog strank ali po uradni dolžnosti začasno odvzeto vozniško dovoljenje obdolžencu vrne, če ugotovi, da ni več pogojev za odvzem.

(5) Glede izvršitve ukrepa iz tega člena se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, o prepovedi vožnje motornega vozila in določbe zakona, ki ureja prekrške, o obveščanju organa, ki vodi evidenco izdanih vozniških dovoljenj.

(6) Čas, za katerega je bilo vzeto vozniško dovoljenje, se obdolžencu, ki je na prostosti, všteje v izrečeno kazen prepovedi vožnje motornega vozila oziroma izrečeni varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja.

138. člen

Če zakon ne določa drugače, obvesti sodišče o priporu ter o pravnomočni obsodilni sodbi na kazen zapora v treh dneh obdolženčevega delodajalca.

139. člen

Če se med kazenskim postopkom ugotovi, da je obdolženec umrl, se kazenski postopek s sklepom ustavi.

140. člen

(1) Sodišče sme med postopkom kaznovati z denarno kaznijo določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona, zagovornika, pooblaščenca ali zakonitega zastopnika, oškodovanca, oškodovanca kot tožilca ali zasebnega tožilca, če njegovo ravnanje očitno meri na zavlačevanje kazenskega postopka.

(2) O kaznovanju odvetnika oziroma odvetniškega kandidata obvesti sodišče odvetniško zbornico.

(3) Če državni tožilec ne daje sodišču pravočasno predlogov ali opravlja druga procesna dejanja z veliko zamudo in s tem povzroči zavlačevanje postopka, obvesti sodišče o tem Vrhovno državno tožilstvo.

141. člen

(1) Glede izključitve kazenskega pregona za osebe, ki uživajo v Republiki Sloveniji imunitetno pravico po mednarodnem pravu, veljajo določbe ratificiranih in objavljenih mednarodnih pogodb.

(2) Če nastane dvom, ali gre za tako osebo, se sodišče obrne za pojasnilo na ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

141.a člen

(1) Obdolžencem, ki se jim sme v določenih primerih kazen omiliti (tretji odstavek 294. člena Kazenskega zakonika) ter pričam iz 240.a člena tega zakona, glede katerih obstaja resna nevarnost za njihovo življenje ali telo, se mora v največji možni meri zagotoviti osebna varnost v predkazenskem postopku, med in po končanem kazenskem postopku.

(2) Po določbah zakona iz tretjega odstavka tega člena se osebna varnost na predlog obdolžencev oziroma prič iz prejšnjega odstavka zagotavlja tudi njihovim bližnjim sorodnikom (1. do 3. točka prvega odstavka 236. člena) in drugim ogroženim osebam.

(3) Zakon določa postopek in pogoje za vključitev v program zaščite ter za prenehanje programa zaščite, organe, pristojne za predlaganje in odrejanje zaščite, nujne zaščitne ukrepe, ukrepe v programu zaščite, evidence in zaščito podatkov ter financiranje in nadzor nad izvajanjem programov zaščite.

142. člen

Vsi državni organi morajo sodiščem in drugim organom, ki sodelujejo v kazenskem postopku, dajati potrebno pomoč, zlasti če gre za odkrivanje kaznivih dejanj ali za izsleditev storilcev.

143. člen

(1) Upravljavec osebnih podatkov mora sodišču na zahtevo brezplačno posredovati podatke iz zbirke osebnih podatkov tudi brez osebne privolitve posameznika, na katerega se podatki nanašajo, če sodišče navede, da podatke potrebuje za izvedbo kazenskega postopka.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora sodišče varovati kot tajne, če je tako določeno v zakonu.

(3) Sodišče obdeluje podatke iz prvega odstavka tega člena za namene izvajanja določb tega zakona. Podatki so javnosti dostopni v skladu z določbami tega zakona.

143.a člen

(1) Posameznik ali pravna oseba, ki zaradi obveznosti ali pravice, določene z zakonom, ali če je to nujno potrebno zaradi zaposlitve, potrebuje dokazilo, da ni v kazenskem postopku za kazniva dejanja, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, ima pravico brezplačno pridobiti ustrezno potrdilo. Delodajalci in druge osebe lahko pridobijo potrdilo, ali je zoper njihovega delavca ali drugo osebo, s katero so ali bodo v pravnem razmerju, uveden kazenski postopek, le, če imajo za to izrecno pisno privolitev posameznika oziroma pravne osebe, na katero se ti podatki nanašajo, ali če je tako izrecno določeno v zakonu.

(2) Potrdilo iz prejšnjega odstavka ne glede na določbe tega zakona o krajevni pristojnosti izda vsako sodišče prve stopnje s splošno pristojnostjo v Republiki Sloveniji. V potrdilu se navede le, da posameznik ali pravna oseba je ali ni v kazenskem postopku za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti. V potrdilu, da je posameznik ali pravna oseba v kazenskem postopku, se navede določeno kaznivo dejanje le, če njegovo navedbo ali navedbo vrste kaznivega dejanja zahteva drug zakon.

(3) Prošnja za izdajo potrdila za posameznika vsebuje ime in priimek, datum in kraj rojstva, naslov stalnega ali začasnega

bivališča, državljanstvo, namen izdaje potrdila, navedbo, ali bo posameznik potrdilo prevzel osebno ali pa naj se mu vroči ali pošlje po pošti, in podpis. Državljani Republike Slovenije in drugi posamezniki, ki so vpisani v centralnem registru prebivalstva, v prošnji namesto datuma in kraja rojstva navedejo EMŠO. Prošnja za izdajo potrdila za pravno osebo vsebuje firmo oziroma ime pravne osebe in podatke o poslovnem naslovu, namen izdaje potrdila, navedbo, ali bo zakoniti zastopnik potrdilo prevzel osebno ali pa naj se pravni osebi vroči ali pošlje po pošti, ime in priimek zakonitega zastopnika in njegov podpis. Pravne osebe, ki so vpisane v poslovnem registru, v prošnji navedejo matično številko, druge pravne osebe pa davčno številko.

(4) Prošnja za izdajo potrdila se lahko vloži osebno na sodišču ali po pošti. Posamezniki in pravne osebe lahko potrdilo prevzamejo osebno na sodišču ali po pošti. Če ga prevzamejo po pošti, se jim vroči osebno, v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, če je posameznik ali pravna oseba v kazenskem postopku za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, sicer pa se jim lahko pošlje z navadno pošto.

(5) Posameznik se pri osebni vložitvi prošnje ali osebnem prevzemu potrdila izkaže s svojim veljavnim osebnim dokumentom, iz katerega je mogoče nedvoumno ugotoviti njegovo istovetnost, za pravno osebo pa lahko osebno vloži prošnjo ali osebno prevzame potrdilo njen zakoniti zastopnik, ki se izkaže z ustrezno listino o zakonitem zastopanju in z veljavnim osebnim dokumentom, iz katerega je mogoče nedvoumno ugotoviti njegovo istovetnost.

(6) Prošnja za izdajo potrdila se lahko vloži tudi v elektronski obliki, podpisana z elektronskim podpisom, ki je enakovreden lastnoročnemu podpisu. Sodišče lahko potrdilo vroči na naslov za vročanje, ki je registriran v informacijskem sistemu e-sodstvo, ali v varni elektronski predal, ki ga posameznik ali pravna oseba navede v svoji vlogi.

(7) Sodišče mora ob vsaki izdaji potrdila zabeležiti pravno podlago, po kateri ga je izdalo, pisno izjavo posameznika ali zakonitega zastopnika, da potrebuje potrdilo in za kateri namen v skladu s prvim odstavkom tega člena, ter preveriti v vlogi navedeno vrsto, številko in datum izdaje veljavnega osebnega dokumenta iz prejšnjega odstavka.

(8) Izjemoma, če je to nujno zaradi učinkovitega ali takojšnjega zavarovanja pravic ali uveljavljanja obveznosti posameznikov ali pravnih oseb, ki prebivajo ali imajo sedež v drugih državah ali nameravajo delati ali delovati ali delajo ali delujejo v drugi državi ali za mednarodno organizacijo ali za posameznike zaradi prehajanja državnih meja, lahko diplomatsko-konzularna predstavništva Republike Slovenije ali diplomatsko-konzularna predstavništva, ki zastopajo Republiko Slovenijo, pridobijo potrdilo s smiselno uporabo določb prejšnjih odstavkov tega člena. Če je glede na okoliščine zadeve nujno, se v potrdilu navede tudi določeno kaznivo dejanje.

143.b člen

(1) Kadar je v skladu s tem zakonom dopustno vabljenje ali obveščanje s sredstvi elektronskih komunikacij, lahko sodišče zaprosi osebe, ki jih namerava vabiti ali obveščati, za kontaktne telefonske in telefaks številke ter naslove elektronske pošte, pri čemer jih opozori, da teh podatkov niso dolžne posredovati. Pozove jih tudi, naj čimprej posredujejo morebitne prihodnje spremembe navedenih podatkov.

(2) Sodišče lahko za potrebe preverjanja istovetnosti oseb, ki sodelujejo pri posameznem preiskovalnem ali procesnem dejanju oziroma v kazenskem postopku, vpogleda in v zapisnik vpiše vrsto in številko osebnega dokumenta, na podlagi katerega je ugotovilo njihovo istovetnost.

143.c člen

V primerih kaznivih dejanj zoper gospodarstvo smejo preiskovalna dejanja, glavna obravnava in odločanje o rednih in izrednih pravnih sredstvih po tem zakonu trajati najkrajši potrebni čas. Dolžnost vseh organov, ki sodelujejo v kazenskem postopku, in organov, ki jim dajejo pravno pomoč, je, da postopajo posebno hitro.

143.č člen

(1) Pristojni organ v predkazenskem oziroma kazenskem postopku zaradi ugotovitve obstoja posebnih potreb po zaščiti že ob prvem stiku z oškodovancem, če je to mogoče, oceni stopnjo oškodovančeve izpostavljenosti sekundarni in ponovni viktimizaciji, ustrahovanju in maščevanju (individualna ocena).

(2) Pri individualni oceni se preučijo predvsem osebne značilnosti oškodovanca, narava, teža in okoliščine kaznivega dejanja, ravnanje obdolženca in oškodovanca v predkazenskem oziroma kazenskem postopku in izven njega, upošteva se mnenje oškodovanca, zlasti če oškodovanec izrecno vnaprej zavrne možnost posebne zaščite. Posebej se upoštevajo starost in morebitna invalidnost oškodovanca ter okoliščine kaznivih dejanj, izvršenih zaradi predsodkov, diskriminacije, izkoriščanja ali iz sovraštva, kaznivih dejanj s prvinami nasilja ali zoper spolno nedotakljivost ter kaznivih dejanj s prvinami terorizma, trgovine z ljudmi in kaznivih dejanj, izvršenih v hudodelski združbi.

(3) Obseg individualne ocene se lahko prilagodi glede na težo kaznivega dejanja in stopnjo očitne škode, ki jo je utrpel oškodovanec. Za oškodovanca, ki je mladoletna oseba, se vedno šteje, da ima posebne potrebe po zaščiti.

(4) Individualna ocena oškodovanca se upošteva pri odločitvi, ali in v kolikšni meri bi oškodovancu koristili ukrepi iz prvega odstavka 84. člena tega zakona, 148.b člena tega zakona, petega in šestega odstavka 240. člena tega zakona, prvega in četrtega odstavka 240.a člena tega zakona, prvega odstavka 244.a člena tega zakona in 295. člena tega zakona, in sicer zaradi njegove izpostavljenosti sekundarni oziroma ponovni viktimizaciji, ustrahovanju oziroma maščevanju. Če iz individualne ocene izhaja, da ima oškodovanec posebne potrebe po zaščiti oziroma da bi mu koristili navedeni ukrepi, se ti lahko uveljavijo ob izpolnitvi drugih zakonskih pogojev.

(5) Individualna ocena se posodablja, če se bistveno spremenijo njeni elementi. Policija pripravi in posodobi individualno oceno do vložitve kazenske ovadbe ali dokler ne pošlje poročila po desetem odstavku 148. člena tega zakona, državno tožilstvo pa v nadaljevanju predkazenskega in kazenskega postopka oziroma v primeru, če je oškodovanec vložil ovadbo na državno tožilstvo. Zaradi izdelave individualne ocene lahko policija oziroma državno tožilstvo oškodovanca vabita na policijsko postajo oziroma na državno tožilstvo. Pri izdelavi ali posodobitvi ocene se lahko pridobi in preuči tudi mnenje pristojnega centra za socialno delo.

(6) Kot individualna ocena po tem zakonu se šteje ocena, ki jo na podlagi drugega predpisa za določeno vrsto kaznivih dejanj ali za določena kazniva dejanja izdela in posodablja drug organ, če se pri njeni izdelavi smiselno uporabljajo določbe tega člena.

(7) Določbe prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo za oškodovanca, ki je pravna oseba.

144. člen

Posamezni izrazi, ki so uporabljeni v tem zakonu, imajo tale pomen:

– osumljenec, ki označuje osumljenko in osumljenca, je oseba, zoper katero je pred uvedbo kazenskega postopka pristojni državni organ opravil določeno dejanje ali ukrep zaradi obstoja razlogov za sum, da je storila ali sodelovala pri storitvi kaznivega dejanja;

– obdolženec je tisti, zoper katerega teče preiskava ali zoper katerega je vložena obtožnica, obtožni predlog ali zasebna tožba;

– obtoženec je tisti, zoper katerega je obtožnica postala pravnomočna;

– obsojenec je tisti, za katerega je s pravnomočno sodbo ugotovljeno, da je kazensko odgovoren za določeno kaznivo dejanje;

– izraz obdolženec, kot enotno poimenovanje za obdolženko in obdolženca, se uporablja v tem zakonu tudi kot splošen izraz za obdolženca, obtoženca in obsojenca;

– oškodovanec, ki označuje oškodovanko in oškodovanca, je tisti, kateremu je kakršnakoli njegova osebna ali premoženjska pravica s kaznivim dejanjem prekršena ali ogrožena. Kadar je neposredna posledica kaznivega dejanja smrt osebe, se za oškodovanca po tem zakonu štejejo tudi njen zakonec oziroma oseba, s katero je živela v zunajzakonski skupnosti, njeni krvni sorodniki v ravni vrsti, njen posvojenec ali posvojitelj, njeni bratje in sestre ter osebe, ki jih je preživljala oziroma jih je bila dolžna preživljati;

– oškodovanec s posebnimi potrebami po zaščiti, ki označuje oškodovanko s posebnimi potrebami po zaščiti in oškodovanca s posebnimi potrebami po zaščiti, je oškodovanec, čigar osebna ali premoženjska pravica je s kaznivim dejanjem znatno prekršena, pa zaradi njegovih osebnih značilnosti ali ranljivosti, zaradi narave, teže ali okoliščin kaznivega dejanja ali zaradi ravnanja obdolženca ali oškodovanca v predkazenskem oziroma kazenskem postopku in izven njega obstaja posebna potreba po varstvu oškodovančeve osebnostne celovitosti pri posameznih dejanjih v predkazenskem in kazenskem postopku;

– tožilec, ki označuje tožilca in tožilko, je državni tožilec, zasebni tožilec in oškodovanec kot tožilec;

– stranka je tožilec in obdolženec;

– zunajzakonska skupnost je skupnost, kot jo določa zakon, ki ureja družinska razmerja;

– policija lahko smiselno pomeni policijsko postajo, drugo enoto policije ali drugega državnega organa, katerega uslužbenci imajo pooblastila policije v predkazenskem postopku v skladu s tem zakonom.

DRUGI DEL
POTEK POSTOPKA

A. PREDHODNI POSTOPEK

XV. poglavje
PREDKAZENSKI POSTOPEK

145. člen

(1) Vsi državni organi in organizacije z javnimi pooblastili so dolžni naznaniti kazniva dejanja, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, če so o njih obveščeni, ali če kako drugače zvedo zanje.

(2) Obenem z ovadbo morajo organi in organizacije iz prejšnjega odstavka navesti dokaze, za katere vedo, in poskrbeti, da se ohranijo sledovi kaznivega dejanja in predmeti, na katerih ali s katerimi je bilo kaznivo dejanje storjeno, ter druga dokazila.

146. člen

(1) Vsakdo lahko naznani kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti.

(2) Obenem z ovadbo ovaditelj navede dokaze, za katere ve. Ne glede na določbe zakonov, ki urejajo različne oblike tajnosti oziroma zaupnosti, pravne osebe zasebnega ali javnega prava, samostojni podjetniki posamezniki in podružnice tujih podjetij v Sloveniji z naznanitvijo kaznivega dejanja posredujejo tudi podatke, ki nastanejo ali jih pridobijo pri ali v zvezi s svojo dejavnostjo, pa je z zakonom ali s sklepom pristojnega organa subjekta določeno, da jih morajo varovati kot tajne oziroma zaupne oziroma da jih ne smejo razkriti drugim.

(3) Zakon določa, kdaj pomeni opustitev ovadbe kaznivega dejanja sama kaznivo dejanje.

147. člen

(1) Ovadba se poda pristojnemu državnemu tožilcu pisno ali ustno.

(2) Če je ovadba ustna, je treba ovaditelja opozoriti na posledice krive ovadbe. O ustni ovadbi se napravi zapisnik, če je bila sporočena po telefonu pa uradni zaznamek.

(3) Če je ovadba podana sodišču, policiji ali nepristojnemu državnemu tožilcu, jo ta sprejme in takoj pošlje pristojnemu državnemu tožilcu.

(4) Če gre v primeru iz prejšnjega odstavka za kaznivo dejanje, glede katerega ni predpisano obvezno obveščanje državnega tožilca pred podajo ovadbe, pošlje policija ovadbo državnemu tožilcu šele potem, ko zbere obvestila in opravi druge ukrepe, ki so potrebni za odločitev državnega tožilca, vendar najkasneje v 30 dneh od podaje ovadbe. Če v tem času ne more zbrati vseh potrebnih podatkov, pošlje državnemu tožilcu ovadbo z navedbo predvidenega roka za predložitev poročila v dopolnitev ovadbe. V primeru večkratnih kršitev roka za pošiljanje ovadbe oziroma poročil v dopolnitev ovadbe pristojno državno tožilstvo o tem obvesti Vrhovno državno tožilstvo ter generalnega direktorja policije, ki sprejme potrebne ukrepe.

(5) Če oškodovanec na policiji poda ovadbo za kaznivo dejanje, ki se preganja na predlog, in ob tem izjavi, da ne želi kazenskega pregona, ga policija obvesti, da mu v tem primeru ne gredo pravice iz drugega in četrtega odstavka 60. člena tega zakona. Policija v sprejeti ovadbi zaznamuje podani poduk, ki ga podpiše tudi oškodovanec. Ovadbo takoj pošlje državnemu tožilcu, izvod pa izda tudi oškodovancu. Če državni tožilec zavrže ovadbo (prvi odstavek 161. člena), odločitev zabeleži na uradnem zaznamku in o zavrženju ne obvešča oškodovanca.

(6) Državni tožilec mora po prejemu ovadbe ukrepati brez odlašanja in v 90 dneh od prejema ovadbe zoper znanega storilca ovadbo zavreči ali pa predlagati, odrediti ali izvesti aktivnost, ukrep oziroma preiskovalno dejanje, usmerjeno v pregon zoper osumljenca, zahtevati preiskavo ali vložiti obtožni akt. Če državni tožilec ne ravna v roku iz prejšnjega stavka, mora o razlogih pisno obvestiti vodjo državnega tožilstva, ki lahko rok podaljša ali sprejme potrebne ukrepe v skladu z zakonom, ki ureja državno tožilstvo.

(7) Državni tožilec osebo na njeno zahtevo seznani s tem, da je zoper njo vložena ovadba, o očitanem kaznivem dejanju in o fazi postopka pred državnim tožilstvom. Seznanitev ovadene osebe se lahko odloži, če je to v nasprotju z interesi uspešne izvedbe predkazenskega postopka ali če bi to lahko ogrozilo varnost oseb. Če državni tožilec ne ravna v skladu s prvim stavkom prejšnjega odstavka, lahko ovadena oseba predlaga vodji državnega tožilstva, da sprejme ustrezne ukrepe.

147.a člen

(1) Pristojno državno tožilstvo oškodovanca, ki je podal ovadbo, pouči o pravici do izdaje pisnega potrdila o izdaji ovadbe in mu, če želi, izda potrdilo, ki vsebuje številko zadeve, čas in kraj podaje ovadbe, osebno ime, dan, mesec in leto rojstva, EMŠO, naslov ali prebivališče ovaditelja, morebitne druge kontaktne podatke, navedbo kaznivega dejanja ter, če so znani, še podatke o času in kraju storitve kaznivega dejanja in kakršni koli škodi, ki naj bi jo povzročilo kaznivo dejanje in navedbo, da je ovaditelj oškodovanec. Oškodovanca se v potrdilu opozori tudi na dolžnost obveščanja o vsaki spremembi naslova ali prebivališča (66. člen) in pravico do prevzema pregona (60., 62. in 433. člen).

(2) Sprejem ovadbe se lahko potrdi tudi na kopiji sprejete pisne ovadbe ali na drugem dokumentu v primeru ustne ovadbe, če vsebuje podatke iz prejšnjega odstavka. Če oškodovanec ne želi potrdila, se izjava oškodovanca in opozorilo iz prejšnjega odstavka ustrezno zaznamujeta.

(3) Če je ovadba podana v elektronski obliki, preko telefona ali telefaksa, se oškodovanca pouči o pravicah in dolžnostih iz prvega odstavka ob prvem stiku s pristojnim državnim tožilstvom v predkazenskem ali kazenskem postopku.

(4) Oškodovancu, ki ne govori oziroma ne razume jezika v uradni rabi, se zagotovi potrebna jezikovna pomoč osebe, ki poleg jezika v uradni rabi razume oziroma govori jezik, ki ga razume oziroma govori oškodovanec, in ki je pripravljena spoštovati zaupnost podatkov, za katere izve pri nudenju jezikovne pomoči, če oseba, ki sprejme ovadbo, sama ne govori oziroma ne razume jezika, ki ga razume oziroma govori oškodovanec. Jezikovne pomoči ne more nuditi oseba, ki bi bila lahko priča v kazenskem postopku ali ki zaradi svoje povezanosti z osumljencem ali zaradi drugih utemeljenih razlogov za to ne bi bila primerna.

(5) Oškodovancu je treba na njegovo zahtevo zagotoviti prevod pisnega potrdila o podani ovadbi v jezik, ki ga razume.

(6) Po določbah prejšnjih odstavkov ravnajo tudi sodišče, policija in nepristojni državni tožilec, če sprejmejo ovadbo, ki jo je podal oškodovanec (tretji odstavek 147. člena). Stroški nudenja jezikovne pomoči po četrtem odstavku tega člena in stroški prevajanja po petem odstavku tega člena gredo v breme organa, pred katerim teče postopek oziroma ki nudi jezikovno pomoč in zagotavlja prevajanje.

148. člen

(1) Če so podani razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, mora policija ukreniti potrebno, da se izsledi storilec kaznivega dejanja, da se storilec ali udeleženec ne skrije ali ne pobegne, da se odkrijejo in zavarujejo sledovi kaznivega dejanja in predmeti, ki utegnejo biti dokaz in da se zberejo vsa obvestila, ki bi utegnila biti koristna za uspešno izvedbo kazenskega postopka.

(2) Da bi izvršila naloge iz prejšnjega odstavka, sme policija zahtevati potrebna obvestila od oseb; opraviti potreben pregled prevoznih sredstev, potnikov in prtljage; za nujno potreben čas omejiti gibanje na določenem prostoru; ukreniti, kar je potrebno v zvezi z ugotavljanjem istovetnosti oseb in predmetov; razpisati iskanje osebe in stvari, ki se iščejo; v navzočnosti odgovorne osebe opraviti pregled določenih objektov in prostorov podjetij in drugih pravnih oseb in pregledati določeno njihovo dokumentacijo ter ukreniti in storiti drugo, kar je potrebno. O dejstvih in okoliščinah, ki se ugotovijo pri posameznih dejanjih in utegnejo biti pomembne za kazenski postopek, in o predmetih, ki so bili najdeni ali zaseženi, se napravi zapisnik ali uradni zaznamek.

(3) Policija lahko vabi osebe k sebi in od njih zbere obvestila in podatke ali jih zasliši. Vabi jih lahko pisno, neposredno ustno, po telefonu ali po elektronski poti. Osebi mora biti ob vabljenju pojasnjeno, zakaj in v kakšni vlogi je vabljena. Če se oseba vabi zaradi zbiranja obvestil, jo policija lahko prisilno privede, če jo vabi pisno in če pisno vabilo vsebuje pouk, da se jo, če na vabilo ne bo prišla, lahko prisilno privede. Če vabilo ni pisno, se o njem napravi uradni zaznamek. Ko ravna po določbah tega člena, policija ne sme oseb zaslišavati kot obdolžencev, prič ali izvedencev, razen osumljenca v primeru iz 148.a člena tega zakona.

(4) Kadar policija pri zbiranju obvestil ugotovi, da za določeno osebo obstajajo razlogi za sum, da je storila ali sodelovala pri storitvi kaznivega dejanja (osumljenec), ji mora, preden začne od nje zbirati obvestila, povedati, katerega kaznivega dejanja je osumljena in kaj je podlaga za sum zoper njo ter jo poučiti, da ni dolžna ničesar izjaviti in odgovarjati na vprašanja, če se bo zagovarjala, pa ni dolžna izpovedati zoper sebe ali svoje bližnje ali priznati krivdo in da ima pravico do zagovornika, ki si ga svobodno izbere in ki je lahko navzoč pri njenem zaslišanju, ter da se bo lahko vse, kar bo izpovedala, na sojenju uporabilo zoper njo. Osumljenca mora policija obvestiti tudi, da ima pravico uporabljati svoj jezik ter o pravicah iz 8. člena tega zakona; osumljenca, ki mu je vzeta prostost, pa tudi o pravici iz četrtega oziroma petega odstavka 4. člena tega zakona.

(5) Če osumljenec izjavi, da si bo vzel zagovornika, se zaslišanje odloži do prihoda zagovornika, oziroma do roka, ki ga določi policija, vendar ne manj kot za dve uri. Do prihoda zagovornika se odloži tudi oprava drugih preiskovalnih dejanj, razen tistih, ki bi jih bilo nevarno odlašati. Zaslišanje osumljenca se opravi po določbah 148.a člena tega zakona.

(6) Če osumljenec izjavi, da si ne bo vzel zagovornika ali če izbrani zagovornik ne pride v roku, ki ga je določila policija, se o izjavi osumljenca sestavi uradni zaznamek. Vanj se vnese dani pravni pouk ter izjava osumljenca; če se želi izjaviti o kaznivem dejanju, pa tudi bistvena vsebina njegove izjave ter pripombe na zapisano vsebino. Vsebina uradnega zaznamka se osumljencu prebere in se mu vroči prepis uradnega zaznamka, kar osumljenec potrdi s svojim podpisom. Izjava osumljenca se lahko po predhodnem obvestilu posname z napravo za zvočno in slikovno snemanje.

(7) Oseba, zoper katero je bilo uporabljeno kakšno dejanje ali ukrep iz drugega ali tretjega odstavka tega člena, ima pravico v roku treh dni pritožiti se pristojnemu državnemu tožilcu. Pristojni državni tožilec najkasneje v roku osmih dni od vložitve pritožbe ustno ali pisno obvesti pritožnika o tem, kar je ukrenil. Zoper obvestilo iz prejšnjega stavka ni dovoljena pritožba ali upravni spor.

(8) Na pisni predlog in z dovoljenjem preiskovalnega sodnika oziroma predsednika senata sme policija zbirati obvestila tudi od oseb, ki so v priporu, če je to potrebno, da se odkrijejo druga kazniva dejanja iste osebe, njihovi udeleženci ali kazniva dejanja drugih storilcev. Ta obvestila zbira v času in v navzočnosti osebe, ki jo določi preiskovalni sodnik oziroma predsednik senata.

(9) Policija na podlagi zbranih obvestil in dokazov sestavi kazensko ovadbo ali dopolni prejeto kazensko ovadbo (četrti odstavek 147. člena) in jo pisno po pošti ali prek elektronskih komunikacijskih povezav pošlje pristojnemu državnemu tožilcu. V ovadbi ali poročilu za njeno dopolnitev opiše ugotovljeno dejansko stanje in navede ter predloži zbrane dokaze in gradivo, ki je potrebno za odločitev državnega tožilca ali utegne biti koristno za uspešno izvedbo postopka, pri čemer v kazensko ovadbo ali poročilo v njeno dopolnitev ne vpiše vsebine izjav, ki so jih posamezne osebe dale pri zbiranju obvestil. Če policija naknadno izve za nova dejstva ali dokaze, mora zbrati potrebna obvestila in državnemu tožilcu poslati poročilo v dopolnitev kazenske ovadbe.

(10) Policija pošlje poročilo državnemu tožilcu tudi v primeru, če na podlagi zbranih obvestil in dokazov ugotovi, da ni podlage za kazensko ovadbo.

148.a člen

(1) Zaslišanje osumljenca se sme opraviti samo v navzočnosti zagovornika. Pri zaslišanju je lahko navzoč tudi državni tožilec, o čemer ga mora na primeren način obvestiti policija.

(2) Zaslišanje osumljenca opravi policija po določbah tega zakona, ki veljajo za zaslišanje obdolženca (227. do 233. člen). O zaslišanju se sestavi zapisnik po določbah 79. do 82. člena tega zakona. Ta zapisnik se lahko uporabi kot dokaz v kazenskem postopku. Zaslišanje osumljenca se lahko po predhodnem obvestilu posname z napravo za zvočno in slikovno snemanje.

(3) Če osumljenec ni bil poučen o svojih pravicah iz četrtega odstavka prejšnjega člena ali če dani pouk in izjava osumljenca glede pravice do zagovornika nista zapisana v zapisnik ali če je bil zaslišan brez navzočnosti zagovornika ali če je bilo ravnano v nasprotju z določbami osmega odstavka 227. člena tega zakona, sodišče ne sme opreti svoje odločbe na njegovo izpovedbo.

148.b člen

Obvestila od oškodovanca kaznivega dejanja zoper spolno nedotakljivost, kaznivega dejanja nasilja v družini iz 191. člena Kazenskega zakonika, drugega kaznivega dejanja s prvinami nasilja, storjenega proti bližnjemu, ali kaznivega dejanja, ki je bilo proti oškodovancu storjeno zaradi njegovega spola, zbira ista oseba, če oškodovanec to želi, pa obvestila od njega zbira oseba istega spola. Določbe tega člena se ne

uporabljajo, če z zbiranjem obvestil ni mogoče odlašati ali če to preprečujejo začasni razlogi organizacijske narave.

149. člen

(1) Policija lahko napoti osebe, ki jih najde na kraju storitve kaznivega dejanja ali osebe, ki imajo bivališče v tujini, k preiskovalnemu sodniku ali jih zadrži do njegovega prihoda, ali jih privede k preiskovalnemu sodniku, če ta na predlog državnega tožilca s pisno odredbo tako odredi, če bi mogle dati za kazenski postopek pomembne podatke in če je verjetno, da jih pozneje ne bi bilo mogoče zaslišati ali da bi bilo to povezano s precejšnjim zavlačevanjem ali z drugimi težavami. Izjemoma, če pisne odredbe ni mogoče pravočasno pridobiti, lahko preiskovalni sodnik privedbo odredi ustno, najpozneje v dveh urah od ustne odreditve pa mora izdati še pisno odredbo. Pisna odredba mora biti osebi izročena takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa ob zaslišanju. Zadržanje takih oseb na kraju storitve kaznivega dejanja in privedba ne smeta trajati več kot šest ur. Če je taki osebi odvzeta prostost v drugem postopku, lahko preiskovalni sodnik čas za zadržanje oziroma privedbo na zaslišanje iz prejšnjega stavka podaljša za najkrajši potrebni čas, vendar ne več kot za dvanajst ur.

(2) Policija sme fotografirati tistega, za katerega so razlogi za sum, da je storil kaznivo dejanje in vzeti njegove prstne odtise. Če je to nujno, da se ugotovi njegova istovetnost, ali v drugih primerih, ko je to pomembno za uspešno izvedbo postopka, sme njegovo fotografijo tudi objaviti. Policija sme vzeti bris ustne sluznice tistemu, za katerega so razlogi za sum, da je storil kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, če je to neogibno potrebno za uresničitev namenov, navedenih v prvem odstavku 148. člena tega zakona.

(3) Če je treba ugotoviti, čigavi so prstni odtisi ali biološke sledi na posameznih predmetih, sme policija jemati prstne odtise in brise ustne sluznice oseb, za katere je verjetno, da so utegnile priti v dotik z njimi.

149.a člen

(1) Če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba izvršila, izvršuje ali pripravlja oziroma organizira izvršitev katerega izmed kaznivih dejanj, navedenih v četrtem odstavku tega člena, pri tem pa je mogoče utemeljeno sklepati, da policisti z drugimi ukrepi tega dejanja ne morejo odkriti, preprečiti ali dokazati oziroma bi bilo to povezano z nesorazmernimi težavami, se lahko zoper to osebo odredi tajno opazovanje.

(2) Izjemoma se lahko tajno opazovanje odredi tudi zoper osebo, ki ni osumljenec, če je mogoče utemeljeno sklepati, da bi opazovanje te osebe privedlo do identifikacije osumljenca iz prejšnjega odstavka, katerega osebni podatki niso znani, do prebivališča ali lokacije, kjer se nahaja osumljenec iz prejšnjega odstavka, oziroma do prebivališča ali lokacije, kjer se nahaja oseba, zoper katero je bil odrejen pripor, hišni pripor, tiralica ali odredba za privedbo, pa je pobegnila ali se skriva, in policisti z drugimi ukrepi teh podatkov ne morejo pridobiti oziroma bi bilo to povezano z nesorazmernimi težavami.

(3) Tajno opazovanje se izvaja z neprekinjenim ali ponavljajočim opazovanjem ali sledenjem z uporabo tehničnih naprav za ugotavljanje položaja in gibanja ter tehničnih naprav za prenos in snemanje glasu, fotografiranjem ter video-snemanjem, in je osredotočeno na spremljanje položaja, gibanja ter aktivnosti osebe iz prejšnjih odstavkov. Tajno opazovanje se sme izvajati na javnih ter javno dostopnih odprtih in zaprtih prostorih ter krajih in prostorih, ki so vidni z javno dostopnega kraja oziroma prostora. Pod pogoji iz tega člena se sme tajno opazovanje izvajati tudi v zasebnih prostorih, če v to privoli imetnik prostora.

(4) Kazniva dejanja, v zvezi s katerimi se lahko odredi ukrep tajnega opazovanja, so:

1) kazniva dejanja, za katera je v zakonu predpisana kazen zapora petih ali več let;

2) kazniva dejanja iz 2. točke drugega odstavka 150. člena tega zakona in kazniva dejanja protipravnega odvzema prostosti po 133. členu, zalezovanja po 134.a členu, grožnje po 135. členu, zlorabe osebnih podatkov po tretjem, četrtem, petem in šestem odstavku 143. člena, zaposlovanja na črno po drugem in tretjem odstavku 199. člena, goljufije po prvem, tretjem in četrtem odstavku 211. člena, prikrivanja po prvem, drugem in tretjem odstavku 217. člena, goljufije na škodo Evropske unije po 229. členu, napada na informacijski sistem po drugem, tretjem in četrtem odstavku 221. člena, ponareditve ali uničenja poslovnih listin po 235. členu, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne tajnosti po prvem, drugem in tretjem odstavku 236. člena, zlorabe informacijskega sistema po 237. členu, zlorabe položaja ali zaupanja pri gospodarski dejavnosti po 240. členu, ponarejanja listin po 251. členu, posebnega primera ponarejanja listin po 252. členu, zlorabe uradnega položaja ali uradnih pravic po 257. členu, izdaje tajnih podatkov po 260. členu, javnega spodbujanja sovraštva, nasilja in nestrpnosti po 297. členu, prepovedanega prehajanja meje ali ozemlja države po 308. členu, onesnaženja pitne vode po prvem, tretjem, četrtem in šestem odstavku 336. člena, onesnaženja živil ali krme po prvem, tretjem, četrtem in šestem odstavku 337. člena ter mučenja živali po drugem, tretjem in četrtem odstavku 341. člena Kazenskega zakonika;

3) kaznivo dejanje pomoči storilcu po storitvi kaznivega dejanja po 282. členu Kazenskega zakonika, in sicer tudi zoper osebe iz četrtega odstavka 282. člena Kazenskega zakonika – za kazniva dejanja, ki so navedena v tem odstavku.

(5) Ukrep tajnega opazovanja s pisno odredbo dovoli državni tožilec na pisni predlog policije, razen v primerih iz šestega odstavka tega člena, ko je potrebna odredba preiskovalnega sodnika.

(6) Ukrep tajnega opazovanja s pisno odredbo odredi preiskovalni sodnik na pisni predlog državnega tožilca v naslednjih primerih:

1) če se pri izvajanju ukrepa predvideva uporaba tehničnih naprav za prenos in snemanje glasu, pri čemer je ta ukrep dopustno odrediti zgolj za kazniva dejanja iz drugega odstavka 150. člena tega zakona;

2) če izvedba ukrepa zahteva namestitev tehničnih naprav za ugotavljanje položaja in gibanja osumljenca s tajnim vstopom v vozilo ali drug zavarovan oziroma zaprt prostor ali predmet;

3) za uporabo ukrepa v zasebnih prostorih, če v to privoli imetnik prostora;

4) za izvajanje ukrepa zoper osebo, ki ni osumljenec (drugi odstavek tega člena).

(7) Predlog in odredba, ki postaneta sestavni del kazenskega spisa, morata vsebovati:

1) podatke, ki omogočajo določljivost osebe, zoper katero se predlaga oziroma odreja ukrep;

2) utemeljitev oziroma ugotovitev utemeljenih razlogov za sum;

3) v primeru iz drugega odstavka tega člena podatke, ki omogočajo določljivost osumljenca iz prvega odstavka tega člena, ter utemeljitev verjetnosti, da bi izvajanje ukrepa privedlo do identifikacije osumljenca, lokacije, kjer se nahaja, oziroma njegovega prebivališča;

4) v primeru izvajanja ukrepa v zasebnih prostorih, če v to privoli imetnik prostora, pisno soglasje imetnika prostora;

5) način izvajanja ukrepa, njegov obseg in trajanje ter ostale pomembne okoliščine, ki narekujejo uporabo ukrepa;

6) utemeljitev oziroma ugotovitev neogibne potrebnosti uporabe ukrepa v razmerju do zbiranja dokazov na drug način.

(8) Izjemoma, če pisne odredbe ni mogoče pravočasno pridobiti in če obstaja nevarnost odlašanja, lahko v primeru iz petega odstavka tega člena na ustni predlog policije državni tožilec, v primeru iz šestega odstavka tega člena pa na ustni predlog državnega tožilca preiskovalni sodnik, dovoli začetek izvajanja ukrepa z ustno odredbo. O ustnem predlogu napravi organ, ki je izdal ustno odredbo, uradni zaznamek. Pisna odredba, ki mora vsebovati utemeljitev razloga za predčasno izvrševanje, mora biti izdana najkasneje v dvanajstih urah po

izdaji ustne odredbe. Za predčasno izvrševanje mora obstajati utemeljen razlog, v nasprotnem primeru sodišče ne glede na sicerščnjo upravičenost uporabe ukrepov vselej postopa po četrtem odstavku 154. člena tega zakona.

(9) Če pride oseba, zoper katero se ukrep izvaja, v stik z drugo neidentificirano osebo, za katero obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je vpletena v kriminalno dejavnost v zvezi s kaznivimi dejanji, zaradi katerih se izvaja ukrep, lahko policija to osebo tajno opazuje tudi brez odredbe iz petega ali šestega odstavka tega člena, če je to nujno potrebno za ugotovitev identitete te osebe ali pridobitev drugih podatkov, pomembnih za kazenski postopek. Policija mora za tako opazovanje pridobiti predhodno ustno dovoljenje državnega tožilca, razen, če tega ni mogoče pravočasno pridobiti in če obstaja nevarnost odlašanja. V tem primeru policija takoj, ko je mogoče in najpozneje v šestih urah od začetka izvajanja ukrepa, obvesti državnega tožilca, ki lahko prepove nadaljnje izvajanje ukrepa, če meni, da zanj ni utemeljenih razlogov. Ta ukrep sme trajati največ dvanajst ur od stika z osebo, zoper katero se ukrep izvaja. Policija pri izvajanju ukrepa iz tega odstavka ne sme uporabljati tehničnih naprav in sredstev iz 1. in 2. točke šestega odstavka tega člena, niti izvajati ukrepa v zasebnih prostorih. Policija takoj po prenehanju takšnega opazovanja napravi uradni zaznamek, ki ga brez odlašanja pošlje državnemu tožilcu, ki je izdal dovoljenje iz tega odstavka, in organu, ki je izdal prvotno odredbo za tajno opazovanje. Uradni zaznamek postane del kazenskega spisa.

(10) Izvajanje ukrepa lahko traja največ dva meseca, iz tehtnih razlogov pa se lahko njegovo trajanje s pisno odredbo podaljša vsakič za dva meseca. Skupno lahko ukrep traja:

1) v primeru iz šestega odstavka tega člena največ šest mesecev;

2) v primerih iz petega odstavka tega člena največ štirindvajset mesecev, če gre za kazniva dejanja iz četrtega odstavka tega člena; in največ šestintrideset mesecev, če gre za kazniva dejanja iz drugega odstavka 151. člena tega zakona.

(11) Policija preneha z izvajanjem ukrepa takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bil odrejen. O prenehanju brez odlašanja pisno obvesti organ, ki je ukrep odredil. Policija pošilja organu, ki je ukrep odredil, mesečna poročila o poteku izvajanja ukrepa in pridobljenih podatkih. Organ, ki je ukrep odredil, lahko v vsakem trenutku na podlagi tega poročila ali po uradni dolžnosti, če oceni, da ni več razlogov za uporabo ukrepa, ali da se ta izvaja v nasprotju z njegovo odredbo, s pisno odredbo odredi, da se izvajanje ukrepa ustavi.

(12) Če se ukrep zoper isto osebo izvaja več kot šest mesecev, zakonitost in utemeljenost izvajanja ukrepa ob prvem podaljšanju nad šest mesecev, in nato vsakih nadaljnjih šest mesecev, preveri senat (šesti odstavek 25. člena). Organ, ki je izdal odredbo za podaljšanje, senatu pošlje celotno gradivo, ta pa odloči v roku treh dni. Če senat oceni, da ni razlogov za izvajanje ukrepa ali da niso izpolnjeni vsi zakonski pogoji, izda sklep, s katerim odredi prenehanje uporabe ukrepa. Zoper ta sklep ni pritožbe.

(13) Tajno opazovanje mora policija izvrševati na način, na katerega se v najmanjši možni meri posega v pravice oseb, ki niso osumljenci.

149.b člen

(1) Če so podani razlogi za sum, da je bilo izvršeno, da se izvršuje ali da se pripravlja oziroma organizira kaznivo dejanje iz četrtega odstavka prejšnjega člena in je za odkritje, preprečitev ali dokazovanje tega kaznivega dejanja ali odkritje storilca treba pridobiti podatke o prometu v zvezi s komunikacijo osumljenca, oškodovanca ali oseb iz drugega odstavka prejšnjega člena, lahko preiskovalni sodnik na obrazložen predlog državnega tožilca odredi operaterju oziroma ponudniku storitev informacijske družbe, da pristojnemu organu sporoči relevantne podatke v zvezi z omenjeno komunikacijo, ki obstajajo v času izdaje odredbe. Preiskovalni sodnik v odredbi opredeli kategorije podatkov, ki jih zahteva. Odredba se operaterju oziroma ponudniku storitev informacijske družbe vroča v delu, ki se nanaša nanj.

(2) Predlog in odredba morata biti pisna in morata vsebovati podatke, ki omogočajo enolično identifikacijo komunikacijskega sredstva ali uporabnika, utemeljitev razlogov, relevantno časovno obdobje, za katerega se podatki zahtevajo, ostale pomembne okoliščine, ki narekujejo uporabo ukrepa, ter ustrezen rok za izvršitev. Identifikacija komunikacijskega sredstva mora biti dovolj natančna, da zahtevek omejuje na vnaprej omejen in določljiv seznam oseb.

(3) Izjemoma, če pisne odredbe ni mogoče pravočasno pridobiti in če obstaja nevarnost, da bi zaradi odlašanja bilo ogroženo življenje ali zdravje ljudi, lahko preiskovalni sodnik na ustni predlog državnega tožilca odredi izvršitev ukrepa iz prvega odstavka tega člena z ustno odredbo neposredno operaterju oziroma ponudniku storitev informacijske družbe. O ustnem predlogu državnega tožilca preiskovalni sodnik napravi uradni zaznamek. Pisna odredba mora biti izdana najkasneje v 12 urah po izdaji ustne odredbe. Če se med izdelavo pisnega odpravka izkaže, da izrečeni ukrep ni bil upravičen, se postopa po četrtem odstavku 154. člena tega zakona.

(4) Operater oziroma ponudnik storitev informacijske družbe svojemu uporabniku, naročniku ali tretjim osebam ne sme razkriti, da je ali da bo v skladu s tem členom posredoval določene podatke. Tega ne sme razkriti 24 mesecev po preteku meseca, v katerem se je zaključilo izvrševanje odredbe. Preiskovalni sodnik lahko z odredbo določi drugačen rok, rok podaljša za največ 12 mesecev, vendar ne več kot dvakrat, rok skrajša ali prepoved seznanitve odpravi.

(5) Na podlagi tega člena ni mogoče zahtevati ali pridobiti podatkov, ki se nanašajo na vsebino komunikacije.

149.c člen

(1) Če so podani razlogi za sum, da je bilo izvršeno, da se izvršuje ali da se pripravlja oziroma organizira kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti in za katerega je predpisana kazen enega ali več let zapora in je za odkritje, preprečitev ali dokazovanje tega kaznivega dejanja ali odkritje storilca treba pridobiti podatke o prometu v zvezi s komunikacijo osumljenca, oškodovanca ali oseb iz drugega odstavka 149.a člena tega zakona ali če zakoniti uporabnik komunikacijskega sredstva s tem soglaša, lahko preiskovalni sodnik na obrazložen predlog državnega tožilca odredi operaterju oziroma ponudniku storitev informacijske družbe, da začne z zavarovanjem potrebnih prometnih podatkov v zvezi s komunikacijo ter sporočanjem le-teh pristojnemu organu. Preiskovalni sodnik mora v odredbi natančno opredeliti kategorije podatkov, ki jih zahteva, in obdobje, za katero se ukrep odreja in ki ne sme biti daljše od treh mesecev. Preiskovalni sodnik lahko z novo odredbo odredi podaljšanje izvajanja ukrepa za tri mesece. Če je zoper komunikacijsko sredstvo odrejen tudi ukrep po 150. členu tega zakona lahko sodnik odreja ukrepe po tem členu za ves čas izvrševanja ukrepov iz 150. člena tega zakona zoper to komunikacijsko sredstvo. Odredba se operaterju oziroma ponudniku storitev informacijske družbe vroča v delu, ki se nanaša nanj.

(2) Predlog in odredba morata biti pisna in morata vsebovati podatke, ki omogočajo enolično identifikacijo komunikacijskega sredstva ali uporabnika, utemeljitev razlogov, relevantno časovno obdobje, za katerega se ukrep odreja, pogostost sporočanja podatkov pristojnemu organu ter ostale pomembne okoliščine, ki narekujejo uporabo ukrepa, vključno z obrazložitvijo sorazmernosti. Identifikacija komunikacijskega sredstva mora biti dovolj natančna, da zahtevek omejuje na vnaprej omejen in določljiv seznam oseb.

(3) Z odredbo ni mogoče zahtevati posredovanja podatkov, ki se nanašajo na lokacijo komunikacijskega sredstva ali uporabnika, razen za kazniva dejanja iz četrtega odstavka 149.a člena tega zakona ali s soglasjem zakonitega uporabnika komunikacijskega sredstva.

(4) Operater oziroma ponudnik storitev informacijske družbe svojemu uporabniku, naročniku ali tretjim osebam ne sme razkriti, da je ali da bo v skladu s tem členom posredoval določene podatke. Tega ne sme razkriti 24 mesecev po preteku meseca, v katerem se je zaključilo izvrševanje odredbe. Preiskovalni sodnik lahko z odredbo določi drugačen rok, rok podaljša za največ 12 mesecev, vendar ne več kot dvakrat, rok skrajša ali prepoved seznanitve odpravi. Ne glede na določbe tega odstavka pa v primeru posredovanja podatkov na podlagi soglasja zakonitega uporabnika operater oziroma ponudnik storitve informacijske družbe v roku osem dni od posredovanja podatkov obvesti zakonitega uporabnika o izvršitvi odredbe.

(5) Na podlagi tega člena ni mogoče zahtevati ali pridobiti podatkov, ki se nanašajo na vsebino komunikacije.

149.č člen

(1) Če so podani razlogi za sum, da je bilo izvršeno oziroma da se pripravlja kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti in je za odkritje, preprečitev ali dokazovanje tega kaznivega dejanja ali odkritje storilca treba pridobiti naročniške podatke o lastniku ali uporabniku določenega komunikacijskega sredstva ali storitve informacijske družbe ali obstoju in vsebini njegovega pogodbenega razmerja z operaterjem oziroma ponudnikom storitev informacijske družbe v zvezi z opravljanjem komunikacijske dejavnosti ali storitev informacijske družbe, lahko sodišče, državni tožilec oziroma policija od operaterja oziroma ponudnika storitev informacijske družbe v pisni obliki zahteva, da tudi brez privolitve posameznika, na katerega se ti podatki nanašajo, sporoči te podatke. Pisna zahteva mora vsebovati pravni pouk iz drugega odstavka tega člena in navedbo pristojnega sodišča. Državni tožilec oziroma policija morata v pisni zahtevi natančno opredeliti kategorije naročniških podatkov, ki jih zahtevata.

(2) Operater oziroma ponudnik storitev informacijske družbe lahko iz obrazloženih razlogov in na svoje stroške zahtevane podatke skupaj s kopijo zahteve namesto policiji ali državnemu tožilcu pisno posreduje pristojnemu sodišču. Sodišče po prejemu preveri zakonitost kategorij podatkov, ki so navedeni v zahtevi. V primeru, da zahteva vsebuje tudi podatke, ki niso naročniški podatki po prvem odstavku tega člena ali podatke, ki se jih v skladu s četrtim odstavkom tega člena ne sme posredovati, prejete podatke uniči, sicer pa jih posreduje državnemu tožilcu ali policiji. V primeru uničenja preiskovalni sodnik o tem napravi uradni zaznamek, ki ga posreduje operaterju oziroma ponudniku storitev informacijske družbe, vodji pristojnega okrožnega državnega tožilstva ali državnemu tožilcu, ministrstvu, ki je pristojno za nadzor nad delom policije, in policiji.

(3) Operater oziroma ponudnik storitev informacijske družbe svojemu uporabniku, naročniku ali tretjim osebam ne sme razkriti, da je ali da bo v skladu s tem členom posredoval določene podatke. Tega ne sme razkriti 24 mesecev po preteku meseca, v katerem so bili posredovani podatki. V primeru, da operater oziroma ponudnik storitev informacijske družbe v tem roku prejme sodno odredbo, ki se sklicuje na podatke, pridobljene z zahtevo po tem členu, se rok prepovedi razkritja te zahteve podaljša do izteka morebitnega roka iz prejete odredbe. Preiskovalni sodnik oziroma sodišče lahko z odredbo določi drugačen rok, rok podaljša za največ 12 mesecev, vendar ne več kot dvakrat, rok skrajša ali prepoved seznanitve odpravi.

(4) Na podlagi tega člena ni mogoče zahtevati ali pridobiti prometnih podatkov, ki se nanašajo na katero koli določljivo komunikacijo, ali podatkov, za pridobitev katerih je potrebna obdelava podatkov, ki se lahko pridobijo samo na podlagi 149.b in 149.c člena tega zakona. Na podlagi tega člena prav tako ni mogoče zahtevati ali pridobiti podatkov, ki se nanašajo na vsebino komunikacije.

149.d člen

Ob vložitvi zasebne tožbe se lahko ne glede na določbe 434. člena tega zakona namesto imena in priimka obdolženca navedejo podatki, na podlagi katerih bi bil obdolženec določljiv ob smiselni uporabi prejšnjega člena. Če sodišče po prejšnjem členu pridobi podatke, se šteje, da je zasebna tožba že ob vložitvi vsebovala ime in priimek obdolženca.

149.e člen

(1) Če so podani razlogi za sum, da je bilo izvršeno, da se izvršuje ali da se pripravlja oziroma organizira kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, in je za odkritje, preprečitev ali dokazovanje tega kaznivega dejanja ali za odkritje storilca potrebno pridobiti podatke, ki se hranijo v elektronski obliki, in za pridobitev katerih je v skladu s tem ali drugim zakonom potrebna odredba sodišča, pa je verjetno, da bi lahko bili ti podatki do izročitve odredbe že izbrisani ali spremenjeni, lahko državni tožilec oziroma policija od imetnika, uporabnika ali operaterja oziroma ponudnika storitev informacijske družbe zahteva, da brez nepotrebnega odlašanja ohrani podatke do prejema odredbe sodišča, vendar ne dlje kot trideset dni od izročitve zahteve dalje. Državni tožilec oziroma policija lahko rok z dodatno zahtevo podaljšata še za največ trideset dni. Če imetniku, uporabniku ali operaterju oziroma ponudniku storitev informacijske družbe v roku za ohranitev ni vročena sodna odredba, se ohranitev podatkov odpravi.

(2) Ohranitev podatkov o prometu oziroma podatkov o vsebini komunikacij pri operaterju oziroma ponudniku storitev informacijske družbe, je mogoče zahtevati le zaradi odkritja, preprečitve ali dokazovanja kaznivega dejanja iz četrtega odstavka 149.a člena ali iz drugega odstavka 150. člena tega zakona oziroma zaradi odkritja storilca takšnega kaznivega dejanja.

(3) Zahteva iz prvega odstavka mora biti pisna in mora vsebovati:

1) podatke, ki omogočajo identifikacijo podatkov, za katere se zahteva ohranitev: navedba uporabnika ali komunikacijskega sredstva za elektronski komunikacijski promet, na katerega se podatki v elektronski obliki nanašajo. Identifikacija mora biti dovolj natančna, da zahtevo omejuje na vnaprej omejen in določljiv seznam oseb;

2) kategorije podatkov, za katere se zahteva ohranitev, ter časovno obdobje, na katerega se podatki nanašajo;

3) navedbo kaznivega dejanja, zaradi katerega se zahteva ohranitev;

4) ustrezen rok za izvršitev.

(4) Izjemoma, če pisne zahteve ni mogoče pravočasno izdati in obstaja nevarnost, da bi že v času do njene izdaje podatki lahko bili uničeni, lahko državni tožilec oziroma policija ohranitev odredi z ustno zahtevo. O podaji ustne zahteve napravi uradni zaznamek. Pisna zahteva mora biti izdana najkasneje v 12 urah po vročitvi ustne zahteve. Če pisna zahteva ni pravočasno izdana, se ohranitev podatkov odpravi.

(5) Kopija zahteve se priloži predlogu preiskovalnemu sodniku za izdajo odredbe za pridobitev ohranjenih podatkov v skladu z določbami tega zakona.

(6) Imetnik, uporabnik ali operater oziroma ponudnik storitev informacijske družbe posamezniku oziroma drugi osebi, na katerega se nanašajo podatki, katerih ohranitev se je zahtevalo, ne sme razkriti, da je v skladu s tem členom prejel zahtevo za ohranitev oziroma da je izvedel ohranitev njegovih podatkov. Tega ne sme razkriti 12 mesecev od prejema zahteve za ohranitev. V primeru, da imetnik, uporabnik ali operater oziroma ponudnik storitev informacijske družbe v tem roku prejme sodno odredbo, ki se sklicuje na podatke, katerih ohranitev se je zahtevalo, se rok prepovedi razkritja te zahteve oziroma ohranitve podatkov podaljša do izteka morebitnega roka iz prejete odredbe.

150. člen

(1) Če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba izvršila, izvršuje ali pripravlja oziroma organizira izvršitev katerega izmed kaznivih dejanj, navedenih v drugem odstavku tega člena in če obstaja utemeljen sum, da se za komunikacijo

v zvezi s tem kaznivim dejanjem uporablja določeno komunikacijsko sredstvo oziroma računalniški sistem ali bo to sredstvo oziroma sistem uporabljeno, pri tem pa je mogoče utemeljeno sklepati, da se z drugimi ukrepi ne bi dalo zbrati dokazov oziroma bi njihovo zbiranje lahko ogrozilo življenje ali zdravje ljudi, se lahko zoper to osebo odredi:

1) nadzor elektronskih komunikacij s prisluškovanjem in snemanjem ter kontrola in zavarovanje dokazov o vseh oblikah komuniciranja, ki se prenašajo v elektronskem komunikacijskem omrežju;

2) kontrola pisem in drugih pošiljk;

3) kontrola računalniškega sistema banke ali druge pravne osebe, ki opravlja finančno ali drugo gospodarsko dejavnost;

4) prisluškovanje in snemanje pogovorov s privolitvijo vsaj ene osebe, udeležene v pogovoru.

(2) Kazniva dejanja, v zvezi s katerimi se lahko odredijo ukrepi iz prejšnjega odstavka, so:

1) kazniva dejanja zoper varnost Republike Slovenije in njeno ustavno ureditev in kazniva dejanja zoper človečnost in mednarodno pravo, za katera je v zakonu predpisana kazen zapora petih ali več let;

2) kaznivo dejanje ugrabitve po 134. členu, pridobivanja oseb, mlajših od petnajst let, za spolne namene po 173.a členu, zlorabe prostitucije po 175. členu, prikazovanja, posesti, izdelave in posredovanja pornografskega gradiva po 176. členu, neupravičene proizvodnje in prometa s prepovedanimi drogami, nedovoljenimi snovmi v športu in predhodnimi sestavinami za izdelavo prepovedanih drog po 186. členu, omogočanja uživanja prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi v športu po 187. členu, izsiljevanja po 213. členu, zlorabe notranje informacije po 238. členu, nedovoljenega sprejemanja daril po 241. členu, neupravičenega dajanja daril po 242. členu, pranja denarja po 245. členu, tihotapstva po 250. členu, oškodovanja javnih sredstev po 257.a členu, jemanja podkupnine po 261. členu, dajanja podkupnine po 262. členu, sprejemanja koristi za nezakonito posredovanje po 263. členu, dajanja daril za nezakonito posredovanje po 264. členu, hudodelskega združevanja po 294. členu, nedovoljene proizvodnje in prometa orožja ali razstrelilnih snovi po 307. členu ter protipravnega ravnanja z jedrskimi ali drugimi nevarnimi radioaktivnimi snovmi po 334. členu kazenskega zakonika;

3) druga kazniva dejanja, za katera je v zakonu predpisana kazen zapora osmih ali več let.

150.a člen

(1) S posebnimi tehničnimi sredstvi za nadzor signala mobilne telefonije sme policija ugotavljati:

1) podatke, potrebne za razpoznavo številke komunikacijskega sredstva in številk za elektronsko komuniciranje za namen priprave ukrepa iz prvega odstavka 149.b člena tega zakona, prvega odstavka 149.c člena tega zakona ali ukrepa iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena;

2) lokacijo komunikacijskega sredstva.

(2) Ukrep iz 1. točke prejšnjega odstavka se lahko odredi, če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba izvršila, izvršuje ali pripravlja izvršitev katerega izmed kaznivih dejanj iz drugega odstavka prejšnjega člena, in če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da se za komunikacijo v zvezi s tem kaznivim dejanjem uporablja komunikacijsko sredstvo ali bo tako sredstvo uporabljeno, pri tem pa je mogoče utemeljeno sklepati, da izvajanje ukrepa iz prvega odstavka 149.b člena tega zakona, prvega odstavka 149.c člena tega zakona oziroma ukrepa iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena brez ugotavljanja podatkov, potrebnih za razpoznavo številke komunikacijskega sredstva in številk za elektronsko komuniciranje, ne bi bilo možno ali bi bilo povezano z nesorazmernimi težavami.

(3) Ukrep iz 2. točke prvega odstavka tega člena se lahko odredi le, če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba izvršila, izvršuje ali pripravlja izvršitev katerega izmed kaznivih dejanj iz drugega odstavka prejšnjega člena ali kaznivega dejanja protipravnega odvzema prostosti po 133. členu Kazenskega zakonika, in če obstaja utemeljen sum, da se za komunikacijo v zvezi s tem kaznivim dejanjem uporablja določeno komunikacijsko sredstvo ali da bo tako sredstvo uporabljeno, pri tem pa je mogoče utemeljeno sklepati, da odkrivanje lokacije storilca z drugimi ukrepi ne bi bilo možno ali bi bilo povezano z nesorazmernimi težavami.

(4) O izvedbi ukrepov in pregledu tehnične naprave iz prvega odstavka tega člena ter ugotovitvah se sestavi zapisnik, ki obsega:

– navedbo prepoznanih številk komunikacijskih sredstev, številk za elektronsko komuniciranje oziroma lokacij komunikacijskih sredstev;

– datum ter uro začetka in konca uporabe ukrepov iz prvega odstavka tega člena;

– podatke, ki omogočajo identifikacijo izvajalcev ukrepov;

– številko odredbe in sodišče, ki jo je izdalo;

– način izvedbe ukrepa;

– ugotovitve na podlagi izvajanja ukrepa in druge pomembne okoliščine.

(5) Osebni podatki oseb, ki niso osumljenci ali obdolženci, pridobljeni z ukrepi iz prvega odstavka tega člena, se smejo obdelovati le, če je to iz tehničnih razlogov neizogibno potrebno za dosego cilja iz tega člena, in na način, da se najmanj posega v pravice teh oseb. Ti podatki se, razen za primerjavo podatkov pri ugotavljanju identitete številke za razpoznavo komunikacijskega sredstva, ne smejo uporabljati in jih je treba po prenehanju izvajanja ukrepa nemudoma izbrisati. O izbrisu se sestavi zapisnik, ki mora vsebovati tudi število izbrisanih podatkov.

(6) Ne smejo se uporabljati tehnična sredstva iz prvega odstavka tega člena, ki omogočajo ali bi lahko omogočala prisluškovanje in snemanje elektronskih komunikacij, prav tako se z njimi ne sme ugotavljati lokacija komunikacijskih sredstev oseb, ki niso osumljenci oziroma obdolženci.

(7) Če so bili ukrepi iz prvega odstavka tega člena izvršeni v nasprotju s prejšnjim odstavkom, sodišče ne sme opreti svoje odločbe na tako pridobljene podatke.

150.b člen

(1) Ukrep iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena se lahko odredi tudi takrat, ko je odkrivanje lokacije komunikacijskega sredstva, za katerega je verjetno, da ga uporablja obdolženec, nujno potrebno za izvedbo privedbe, hišnega pripora, pripora ali tiralice v postopku zaradi kaznivih dejanj iz drugega odstavka 150. člena tega zakona ali kaznivega dejanja protipravnega odvzema prostosti po 133. členu Kazenskega zakonika in je mogoče utemeljeno sklepati, da lokacije obdolženca ne bo mogoče odkriti z drugimi ukrepi.

(2) Pri izvedbi ukrepa iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo četrti do sedmi odstavek prejšnjega člena.

151. člen

(1) Če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba izvršila, izvršuje ali pripravlja oziroma organizira izvršitev katerega izmed kaznivih dejanj, navedenih v drugem odstavku tega člena, pri tem pa je mogoče utemeljeno sklepati, da se bo lahko v točno določenem prostoru pridobilo dokaze, katerih se z milejšimi ukrepi, vključno z ukrepi iz 149.a, 149.b in 150. člena tega zakona ne bi dalo zbrati oziroma bi njihovo zbiranje lahko ogrozilo življenje ljudi, se lahko zoper to osebo izjemoma odredi prisluškovanje in opazovanje v tujem stanovanju ali drugih tujih prostorih, z uporabo tehničnih sredstev za dokumentiranje in po potrebi s tajnim vstopom v navedene prostore.

(2) Ukrep iz prejšnjega odstavka se lahko odredi v zvezi z vsemi kaznivimi dejanji iz 1. točke drugega odstavka 150. člena tega zakona, kaznivimi dejanji iz 2. točke istega odstavka, razen za kazniva dejanja ugrabitve po 134. členu, omogočanja uživanja prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi v športu po 187. členu, izsiljevanja po 213. členu, pranja denarja po prvem, drugem, tretjem in petem odstavku 245. člena in tihotapstva po 250. členu kazenskega zakonika, v zvezi z drugimi kaznivimi

dejanji iz 3. točke istega odstavka, za katera je v zakonu predpisana kazen zapora osmih ali več let pa le, če obenem obstaja resna nevarnost za življenje ljudi.

152. člen

(1) Ukrepe iz 150., 150.a, 150.b in 151. člena tega zakona s pisno odredbo odredi preiskovalni sodnik na pisni predlog državnega tožilca. Predlog in odredba morata vsebovati:

1) podatke, ki omogočajo določljivost osebe, zoper katero se predlaga oziroma odreja ukrep;

2) utemeljitev oziroma ugotovitev razlogov za sum, da gre za izvrševanje, pripravo ali organizacijo v 150., 150.a, 150.b oziroma 151. členu tega zakona določenih kaznivih dejanj, pri ukrepu iz 150.b člena tega zakona pa se tudi navede, da je bila odrejena privedba, hišni pripor, pripor ali tiralica;

3) kateri ukrep se predlaga oziroma odreja, način izvajanja ukrepa, njegov obseg in trajanje, točno določitev prostora ali kraja, v katerem se ukrep izvaja, elektronsko-komunikacijsko sredstvo in ostale pomembne okoliščine, ki narekujejo uporabo posameznega ukrepa;

4) utemeljitev oziroma ugotovitev neogibne potrebnosti uporabe posameznega ukrepa v razmerju do zbiranja dokazov na drug način in uporabe ostalih milejših ukrepov;

5) utemeljitev razloga za predčasno izvrševanje odredbe v primeru iz drugega odstavka tega člena.

(2) Izjemoma, če pisne odredbe ni mogoče pravočasno pridobiti in če obstaja nevarnost odlašanja, lahko na ustni predlog državnega tožilca preiskovalni sodnik odredi izvrševanje ukrepov iz 150., 150.a, 150.b in 151. člena tega zakona z ustno odredbo. O ustnem predlogu državnega tožilca preiskovalni sodnik napravi uradni zaznamek. Pisna odredba mora biti izdana najkasneje v dvanajstih urah po izdaji ustne odredbe. Za predčasno izvrševanje mora obstajati utemeljen razlog; v nasprotnem primeru sodišče ne glede na siceršnjo upravičenost uporabe ukrepov vselej postopa po četrtem odstavku 154. člena tega zakona.

(3) Če pri izvrševanju ukrepa iz 2. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona policija oceni, da je vsebina pisma ali druge pošiljke takšna, da bi utegnila biti dokaz v kazenskem postopku, mora s tem nemudoma seznaniti preiskovalnega sodnika, ki odloči, kako se bo s pošiljko ravnalo. O tem preiskovalni sodnik sestavi poseben zapisnik.

(4) Izvajanje ukrepov iz 150. člena tega zakona, 1. točke prvega odstavka 150.a člena tega zakona in prejšnjega člena lahko traja največ en mesec, iz tehtnih razlogov pa se lahko njihovo trajanje podaljša vsakič za en mesec, vendar za ukrepe iz 150. člena tega zakona in 1. točke prvega odstavka 150.a člena tega zakona skupno največ šest mesecev, za ukrep iz prejšnjega člena pa skupno največ tri mesece. Izvajanje ukrepov iz 2. točke prvega odstavka 150.a člena tega zakona in 150.b člena tega zakona lahko traja največ en mesec.

(5) Odredbo iz prvega odstavka tega člena izvrši policija. Operaterji elektronskih komunikacijskih omrežij so policiji dolžni omogočiti izvršitev odredbe.

(6) Policija preneha z izvajanjem ukrepov iz 150., 150.a in 150.b in 151. člena tega zakona takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih so bili odrejeni. O prenehanju brez odlašanja pisno obvesti preiskovalnega sodnika. Preiskovalni sodnik lahko v vsakem trenutku po uradni dolžnosti, če oceni, da ni več razlogov za izvajanje ukrepov, ali da se ti izvajajo v nasprotju z njegovo odredbo, s pisno odredbo odredi, da se izvajanje ukrepov ustavi.

(7) Ukrepe iz 150., 150.a in 150.b in 151. člena tega zakona mora policija izvrševati na način, na katerega se v najmanjši možni meri posega v pravice oseb, ki niso osumljenci.

153. člen

(1) Po prenehanju uporabe ukrepov iz 149.a, 149.b, 149.c, 150., 150.a, 150.b, 151., 155. in 155.a člena tega zakona mora policija vse izvode posnetkov, sporočil in vse predmete, pridobljene z uporabo teh ukrepov, skupaj s poročilom, ki obsega povzetek zbranih dokazov, predati državnemu tožilcu. V primeru uporabe ukrepov iz 150.a in 150.b člena tega zakona policija priloži tudi zapisnike po četrtem in petem odstavku 150.a člena tega zakona.

(2) Državni tožilec celotno gradivo, zbrano z ukrepi, ki jih je odredil preiskovalni sodnik, preda preiskovalnemu sodniku; ta pa preizkusi, ali so se ukrepi izvajali na način, kot so bili odobreni.

(3) Organ, ki je odredil ukrep, lahko odredi, da se posnetki telefonskih pogovorov in drugih oblik komuniciranja v celoti ali deloma prepišejo. Glede prepisa teh posnetkov se uporabljajo določbe šestega odstavka 84. člena tega zakona.

(4) Če državni tožilec izjavi, da ne bo začel kazenskega pregona zoper osumljenca ali če v roku dveh let po koncu izvajanja zadnjega od ukrepov, ki jih odreja državni tožilec, ne vloži obtožnega akta niti ne predlaga, odredi ali izvede nobene aktivnosti, ukrepa oziroma preiskovalnega dejanja, usmerjenega v pregon zoper osumljenca, preiskovalnemu sodniku preda tudi celotno gradivo, zbrano s temi ukrepi.

154. člen

(1) Podatke, sporočila, posnetke ali dokazila, pridobljene z uporabo ukrepov iz 149.a, 149.b, 149.c, 150., 150.a, 150.b, 151., 155. in 155.a člena tega zakona, hrani sodišče zaradi uspešne izvedbe kazenskega postopka in zavarovanja pravice osumljenca oziroma obdolženca do obrambe, dokler se hrani kazenski spis, oziroma do uničenja po drugem odstavku tega člena.

(2) Če državni tožilec izjavi, da ne bo začel kazenskega pregona zoper osumljenca ali če v roku dveh let po koncu izvajanja zadnjega od ukrepov iz 149.a, prvega odstavka 149.b., 149.c, 150., 150.a., 150.b., 151., 155. in 155.a člena tega zakona ne vloži obtožnega akta niti ne predlaga, odredi ali izvede nobene aktivnosti, ukrepa oziroma preiskovalnega dejanja usmerjenega v pregon zoper osumljenca, se gradivo iz prejšnjega odstavka pod nadzorstvom preiskovalnega sodnika uniči. Če državni tožilec v roku dveh let stori kar koli iz prejšnjega stavka, kar je usmerjeno v pregon zoper osumljenca, se gradivo ne uniči, rok pa preneha teči. O uničenju napravi preiskovalni sodnik uradni zaznamek. Pred uničenjem preiskovalni sodnik o uporabi teh ukrepov obvesti oškodovanca. Če oškodovanec v skladu s 60. členom tega zakona prevzame pregon, se gradivo iz prejšnjega odstavka ne uniči. Pred uničenjem obvesti preiskovalni sodnik o uporabi teh ukrepov osumljenca, oziroma v primerih iz drugega ali devetega odstavka 149.a člena tega zakona, osebo, zoper katero se je ukrep izvajal, ki ima pravico seznaniti se s pridobljenim gradivom, v primerih večjega obsega tega gradiva pa s poročilom iz prvega odstavka 153. člena tega zakona. V primeru, ko so bili uporabljeni ukrepi iz drugega ali devetega odstavka 149.a člena tega zakona, in državni tožilec proti osumljencu začne kazenski pregon, preiskovalni sodnik najpozneje do vložitve obtožnice oziroma takoj po tem, ko je bila oseba, zaradi katere se je ukrep izvajal, prijeta, obvesti o uporabi teh ukrepov osebo, zoper katero so se ukrepi izvajali, ki ima pravico seznaniti se s pridobljenim gradivom. Če je mogoče utemeljeno sklepati, da bo zaradi seznanitve z gradivom nastala nevarnost za življenje in zdravje ljudi ali iz drugih tehtnih razlogov, lahko preiskovalni sodnik na predlog državnega tožilca ali po uradni dolžnosti odloči, da osumljenca, oziroma v primerih iz drugega ali devetega odstavka 149.a člena tega zakona, osebo, zoper katero se je ukrep izvajal, z delom vsebine ali s celotno vsebino pridobljenega gradiva ne bo seznanil. V primeru iz petega odstavka tega člena se osumljenca seznani z zapisnikom oziroma uradnim zaznamkom o uničenju podatkov.

(3) Ne smejo se uporabiti kot dokaz podatki, sporočila, posnetki ali druga dokazila, če so bili pridobljeni z izvajanjem katerega od ukrepov po 149.a, 149.b, 149.c, 150., 150.a, 150.b, 151., 155., 155.a in 156. členu tega zakona, in se ne nanašajo na katero izmed kaznivih dejanj, za katere je posamičen ukrep mogoče odrediti.

(4) Če so bili ukrepi iz 149.a, 149.b, 149.c, 150., 150.a, 150.b, 151., 155., 155.a in 156. člena tega zakona izvršeni brez odredbe državnega tožilca (peti in deveti odstavek 149.a člena, prvi odstavek 155. člena, tretji odstavek 155.a člena) oziroma brez odredbe preiskovalnega sodnika (šesti odstavek 149.a člena, prvi in tretji odstavek 149.b člena, prvi odstavek 149.c člena, 150.a, 150.b in 153. člen, četrti odstavek 155.a člena, prvi odstavek 156. člena) ali senata (drugi odstavek 156.a člena) ali v nasprotju z njo ali če daljšega izvajanja ukrepov ni preveril senat (dvanajsti odstavek 149.a člena), sodišče ne sme opreti svoje odločbe na tako dobljene podatke, sporočila, posnetke ali dokazila.

(5) Določbe 237. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za podatke, posnetke, sporočila in dokazila, pridobljena z uporabo ukrepov iz 150., 151. in 155.a člena tega zakona. Če policija pri izvrševanju ukrepov iz 150., 151. in 155.a tega člena tega zakona spozna, da pridobljeni podatki, posnetki, sporočila ali dokazila vsebujejo podatke iz prvega odstavka 222.a člena tega zakona, mora z njimi brez nepotrebnega odlašanja seznaniti državnega tožilca in izvenobravnavnega sodnika. Izvenobravnavni sodnik lahko po zaslišanju državnega tožilca in ob smiselni uporabi določb tretjega in četrtega odstavka 222.a člena tega zakona odloči, da se ti podatki in vsi njihovi prepisi uničijo, če je to nujno zaradi zagotovitve varstva tajnosti ali zaupnosti pridobljenih podatkov. O naroku izvenobravnavni sodnik sestavi poseben zapisnik. Podatki se uničijo pod nadzorstvom izvenobravnavnega sodnika, ki o tem napravi uradni zaznamek.

(6) Če so ukrepi iz 149.a, 150., 150.a, 150.b, 151., 155. in 155.a člena tega zakona uporabljeni v zadevi, ki je predmet preiskave, kazenskega pregona ali sodnega postopka v eni ali več državah, morajo biti izvedeni v skladu z obstoječimi dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi ali pogodbami oziroma s sporazumom iz 160.b člena tega zakona, če teh ni, pa se dogovori sklenejo za vsak posamezen primer posebej ob popolnem spoštovanju suverenosti in notranje zakonodaje pogodbenice, na katere ozemlju bo potekala takšna preiskava.

(Opomba: prenehanje uporabe določb šestega odstavka 154. člena za področje mednarodnega sodelovanja z državami članicami EU – 125. člen ZSKZDČEU)

155. člen

(1) Če je mogoče utemeljeno sklepati, da je določena oseba vpletena v kriminalno dejavnost v zvezi s kaznivimi dejanji iz drugega odstavka 150. člena tega zakona, lahko državni tožilec na podlagi obrazloženega predloga policije s pisno odredbo dovoli ukrep navideznega odkupa, navideznega sprejemanja oziroma dajanja daril ali navideznega jemanja oziroma dajanja podkupnine. Predlog in odredba postaneta sestavni del kazenskega spisa.

(2) Odredba državnega tožilca se lahko nanaša le na enkraten ukrep. Predlog za vsak nadaljnji ukrep zoper isto osebo mora vsebovati razloge, ki utemeljujejo njegovo uporabo.

(3) Pri izvrševanju ukrepov iz prvega odstavka tega člena policija in njeni sodelavci ne smejo izzivati kriminalne dejavnosti. Pri ugotavljanju ali je bila izzvana kriminalna dejavnost, je potrebno presojati predvsem ali bi ukrep na način, kot je bil izveden, napeljal k storitvi kaznivega dejanja osebo, ki tovrstnega kaznivega dejanja sicer ne bi bila pripravljena storiti.

(4) Če je bila izzvana kriminalna dejavnost, je to okoliščina, ki izključuje kazenski pregon za kaznivo dejanje, storjeno v zvezi z ukrepom iz prvega odstavka tega člena.

(5) Glede predmetov, pridobljenih z ukrepi iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo določbe 110., 131., 498. in 498.a člena tega zakona.

155.a člen

(1) Če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba izvršila katerega izmed kaznivih dejanj iz četrtega odstavka 149.a člena tega zakona, oziroma če je mogoče utemeljeno sklepati, da je določena oseba vpletena v kriminalno dejavnost v zvezi s kaznivimi dejanji iz četrtega odstavka 149.a člena tega zakona, pri tem pa je mogoče utemeljeno sklepati, da se z drugimi ukrepi ne bi dalo zbrati dokazov oziroma bi bilo to povezano z nesorazmernimi težavami, se lahko zoper to osebo uporabi tajno delovanje.

(2) Tajno delovanje se izvaja z vključitvijo tajnih delavcev in neprekinjenim ali ponavljajočim zbiranjem podatkov o osebi ter njeni kriminalni aktivnosti. Tajno delovanje pod vodstvom in nadzorom policije, s pomočjo prirejenih podatkov o osebi, prirejenih podatkov v zbirkah podatkov ter uporabo prirejenih dokumentov z namenom preprečitve, da bi bilo takšno zbiranje podatkov ali vključitev razkrita, izvaja eden ali več tajnih delavcev, za katere se lahko prirejena identiteta pripravi v skladu s pogoji, ki jih za to določa zakon, ki ureja policijo, tudi pred izdajo odredbe iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena. Tajni delavec je lahko policist, policijski delavec tuje države ali izjemoma, če izvedba tajnega delovanja drugače ni mogoča, druga oseba. Tajni delavec sme biti pod pogoji iz tega člena s prirejenimi dokumenti udeležen v pravnem prometu, pri zbiranju podatkov pa sme pod pogoji iz tega člena uporabiti tudi tehnične naprave za prenos in snemanje glasu, fotografiranje in video-snemanje.

(3) Ukrep tajnega delovanje s pisno odredbo dovoli državni tožilec na pisni predlog policije, razen v primerih iz četrtega odstavka tega člena, ko je potrebna odredba preiskovalnega sodnika. Odredba lahko obsega tudi dovoljenje za izdelavo, pridobitev in uporabo prirejenih podatkov in dokumentov.

(4) Ukrep tajnega delovanja, pri katerem bo tajni policijski delavec uporabil tehnične naprave za prenos in snemanje glasu, fotografiranje in video snemanje, se lahko odredi samo v zvezi s kaznivimi dejanji iz drugega odstavka 150. člena tega zakona. Ukrep s pisno odredbo odredi preiskovalni sodnik na pisni predlog državnega tožilca.

(5) Predlog in odredba, ki postaneta sestavni del kazenskega spisa, morata vsebovati:

1) podatke, ki omogočajo določljivost osebe, zoper katero se predlaga oziroma odreja ukrep;

2) utemeljitev oziroma ugotovitev utemeljenih razlogov za sum;

3) način izvajanja ukrepa, njegov obseg in trajanje in ostale pomembne okoliščine, ki narekujejo uporabo ukrepa;

4) vrsto, namen in obseg uporabe posameznih prirejenih podatkov in dokumentov;

5) v primeru, da bo tajni delavec udeležen tudi v pravnem prometu, dovoljen obseg tovrstne udeležbe;

6) v primeru, da tajni delavec ni policist ali delavec policije tuje države, ampak druga oseba, utemeljitev, zakaj je potrebno uporabiti tako osebo;

7) v primeru iz prejšnjega odstavka opredelitev vrste in načina uporabe tehničnih naprav za prenos in snemanje glasu, fotografiranje in video snemanje;

8) utemeljitev oziroma ugotovitev neogibne potrebnosti uporabe posameznega ukrepa v razmerju do zbiranja dokazov na drug način.

(6) Izvajanje ukrepa lahko traja največ dva meseca, iz tehtnih razlogov pa se lahko njegovo trajanje s pisno odredbo podaljša vsakič za dva meseca, vendar skupno največ štiriindvajset mesecev, v primeru uporabe ukrepa za kazniva dejanja iz drugega odstavka 151. člena tega zakona pa skupno največ šestintrideset mesecev.

(7) Glede prenehanja izvajanja tajnega delovanja, mesečnega poročanja policije in preverjanja daljšega trajanja s strani senata (šesti odstavek 25. člena) se smiselno uporabljajo določbe enajstega in dvanajstega odstavka 149.a člena tega zakona.

(8) Ukrepi iz tega člena se morajo izvrševati na način, na katerega se v najmanjši možni meri posega v pravice oseb, ki niso osumljenci.

(9) Pri izvrševanju ukrepa tajni policijski delavec ne sme izzivati kriminalne dejavnosti. Glede izzivanja kriminalne dejavnosti se smiselno uporabljajo določbe tretjega in četrtega odstavka 155. člena tega zakona.

156. člen

(1) Preiskovalni sodnik lahko na obrazložen predlog državnega tožilca odredi banki, hranilnici, plačilni instituciji, družbi za izdajo elektronskega denarja oziroma podružnici ali zastopniku, ki zanje opravlja plačilne storitve ali distribuira elektronski denar, ali družbi za izdajo, upravljanje oziroma poslovanje z virtualno valuto, da mu, lahko pa tudi pristojnemu organu, sporoči zaupne podatke in pošlje dokumentacijo o stanju vlog in depozitov ter o stanju in prometu na računih ali drugih poslih osumljenca, obdolženca in drugih oseb, za katere je mogoče utemeljeno sklepati, da so udeležene v finančnih transakcijah ali poslih osumljenca ali obdolženca, če bi ti podatki utegnili biti dokaz v kazenskem postopku ali če so potrebni zaradi zasega predmetov ali zavarovanja zahtevka za odvzem premoženjske koristi oziroma premoženja v vrednosti premoženjske koristi.

(2) Banka, hranilnica, plačilna institucija, družba za izdajo elektronskega denarja oziroma podružnica ali zastopnik, ki zanje opravlja plačilne storitve ali distribuira elektronski denar ali družba za izdajo, upravljanje oziroma poslovanje z virtualno valuto mora zahtevane podatke in dokumentacijo iz prejšnjega odstavka posredovati preiskovalnemu sodniku in pristojnemu organu, določenemu v odredbi, brez odlašanja.

(3) Pod pogoji iz prvega odstavka tega člena lahko preiskovalni sodnik na obrazložen predlog državnega tožilca odredi banki, hranilnici, plačilni instituciji, družbi za izdajo elektronskega denarja oziroma podružnici ali zastopniku, ki zanje opravlja plačilne storitve ali distribuira elektronski denar, ali družbi za izdajo, upravljanje oziroma poslovanje z virtualno valuto, da tekoče spremlja finančno poslovanje osumljenca, obdolženca in drugih oseb, za katere je mogoče utemeljeno sklepati, da so udeležene v finančnih transakcijah ali poslih osumljenca ali obdolženca in da mu sproti sporoča zaupne podatke o transakcijah ali poslih, ki jih pri njih opravijo ali nameravajo opraviti navedene osebe. V odredbi preiskovalni sodnik določi rok, v katerem mu mora banka, hranilnica, plačilna institucija, družba za izdajo elektronskega denarja oziroma podružnica ali zastopnik, ki zanje opravlja plačilne storitve ali distribuira elektronski denar, ali družba za izdajo, upravljanje oziroma poslovanje z virtualno valuto sporočati podatke.

(4) Izvajanje ukrepa iz prejšnjega odstavka lahko traja največ tri mesece, iz tehtnih razlogov pa se lahko na predlog državnega tožilca njegovo trajanje podaljša do največ šest mesecev.

(5) Če so podani razlogi za sum, da je bilo izvršeno oziroma da se pripravlja kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti in je za preprečitev ali odkritje tega kaznivega dejanja ali storilca treba pridobiti podatke o imetniku ali pooblaščencu določenega ali določljivega plačilnega računa, hranilne vloge, denarnice za hrambo virtualne valute ali denarnega depozita, najemniku ali pooblaščencu sefa ter o času, v katerem so bili oziroma so v uporabi, ali podatke o obstoju pogodbenega oziroma poslovnega razmerja z osumljeno osebo, ki ne zajemajo podatkov o premoženjskem stanju osumljenca oziroma o stanju vlog in depozitov ter o stanju in prometu na računih oziroma denarnici virtualne valute, lahko državni tožilec ali policija od banke, hranilnice, plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja oziroma podružnice ali zastopnika, ki zanje opravlja plačilne storitve ali distribuira elektronski denar, ali družbe za izdajo, upravljanje oziroma poslovanje z virtualno valuto, pisno zahteva, da tudi brez privolitve osebe, na katero se ti podatki nanašajo, brez odlašanja sporoči te podatke oziroma posreduje dokumentacijo, ki vsebuje te podatke, če ne vsebuje tudi podatkov o premoženjskem stanju osumljenca oziroma o stanju vlog in depozitov ter o stanju in prometu na računih.

(6) Banka, hranilnica, plačilna institucija, družba za izdajo elektronskega denarja oziroma podružnica ali zastopnik, ki zanje opravlja plačilne storitve ali distribuira elektronski denar, ali družba za izdajo, upravljanje oziroma poslovanje z virtualno valuto svoji stranki ali tretji osebi ne sme razkriti, da je ali da bo podatke in dokumentacijo poslala preiskovalnemu sodniku, državnemu tožilcu ali policiji (prejšnji odstavek). Tega ne sme razkriti 24 mesecev po zaključku izvrševanja odredbe preiskovalnega sodnika oziroma posredovanja podatkov državnemu tožilcu ali policiji. Preiskovalni sodnik lahko z odredbo določi drugačen rok, rok podaljša za največ 12 mesecev, vendar ne več kot dvakrat, rok skrajša ali prepoved seznanitve odpravi.

156.a člen

(1) Organ, ki je pristojen za izdajo pisne odredbe, s katero se odredi ali dovoli izvajanje ukrepov iz 149.a, 149.b, 149.c, 150., 150.a, 150.b, 151., 155., 155.a in 156. člena tega zakona, odloči najpozneje v 72 urah od prejetja pisnega predloga in svojo odločitev brez odlašanja sporočiti organu, ki je podal predlog.

(2) Če je za izdajo pisne odredbe iz prejšnjega odstavka pristojen preiskovalni sodnik, ki se ne strinja s pisnim predlogom državnega tožilca, z obrazloženim mnenjem zahteva, naj o tem odloči senat (šesti odstavek 25. člena), ki mora odločiti najpozneje v 72 urah od prejetja pisnega predloga in obrazloženega mnenja ter svojo odločitev brez odlašanja sporočiti državnemu tožilcu.

157. člen

(1) Policisti smejo nekomu vzeti prostost, če je podan katerikoli od razlogov za pripor iz prvega odstavka 201. člena ali prvega odstavka 432. člena tega zakona, vendar ga morajo brez odlašanja privesti pristojnemu preiskovalnemu sodniku. Ob privedbi sporoči policist preiskovalnemu sodniku, zakaj in kdaj je bila privedenemu odvzeta prostost. Preiskovalnemu sodniku se ob privedbi izroči tudi kopija kazenske ovadbe z zapisnikom o zaslišanju osumljenca in drugimi prilogami, razen uradnih zaznamkov o obvestilih, ki jih je policija zbrala od osumljenca, preden mu je bil dan pouk po četrtem odstavku 148. člena tega zakona. Te uradne zaznamke pošlje policija skupaj z ovadbo državnemu tožilcu.

(2) Policisti smejo izjemoma nekomu vzeti prostost in ga pridržati, če so podani utemeljeni razlogi za sum, da je storil kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, če je pridržanje potrebno zaradi ugotovitve istovetnosti, preverjanja alibija, zbiranja obvestil in dokaznih predmetov o tem kaznivem dejanju in so za pripor podani razlogi iz 1. in 3. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona in 1. in 2. točke prvega odstavka 432. člena tega zakona, v primeru iz 2. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona pa le, če je opravičena bojazen, da bo ta oseba uničila sledove kaznivega dejanja.

(3) Oseba, ki ji je bila vzeta prostost brez odločbe sodišča, mora biti kot osumljenec takoj poučena po določbah prvega odstavka 4. člena ter četrtega odstavka 148. člena tega zakona. Če je oseba, ki ji je bila odvzeta prostost, tuj državljan, se jo obvesti, da je pristojni organ na njeno zahtevo dolžan o odvzemu prostosti obvestiti tudi konzulat njene države.

(4) Če osumljenec izjavi, da si bo vzel zagovornika, policija odloži njegovo zaslišanje kot tudi opravo drugih preiskovalnih dejanj, razen tistih, ki bi jih bilo nevarno odlašati, do prihoda zagovornika, vendar najdlje za dve uri od tedaj, ko je bila osumljencu dana možnost, da obvesti zagovornika. Na zahtevo osumljenca mu mora policija pomagati, da si lahko vzame zagovornika. Zaslišanje osumljenca se opravi v navzočnosti zagovornika po določbah 148.a člena tega zakona. Če osumljenec izjavi, da si zagovornika ne bo vzel, ali če izbrani zagovornik ne pride v roku dveh ur, ravna policija po šestem odstavku 148. člena tega zakona.

(5) Pridržanje po drugem odstavku tega člena lahko traja največ oseminštirideset ur. Po preteku tega roka mora policist pridržano osebo izpustiti na prostost, ali pa ravnati po prvem odstavku tega člena. Če pridržane osebe, ki je na misiji v tujini, zaradi oddaljenosti ali drugih izjemnih objektivnih razlogov ni mogoče brez odlašanja privesti k preiskovalnemu sodniku, ki je pristojen po prvem odstavku 29. člena tega zakona, se o tem

takoj obvesti osebo, ki ji je vzeta prostost in državnega tožilca, ob privedbi pa je potrebno pisno obrazložiti zamudo.

(6) Če pridržanje po drugem odstavku tega člena traja več kot šest ur, mora policist takoj v pisni obliki z odločbo obvestiti osebo, ki ji je odvzeta prostost, o razlogih za odvzem prostosti, ter jo poučiti, da ima za namene priprave pritožbe pravico pregledati gradivo zadeve, ki je povezano s pridržanjem. Pregled določenega gradiva se sme z odločbo o pridržanju odreči, če bi bilo lahko resno ogroženo življenje ali pravice druge osebe, ali če bi pregled vplival na potek predkazenskega postopka oziroma preiskave, ali če to narekujejo posebni razlogi obrambe ali varnosti države.

(7) Oseba, ki ji je vzeta prostost ima, dokler traja pridržanje in še tri dni po koncu pridržanja, pravico do pritožbe zoper odločbo iz predhodnega odstavka tega člena. Pritožba ne zadrži ukrepa odvzema prostosti. O pritožbi mora odločiti senat pristojnega sodišča (šesti odstavek 25. člena) v osem-inštiridesetih urah.

(8) Če pridržanje po drugem odstavku tega člena traja manj kot šest ur, mora policist osebi, ki ji je bila odvzeta prostost, najkasneje ob prenehanju pridržanja izročiti uradni zaznamek, iz katerega so razvidni podatki o njej, razlog pridržanja, pravice pridržane osebe, točen čas začetka in, če je to mogoče, tudi točen čas prenehanja pridržanja. Čas izročitve uradnega zaznamka oseba potrdi s podpisom. Če podpis odkloni, policist to navede na uradnem zaznamku.

(9) O vsakem odvzemu prostosti policija takoj obvesti državnega tožilca, ki ji lahko da navodila glede nadaljnjih ukrepov (160.a člen). Policija je dolžna ravnati po teh navodilih.

158. člen

(1) Kadar so podani razlogi za sum, da je kaznivo dejanje v Slovenski vojski ali v ministrstvu, pristojnem za obrambo, storila vojaška ali civilna oseba, zaposlena v Slovenski vojski oziroma drug delavec, zaposlen na obrambnem področju oziroma oseba, napotena na misijo v tujini, ima z zakonom določen pristojni organ v ministrstvu, pristojnem za obrambo, pooblastila policije v predkazenskem postopku, ki jih določa ta zakon.

(2) Z zakonom določen pristojni organ v ministrstvu, pristojnem za obrambo, sme vzeti prostost osebi, če jo zasači v vojaškem objektu pri kaznivem dejanju, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti. Osebo, ki ji je vzeta prostost, je treba takoj izročiti preiskovalnemu sodniku ali policiji, če to ni mogoče, pa je treba takoj obvestiti nekoga od teh organov.

(3) Z zakonom določen pristojni organ v ministrstvu, pristojnem za obrambo, sme vzeti prostost vojaški osebi zaradi privedbe ali izročitve preiskovalnemu sodniku oziroma policiji, če so podani razlogi za sum, da je storila kaznivo dejanje iz sedemindvajsetega poglavja kazenskega zakonika.

(4) Policija v primerih iz drugega in tretjega odstavka tega člena ravna po določbi prejšnjega člena.

158.a člen

(1) Če so podani razlogi za sum, da je kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, storila uradna oseba zaposlena v policiji, v z zakonom določenem pristojnem organu v ministrstvu, pristojnem za obrambo, ki ima pooblastila policije v predkazenskem postopku, ali uradna oseba, ki ima pooblastila policije v predkazenskem postopku in je napotena na misijo v tujini, ali uradna oseba Slovenske obveščevalno-varnostne agencije ali Obveščevalno varnostne službe ministrstva, pristojnega za obrambo, imajo policisti v Oddelku za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili (v nadaljnjem besedilu: Posebni oddelek) pooblastila policije v predkazenskem postopku, ki jih določa ta zakon in vsa pooblastila, ki jih lahko izvršujejo uradne osebe iz prvega odstavka 158. člena tega zakona. Policisti Posebnega oddelka izvršujejo ta pooblastila tudi glede oseb, ki so imele v času storitve kaznivega dejanja status uradne osebe, pa jim je ta status kasneje prenehal.

(2) Policisti Posebnega oddelka in policija o razlogih za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje iz prejšnjega odstavka tega člena, nemudoma obvestijo pristojnega državnega tožilca iz Posebnega oddelka in mu redno poročajo o načrtovanju in poteku predkazenskega postopka.

(3) Državni tožilec iz prejšnjega odstavka usmerja in nadzoruje predkazenski postopek iz prejšnjih odstavkov ter odloča o njegovem poteku in končanju. Pravico ima vpogledati spise, sodelovati pri zbiranju dokazov in neposredno opravljati posamezna dejanja v postopku. Policisti Posebnega oddelka in policije delujejo po usmeritvah državnega tožilca.

(4) Posebni oddelek je v skladu z zakonom, ki ureja državno tožilstvo, pristojen tudi za obravnavo zadev, ki jih obravnava drugo okrožno državno tožilstvo, če so te zadeve vsebinsko povezane z zadevo, ki jo po določbah prvega odstavka tega člena obravnava Posebni oddelek.

(5) Posebni oddelek obvesti predstojnika organa, v katerem je zaposlena uradna oseba iz prvega odstavka tega člena, o zaključenem predkazenskem postopku. Če je treba uradni osebi iz prvega odstavka tega člena odvzeti pooblastila, pa predstojnika organa obvesti tudi že pred zaključkom predkazenskega postopka, kolikor to ne vpliva na uspešno izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka.

159. člen

Zaradi razkritja obsežne kriminalne dejavnosti se lahko začasno odloži odvzem prostosti osumljene osebe ali izvršitev drugih ukrepov iz tega zakona, vendar le, če oziroma dokler ni podana nevarnost za življenje in zdravje tretjih oseb. Dovoljenje za odložitev teh ukrepov da na obrazložen predlog policije pristojni državni tožilec.

160. člen

Tistemu, ki je zasačen pri kaznivem dejanju, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, sme vsakdo vzeti prostost. Nato ga mora takoj izročiti preiskovalnemu sodniku ali policiji, če tega ne more storiti, pa takoj obvestiti nekoga od teh organov. Policija ravna po določbah 157. člena tega zakona.

160.a člen

(1) Državni tožilec pri izvrševanju svojih pooblastil po tem zakonu lahko usmerja delo policije, delo z zakonom določenega pristojnega organa v ministrstvu, pristojnem za obrambo (158. člen), delo članov skupne preiskovalne skupine (160.b člen) ter delo drugih pristojnih državnih organov in institucij s področij davkov, carin, finančnega poslovanja, vrednostnih papirjev, varstva konkurence, preprečevanja pranja denarja, preprečevanja korupcije, prepovedanih drog in inšpekcijskega nadzora, in sicer z obveznimi navodili, strokovnimi mnenji in predlogi za zbiranje obvestil ter izvedbo drugih ukrepov, za katere so pristojni, z namenom, da se odkrijeta kaznivo dejanje in storilec oziroma da se zberejo podatki, potrebni za njegovo odločitev o kazenskem pregonu.

(2) V posameznih zadevah zahtevnih kaznivih dejanj, zlasti s področij gospodarstva, korupcije in organiziranega kriminala, ki so predmet predkazenskega postopka in ki terjajo dalj časa trajajoče, usmerjeno delovanje več organov in institucij iz prejšnjega odstavka, lahko vodja pristojnega državnega tožilstva po uradni dolžnosti ali na pisno pobudo policije s predstojniki posameznih organov in institucij iz prejšnjega odstavka ustanovi specializirano preiskovalno skupino.

(3) Specializirano preiskovalno skupino vodi in usmerja pristojni državni tožilec, člane pa imenujejo predstojniki organov in institucij iz prejšnjega odstavka. Po odredbi ali s predhodnim soglasjem državnega tožilca je lahko član specializirane preiskovalne skupine navzoč oziroma lahko svetuje državnemu tožilcu pri izvedbi posameznih preiskovalnih dejanj.

(4) O ustanovitvi specializirane preiskovalne skupine, njeni sestavi, nalogah in načinu delovanja odloči vodja pristojnega državnega tožilstva s pisno odredbo po predhodnem soglasju predstojnikov organov in institucij iz drugega odstavka tega člena. V odredbi se določi tudi operativni vodja in njegove naloge operativnega vodenja. Izvod odredbe vodja pristojnega

državnega tožilstva nemudoma posreduje generalnemu državnemu tožilcu.

(5) Postopek, primere, roke in način usmerjanja in obveščanja iz prvega odstavka tega člena predpiše Vlada Republike Slovenije.

160.b člen

(1) V zadevi, ki je predmet predkazenskega postopka, preiskave ali sodnega postopka v eni ali več državah, lahko policija pri izvajanju nalog in ukrepov v predkazenskem postopku in postopku preiskave, za katerih izvedbo je pristojna v skladu z določbami tega zakona, sodeluje s policijskimi delavci druge države na ozemlju ali izven ozemlja Republike Slovenije.

(2) Pri izvajanju nalog in ukrepov iz prejšnjega odstavka usmerja policijo državni tožilec v skladu s 160.a členom tega zakona in lahko pri tem ter pri izvrševanju drugih pooblastil v skladu z določbami tega zakona sodeluje z državnimi tožilci druge države na ozemlju ali izven ozemlja Republike Slovenije (skupna preiskovalna skupina).

(3) Naloge, ukrepi, usmerjanje in druga pooblastila iz prejšnjih odstavkov tega člena morajo biti izvedeni v skladu s sporazumom o ustanovitvi in delovanju skupne preiskovalne skupine na ozemlju Republike Slovenije ali druge države, ki ga na podlagi Okvirnega sklepa Sveta, z dne 13. 6. 2002, o skupnih preiskovalnih skupinah (Uradni list EU, št. L 162/1 z dne 20. 6. 2002) ali obstoječe mednarodne pogodbe z državo, ki ni članica Evropske unije, po pridobitvi mnenja generalnega direktorja policije za vsak primer posebej sklene generalni državni tožilec ali po njegovem pooblastilu njegov namestnik z državnim tožilstvom, sodiščem, policijo ali drugim pristojnim organom druge države. Sporazum se sklene na pobudo generalnega državnega tožilca, vodje okrožnega državnega tožilstva ali vodje skupine državnih tožilcev za posebne zadeve ali na pobudo pristojnega organa druge države.

(4) V sporazumu iz prejšnjega odstavka se določi, kateri organi sklepajo sporazum, v kateri zadevi bo delovala skupna preiskovalna skupina, namen delovanja skupine, državni tožilec iz Republike Slovenije, ki je njen vodja na ozemlju Republike Slovenije, ostali člani skupine ter trajanje delovanja skupine. O sklenjenem sporazumu mora generalni državni tožilec pisno obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(5) Policijski delavci, državni tožilci ali drugi pristojni organi druge države izvršujejo naloge, ukrepe, usmerjanje oziroma druga pooblastila iz prvega in drugega odstavka tega člena na ozemlju Republike Slovenije samo v okviru skupne preiskovalne skupine v skladu z določbami sporazuma o ustanovitvi in delovanju skupne preiskovalne skupine iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Če tako določa sporazum o ustanovitvi in delovanju skupne preiskovalne skupine iz tretjega odstavka tega člena, v skupni preiskovalni skupini lahko sodelujejo tudi predstavniki pristojnih organov Evropske unije, kot na primer EUROPOL, EUROJUST in OLAF. Predstavniki pristojnih organov Evropske unije izvršujejo svoja pooblastila na ozemlju Republike Slovenije samo v okviru skupne preiskovalne skupine v skladu z določbami sporazuma iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Organizacijske enote policije in državna tožilstva v Republiki Sloveniji so dolžni nuditi skupni preiskovalni skupini vso potrebno pomoč.

(8) Ob zaključku dela skupne preiskovalne skupine njen vodja pisno poroča vsem njenim članom in generalnemu državnemu tožilcu.

(Opomba: prenehanje uporabe določb 160.b člena za področje mednarodnega sodelovanja z državami članicami EU – 125. člen ZSKZDČEU)

161. člen

(1) Državni tožilec zavrže ovadbo, če iz same ovadbe izhaja, da naznanjeno dejanje ni kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, če je pregon zastaran ali je dejanje obseženo z amnestijo ali pomilostitvijo ali če so podane druge okoliščine, ki izključujejo pregon, ali če ni podan utemeljen sum, da je osumljenec storil naznanjeno kaznivo dejanje ali če je podana nesorazmernost med majhnim pomenom kaznivega dejanja (njegova nevarnost je neznatna zaradi narave ali teže dejanja ali zaradi tega, ker so škodljive posledice neznatne ali jih ni ali zaradi drugih okoliščin, v katerih je bilo storjeno in zaradi nizke stopnje storilčeve krivde ali zaradi njegovih osebnih okoliščin) ter posledicami, ki bi jih povzročil kazenski pregon. O tem, da je zavrgel ovadbo, in o razlogih za to obvesti državni tožilec v osmih dneh oškodovanca (60. člen), če je ovadbo podal državni organ, pa tudi njega.

(2) Če državni tožilec iz same ovadbe ne more presoditi, ali so navedbe v njej verjetne, ali če podatki v ovadbi ne dajejo dovolj podlage, da bi lahko odločil, ali naj zahteva preiskavo, ali če je do njega prišel le glas o kaznivem dejanju, zlasti pa, če je storilec neznan, lahko zahteva od policije, če tega ne more storiti sam ali po drugih organih, naj v roku, ki ga on določi, zbere potrebna obvestila in stori druge ukrepe, da se odkrijeta kaznivo dejanje in storilec (148. in 149. člen). Državni tožilec sme ob vsakem času zahtevati od policije, da ga obvesti, kaj je ukrenila; ta mu je dolžna brez odlašanja odgovoriti.

(3) Državni tožilec sme zahtevati potrebne podatke od državnih organov, podjetij in drugih pravnih oseb, lahko pa v ta namen povabi tudi tistega, ki je vložil kazensko ovadbo.

(4) Preden državni tožilec zavrže ovadbo, ki jo je za kaznivo dejanje iz svoje nadzorne pristojnosti podal pristojni državni organ, ali institucija s področja davkov, carin, finančnega poslovanja, vrednostnih papirjev, varstva konkurence, preprečevanja pranja denarja, preprečevanja korupcije, inšpekcijskega nadzora, ali varuh človekovih pravic, ali ovadbo, ki jo je za kaznivo dejanje, za katero je v zakonu predpisana kazen zapora več kot osem let, podal oškodovanec, ki je fizična oseba, mora ovaditelja pisno seznaniti o nameri, da bo zavrgel ovadbo, ter mu navesti bistvene razloge za to odločitev in mu omogočiti, da se v 15 dneh do njih pisno opredeli ter da posreduje morebitne dodatne podatke in dokaze glede utemeljenosti suma, da je osumljenec storil kaznivo dejanje. Ovaditelj svoje mnenje, podatke in dokaze posreduje državnemu tožilcu in vodji pristojnega okrožnega državnega tožilstva. Če oškodovancu pisnega pojasnila ni bilo mogoče vročiti, ker njegov naslov ali prebivališče nista znana ali ker državnemu tožilstvu ni pravočasno sporočil spremembe naslova ali prebivališča (66. člen tega zakona), lahko državni tožilec zavrže ovadbo brez njegove opredelitve.

(5) Državni tožilec zavrže ovadbo, če so tudi po opravljenih dejanjih iz drugega do četrtega odstavka tega člena podane kakšne okoliščine iz prvega odstavka tega člena. V primeru iz prejšnjega odstavka se mora državni tožilec v sklepu o zavrženju ovadbe opredeliti tudi do mnenja ovaditelja.

(6) Državni tožilec in drugi državni organi, podjetja in druge pravne osebe, morajo pri zbiranju obvestil oziroma dajanju podatkov ravnati obzirno in paziti, da ne škodujejo časti in dobremu imenu tistega, na katerega se podatki nanašajo.

161.a člen

(1) Državni tožilec sme ovadbo ali obtožni predlog za kaznivo dejanje, za katero je predpisana denarna kazen ali zapor do treh let in za kazniva dejanja iz drugega odstavka tega člena, odstopiti v postopek poravnavanja. Pri tem upošteva vrsto in naravo dejanja, okoliščine, v katerih je bilo storjeno, osebnost storilca, njegovo predkaznovanost za istovrstna ali druga kazniva dejanja, kot tudi stopnjo njegove kazenske odgovornosti.

(2) Zaradi posebnih okoliščin je dopustno poravnavanje tudi za kazniva dejanja hude telesne poškodbe po prvem odstavku 123. člena, posebno hude telesne poškodbe po četrtem odstavku 124. člena, velike tatvine po 1. točki prvega odstavka 205. člena, zatajitve po četrtem odstavku 208. člena in poškodovanja tuje stvari po drugem odstavku 220. člena Kazenskega zakonika; če je ovadba podana zoper mladoletnika, pa tudi za druga kazniva dejanja, za katera je v Kazenskem zakoniku predpisana kazen zapora do petih let.

(3) Poravnavanje vodi poravnalec, ki je zadevo dolžan prevzeti v postopek. Poravnavanje se sme izvajati le s pristankom osumljenca in oškodovanca. Poravnalec je pri svojem delu neodvisen. Poravnalec si mora prizadevati, da je vsebina sporazuma v sorazmerju s težo in posledicami dejanj.

(4) Če se vsebina sporazuma nanaša na opravljanje dela v splošno korist, izvajanje sporazuma pripravi in vodi organ, ki je pristojen za probacijo, ali center za socialno delo, ob sodelovanju poravnalca, ki je vodil poravnavanje, in državnega tožilca.

(5) Ko prejme obvestilo o izpolnitvi sporazuma, državni tožilec ovadbo zavrže. Poravnalec je državnega tožilca dolžan obvestiti tudi o neuspelem poravnavanju ter razlogih za to. Rok za izpolnitev sporazuma ne sme biti daljši od šestih mesecev.

(6) V primeru zavrženja ovadbe iz prejšnjega odstavka oškodovancu ne gredo pravice iz drugega in četrtega odstavka 60. člena tega zakona, o čemer ga mora poravnavalec poučiti pred podpisom sporazuma.

(7) Pravila o poravnavanju določi minister, pristojen za pravosodje, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve.

162. člen

(1) Državni tožilec sme s soglasjem oškodovanca odložiti kazenski pregon za kaznivo dejanje, za katero je predpisana denarna kazen ali zapor do treh let in za kazniva dejanja iz drugega odstavka tega člena, če je osumljenec pripravljen ravnati po navodilih državnega tožilca in izpolniti določene naloge, s katerimi se zmanjšajo ali odpravijo škodljive posledice kaznivega dejanja. Te naloge so lahko:

1) odprava ali poravnava škode;

2) plačilo določenega prispevka v korist javne ustanove ali na namensko proračunsko postavko za pomoč žrtvam in povračilo škode žrtvam kaznivih dejanj ali v korist nevladne organizacije v javnem interesu, kot jo določa zakon, ki ureja nevladne organizacije;

3) oprava kakšnega dela v splošno korist;

4) poravnava preživninske obveznosti;

5) zdravljenje v ustreznem zdravstvenem zavodu;

6) obiskovanje ustrezne psihološke ali druge posvetovalnice;

7) upoštevanje izrečene prepovedi približevanja oškodovancu ali kakšni drugi osebi, kar obsega tudi prepoved navezovanja stikov z njo na kakršen koli način, vključno z uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev, oziroma upoštevanje prepovedi dostopa na posamezne kraje.

(2) Zaradi posebnih okoliščin je dopustno odložiti kazenski pregon tudi za kazniva dejanja omogočanja uživanja prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi v športu po prvem odstavku 187. člena, nasilja v družini po prvem in drugem odstavku 191. člena, zanemarjanja mladoletne osebe in surovega ravnanja po drugem odstavku 192. člena, velike tatvine po 1. točki prvega odstavka 205. člena, zatajitve po četrtem odstavku 208. člena, izsiljevanja po prvem in drugem odstavku 213. člena, poslovne goljufije po prvem odstavku 228. člena, poškodovanja tuje stvari po drugem odstavku 220. člena in zlorabe negotovinskega plačilnega sredstva po drugem odstavku 246. člena Kazenskega zakonika; če je ovadba podana zoper mladoletnika pa tudi za druga kazniva dejanja, za katera je v Kazenskem zakoniku predpisana kazen zapora do petih let.

(3) Če državni tožilec določi nalogo odprave škode iz 1. točke ali nalogo iz 3. točke prvega odstavka tega člena, izvajanje dela pripravi in vodi organ, ki je pristojen za probacijo, ali center za socialno delo ob sodelovanju državnega tožilca. Za izvedbo naloge iz 3. točke prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, o opravljanju dela v splošno korist, če ni s tem zakonom ali splošnimi navodili iz šestega odstavka tega člena določeno drugače.

(4) Če osumljenec v roku, ki ga določi državni tožilec, izpolni nalogo in povrne stroške v skladu s sedmim odstavkom tega člena, se ovadba zavrže.

(5) V primeru zavrženja ovadbe iz prejšnjega odstavka, oškodovancu ne gredo pravice iz drugega in četrtega odstavka 60. člena tega zakona. O izgubi teh pravic mora državni tožilec poučiti oškodovanca, preden da ta soglasje po prvem odstavku tega člena.

(6) S splošnimi navodili, ki jih izda generalni državni tožilec, se določijo način in roki izvršitve nalog iz prvega odstavka tega člena, nadzor nad izvajanjem ter podrobneje opredelijo posebne okoliščine iz drugega odstavka tega člena, ki vplivajo na odločitev državnega tožilca o odložitvi kazenskega pregona.

(7) Osumljenec in oškodovanec nosita vsak svoje stroške postopka odloženega pregona, razen, če se dogovorita, da bo osumljenec oškodovancu povrnil njegove stroške. Stroški izvrševanja nalog iz prvega odstavka tega člena niso stroški kazenskega postopka.

163. člen

Državni tožilec ni dolžan začeti kazenskega pregona oziroma sme odstopiti od pregona:

1) če je v kazenskem zakonu določeno, da sme oziroma mora sodišče storilcu kaznivega dejanja odpustiti kazen, državni tožilec pa glede na konkretne okoliščine primera oceni, da sama obsodba, brez kazenske sankcije, ni potrebna;

2) če je v kazenskem zakonu za kaznivo dejanje predpisana denarna kazen ali kazen zapora do enega leta, osumljenec oziroma obdolženec pa je zaradi dejanskega kesanja preprečil škodljive posledice ali poravnal vso škodo in državni tožilec, glede na konkretne okoliščine primera, oceni, da kazenska sankcija ne bi bila upravičena.

163.a člen

(1) Pri postopku po 162. členu tega zakona povabi državni tožilec osumljenca in oškodovanca na državno tožilstvo. V vabilu se navede razlog vabljenja. Če se vabilu odzoveta, seznani državni tožilec osumljenca s kazensko ovadbo in o tem, da bo ovadbo zavrgel, če se bo ravnal po njegovih navodilih in pravočasno izpolnil določene naloge, oškodovanca pa seznani s pomenom in posledicami odloženega pregona ter z njegovimi pravicami.

(2) Če je potrebno, da si državni tožilec pridobi neposredno od osumljenca ali oškodovanca kakšne podatke, da bi se lahko odločil ali naj odstopi zadevo v poravnavanje (161.a člen) ali naj sklene sporazum o priznanju krivde ali ne začne kazenskega pregona (163. člen) ali vloži predlog za izdajo kaznovalnega naloga (445.a člen), sme osumljenca in oškodovanca, ali samo enega izmed njiju, povabiti na državno tožilstvo. Povabljenega osumljenca seznani s kazensko ovadbo ter o odločitvah, ki jih lahko sprejme v postopku z ovadbo, oškodovanca pa s pomenom in posledicami možnih odločitev iz prejšnjega stavka ter z njegovimi pravicami.

(3) V primerih iz prejšnjih odstavkov sestavi državni tožilec uradni zaznamek, v katerega vpiše izjavo osumljenca ter oškodovanca. Uradnega zaznamka ne pošlje sodišču, če začne kazenski pregon zoper osumljenca.

(4) Če se osumljenec ali oškodovanec brez upravičenega razloga ne odzoveta vabilu, ju ni dopustno ponovno vabiti.

164. člen

(1) Policija sme še pred začetkom preiskave zaseči predmete po 220. členu tega zakona, če bi bilo nevarno odlašati, in ob pogojih iz 218. člena tega zakona opraviti hišno in osebno preiskavo.

(2) Če preiskovalni sodnik ne pride takoj na sam kraj, sme policija tudi sama opraviti ogled ter odrediti potrebno izvedensko delo, razen obdukcije in izkopa trupla. Če prispe preiskovalni sodnik na sam kraj med opravo teh dejanj, lahko prevzame in sam opravi ta dejanja.

(3) O dejanjih iz prejšnjih odstavkov mora policija oziroma preiskovalni sodnik brez odlašanja obvestiti državnega tožilca.

165. člen

(1) Če je storilec kaznivega dejanja neznan, lahko upravičeni tožilec predlaga preiskovalnemu sodniku, da opravi posamezna preiskovalna dejanja, za katera je glede na okoliščine primera smotrno, da jih opravi, še preden se uvede preiskava. Če se preiskovalni sodnik ne strinja s predlogom, zahteva naj odloči o tem senat (šesti odstavek 25. člena).

(2) Zapisniki o opravljenih preiskovalnih dejanjih se pošljejo državnemu tožilcu.

a165.a člen

(1) V postopku, ki teče na podlagi Uredbe Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (UL L št. 283 z dne 31. 10. 2017, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2017/1939/EU), se preiskava po XVI. poglavju tega zakona ne opravi. Določbe XVI. poglavja tega zakona se v takšnem postopku uporabljajo, če niso v nasprotju s tem in 165.a členom tega zakona.

(2) Državni tožilec sam ali s pomočjo policije obvesti osumljenca o poteku postopka po Uredbi 2017/1939/EU, takoj ko je to mogoče. Če je to neizogibno zaradi izvedbe preiskovalnih dejanj ali ukrepov iz 149.a, 149.b, 149.c, 149.č, 149.e, 150., 150.a, 150.b, 151., 155., 155.a in 156. člena tega zakona, osumljenca obvesti takoj, ko je to mogoče brez škode za njihovo izvedbo.

(3) Obvestilo osumljencu vsebuje opis dejanja, iz katerega izhajajo zakonski znaki kaznivega dejanja, zakonsko označbo kaznivega dejanja in dejstvo, da poteka postopek po Uredbi 2017/1939/EU, ter pouk o pravicah iz četrtega odstavka tega člena in petega odstavka 165.a člena tega zakona. Čas in način obveščanja se zaznamujeta v spisu.

(4) Od obveščanja dalje ima osumljenec pravico do vpogleda v spis (drugi in peti odstavek 128. člena tega zakona) in dokazno gradivo pri državnem tožilcu ter je upravičen do brezplačne pravne pomoči v skladu z določbami zakona, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

(5) Če v zadevi že poteka preiskava po XVI. poglavju tega zakona, državni tožilec o poteku postopka po Uredbi 2017/1939/EU obvesti tudi sodišče, ki se izreče za nepristojno in zadevo po pravnomočnosti sklepa pošlje državnemu tožilcu.

(6) V postopku, ki teče na podlagi Uredbe 2017/1939/EU, mora državni tožilec vložiti obtožnico zoper priprtega osumljenca (četrti odstavek 204.a člena tega zakona) najpozneje v šestih mesecih od odreditve pripora, sicer preiskovalni sodnik odpravi pripor in priprtega izpusti. Preiskovalni sodnik, ki je pripor odredil, je v skladu z določbami tega zakona pristojen tudi za nadzor nad izvrševanjem pripora.

(7) V postopku, ki teče na podlagi Uredbe Sveta (EU) 2017/1939, skupno trajanje začasnega zavarovanja pred vložitvijo obtožnice (502.b člen tega zakona) ne sme biti daljše od štirih let.

165.a člen

(1) Pred vložitvijo zahteve za preiskavo ali obtožnice brez preiskave sme državni tožilec predlagati preiskovalnemu sodniku, da opravi eno ali več posameznih preiskovalnih dejanj, če je to potrebno za njegovo odločitev, ali naj kazensko ovadbo zavrže ali začne kazenski pregon.

(2) Pri opravi preiskovalnega dejanja so lahko navzoči državni tožilec, oškodovanec, osumljenec in zagovornik, o čemer jih mora preiskovalni sodnik na primeren način obvestiti. Če se kot določeno preiskovalno dejanje predlaga zaslišanje osumljenca, se uporabljajo določbe tega zakona o vabljenju in zasliševanju obdolženca.

(3) Če se preiskovalni sodnik ne strinja s predlogom državnega tožilca za opravo preiskovalnega dejanja, obvesti o razlogih za svojo odločitev državnega tožilca, ki lahko predlaga opravo takšnega dejanja v zahtevi za preiskavo ali obtožnici.

(4) Če državni tožilec predlaga preiskovalno dejanje zaradi izvajanja pristojnosti na podlagi Uredbe 2017/1939/EU, to navede v predlogu skupaj s podatki iz tretjega odstavka a165.a člena tega zakona. Na zahtevo preiskovalnega sodnika predlogu priloži tudi kazensko ovadbo ali drugo zbrano gradivo. Če preiskovalni sodnik meni, da niso podani zakonski pogoji za opravo preiskovalnega dejanja, obvesti o razlogih za svojo odločitev državnega tožilca. Preiskovalni sodnik ne presoja smotrnosti oprave dejanj, ki jih predlaga državni tožilec.

(5) Osumljenec, zoper katerega teče postopek na podlagi Uredbe 2017/1939, sme predlagati preiskovalnemu sodniku izvedbo preiskovalnega dejanja. Predlog mora biti obrazložen in mora vsebovati podatek o obvestilu iz tretjega odstavka a165.a člena tega zakona. Preiskovalni sodnik pred odločitvijo pozove državnega tožilca, da se v določenem roku izjavi o predlogu. Če se preiskovalni sodnik ne strinja s predlogom osumljenca za opravo preiskovalnega dejanja, ga obvesti o razlogih za svojo odločitev.

166. člen

(1) Preiskovalni sodnik pristojnega sodišča lahko opravi pred izdajo sklepa o preiskavi posamezna preiskovalna dejanja, ki bi jih bilo nevarno odlašati, vendar mora o vsem, kar je storil, obvestiti pristojnega državnega tožilca.

(2) Glede vabljenja in zasliševanja osumljenca se uporabljajo določbe o vabljenju in zasliševanju obdolženca.

XVI. poglavje
PREISKAVA

167. člen

(1) Preiskava se začne zoper določeno osebo, če je utemeljen sum,da je storila kaznivo dejanje.

(2) V preiskavi se zberejo dokazi in podatki, ki so potrebni za odločitev, ali naj se vloži obtožnica ali ustavi postopek, dokazi, za katere je nevarnost, da jih na glavni obravnavi ne bo mogoče ponoviti ali da bila njihova izvedba zvezana s težavami, kot tudi drugi dokazi, ki utegnejo biti koristni za postopek in je glede na okoliščine primera smotrno, da se izvedejo.

168. člen

(1) Preiskava se opravi na zahtevo državnega tožilca.

(2) Zahtevo za preiskavo poda državni tožilec preiskovalnemu sodniku pristojnega sodišča.

(3) V zahtevi za preiskavo je treba navesti: osebo, zoper katero se zahteva preiskava, opis dejanja, iz katerega izhajajo zakonski znaki kaznivega dejanja, zakonsko označbo kaznivega dejanja, okoliščine, iz katerih izhaja utemeljenost suma, ter pregledno navedene oziroma označene in določno opredeljene dokaze, ki utemeljujejo sum, da je oseba, zoper katero se zahteva preiskava, storila določeno kaznivo dejanje. V zahtevi državni tožilec predlaga, katere posamezne okoliščine naj se v preiskavi raziščejo in katera posamezna preiskovalna dejanja naj se opravijo, lahko pa predlaga tudi pripor osebe, zoper katero je zahtevana preiskava.

(4) Državni tožilec pošlje preiskovalnemu sodniku kazensko ovadbo s popisom vseh spisov in zapisnikov o opravljenih dejanjih. Temu priloži vse spise in zapisnike o opravljenih dejanjih, ki utegnejo biti dokaz, in preiskovalnemu sodniku hkrati pošlje tudi predmete, ki utegnejo biti dokaz, ali pa glede na njihove lastnosti navede, kje so.

(5) Če državni tožilec umakne zahtevo za preiskavo, preden je izdan sklep o preiskavi, preiskovalni sodnik s sklepom zavrže zahtevo in sporoči oškodovancu, da lahko začne pregon sam (60. in 62. člen).

169. člen

(1) Ko preiskovalni sodnik prejme zahtevo za preiskavo, pregleda spise; če se z zahtevo strinja, izda sklep o preiskavi, v katerem morajo biti podatki iz tretjega odstavka prejšnjega člena. Sklep pošlje državnemu tožilcu in obdolžencu.

(2) Preden izda sklep, zasliši preiskovalni sodnik tistega, zoper katerega je zahtevana preiskava, razen če bi bilo nevarno odlašati ali, če preiskovalni sodnik glede na že opravljeno zaslišanje po 148.a členu tega zakona in podano zahtevo za preiskavo oceni, da ponovno zaslišanje ni potrebno.

(3) Preden odloči o zahtevi državnega tožilca, lahko preiskovalni sodnik povabi državnega tožilca in tistega, zoper katerega je tožilec zahteval preiskavo, naj določenega dne prideta k sodišču, če je treba, da se izjavita o okoliščinah, ki utegnejo biti pomembne za odločitev o zahtevi, ali če misli, da bi bila iz drugih razlogov smotrna njuna ustna izjava. Ob tej priložnosti lahko dajeta stranki ustno svoje predloge, državni tožilec pa lahko spremeni ali dopolni svojo zahtevo za preiskavo, lahko pa predlaga tudi, naj se postopek izvede neposredno po obtožnici (170. člen).

(4) Glede vabljenja in zasliševanja tistega, zoper katerega je zahtevana preiskava, se uporabljajo določbe tega zakona o vabljenju in zasliševanju obdolženca. Vabilu se priloži drugopis zahteve za preiskavo. Osebo, ki jo povabi po prejšnjem odstavku, pouči preiskovalni sodnik v smislu 5. člena tega zakona.

(5) Zoper sklep preiskovalnega sodnika o preiskavi se obdolženec lahko pritoži. Če mu je sklep ustno sporočen, lahko poda pritožbo pri tej priložnosti na zapisnik.

(6) Preiskovalni sodnik mora pritožbo takoj predložiti senatu (šesti odstavek 25. člena). Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

(7) Če se preiskovalni sodnik ne strinja z zahtevo državnega tožilca za preiskavo, zahteva, naj o tem odloči senat (šesti odstavek 25. člena). Zoper sklep senata imajo obdolženec, državni tožilec in oškodovanec pravico do pritožbe, ki ne zadrži njegove izvršitve.

(8) Če se je zoper sklep senata pritožil samo oškodovanec in se pritožbi ugodi, se šteje da je oškodovanec s pritožbo prevzel pregon.

(9) V primerih iz šestega in sedmega odstavka tega člena mora senat odločiti v oseminštiridesetih urah.

(10) Pri odločanju o zahtevi za preiskavo senat ni vezan na pravno presojo dejanja, ki jo je navedel državni tožilec.

170. člen

(1) Preiskovalni sodnik lahko da soglasje k predlogu državnega tožilca, naj se ne opravi preiskava, če dajejo zbrani podatki, ki se nanašajo na kaznivo dejanje in storilca, dovolj podlage za vložitev obtožnice.

(2) Soglasje iz prejšnjega odstavka sme preiskovalni sodnik dati samo, če je pred tem zaslišal tistega, zoper katerega naj bo vložena obtožnica. Glede vabljenja in zaslišanja te osebe se uporabljajo določbe o vabljenju in zaslišanju obdolženca. Sporočilo o tem, da se strinja s predlogom, pošlje preiskovalni sodnik državnemu tožilcu in tistemu, zoper katerega naj bo vložena obtožnica.

(3) Rok za vložitev obtožnice je 15 dni, vendar pa ga lahko senat (šesti odstavek 25. člena) na zahtevo državnega tožilca podaljša.

(4) Predlog iz prvega odstavka tega člena lahko poda državni tožilec tudi po vložitvi zahteve za preiskavo, dokler sklep o njej ni izdan.

(5) Če je preiskovalni sodnik mnenja, da ni pogojev za vložitev obtožnice brez preiskave, ravna, kot da bi bila zahtevana preiskava.

(6) Če je državni tožilec z obdolžencem sklenil sporazum o priznanju krivde ali če je za kaznivo dejanje v zakonu predpisana kazen zapora do osem let, sme državni tožilec mimo pogojev, ki so določeni v prejšnjih odstavkih, vložiti obtožnico tudi brez preiskave, če dajejo zbrani podatki, ki se nanašajo na kaznivo dejanje in storilca, dovolj podlage za obtožbo. Državni tožilec vloži obtožnico brez preiskave tudi, kadar postopek teče na podlagi Uredbe 2017/1939/EU.

(7) Določbe prejšnjih odstavkov se uporabljajo tudi, kadar gre za kazenski pregon na zahtevo oškodovanca kot tožilca ali zasebnega tožilca; vendar pa v tem primeru roka iz tretjega odstavka tega člena ni mogoče podaljšati. Določbe prejšnjega odstavka pa se uporabljajo tudi za vložitev zasebne tožbe za kaznivo dejanje zoper čast in dobro ime, storjeno s tiskom, po radiu, televiziji ali z drugim sredstvom javnega obveščanja.

(8) Predlogu iz prvega odstavka tega člena in obtožnici, ki jo vloži po šestem odstavku tega člena, priloži državni tožilec kazensko ovadbo ter vse spise in zapisnike o opravljenih dejanjih kot tudi predmete, ki utegnejo biti dokaz, ali pa v predlogu navede, kje so.

171. člen

(1) Preiskavo opravlja preiskovalni sodnik pristojnega sodišča.

(2) Preiskovalni sodnik opravlja praviloma preiskovalna dejanja samo na območju svojega sodišča. Če je to v korist preiskavi, sme opraviti posamezna preiskovalna dejanja tudi zunaj območja svojega sodišča, vendar pa mora o tem obvestiti sodišče, na katerega območju jih opravi.

172. člen

(1) Med preiskavo lahko prepusti preiskovalni sodnik posamezna preiskovalna dejanja preiskovalnemu sodniku sodišča, na katerega območju jih je treba opraviti.

(2) Državni tožilec, ki je pristojen za postopek pred sodiščem, kateremu je bilo prepuščeno preiskovalno dejanje, je lahko pri tem navzoč, če pristojni državni tožilec ne izjavi, da bo navzoč sam.

(3) Preiskovalni sodnik lahko prepusti policiji izvršitev odredbe o hišni ali osebni preiskavi ali o zasegu predmetov na način, kot je to določeno v tem zakonu.

(4) Po zahtevi ali dovoljenju preiskovalnega sodnika sme policija obdolženca fotografirati ali vzeti njegove prstne odtise, če je to potrebno za kazenski postopek.

173. člen

Pri preiskovalnih dejanjih ravna policija po ustreznih določbah tega zakona o preiskovalnih dejanjih.

174. člen

(1) Preiskovalni sodnik oziroma policija, ki so ji bila prepuščena posamezna preiskovalna dejanja, opravi po potrebi tudi druga preiskovalna dejanja, ki so s temi v zvezi ali iz njih izvirajo.

(2) Če preiskovalni sodnik, ki so mu bila prepuščena posamezna preiskovalna dejanja, za to ni pristojen, pošlje zadevo pristojnemu preiskovalnemu sodniku in o tem obvesti preiskovalnega sodnika, ki mu je zadevo poslal.

175. člen

(1) Preiskava se opravi samo glede tistega kaznivega dejanja in zoper tistega obdolženca, na katerega se nanaša sklep o preiskavi.

(2) Če se med preiskavo pokaže, da je treba postopek razširiti tudi na kakšno drugo kaznivo dejanje ali zoper kakšno drugo osebo, obvesti preiskovalni sodnik o tem državnega tožilca. V takem primeru se smejo opraviti tista preiskovalna dejanja, ki jih ni mogoče odlašati; o vsem, kar je bilo storjeno, pa je treba obvestiti državnega tožilca.

(3) Glede razširitve preiskave veljajo določbe 168. in 169. člena tega zakona.

176. člen

Ko je izdan sklep o preiskavi, opravlja preiskovalni sodnik preiskovalna dejanja po predlogih strank ter tista dejanja, ki se mu zdijo potrebna za uspešno izvedbo postopka.

177. člen

(1) Stranke in oškodovanec smejo med preiskavo predlagati preiskovalnemu sodniku, naj se opravijo posamezna preiskovalna dejanja. Če se preiskovalni sodnik ne strinja s predlogom strank, naj se opravi posamezno preiskovalno dejanje, zahteva, naj o tem odloči senat (šesti odstavek 25. člena).

(2) Stranke in oškodovanec smejo dajati predloge iz prejšnjega odstavka tudi preiskovalnemu sodniku ali policiji, ki so ji prepuščena posamezna preiskovalna dejanja. Če se preiskovalni sodnik oziroma policija ne strinja s predlogom, obvesti o tem predlagatelja, ki lahko nato predlog ponovi pri preiskovalnem sodniku pristojnega sodišča.

178. člen

(1) Pri zaslišanju obdolženca sta lahko navzoča državni tožilec in zagovornik. Če preiskovalni sodnik oceni, da je njuna navzočnost v posameznem primeru potrebna, lahko odredi, da se zaslišanje opravi v njuni obvezni navzočnosti. Navzočnost državnega tožilca in zagovornika je obvezna vselej, ko gre za prvo zaslišanje po privedbi obdolženca na podlagi 157. člena tega zakona.

(2) Državni tožilec, oškodovanec, obdolženec in zagovornik so lahko navzoči pri ogledu in zaslišanju izvedencev.

(3) Državni tožilec in zagovornik sta lahko navzoča pri hišni preiskavi.

(4) Državni tožilec, obdolženec in zagovornik so lahko navzoči pri zaslišanju priče. Preiskovalni sodnik lahko odredi, da se obdolženec odstrani z zaslišanja, če priča v njegovi navzočnosti ne želi izpovedati ali če okoliščine kažejo, da v njegovi navzočnosti ne bo govorila resnice ali v primeru, če bo po zaslišanju priče potrebno opraviti sodno prepoznavo. Obdolženec ne sme biti navzoč pri zaslišanju priče, mlajše od 15 let, ki je oškodovanec katerega izmed kaznivih dejanj iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona. Oškodovanec sme biti navzoč pri zaslišanju priče samo, če je verjetno, da priča ne bo prišla na glavno obravnavo. Preiskovalni sodnik lahko v posameznem primeru dovoli, da so zaradi zaščite integritete priče, mlajše od 15 let, ki je oškodovanec katerega izmed kaznivih dejanj iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona, med njenim zaslišanjem navzoče tudi druge osebe.

(5) Preiskovalni sodnik mora na primeren način obvestiti državnega tožilca in zagovornika, kdaj in kje bo zasliševanje obdolženca. Prav tako mora na primeren način obvestiti državnega tožilca, obdolženca, zagovornika in oškodovanca, kdaj in kje bodo opravljena druga preiskovalna dejanja, pri katerih so lahko navzoči, razen če bi bilo nevarno odlašati. Če ima obdolženec zagovornika, obvesti preiskovalni sodnik praviloma samo njega. Če je obdolženec v priporu, preiskovalno dejanje pa naj bo opravljeno zunaj sedeža sodišča, odloči preiskovalni sodnik, ali je obdolženčeva navzočnost potrebna.

(6) Če tisti, ki mu je bilo poslano obvestilo o preiskovalnem dejanju, ne pride, se dejanje lahko opravi tudi v njegovi nenavzočnosti. Če preiskovalni sodnik odredi obvezno navzočnost, pa na zaslišanje obdolženca ne prideta državni tožilec ali zagovornik, se zaslišanje praviloma preloži, razen če bi potekel rok iz drugega odstavka 203. člena tega zakona oziroma če preiskovalni sodnik glede na spremenjene okoliščine oceni, da obvezna navzočnost ni več potrebna. O preložitvi oziroma izostanku z zaslišanja preiskovalni sodnik obvesti Vrhovno državno tožilstvo oziroma odvetniško zbornico.

(7) Stranke in zagovornik, ki so navzoči pri preiskovanih dejanjih lahko za razjasnitev stvari postavljajo obdolžencu, priči ali izvedencu posamezna vprašanja. Preiskovalni sodnik prepove vprašanje ali odgovor na postavljeno vprašanje, če ni dovoljeno ali če ni v zvezi z zadevo (228. člen in prvi odstavek 241. člena). Oškodovanec lahko postavlja vprašanja le z dovoljenjem preiskovalnega sodnika. Tisti, ki so navzoči pri preiskovalnih dejanjih, imajo pravico zahtevati, naj se v zapisnik vpišejo njihove pripombe glede izvršitve posameznih dejanj, lahko pa predlagajo tudi izvedbo posameznih dokazov.

(8) Za razjasnitev posameznih tehničnih ali drugih strokovnih vprašanj, ki nastanejo v zvezi s pridobljenimi dokazi, pri zaslišanju obdolženca ali pri drugih preiskovalnih dejanjih, lahko pokliče preiskovalni sodnik osebo ustrezne stroke, da mu da o takih vprašanjih potrebna pojasnila. Če so stranke pri tem navzoče, lahko zahtevajo, naj da ta oseba natančnejša pojasnila. Če je potrebno, lahko zahteva preiskovalni sodnik pojasnila tudi od ustreznega strokovnega zavoda.

(9) Določbe prejšnjih odstavkov se uporabljajo tudi, če se opravi preiskovalno dejanje pred sklepom o preiskavi.

179. člen

(1) Preiskovalni sodnik s sklepom prekine preiskavo, če obdolženec po storjenem kaznivem dejanju duševno zboli ali če nastane pri njem duševna motnja ali če zboli za kakšno drugo hudo boleznijo, zaradi katere se dalj časa ne more udeleževati postopka ali če je na begu. Enako ravna preiskovalni sodnik, če so podane druge okoliščine, ki začasno preprečujejo pregon obdolženca (če ni potrebnega predloga ali dovoljenja za pregon ali če ni zahteve upravičenega tožilca).

(2) Preden se preiskava prekine, je treba zbrati vse dokaze o kaznivem dejanju in kazenski odgovornosti obdolženca, do katerih je mogoče priti.

(3) Ko prenehajo ovire, ki so povzročile prekinitev, nadaljuje preiskovalni sodnik preiskavo.

180. člen

(1) Če državni tožilec med preiskavo ali po končani preiskavi izjavi, da odstopa od pregona, preiskovalni sodnik obvesti o tem oškodovanca in ga posebej pouči o njegovi pravici, da sme nadaljevati pregon (60. in 62. člen). Če oškodovancu obvestila ni bilo mogoče vročiti, ker sodišču ni prijavil spremembe naslova ali prebivališča, se šteje, da ne namerava nadaljevati pregona.

(2) Če oškodovanec ne nadaljuje pregona, preiskovalni sodnik s sklepom ustavi preiskavo. Sklep se pošlje obdolžencu, državnemu tožilcu in oškodovancu.

181. člen

(1) Preiskavo ustavi s sklepom senat (šesti odstavek 25. člena), kadar med preiskavo odloča o kateremkoli vprašanju, in sicer v naslednjih primerih:

1) če spozna, da dejanje, ki ga je obdolženec obdolžen, ni kaznivo dejanje;

2) če so okoliščine, ki izključujejo krivdo ali kaznivost obdolženca, pa ni pogojev za varnostne ukrepe;

3) če je kazenski pregon zastaran ali je dejanje obseženo z amnestijo ali pomilostitvijo ali če so podane druge okoliščine, ki izključujejo pregon;

4) če ni dokazov, da bi bil obdolženec storil kaznivo dejanje;

5) ali če je podana nesorazmernost med majhnim pomenom kaznivega dejanja (njegova nevarnost je neznatna zaradi narave ali teže dejanja ali zaradi tega, ker so škodljive posledice neznatne ali jih ni ali zaradi drugih okoliščin, v katerih je bilo storjeno in zaradi nizke stopnje storilčeve krivde ali zaradi njegovih osebnih okoliščin) ter posledicami, ki bi jih povzročil kazenski pregon.

(2) Če preiskovalni sodnik spozna, da so razlogi za ustavitev preiskave iz prejšnjega odstavka, obvesti o tem državnega tožilca. Če državni tožilec v osmih dneh ne obvesti preiskovalnega sodnika, da odstopa od pregona, zahteva preiskovalni sodnik, naj senat odloči o ustavitvi preiskave.

(3) Sklep o ustavitvi preiskave se pošlje državnemu tožilcu, oškodovancu in obdolžencu; če je ta v priporu, ga je treba takoj izpustiti. Zoper ta sklep imata državni tožilec in oškodovanec pravico pritožbe.

(4) Če se je zoper sklep o ustavitvi preiskave pritožil samo oškodovanec in je pritožbi ugodeno, se šteje, da je oškodovanec s pritožbo prevzel pregon.

(5) Če so podane okoliščine, ki samo začasno preprečujejo pregon obdolženca (prvi odstavek 179. člena), senat s sklepom prekine preiskavo.

(6) Ko prenehajo ovire, ki so povzročile prekinitev, nadaljuje preiskovalni sodnik preiskavo.

182. člen

(1) Preden konča preiskavo, si preiskovalni sodnik preskrbi podatke o obdolžencu, ki so navedeni v prvem odstavku

227. člena tega zakona, če manjkajo ali če se je treba o njih prepričati, kot tudi podatke o njegovih prejšnjih neizbrisanih obsodbah; če obdolženec še prestaja kazen ali kakšno drugo sankcijo, ki je zvezana z odvzemom prostosti, pa podatke o njegovem vedenju med prestajanjem kazni oziroma druge sankcije. Po potrebi si priskrbi podatke o prejšnjem življenju obdolženca in o razmerah, v katerih živi, o njegovem osebnem dohodku v zadnjih treh mesecih, kot tudi o drugih okoliščinah, ki se tičejo njegove osebnosti. Preiskovalni sodnik lahko odredi medicinske preglede ali psihološke preiskave obdolženca, če je treba dopolniti podatke o njegovi osebnosti.

(2) Če prihaja v poštev izrek enotne kazni, s katero naj bodo zajete tudi kazni iz prejšnjih obsodb, zahteva preiskovalni sodnik zadevne spise.

183. člen

Če stranke in zagovornik niso bili navzoči pri posameznih preiskovalnih dejanjih, preiskovalni sodnik pa oceni, da bi bilo koristno za nadaljnji potek preiskave, da se seznanijo s pomembnimi dokazi, jih obvesti, da se lahko v določenem roku seznanijo s temi dokazi in da podajo svoje predloge za izvedbo novih dokazov.

184. člen

(1) Preiskovalni sodnik konča preiskavo, ko spozna, da je stanje stvari v preiskavi zadosti razjasnjeno. Če je obdolženec v priporu in pripora pred vložitvijo obtožnice ni več mogoče podaljšati, preiskovalni sodnik pošlje spise državnemu tožilcu najpozneje petnajst dni pred iztekom pripora.

(2) Po končani preiskavi pošlje preiskovalni sodnik spise državnemu tožilcu; ta mora v petnajstih dneh predlagati dopolnitev preiskave ali izjaviti, da odstopa od pregona ali pa v 30 dneh vložiti obtožnico. Rok sme senat (šesti odstavek 25. člena tega zakona) na predlog državnega tožilca podaljšati.

(3) Obtožnico, v kateri predlaga podaljšanje pripora, mora državni tožilec vložiti najmanj pet dni pred iztekom pripora.

(4) Če se preiskovalni sodnik ne strinja s predlogom državnega tožilca za dopolnitev preiskave, zahteva, naj o tem odloči senat (šesti odstavek 25. člena). Če senat zavrne predlog državnega tožilca, začne teči rok iz drugega odstavka tega člena od dneva, ko je državnemu tožilcu sporočena njegova odločba.

(5) Če se državni tožilec ne drži roka, ki je določen v drugem, tretjem in četrtem odstavku tega člena, mora o razlogih za to pisno obvestiti vodjo državnega tožilstva in Vrhovno državno tožilstvo.

185. člen

(1) Če preiskava ni končana v šestih mesecih, mora preiskovalni sodnik obvestiti predsednika sodišča, zakaj preiskava še ni končana.

(2) Predsednik sodišča ukrene, kar je potrebno, da se preiskava konča.

186. člen

(1) Oškodovanec kot tožilec in zasebni tožilec lahko zahtevata od preiskovalnega sodnika pristojnega sodišča, naj opravi preiskavo oziroma predlagata njeno dopolnitev. Med preiskavo lahko dajeta preiskovalnemu sodniku tudi druge predloge.

(2) Glede uvedbe, izvedbe, prekinitve in ustavitve preiskave se smiselno uporabljajo tiste določbe tega zakona, ki se nanašajo na uvedbo in potek preiskave na zahtevo državnega tožilca. Če oškodovanec kot tožilec in zasebni tožilec ne prideta na zaslišanje obdolženca, čeprav sta bila v redu obveščena in tudi ne njun pooblaščenec, se šteje, da sta umaknila zahtevo za preiskavo oziroma odstopila od kazenskega pregona. Glede vrnitve v prejšnje stanje se smiselno uporabljajo določbe 58. člena tega zakona.

(3) Ko preiskovalni sodnik spozna, da je preiskava končana, obvesti o tem oškodovanca kot tožilca ali zasebnega tožilca in ga opozori, da mora v petnajstih dneh vložiti obtožnico oziroma zasebno tožbo in da se bo štelo, da je odstopil od pregona, če tega ne bi storil, in bo postopek s sklepom ustavljen. Tako opozorilo mora dati preiskovalni sodnik tudi, če senat (šesti odstavek 25. člena) zavrne predlog oškodovanca kot tožilca ali predlog zasebnega tožilca za dopolnitev preiskave zato, ker misli, da je stanje stvari dovolj razjasnjeno.

187. člen

Če je preiskovalnemu sodniku potrebna pomoč (kriminalistično – tehnična in druga) policije ali drugih državnih organov v zvezi s preiskavo, so ti dolžni, da mu na njegovo zahtevo pomagajo. Preiskovalni sodnik lahko zahteva pomoč tudi od podjetij in drugih pravnih oseb, če je to potrebno za preiskovalno dejanje, ki ga ni mogoče odlašati.

188. člen

Če to terjajo koristi kazenskega postopka, ohranitev tajnosti, koristi javnega reda ali razlogi morale, varstva osebnega ali družinskega življenja obdolženca, oškodovanca ali priče, naloži uradna oseba, ki opravlja preiskovalno dejanje, tistim, ki jih zaslišuje ali so navzoči pri preiskovalnih dejanjih ali pa pregledujejo preiskovalne spise, da morajo ohraniti v tajnosti posamezna dejstva ali podatke, ki jih pri tem zvedo, in jih opozori, da pomeni izdaja tajnosti kaznivo dejanje. Taka odredba se zapiše v zapisnik o preiskovalnem dejanju oziroma zaznamuje na pregledanih spisih, opozorjena oseba pa jo podpiše.

189. člen

Kadar odloča senat med preiskavo, sme zahtevati od preiskovalnega sodnika in od strank potrebna pojasnila, lahko pa tudi pokliče obe stranki, naj na njegovi seji ustno razložita svoja stališča.

190. člen

(1) Preiskovalni sodnik sme kaznovati z denarno kaznijo določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona vsakogar, kdor med preiskovalnim dejanjem še po opominu moti red. Če njegova udeležba ni potrebna, ga sme odstraniti s kraja, kjer se dejanje opravlja.

(2) Obdolženec ne more biti kaznovan z denarno kaznijo.

(3) Če državni tožilec moti red, ravna preiskovalni sodnik v skladu s petim odstavkom 302. člena tega zakona.

191. člen

(1) Stranki in oškodovanec se lahko vselej obrnejo na predsednika sodišča, pred katerim teče postopek, in se pri njem pritožijo zaradi zavlačevanja postopka in drugih nepravilnosti med preiskavo.

(2) Predsednik sodišča preizkusi navedbe v pritožbi in obvesti pritožnika, ki je to zahteval, kaj je ukrenil.

XVII. poglavje
UKREPI ZA ZAGOTOVITEV OBDOLŽENČEVE NAVZOČNOSTI, ZA ODPRAVO PONOVITVENE NEVARNOSTI IN ZA USPEŠNO IZVEDBO KAZENSKEGA POSTOPKA

1. **Skupna določba**

192. člen

(1) Ukrepi, ki se lahko uporabijo za zagotovitev obdolženčeve navzočnosti, za odpravo ponovitvene nevarnosti in za uspešno izvedbo kazenskega postopka, so: vabilo, privedba, obljuba obdolženca, da ne bo zapustil prebivališča, prepoved približanja določenemu kraju ali osebi, javljanje na policijski postaji, varščina, hišni pripor in pripor.

(2) Pri odločanju o tem, kateri od ukrepov iz prejšnjega odstavka naj se uporabi, mora sodišče upoštevati pogoje, ki so določeni za posamezne ukrepe. Pri izbiri ukrepa mora tudi

upoštevati, da ne uporabi strožjega ukrepa, če se da isti namen doseči z milejšim.

(3) Ti ukrepi se odpravijo tudi po uradni dolžnosti, če prenehajo razlogi, ki so jih narekovali oziroma se nadomestijo z drugim, milejšim ukrepom, če se za to pokažejo pogoji.

2. **Vabilo**

193. člen

(1) Navzočnost obdolženca pri dejanjih v kazenskem postopku se zagotovi z vabilom. Vabilo pošlje obdolžencu sodišče.

(2) Obdolženec se povabi z zaprtim pisnim vabilom, ki obsega: naslov sodišča, ki vabi, ime in priimek obdolženca; označbo kaznivega dejanja, ki ga je obdolžen, kraj, kamor naj pride, dan in uro, kdaj naj pride; navedbo, da se vabi kot obdolženec; opozorilo, da bo prisilno priveden, če ne pride; pouk o dolžnosti primerno opravičiti svoj izostanek (peti in šesti odstavek tega člena); uradni pečat in ime in priimek sodnika, ki vabi.

(3) Ko je obdolženec prvič vabljen, ga je treba v vabilu poučiti, da ima pravico vzeti si zagovornika in da je zagovornik lahko navzoč pri njegovem zaslišanju.

(4) Obdolženec mora takoj sporočiti sodišču spremembo naslova, kot tudi namen, da spremeni prebivališče. O tem je treba obdolženca poučiti pri prvem zaslišanju oziroma pri vročitvi obtožnice brez preiskave (šesti odstavek 170. člena), obtožnega predloga ali zasebne tožbe; pri tem ga je treba opozoriti na posledice, določene s tem zakonom.

(5) Sodišče lahko opraviči izostanek obdolžencu, če so za to opravičljivi razlogi, ki onemogočajo njegov prihod na sodišče, kot so smrt bližnjega, zdravstveni razlogi, naravna nesreča ali neodložljiva obveznost, katere neizpolnitev ima za posledico nastanek pomembne škode.

(6) Obdolženec mora opravičilo vložiti pri sodišču, pred katerim teče postopek, najmanj 48 ur pred narokom, na katerega je vabljen, razen če razlog nastane kasneje in ga ni bilo mogoče predvideti. Če se vabilu ne odzove zaradi zdravstvenih razlogov, jih sodišče upošteva le, če je bolezen ali poškodba nenadna in nepredvidljiva ter mu onemogoča prihod na sodišče ali sodelovanje pri dejanju v kazenskem postopku. Obdolženec mora predložiti zdravniško opravičilo, izdano na obrazcu, v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo. Sodišče lahko zahteva presojo upravičenosti izdaje zdravniškega opravičila pri imenovanem zdravniku Zavoda za zdravstveno zavarovanje v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo. Stroški, ki nastanejo zaradi presoje, v primeru upravičene izdaje zdravniškega opravičila bremenijo Zavod za zdravstveno zavarovanje, v primeru neupravičene izdaje pa gredo v breme obdolženca.

(7) Če obdolženec zaradi bolezni ali kakšne druge nepremagljive ovire na vabilo ne more priti, se zasliši tam, kjer je, ali se mu preskrbi prevoz do sodnega poslopja ali drugega kraja, kjer se opravlja dejanje.

3. **Privedba**

194. člen

(1) Privedbo obdolženca lahko odredi sodišče, če je izdan sklep o priporu ali če v redu povabljeni obdolženec ne pride, pa svojega izostanka ne opraviči (peti in šesti odstavek prejšnjega člena), ali če mu ni bilo mogoče v redu vročiti vabila ali sodbe, s katero je bila obdolžencu izrečena zaporna kazen, iz okoliščin pa je očitno, da se obdolženec vročitvi izmika po tem, ko vsi drugi načini vročanja niso bili uspešni.

(2) Odredbo za privedbo izvrši policija.

(3) Privedba se odredi pisno. Odredba mora obsegati: ime in priimek obdolženca, ki naj se privede, označbo kaznivega dejanja, katerega je obdolžen, z navedbo določbe kazenskega zakona ter razlog, zakaj se odreja privedba, uradni pečat in podpis sodnika, ki odreja privedbo.

(4) Tisti, ki mu je naložena izvršitev odredbe, izroči odredbo obdolžencu in ga povabi, naj gre z njim. Če obdolženec to odkloni, ga privede s silo.

(5) Zoper vojaške osebe, pripadnike policije ali straže zavoda, v katerem so osebe, ki jim je vzeta prostost, se odredi privedba prek njihovega poveljstva oziroma predstojnika.

4. **Obljuba obdolženca, da ne bo zapustil prebivališča**

195. člen

(1) Če se je bati, da se bo obdolženec med postopkom skril ali odšel neznano kam ali v tujino, sme sodišče zahtevati od njega zavezo, da se ne bo skrival oziroma da ne bo brez dovoljenja sodišča zapustil svojega prebivališča oziroma bivališča. Če je obdolženec v postopku zaradi kaznivega dejanja, storjenega v tujini, in obstaja nevarnost, da bo v tujini ponovil kaznivo dejanje, pa se sme od njega zahtevati zaveza, da brez dovoljenja sodišča ne bo odšel v tujino. Dana obljuba se vpiše v zapisnik.

(2) Obdolžencu se sme, ob dani obljubi iz prejšnjega odstavka, začasno vzeti potna listina oziroma prepovedati uporaba druge listine za prehod meje. Pritožba zoper sklep o odvzemu potne listine oziroma o prepovedi uporabe druge listine za prehod meje ne zadrži njegove izvršitve.

(3) Ko se obdolženec tako zaveže, ga je treba opozoriti, da se zoper njega lahko odredi pripor, če bi prekršil to zavezo.

4.a **Prepoved približanja določenemu kraju ali osebi**

195.a člen

(1) Če so podane okoliščine iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona, vendar je nevarnost, da bo obdolženec uničil sledove kaznivega dejanja, vplival na priče, udeležence ali prikrivalce ali ponovil kaznivo dejanje, dokončal poskušeno kaznivo dejanje ali storil kaznivo dejanje, s katerim grozi, moč odvrniti s prepovedjo približanja obdolženca določenemu kraju ali osebi, uporabi sodišče ta ukrep.

(2) Sodišče določi primerno razdaljo – oddaljenost od določenega kraja ali osebe, ki jo mora obdolženec spoštovati in je namerno ne sme prekoračiti oziroma obdolžencu prepove navezovati stike z osebo na kakršen koli način, vključno z uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev; v nasprotnem primeru lahko sodišče zoper njega odredi pripor. O tej posledici je obdolženca predhodno vselej treba obvestiti.

(3) Če razdaljo – oddaljenost, ki jo mora spoštovati obdolženec oziroma prepoved navezovanja stikov na kakršen koli način, vključno z uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev, namerno krši z ukrepom varovana oseba, jo lahko sodišče vsakokrat kaznuje z denarno kaznijo iz 78. člena tega zakona.

(4) O ukrepu iz tega člena odloči sodišče z obrazloženim sklepom; obrazložitev mora vsebovati utemeljitev suma, da je obdolženec storil kaznivo dejanje, okoliščin iz prvega odstavka tega člena in uporabe tega ukrepa.

(5) Glede nadzorovanja izvajanja ukrepa prepovedi približanja določenemu kraju ali osebi in ravnanja v primeru njegove kršitve se smiselno uporabljajo določbe petega in šestega odstavka 199.a člena tega zakona.

4.b **Javljanje na policijski postaji**

195.b člen

(1) Če obstaja bojazen, da se bo obdolženec med postopkom skril ali odšel neznano kam ali v tujino, lahko sodišče odloči, da se mora vsakodnevno ali občasno, ob določenih urah javljati na policijski postaji, na območju katere stalno ali začasno prebiva ali se nahaja v trenutku odločanja o uporabi ukrepov za zagotovitev njegove navzočnosti. Sklep se vroči obdolžencu in pošlje pristojni policijski postaji.

(2) Če se obdolženec ne javlja na policijski postaji, tako kot je določeno v sklepu, mora policija to nemudoma sporočiti sodišču; sodišče lahko zoper obdolženca v primeru namerne prekršitve obveznosti odredi pripor. O tej posledici je obdolženca predhodno vselej potrebno opozoriti.

(3) O ukrepu iz tega člena odloči sodišče z obrazloženim sklepom; obrazložitev mora vsebovati utemeljitev suma, da je obdolženec storil kaznivo dejanje, okoliščin iz prvega odstavka tega člena in uporabe tega ukrepa.

(4) Če v tem členu ni drugače določeno, se glede odreditve, časa trajanja, podaljšanja in odprave ukrepov iz prejšnjega in tega člena smiselno uporabljajo določbe tega zakona o priporu.

(5) O podaljšanju ukrepov iz prejšnjega in tega člena pred vložitvijo obtožnice odloča po uradni dolžnosti ali na predlog državnega tožilca vselej preiskovalni sodnik.

5. **Varščina**

196. člen

(1) Če bi bilo treba obdolženca pripreti ali če je že v priporu samo zaradi tega, ker se je bati, da bo pobegnil, se lahko pusti na prostosti oziroma izpusti, če da on osebno ali kdo drug zanj varščino, da do konca kazenskega postopka ne bo pobegnil, sam obdolženec pa obljubi, da se ne bo skrival in da brez dovoljenja ne bo zapustil svojega prebivališča.

(2) Ob izpolnjenih pogojih za odreditev pripora samo iz razloga ponovitvene nevarnosti (3. točka prvega odstavka 201. člena) se, razen v primeru, ko gre za kazniva dejanja iz XIV., XV., XIX., XX., XXI., XXVII., XXVIII., XXIX., XXX., XXXIII. in XXXIV. poglavja kazenskega zakonika, za katera je predpisana kazen pet ali več let zapora, obdolženca ob dani varščini in obljubi, da kaznivih dejanj ne bo ponavljal, da poskušanega kaznivega dejanja ne bo dokončal oziroma da ne bo storil kaznivega dejanja, s katerim je grozil, lahko pusti na prostosti oziroma izpusti, če je že v priporu.

197. člen

(1) Varščina se vselej glasi na denarni znesek, ki se določi glede na težo kaznivega dejanja, osebne in družinske razmere obdolženca ter glede na gmotne razmere tistega, ki jo daje.

(2) Varščina se lahko da v gotovini, v vrednostnih papirjih, v dragocenostih ali v drugih premičnih stvareh večje vrednosti, ki jih je lahko vnovčiti in hraniti, v hipoteki za znesek varščine na nepremičnini tistega, ki varščino daje, ali pa v osebni zavezi ene ali več oseb, da bodo plačale določeni znesek, če obdolženec pobegne.

(3) Če obdolženec pobegne, se s sklepom določi, da vrednost, ki je bila dana kot varščina, pripade proračunu.

(4) Če obdolženec ponovi kaznivo dejanje, dokonča poskušeno kaznivo dejanje ali stori kaznivo dejanje, s katerim je grozil, se lahko pripre. Z dano varščino se ravna po prejšnjem odstavku.

198. člen

(1) Kljub dani varščini se obdolženec lahko pripre, če v redu povabljen ne pride in svojega izostanka ne opraviči, če se pripravlja na beg ali če se pokaže potem, ko je bil puščen v prostosti, zoper njega kakšen drug zakonski razlog za pripor.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka varščina preneha. Položeni denarni znesek, dragocenosti, vrednostni papirji ali druge premične stvari se vrnejo, hipoteka pa izbriše. Enako se ravna tudi, če se kazenski postopek pravnomočno konča s sklepom o ustavitvi ali zavrženjem obtožnice ali s sodbo.

(3) V primeru, ko je bila varščina dana na podlagi drugega odstavka 196. člena tega zakona, preneha, ko je kazenski postopek pravnomočno končan. Z varščino se ravna enako kot v prejšnjem odstavku.

(4) Če se s sodbo izreče kazen zapora, preneha varščina šele, ko obsojenec nastopi kazen.

199. člen

(1) Sklep o varščini izda med preiskavo preiskovalni sodnik, po vložitvi obtožnice pa senat.

(2) Sklep, s katerim se določa varščina, in sklep, s katerim varščina preneha, se izda po zaslišanju tožilca.

5.a **Hišni pripor**

199.a člen

(1) Če obstajajo razlogi iz 1. do 3. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona, vendar odreditev pripora ni neogibno potrebna za varnost ljudi ali potek kazenskega postopka, lahko sodišče zoper obdolženca odredi hišni pripor. Sklep o odreditvi, podaljšanju ali odpravi hišnega pripora se vselej pošlje tudi policijski postaji, na območju katere se izvaja ukrep.

(2) S sklepom o odreditvi hišnega pripora sodišče določi, da se obdolženec ne sme oddaljiti iz poslopja, v katerem stalno ali začasno prebiva, oziroma javne ustanove za zdravljenje ali oskrbo. Obdolžencu, zoper katerega je odrejen hišni pripor, lahko sodišče omeji ali prepove stike z osebami, ki z njim ne prebivajo oziroma ga ne oskrbujejo.

(3) Obdolžencu, zoper katerega je odrejen hišni pripor, sme sodišče izjemoma dovoliti, da se za določen čas oddalji iz prostorov, kjer se izvaja hišni pripor, kadar je to neizogibno potrebno, da si zagotovi najnujnejše življenjske potrebščine, ali za opravljanje dela. O tem sodišče obvesti policijsko postajo, na območju, katere se izvaja ukrep.

(4) V primeru, da se obdolženec brez dovoljenja sodišča oddalji iz poslopja, v katerem stalno ali začasno prebiva, oziroma javne ustanove za zdravljenje ali oskrbo ali pa to stori izven dovoljenega časa, lahko sodišče zoper njega odredi pripor. O tej posledici je potrebno obdolženca vselej predhodno opozoriti.

(5) Sodišče nadzoruje izvajanje ukrepa hišnega pripora samo ali preko policije. Policija sme vsak čas, tudi brez zahteve sodišča preverjati izvajanje ukrepa hišnega pripora, o morebitnih kršitvah ukrepa pa brez odlašanja obvestiti sodišče. Policija osebne in druge podatke obdolženca vnese v ustrezno evidenco po določbah zakona, ki ureja policijo.

(6) Če policija obdolženca brez dovoljenja iz tretjega odstavka tega člena zaloti zunaj kraja, določenega v sklepu, mu vzame prostost in ga brez odlašanja privede k preiskovalnemu sodniku. O odvzemu prostosti mora policija takoj obvestiti državnega tožilca. Ob privedbi policist sporoči preiskovalnemu sodniku, zakaj in kdaj je bila obdolženemu odvzeta prostost. Preiskovalni sodnik mora obdolženca brez odlašanja, najpozneje pa v štiriindvajsetih urah, odkar mu je bil pripeljan, zaslišati o okoliščinah kršitve ukrepa in odločiti, ali bo zoper obdolženca v skladu s četrtim odstavkom tega člena odredil pripor. Pri zaslišanju sta lahko navzoča državni tožilec in zagovornik. Če je že vložen obtožni akt, preiskovalni sodnik po zaslišanju obdolženca pošlje zadevo senatu okrožnega sodišča (šesti odstavek 25. člena) oziroma sodniku posamezniku pri okrajnem sodišču, ki mora najpozneje v oseminštiridesetih urah odločiti, ali bo zoper obdolženca v skladu s četrtim odstavkom tega člena odredil pripor. Do odločitve o priporu preiskovalni sodnik s sklepom odredi pridržanje, za katerega se smiselno uporabljajo določbe četrtega in petega odstavka 203. člena tega zakona. Če se zoper obdolženca, ki nima zagovornika, odredi pripor, se mu postavi zagovornik po uradni dolžnosti. Sklep o postavitvi zagovornika se vroči zagovorniku skupaj s sklepom o priporu.

(7) Če v tem členu ni drugače določeno, se glede odreditve, časa trajanja, podaljšanja in odprave hišnega pripora, kot tudi glede vštevanja hišnega pripora v izrečeno kazen, smiselno uporabljajo določbe tega zakona o priporu.

(8) O podaljšanju hišnega pripora pred vložitvijo obtožnice odloča na obrazložen predlog preiskovalnega sodnika ali državnega tožilca vselej senat (šesti odstavek 25. člena). S predlogom mora biti seznanjen obdolženec, če ima zagovornika, pa tudi ta, v roku iz drugega odstavka 205. člena tega zakona.

6. **Pripor**

200. člen

(1) Pripor se sme odrediti samo ob pogojih, ki so določeni v tem zakonu.

(2) Pripor sme trajati najkrajši potrebni čas. Dolžnost vseh organov, ki sodelujejo v kazenskem postopku, in organov, ki

jim dajejo pravno pomoč je, da postopajo posebno hitro, če je obdolženec v priporu.

(3) Pripor se v kateremkoli času med postopkom odpravi, brž ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bil odrejen.

(4) Zoper sklep o odreditvi, podaljšanju ali odpravi pripora je treba pritožbo podati v treh dneh od dne, ko je bil sklep vročen, razen če določbe tega zakona o priporu ne določajo drugače.

201. člen

(1) Če je podan utemeljen sum, da je določena oseba storila kaznivo dejanje, se sme pripor zoper njo odrediti:

1) če se skriva, če ni mogoče ugotoviti njene istovetnosti ali če so druge okoliščine, ki kažejo na nevarnost, da bi pobegnila;

2) če je upravičena bojazen, da bo uničila sledove kaznivega dejanja, ali če posebne okoliščine kažejo, da bo ovirala potek kazenskega postopka s tem, da bo vplivala na priče, udeležence ali prikrivalce;

3) če teža, način storitve ali okoliščine, v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno in njene osebne lastnosti, prejšnje življenje, okolje in razmere v katerih živi ali kakšne druge posebne okoliščine kažejo na nevarnost, da bo ponovila kaznivo dejanje, dokončala poskušeno kaznivo dejanje ali storila kaznivo dejanje, s katerim grozi.

(2) V primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka traja pripor, ki je bil odrejen samo zato, ker ni bilo mogoče ugotoviti istovetnosti osebe, toliko časa, dokler istovetnost ni ugotovljena. V primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka se pripor odpravi, brž ko so zagotovljeni dokazi, zaradi katerih je bil odrejen.

(3) Kot posebne okoliščine iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena se štejejo zlasti obdolženčeve kršitve ukrepov iz 195., 195.a, 195.b, 196. in 199.a člena tega zakona.

202. člen

(1) Pripor odredi preiskovalni sodnik pristojnega sodišča na predlog državnega tožilca. Predloga za odreditev in podaljšanje pripora morata biti obrazložena.

(2) Pripor se odredi s pisnim sklepom, ki obsega: ime in priimek tistega, ki mu je odvzeta prostost; kaznivo dejanje, ki ga je obdolžen; zakonski razlog za pripor; pouk o pravici do pritožbe; obrazložitev vseh odločilnih dejstev, ki so narekovala odreditev pripora, pri čemer mora preiskovalni sodnik določno navesti razloge, iz katerih izhaja utemeljen sum, da je oseba storila kaznivo dejanje, obrazložiti odločilna dejstva iz 1. do 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena in povedati, zakaj je odreditev pripora v konkretnem primeru neogibno potrebna za varnost ljudi oziroma potek postopka.

(3) Sklep o priporu se izroči tistemu, na katerega se nanaša takrat, ko mu je vzeta prostost, najpozneje pa v oseminštiridesetih urah, odkar mu je bila vzeta prostost, oziroma ko je bil priveden k preiskovalnemu sodniku (prvi in peti odstavek 157. člena). V spisih morata biti navedeni ura, ko mu je bila vzeta prostost, in ura, ko mu je bil izročen sklep.

(4) Zoper sklep o priporu se sme priprti pritožiti na senat (šesti odstavek 25. člena) v štiriindvajsetih urah od ure, ko mu je bil sklep izročen. Če je priprti prvič zaslišan po preteku tega roka, se lahko pritoži ob tem zaslišanju. Pritožbo s prepisom zapisnika o zaslišanju, če je bil priprti zaslišan, in sklep o priporu je treba takoj poslati senatu. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

(5) Če se preiskovalni sodnik ne strinja s predlogom državnega tožilca za odreditev pripora, zahteva, naj o tem odloči senat (šesti odstavek 25. člena). Zoper sklep, s katerim senat odredi pripor, se sme priprti pritožiti, vendar pritožba ne zadrži njegove izvršitve. Glede izročitve sklepa in vložitve pritožbe se uporabljajo določbe tretjega in četrtega odstavka tega člena.

(6) V primerih iz četrtega in petega odstavka tega člena mora senat, ki odloča o pritožbi, odločiti v oseminštiridesetih urah.

(7) V primerih iz petega odstavka tega člena lahko preiskovalni sodnik ob zahtevi, naj o predlogu državnega tožilca za odreditev pripora odloči senat, vselej odredi katerega izmed nadomestnih ukrepov iz tega poglavja.

203. člen

(1) Preiskovalni sodnik mora tistega, ki mu je bila vzeta prostost in mu je bil pripeljan, takoj poučiti po 4. členu tega zakona. Če gre za tujega državljana, ga mora tudi obvestiti, da je pristojni organ na njegovo zahtevo dolžan o odvzemu prostosti obvestiti konzulat njegove države. Pouk preiskovalnega sodnika in izjava tistega, ki mu je bila vzeta prostost, morata biti zapisana v zapisnik. Če je potrebno, mu preiskovalni sodnik pomaga, da si najde zagovornika.

(2) Preiskovalni sodnik mora tistega, ki mu je bila vzeta prostost, brez odlašanja, najkasneje pa v oseminštiridesetih urah, odkar mu je bila oseba pripeljana, zaslišati.

(3) Če si tisti, ki mu je vzeta prostost, ne vzame zagovornika v štiriindvajsetih urah od ure, ko je bil poučen o tej pravici, ali izjavi, da si zagovornika ne bo vzel, mu ga postavi sodišče po uradni dolžnosti.

(4) Preiskovalni sodnik v primerih iz prejšnjih odstavkov s sklepom odredi pridržanje za potreben čas, vendar najdalj za oseminštirideset ur od ure, ko mu je bila pripeljana oseba, ki ji je bila vzeta prostost. Za pritožbo zoper ta sklep se smiselno uporablja določba sedmega odstavka 157. člena tega zakona.

(5) Pridržanje po prejšnjem odstavku se izvršuje v prostorih za pripor.

204. člen

Če preiskovalni sodnik tistemu, ki mu je bila vzeta prostost, ni dal pouka po 4. členu tega zakona, ali ta pouk ni zapisan, sodišče ne sme svoje odločbe opreti na izpovedbo tistega, ki mu je bila vzeta prostost.

204.a člen

(1) Takoj po zaslišanju mora državni tožilec izjaviti, ali bo zahteval uvedbo kazenskega postopka ter predlagal pripor ali katerega od nadomestnih ukrepov iz tega poglavja.

(2) Če državni tožilec napove postopanje v smislu prejšnjega odstavka, mora obrazložiti okoliščine, ki lahko vplivajo na odločitev o posameznih ukrepih. Obdolženec in njegov zagovornik lahko pri odgovoru na izvajanje državnega tožilca podajata svoje predloge in stališča.

(3) Ko se stranke izjavijo o vseh vprašanjih, ki lahko vplivajo na odločitev o uporabi ukrepov iz tega poglavja, preiskovalni sodnik odloči o predlogih strank.

(4) Če je bil zoper obdolženca odrejen pripor in če državni tožilec v oseminštiridesetih urah od ure, ko je bil obveščen o priporu, ne vloži pisne zahteve za uvedbo kazenskega postopka, preiskovalni sodnik pripor odpravi in priprtega izpusti.

205. člen

(1) Po sklepu preiskovalnega sodnika sme biti obdolženec pridržan v priporu največ mesec dni od dneva, ko mu je bila vzeta prostost. Po tem času sme biti pridržan v priporu samo na podlagi sklepa o podaljšanju pripora.

(2) Pripor se sme po odločbi senata (šesti odstavek 25. člena) podaljšati največ za dva meseca. Zoper sklep senata je dovoljena pritožba, ki pa ne zadrži njegove izvršitve. Če teče postopek za kaznivo dejanje, za katero je v zakonu predpisana kazen zapora nad pet let, sme senat vrhovnega sodišča podaljšati pripor največ še za tri mesece. Sklep o podaljšanju pripora izda sodišče na predlog državnega tožilca, ki mora predlog vložiti najmanj 5 dni pred iztekom pripora. S predlogom mora biti brez odlašanja seznanjen obdolženec in njegov zagovornik, ki se lahko v roku 24 ur od prejema obvestila izjavita o navedbah v predlogu. Obdolženec in zagovornik se lahko s predlogom seznanita in se izjavita o navedbah na posebnem naroku.

(3) Preiskovalni sodnik predlog za podaljšanje pripora skupaj s spisi predloži senatu pristojnega sodišča s pojasnilom, katera procesna dejanja še namerava opraviti med preiskavo oziroma o predvidenem času zaključka preiskave.

(4) Če do izteka rokov iz drugega odstavka tega člena ni vložena obtožnica, se pripor odpravi in se obdolženec izpusti.

206. člen

Med preiskavo sme preiskovalni sodnik odpraviti pripor v soglasju z državnim tožilcem, če teče postopek na njegovo zahtevo, razen če ga odpravlja zaradi poteka roka, kolikor sme trajati, ali če je državni tožilec odstopil od pregona. Če se preiskovalni sodnik in državni tožilec ne strinjata, zahteva preiskovalni sodnik, naj o tem odloči senat; ta mora odločiti o stvari v oseminštiridesetih urah.

207. člen

(1) Če ni v tem zakonu drugače določeno (tretji odstavek 272. člena), odloča o priporu po vložitvi obtožnice do izreka sodbe sodišča prve stopnje senat. Zoper sklep o odreditvi pripora se sme priprti pritožiti v štiriindvajsetih urah od ure, ko mu je bil sklep vročen. O pritožbi mora višje sodišče odločiti v oseminštiridesetih urah.

(2) Senat mora po preteku dveh mesecev od zadnjega sklepa o priporu tudi brez predloga strank preizkusiti, ali so še dani razlogi za pripor, in izdati sklep, s katerim ugotovi, da so razlogi za pripor še podani, ali pa pripor odpravi.

(3) Pritožba zoper sklep iz prejšnjih odstavkov ne zadrži njegove izvršitve.

(4) Zoper sklep, s katerim senat zavrne predlog za odreditev ali odpravo pripora, ni pritožbe.

(5) Po vložitvi obtožnice lahko pripor traja največ dve leti. Če v tem roku obtožencu ni izrečena obsodilna sodba, se pripor odpravi in se obtoženec izpusti.

208. člen

Policija oziroma sodišče mora o odvzemu prostosti v štiriindvajsetih urah obvestiti družino, drugega bližnjega ali delodajalca tistega, ki mu je bila vzeta prostost, če ta to zahteva. O odvzemu prostosti se obvesti pristojni organ socialnega varstva, če je treba kaj ukreniti za preskrbo otrok in drugih družinskih članov, za katere skrbi tisti, ki mu je bila vzeta prostost.

7. **Izvrševanje pripora**

209. člen

(1) Med prestajanjem pripora se ne smeta žaliti osebnost in dostojanstvo pripornika. S pripornikom je treba ravnati humano ter varovati njegovo telesno in duševno zdravje.

(2) Zoper pripornika se smejo uporabiti samo tiste omejitve, ki so potrebne, da se prepreči beg ali dogovarjanje, ki bi lahko škodovalo uspešni izvedbi postopka.

210. člen

(1) Pripornik se sprejme v zavod, v katerem se prestaja pripor (v nadaljnjem besedilu: zavod), na podlagi pisnega sklepa o priporu.

(2) Zavod lahko sprejme pripornika tudi brez pisnega sklepa, vendar mora pristojno sodišče najpozneje v štiriindvajsetih urah, odkar je pripornik v zavodu, poslati zavodu pisni sklep o priporu.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka mora odgovorni delavec zavoda napraviti uradni zaznamek, v katerem navede pristojno sodišče, ki je zahtevalo sprejem, ter datum in uro sprejema pripornika v zavod.

(4) Če zavod v roku iz prejšnjega odstavka ne prejme pisnega sklepa o priporu, izpusti pripornika in o tem obvesti pristojno sodišče.

211. člen

(1) Uprava Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij za namene zakonitega in pravilnega izvrševanja pripora ter zaradi varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin pripornikov in obveščanja oškodovancev o izpustitvi in pobegu pripornikov upravlja za posamezni zavod za prestajanje kazni zapora zbirko osebnih podatkov o pripornikih in oškodovancih ter obdeluje podatke iz nje.

(2) Zbirka podatkov iz prejšnjega odstavka obsega:

1. podatke o identiteti pripornika in o njegovem osebnem stanju:
– ime in priimek ter morebitni vzdevek;
– datum in kraj rojstva;
– podatke o prebivališču;
– enotno matično številko občana;
– davčno številko;
– osebno fotografijo;
– prstne odtise;
– osnovni osebni opis;
– podatki o družinskih razmerah;
– podatki o državljanstvu;
– podatki o splošnem zdravstvenem stanju ob sprejemu v pripor in morebitni invalidnosti;
– podatki o zakonitem zastopniku;
2. podatke o sklepu o priporu:
– naziv sodišča, ki je odredilo pripor;
– opravilno številko in datum izdaje sklepa;
– kaznivo dejanje, ki ga je obdolžen;
– zakonske razloge za pripor;
3. podatke o delu, ki ga odpravlja med priporom:
– vrsta dela, ki ga opravlja;
– delovno mesto, na katerega je razporejen;
– trajanje dela in odsotnosti iz dela;
– plačilo, prejeto za opravljeno delo;
4. podatke o mladoletnikovi vključenosti v vzgojne, izobraževalne ali druge programe:
– podatki o zavodu ali drugem izvajalcu programa, v katerega je bil vključen ob odreditvi pripora;
– podatki o programu in obravnavi v programu pred odreditvijo pripora;
– podatki o programu in obravnavi v programu med trajanjem pripora;
5. podatke o sprejemu v pripor, trajanju, podaljšanju oziroma odpravi pripora:
– datum in uro sprejema v pripor;
– ura, ko je bil priporniku vročen sklep;
– podatki o sklepu o podaljšanju pripora;
– podatki o sklepu o odpravi pripora;
– datum in ura izpustitve iz pripora;
6. podatke o obnašanju pripornika in disciplinskih ukrepih:
– podatki o osebnosti in vedenju pripornika;
– podatki, pomembni za izdelavo varnostne ocene in za varnost pripornika;
– vrsta disciplinskega prestopka;
– vrsta disciplinske kazni;
– trajanje disciplinske kazni;
7. podatke o oškodovancu, ki je zahteval obveščanje o izpustitvi in pobegu pripornika:
– podatki o zahtevi za obveščanje;
– ime in priimek, dan, mesec in leto rojstva, EMŠO, poštni naslov, elektronski naslov, telefonska številka, številka telefaksa oziroma drugi kontaktni podatki.

(3) Uprava Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij zbira osebne podatke za zbirke podatkov o pripornikih iz 1. do 6. točke prejšnjega odstavka neposredno od pripornika, na katerega se nanašajo, od drugih oseb pa le na podlagi pripornikove pisne privolitve. Ne glede na določbo prejšnjega stavka se podatki o priporniku, kadar je to mogoče, zbirajo pri pravosodnih organih, policiji in drugih državnih organih ter javnih zavodih. Uprava Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij zbira osebne podatke za zbirke podatkov o oškodovancu iz 7. točke prejšnjega odstavka od policije, državnega tožilstva, centra za socialno delo in sodišča (četrti odstavek 65.a člena), lahko pa tudi neposredno od oškodovanca.

(4) Podatki iz zbirke podatkov se shranjujejo in uporabljajo, dokler traja pripor; po odpravi pripora se podatki arhivirajo in se hranijo deset let na Upravi Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij, nato pa se brišejo.

(5) Uprava Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij kot upravljavec zbirke podatkov o pripornikih in oškodovancih iz drugega odstavka tega člena posreduje uporabnikom podatke iz te zbirke, če jih v skladu z zakonom potrebujejo za odločanje v postopkih ali na podlagi pisne privolitve ali zahteve posameznika, na katerega se podatki nanašajo.

211.a člen

(1) Uprava Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij za namene zakonitega in pravilnega izvrševanja pripora ter varnosti v priporu, zaradi varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin pripornikov, obveščanja oškodovancev o izpustitvi in pobegu pripornikov, nadzorov, izvrševanja odločb sodišč ter sodelovanja s policijo in državnim tožilstvom v skladu z zakonom, upravlja za vse zavode za prestajanje kazni zapora Centralno evidenco pripornikov Republike Slovenije in obdeluje podatke v njej.

(2) Centralna evidenca pripornikov Republike Slovenije vsebuje podatke iz zbirke podatkov o pripornikih in oškodovancih iz drugega odstavka 211. člena.

(3) Evidenca se vodi s sredstvi informacijske tehnologije.

(4) Zaradi zagotavljanja točnosti in ažurnost podatkov v evidenci Upravi Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij upravljavci zbirke podatkov Centralnega registra prebivalstva, evidenc Finančne uprave Republike Slovenije in Zavoda za zdravstveno zavarovanje ter podatkov o socialnih transferjih brezplačno posredujejo potrebne podatke, oziroma ji omogočijo neposreden elektronski dostop do podatkov na način, da jih lahko vpogleda, prepiše, izpiše ali kopira. Uprava podatke pridobiva oziroma dostopa v register in evidence z navedbo osebnega imena in naslova prebivališča pripornika, navedbo pravne podlage in namena dostopa ter opravilne številke zadeve ali istih povezovalnih znakov.

(5) Podatki iz evidence se shranjujejo in uporabljajo, dokler traja pripor; po odpravi pripora se podatki arhivirajo in se hranijo deset let pri Upravi Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij, nato pa se brišejo.

(6) Uprava Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij kot upravljavec evidence iz drugega odstavka tega člena posreduje uporabnikom podatke iz te zbirke, če jih v skladu z zakonom potrebujejo za odločanje v postopkih ali na podlagi pisne privolitve ali zahteve posameznika, na katerega se podatki nanašajo.

(7) Minister, pristojen za pravosodje, na predlog generalnega direktorja Uprave Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij predpiše podrobnejša pravila o upravljanju ter o obdelavi podatkov v Centralni evidenci pripornikov Republike Slovenije.

212. člen

(1) Pripornik prestaja pripor v posebnih prostorih za pripor oziroma v ločenem zaprtem delu zavoda za prestajanje kazni zapora ali njegovega oddelka.

(2) V istem prostoru ne smejo biti zaprte osebe, ki niso istega spola. Praviloma tudi ne smejo biti v istem prostoru osebe, ki so sodelovale pri istem kaznivem dejanju, in ne osebe, ki prestajajo kazen, s tistimi, ki so v priporu. Če je mogoče, ne smejo biti osebe, ki so obdolžene za kaznivo dejanje v povratku, priprte v istem prostoru z drugimi priporniki, na katere bi lahko škodljivo vplivale.

(3) Zaradi varnosti, reda in discipline, prezasedenosti zavoda ali uspešne in racionalne izvedbe kazenskega postopka, lahko pristojno sodišče premesti pripornika iz enega v drug zavod na predlog direktorja zavoda, v katerem je pripornik.

212.a člen

(1) Pripornicam, ki so noseče ali so rodile, se zagotovi ustrezno zdravstveno varstvo.

(2) Otrok pripornice sme do dopolnjenega drugega leta starosti na njeno zahtevo bivati skupaj z njo, če je to v njegovo največjo korist, zlasti za njegovo duševno stabilnost ali zdravstveno stanje. O tem, ali otrok ostane s pripornico ali se ji ga pripelje, v roku treh dni od prejetja zahteve odloči direktor zavoda, ki pridobi mnenje pristojnega centra za socialno delo, kateremu pred tem posreduje potrebne podatke. Direktor zavoda po uradni dolžnosti spremeni odločitev, če je to v največjo korist otroka.

(3) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka, se pripornica in zakoniti zastopnik otroka lahko pritožita v roku treh dni od seznanitve z odločbo. Odločba se vroči pripornici in zakonitemu zastopniku. Pritožba ne zadrži izvršitve. O pritožbi v roku treh dni po prejetju pritožbe odloča generalni direktor Uprave Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij, ki pridobi mnenje pristojnega centra za socialno delo, kateremu pred tem posreduje potrebne podatke. Odločbe po tem in prejšnjem odstavku se izdajajo z uporabo določb zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(4) Pripornici in otroku, ki biva z njo, se zagotovijo ustrezno zdravstveno varstvo ter pogoji za nego in vzgojo otroka.

(5) Pripornica, ki ima pri sebi otroka, biva ločeno od ostalih pripornic, razen če to ni v največjo korist otroka.

(6) Načrt za varstvo in nego otroka v času, ko pripornica zaradi sodelovanja na obravnavi ali drugih obveznosti tega sama ne zmore, pripravi pristojni center za socialno delo v sodelovanju s pripornico in zavodom.

213. člen

Pripornik sme med prestajanjem pripora imeti pri sebi in uporabljati stvari za osebno rabo, za vzdrževanje higiene, sredstva za spremljanje javnih medijev, tiskovine, strokovno in drugo literaturo, denar in druge predmete, ki glede na velikost in količino omogočajo funkcionalno bivanje v bivalnem prostoru in ne motijo sopripornikov. Ostali predmeti se ob osebnem pregledu pripornika ali med prestajanjem pripora odvzamejo in shranijo.

213.a člen

(1) Pripornik ima pravico do osemurnega nepretrganega počitka v štiriindvajsetih urah. Poleg tega mu je treba zagotoviti vsak dan najmanj dve uri gibanja na prostem.

(2) Pripornik se sme uporabiti za dela, ki so potrebna za vzdrževanje reda in čistoče v njegovem prostoru. Priporniku je treba v skladu z možnostmi zavoda in pod pogojem, da to ni škodljivo za kazenski postopek, omogočiti delo, ki ustreza njegovim duševnim in telesnim sposobnostim. O tem odloči preiskovalni sodnik oziroma predsednik senata v sporazumu z upravo zavoda.

(3) Pripornik ima pravico do plačila za opravljeno delo. Minister, pristojen za pravosodje, podrobneje predpiše način in višino plačila.

213.b člen

(1) Z dovoljenjem preiskovalnega sodnika, ki opravlja preiskavo, in pod njegovim nadzorstvom ali pod nadzorstvom nekoga, ki ga on določi, lahko obiskujejo pripornika v mejah hišnega reda zavoda bližnji sorodniki, na njegovo zahtevo pa tudi zdravnik in drugi. Preiskovalni sodnik s sklepom prepove posamezne obiske, če bi zaradi tega lahko nastala škoda za postopek.

(2) Diplomatski in konzularni predstavniki tuje države imajo pravico, da z vednostjo preiskovalnega sodnika, ki opravlja preiskavo, obiskujejo in brez nadzora govorijo s pripornikom, ki je državljan njihove države.

(3) Varuh človekovih pravic oziroma njegov namestnik lahko pripornika obiskuje in si z njim dopisuje brez predhodnega obveščanja in nadzorstva preiskovalnega sodnika ali nadzorstva nekoga, ki ga ta določi. Pisanj, ki jih pripornik pošilja Uradu varuha človekovih pravic, ni dopustno pregledovati.

(4) Pripornik si lahko dopisuje ali ima druge stike z osebami zunaj zavoda. Če tako zahtevajo razlogi, zaradi katerih je bil odrejen pripor, lahko preiskovalni sodnik na predlog državnega tožilca s pisnim sklepom odredi nadzor pisemskih

in drugih pošiljk ter drugih stikov pripornika z osebami zunaj zavoda. Preiskovalni sodnik lahko priporniku prepove pošiljanje ali sprejemanje pisem in drugih pošiljk ali vzpostavljanje stikov, ki so škodljivi za postopek, ne sme pa mu prepovedati, da bi poslal prošnjo ali pritožbo. Pritožba zoper ta sklep ne zadrži njegove izvršitve.

(5) Po vložitvi obtožnice do pravnomočnosti sodbe ima pravice iz prvega do četrtega odstavka tega člena predsednik senata.

213.c člen

(1) Pripornik se lahko disciplinsko kaznuje za disciplinski prestopek. Disciplinsko kazen sme po zaslišanju pripornika izreči preiskovalni sodnik oziroma predsednik senata.

(2) Disciplinski prestopki so:

– fizični napad na sopripornika, delavca zavoda ali drugo uradno osebo,

– izdelovanje, sprejemanje ali vnašanje predmetov za napad ali pobeg,

– vnašanje in izdelovanje alkoholnih pijač in narkotikov ter njihovo razpečevanje,

– kršitev predpisov o varstvu pri delu, varstvu pred požarom, eksplozijo in drugimi naravnimi nesrečami,

– ponavljajoče se kršitve hišnega reda zavoda,

– povzročitev večje materialne škode namenoma ali iz hude malomarnosti,

– žaljivo in nedostojno obnašanje.

(3) Za disciplinske prestopke se lahko izreče disciplinska kazen začasnega odvzema predmetov, razen stvari za osebno rabo, stvari za vzdrževanje higiene, sredstev za spremljanje javnih medijev, tiskovine, strokovne in druge literature in denarja.

(4) Zoper sklep o kazni, izrečeni po prvem odstavku tega člena, je v štiriindvajsetih urah od njegovega prejema dovoljena pritožba na senat (šesti odstavek 25. člena). Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

213.č člen

Če s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ni drugače določeno, se glede spremljanja, zasledovanja, nadziranja, zagotavljanja varnosti, vzdrževanja reda in discipline, uporabe prisilnih sredstev in disciplinskega kaznovanja za pripornike smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

213.d člen

(1) Nadzorstvo nad ravnanjem s priporniki izvršuje predsednik okrožnega sodišča.

(2) Predsednik sodišča ali sodnik, ki ga on določi, mora vsaj enkrat na teden obiskati pripornike in jih, če misli, da je to potrebno, tudi brez navzočnosti pravosodnih policistov vprašati, kako se z njimi ravna. Dolžan je ukreniti, kar je potrebno, da se odpravijo nepravilnosti, ki jih je zapazil pri obisku zavoda. Določeni sodnik ne sme biti preiskovalni sodnik.

(3) Predsednik sodišča in preiskovalni sodnik smeta ob vsakem času obiskati pripornika, z njim govoriti in sprejemati pritožbe.

XVIII. poglavje
PREISKOVALNA DEJANJA

1. **Hišna in osebna preiskava**

214. člen

(1) Preiskava stanovanja in drugih prostorov obdolženca ali drugih oseb se sme opraviti, če so podani utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba storila kaznivo dejanje, in je verjetno, da bo mogoče pri preiskavi obdolženca prijeti ali da se bodo odkrili sledovi kaznivega dejanja ali predmeti, ki so pomembni za kazenski postopek.

(2) Osebna preiskava se sme opraviti, če so podani utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba storila kaznivo dejanje, in je verjetno, da se bodo pri preiskavi našli sledovi in predmeti, ki so pomembni za kazenski postopek.

215. člen

(1) Preiskavo na obrazložen pisni predlog upravičenega tožilca odredi preiskovalni sodnik z obrazloženo pisno odredbo. Če se preiskovalni sodnik ne strinja s pisnim predlogom upravičenega tožilca, z obrazloženim mnenjem zahteva, naj o tem odloči senat (šesti odstavek 25. člena), ki mora odločiti najpozneje v 72 urah od prejetja pisnega predloga in obrazloženega mnenja ter svojo odločitev brez odlašanja sporočiti upravičenemu tožilcu.

(2) Odredba o preiskavi se izroči pred začetkom preiskave tistemu, pri katerem naj se preiskava opravi ali ki naj se preišče. Pri tem se ga pouči, da ima pravico obvestiti odvetnika, ki je lahko navzoč pri preiskavi. Če tisti, na katerega se nanaša odredba o preiskavi zahteva, da je pri preiskavi navzoč odvetnik, se začetek preiskave odloži do prihoda odvetnika, vendar najdalj za dve uri.

(3) Pred začetkom preiskave se zahteva od tistega, na katerega se nanaša odredba o preiskavi, naj prostovoljno izroči osebo oziroma predmete, ki se iščejo.

(4) S preiskavo se lahko začne tudi brez poprejšnje izročitve odredbe in brez poprejšnje zahteve za izročitev osebe ali stvari, če se pričakuje oborožen odpor ali če je potrebno, da se preiskava opravi takoj in nepričakovano, ali če se opravi preiskava v javnih prostorih.

(5) Preiskava se praviloma opravlja med 6. in 22. uro. Opravlja se lahko tudi izven tako določenega časa, če se je v njem začela, pa se do 22. ure še ni končala ali če so podani razlogi iz 218. člena tega zakona ali če preiskovalni sodnik oceni, da bi bili lahko zaradi odlašanja uničeni sledovi kaznivega dejanja oziroma predmeti, pomembni za kazenski postopek, in to posebej dovoli.

(6) Določbe tega in ostalih členov, ki se nanašajo na hišno in osebno preiskavo, se smiselno uporabljajo tudi za preiskavo skritih prostorov prevoznih sredstev.

216. člen

(1) Pri hišni preiskavi ima pravico biti navzoč tisti, čigar stanovanje ali prostor se preiskujejo ali njegov zastopnik. Če tisti, čigar stanovanje ali prostor se preiskuje, ali njegov zastopnik ni dosegljiv, mu postavi sodišče pooblaščenca po uradni dolžnosti izmed odvetnikov, hišno preiskavo pa opravi preiskovalni sodnik.

(2) Zaklenjeni prostori, pohištvo ali druge stvari se odprejo s silo samo, če njihov imetnik ni navzoč ali če jih noče prostovoljno odpreti. Pri odpiranju se je treba ogibati nepotrebnih poškodb.

(3) Pri hišni ali osebni preiskavi morata biti navzoči dve polnoletni osebi kot priči. Preiskavo ženske sme opraviti samo ženska; tudi za priče se vzamejo samo ženske. Priče je treba pred začetkom preiskave opozoriti, da pazijo, kako se preiskava opravlja, in da imajo pravico podati pred podpisom zapisnika o preiskavi svoje ugovore, če mislijo, da vsebina zapisnika ni pravilna.

(4) Če se opravi preiskava v prostorih državnih organov, podjetij ali drugih pravnih oseb, se povabi njihov predstojnik, naj bo pri preiskavi navzoč. Če se opravi preiskava v prostorih Državnega zbora Republike Slovenije ali Državnega sveta Republike Slovenije, se povabi predstavnika Državnega zbora ali Državnega sveta, naj bo pri preiskavi navzoč. Če se v Državnem zboru opravi preiskava v prostorih poslanske skupine, parlamentarne preiskovalne komisije ali pristojnega delovnega telesa Državnega zbora za nadzor obveščevalno-varnostnih služb, se povabi predstavnika Državnega zbora ter predstavnika navedene skupine ali telesa, da naj bo navzoč pri preiskavi.

(5) Če se opravi preiskava v vojaškem objektu, se povabi pristojni vojaški starešina, naj bo pri preiskavi navzoč.

(6) Hišno in osebno preiskavo je treba opraviti obzirno, da se ne moti hišni mir.

(7) O vsaki hišni ali osebni preiskavi se napravi zapisnik, ki ga podpišejo tisti, pri katerem se opravi preiskava ali ki se preišče, njegov zastopnik, če je bil navzoč pri preiskavi, in tisti, katerih navzočnost je obvezna. Pri preiskavi se zasežejo samo tisti predmeti oziroma listine, ki so v zvezi z namenom preiskave v posameznem primeru. V zapisnik se vpišejo in v njem natančno opišejo predmeti oziroma listine, ki se zasežejo. Zapisnik se izda tistemu, pri katerem se opravi preiskava ali ki se preišče oziroma njegovemu zastopniku.

217. člen

Če se pri hišni ali osebni preiskavi najdejo predmeti, ki niso v zvezi s kaznivim dejanjem, zaradi katerega je bila preiskava odrejena, pač pa kažejo na drugo kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, se tudi ti opišejo v zapisniku in zasežejo. To se takoj sporoči državnemu tožilcu, da začne kazenski pregon. Ti predmeti se takoj vrnejo, če državni tožilec spozna, da ni razloga za kazenski pregon, pa tudi ne kakšnega drugega zakonskega razloga, da bi se morali predmeti vzeti (498. člen).

218. člen

(1) Policisti smejo tudi brez odredbe sodišča stopiti v tuje stanovanje in druge prostore in po potrebi opraviti preiskavo, če imetnik stanovanja to želi, če kdo kliče na pomoč, če je treba, da se prime storilec kaznivega dejanja, ki je bil zasačen pri samem dejanju, ali če je to potrebno za varnost ljudi in premoženja, če je v stanovanju ali kakšnem drugem prostoru kdo, ki ga je treba po odredbi pristojnega državnega organa pripreti ali prisilno privesti ali se je zaradi pregona tja zatekel.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se ne napravi zapisnik, temveč se imetniku stanovanja takoj izda potrdilo, v katerem se navede vzrok vstopa v stanovanje oziroma v druge prostore. Če je bila v tujih prostorih opravljena tudi preiskava, se je treba ravnati po tretjem in šestem odstavku 216. člena tega zakona.

(3) Preiskava se sme opraviti tudi brez navzočnosti prič, če ni mogoče takoj zagotoviti njihove navzočnosti, nevarno pa bi bilo odlašati. Razlogi za preiskavo brez navzočnosti prič morajo biti navedeni v zapisniku.

(4) Policisti smejo brez odredbe o preiskavi in brez navzočnosti prič opraviti osebno preiskavo, ko izvršujejo sklep o privedbi ali ko komu vzamejo prostost, če je podan sum, da ima ta orožje za napad, ali sum, da bo odvrgel, skril ali uničil predmete, ki mu jih je treba vzeti kot dokazilo v kazenskem postopku.

(5) Kadar opravijo policisti preiskavo brez odredbe, morajo o tem nemudoma podati poročilo državnemu tožilcu, če postopek že teče, pa tudi preiskovalnemu sodniku.

219. člen

Če je bila preiskava opravljena brez pisne odredbe sodišča (prvi odstavek 215. člena), ali brez oseb, ki morajo biti navzoče pri preiskavi (prvi in tretji odstavek 216. člena), ali če je bila preiskava opravljena v nasprotju z določbami prvega, tretjega in četrtega odstavka prejšnjega člena, ne sme sodišče opreti svoje odločbe na tako pridobljene dokaze.

219.a člen

(1) Preiskava elektronskih in z njo povezanih naprav ter nosilcev elektronskih podatkov (elektronska naprava), vključno s preko omrežja povezanimi in dosegljivimi informacijskimi sistemi, kjer so shranjeni podatki, se zaradi pridobitve podatkov v elektronski obliki lahko opravi, če so podani utemeljeni razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje in je podana verjetnost, da elektronska naprava vsebuje elektronske podatke:

– na podlagi katerih je mogoče osumljenca ali obdolženca identificirati, odkriti ali prijeti ali odkriti sledove kaznivega dejanja, ki so pomembni za kazenski postopek, ali

– ki jih je mogoče uporabiti kot dokaz v kazenskem postopku.

(2) Preiskava se opravi na podlagi vnaprejšnje pisne privolitve imetnika ter policiji znanih in dosegljivih uporabnikov elektronske naprave, ki na njej utemeljeno pričakujejo zasebnost (uporabnik), ali na podlagi obrazložene pisne odredbe sodišča, izdane na predlog državnega tožilca. Če se preiskava opravi na podlagi odredbe sodišča, se izvod te odredbe pred začetkom preiskave izroči imetniku oziroma uporabniku elektronske naprave, ki naj se preišče. Preiskava elektronske naprave, zasežene odvetniku, odvetniškemu kandidatu ali odvetniškemu pripravniku, se lahko opravi le na podlagi sodne odredbe, ki je obrazložena v skladu s šestim odstavkom 220. člena tega zakona.

(3) Predlog in odredba o preiskavi elektronske naprave morata vsebovati:

– podatke, ki omogočajo identifikacijo elektronske naprave, ki se bo preiskala;

– utemeljitev razlogov za preiskavo;

– opredelitev vsebine podatkov, ki se iščejo;

– druge pomembne okoliščine, ki narekujejo uporabo tega preiskovalnega dejanja in določajo način njegove izvršitve.

(4) Če se preiskava elektronske naprave odredi v odredbi za hišno ali osebno preiskavo, za izdajo tega dela odredbe in njeno izvršitev veljajo pogoji in postopki iz tega člena. V tem primeru tudi predlog za hišno ali osebno preiskavo poda državni tožilec.

(5) Izjemoma, če pisne odredbe ni mogoče pravočasno pridobiti ter če obstaja neposredna in resna nevarnost za varnost ljudi ali premoženja, lahko preiskovalni sodnik na ustni predlog državnega tožilca odredi preiskavo elektronske naprave z ustno odredbo. O predlogu državnega tožilca in odredbi preiskovalni sodnik izdela uradni zaznamek. Pisna odredba mora biti izdana najpozneje v dvanajstih urah po izdaji ustne odredbe, sicer policija, ki je odredbo izvršila, zapisniško uniči ali izbriše zavarovane podatke in o tem v osmih dneh obvesti preiskovalnega sodnika, državnega tožilca in imetnika oziroma uporabnika elektronske naprave, če je znan.

(6) Imetnik oziroma uporabnik elektronske naprave mora omogočiti dostop do naprave, predložiti šifrirne ključe oziroma šifrirna gesla in pojasnila o uporabi naprave, ki so potrebna, da se doseže namen preiskave. Če noče tako ravnati, se sme kaznovati oziroma zapreti po določbi drugega odstavka 220. člena tega zakona, razen če gre za osumljenca, obdolženca, osebo, ki ne sme biti zaslišana kot priča (235. člen), ali osebo, ki se lahko odreče pričevanju (236. člen).

(7) Preiskava se opravi tako, da se ohrani integriteta izvirnih podatkov in možnost njihove uporabe v nadaljnjem postopku. Preiskava mora biti opravljena na način, s katerim se v najmanjši možni meri posega v pravice oseb, ki niso osumljenci ali obdolženci, in varuje tajnost oziroma zaupnost podatkov ter ne povzroča nesorazmerna škoda.

(8) Preiskavo opravi strokovno usposobljena oseba. O preiskavi se napravi zapisnik, ki med drugim obsega:

– identifikacijo elektronske naprave, ki je bila pregledana;

– datum ter uro začetka in konca preiskave oziroma ločeno za več preiskav, če preiskava ni bila opravljena v enem delu;

– morebitne sodelujoče in navzoče osebe pri preiskavi;

– številko odredbe in sodišče, ki jo je izdalo;

– način izvedbe preiskave;

– ugotovitve preiskave in druge pomembne okoliščine.

(9) Če je treba opraviti preiskavo elektronske naprave, ki je bila zasežena in podatki na njej zavarovani ter zapečateni na podlagi sedmega odstavka 223.a člena tega zakona in ob smiselni uporabi petega odstavka 220. člena tega zakona, jo v prostorih sodišča oziroma v drugih prostorih, če je to potrebno zaradi uporabe tehničnih sredstev pri preiskavi, opravi izvedenec. Izvedenca s posebno odredbo postavi izvenobravnavni sodnik, če ga ni postavil že preiskovalni sodnik (sedmi odstavek 223.a člena). Z odredbo določi tudi morebitno uporabo drugih prostorov. Preiskava elektronske naprave se opravi ob

smiselni uporabi drugega in tretjega odstavka 222. člena tega zakona.

(10) Na preiskavo iz prejšnjega odstavka izvenobravnavni sodnik povabi tudi zagovornika, če je bila elektronska naprava zasežena osumljencu ali obdolžencu, in zastopnika tistega, ki mu je bila elektronska naprava zasežena, če ga ima, predstavnika Odvetniške zbornice Slovenije pa, če je bila elektronska naprava zasežena odvetniku, odvetniškemu kandidatu ali odvetniškemu pripravniku. Navedene osebe lahko ugovarjajo, da so se pri preiskavi našli podatki iz prvega odstavka 222.a člena tega zakona. Ob tem sme izvenobravnavni sodnik odrediti, da je treba najdene podatke obravnavati kot posebej zaščitene podatke ter določiti druge potrebne ukrepe, kot so: prepoved prepisovanja podatkov, razen če je to neogibno zaradi izdelave izvida in mnenja, določitev načina obdelovanja podatkov in drugi, tudi tehnični ukrepi, s katerimi se zagotovi varstvo tajnosti ali zaupnosti podatkov ter prepreči prekomerno poseganje v pravice oseb, ki niso osumljenci ali obdolženci. Pri preiskavi se uporabljajo določbe tega zakona o izvedenstvu. Policija pri izvedbi preiskave ne sme sodelovati.

(11) Najdeni podatki se pregledajo ob uporabi določb drugega do šestega odstavka 222.a člena tega zakona.

(12) Če se pri preiskavi najdejo podatki, ki niso v zvezi s kaznivim dejanjem, zaradi katerega je bila preiskava odrejena, temveč kažejo na drugo kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, se to navede v zapisniku in takoj sporoči državnemu tožilcu, da začne kazenski pregon. Ti podatki pa se takoj uničijo, če državni tožilec spozna, da ni razloga za kazenski pregon in tudi ne kakšnega drugega zakonskega razloga, da bi se morali podatki hraniti. O uničenju se sestavi zapisnik.

(13) Če v tem členu ni določeno drugače, se za odreditev in izvršitev odredbe o preiskavi elektronske naprave smiselno uporabljajo določbe tretjega in četrtega odstavka 215. člena ter četrtega, petega in sedmega odstavka 216. člena tega zakona.

(14) Če je bila preiskava elektronske naprave opravljena brez odredbe sodišča ali v nasprotju z njo ali brez pisne privolitve iz drugega odstavka tega člena, sodišče svoje odločbe ne sme opreti na zapisnik o preiskavi in na tako pridobljene podatke.

2. **Zaseg predmetov**

220. člen

(1) Predmeti, ki se morajo po kazenskem zakonu vzeti ali ki utegnejo biti dokazilo v kazenskem postopku, se zasežejo in izročijo v hrambo sodišču ali pa se kako drugače zavaruje njihova hramba.

(2) Kdor ima take predmete, jih mora na zahtevo policije, državnega tožilca ali sodišča izročiti. V zahtevi morajo biti predmeti določno ali določljivo opredeljeni. Če noče izročiti predmetov niti na zahtevo sodišča, se sme kaznovati z denarno kaznijo, določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona, če tega še vedno noče storiti, pa se sme zapreti. Zapor traja do izročitve predmetov ali do konca kazenskega postopka, vendar največ deset dni. Ne sme se kaznovati ali zapreti oseba, ki ima položaj osumljenca, obdolženca, oseba, ki v postopku ne sme biti zaslišana kot priča (235. člen), ali oseba, ki se v postopku lahko odreče pričevanju (236. člen).

(3) O pritožbi zoper sklep, s katerim je bila izrečena denarna kazen ali odrejen zapor, odloča senat (šesti odstavek 25. člena). Pritožba zoper sklep o zaporu ne zadrži njegove izvršitve.

(4) Policisti smejo zaseči predmete, omenjene v prvem odstavku tega člena, kadar postopajo po 148. in 164. členu tega zakona ali kadar izvršujejo nalog sodišča.

(5) Pri zasegu predmetov se navede, kje so bili najdeni, in predmeti opišejo, po potrebi pa se tudi na drug način zavaruje ugotovitev njihove istovetnosti. Za zasežene predmete se izda zapisnik.

(6) Sodna odredba, na podlagi katere se zasežejo predmeti ali spisi odvetniku, odvetniškemu kandidatu ali odvetniškemu pripravniku, mora vsebovati obrazložitev, iz katere je razvidno, da se ne nanaša na spise ali predmete iz 1. točke prvega odstavka 222.a člena tega zakona, in obrazložitev, iz katere je razvidno, da iskanih podatkov, ki morajo biti v odredbi določeno ali določljivo opredeljeni in ki se nanašajo na določen predkazenski ali kazenski postopek, dejansko ni mogoče učinkovito pridobiti na drug način. Sodna odredba se pred zasegom vroči tudi Odvetniški zbornici Slovenije, ki mora v največ dveh urah od obvestila o preiskovalnem dejanju zagotoviti navzočnost svojega predstavnika pri zasegu. Če je zaseg opravljen v okviru preiskave odvetniške pisarne, se glede navzočnosti predstavnika Odvetniške zbornice Slovenije smiselno uporablja določba zakona, ki ureja odvetništvo, o navzočnosti predstavnika Odvetniške zbornice Slovenije pri preiskavi odvetniške pisarne.

(7) Če tisti, ki so mu bili predmeti ali spisi zaseženi, njegov zastopnik ali pooblaščenec (prvi odstavek 216. člena), odvetnik (drugi odstavek 215. člena), druga navzoča oseba (četrti in peti odstavek 216. člena) oziroma predstavnik Odvetniške zbornice Slovenije pri zasegu izjavi, da gre za predmete ali spise iz prvega odstavka 222.a člena tega člena, je treba ravnati po določbah 222.a člena tega zakona.

221. člen

(1) Državni organi smejo odkloniti pregled ali izročitev svojih spisov in drugih listin, če mislijo, da bi bila objava njihove vsebine škodljiva za splošne koristi. Če odklonijo pregled ali izročitev spisov in drugih listin, odloči o tem dokončno senat (šesti odstavek 25. člena).

(2) Podjetja in druge pravne osebe smejo zahtevati, da se ne objavijo podatki, ki se tičejo njihovega poslovanja.

222. člen

(1) Če se zasežejo spisi, ki se utegnejo uporabiti kot dokaz, se popišejo. Če to ni mogoče, se dajo v ovitek in zapečatijo. Lastnik spisa lahko pritisne na ovitek tudi svoj pečat.

(2) Tisti, ki so mu bili spisi zaseženi, se povabi, naj bo navzoč pri odpiranju ovitka. Če se ne odzove vabilu ali če je odsoten, se ovitek odpre in spisi pregledajo in popišejo v njegovi nenavzočnosti.

(3) Pri pregledovanju spisov je treba paziti, da za njihovo vsebino ne zvedo nepoklicane osebe.

222.a člen

(1) Zaseženi predmeti in spisi se dajo v ovitek, zapečatijo in izročijo v hrambo izvenobravnavnemu sodniku, če je verjetno:

1) da je predmete, spise ali podatke, ki jih vsebujejo zaseženi predmeti ali spisi, zagovorniku zaupal osumljenec ali obdolženec (2. točka 235. člena) ali

2) da bi oseba, ki so ji bili predmeti ali spisi zaseženi, z njihovo izročitvijo ali posredovanjem podatkov, ki jih ti vsebujejo, lahko prekršila dolžnost varovanja tajnosti spovedi (4. točka prvega odstavka 236. člena), dolžnost varovanja poklicne tajnosti (5. točka prvega odstavka 236. člena) ali dolžnost varovanja novinarske zaupnosti (6. točka prvega odstavka 236. člena).

(2) Popis in pregled predmetov ali listin iz prejšnjega odstavka se opravi na naroku ob smiselni uporabi drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena. Na narok izvenobravnavni sodnik povabi tudi državnega tožilca, zagovornika, če so bili predmeti ali spisi zaseženi osumljencu ali obdolžencu, in zastopnika tistega, ki so mu bili predmeti ali spisi zaseženi, če ga ima, osebo, ki ne sme biti zaslišana kot priča (2. točka 235. člena) in osebo, ki se lahko odreče pričevanju (4., 5. in 6. točka prvega odstavka 236. člena), lahko pa povabi tudi policiste, ki so izvedli zaseg. Če so zaseženi predmeti ali spisi odvetniku, odvetniškemu kandidatu ali odvetniškemu pripravniku, se povabi tudi predstavnik Odvetniške zbornice Slovenije. Policisti, ki so izvedli zaseg, in državni tožilec, se ne smejo seznaniti z vsebino zaseženih predmetov ali spisov.

(3) Če izvenobravnavni sodnik pri pregledu predmetov ali spisov, zaseženih odvetniku, odvetniškemu kandidatu ali odvetniškemu pripravniku, ugotovi, da je predmete, spise ali podatke, ki jih ti vsebujejo, odvetniku, odvetniškemu kandidatu ali odvetniškemu pripravniku zaupal osumljenec ali obdolženec kot svojemu zagovorniku (1. točka prvega odstavka tega člena), se ti deloma ali v celoti nemudoma ponovno zapečatijo in po pravnomočnosti sklepa iz šestega odstavka tega člena, s katerim je bilo zahtevi ugodeno, vrnejo osebi, kateri so bili zaseženi, razen če osumljenec ali obdolženec ne izjavi drugače ali če so podani zakonski razlogi, da bi se morali predmeti ali spisi vzeti (498. člen).

(4) Če izvenobravnavni sodnik pri pregledu predmetov in spisov ugotovi, da ti vsebujejo podatke iz 2. točke prvega odstavka tega člena in niso bili zaseženi skladno z ustavno in zakonito zahtevo ali nalogom oziroma da za zaseg predmetov ali listin tudi niso bili izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 164. člena tega zakona, se ti popišejo, nato pa nemudoma deloma ali v celoti ponovno zapečatijo ter po pravnomočnosti sklepa iz šestega odstavka tega člena, s katerim je bilo zahtevi ugodeno, vrnejo osebi, kateri so bili zaseženi, razen v primerih iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona ali če so podani zakonski razlogi, da bi se morali predmeti ali spisi vzeti (498. člen), ali če so izpolnjeni pogoji, določeni v zakonu, pod katerimi so te osebe odvezane dolžnosti varovanja tajnosti oziroma so dolžne posredovati zaupne podatke pristojnim organom.

(5) Pri postopanju na podlagi tretjega in četrtega odstavka tega člena sme izvenobravnavni sodnik po potrebi odrediti tudi, da morajo osebe, ki so se s podatki seznanile, te ohraniti v tajnosti.

(6) O zahtevi tistega, ki so mu bili predmeti ali spisi iz prvega odstavka tega člena zaseženi, njegovega zastopnika, zagovornika oziroma predstavnika Odvetniške zbornice Slovenije za vrnitev podatkov ali njihovem izbrisu iz kazenskega spisa, odloči izvenobravnavni sodnik z obrazloženim sklepom, iz katerega ne sme izhajati vsebina zaupnih podatkov oziroma vsebina podatkov, za katere vložnik zahteve zatrjuje, da so zaupni. Zoper sklep, s katerim izvenobravnavni sodnik zahtevo zavrne, se lahko pritoži vložnik zahteve. Zoper sklep, s katerim izvenobravnavni sodnik zahtevi ugodi, se lahko pritoži državni tožilec, ki se pri tem ne sme seznaniti z zaupnimi podatki oziroma s podatki, za katere vložnik zahteve v svoji pritožbi zatrjuje, da so zaupni. O pritožbi odloči višje sodišče v roku osmih dni. Iz sklepa višjega sodišča ne sme izhajati vsebina zaupnih podatkov oziroma podatkov, ki bi bili glede na odločitev višjega sodišča lahko zaupni. Po pravnomočnosti sklepa, s katerim je zahteva zavrnjena, se predmeti oziroma spisi vrnejo državnemu tožilcu oziroma policiji.

223. člen

(1) Preiskovalni sodnik sme odrediti, da poštne, brzojavne in druge prometne organizacije pridržijo in proti potrditvi prejema njemu izročijo pisma, brzojavne in druge pošiljke, ki so naslovljene na obdolženca ali ki jih on pošilja, če so podane okoliščine, zaradi katerih se lahko upravičeno pričakuje, da bodo te pošiljke dokaz v postopku.

(2) Izročene pošiljke odpre preiskovalni sodnik v navzočnosti dveh prič. Pri odpiranju je treba paziti, da se ne poškodujejo pečati; ovitki z naslovi pa se shranijo. O odpiranju se napravi zapisnik.

(3) Če koristi postopka dopuščajo, se sme vsebina pošiljke v celoti ali delno sporočiti obdolžencu oziroma tistemu, na katerega je naslovljena, sme pa se mu pošiljka tudi izročiti. Če je obdolženec odsoten, se pošiljka sporoči ali izroči kakšnemu njegovemu sorodniku, če teh ni, pa se vrne pošiljatelju, če ni to v nasprotju s koristmi postopka.

223.a člen

(1) Če se zaseže elektronska naprava (prvi odstavek 219.a člena) zaradi oprave preiskave, se podatki v elektronski obliki zavarujejo tako, da se shranijo na drug ustrezen nosilec podatkov na način, da se ohrani istovetnost in integriteta podatkov ter možnost njihove uporabe v nadaljnjem postopku ali se izdela istovetna kopija celotnega nosilca podatkov, pri čemer se zagotovi integriteta kopije teh podatkov. Če to ni mogoče, se elektronska naprava zapečati, če je mogoče, pa samo tisti del elektronske naprave, ki naj bi vseboval iskane podatke.

(2) Če je bila elektronska naprava zasežena brez odredbe sodišča in je bila zaradi zavarovanja podatkov izdelana njihova kopija, vendar sodišče v dvanajstih urah ni izdalo odredbe za preiskavo po petem odstavku 219.a člena tega zakona oziroma ni bila dana privolitev po drugem odstavku 219.a člena tega zakona, policija zapisniško trajno uniči izdelano kopijo in o tem v osmih dneh pisno obvesti preiskovalnega sodnika, državnega tožilca, imetnika in znanega ter dosegljivega uporabnika elektronske naprave.

(3) Imetnik, uporabnik, upravljavec ali skrbnik elektronske naprave oziroma tisti, ki ima do nje dostop, mora na zahtevo organa, ki jo je zasegel, takoj ukreniti, kar je potrebno in je v njegovi moči, da se onemogoči uničenje, spreminjanje ali prikrivanje podatkov. Če noče tako ravnati, se sme kaznovati oziroma zapreti po določbi drugega odstavka 220. člena tega zakona, razen če gre za osumljenca, obdolženca, osebo, ki ne sme biti zaslišana kot priča (235. člen) ali osebo, ki se lahko odreče pričevanju (236. člen).

(4) Imetnika in znanega ter dosegljivega uporabnika naprave se povabi, naj bo sam, njegov zastopnik, odvetnik ali strokovnjak navzoč pri zavarovanju podatkov po prvem odstavku tega člena. Če se ne odzove vabilu, če je odsoten ali če ni znan, se zavarovanje podatkov in izdelava istovetne kopije opravi v njegovi nenavzočnosti. Zavarovanje podatkov opravi ustrezno usposobljena oseba.

(5) Pri zavarovanju podatkov se v zapisnik zapiše tudi kontrolna vrednost in metoda njenega izračuna, oziroma se na drug ustrezen način v zapisniku zagotovi možnost naknadnega preverjanja istovetnosti in integritete zavarovanih podatkov. Izvod zapisnika se izroči osebi iz prejšnjega odstavka, ki je bila navzoča pri zavarovanju podatkov.

(6) Zaseg elektronske naprave in zavarovanje podatkov morata biti opravljena na način, s katerim se v najmanjši možni meri posega v pravice oseb, ki niso osumljenci ali obdolženci, in varuje tajnost oziroma zaupnost podatkov ter se ne povzroča nesorazmerna škoda zaradi nezmožnosti uporabe elektronske naprave.

(7) Pri zasegu elektronske naprave in zavarovanju podatkov se smiselno uporabljata šesti in sedmi odstavek 220. člena tega zakona, pri čemer se v primeru iz sedmega odstavka 220. člena tega zakona zavarovani podatki ne smejo pregledovati ali preiskovati. Če podatkov odvetniku, odvetniškemu kandidatu ali odvetniškemu pripravniku ni mogoče zaseči in zavarovati, ne da bi se prej pregledali ali preiskali, to lahko stori le preiskovalni sodnik ali sodni izvedenec, ki ga postavi on. Tako zavarovani podatki se izročijo v hrambo sodišču.

(8) Kopije zavarovanih podatkov se hranijo, dokler je to potrebno za postopek. Elektronska naprava se hrani, dokler podatki niso shranjeni na način, ki zagotovi istovetnost in integriteto zavarovanih podatkov, vendar ne več kakor tri mesece od dneva pridobitve. Če izdelava takšne kopije podatkov ni mogoča, se elektronska naprava ali del elektronske naprave, ki vsebuje iskane podatke, hrani, dokler je to potrebno za postopek, vendar ne več kakor šest mesecev od dneva pridobitve, razen če je bila zasežena elektronska naprava uporabljena za izvršitev kaznivega dejanja oziroma je sama elektronska naprava dokaz v kazenskem postopku.

(9) Kopije podatkov, pridobljene v skladu z določbami tega člena, ki se ne nanašajo na kazenski pregon in za katere ni kakšnega drugega zakonskega razloga, da bi se smeli hraniti (498. člen), se izločijo iz spisa, če je to mogoče in se zapisniško uničijo, o čemer se v osmih dneh obvestijo preiskovalni sodnik, državni tožilec in imetnik in znan ter dosegljiv uporabnik elektronske naprave.

224. člen

Predmeti, ki se med kazenskim postopkom zasežejo, se vrnejo lastniku oziroma imetniku, če se postopek ustavi in ni razlogov, da se vzamejo (498. člen).

3. **Ravnanje s sumljivimi stvarmi**

225. člen

(1) Če se najde pri obdolžencu tuja stvar, pa se ne ve, čigava je, jo organ, ki vodi postopek, opiše in opis razglasi na deski sodišča prve stopnje, na katerega območju obdolženec živi in na katerega območju je bilo kaznivo dejanje storjeno. V razglasu se pozove lastnik, naj se v enem letu od objave razglasa zglasi, ker bo sicer stvar prodana. Denar, ki se dobi s prodajo, gre v proračun.

(2) Če gre za stvari večje vrednosti, se tak razglas lahko da tudi v dnevne liste.

(3) Če je stvar pokvarljiva ali če je njena hramba zvezana z večjimi stroški, se proda po določbah, ki veljajo za izvršilni postopek, denar pa izroči v hrambo denarnemu zavodu.

(4) Po prejšnjem odstavku je treba ravnati tudi, če pripada stvar pobeglemu ali neznanemu storilcu kaznivega dejanja.

226. člen

(1) Če se v enem letu nihče ne oglasi za stvar ali za izkupiček za prodano stvar, se izda sklep, da postane stvar last Republike Slovenije oziroma da gre denar v proračun.

(2) Lastnik ima pravico, da zahteva v pravdi vrnitev stvari ali izkupička za prodano stvar. Zastaranje te pravice začne teči z dnem objave razglasa.

4. **Zaslišanje obdolženca**

227. člen

(1) Ko se obdolženec zaslišuje prvič, ga je treba vprašati za ime in priimek in morebitni vzdevek, tudi prejšnje osebno ime, če je bilo spremenjeno, kje je rojen, kje stanuje, dan, mesec in leto rojstva, EMŠO, državljanstvo, poklic, funkcije na državni ali samoupravni lokalni ravni, kakšne so njegove družinske razmere, ali je pismen, katere šole ima, oziroma ali je podčastnik, častnik ali vojaški uslužbenec, kakšni so njegov osebni dohodek in njegove premoženjske razmere, ali je bil že obsojen, pa obsodba še ni bila izbrisana, kdaj in zakaj, in ali je in kdaj izrečeno kazen prestal, ali teče zoper njega postopek za kakšno drugo kaznivo dejanje, če je mladoleten, pa tudi, kdo je njegov zakoniti zastopnik. Obdolženca je treba poučiti, da mora na vabilo priti in takoj sporočiti vsako spremembo naslova ali nameravano spremembo prebivališča, ter ga opozoriti na posledice, če ne bi tako ravnal.

(2) Obdolžencu se nato pove, katerega dejanja je obdolžen in kaj je podlaga za obdolžitev. Pouči se ga, da se ni dolžan zagovarjati in odgovarjati na vprašanja, če se zagovarja, pa ni dolžan izpovedati zoper sebe ali svoje bližnje ali priznati krivdo ter da ima pravico vzeti si zagovornika po lastni izbiri, ki je lahko navzoč pri zaslišanju.

(3) Če gre za kazniva dejanja, za katera je v Kazenskem zakoniku predvideno, da se sme obdolžencu v določenih primerih kazen omiliti (tretji odstavek 294. člena Kazenskega zakonika), mu je tudi to treba povedati.

(4) Obdolženec se zaslišuje ustno. Pri zasliševanju se mu lahko dovoli, da uporablja svoje zapiske.

(5) Pri zasliševanju je treba obdolžencu omogočiti, da se v neoviranem pripovedovanju izjavi o vseh okoliščinah, ki ga obremenjujejo, in da navede vsa dejstva, ki so v korist njegovi obrambi.

(6) Ko obdolženec konča svojo izpovedbo, se mu postavijo vprašanja, če je treba, da se izpolnijo vrzeli ali odpravijo nasprotja in nejasnosti v njegovem pripovedovanju.

(7) Zasliševanje se mora opraviti tako, da se v polni meri spoštuje obdolženčeva osebnost.

(8) Proti obdolžencu se ne smejo uporabiti sila, grožnja ali druga podobna sredstva (tretji odstavek 266. člena), da bi se dosegla kakšna njegova izjava ali priznanje.

(9) Obdolženec sme biti zaslišan brez zagovornika, če se je izrecno odpovedal tej pravici, obramba pa ni obvezna ali če zagovornik ni navzoč, čeprav je bil obveščen o zaslišanju (178. člen).

(10) Če obdolženec ni bil poučen o svojih pravicah iz drugega odstavka tega člena ali če dani pouk in izjava obdolženca glede pravice do zagovornika nista zapisana v zapisnik ali če je bilo ravnano v nasprotju z določbami osmega ali devetega odstavka tega člena, sodišče ne sme opreti svoje odločbe na obdolženčevo izpovedbo.

228. člen

(1) Obdolžencu je treba postavljati vprašanja jasno, razločno in določno, tako da jih lahko popolnoma razume. Vprašanja zlasti ne smejo izhajati s stališča, kot da je obdolženec nekaj priznal, česar ni priznal. Prav tako se mu tudi ne smejo postavljati vprašanja, v katerih je že obsežno navodilo, kako je treba nanje odgovoriti. Obdolženec se ne sme preslepiti, da bi se dosegla kakšna njegova izjava ali priznanje.

(2) Če se poznejše obdolženčeve izpovedbe razlikujejo od prejšnjih, zlasti če obdolženec prekliče svoje priznanje, se zahteva od njega, naj pove razloge, zakaj različno izpoveduje oziroma zakaj preklicuje priznanje.

(3) Če je bilo ravnano v nasprotju z določbami prvega odstavka tega člena, na obdolženčevo izpovedbo ni mogoče opreti sodne odločbe.

229. člen

(1) Obdolženec se sme soočiti s pričo ali z drugim obdolžencem, če se njune izpovedbe ne ujemajo v pomembnih dejstvih.

(2) Soočenci se vsak zase zaslišijo o vsaki okoliščini, v kateri se njihove izpovedbe ne ujemajo, in njihov odgovor vpiše v zapisnik.

230. člen

Predmete, ki so v zvezi s kaznivim dejanjem ali ki se uporabijo za dokaz, obdolženec najprej opiše; nato pa se mu pokažejo, da se vidi, ali jih bo prepoznal. Če se taki predmeti ne morejo prinesti, se obdolženec odpelje na kraj, kjer so.

231. člen

(1) Obdolženčeva izpovedba se vpiše v zapisnik v obliki pripovedovanja; vprašanja in odgovori nanje se vpišejo v zapisnik, če to zahtevajo stranke ali zagovornik ali če preiskovalni sodnik meni, da je to potrebno. Iz zapisnika mora biti razvidno, na čigavo vprašanje je dan odgovor.

(2) Obdolžencu se lahko dovoli, da svojo izpovedbo sam narekuje v zapisnik.

232. člen

Kljub priznanju obdolženca mora sodišče, ki vodi postopek, zbirati še druge dokaze. Če je priznanje jasno in popolno in če je podprto tudi z drugimi dokazi, se nadaljnji dokazi zbirajo samo na predlog strank.

233. člen

(1) Obdolženec se zasliši po tolmaču v primerih, ki so določeni v tem zakonu.

(2) Če je obdolženec gluh, se mu postavljajo vprašanja pisno, če pa je nem, se zahteva od njega, da odgovori pisno. Če se zaslišanje ne more opraviti na ta način, se pokliče za tolmača nekdo, ki se zna sporazumeti z obdolžencem.

(3) Če tolmač ni že zaprisežen, mora priseči, da bo vprašanja, ki se postavljajo obdolžencu, in njegove izjave natančno prevedel.

(4) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na izvedence, se smiselno uporabljajo za tolmače.

5. **Zaslišavanje prič**

234. člen

(1) Za priče se vabijo osebe, za katere je verjetno, da bi mogle kaj povedati o kaznivem dejanju in storilcu in o drugih pomembnih okoliščinah.

(2) Oškodovanec, oškodovanec kot tožilec in zasebni tožilec se smejo zaslišati kot priče.

(3) Vsakdo, kdor je povabljen za pričo, se je dolžan odzvati vabilu in, če ni v tem zakonu določeno drugače, tudi pričati.

235. člen

Kot priča ne sme biti zaslišan:

1) kdor bi s svojo izpovedbo prekršil dolžnost varovanja tajnih podatkov, dokler ga pristojni organ ne odveže te dolžnosti;

2) obdolženčev zagovornik o tem, kar mu je obdolženec zaupal kot svojemu zagovorniku, razen če obdolženec to sam zahteva.

235.a člen

(1) Če predstojnik pristojnega organa (predstojnik), ki je prejel obrazloženo zahtevo sodišča za odvezo dolžnosti varovanja tajnosti priče iz 1. točke 235. člena tega zakona (priča), meni, da odveza deloma ali v celoti ni mogoča, ker bi razkritje tajnosti podatkov resno ogrozilo življenje ali osebno varnost take priče ali posameznika, ki je sodeloval s pristojnim organom, ali njunega bližnjega ali državno varnost ali učinkovitost taktike in metod dela pristojnega organa ali so podani drugi zakonski razlogi ali ustavno ali zakonsko varovani interesi ali pravice, mora najkasneje v petnajstih dneh po prejemu zahteve o tem posredovati obrazloženo pisno mnenje predsedniku višjega sodišča (predsednik), v katerega območje sodi sodišče, ki je podalo zahtevo.

(2) Predstojnik mora predsedniku omogočiti seznanitev z vsemi podatki, za katere meni, da ne dopuščajo odveze dolžnosti varovanja tajnosti. Če se predstojnik sklicuje na posebne razloge varovanja tajnosti, mora predsedniku omogočiti seznanitev s tajnimi podatki v prostorih, na način in v času, ki jih določi predstojnik.

(3) Predsednik obvesti stranke in zagovornika o uvedbi postopka po tem členu in o mnenju predstojnika pristojnega organa ter jim omogoči, da se v pisni vlogi v treh dneh izjavijo o utemeljenosti razlogov varovanja tajnosti.

(4) Predsednik pri odločanju o odvezi dolžnosti varovanja tajnosti presodi, ali zahteve spoštovanja jamstev v kazenskem postopku prevladajo nad razlogi, da se tajnost ne razkrije. Pri odločanju ni vezan na razloge, ki jih navaja predstojnik, in je dolžan upoštevati tudi druge pomembne razloge, ki narekujejo, da se tajnost ne razkrije. Za odločanje predsednik smiselno uporablja peti odstavek 240.a člena tega zakona.

(5) Če odredi, da se pričo odveže dolžnosti varovanja tajnosti, predsednik v sklepu po uradni dolžnosti določi obseg in pogoje razkritja tajnosti ter s smiselno uporabo določb prvega odstavka 240.a člena tega zakona tudi morebitne zaščitne ukrepe.

(6) Zoper sklep predsednika, da se priča odveže ali da se ne odveže dolžnosti varovanja tajnosti, smejo stranke in zagovornik vložiti pritožbo v treh dneh od vročitve prepisa sklepa. O pritožbi odloči predsednik vrhovnega sodišča s smiselno uporabo določb tega člena.

235.b člen

(1) Če je treba v kazenskem postopku zaslišati pričo, glede katere je odrejen zaščitni ukrep po določbi petega odstavka 235.a člena tega zakona, se preiskovalni sodnik, sodnik posameznik oziroma predsednik senata seznanijo z nujno potrebnimi podatki, ki se nanašajo na identiteto priče, z vpogledom v spis pri predsedniku sodišča iz prvega odstavka 235.a člena tega zakona ali pa preizkus njene istovetnosti opravijo z njegovo pomočjo ob smiselni uporabi šestega odstavka 240.a člena tega zakona.

(2) Sodnik med zaslišanjem priče iz prvega odstavka tega člena prepove vprašanja, pri katerih bi lahko odgovori nanje razkrili tajnost, ki so jo dolžni varovati, v večjem obsegu od dovoljenega.

236. člen

(1) Dolžnosti pričevanja so oproščeni:

1) obdolženčev zakonec oziroma oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti;

2) obdolženčevi krvni sorodniki v ravni vrsti, sorodniki v stranski vrsti do vštetega tretjega kolena in sorodniki po svaštvu do vštetega drugega kolena;

3) obdolženčev posvojenec in posvojitelj;

4) verski spovednik o tistem, o čemer se mu je spovedal obdolženec ali druga oseba;

5) odvetnik, zdravnik, socialni delavec, psiholog ali kakšna druga oseba o dejstvih, za katera je zvedel pri opravljanju poklica, če velja dolžnost, da mora ohraniti kot tajnost tisto, kar je zvedel pri opravljanju svojega poklica, razen v primerih iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona ali če so izpolnjeni pogoji, določeni v zakonu, pod katerimi so te osebe odvezane dolžnosti varovanja tajnosti oziroma so dolžne posredovati zaupne podatke pristojnim organom;

6) urednik, novinar ali avtor prispevka glede razkritja vira informacij, razen če je razkritje nujno za preprečitev neposredne nevarnosti za življenje ali zdravje ljudi ali za preprečitev izvršitve kaznivega dejanja, za katerega je predpisana kazen treh ali več let zapora ali kaznivega dejanja pridobivanja oseb, mlajših od petnajst let, za spolne namene po 173.a členu, prikazovanja, posesti, izdelave in posredovanja pornografskega gradiva po 176. členu ali zlorabe uradnega položaja ali uradnih pravic po 257. členu Kazenskega zakonika.

(2) Sodišče, ki vodi postopek, je dolžno poučiti osebe, omenjene v prejšnjem odstavku, da jim ni treba pričati, vsakokrat preden jih zasliši, brž ko zve, da gre za okoliščine, zaradi katerih so oproščene dolžnosti pričevanja. Če priča izjavi, da se odpoveduje tej pravici in da želi pričati, se jo mora opozoriti, da se bo na njeno izpovedbo lahko oprla sodna odločba, četudi se bo na glavni obravnavi odpovedala pričevanju. Pouk in odgovor se vpišeta v zapisnik.

(3) Mladoletne osebe, ki glede na svojo starost in duševno razvitost ne more razumeti pomena pravice, da ni dolžna pričati, ni dovoljeno zaslišati kot priče, razen če to zahteva sam obdolženec ali če sodišče oceni, da je to v njeno največjo korist.

(4) Kdor ima razlog, da odreče pričevanje proti enemu od obdolžencev, je oproščen dolžnosti pričevanja tudi proti drugim obdolžencem, če se njegova izpovedba po naravi stvari ne da omejiti samo nanje.

237. člen

Če je bil kot priča zaslišan kdo, ki ne bi smel biti zaslišan kot priča (235. člen), ali kdo, ki ni bil dolžan pričati (236. člen), pa o tem ni bil poučen ali se ni izrecno odpovedal tej pravici, ali pa pouk in odpoved pričevanju nista zapisana v zapisnik, ali če je bila v nasprotju s tretjim odstavkom 236. člena tega zakona zaslišana mladoletna oseba, ki ni mogla razumeti pomena pravice, da ni dolžna pričati, ali če je bila izpovedba priče izsiljena s silo, grožnjo ali kakšnim drugim podobnim prepovedanim sredstvom (tretji odstavek 266. člena), ne sme sodišče na tako izpovedbo opreti svoje odločbe.

238. člen

Priča ni dolžna odgovarjati na posamezna vprašanja, če je verjetno, da bi s tem spravila sebe ali svojega bližnjega sorodnika (1. do 3. točka prvega odstavka 236. člena) v hudo sramoto, znatno materialno škodo ali v kazenski pregon.

239. člen

(1) Priče se vabijo s pisnim vabilom, v katerem se navede: ime, priimek in poklic vabljenega, kdaj in kam naj pride, kazen-

ska zadeva, zaradi katere je vabljen, navedba, da se vabi kot priča, pouk o dolžnosti primerno opravičiti svoj izostanek (peti in šesti odstavek 193. člena), in opozorilo na posledice neopravičenega izostanka; če gre za kaznivo dejanje, ki se preganja na predlog, se oškodovanca, ki je vabljen kot priča, v vabilu opozori, da se bo v primeru neopravičenega izostanka štelo, da je umaknil predlog za pregon (244. člen). Oškodovanca, ki je vabljen kot priča, se opozori tudi, da lahko predlog za pregon umakne do konca glavne obravnave in da bo z umikom izgubil pravico, da ga vnovič poda ter da bo v primeru, če predlog umakne po začetku glavne obravnave, moral plačati stroške kazenskega postopka, razen če bo obdolženec izjavil, da jih bo plačal sam.

(2) Mladoletna oseba, ki še ni dopolnila šestnajst let, se vabi za pričo po njenih starših oziroma po zakonskem zastopniku, razen če to ni mogoče zaradi tega, ker je treba hitro ravnati, ali zaradi drugih okoliščin.

(3) Priče, ki se zaradi starosti, bolezni ali hudih telesnih hib ne morejo odzvati vabilu, se smejo zaslišati v njihovem stanovanju.

240. člen

(1) Priče se zaslišujejo vsaka zase in brez navzočnosti drugih prič. Priča mora dajati odgovore ustno.

(2) Pričo je treba najprej opomniti, da je dolžna govoriti resnico in da ne sme ničesar zamolčati, nato pa jo opozoriti, da pomeni kriva izpovedba kaznivo dejanje. Pričo je treba opozoriti tudi, da ni dolžna odgovarjati na vprašanja iz 238. člena tega zakona in to opozorilo vpisati v zapisnik.

(3) Pričo je treba nato vprašati za ime in priimek, poklic, prebivališče, rojstni kraj, dan, mesec in leto rojstva, EMŠO in njeno razmerje do obdolženca in oškodovanca. Opozoriti jo je treba, da mora sporočiti sodišču spremembo naslova in prebivališča oziroma naslova zaposlitve, ter jo poučiti, kadar v primeru iz tega in 66. člena tega zakona ni dolžna navesti naslova in prebivališča. Policist oziroma pooblaščena oseba drugega državnega organa, ki ima pooblastila policije, ki nastopa kot priča, lahko namesto prebivališča navede naslov in naziv enote, ki ji pripada, druga uradna oseba in osebe, navedene v 5. in 6. točki prvega odstavka 236. člena tega zakona, pa naslov in naziv zaposlitve, če so vabljene kot priče zaradi svojega dela. Od neposrednega izvajalca ukrepov po 149.a, 150., 151., 155. in 155.a členu tega zakona se praviloma ne zahteva osebnih podatkov, ampak zadostuje, če se identificira s službenim delovnim imenom in uradnim dokumentom, ki potrjuje njegovo istovetnost.

(4) Pri zaslišanju mladoletne osebe, zlasti če je bila s kaznivim dejanjem oškodovana, je treba ravnati obzirno, da zaslišanje ne bi škodljivo vplivalo na njeno duševno stanje. Če je potrebno, se zaslišanje mladoletne osebe opravi s pomočjo pedagoga ali kakšnega drugega strokovnjaka. Pri zaslišanju priče, mlajše od 15 let, je lahko navzoča oseba, ki ji priča zaupa.

(5) Zaslišanje priče, ki je oškodovanec s posebnimi potrebami po zaščiti, se glede na njene osebne okoliščine lahko opravi s pomočjo strokovnjaka ustrezne stroke, navzoča pa je lahko tudi oseba, ki jo priča sama izbere, razen če bi bilo to v nasprotju z interesi uspešne izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka ali koristmi priče.

(6) Zaslišanje priče, ki je oškodovanec s posebnimi potrebami po zaščiti, se glede na njene osebne okoliščine lahko opravi v posebej prilagojenih prostorih. Zaslišanje priče, mlajše od 15 let, ki je bila oškodovanec kaznivega dejanja iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona, se opravi v posebej prilagojenih prostorih, razen če to ni potrebno zaradi opravičljivih razlogov, ki jih mora sodišče posebej obrazložiti.

240.a člen

(1) Če bi zaradi razkritja posameznih osebnih podatkov ali celotne identitete določene priče nastala resna nevarnost za njeno življenje ali telo, življenje ali telo njenega bližnjega sorodnika (1. do 3. točka prvega odstavka 236. člena) ali oseb, ki jih v skladu z določbami zakona iz tretjega odstavka 141.a člena tega zakona predlaga priča, lahko sodišče za zaščito določene priče ali njenega bližnjega odredi enega ali več zaščitnih ukrepov kot so:

1) izbris vseh ali posameznih podatkov iz tretjega odstavka 240. člena tega zakona iz kazenskega spisa;

2) označitev vseh ali nekaterih podatkov iz prejšnje točke za podatke, ki zaradi interesov postopka niso javno dostopni;

3) odredba obdolžencu, zagovorniku, oškodovancu, ali njihovim zakonitim zastopnikom in pooblaščencem, da morajo ohraniti v tajnosti posamezna dejstva ali podatke;

4) določitev psevdonima priči;

5) zaslišanje s pomočjo tehničnih sredstev (zaščitna stena, naprava za popačenje glasu, prenos zvoka iz posebnega prostora in podobna tehnična zaščitna sredstva).

(2) Zaščitne ukrepe iz prejšnjega odstavka s pisnim sklepom odredi preiskovalni sodnik na predlog državnega tožilca, priče, oškodovanca, obdolženca, njihovih zakonitih zastopnikov in pooblaščencev ali po uradni dolžnosti. Sklep ne sme vsebovati podatkov, ki bi lahko privedli do razkritja podatkov, ki so predmet zaščitnega ukrepa.

(3) Pred izdajo sklepa o uporabi zaščitnih ukrepov preiskovalni sodnik od priče pridobi podatke iz tretjega odstavka 240. člena tega zakona. V primeru odreditve zaščitnih ukrepov se ustrezni podatki iz tretjega odstavka 240. člena tega zakona takoj po identifikaciji in pred zaslišanjem priče izločijo iz spisa in hranijo kot podatki, ki zaradi interesov postopka niso javno dostopni. Njihov pregled in uporaba sta dopustna samo v postopku odločanja o pritožbi zoper sklep iz prejšnjega odstavka in v primeru preverjanja identitete po devetem odstavku tega člena.

(4) Sklep o uporabi zaščitnih ukrepov, s katerimi se identiteta priče obdolžencu in njegovemu zagovorniku v celoti prikrije (anonimna priča), lahko preiskovalni sodnik izda samo po opravljenem posebnem naroku, če oceni:

1) da obstaja resna nevarnost za življenje ali telo priče, življenje ali telo njenega bližnjega sorodnika ali oseb, ki jih v skladu z določbami zakona iz tretjega odstavka 141.a člena tega zakona predlaga priča,

2) da je izpovedba priče pomembna za kazenski postopek,

3) da priča izkazuje zadostno stopnjo verodostojnosti in

4) da interes pravičnosti in uspešne izvedbe kazenskega postopka pretehtata nad interesom obrambe, da se seznani z identiteto priče.

(5) Na naroku iz prejšnjega odstavka je poleg državnega tožilca in priče, za katero se predlaga zaščitni ukrep, lahko prisotno samo še nujno sodno osebje in osebje za zagotavljanje varnosti. Preiskovalni sodnik na naroku vpogleda v predloženo dokumentacijo in zasliši priče ter druge osebe, ki bi lahko nudile podatke, pomembne za njegovo odločitev. Izjave, ki jih na tem naroku dajo priča ali druge osebe, se takoj po naroku izločijo iz spisa in hranijo kot podatki, ki zaradi interesov postopka niso javno dostopni. Njihov pregled in uporaba sta dopustna samo v postopku odločanja o pritožbi zoper sklep iz drugega odstavka in v primeru preverjanja identitete po devetem odstavku tega člena. Če preiskovalni sodnik na naroku ugotovi, da zaščitni ukrepi iz prvega odstavka tega člena ne zadoščajo za zagotovitev osebne varnosti, lahko državnemu tožilcu predlaga, da poda pobudo v skladu z določbami zakona iz tretjega odstavka 141.a člena tega zakona.

(6) Če so glede določene priče že pred zaslišanjem pri preiskovalnem sodniku odrejeni nujni zaščitni ukrepi ali ukrepi v programu zaščite po zakonu iz tretjega odstavka 141.a člena tega zakona, preiskovalni sodnik na naroku iz četrtega odstavka tega člena od priče pridobi podatke iz tretjega odstavka 240. člena tega zakona in preveri, ali gre dejansko za isto pričo, glede katere so bili odrejeni ukrepi. Ugotovitev se vpiše v zapisnik. Pridobljeni podatki se takoj po identifikaciji in pred zaslišanjem priče izločijo iz spisa in hranijo kot podatki, ki zaradi interesov postopka niso javno dostopni. Glede take

priče preiskovalni sodnik s sklepom odloči o prikritju identitete za potrebe sodnega postopka po opravljeni oceni iz 4. točke četrtega odstavka tega člena.

(7) Med zaslišanjem priče, glede katere so odrejeni ukrepi iz prvega odstavka tega člena ali glede katere so odrejeni ukrepi v programu zaščite po zakonu iz tretjega odstavka 141.a člena tega zakona, preiskovalni sodnik prepove vsa vprašanja, pri katerih bi lahko odgovori nanje razkrili zaščitene podatke.

(8) Po izročitvi obtožnice sodišču do konca glavne obravnave opravlja pristojnosti preiskovalnega sodnika iz tega člena predsednik senata.

(9) Če je na glavni obravnavi treba zaslišati pričo, glede katere je bil odrejen zaščitni ukrep iz 4. točke prvega odstavka tega člena ali glede katere je odrejen ukrep po šestem odstavku tega člena, mora predsednik senata pred zaslišanjem preveriti, ali gre dejansko za isto pričo, glede katere je bil odrejen zaščitni ukrep. Ugotovitev se vpiše v zapisnik.

241. člen

(1) Po splošnih vprašanjih se od priče zahteva, naj pove vse, kar ve o zadevi; nato se ji postavljajo vprašanja, da se njene izpovedbe preskusijo, dopolnijo in razjasnijo. Pri zasliševanju priče ni dovoljeno slepiti in tudi ne postavljati takšnih vprašanj, v katerih je že obseženo navodilo, kako naj odgovori.

(2) Pričo je treba vselej vprašati, od kod ve to, o čemer priča.

(3) Priče se smejo soočiti, če se njihove izpovedbe ne ujemajo glede pomembnih dejstev. Soočenci se o vsaki okoliščini, o kateri se njihove izpovedbe ne ujemajo, zaslišijo vsak zase in njihovi odgovori vpišejo v zapisnik. Hkrati se smeta soočiti samo dve priči.

(4) Oškodovanca, ki se zaslišuje kot priča, je treba vprašati, ali želi v kazenskem postopku uveljavljati premoženjskopravni zahtevek.

242. člen

(1) Če je potrebno, da se ugotovi, ali priča pozna osebo ali predmete, se od nje najprej zahteva, naj jih opiše in navede znake, po katerih se razlikujejo; šele potem se ji pokaže oseba ali predmet, in sicer skupaj z drugimi, njej neznanimi osebami oziroma po možnosti skupaj s predmeti iste vrste. Na smiselno enak način je treba ravnati tudi pri prepoznavanju s pomočjo drugih čutil (sluh, tip, voh in drugo).

(2) Pred prepoznavo se pričo opozori po drugem odstavku 240. člena tega zakona.

(3) Preiskovalni sodnik, ki vodi prepoznavo, mora zagotoviti, da priča pred začetkom prepoznave ne vidi oseb ali predmetov, ki jih bo prepoznavala.

(4) O prepoznavi obdolženca se sestavi zapisnik, temu pa se priloži skupni posnetek vseh oseb, ki so bile prepoznavane.

242.a člen

Če obstaja resna nevarnost za življenje ali telo osebe, ki opravlja prepoznavo, oziroma njenih bližnjih sorodnikov (1. do 3. točka prvega odstavka 236. člena) ali če je podana verjetnost, da bo oseba, ki se prepoznava, vplivala na potek prepoznave, se mora prepoznava opraviti tako, da oseba, ki se prepoznava, ne more videti osebe, ki opravlja prepoznavo.

243. člen

Če se priča zaslišuje po tolmaču ali če je gluha ali nema, se zasliši tako, kot je predpisano v 233. členu tega zakona.

244. člen

(1) Če priča, ki je bila v redu povabljena, ne pride in svojega izostanka ne opraviči (peti in šesti odstavek 193. člena), ali če se brez dovoljenja ali opravičenega razloga odstrani s kraja, kjer bi morala biti zaslišana, se sme odrediti da se privede s silo, sme pa se tudi kaznovati z denarno kaznijo, določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona. Če gre za kaznivo dejanje, ki se preganja na predlog in oškodovanec, ki je bil v redu povabljen kot priča, na narok ne pride in svojega izostanka ne opraviči, se šteje, da je umaknil predlog za pregon in se kazenski postopek za to dejanje s sklepom ustavi, če se je že začel.

(2) Če priča pride, pa potem, ko je bila opozorjena na posledice, brez zakonskega razloga noče pričati, se sme kaznovati z denarno kaznijo, določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona; če pa tudi potem noče pričati, se sme zapreti. Zapor traja, dokler priča ni pri volji pričati in dokler njeno pričanje ne postane nepotrebno ali dokler se kazenski postopek ne konča, vendar največ deset dni.

(3) O pritožbi zoper sklep, s katerim je bila izrečena denarna kazen ali odrejen zapor, odloča vselej senat (šesti odstavek 25. člena). Pritožba zoper sklep o zaporu ne zadrži njegove izvršitve.

(4) Vojaške osebe in pripadniki policije se ne smejo zapreti, pač pa se o tem, da niso hoteli pričati, obvesti njihovo pristojno poveljstvo.

244.a člen

(1) V skladu z določbami tega člena se zaslišanje obdolženca ali priče lahko opravi tudi preko videokonference.

(2) Zaslišanje obdolženca ali priče preko videokonference se lahko opravi, če:

1. gre za zaščiteno osebo po zakonu, ki ureja zaščito prič, in bi s prihodom k organu, ki opravlja zaslišanje, nastala resna nevarnost za njeno življenje ali telo, življenje ali telo oseb, ki so z njo v razmerju iz 1. do 3. točke prvega odstavka 236. člena tega zakona, ali oseb, ki jih je predlagala v skladu z določbami zakona, ki ureja zaščito prič,

2. gre za anonimno pričo in bi s prihodom k organu, ki opravlja zaslišanje, nastala resna nevarnost za njeno življenje ali telo, življenje ali telo oseb, ki so z njo v razmerju iz 1. do 3. točke prvega odstavka 236. člena tega zakona, ali oseb, ki jih je predlagala v skladu z določbami zakona, ki ureja zaščito prič,

3. je pristojni organ podal ustrezno zaprosilo drugi državi v skladu z zakonom ali mednarodno pogodbo, ali

4. zaradi drugih upravičenih razlogov ni zaželeno ali možno, da bi oseba prišla k organu, ki opravlja zaslišanje.

(3) Če je podan pogoj iz 4. točke prejšnjega odstavka, se lahko tudi zaslišanje izvedenca opravi preko videokonference.

(4) Zaslišanje preko videokonference se opravi s smiselno uporabo določb tega zakona o zaslišanju obdolženca, priče ali izvedenca, če drug zakon, obvezujoča mednarodna pogodba ali obvezujoč pravni akt mednarodne organizacije ne določa drugače.

(5) Ob obdolžencu, priči ali izvedencu, ki je v času zaslišanja preko videokonference na ozemlju Republike Slovenije, mora biti prisotna pristojna oseba organa, ki opravlja zaslišanje, ali druga oseba, ki jo ta organ pooblasti in ki zagotovi ustrezno identifikacijo zaslišane osebe. Pri takem zaslišanju so lahko navzoči zagovornik in osebe, ki skrbijo za varnost. Če se zaslišanje posname z ustreznimi tehničnimi sredstvi za zvočno-slikovno snemanje, se lahko identiteta obdolženca, priče in izvedenca preveri na drug ustrezen način, zabeležen na posnetku. Udeležence se v primeru iz prejšnjega stavka z vabilom hkrati obvesti o načinu preverjanja identitete skupaj s podatki in navodili za uporabo videokonferenčnega sistema.

(6) Ob obdolžencu, priči ali izvedencu, ki se preko videokonference za potrebe domačega kazenskega postopka zaslišuje na ozemlju druge države, mora pristojni organ iz 3. točke drugega odstavka tega člena zagotoviti, da je ob obdolžencu, priči ali izvedencu navzoča pristojna oseba pristojnega organa te države, ki zagotovi identifikacijo zaslišane osebe. Pri takem zaslišanju je lahko navzoč tudi zagovornik.

(7) V primeru zaslišanja iz prejšnjega odstavka ali če se zaslišanje posname z ustreznimi tehničnimi sredstvi za zvočno-slikovno snemanje, podpisi udeležencev na zapisniku, ki se vodi o procesnem dejanju, niso potrebni.

6. **Ogled**

245. člen

Ogled se opravi, kadar je za ugotovitev ali razjasnitev kakšnega pomembnega dejstva v postopku potrebno neposredno opazovanje oziroma zaznavanje. Pri ogledu se lahko uporabljajo tudi tehnična sredstva.

246. člen

(1) Da se preverijo izvedeni dokazi ali ugotovijo dejstva, ki so pomembna za razjasnitev stvari, sme organ, ki vodi postopek, odrediti rekonstrukcijo dogodka tako, da se ponovijo dejanja ali situacije v razmerah, v katerih se je po izvedenih dokazih dogodek pripetil. Če so v izpovedbah posameznih prič ali obdolžencev dejanja ali situacije prikazani različno, se rekonstrukcija dogodka opravi praviloma z vsakim izmed njih posebej.

(2) Rekonstrukcija se ne sme opravljati tako, da bi se žalila javni red in morala ali da bi bilo v nevarnosti življenje ali zdravje ljudi.

(3) Pri rekonstrukciji se smejo po potrebi znova izvesti posamezni dokazi.

247. člen

(1) Organ, ki opravlja ogled ali rekonstrukcijo dogodka, lahko zahteva pomoč strokovnjaka kriminalistično-tehnične, prometne ali druge stroke, ki po potrebi tudi išče, zavaruje ali opisuje sledove, opravi potrebna merjenja in snemanja, napravi skice ali zbere druge podatke.

(2) Na ogled ali rekonstrukcijo dogodka se lahko povabi tudi izvedenec, če naj bi bila njegova navzočnost koristna za izvid in mnenje.

7. **Izvedenstvo**

248. člen

Kadar je za ugotovitev ali presojo kakšnega pomembnega dejstva potrebno dobiti izvid in mnenje nekoga, ki ima potrebno strokovno znanje, se odredi, naj to opravijo izvedenci.

249. člen

(1) Izvedenstvo odredi s pisno odredbo organ, ki vodi postopek. V odredbi navede, katera dejstva naj se ugotovijo ali presodijo s pomočjo izvedencev in komu naj bo izvedensko delo zaupano. Odredba se vroči tudi strankam.

(2) Če je za določeno vrsto izvedenskega dela strokoven javni zavod ali če se da izvedensko delo opraviti v okviru državnega organa, se tako delo, zlasti če je bolj zamotano, zaupa praviloma takemu javnemu zavodu oziroma organu. Javni zavod oziroma organ določi enega ali več strokovnjakov, ki naj to delo opravijo.

(3) Kadar določi izvedenca organ, ki vodi postopek, določi praviloma enega izvedenca; če je izvedensko delo zamotano, pa dva ali več.

(4) Če so za kakšno vrsto izvedenskega dela imenovani sodni izvedenci, sme sodišče postaviti druge izvedence samo, če bi bilo nevarno odlašati, če so sodni izvedenci zadržani ali če to zahtevajo druge okoliščine.

250. člen

(1) Kdor je povabljen kot izvedenec, se je dolžan odzvati vabilu in podati svoj izvid in mnenje.

(2) Če izvedenec, ki je bil v redu povabljen, ne pride, pa svojega izostanka ne opraviči, ali če noče opraviti izvedenskega dela, se sme kaznovati z denarno kaznijo določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona; če neopravičeno ne pride, se sme tudi prisilno privesti.

(3) O pritožbi zoper sklep, s katerim je bila izrečena denarna kazen, odloči senat (šesti odstavek 25. člena).

251. člen

(1) Za izvedenca se ne sme postaviti, kdor ne sme biti zaslišan kot priča (235. člen) ali kdor je oproščen dolžnosti pričevanja (236. člen) kot tudi ne tisti, proti katerem je bilo storjeno kaznivo dejanje; če pa je bil postavljen, se sodna odločba ne sme opirati na njegov izvid in mnenje.

(2) Razlog za izločitev izvedenca (44. člen) je podan tudi glede oseb, ki so skupaj z obdolžencem ali oškodovancem v delovnem razmerju pri istem delodajalcu, kot tudi glede oseb, ki so v delovnem razmerju pri oškodovancu ali obdolžencu.

(3) Za izvedenca se praviloma ne vzame, kdor je bil zaslišan kot priča.

(4) Če je dovoljena posebna pritožba zoper sklep, s katerim je bila zavrnjena zahteva za izločitev izvedenca (četrti odstavek 42. člena), odloži pritožba delo izvedenca, razen, če bi bilo nevarno odlašati.

252. člen

(1) Pred začetkom dokazovanja po izvedencih je treba izvedencu naročiti, naj predmet skrbno pregleda, natančno navede vse, kar opazi in dožene in naj poda svoje mnenje nepristransko in v skladu s pravili znanosti ali strokovnega znanja. Posebej ga je treba opozoriti, da pomeni kriva izpovedba kaznivo dejanje.

(2) Od izvedenca se sme zahtevati, naj pred začetkom svojega dela priseže. Do glavne obravnave sme izvedenec priseči samo pred sodiščem, in sicer tedaj, če se je bati, da bo zadržan in ne bo mogel priti na glavno obravnavo. Vzrok, zakaj je bil zaprisežen, se navede v zapisniku. Stalni zaprisežen izvedenec se pred začetkom svojega dela samo opomni na dano prisego. Prisega se opravi, kakor je to določeno v 333. členu tega zakona.

(3) Organ, pred katerim teče postopek, vodi dokazovanje, pokaže izvedencu predmete, ki naj jih pregleda, mu postavlja vprašanja in zahteva po potrebi pojasnila glede njegovega izvida in mnenja.

(4) Izvedencu se smejo dajati pojasnila, sme se mu pa tudi dovoliti pregled spisov. Izvedenec lahko predlaga, naj se izvedejo dokazi ali preskrbijo predmeti in podatki, ki so pomembni za izvid in mnenje. Če je navzoč pri ogledu, rekonstrukciji dogodka ali pri kakšnem drugem preiskovalnem dejanju, lahko predlaga, naj se razjasnijo posamezne okoliščine ali naj se tistemu, ki se zaslišuje, postavijo posamezna vprašanja.

253. člen

(1) Izvedenec pregleda predmete v navzočnosti organa, ki vodi postopek, in zapisnikarja, razen če je za pregled potrebna dolgotrajna preiskava ali če se preiskava opravi v zavodu oziroma pri državnem organu ali če je to iz moralnih ozirov neprimerno.

(2) Če je za izvedenstvo potrebna analiza kakšne snovi, se da izvedencu, če je to mogoče, na razpolago le del take snovi, potrebna količina ostanka pa spravi za primer poznejših analiz.

254. člen

Izvid in mnenje izvedenca se takoj vpišeta v zapisnik. Izvedencu se lahko dovoli, da da svoj pisni izvid oziroma pisno mnenje pozneje, v roku, ki mu ga določi organ, pred katerim teče postopek.

255. člen

(1) Če je izvedenstvo zaupano strokovnemu zavodu ali državnemu organu, ga organ, ki vodi postopek, opozori, da pri dajanju izvida in mnenja ne more sodelovati oseba iz 251. člena tega zakona in tudi ne nekdo, pri kateremu je podan kakšen razlog za izločitev od izvedenstva, ki je določen v tem zakonu, in na posledice, če bi dal kriv izvid in mnenje.

(2) Strokovnemu zavodu oziroma državnemu organu se da na razpolago gradivo, ki je potrebno za izvedensko delo;

če je potrebno, pa se ravna po četrtem odstavku 252. člena tega zakona.

(3) Strokovni zavod oziroma državni organ pošlje sodišču pisni izvid in mnenje, ki ga podpišejo tisti, ki so opravili izvedensko delo.

(4) Stranke lahko zahtevajo od predstojnika strokovnega zavoda oziroma državnega organa, naj jim sporoči imena strokovnjakov, ki bodo opravili izvedensko delo.

(5) Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka 252. člena tega zakona se ne uporabljajo, kadar je izvedensko delo zaupano strokovnemu zavodu ali državnemu organu. Organ, pred katerim teče postopek, lahko zahteva od strokovnega zavoda oziroma organa pojasnila glede danega izvida in mnenja.

256. člen

V zapisniku o izvedenskem delu ali v pisnem izvidu in mnenju je treba navesti, kdo je to delo opravil, ter njegov poklic, strokovno izobrazbo in specialnost.

257. člen

Če se podatki izvedencev v njihovem izvidu bistveno razlikujejo ali če je njihov izvid nejasen, nepopoln ali pa sam s seboj ali z raziskanimi okoliščinami v nasprotju, pa se te pomanjkljivosti ne dajo odpraviti z novim zaslišanjem izvedencev, se dokazovanje ponovi z istimi ali drugimi izvedenci.

258. člen

Če so v mnenju izvedencev nasprotja ali pomanjkljivosti ali če nastane utemeljen dvom o pravilnosti danega mnenja, pa se te pomanjkljivosti ali dvom ne dajo odpraviti z novim zaslišanjem, se zahteva mnenje drugih izvedencev.

259. člen

(1) Pregled in raztelešenje trupla se opravi vselej, kadar je v kakšnem smrtnem primeru podan sum ali je očitno, da je bila smrt povzročena s kaznivim dejanjem ali da je v zvezi z izvršitvijo kaznivega dejanja. Če je truplo že pokopano, se odredi izkop, da se truplo pregleda in raztelesi.

(2) Pri raztelešenju trupla je treba storiti vse, kar je potrebno, da se ugotovi istovetnost trupla; v ta namen se posebej opišejo njegove zunanje in notranje telesne posebnosti.

260. člen

(1) Če se izvedensko delo ne opravi v strokovnem zavodu, opravi pregled in raztelešenje trupla en zdravnik, po potrebi pa tudi dva ali več zdravnikov, ki naj bodo po možnosti iz sodnomedicinske stroke. To izvedensko delo vodi preiskovalni sodnik, ki v zapisnik vnese izvid in mnenje izvedencev.

(2) Za izvedenca se ne sme določiti zdravnik, ki je umrlega zdravil. Pri raztelešenju trupla se lahko zaradi pojasnila o poteku in okoliščinah bolezni zdravnik, ki je umrlega zdravil, zasliši kot priča.

261. člen

(1) V svojem mnenju morajo izvedenci navesti zlasti neposreden vzrok smrti, kaj ga je sprožilo in kdaj je nastopila smrt.

(2) Če je na truplu najdena kakšna poškodba, je treba ugotoviti, ali jo je prizadel kdo drug, in če jo je, s čim, na kakšen način, koliko časa pred nastopom smrti in ali je ta poškodba povzročila smrt. Če je na truplu več poškodb, je treba ugotoviti, ali je bila vsaka poškodba prizadejana z istim sredstvom in katera je povzročila smrt; če pa je bilo več poškodb smrtnih, je treba ugotoviti, katere od njih so s svojim skupnim delovanjem povzročile smrt.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka je treba posebej dognati, ali je sama vrsta in splošna narava poškodbe povzročila smrt ali pa so jo povzročile osebne lastnosti ali posebnost poškodovančevega organizma ali so jo povzročile slučajne okoliščine ali okoliščine, v katerih je bila poškodba prizadejana.

(4) Poleg tega je treba dognati, ali bi bila mogla pravočasna pomoč odvrniti smrt.

262. člen

(1) Pri pregledu in raztelešenju zarodka je treba posebej dognati njegovo starost, zmožnost za življenje zunaj maternice in vzrok, zakaj je zamrl.

(2) Pri pregledu in raztelešenju trupla novorojenčka je treba posebej dognati, ali je bil rojen živ ali mrtev, ali je bil zmožen za življenje, kako dolgo je živel, kdaj je umrl in kaj je bilo vzrok njegove smrti.

263. člen

(1) Če je podan sum zastrupitve, se pošljejo sumljive snovi, ki so bile najdene v truplu ali pa drugje, zavodu, ki opravlja toksikološke preiskave, da opravi izvedensko delo.

(2) Pri pregledu sumljivih snovi mora izvedenec posebej ugotoviti vrsto, količino in učinek najdenega strupa; če gre za pregled snovi, ki so bile vzete iz trupla, pa po možnosti tudi količino uporabljenega strupa.

264. člen

(1) Pri telesnih poškodbah opravi izvedenec svoje delo praviloma tako, da poškodovanca pregleda; če to ni mogoče ali ni nujno potrebno, pa na podlagi medicinske dokumentacije ali drugih podatkov v spisih. Pri pregledu je treba spoštovati telesno in duševno celovitost poškodovanca.

(2) Ko natančno opiše poškodbe, da izvedenec svoje mnenje zlasti o vrsti in teži vsake posamezne poškodbe in o njihovem skupnem učinku glede na njihovo naravo in posebne okoliščine primera, kakšen učinek imajo ponavadi takšne poškodbe in kakšen učinek so imele v konkretnem primeru, ter s čim in na kakšen način so bile prizadejane.

264.a člen

Za razgovor, ki ga izvedenec opravi z oškodovancem, se smiselno uporabljajo določbe petega odstavka 65. člena tega zakona in šestega odstavka 240. člena tega zakona.

265. člen

(1) Psihiatrični pregled obdolženca se sme odrediti, če:

– nastane sum, da ob storitvi kaznivega dejanja ni bil prišteven zaradi duševne motnje ali duševne manjrazvitosti ali je bila zaradi takšnega stanja ali zaradi kakšne druge trajne in hude duševne motenosti njegova prištevnost zmanjšana, ali

– obstaja resen dvom, da se zaradi svojega duševnega stanja ne more udeleževati kazenskega postopka.

(2) Če je po mnenju izvedenca psihiatrične stroke potrebno daljše opazovanje, se obdolženec pošlje na opazovanje v ustrezen zdravstveni zavod. Sklep o tem izda sodišče na predlog državnega tožilca po predhodnem zaslišanju zagovornika in obdolženca, če njegovo zdravstveno stanje to dopušča. Opazovanje sme trajati največ en mesec. V primeru iz prve alineje prejšnjega odstavka se sme opazovanje na obrazložen predlog državnega tožilca in po poprejšnjem mnenju izvedenca psihiatrične stroke ter po predhodnem zaslišanju zagovornika podaljšati še za največ en mesec. Pritožba zoper sklep, s katerim se ukrep podaljša, ne zadrži izvršitve sklepa.

(3) Če izvedenec psihiatrične stroke ugotovi pri obdolžencu duševno motnjo, duševno manjrazvitost ali kakšno drugo trajno in hudo duševno motenost, določi njeno naravo, vrsto, stopnjo in trajnost ter da mnenje o tem, kako je ob storitvi kaznivega dejanja tako duševno stanje vplivalo na obdolženčevo prištevnost (29. člen kazenskega zakonika) ter kako še zdaj vpliva na njegovo pojmovanje in ravnanje; oziroma ali gre za tako duševno stanje, da se obdolženec ne more udeleževati kazenskega postopka, in koliko časa bo predvidoma trajala njegova procesna nesposobnost.

(4) Če sodišče pošlje v zdravstveni zavod obdolženca, ki mu je odrejen pripor, obvesti zavod o tem, zakaj je bil odrejen pripor, da zavod ukrene, kar je potrebno za zagotovitev namena pripora. Sodišče obvesti zavod tudi o morebitnem podaljšanju ali odpravi pripora.

(5) Obdolžencu, ki se pošlje na opazovanje po drugem odstavku tega člena in nima zagovornika, je treba postaviti zagovornika po uradni dolžnosti pred izdajo sklepa o opazovanju.

(6) Čas, ki ga prebije v zdravstvenem zavodu, se obdolžencu všteje v pripor oziroma v morebitno kazen.

266. člen

(1) Telesni pregled obdolženca se opravi tudi brez njegove privolitve, če je treba dognati dejstva, ki so pomembna za kazenski postopek. Telesni pregled drugih oseb se sme opraviti brez njihove privolitve samo tedaj, če je treba dognati, ali je na njihovem telesu določena sled ali posledica kaznivega dejanja.

(2) Odvzem krvi in druga zdravniška dejanja, ki se po pravilih zdravniške znanosti opravijo zaradi analize in ugotovitve drugih dejstev, pomembnih za kazenskih postopek, se smejo opraviti tudi brez privolitve tistega, ki se pregleda, razen če bi zaradi tega nastala škoda za njegovo zdravje.

(3) Ni dovoljeno, da bi se pri obdolžencu ali priči uporabili zdravniški posegi ali da bi se jima dala takšna sredstva, s katerimi bi se vplivalo na njuno voljo pri izpovedovanju.

267. člen

(1) Kadar je potreben izvedenski pregled poslovnih knjig, mora organ, pred katerim teče postopek, izvedencem nakazati, v kateri smeri in v kolikšnem obsegu naj pregledajo poslovne knjige ter katera dejstva in okoliščine naj ugotovijo.

(2) Če je potrebno za izvedenski pregled poslovnih knjig podjetja ali druge pravne osebe, da se najprej uredi njihovo knjigovodstvo, obremenjujejo stroški za ureditev knjigovodstva podjetje oziroma drugo pravno osebo.

(3) Sklep o ureditvi knjigovodstva izda organ, ki vodi postopek, na obrazloženo pisno poročilo izvedencev, katerim je bil naložen pregled poslovnih knjig. V sklepu je treba navesti tudi, kolikšen znesek mora podjetje oziroma druga pravna oseba založiti pri sodišču kot predujem za stroške z ureditvijo njegovega knjigovodstva. Zoper ta sklep ni pritožbe.

(4) Ko je knjigovodstvo urejeno, izda organ, ki vodi kazenski postopek, na podlagi poročila izvedencev sklep, s katerim ugotovi višino stroškov, ki so nastali zaradi ureditve knjigovodstva, in določi, da trpi ta znesek podjetje oziroma druga pravna oseba. Podjetje oziroma druga pravna oseba se lahko pritoži glede utemeljenosti odločbe o povrnitvi stroškov in glede njihove višine. O pritožbi odloča senat sodišča prve stopnje (šesti odstavek 25. člena).

(5) Stroški se izterjajo, če niso bili založeni, v dobro organa, ki je naprej izplačal stroške in nagrado izvedencem.

XIX. poglavje
OBTOŽNICA IN UGOVOR ZOPER OBTOŽNICO

268. člen

(1) Ko je končana preiskava, kot tudi kadar se brez preiskave lahko vloži obtožnica (170. člen), sme teči postopek pred sodiščem samo na podlagi obtožnice državnega tožilca oziroma oškodovanca kot tožilca.

(2) Določbe o obtožnici in o ugovoru zoper obtožnico se uporabljajo smiselno tudi za zasebno tožbo, če se ta vloži za kaznivo dejanje iz pristojnosti okrožnega sodišča.

269. člen

(1) Obtožnica obsega:

1) ime in priimek obdolženca z osebnimi podatki (227. člen) in podatki o tem, ali je v priporu in od kdaj ali pa je na prostosti; če pa je bil pred vložitvijo obtožnice izpuščen, koliko časa je bil v priporu;

2) opis dejanja, iz katerega izhajajo zakonski znaki kaznivega dejanja, čas in kraj storitve kaznivega dejanja, predmet na katerem, in sredstvo, s katerim je bilo storjeno kaznivo dejanje ter druge okoliščine, ki so potrebne, da se kaznivo dejanje kar najbolj natančno označi;

3) zakonsko označbo kaznivega dejanja z navedbo določb kazenskega zakona, ki naj se po predlogu tožilca uporabijo;

4) označbo sodišča, pred katerim naj bo glavna obravnava;

5) predlog, kateri dokazi naj se izvedejo na glavni obravnavi, z navedbo imen prič in izvedencev, spisov, ki naj se preberejo, in predmetov, ki so potrebni za dokazovanje;

6) obrazložitev, v kateri so s sklicevanjem na identifikacijske oznake dokumentov pregledno navedena dejstva, ki se bodo dokazovala z izvedbo predlaganih in pregledno navedenih oziroma označenih dokazov, ter stališča tožilca o navedbah obrambe.

(2) Državni tožilec lahko v obtožnici predlaga vrsto in višino kazni, ki naj se izreče obdolžencu, če bo, ko se prvič izjavi o obtožbi, priznal krivdo; predlaga lahko omiljeno kazen, način izvršitve kazni in namesto kazni opozorilno sankcijo, vse pod pogoji in v mejah, ki jih določa kazenski zakon.

(3) Če je obdolženec na prostosti, se sme v obtožnici predlagati, naj se odredi pripor; če je v priporu, pa se sme predlagati, naj se izpusti.

(4) Z isto obtožnico se praviloma obseže več kaznivih dejanj ali več obdolžencev, če se je po 31.a členu tega zakona izvedel enoten predkazenski postopek in če se po 32. členu tega zakona lahko izvede enoten postopek in izda ena sama sodba.

270. člen

(1) Obtožnica se pošlje pristojnemu sodišču v toliko izvodih, kolikor je obdolžencev in zagovornikov, en izvod pa za sodišče.

(2) Takoj po prejemu obtožnice preizkusi predsednik senata, pred katerim naj bo glavna obravnava, ali je obtožnica sestavljena po predpisih (269. člen); če spozna da ni, jo vrne tožilcu, naj jo v treh dneh popravi. Iz opravičenih razlogov lahko senat na tožilčevo zahtevo ta rok podaljša. Če oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec omenjeni rok zamudi, se šteje, da je odstopil od pregona in se postopek ustavi.

271. člen

(1) Če je vložil oškodovanec kot tožilec obtožnico brez preiskave (šesti odstavek 170. člena) ali če je bila vložena zasebna tožba zaradi kaznivega dejanja, za katero ni bila opravljena preiskava, zahteva predsednik senata okrožnega sodišča odločitev senata (šesti odstavek 25. člena), če misli da ni razlogov za pregon, ker so podane okoliščine iz 1., 2., 3. ali 5. točke prvega odstavka 277. člena tega zakona.

(2) Če je oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 170. člena tega zakona vložil obtožnico ali zasebno tožbo brez preiskave za kaznivo dejanje, za katero je predpisana kazen zapora nad pet let, se šteje, da je podal zahtevo za preiskavo.

(3) Zoper sklep senata ima oškodovanec kot tožilec oziroma zasebni tožilec pravico pritožbe.

272. člen

(1) Če je v obtožnici predlagano, naj se zoper obdolženca odredi pripor, odloči o tem senat (šesti odstavek 25. člena) takoj, najpozneje pa v oseminštiridesetih urah.

(2) Če je obdolženec v priporu in je v obtožnici predlagano naj se pripor podaljša, ga sodišče pouči, da lahko v roku 24 ur poda odgovor na predlog. Senat iz prejšnjega odstavka o predlogu odloči v roku treh dni od prejema odgovora oziroma izteka roka za odgovor in izda sklep, s katerim pripor podaljša ali odpravi.

(3) Če je obdolženec v priporu in ob vložitvi obtožnice ni predlagano, naj se pripor podaljša, predsednik senata brez odlašanja izda sklep o odpravi pripora.

(4) Pritožba zoper sklep iz prejšnjih odstavkov ne zadrži njegove izvršitve.

273. člen

(1) Obtožnica se vroči obdolžencu, ki je na prostosti, brez odlašanja, če je v priporu pa v štiriindvajsetih urah po prejemu.

(2) Če je zoper obdolženca odrejen pripor s sklepom senata (272. člen), se mu vroči obtožnica skupaj s sklepom, s katerim je odrejen pripor, takrat, ko se zapre.

(3) Če obdolženec, ki mu je vzeta prostost, ni v zaporih pri sodišču, pri katerem naj bo glavna obravnava, odredi predsednik senata, naj ga takoj pripeljejo v te zapore, kjer se mu vroči obtožnica.

274. člen

(1) Obdolženec ima pravico podati ugovor zoper obtožnico v osmih dneh po njeni vročitvi. Ob vročitvi obtožnice pouči sodišče obdolženca o tej njegovi pravici.

(2) Ugovor zoper obtožnico sme podati brez posebnega pooblastila obdolženca tudi zagovornik, vendar pa ne proti njegovi volji.

(3) Obdolženec se lahko odpove pravici do ugovora zoper obtožnico.

275. člen

(1) Prepozen ugovor in ugovor, ki ga poda neupravičena oseba, završe s sklepom predsednik senata, pred katerim naj bo glavna obravnava. O pritožbi zoper ta sklep odloča senat (šesti odstavek 25. člena).

(2) Če predsednik senata ne završe ugovora po prvem odstavku tega člena, ga predloži skupaj s spisi senatu (šesti odstavek 25. člena), ki nato na seji odloči o njem. Pred odločitvijo se izvod ugovora pošlje tožilcu, ki lahko v treh dneh od prejema ugovora poda odgovor.

276. člen

(1) Če senat ne završe ugovora kot prepoznega ali kot nedovoljenega, vzame v preizkus obtožnico.

(2) Če senat ob ugovoru spozna, da so v obtožnici napake ali pomanjkljivosti (269. člen tega zakona), vrne obtožnico, da se opažene pomanjkljivosti odpravijo. Tožilec mora v treh dneh, odkar mu je bila sporočena odločba senata, predložiti popravljeno obtožnico. Iz opravičenih razlogov sme senat na zahtevo tožilca ta rok podaljšati. Če oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec zamudi omenjeni rok, se šteje, da je odstopil od pregona, postopek pa se ustavi. Če državni tožilec zamudi rok, mora o razlogih obvestiti Vrhovno državno tožilstvo.

(3) Če senat spozna, da je za kaznivo dejanje, ki je predmet obtožbe, pristojno kakšno drugo sodišče, izreče, da je sodišče, kateremu je predložena obtožnica, nepristojno, in pošlje po pravnomočnosti sklepa zadevo pristojnemu sodišču.

(4) Če senat ugotovi, da so v spisih zapisniki ali obvestila iz 83. člena tega zakona, izda sklep o njihovi izločitvi iz spisov. Zoper ta sklep je dovoljena posebna pritožba. Ko postane sklep pravnomočen, poskrbi predsednik senata iz šestega odstavka 25. člena tega zakona, preden pošlje zadevo predsedniku senata, ki razpiše glavno obravnavo, da se izločeni zapisniki in obvestila zaprejo v poseben ovitek in izročijo preiskovalnemu sodniku, da jih shrani ločeno od drugih spisov. Teh zapisnikov in obvestil ni dovoljeno pregledovati in tudi ne uporabiti v postopku.

277. člen

(1) Ko senat sklepa o ugovoru zoper obtožnico, odloči, da se obtožba ne dopusti in da se kazenski postopek ustavi, če ugotovi:

1) da dejanje, ki je predmet obtožbe, ni kaznivo dejanje;

2) da so podane okoliščine, ki izključujejo krivdo ali kaznivost, in da ni razlogov za uporabo varnostnih ukrepov;

3) da je kazenski pregon zastaran, ali je dejanje obseženo z amnestijo ali pomilostitvijo, ali če so podane druge okoliščine, ki izključujejo pregon;

4) da ni zadosti dokazov, da bi bil obdolženec utemeljeno sumljiv dejanja, ki je predmet obtožbe;

5) ali če je podana nesorazmernost med majhnim pomenom kaznivega dejanja (njegova nevarnost je neznatna zaradi narave ali teže dejanja ali zaradi tega, ker so škodljive posledice neznatne ali jih ni ali zaradi drugih okoliščin, v katerih je bilo storjeno in zaradi nizke stopnje storilčeve krivde ali zaradi njegovih osebnih okoliščin) ter posledicami, ki bi jih povzročil kazenski pregon.

(2) Če senat ugotovi, da ni zahteve upravičenega tožilca ali potrebnega predloga ali dovoljenja za pregon ali če so podane druge okoliščine, ki začasno preprečujejo pregon, s sklepom završe obtožnico.

278. člen

(1) Ko sklepa o ugovoru zoper obtožnico državnega tožilca, vloženo po šestem odstavku 170. člena tega zakona, ali o zahtevi predsednika senata v zvezi s to obtožnico (284. člen), ali ko sklepa v primerih iz prvega odstavka 271. člena tega zakona o zahtevi predsednika senata sodišča prve stopnje, ki se ne strinja z obtožnico oškodovanca kot tožilca ali z zasebno tožbo, završe senat s sklepom obtožnico oziroma zasebno tožbo, če spozna da je podan kakšen razlog iz 1., 2., 3. ali 5. točke prvega oziroma iz drugega odstavka prejšnjega člena; če so bila opravljena preiskovalna dejanja, pa tudi, če spozna, da je podan razlog iz 4. točke prvega odstavka omenjenega člena.

(2) Če je bila po ugovoru zoper obtožnico državnega tožilca iz prejšnjega odstavka ali po zahtevi predsednika senata v zvezi s to obtožnico (284. člen) opravljena preiskava (drugi odstavek 276. člena), senat pa po preiskavi spozna, da je podan kakšen razlog iz prvega odstavka prejšnjega člena, odloči s sklepom, da se obtožba ne dopusti in da se kazenski postopek ustavi.

279. člen

Pri sklepu iz tretjega odstavka 276. člena ter iz 277. člena in 278. člena tega zakona senat ni vezan na pravno presojo dejanja, ki jo je tožilec navedel v obtožnici.

280. člen

(1) Če senat ne izda nobenega od sklepov iz prvega do tretjega odstavka 276., 277. in 278. člena tega zakona, zavrne ugovor kot neutemeljen.

(2) Z istim sklepom odloči senat tudi o predlogih za združitev ali izločitev postopka.

281. člen

Če podajo samo nekateri od več obdolžencev ugovor zoper obtožnico in če so razlogi, zaradi katerih je sodišče spoznalo, da se obtožba ne dopusti ali da se obtožnica završe, v korist tudi nekaterim obdolžencem, ki niso podali ugovora, ravna senat tako, kakor da bi bili podali ugovor tudi ti.

282. člen

Vse odločbe, ki jih izda senat v zvezi z ugovorom zoper obtožnico, morajo biti obrazložene, vendar tako, da se s tem ne vpliva naprej na rešitev tistih vprašanj, ki se bodo obravnavala na glavni obravnavi.

283. člen

(1) Zoper odločbo senata iz tretjega odstavka 276. člena tega zakona je dovoljena pritožba, zoper odločbo iz 277. in 278. člena tega zakona pa se lahko pritožita tožilec in oškodovanec. Zoper druge odločbe, ki jih izda senat v zvezi z ugovorom zoper obtožnico, ni pritožbe.

(2) Če se je zoper sklep senata pritožil samo oškodovanec in se pritožbi ugodi, se šteje, da je oškodovanec s pritožbo prevzel pregon.

284. člen

(1) Če ugovor zoper obtožnico ni bil vložen ali je bil završen, sme senat (šesti odstavek 25. člena) na zahtevo predsednika senata, pred katerim naj bo glavna obravnava, odločiti

o vsakem vprašanju, o katerem se na podlagi tega zakona odloča v zvezi z ugovorom. Zahtevo lahko poda le do razpisa predobravnavnega naroka.

(2) Zahtevo iz prejšnjega odstavka lahko predsednik senata poda tudi v primeru, če je bil vložen ugovor zoper obtožnico. V tem primeru lahko zahtevo poda senatu najkasneje ob predložitvi obdolženčevega ugovora senatu.

(3) Določbe drugega odstavka 275. člena in členov 276 do 279 ter 282 in 283 tega zakona se smiselno uporabljajo tudi pri odločanju o zahtevi iz prvega odstavka tega člena.

285. člen

Obtožnica postane pravnomočna z dnem, ko je ugovor zavrnjen; če ugovor ni bil vložen ali je bil zavržen – z dnem, ko je senat, ki je obravnaval zahtevo predsednika senata (284. člen), odločil, da se z obtožnico strinja; če take zahteve ni bilo, pa z dnem, ko je predsednik senata razpisal predobravnavni narok.

B. GLAVNA OBRAVNAVA IN SODBA

XIX.a poglavje
PREDOBRAVNAVNI NAROK

285.a člen

(1) Najpozneje v dveh mesecih po pravnomočnosti obtožnice predsednik senata razpiše predobravnavni narok, na katerem se obtoženec izjavi o krivdi ter o nadaljnjem poteku kazenskega postopka. Na narok se povabijo stranke in zagovornik. Glede vabljenja in javnosti se smiselno uporabljajo določbe o vabljenju na glavno obravnavo in javnosti glavne obravnave. Če predsednik senata v določenem roku ne razpiše predobravnavnega naroka, obvesti predsednika sodišča, iz katerih razlogov predobravnavnega naroka ni razpisal. Predsednik sodišča ukrene, kar je potrebno, da se predobravnavni narok določi v nadaljnjem roku največ dveh mesecev.

(2) O naroku se sestavi zapisnik, ki ga podpišejo navzoče osebe.

(3) V vabilu na narok iz prvega odstavka se obdolženec pouči:

1. da se bo na naroku lahko izjavil o tem, ali krivdo za kaznivo dejanje po obtožbi priznava ali ne priznava;

2. da je udeležba na predobravnavnem naroku, razen v primeru iz četrtega odstavka, obvezna, in da se bo lahko zoper obtoženca, če se brez opravičenega razloga naroka ne bo udeležil, odredila privedba ali pripor;

3. da bo obtoženec na naroku, če ne prizna krivde, lahko predlagal izločitev predsednika senata, izločitev dokazov, dokaze, ki naj jih sodišče izvede na glavni obravnavi ter podal druge procesne predloge in se izjavil o načinu poteka glavne obravnave;

4. da bo imel obtoženec v nadaljnjem poteku kazenskega postopka pravico dajati dokazne in druge predloge ter zahtevati izločitev predsednika senata in izločitev dokazov le pod pogojem, da ne gre za očitno zavlačevanje ali zlorabo pravic;

5. da se s priznanjem krivde, ki se ne more preklicati, obtoženec odpoveduje pravici, da sodišče odloča o obtožbi na glavni obravnavi ter da bo dokazni postopek izveden le glede tistih okoliščin, ki so pomembne za izrek kazenske sankcije;

6. da ima pravico vzeti si zagovornika, ki je lahko navzoč na naroku.

(4) Če na predobravnavni narok ne pride obtoženec, ki je zoper obtožnico vložil ugovor, se narok ne opravi in se šteje, da krivde po obtožbi ne priznava, da se odpoveduje možnosti dogovora o načinu poteka glavne obravnave, ki bo razpisana na podlagi pravnomočne obtožnice, in da posledice iz 3. in 4. točke prejšnjega odstavka veljajo tudi zanj.

(5) Če je soobtožencev več, se predobravnavni narok lahko izvede z vsakim obtožencem posebej.

285.b člen

(1) Narok, na katerem se obdolženec izjavi o krivdi, se sme opraviti le v navzočnosti obeh strank in zagovornika, kadar je obvezna obramba z zagovornikom.

(2) Če državni tožilec ne pride na narok, se le-ta preloži in o tem obvesti Vrhovno državno tožilstvo.

(3) Če na narok ne pride obtoženec ali zagovornik, se narok preloži. Za zagotovitev navzočnosti na naroku, kadar je obvezen, sme predsednik senata zoper obtoženca odrediti privedbo ali pripor pod enakimi pogoji kot veljajo za glavno obravnavo; če na narok ne pride zagovornik, ga lahko predsednik senata kaznuje z denarno kaznijo, določeno v 78. členu tega zakona.

(4) Na naroku predsednik senata ugotovi, ali je obtoženec razumel vsebino obtožbe in ga pouči po določbah 3. do 5. točke tretjega odstavka prejšnjega člena, nato pa ga pozove, da se izjavi, ali krivdo po obtožbi priznava ali ne priznava.

(5) Če predsednik senata ugotovi, da obtoženec pouka iz prejšnjega odstavka ni razumel, se mu postavi zagovornika po uradni dolžnosti do konca predobravnavnega naroka in narok preloži.

(6) Izjave o priznanju krivde ne more namesto obtoženca podati njegov zagovornik.

285.c člen

(1) Če obtoženec izjavi, da krivdo po obtožbi priznava, predsednik senata presodi:

1. ali je obtoženec razumel naravo in posledice danega priznanja;

2. ali je bilo priznanje dano prostovoljno;

3. ali je priznanje jasno in popolno ter podprto z drugimi dokazi v spisu.

(2) Po presoji pogojev iz prvega odstavka predsednik senata s sklepom odloči, ali obtoženčevo priznanje sprejme ali zavrne. Zoper ta sklep, ki se zapiše v zapisnik, ni pritožbe.

(3) Priznanja krivde, ki ga je predsednik senata sprejel, obtoženec ne more preklicati. Izjavo, da krivde ne priznava, pa obtoženec v nadaljevanju postopka lahko spremeni in krivdo prizna.

(4) Ob priznanju krivde se obtoženec lahko izjavi, ali pripozna premoženjskopravni zahtevek oškodovanca.

(5) Po sprejetem priznanju krivde predsednik senata pozove stranki, da predlagata, kateri dokazi naj se izvedejo na naroku za izrek kazenske sankcije, se izjavita o sestavi sodišča pri opravi tega naroka ter hkrati določi datum tega naroka. Stranki in zagovornika se opozori, da se bo narok, če nanj ne bodo prišli in svojega izostanka ne bodo opravičili, opravil v njihovi nenavzočnosti. Dano opozorilo se zapiše v zapisnik.

(6) Na predlog strank in če predsednik senata oceni, da so izpolnjeni vsi pogoji, se lahko narok za izrek kazenske sankcije opravi takoj po sprejetem priznanju krivde.

(7) Če je obtoženec obtožen za več kaznivih dejanj in prizna krivdo samo za nekatera, se o obtožbi odloči z eno odločbo, po opravljeni glavni obravnavi. Če je to smotrno, sme predsednik senata tudi odločiti, da se postopek glede tistih kaznivih dejanj, za katera je obtoženec krivdo priznal in je bilo priznanje sprejeto, nadaljuje po 285.č členu, postopek glede kaznivih dejanj, za katera krivde ni priznal, pa se izloči in dokonča posebej.

285.č člen

(1) Narok za izrek kazenske sankcije opravi sodišče v taki sestavi kot pri odločanju o obtožnici na glavni obravnavi, razen če sta se stranki sporazumeli, da ga opravi predsednik senata.

(2) Oškodovancu, ki ni vabljen kot priča in še ni bil obveščen, da sme podati predlog za uveljavitev premoženjskopravnega zahtevka, se sporoči, da ima pravico biti navzoč na naroku ter uveljavljati pravice, ki jih ima po določbah tega zakona na glavni obravnavi. Sodišče sme oškodovanca še pred predobravnavnim narokom obvestiti, da sme podati tak predlog.

(3) Narok je javen. Javnost se lahko izključi le ob pogojih in po postopku, ki veljajo za izključitev javnosti glavne obravnave.

(4) Narok se izvede s smiselno uporabo določb tega zakona o glavni obravnavi, s tem, da predsednik senata prebere sklep sodišča o sprejemu priznanja krivde, v dokaznem postopku pa se izvajajo le dokazi, ki so pomembni za izrek kazenske sankcije. Obtožencu je treba omogočiti, da se izjavi o vseh okoliščinah, ki so pomembne za izrek kazenske sankcije.

(5) Državni tožilec lahko v končni besedi v korist obtoženca spremeni predlog za izrek kazenske sankcije.

(6) V sodbi, s katero se obtoženec spozna za krivega, sodišče ne more izreči strožje kazenske sankcije, kot jo je predlagal državni tožilec. Glede sodbe se smiselno uporabljajo določbe XXII. poglavja tega zakona, razen glede obrazložitve izreka o krivdi, ki se omeji samo na ugotovitev, da je obtoženec priznal krivdo pred predsednikom senata, ki je dano priznanje sprejel.

285.d člen

(1) Če obtoženec na naroku iz 285.b člena izjavi, da krivde po obtožbi ne priznava, lahko navede, katera dejstva v obtožbi priznava. Če se obtoženec o krivdi noče izjaviti, ali če sodišče njegovega priznanja ni sprejelo, se šteje, da krivde ne priznava.

(2) Po izjavi obtoženca o obtožbi ga predsednik senata pozove, da predlaga dokaze, ki naj se izvedejo na glavni obravnavi, poda druge procesne predloge in predlaga izločitev nedovoljenih dokazov.

(3) Predlogi iz prejšnjega odstavka morajo biti konkretizirani in obrazloženi. Če se predlaga izločitev dokaza, je treba navesti razloge, zakaj naj bi bil v obtožnici predlagan dokaz nedovoljen; glede dokazov, ki naj jih sodišče izvede na glavni obravnavi, pa je treba navesti, katera dejstva se želi z njimi dokazovati.

(4) Državni tožilec ima pravico podati odgovor na predloge obrambe.

285.e člen

(1) O predlogih obrambe za izločitev nedovoljenih dokazov odloči predsednik senata po opravljenem naroku iz 285.b člena. Če zaradi zapletenosti zadeve ali ker v pisnem gradivu v spisu ni dovolj podatkov to ni mogoče, sme predsednik senata pred odločitvijo izvesti potrebne dokaze.

(2) O predlogu iz prejšnjega odstavka odloči predsednik senata s posebnim sklepom. Zoper ta sklep je dopustna pritožba, o kateri odloči sodišče druge stopnje. Po pravnomočnosti sklepa se izločeni dokazi zaprejo v poseben ovitek in shranijo ločeno od drugih spisov.

(3) Če stranke ne predlagajo izločitve dokazov, predsednik senata pa ugotovi, da so v spisih zapisniki, obvestila ali drugi dokazi, ki se po določbah 83. člena tega zakona morajo izločiti, ravna po prejšnjem odstavku.

(4) O drugih procesnih predlogih strank odloči predsednik senata, če je pristojen za odločanje in če je to smotrno glede na stanje zadeve.

285.f člen

(1) Obtoženca, ki krivde po obtožbi na predobravnavnem naroku ne priznava, predsednik senata pouči o možnostih dogovora za hitrejši potek in končanje glavne obravnave, če se odpove določenim pravicam, ki jih ima po tem zakonu.

(2) Na podlagi izjave obtoženca in po zaslišanju državnega tožilca sme predsednik senata odločiti:

1. da se takoj določi dan, ura in kraj glavne obravnave in se šteje, da so bile stranke in zagovornik na glavno obravnavo pravilno vabljene;

2. da obtožencu namesto senata v predpisani sestavi sodi sodnik posameznik okrožnega sodišča;

3. da se bo v primeru, če obtoženec brez opravičenega razloga ne bo prišel na glavno obravnavo, le-ta lahko opravila v njegovi nenavzočnosti, razen če senat oceni, da je njegova navzočnost nujna;

4. da se določene priče ali izvedenca ne bo vabilo na glavno obravnavo, temveč se bo zapisnik o njunem zaslišanju oziroma pisni izvid in mnenje prebral.

XX. poglavje
PRIPRAVE NA GLAVNO OBRAVNAVO

286. člen

(1) Predsednik senata določi z odredbo dan, uro in kraj glavne obravnave.

(2) Predsednik senata določi glavno obravnavo najkasneje v dveh mesecih od končanja naroka iz 285.b člena tega zakona. Če v tem roku ne določi glavne obravnave, obvesti predsednika sodišča, iz katerih razlogov glavne obravnave ni določil. Predsednik sodišča ukrene, kar je potrebno, da se glavna obravnava določi.

287. člen

(1) Glavna obravnava se opravi na sedežu sodišča, in sicer v sodnem poslopju.

(2) Če so v posameznih primerih prostori v sodnem poslopju neprimerni za glavno obravnavo, sme predsednik sodišča določiti, naj bo obravnava v kakšnem drugem poslopju.

(3) Glavna obravnava se sme opraviti tudi v drugem kraju na območju pristojnega sodišča, če na predlog predsednika senata to dovoli predsednik sodišča.

288. člen

(1) Na glavno obravnavo se povabijo obtoženec in njegov zagovornik, tožilec, oškodovanec in njihovi zakoniti zastopniki in pooblaščenci ter tolmač. Prav tako se na glavno obravnavo povabijo priče in izvedenci, ki sta jih predlagala tožilec v obtožnici in obdolženec v ugovoru zoper obtožnico oziroma na naroku iz 285.b člena tega zakona, razen tistih, za katere predsednik senata misli, da njihovo zaslišanje na glavni obravnavi ni potrebno. Tožilec in obtoženec lahko na glavni obravnavi ponovita predloge, ki jim predsednik senata ni ugodil.

(2) Glede vsebine vabila za obtoženca in priče veljajo določbe 193. in 239. člena tega zakona. V vabilu se obtoženec opozori, da se bo glavna obravnava opravila tudi v njegovi nenavzočnosti, če bodo zato podani zakonski pogoji (tretji odstavek 307. člena).

(3) Obtožencu se mora vabilo vročiti tako, da mu ostane med vročitvijo vabila in dnevom glavne obravnave zadosti časa za pripravo obrambe, najmanj pa osem dni. Na zahtevo obtoženca ali na zahtevo tožilca s privolitvijo obtoženca se sme ta rok skrajšati.

(4) Oškodovancu, ki ni povabljen kot priča, sporoči sodišče v vabilu, da se bo glavna obravnava opravila tudi brez njega in da bo njegova izjava o premoženjskem zahtevku prebrana. Opozori ga tudi, da se bo v primeru, če ne pride, štelo, da ne namerava nadaljevati pregona, če bi državni tožilec umaknil obtožbo ter da bo v tem primeru imel možnost vrnitve v prejšnje stanje (drugi odstavek 61. člena in 62.a člen). Če gre za kaznivo dejanje, ki se preganja na predlog, se oškodovanca opozori, da lahko predlog za pregon umakne do konca glavne obravnave in da bo z umikom izgubil pravico, da vnovič poda predlog ter da bo v primeru, če ga umakne po začetku glavne obravnave, moral plačati stroške kazenskega postopka, razen če bo obdolženec izjavil, da jih bo plačal sam. Oškodovanca, ki je vabljen kot priča v primeru iz prejšnjega stavka, se v vabilu opozori še, da se bo v primeru neopravičenega izostanka štelo, da je umaknil predlog za pregon ter da bo v tem primeru imel možnost vrnitve v prejšnje stanje (prvi odstavek 61.a člena in 62.a člen).

(5) Oškodovanec kot tožilec in zasebni tožilec se opozorita v vabilu, da se bo v primeru, če ne prideta na glavno

obravnavo in tudi ne pošljeta pooblaščenca, štelo, da sta umaknila obtožbo ter da bosta v tem primeru imela možnost vrnitve v prejšnje stanje (drugi odstavek 58. člena, drugi odstavek 62. člena in 62.a člen).

(6) Obtoženec, priča in izvedenec se opozorijo v vabilu na posledice, če ne pridejo na glavno obravnavo (307. in 309. člen).

289. člen

(1) Stranke pod pogojem, da navedejo utemeljene razloge, zakaj tega niso zahtevale že na predobravnavnem naroku, in oškodovanec lahko tudi po razpisu glavne obravnave zahtevajo, da se na glavno obravnavo povabijo nove priče ali novi izvedenci ali preskrbijo drugi novi dokazi. V svoji obrazloženi zahtevi morajo stranke navesti, katera dejstva naj bi se dokazala in s katerimi od predlaganih dokazov.

(2) Če predsednik senata zavrne predlog za nove dokaze, se sme tak predlog ponoviti med glavno obravnavo.

(3) Predsednik senata sme tudi brez predloga strank odrediti, naj se za glavno obravnavo preskrbijo novi dokazi.

(4) O odločbi, s katero se odredi, naj se preskrbijo novi dokazi, se obvestijo stranke pred začetkom glavne obravnave.

290. člen

Če kaže, da bo glavna obravnava trajala daljši čas, lahko predsednik senata zahteva od predsednika sodišča, naj določi enega ali dva sodnika oziroma sodnika porotnika, ki naj bosta navzoča pri glavni obravnavi, da bi lahko nadomestila člane senata, če bi bili zadržani.

291. člen

(1) Če se zve, da kakšna priča ali izvedenec, ki je povabljen na glavno obravnavo, pa še ni bil zaslišan, ne bo mogel priti na glavno obravnavo zaradi dolgotrajne bolezni ali drugih ovir, se sme zaslišati tam, kjer je.

(2) Pričo oziroma izvedenca zasliši in po potrebi izvedenca tudi zapriseže predsednik senata ali sodnik, ki je član senata, ali pa se opravi njegovo zaslišanje po preiskovalnem sodniku sodišča, na katerega območju priča oziroma izvedenec živi.

(3) O času in kraju zaslišanja se obvestijo stranke in oškodovanec, če je glede na nujnost postopka to mogoče. Če je obtoženec v priporu, odloči predsednik senata, ali je potrebna njegova navzočnost pri zaslišanju. Kadar so stranke in oškodovanec navzoči pri zaslišanju, imajo pravice iz sedmega odstavka 178. člena tega zakona.

292. člen

Predsednik senata sme iz tehtnih razlogov na predlog strank ali po uradni dolžnosti z odredbo odložiti dan glavne obravnave.

293. člen

(1) Če tožilec umakne obtožnico pred začetkom glavne obravnave, predsednik senata obvesti o tem vse, ki so bili povabljeni na glavno obravnavo. Oškodovanca pa posebej obvesti o njegovi pravici, da sme nadaljevati pregon (60. in 62. člen). Če oškodovancu obvestila ni bilo mogoče vročiti, ker sodišču ni prijavil spremembe naslova ali prebivališča, se šteje, da ne namerava nadaljevati pregona.

(2) Če oškodovanec ne nadaljuje pregona, ustavi predsednik senata s sklepom kazenski postopek. Ta sklep se pošlje strankam in oškodovancu.

(3) Sklep o ustavitvi kazenskega postopka izda predsednik senata tudi, če so po pravnomočnosti obtožnice oziroma zasebne tožbe podane kakšne druge okoliščine, zaradi katerih bi se morala na glavni obravnavi izdati zavrnilna sodba (2., 3. in 4. točka 357. člena).

XXI. poglavje
GLAVNA OBRAVNAVA

1. **Javnost glavne obravnave**

294. člen

(1) Glavna obravnava je javna.

(2) Na glavni obravnavi smejo biti navzoče polnoletne osebe.

(3) Osebe, ki so navzoče na glavni obravnavi, ne smejo imeti pri sebi orožja ali nevarnega orodja, razen pravosodnega policista, ki je lahko oborožen.

295. člen

Od začetka zasedanja pa do konca glavne obravnave, sme senat ob vsakem času po uradni dolžnosti ali na predlog strank, vselej pa po njihovem zaslišanju, izključiti javnost vse ali dela glavne obravnave, če je to potrebno za varovanje tajnosti, varstva javnega reda, morale, varstva osebnega ali družinskega življenja obtoženca, oškodovanca ali priče ali koristi mladoletnika, ali če bi po mnenju senata javnost škodovala interesom pravičnosti.

296. člen

(1) Izključitev javnosti ne velja za stranke, oškodovanca, njihove zastopnike, zagovornika in osebo, ki jo izbere oškodovanec.

(2) Senat sme dovoliti, da so na glavni obravnavi, katere javnost je izključena, navzoče posamezne uradne osebe ter znanstveni in javni delavci, na zahtevo obtoženca pa sme to dovoliti tudi njegovemu zakoncu oziroma osebi, s katero živi v zunajzakonski skupnosti in njegovim bližnjim sorodnikom.

(3) Predsednik senata opozori tiste, ki so navzoči na glavni obravnavi, katere javnost je izključena, da so dolžni varovati kot tajnost vse, kar zvedo na glavni obravnavi in jih opozori, da pomeni izdaja tajnosti kaznivo dejanje.

297. člen

(1) O izključitvi javnosti odloči senat s sklepom, ki mora biti obrazložen in javno razglašen.

(2) Sklep o izključitvi javnosti se sme izpodbijati samo v pritožbi zoper sodbo.

2. **Vodstvo glavne obravnave**

298. člen

(1) Predsednik, člani senata, zapisnikar in nadomestni sodniki in sodniki porotniki (290. člen) morajo biti nepretrgoma na glavni obravnavi.

(2) Dolžnost predsednika senata je, da ugotovi, ali je senat sestavljen po zakonu in ali je podan kakšen razlog, zaradi katerega bi bilo treba člane senata ali zapisnikarja izločiti (1. do 5. točka 39. člena).

299. člen

(1) Predsednik senata vodi glavno obravnavo, daje besedo strankam, oškodovancu, zakonskim zastopnikom, pooblaščencem, zagovorniku, izvedencu in članom senata ter postavlja vprašanja obtožencu, pričam in izvedencem.

(2) Predsednik senata je dolžan skrbeti, da se zadeva vsestransko razčisti in odvrne vse, kar bi zavlačevalo postopek, ne da bi koristilo razjasnitvi stvari.

(3) Predsednik senata odloča o predlogih strank, če o njih ne odloča senat.

(4) O predlogu, glede katerega ni soglasja med strankami, in o soglasnih predlogih strank, s katerimi se ne strinja predsednik, odloča senat. Senat odloča tudi o ugovorih zoper ukrepe predsednika senata, ki se nanašajo na vodstvo glavne obravnave.

(5) Sklepi senata se vselej razglasijo in s kratko obrazložitvijo vpišejo v zapisnik o glavni obravnavi.

300. člen

Glavna obravnava poteka v tistem redu, ki je določen v tem zakonu, vendar pa sme senat spremeniti določeni red obravnavanja zaradi posebnih okoliščin, zlasti če je veliko obtožencev, veliko kaznivih dejanj ali če je dokazno gradivo obsežno.

301. člen

(1) Dolžnost predsednika senata je skrbeti za red v sodni dvorani in za dostojanstvo sodišča. V ta namen lahko takoj po začetku zasedanja opozori tiste, ki so navzoči na glavni obravnavi, naj se dostojno obnašajo in naj ne ovirajo dela sodišča. Predsednik senata lahko odredi osebno preiskavo tistih, ki so navzoči na glavni obravnavi.

(2) Senat sme odrediti, da se odstranijo z zasedanja vsi, ki so kot poslušalci navzoči na glavni obravnavi, če se z ukrepi, ki jih določa ta zakon za vzdrževanje reda, ne more zagotoviti neoviran potek glavne obravnave.

(3) V sodni dvorani so v okviru izvrševanja pravice javnosti sojenja izjemoma dovoljena snemanja glavnih obravnav. Predsednik sodišča lahko dovoli snemanje na posamezni glavni obravnavi, senat na glavni obravnavi pa lahko iz opravičenih razlogov, zlasti spoštovanja domneve nedolžnosti in pravic drugih oseb, odloči, da se posamezni deli glavne obravnave ne snemajo. Snemanje se dovoli in izvaja v skladu s pravili sodnega reda.

302. člen

(1) Če obtoženec, zagovornik, oškodovanec, zakoniti zastopnik, pooblaščenec, priča, izvedenec, tolmač ali kdo drug, ki je navzoč na glavni obravnavi, moti red ali se ne pokori ukazom predsednika senata glede vzdrževanja reda, ga predsednik senata opomni. Če opomin ne zaleže, sme senat odrediti, naj se obtoženec odstrani iz sodne dvorane; druge pa sme ne le odstraniti, marveč tudi kaznovati z denarno kaznijo, določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona.

(2) Po odločbi senata sme biti obtoženec odstranjen iz sodne dvorane za določen čas; če je bil na glavni obravnavi že zaslišan, pa tudi za ves čas, dokler traja dokazni postopek. Pred koncem dokaznega postopka pokliče predsednik senata obtoženca in mu sporoči potek glavne obravnave. Če obtoženec še naprej moti red ali žali dostojanstvo sodišča, ga sme senat znova odstraniti z zasedanja. V takem primeru se glavna obravnava dokonča brez njegove navzočnosti, sodbo pa mu naznani predsednik ali sodnik, ki je član senata, v navzočnosti zapisnikarja.

(3) Zagovorniku ali pooblaščencu, ki kljub kazni še naprej moti red, sme senat odreči nadaljnjo obrambo oziroma zastopanje na glavi obravnavi; v tem primeru se od stranke zahteva, naj si vzame drugega zagovornika oziroma pooblaščenca. Če ni možnosti, da bi si obtoženec takoj vzel drugega zagovornika oziroma, da bi ga brez škode za obrambo postavilo sodišče, se glavna obravnava prekine ali preloži. Če si zasebni tožilec ali oškodovanec kot tožilec ne vzame takoj drugega pooblaščenca, sme senat odločiti, da bo opravil glavno obravnavo brez navzočnosti pooblaščenca, če po pretehtanju vseh okoliščin spozna, da nenavzočnost pooblaščenca ni v škodo zastopanega. Sklep o tem se z obrazložitvijo vpiše v zapisnik o glavni obravnavi. Zoper ta sklep ni dovoljena posebna pritožba.

(4) Če sodišče odstrani iz sodne dvorane oškodovanca kot tožilca ali zasebnega tožilca, ki nimata pooblaščenca ali če odstrani njunega zakonitega zastopnika, ki nima pooblaščenca, se glavna obravnava prekine oziroma preloži, dokler si ne vzamejo pooblaščenca.

(5) Če moti red državni tožilec, obvesti predsednik senata o tem pristojnega državnega tožilca, lahko pa tudi prekine glavno obravnavo in zahteva od pristojnega državnega tožilca, naj določi koga drugega za zastopanje obtožnice.

(6) Če sodišče kaznuje odvetnika oziroma odvetniškega kandidata, ki moti red, sporoči to odvetniški zbornici.

303. člen

(1) Zoper sklep o kazni je dovoljena pritožba, vendar lahko senat ta sklep prekliče.

(2) Zoper druge odločbe, ki se nanašajo na vzdrževanje reda in vodstvo glavne obravnave, ni pritožbe.

304. člen

Če so podani razlogi za sum, da je priča ali izvedenec na glavni obravnavi po krivem izpovedal, se za tako kaznivo dejanje ne more soditi takoj. V takem primeru sme predsednik senata odrediti, naj se o izpovedbi priče oziroma izvedenca napravi poseben zapisnik in ta pošlje državnemu tožilcu. Ta zapisnik podpiše zaslišana priča oziroma izvedenec.

304.a člen

(1) Predobravnavni narok in narok glavne obravnave se lahko opravita tudi preko videokonference, če:

1) s tem strinjata stranki postopka ali

2) je glede na okoliščine zadeve to potrebno za uspešno izvedbo kazenskega postopka.

(2) O opravi naroka preko videokonference odloči senat s sklepom, ki mora biti obrazložen in v primeru izključitve javnosti javno razglašen oziroma objavljen na spletnih straneh sodstva. Sklep se vroči strankam in drugim udeležencem skupaj z vabilom na narok, v katerem predsednik senata odredi način preverjanja identitete skupaj s podatki in navodili za uporabo videokonferenčnega sistema.

(3) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka ni posebne pritožbe.

3. **Pogoji za glavno obravnavo**

305. člen

Predsednik senata začne zasedanje in naznani predmet glavne obravnave in sestavo senata. Nato ugotovi, ali so prišli vsi, ki so bili povabljeni; če niso, se prepriča, ali so jim bila vabila vročena in ali so svoj izostanek opravičili.

306. člen

(1) Če na glavno obravnavo, ki je bila razpisana na podlagi obtožnice državnega tožilca, ne pride državni tožilec, se glavna obravnava preloži, predsednik senata pa o tem obvesti Vrhovno državno tožilstvo.

(2) Če na glavno obravnavo ne pride oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec, čeprav sta bila v redu povabljena, in tudi ne njun pooblaščenec, ustavi senat postopek s sklepom.

(3) Če gre za kaznivo dejanje, ki se preganja na predlog, in oškodovanec, ki je bil v redu povabljen kot priča, ne pride na glavno obravnavo in svojega izostanka ne opraviči, se šteje, da je umaknil predlog za pregon in se pred začetkom glavne obravnave za to dejanje izda sklep o ustavitvi kazenskega postopka, po začetku glavne obravnave pa sodba, s katero se obtožba zavrne.

307. člen

(1) Če je bil obtoženec v redu povabljen, pa ne pride na glavno obravnavo in tudi ne opraviči svojega izostanka, odredi senat, da se privede s silo. Če ga ni mogoče privesti takoj, senat preloži glavno obravnavo in odredi, da se obtoženec s silo privede na prihodnjo obravnavo. Če obtoženec opraviči svoj izostanek, preden ga privedejo, prekliče predsednik senata odredbo o privedbi.

(2) Če se obtoženec, ki je bil v redu povabljen, očitno izmika in noče priti na glavno obravnavo, za pripor pa ni nobenega od razlogov iz 201. člena tega zakona, sme senat odrediti pripor, da zagotovi njegovo navzočnost na glavni obravnavi. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa o priporu. Za pripor, ki je bil odrejen iz tega razloga, se smiselno uporabljajo določbe 200. člena, drugega, tretjega, četrtega in šestega odstavka 202. člena ter 208. do 213.d člena tega zakona. Če ni prej odpravljen, traja pripor do objave sodbe, najdalj pa mesec dni.

(3) Če obtoženec ne pride na glavno obravnavo, kljub temu da je bil v redu povabljen, sme senat odločiti, da se glavna obravnava opravi tudi v njegovi nenavzočnosti, če njegova navzočnost ni nujna, če je navzoč njegov zagovornik in če je bil pred tem že zaslišan. Če obtoženec nima zagovornika, senat ravna po prvem odstavku tega člena, sme pa tudi odločiti, da se obtožencu postavi zagovornik po uradni dolžnosti.

(4) Sklep o tem, da bo obtoženca sodil v nenavzočnosti izda senat po zaslišanju tožilca in zagovornika. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

308. člen

Če ne pride na glavno obravnavo zagovornik, ki je bil v redu povabljen, pa ne obvesti sodišča, zakaj je zadržan, brž ko za to zve, ali če brez dovoljenja zapusti obravnavo, zahteva sodišče od obtoženca, naj si takoj vzame drugega zagovornika. Če obtoženec tega ne stori in ni možnosti, da bi brez škode za obrambo zagovornika postavilo sodišče, se glavna obravnava preloži.

309. člen

(1) Če priča ali izvedenec neopravičeno izostane, čeprav je bil v redu povabljen, sme senat odrediti, da se takoj privede s silo.

(2) Glavna obravnava se lahko začne tudi brez povabljene priče ali izvedenca; v takem primeru odloči senat med glavno obravnavo, ali naj se zaradi nenavzočnosti priče ali izvedenca glavna obravnava prekine ali preloži.

(3) Pričo ali izvedenca, ki je bil v redu povabljen, pa svojega izostanka ni opravičil, sme senat kaznovati z denarno kaznijo, določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona, sme pa odrediti tudi prisilno privedbo na novo glavno obravnavo. V opravičenem primeru sme senat preklicati svojo odločbo o kazni.

4. **Preložitev in prekinitev glavne obravnave**

310. člen

(1) Poleg primerov, ki so posebej določeni v tem zakonu, se glavna obravnava preloži s sklepom senata, če je treba preskrbeti nove dokaze ali če se med glavno obravnavo ugotovi, da je obtoženec po storitvi kaznivega dejanja začasno duševno zbolel ali da je pri njem nastala začasna duševna motnja, ali če so podane druge ovire, da se glavna obravnava ne more uspešno izvesti do konca.

(2) V sklepu, s katerim se preloži glavna obravnava, se določi, če je to mogoče, dan in ura, kdaj se bo nadaljevala. Z istim sklepom sme senat odrediti tudi, naj se zberejo tisti dokazi, ki bi se s časom utegnili izgubiti.

(3) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

311. člen

(1) Glavna obravnava, ki je bila preložena, se mora začeti znova, če se je spremenila sestava senata. Vendar pa sme senat po zaslišanju strank odločiti, da se v takem primeru priče in izvedenci ne zaslišijo znova in ne opravi nov ogled, temveč da se preberejo izpovedbe prič in izvedencev, dane na prejšnji glavni obravnavi, oziroma da se prebere zapisnik o ogledu.

(2) Če se glavna obravnava, ki je bila preložena, opravlja pred istim senatom, se nadaljuje, predsednik senata pa na kratko pove potek prejšnje glavne obravnave; vendar pa sme senat v tem primeru odločiti, da se začne obravnava znova.

(3) Če je bila glavna obravnava preložena za več kot šest mesecev ali če se opravlja pred drugim predsednikom senata, se mora začeti znova in se morajo vsi dokazi znova izvesti.

312. člen

(1) Poleg primerov, ki so posebej določeni v tem zakonu, sme predsednik senata prekiniti glavno obravnavo za odmor ali zato, ker je delovni čas pretekel, ali pa zato, da se v kratkem času preskrbijo določeni dokazi ali da se pripravi obtožba ali obramba.

(2) Prekinjena glavna obravnava se vselej nadaljuje pred istim senatom.

(3) Če se glavna obravnava ne more nadaljevati pred istim senatom ali če je bila prekinjena za več kot osem dni, je treba ravnati po določbi prejšnjega člena.

313. člen

Če se pokaže med glavno obravnavo pred senatom, sestavljenim iz enega sodnika in dveh sodnikov porotnikov, da kažejo dejstva, na katera se opira obtožba, na kaznivo dejanje, za katero je pristojen senat dveh sodnikov in treh sodnikov porotnikov, se senat dopolni in glavna obravnava začne znova.

5. **Zapisnik o glavni obravnavi**

314. člen

(1) O glavni obravnavi se mora pisati zapisnik, v katerega se vpisuje bistvena vsebina vsega poteka glavne obravnave.

(2) Predsednik senata lahko odredi, da se ves potek glavne obravnave ali njeni posamezni deli stenografirajo. Stenografski zapisniki se v oseminštiridesetih urah prepišejo, pregledajo in priložijo zapisniku.

(3) Predsednik senata lahko odredi, da se glavna obravnava snema z ustreznimi tehničnimi sredstvi za zvočno ali zvočno-slikovno snemanje. Za tako snemanje se smiselno uporabljajo določbe 84. člena tega zakona. Kadar se glavna obravnava snema, se ne glede na prvi odstavek tega člena v zapisnik vpiše le, da je glavna obravnava posneta, podatke iz prvega in drugega odstavka 316. člena in 317. člena tega zakona ter kje je shranjen posnetek, če ni priložen spisom ali samodejno zabeležen v informacijskem sistemu e-sodstvo.

(4) Če se glavna obravnava ne snema, lahko predsednik senata na predlog strank ali po uradni dolžnosti odredi, da se v zapisnik dobesedno vpišejo izjave, za katere misli, da so posebno pomembne.

(5) Na glavni obravnavi, ki se ne snema, sme predsednik senata, če je to potrebno, zlasti pa, če se v zapisnik dobesedno vpiše kakšna izjava, odrediti, da se ta del zapisnika takoj prebere. Vselej se takoj prebere, če to zahteva stranka, zagovornik ali tisti, čigar izjava se vpisuje v zapisnik.

(6) Strankam se omogoči predvajanje in pridobitev kopije posnetka iz informacijskega sistema e-sodstvo takoj, ko je to tehnično izvedljivo. Posnetki glavnih obravnav se v celoti ali deloma prepišejo na utemeljeno zahtevo strank ali če sodnik sam tako odredi.

315. člen

(1) Zapisnik mora biti končan na koncu zasedanja. Podpišeta ga predsednik senata in zapisnikar.

(2) Stranke imajo pravico pregledati končani zapisnik in njegove priloge, podati pripombe glede vsebine in zahtevati njegov popravek.

(3) Popravke napačno vpisanih imen, številk in drugih očitnih napak v pisanju sme odrediti predsednik senata na predlog stranke ali zaslišanca ali po uradni dolžnosti. Druge popravke in dopolnitve zapisnika sme odrediti samo senat.

(4) Pripombe in predloge strank glede zapisnika ter popravke in dopolnitve zapisnika je treba zapisati v nadaljevanju končanega zapisnika. V nadaljevanju zapisnika se zapišejo tudi razlogi, zaradi katerih posamezni predlogi in pripombe niso bili sprejeti. Predsednik senata in zapisnikar podpišeta tudi nadaljevanje zapisnika.

(5) Zapisnik, izdelan v elektronski obliki, podpiše predsednik senata z elektronskim podpisom. Zapisnik podpiše tudi zapisnikar, če je sodeloval pri njegovi sestavi. Podpisa nista obvezna, če se podatki o datumu zapisnika v elektronski obliki ter podatki o zapisnikarju, ki ga je sestavil, in o sodniku, ki je vodil zapisnik, samodejno evidentirajo v informacijskem sistemu e-sodstvo.

(6) Minister, pristojen za pravosodje, podrobneje predpiše pogoje, obliko in način vodenja zapisnika o glavni obravnavi in spisa v elektronski obliki.

316. člen

(1) V uvodu zapisnika se mora navesti sodišče, pred katerim se opravlja glavna obravnava, kraj in čas zasedanja, ime in priimek predsednika senata, članov senata in zapisnikarja, tožilca, obtoženca in zagovornika, oškodovanca in njegovega zakonitega zastopnika ali pooblaščenca ter tolmača, kaznivo dejanje, ki je predmet obravnavanja in ali je glavna obravnava javna ali pa je javnost izključena.

(2) Zapisnik mora zlasti vsebovati podatke o tem, katera obtožnica je bila na glavni obravnavi prebrana in ali je tožilec obtožbo spremenil ali razširil, kaj so predlagale stranke in kaj je odločil predsednik senata ali senat, kateri dokazi so bili izvedeni, ali so bili prebrani kakšni zapisniki in druga pisanja, ali so bili reproducirani zvočni ali drugi posnetki in kakšne pripombe so glede prebranih zapisnikov, pisanj ali reproduciranih posnetkov podale stranke. Če je bila javnost na glavni obravnavi izključena, se mora navesti, da je predsednik senata opozoril navzoče na posledice, če bi neupravičeno izdali, kar so na tej glavni obravnavi zvedeli kot tajnost.

(3) Izpovedbe obdolženca, prič in izvedencev se vpišejo v zapisnik tako, da se poda njihova bistvena vsebina. Te izpovedbe se vpišejo v zapisnik samo, če vsebujejo kakšno spremembo ali dopolnitev njihovih prejšnjih izpovedb. Na zahtevo stranke predsednik senata odredi, da se deloma ali v celoti prebere zapisnik o prejšnji izpovedbi.

(4) Na zahtevo stranke se v zapisnik vpiše tudi vprašanje oziroma odgovor, ki ga senat ni dovolil.

317. člen

(1) V zapisnik o glavni obravnavi se vnese celoten izrek sodbe (tretji, četrti in peti odstavek 364. člena) in navede, ali je bila sodba razglašena javno. Izrek sodbe v zapisniku o glavni obravnavi je izvirnik.

(2) Če je bil izdan sklep o priporu (361. člen), se mora tudi ta vnesti v zapisnik o glavni obravnavi.

6. **Začetek glavne obravnave in zaslišanje obtoženca**

318. člen

Ko predsednik senata ugotovi, da so prišli na glavno obravnavo vsi, ki so bili povabljeni, ali ko senat sklene, da bo opravil glavno obravnavo brez nekoga od povabljenih ali da bo o teh vprašanjih odločil pozneje, pokliče predsednik senata obtoženca in zahteva od njega osebne podatke (227. člen), da se prepriča o njegovi istovetnosti.

319. člen

(1) Po ugotovitvi obtoženčeve istovetnosti napoti predsednik senata priče in izvedence na kraj, ki je zanje določen in kjer naj počakajo, dokler jih ne pokličejo k zaslišavanju. Če je potrebno, lahko predsednik senata pridrži izvedence, da spremljajo potek glavne obravnave.

(2) Če je oškodovanec navzoč, pa še ni priglasil svojega premoženjskopravnega zahtevka, ga predsednik senata pouči, da lahko poda predlog za uveljavitev tega zahtevka v kazenskem postopku in o pravicah iz 59. člena tega zakona. Če gre za kaznivo dejanje, ki se preganja na predlog, predsednik senata oškodovanca opozori, da lahko predlog za pregon umakne do konca glavne obravnave in da bo z umikom izgubil pravico, da vnovič poda predlog ter da bo v primeru, če ga umakne po predstavitvi obtožnice, moral plačati stroške kazenskega postopka, razen če bo obdolženec izjavil, da jih bo plačal sam.

(3) Če je treba oškodovanca kot tožilca ali zasebnega tožilca zaslišati kot pričo, ju ni dopustno odstraniti z zasedanja.

(4) Predsednik senata sme odrediti, kar je potrebno, da prepreči dogovarjanje med pričami, izvedenci in strankami.

320. člen

Predsednik senata opozori obtoženca, naj pazljivo spremlja potek glavne obravnave, ter ga pouči, da sme navajati dejstva in predlagati dokaze v svojo obrambo, da sme postavljati vprašanja soobtožencem, pričam in izvedencem ter da sme podajati pripombe in pojasnila glede njihovih izpovedb.

321. člen

(1) Glavna obravnava se začne s predstavitvijo obtožnice ali zasebne tožbe.

(2) Obtožnico in zasebno tožbo predstavi tožilec.

(3) Če je oškodovanec navzoč, sme obrazložiti svoj premoženjskopravni zahtevek; če ni navzoč, pa prebere njegov predlog predsednik senata.

(4) Predsednik senata vpraša obtoženca, ali je razumel obtožbo. Če obtoženec ni razumel obtožbe, predsednik senata pozove tožilca, da mu razloži vsebino obtožnice tako, da jo najlažje razume.

(5) Predsednik senata pouči obtoženca po tretjem odstavku 5. člena tega zakona.

(6) Državni tožilec sme po začetku glavne obravnave podati nov predlog iz drugega odstavka 269. člena tega zakona.

322. člen

(1) Obtoženec in zagovornik imata pravico, da odgovorita na obtožbo in zavzemata svoje stališče glede obtožbe in premoženjskopravnega zahtevka oškodovanca.

(2) V odgovoru na obtožbo se obtoženec lahko izjavi le o tem, ali dejanje in premoženjskopravni zahtevek priznava in ali ima ugovore pravne narave. Namesto obtoženca lahko poda odgovor na obtožbo zagovornik, vendar ne o tem, ali obtoženec dejanje priznava.

323. člen

(1) Ko obramba zavzame svoje stališče do obtožbe, predsednik senata vpraša obtoženca, ali se želi zagovarjati.

(2) Če obtoženec izjavi, da se želi zagovarjati, se ga zasliši.

(3) Pri zaslišavanju obtoženca na glavni obravnavi se smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo za zaslišavanje obdolženca med preiskavo.

(4) Pri zaslišanju obtoženca ne smejo biti navzoči soobtoženci, ki še niso bili zaslišani.

324. člen

(1) Zaslišanje obtoženca se začne s pozivom predsednika senata obtožencu, da naj poda svoj zagovor.

(2) Ko obtoženec konča svojo izpovedbo, se mu lahko postavijo vprašanja. Predsednik senata pozove najprej tožilca, nato pa zagovornika, da postavljata obtožencu vprašanja. Oškodovanec, zakoniti zastopnik, pooblaščenec, soobtoženec in izvedenec smejo obtožencu postavljati neposredna vprašanja le z dovoljenjem predsednika senata.

(3) Predsednik senata prepove vprašanje ali odgovor na že postavljeno vprašanje, če ni dovoljeno (228. člen) ali če ni v zvezi z zadevo. Če predsednik senata prepove kakšno vprašanje ali odgovor, smejo stranke zahtevati, naj o tem odloči senat.

(4) Ko predsednik senata ugotovi, da tožilec, zagovornik in druge osebe iz drugega odstavka tega člena nimajo več vprašanj, lahko sam postavlja obtožencu vprašanja, če misli, da so v obtoženčevi izpovedbi ali v odgovorih na vprašanja vrzeli, nejasnosti ali nasprotja. Nato smejo obtožencu neposredno postavljati vprašanja še člani senata.

(5) Po končanem zaslišanju mora predsednik senata obtoženca vprašati, če želi še kaj povedati v svoj zagovor. Če obtoženec še kaj pove v svoj zagovor, se mu lahko znova postavljajo vprašanja.

325. člen

(1) Če obtoženec na glavni obravnavi izjavi, da se ne želi zagovarjati ali če noče odgovarjati na posamezna vprašanja, prebere predsednik senata njegovo prejšnjo izpovedbo ali del te izpovedbe.

(2) Če obtoženec na glavni obravnavi pri zaslišanju spremeni svojo prejšnjo izpovedbo, ga tožilec, zagovornik ali predsednik senata lahko opozorijo na spremembo in vprašajo, zakaj sedaj izpoveduje drugače; po potrebi pa predsednik senata prebere njegovo prejšnjo izpovedbo ali del izpovedbe.

326. člen

(1) Ko je končano zaslišavanje prvega obtoženca, se nadaljuje po vrsti zaslišavanje morebitnih drugih obtožencev. Po vsakem zaslišavanju seznani predsednik senata zaslišanca z izpovedbami prej zaslišanih soobtožencev in ga vpraša, ali ima kaj pripomniti, prej zaslišanega obtoženca pa vpraša, ali ima kaj pripomniti k izpovedbi pozneje zaslišanega obtoženca. Vsak obtoženec ima pravico postavljati vprašanja drugim zaslišanim soobtožencem.

(2) Če se izpovedbe posameznih soobtožencev o isti okoliščini med seboj razlikujejo, sme predsednik senata soobtožence soočiti.

327. člen

Senat sme izjemoma skleniti, da se obtoženec začasno odstrani iz sodne dvorane, če soobtoženec ali priča v njegovi navzočnosti noče izpovedovati ali če okoliščine kažejo, da v njegovi navzočnosti ne bo govoril resnice. Po vrnitvi obtoženca na zasedanje se mu prebere izpovedba soobtoženca oziroma priče. Obtoženec ima pravico postavljati soobtožencu oziroma priči vprašanja, predsednik senata pa ga vpraša, ali ima kaj pripomniti k njuni izpovedbi. Po potrebi se lahko opravi soočenje.

328. člen

Obtoženec se sme med glavno obravnavo dogovarjati s svojim zagovornikom, vendar pa se o tem, kako naj odgovori na postavljeno vprašanje, ne sme posvetovati ne s svojim zagovornikom ne s kom drugim.

7. **Dokazni postopek**

329. člen

(1) Ko je obtoženec zaslišan, se postopek nadaljuje s sprejemanjem dokazov.

(2) Dokazovanje obsega vsa dejstva, za katera sodišče misli, da so pomembna za pravilno razsojo.

(3) Če senat ne odloči drugače, se v dokaznem postopku najprej izvedejo dokazi, ki jih je predlagal tožilec, nato tisti, ki jih je predlagala obramba, na koncu pa še dokazi, katerih izvedbo odredi po uradni dolžnosti senat. Če naj bo oškodovanec, ki je navzoč, zaslišan kot priča, se njegovo zaslišanje opravi takoj za zaslišanjem obtoženca.

(4) Stranke, pod pogojem iz 4. točke tretjega odstavka 285.a člena tega zakona, in oškodovanec smejo do konca glavne obravnave predlagati, naj se raziščejo nova dejstva in preskrbijo novi dokazi, smejo pa tudi ponoviti tiste predloge, ki jih je predsednik senata ali senat prej zavrnil.

(5) Senat sme odločiti, da se izvedejo tudi dokazi, ki niso bili predlagani ali jih je predlagatelj umaknil.

330. člen

Če obtoženec med glavno obravnavo krivdo po obtožbi prizna in senat to priznanje sprejme, glavno obravnavo nadaljuje ob smiselni uporabi določb 285.c in 285.č člena tega zakona.

331. člen

(1) Pri zaslišavanju prič in izvedencev na glavni obravnavi se smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo za njihovo zaslišavanje med preiskavo, kolikor ni v tem poglavju drugače določeno.

(2) Priča, ki še ni bila zaslišana, praviloma ne sme biti navzoča pri sprejemanju dokazov; izvedenec, ki še ni dal svojega izvida in mnenja, pa ne sme biti navzoč pri glavni obravnavi, ko daje drug izvedenec svojo izpovedbo o isti zadevi.

(3) Če se zaslišuje kot priča oseba, ki še ni stara 18 let, lahko senat sklene, naj bo med njenim zaslišavanjem izključena javnost.

(4) Če je mladoletna oseba navzoča na glavni obravnavi kot priča ali oškodovanec, jo je treba odstraniti iz sodne dvorane, brž ko njena navzočnost ni več potrebna.

(5) Neposredno zaslišanje oseb, mlajših od 15 let, ki so bile oškodovanci kaznivih dejanj iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona, je na glavni obravnavi dopustno le izjemoma, sicer pa sodišče odloči, da se prebere zapisnik o prejšnjem zaslišanju teh oseb. Po potrebi sodišče enako ravna tudi glede drugih mladoletnih oškodovancev in glede oškodovanca s posebnimi potrebami po zaščiti.

(6) Stranke lahko v primerih iz prejšnjega odstavka postavijo posredna vprašanja. Če senat spozna, da so vprašanja utemeljena in potrebna za razjasnitev dejanskega stanja, opravi zaslišanje.

332. člen

Pred zaslišanjem opomni predsednik senata pričo, da mora povedati sodišču vse, kar ji je o zadevi znano, in jo opozori, da pomeni krivo pričanje kaznivo dejanje.

333. člen

(1) Pred zaslišanjem opomni predsednik senata izvedenca, da mora dati izvid in mnenje po najboljši vednosti in ga opozori, da pomeni kriv izvid in mnenje kaznivo dejanje.

(2) Senat sme odločiti, naj izvedenec pred zaslišanjem priseže.

(3) Izvedenec priseže ustno.

(4) Besedilo prisege se glasi: "Prisegam pri svoji časti, da bom svoje izvedensko delo opravil po svoji najboljši vesti in vednosti in da bom podal svoj izvid in mnenje natančno in popolno.".

(5) Stalni zapriseženi izvedenec se namesto nove prisege opomni na že dano prisego.

(6) Izvedenec poda na glavni obravnavi svoj izvid in mnenje ustno. Če je pred glavno obravnavo pripravil svoj izvid in mnenje pisno, se mu lahko dovoli, da ga prebere. V tem primeru se njegov pisni sestavek priloži zapisniku.

(7) Če je opravil izvedensko delo strokovni zavod oziroma državni organ, lahko sodišče odloči, da ne bo vabilo strokovnjakov, katerim je zavod oziroma organ zaupal izvedensko delo, če glede na naravo opravljenega izvedenskega dela ni pričakovati popolnejšega pojasnila pisnega izvida in mnenja. V takem primeru sme senat na glavni obravnavi odločiti, da bosta izvid in mnenje strokovnega zavoda oziroma državnega organa samo prebrana. Če pa spozna, da je to potrebno glede na druge izvedene dokaze in pripombe strank (342. člen), lahko pozneje odloči, da bodo strokovnjaki, katerim je bilo zaupano izvedensko delo, neposredno zaslišani.

334. člen

(1) Ko priča konča svojo izpovedbo oziroma, ko izvedenec poda svoj izvid in mnenje, se jima lahko postavljajo vprašanja. Vprašanja postavlja najprej stranka, ki je predlagala izvedbo dokaza, nato nasprotna stranka ter osebe iz drugega odstavka 324. člena tega zakona, na koncu pa še predsednik senata in člani senata. Če je bila izvedba dokaza odrejena po uradni dolžnosti, postavlja vprašanja najprej predsednik senata in člani senata, nato tožilec, obramba in na koncu osebe iz drugega odstavka 324. člena tega zakona. Oškodovanec, zakoniti zastopnik, pooblaščenec in izvedenec smejo naravnost postavljati vprašanja pričam in izvedencem le z dovoljenjem predsednika senata.

(2) Predsednik prepove vprašanje ali odgovor na že postavljeno vprašanje, če to ni dovoljeno (228. člen) ali če ni v zvezi z zadevo. Če predsednik senata prepove določeno vprašanje ali odgovor, smejo stranke zahtevati, naj o tem odloči senat.

335. člen

Če je priča ali izvedenec pri prejšnjem zaslišanju povedal dejstva, ki se jih več ne spominja, ali če spremeni svojo izpo-

vedbo, ga predsednik senata ali stranke opozorijo na prejšnjo izpovedbo in vprašajo, zakaj sedaj izpoveduje drugače; po potrebi pa predsednik senata prebere njegovo prejšnjo izpovedbo ali njen del.

336. člen

(1) Zaslišane priče in izvedenci ostanejo v sodni dvorani, razen če jih predsednik senata po zaslišanju strank odpusti ali če odredi, naj se začasno odstranijo iz dvorane.

(2) Predsednik sme po predlogu strank ali po uradni dolžnosti odrediti, da se zaslišane priče in izvedenci odstranijo iz sodne dvorane, pozneje pa znova pokličejo in še enkrat zaslišijo v navzočnosti ali v nenavzočnosti drugih prič in izvedencev.

337. člen

(1) Če se na glavni obravnavi zve, da priča ali izvedenec ne more priti ali zelo težko pride k sodišču, sme senat, če je po njegovem mnenju izpovedba pomembna, odrediti, naj ga zunaj glavne obravnave zasliši predsednik senata ali sodnik, ki je član senata, ali naj ga zasliši preiskovalni sodnik sodišča, na katerega območju priča oziroma izvedenec živi.

(2) Če je treba opraviti ogled ali rekonstrukcijo zunaj glavne obravnave, ju opravi predsednik senata ali sodnik, ki je član senata.

(3) Strankam in oškodovancu se vselej sporoči, kdaj in kje bo zaslišana priča oziroma kdaj in kje bo ogled ali rekonstrukcija dogodka in se poučijo, da smejo biti pri teh dejanjih navzoči. Če je obtoženec v priporu, odloči senat, ali je potrebna njegova navzočnost pri teh dejanjih. Če so stranke in oškodovanec navzoči pri teh dejanjih, imajo pravice iz sedmega odstavka 178. člena tega zakona.

338. člen

Senat sme med glavno obravnavo po zaslišanju strank odločiti, da bo zahteval od preiskovalnega sodnika določena dejanja za razjasnitev posameznih dejstev, če bi bilo povezano s precejšnjim zavlačevanjem postopka ali s precejšnjimi drugimi težavami, ko bi se to moralo opraviti na glavni obravnavi. Kadar preiskovalni sodnik ravna po taki zahtevi senata, se uporabljajo določbe, ki se nanašajo na preiskovalna dejanja.

339. člen

(1) Zapisnike o ogledu zunaj glavne obravnave, o hišni ali osebni preiskavi, prepoznavi oseb, predmetov ali kraja storitve in o zasegu stvari ter listine, knjige, spise in druga pisanja, ki se uporabijo kot dokaz, na glavni obravnavi zaradi ugotovitve vsebine preberejo stranke oziroma upravičeni predlagatelji izvedbe posameznega dokaza ali predsednik senata, če gre za izvedbo dokaza po uradni dolžnosti. Predsednik senata lahko odredi, da se reproducira zvočni ali slikovni posnetek opravljanja preiskovalnega dejanja. Pisanja, ki pomenijo dokaz, se po možnosti predložijo v izvirniku.

(2) Predsednik senata lahko odredi, da osebe iz prejšnjega odstavka vsebino pisanj na kratko povzamejo ali pisanj ne preberejo, če se je senat seznanil z besedilom pisanj, drugi pa so z razpoložljivostjo pisanj v spisu imeli možnost, da to storijo. Vselej se prebere predhodni zapisnik o zaslišanju priče ali izvedenca, če je to potrebno zaradi obuditve spomina ali razjasnitve protislovij, in predhodni zapisnik o zaslišanju obtoženca, če je to potrebno zaradi izvedbe dokaza o priznanju krivde ali razjasnitve protislovij. Če upravičeni tožilec, obtoženec ali zagovornik nemudoma vloži ugovor na odredbo predsednika senata, da se v skladu z določbami tega člena vsebina pisanj na kratko povzame ali, da se pisanja ne preberejo, odloči senat. V zapisnik se vnese odredba predsednika senata, ugotovitev, da se je senat z besedilom pisanja seznanil, drugi pa so z razpoložljivostjo pisanj v spisu imeli možnost, da to storijo, da je bila dana možnost ugovora in sam ugovor.

(3) Predmeti, ki utegnejo pripomoči k razjasnitvi stvari, se lahko med glavno obravnavo pokažejo obtožencu, po potrebi pa tudi pričam in izvedencem.

340. člen

(1) Poleg primerov, ki so posebej določeni v tem zakonu, se smejo zapisniki o izpovedbah prič, soobtožencev ali že obsojenih udeležencev pri kaznivem dejanju ter zapisniki ali drugi zapisi o izvidu in mnenju izvedencev prebrati po odločbi senata samo v tehle primerih:

1) če so zaslišane osebe umrle, duševno zbolele ali jih ni mogoče najti ali če zaradi starosti, bolezni ali iz drugih tehtnih vzrokov ne morejo priti ali zelo težko pridejo k sodišču ali če prebivajo v tujini in na glavno obravnavo ne pridejo, kljub temu, da so bile nanjo pravilno povabljene;

2) če priče ali izvedenci brez zakonskega razloga nočejo izpovedati na glavni obravnavi.

(2) Senat sme s soglasjem strank odločiti, naj se zapisnik o prejšnjem zaslišanju priče ali izvedenca oziroma njegov pisni izvid in mnenje prebereta tudi, če priča oziroma izvedenec nista navzoča, ne glede na to, ali sta bila povabljena na glavno obravnavo ali ne.

(3) Razlogi, zakaj se bere zapisnik, se navedejo v zapisniku o glavni obravnavi; pri branju pa se sporoči, ali je bil izvedenec zaprisežen ali ne.

(4) Pred koncem dokaznega postopka izda senat po uradni dolžnosti ali na predlog strank sklep, s katerim izloči iz spisov zapisnike in druge dokaze, na katere se po določbah tega zakona ne sme opirati sodna odločba. Poseben sklep izda tudi, če zavrne predlog stranke za izločitev. Sklep, s katerim je bilo odločeno o izločitvi zapisnikov in drugih dokazov, se sme izpodbijati le s pritožbo zoper sodbo. Izločeni zapisniki in drugi dokazi se zaprejo v poseben ovitek in izročijo preiskovalnemu sodniku, da jih shrani ločeno od drugih spisov (tretji odstavek 83. člena).

(5) Ko sodišče druge stopnje odloča o pritožbi zoper sodbo, s katero se izpodbija tudi sklep iz prejšnjega odstavka, sme glede na vsebino izločenega zapisnika oziroma drugega dokaza odrediti, da se opravi nova glavna obravnava pred popolnoma spremenjenim senatom.

341. člen

V primerih iz 325., petega odstavka 331., 335. in 340. člena tega zakona, kot tudi v drugih primerih, če je to potrebno, sme senat odločiti, da bo na glavni obravnavi poleg branja zapisnika reproduciral tudi zvočni ali slikovni posnetek (84. člen).

342. člen

Po končanem zaslišanju vsake priče ali izvedenca in po branju vsakega zapisnika ali drugega pisanja vpraša predsednik senata stranke in oškodovanca, ali imajo kaj pripomniti.

343. člen

(1) Po končanem dokaznem postopku vpraša predsednik senata stranke in oškodovanca, ali imajo kakšne predloge za dopolnitev dokaznega postopka.

(2) Če nihče ne predlaga dopolnitve dokaznega postopka ali če se tak predlog zavrne, sodišče pa spozna, da je stanje stvari razjasnjeno, naznani predsednik, da je dokazni postopek končan.

8. **Sprememba in razširitev obtožbe**

344. člen

(1) Če tožilec med dokaznim postopkom spozna, da izvedeni dokazi kažejo na to, da se je spremenilo v obtožnici navedeno dejansko stanje, sme ustno spremeniti obtožnico, sme pa tudi predlagati, naj se glavna obravnava prekine, da pripravi novo obtožnico. Spremenjena obtožnica se sme nanašati le na dejanje, ki je že predmet obtožbe.

(2) Za pripravo obrambe sme sodišče v takem primeru prekiniti glavno obravnavo.

(3) Če senat dovoli prekinitev glavne obravnave zaradi priprave nove obtožnice, določi rok, v katerem mora tožilec vložiti obtožnico. Izvod nove obtožnice se vroči obtožencu; zoper

to obtožnico ni ugovora. Če tožilec v danem roku ne vloži obtožnice, nadaljuje senat glavno obravnavo na podlagi prejšnje.

345. člen

(1) Če se med glavno obravnavo odkrije kakšno obtoženčevo prejšnje kaznivo dejanje, razširi senat po obtožbi upravičenega tožilca, ki jo sme ta podati tudi ustno, glavno obravnavo praviloma tudi na to dejanje. Zoper to obtožbo ni ugovora.

(2) Za pripravo obrambe sme sodišče v takem primeru prekiniti glavno obravnavo, sme pa po zaslišanju strank odločiti, da se obtoženec za dejanje iz prejšnjega odstavka sodi posebej.

9. **Beseda strank**

346. člen

Po končanem dokaznem postopku da predsednik senata besedo strankam, oškodovancu in zagovorniku. Najprej govori tožilec, za njim oškodovanec in zagovornik, nato pa obtoženec.

347. člen

Tožilec poda v svoji besedi presojo dokazov, ki so bili izvedeni na glavni obravnavi, nato pa razloži svoje sklepe o dejstvih, ki so pomembna za odločbo, ter poda in obrazloži svoj predlog o obtoženčevi kazenski odgovornosti, o določbah kazenskega zakona, ki naj se uporabijo, ter o olajševalnih in obteževalnih okoliščinah, ki bi jih bilo treba upoštevati pri odmeri kazni. Tožilec lahko poda predlog o vrsti in višini kazni, varnostnih ukrepih ter sme predlagati, naj se izreče sodni opomin ali pogojna obsodba.

348. člen

Oškodovanec ali njegov pooblaščenec sme v svoji besedi obrazložiti premoženjskopravni zahtevek in opozoriti na dokaze o kazenski odgovornosti obtoženca.

349. člen

(1) Zagovornik ali obtoženec sam razloži v svoji besedi zagovor; pri tem sme odgovoriti na navedbe tožilca in oškodovanca.

(2) Za zagovornikom ima obtoženec pravico govoriti tudi sam, da izjavi, ali se strinja z njegovim zagovorom in da ga dopolni.

(3) Tožilec in oškodovanec imata pravico odgovoriti na zagovor, zagovornik oziroma obtoženec pa pravico odgovoriti njima.

(4) Zadnjo besedo ima vselej obtoženec.

350. člen

(1) Beseda strank se ne sme omejiti na določen čas.

(2) Predsednik senata sme po poprejšnjem opominu ustaviti tistega, ki v svoji besedi žali javni red in moralo ali žali drugega ali se spušča v ponavljanja ali izvajanja, ki očitno niso v nobeni zvezi z zadevo. V zapisniku o glavni obravnavi se mora navesti, da ga je predsednik ustavil in zakaj ga je ustavil.

(3) Kadar zastopa obtožbo več oseb ali obrambo več zagovornikov, se ti ne smejo ponavljati. Zastopniki obtožbe oziroma obrambe se morajo sporazumeti o vprašanjih, o katerih bodo govorili.

(4) Po vseh končanih govorih mora predsednik senata vprašati, ali želi še kdo kaj povedati.

(5) Določbo tretjega odstavka 294. člena Kazenskega zakonika o omilitvi kazni je mogoče uporabiti le v primerih, ko je obdolženec do konca glavne obravnave preprečil nadaljnje izvrševanje kaznivih dejanj v hudodelski združbi ali kaznivega dejanja hudodelskega združevanja, ali če je do konca glavne obravnave razkril podatke, ki so pomembni za preiskovanje in dokazovanje že storjenih kaznivih dejanj.

351. člen

(1) Če senat po končanih izvajanjih strank ne spozna, da bi bilo treba izvesti še kakšne dokaze, naznani predsednik senata, da je glavna obravnava končana.

(2) Nato se senat umakne k posvetovanju in glasovanju, da izreče odločbo.

352. člen

(1) Senat s sklepom zavrže obtožnico:

1) če je tekel postopek brez zahteve upravičenega tožilca;

2) če ni potrebnega predloga oškodovanca ali dovoljenja pristojnega državnega organa, ali če je pristojni državni organ umaknil dovoljenje;

3) če so podane druge okoliščine ki začasno preprečujejo pregon.

(2) Sklep o zavrženju obtožnice lahko izda senat tudi po preloženi glavni obravnavi.

XXII. poglavje
SODBA

1. **Izrekanje sodbe**

353. člen

(1) Če sodišče med posvetovanjem ne spozna, da bi bilo treba za dopolnitev postopka ali za razjasnitev posameznih vprašanj na novo začeti glavno obravnavo, izreče sodbo.

(2) Sodba se izreče in razglasi v imenu ljudstva.

354. člen

(1) Sodba se sme nanašati samo na osebo, ki je obtožena, in samo na dejanje, ki je predmet obtožbe, obsežene v vloženi oziroma na glavni obravnavi spremenjeni ali razširjeni obtožnici.

(2) Sodišče ni vezano na predloge tožilca glede pravne presoje dejanja.

355. člen

(1) Sodišče opre sodbo samo na dejstva in dokaze, ki so bili pretreseni na glavni obravnavi.

(2) Sodišče mora vestno pretehtati vsak dokaz posebej in v zvezi z drugimi dokazi in na podlagi take presoje storiti sklep, ali je kakšno dejstvo dokazano ali ne.

2. **Vrste sodb**

356. člen

(1) S sodbo se obtožba zavrne ali se obtoženec oprosti obtožbe ali pa spozna za krivega.

(2) Če obsega obtožba več kaznivih dejanj, se v sodbi izreče, ali se obtožba zavrne in glede katerih dejanj; ali se obtoženec oprosti obtožbe in glede katerih dejanj; ali se spozna za krivega in za katera dejanja.

357. člen

Sodbo, s katero zavrne obtožbo, izreče sodišče:

1) če je tožilec v času od začetka do konca glavne obravnave umaknil obtožbo;

2) če je oškodovanec umaknil predlog;

3) če je bil obtoženec za isto dejanje že pravnomočno obsojen, oproščen obtožbe ali je bil postopek zoper njega s sklepom pravnomočno ustavljen;

4) če je bil obtožencu odpuščen pregon z amnestijo ali pomilostitvijo ali če kazenski pregon ni več dopusten zaradi zastaranja ali če so podane druge okoliščine, ki izključujejo kazenski pregon.

358. člen

Sodbo, s katero oprosti obtoženca obtožbe, izreče sodišče:

1) če dejanje, za katero je obtožen, po zakonu ni kaznivo dejanje;

2) če so podane okoliščine, ki izključujejo krivdo ali kaznivost;

3) če ni dokazano, da je obtoženec storil dejanje, katerega je obtožen;

4) ali če je podana nesorazmernost med majhnim pomenom kaznivega dejanja (njegova nevarnost je neznatna zaradi narave ali teže dejanja ali zaradi tega, ker so škodljive posledice neznatne ali jih ni ali zaradi drugih okoliščin, v katerih je bilo storjeno in zaradi nizke stopnje storilčeve krivde ali zaradi njegovih osebnih okoliščin) ter posledicami, ki bi jih povzročila obsodba.

359. člen

(1) V sodbi, s katero spozna obtoženca za krivega, izreče sodišče:

1) katerega dejanja ga spozna za krivega. Pri tem navede dejstva in okoliščine, ki so znaki kaznivega dejanja in tiste, od katerih je odvisna uporaba posamezne določbe kazenskega zakona;

2) zakonsko označbo kaznivega dejanja in katere določbe kazenskega zakona je uporabilo;

3) na kakšno kazen se obtoženec obsodi ali se mu po določbah kazenskega zakona odpusti kazen;

4) odločbo o pogojni obsodbi;

5) odločbo o varnostnih ukrepih in o odvzemu premoženjske koristi;

6) odločbo o vštetju pripora ali že prestane kazni;

7) odločbo o stroških kazenskega postopka, o premoženjskopravnem zahtevku in o tem, ali naj se pravnomočna sodba objavi v tisku oziroma po radiu ali televiziji.

(2) Če je obtoženec obsojen na denarno kazen, se v sodbi navede rok, v katerem mora denarno kazen plačati in način, kako se izvrši denarna kazen, če se tudi prisilno ne more izterjati.

(3) Sodišče lahko v sodbi odloči tudi o načinu izvršitve kazni.

(4) V primeru objave sodbe po 7. točki prvega odstavka tega člena se objavijo le naslednji osebni podatki iz izreka sodbe: ime in priimek, datum rojstva, naslov stalnega, začasnega ali drugega prebivališča ter državljanstvo obtoženca.

3. **Razglasitev sodbe**

360. člen

(1) Ko sodišče izreče sodbo, jo predsednik senata takoj razglasi. Če sodišče po končani glavni obravnavi ne more izreči sodbe še isti dan, odloži razglasitev sodbe največ za tri dni in določi, kdaj in kje bo razglašena.

(2) Predsednik senata prebere javno v navzočnosti strank, njihovih zakonskih zastopnikov, pooblaščencev in zagovornika izrek sodbe in pove na kratko njene razloge.

(3) Sodba se razglasi tudi tedaj, če stranka, zakoniti zastopnik, pooblaščenec ali zagovornik ni navzoč. Senat sme odrediti, da predsednik senata obtožencu, ki ni navzoč, sodbo ustno naznani ali da se mu sodba samo vroči.

(4) Če je bila javnost glavne obravnave izključena, se izrek sodbe vselej prebere na javnem zasedanju. Senat odloči, ali naj se in koliko izključi javnost pri razglasitvi razlogov sodbe.

(5) Vsi navzoči poslušajo branje izreka sodbe stoje.

361. člen

(1) Ob izreku sodbe, s katero je obtoženec obsojen na kazen zapora, senat na obrazložen predlog tožilca po predhodnem zaslišanju obtoženca in zagovornika odredi pripor, če je obtoženec že v priporu pa pripor podaljša, če je podan kakšen razlog iz 1. ali 3. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona.

(2) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi glede ukrepa približevanja določenemu kraju ali osebi v primeru izreka pogojne obsodbe z varstvenim nadzorstvom in določenimi navodili prepovedi približevanja žrtvi ali kakšni drugi osebi ali prepovedi dostopa na posamezne kraje.

(3) Pripor senat vselej odpravi in odredi izpustitev obtoženca, če tožilec pred izrekom sodbe ni predlagal podaljšanja pripora, če je obtoženec oproščen obtožbe ali spoznan za krivega, pa mu je odpuščena kazen, če je obsojen samo na denarno kazen ali mu je izrečen sodni opomin ali pogojna obsodba, če je zaradi vštetja pripora kazen že prestal ali če je obtožba zavrnjena ali obtožnica zavržena, razen če je zavržena zaradi nepristojnosti sodišča.

(4) O odreditvi ali odpravi pripora po razglasitvi sodbe do njene pravnomočnosti oziroma do nastopa kazni odloča senat sodišča prve stopnje (šesti odstavek 25. člena). Pripor odredi na obrazložen predlog tožilca, odpravi pa po uradni dolžnosti ali na predlog strank po zaslišanju državnega tožilca, če teče postopek na njegovo zahtevo.

(5) O odreditvi, podaljšanju ali odpravi pripora iz prejšnjih odstavkov tega člena senat odloči s posebnim sklepom. Pritožba zoper ta sklep ne zadrži njegove izvršitve.

(6) Pripor, ki je bil odrejen ali podaljšan po določbah prejšnjih odstavkov tega člena, sme trajati do nastopa kazni, vendar najdalj do izteka kazni, izrečene v sodbi sodišča prve stopnje.

(7) Kadar izreče sodišče kazen zapora, se sme obtoženec, ki je v priporu, oddati na podlagi sklepa predsednika senata še pred pravnomočnostjo sodbe v zavod za prestajanje kazni zapora, če to sam zahteva.

362. člen

(1) Po razglasitvi sodbe pouči predsednik senata upravičence do pritožbe (367. člen) o pravici do pritožbe in o dolžnosti predhodne napovedi pritožbe ter da se bo štelo, da so se odpovedali pravici do pritožbe, če najkasneje v osmih dneh od dneva razglasitve sodbe pritožbe ne bodo napovedali. Pouk se vnese v zapisnik o glavni obravnavi.

(2) Če je obtožencu izrečena pogojna obsodba, ga predsednik opozori na pomen pogojne obsodbe in na pogoje, ki se jih mora držati.

(3) Upravičencu do pritožbe, ki ni bil navzoč pri razglasitvi sodbe, se pošlje prepis izreka sodbe, s poukom iz prvega odstavka tega člena, s tem, da mu rok za napoved pritožbe teče od vročitve prepisa izreka sodbe.

(4) Predsednik senata opozori stranke, da morajo do pravnomočnega konca postopka vsako spremembo naslova sporočiti sodišču.

4. **Pisna izdelava in vročitev sodbe**

363. člen

(1) Razglašena sodba mora biti pisno izdelana v petnajstih dneh po razglasitvi, če je obtoženec v priporu, v ostalih primerih pa v tridesetih dneh. Če sodba ni izdelana v tem roku, mora predsednik senata obvestiti predsednika sodišča, zakaj to ni bilo storjeno. Predsednik sodišča ukrene, kar je potrebno, da se sodba čimprej izdela.

(2) Sodbo, ki se izdela v fizični obliki, lastnoročno podpiše predsednik senata. Sodbo, ki se izdela v elektronski obliki, podpiše predsednik senata s svojim elektronskim podpisom.

(3) Sodba, ki je bila izdana v fizični ali elektronski obliki, se strankam vroči v overjenem prepisu, elektronskem (skeniranem) prepisu ali elektronski obliki.

(4) Overjen prepis sodbe, elektronski (skeniran) prepis ali elektronska oblika sodbe se vroči tožilcu, obtožencu in zagovorniku pa v skladu s 120. členom tega zakona. Če je obtoženec v priporu, morajo biti overjeni prepisi sodbe, elektronski (skeniran) prepis ali elektronska oblika sodbe odposlani v roku iz prvega odstavka tega člena.

(5) Obtožencu, zasebnemu tožilcu in oškodovancu kot tožilcu se vroči sodba s poukom o pravici do pritožbe.

(6) Overjen prepis sodbe, elektronski (skeniran) prepis ali elektronsko obliko sodbe s poukom o pravici do pritožbe vroči sodišče oškodovancu, če ima pravico do pritožbe, osebi, kateri je s to sodbo vzet predmet (drugi odstavek 73. člena

kazenskega zakonika), ter pravni osebi, kateri je izrečen odvzem premoženjske koristi. Oškodovancu, ki nima pravice do pritožbe, vroči overjen prepis sodbe, elektronski (skeniran) prepis ali elektronsko obliko sodbe v primerih iz drugega odstavka 61. člena tega zakona s poukom, da ima pravico zahtevati vrnitev v prejšnje stanje. Pravnomočna sodba se vroči oškodovancu, če to zahteva, v vsakem primeru pa, če je bila izrečena pogojna obsodba z varstvenim nadzorstvom in določenim navodilom prepovedi približevanja žrtvi (7. točka tretjega odstavka 65. člena Kazenskega zakonika) ali če je bil izrečen varnostni ukrep prepovedi približevanja ali komuniciranja z žrtvijo (4. točka 69. člena Kazenskega zakonika).

(7) Če je sodišče po določbah o odmeri enotne kazni za kazniva dejanja v steku izreklo kazen in pri tem upoštevalo tudi sodbe, ki so jih izdala druga sodišča, pošlje overjen prepis, elektronski (skeniran) prepis ali elektronsko obliko pravnomočne sodbe tem sodiščem.

(8) Določbe tega člena o tem, v kakšni obliki se izdela in vroči ali pošlje sodba, se smiselno uporabljajo pri vseh vrstah sodnih odločb.

364. člen

(1) Pisno izdelana sodba se mora popolnoma ujemati s sodbo, ki je bila razglašena. Sodba mora imeti uvod, izrek in obrazložitev.

(2) Uvod sodbe obsega: navedbo, da se sodba izreka v imenu ljudstva, naslov sodišča, ime in priimek predsednika in članov senata ter zapisnikarja, ime in priimek obtoženca, kaznivo dejanje, za katero je bil obtožen, ali je bil navzoč na glavni obravnavi, dan glavne obravnave, ali je bila glavna obravnava javna, ime in priimek tožilca, zagovornika, zakonitega zastopnika in pooblaščenca, ki so bili navzoči na glavni obravnavi, in dan razglasitve izrečene sodbe.

(3) Izrek sodbe obsega osebne podatke o obtožencu (prvi odstavek 227. člena) in odločbo, s katero se obtoženec spozna za krivega dejanja, katerega je obtožen, s katero se oprosti obtožbe za to dejanje ali s katero se obtožba zavrne.

(4) Če je obtoženec spoznan za krivega, mora izrek sodbe obsegati vse potrebne podatke, ki so navedeni v 359. členu tega zakona, če pa je oproščen obtožbe ali je obtožba zavrnjena, mora izrek sodbe obsegati opis dejanja, katerega je bil obtožen, ter odločbo o stroških kazenskega postopka in o premoženjskopravnem zahtevku, če je bil podan.

(5) Če gre za stek kaznivih dejanj, navede sodišče v izreku sodbe kazni, ki jih je določilo za vsako posamezno kaznivo dejanje, nato pa kazen, ki jo je izreklo za vsa dejanja v steku.

(6) V obrazložitvi sodbe navede sodišče razloge za vsako posamezno točko sodbe.

(7) Sodišče navede določno in popolnoma, katera dejstva šteje za dokazana ali nedokazana in iz katerih razlogov. Pri tem navede zlasti, kako presoja verodostojnost protislovnih dokazov, iz katerih razlogov ni ugodilo posameznim predlogom strank, in kateri razlogi so bili za sodišče odločilni pri reševanju pravnih vprašanj, zlasti pri ugotavljanju, ali sta podana kaznivo dejanje in kazenska odgovornost obtoženca in pri uporabi posameznih določb kazenskega zakona glede obtoženca in njegovega dejanja.

(8) Če se obtoženec obsodi na kazen, je treba v obrazložitvi povedati, katere okoliščine je sodišče upoštevalo pri odmeri kazni. Sodišče mora posebej obrazložiti, kateri razlogi so bili zanj odločilni, ko je spoznalo, da je treba kazen omiliti, obtožencu kazen odpustiti ali izreči pogojno obsodbo ali da je treba izreči varnostni ukrep ali odvzem premoženjske koristi.

(9) Če se obtoženec oprosti obtožbe, je treba v obrazložitvi navesti zlasti, iz katerih razlogov iz 358. člena tega zakona se oprošča.

(10) V obrazložitvi sodbe, s katero zavrne obtožbo, se sodišče ne spušča v presojo glavne stvari, temveč se omeji samo na razloge za zavrnitev obtožbe.

365. člen

(1) Pomote v imenih in številkah ter druge očitne pisne in računske pomote, pomanjkljivosti glede oblike in neskladnosti pisno izdelane sodbe z izvirnikom popravi s posebnim sklepom predsednik senata na zahtevo strank ali po uradni dolžnosti.

(2) Če se pisno izdelana sodba in njen izvirnik ne ujemata glede podatkov iz 1. do 5. in 7. točke prvega odstavka 359. člena tega zakona, se sklep o popravku vroči osebam, ki so naštete v 363. členu tega zakona. V tem primeru teče rok za pritožbo zoper sodbo od dneva vročitve tega sklepa, zoper katerega ni posebne pritožbe.

C. POSTOPEK S PRAVNIMI SREDSTVI

XXIII. poglavje
REDNA PRAVNA SREDSTVA

1. **Pritožba zoper sodbo sodišča prve stopnje**

a) *Pravica do pritožbe*

366. člen

(1) Zoper sodbo, izdano na prvi stopnji, se smejo upravičenci pritožiti v 30 dneh od vročitve prepisa sodbe.

(2) Pravočasna pritožba upravičenca zadrži izvršitev sodbe.

367. člen

(1) Pravico do pritožbe imajo stranke, zagovornik, obtoženčev zakoniti zastopnik in oškodovanec.

(2) V korist obtoženca se smejo pritožiti tudi njegov zakonec oziroma oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti, krvni sorodnik v ravni vrsti, posvojitelj, posvojenec, brat, sestra in rejnik. Rok za pritožbo teče tudi v tem primeru od dneva, ko je bil prepis sodbe vročen obtožencu oziroma njegovemu zagovorniku (četrti odstavek 120. člena).

(3) Državni tožilec se sme pritožiti tako v škodo kakor tudi v korist obtoženca.

(4) Oškodovanec sme izpodbijati sodbo, s katero je sodišče zavrnilo obtožbo (357. člen), oprostilo obtoženca obtožbe (358. člen), sodbo, s katero je sodišče obtoženca spoznalo za krivega, pa sme izpodbijati le glede odločbe o premoženjskopravnem zahtevku (7. točka prvega odstavka 359. člena), objavi pravnomočne sodbe in odločbe o stroških. Če je državni tožilec prevzel pregon od oškodovanca kot tožilca (drugi odstavek 63. člena), se sme oškodovanec pritožiti iz vseh razlogov, iz katerih se sme izpodbijati sodba (370. člen).

(5) Pritoži se lahko tudi oseba, kateri je bil vzet predmet (drugi odstavek 73. člena kazenskega zakonika) ali kateri je bila odvzeta premoženjska korist, pridobljena s kaznivim dejanjem (75., 77.a in 77.b člen kazenskega zakonika), in pravna oseba, kateri je bil izrečen odvzem premoženjske koristi (77. člen kazenskega zakonika).

(6) Zagovornik in osebe iz drugega odstavka tega člena se smejo pritožiti tudi brez posebnega obtoženčevega pooblastila, vendar ne proti njegovi volji.

368. člen

(1) Upravičenci do pritožbe (367. člen) morajo pritožbo napovedati. Pritožbo lahko napovejo takoj po razglasitvi sodbe oziroma po pouku o pravici do pritožbe (prvi odstavek 362. člena), najkasneje pa v osmih dneh od dneva razglasitve sodbe, oziroma od vročitve prepisa izreka sodbe, če niso bili navzoči pri razglasitvi sodbe (tretji odstavek 362. člena).

(2) Če upravičenec do pritožbe v zakonskem roku pritožbe ne napove, se, razen v primeru iz četrtega odstavka tega člena, šteje, da se je odpovedal pravici do pritožbe.

(3) Če nihče od upravičencev do pritožbe (367. člen) pritožbe ne napove, ni potrebno, da bi pisno izdelana sodba vsebovala obrazložitev.

(4) Če je bila obdolžencu izrečena zaporna kazen, napoved pritožbe ni potrebna. V tem primeru mora biti pisno izdelana sodba vselej obrazložena.

(5) Obtoženec, tožilec in oškodovanec se lahko odpovejo pravici do pritožbe od razglasitve sodbe do izteka roka za pritožbo. Če je bila obtožencu izrečena zaporna kazen, pa se sme obtoženec pravici do pritožbe odpovedati šele, ko mu je bila sodba vročena. Dokler sodišče druge stopnje ne izda odločbe, lahko pritožniki že podano pritožbo umaknejo. Odpoved pritožbe in umik pritožbe se ne moreta preklicati.

b) *Vsebina pritožbe*

369. člen

(1) Pritožba mora obsegati:

1) navedbo sodbe, zoper katero se podaja pritožba;

2) razlog za izpodbijanje (370. člen);

3) obrazložitev pritožbe;

4) predlog, da se izpodbijana sodba popolnoma ali deloma razveljavi ali spremeni;

5) na koncu podpis osebe, ki se pritožuje.

(2) Če se je zoper sodbo pritožil obtoženec ali kdo iz drugega odstavka 367. člena tega zakona, ali če se je zoper sodbo pritožil oškodovanec, oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec, ki nima pooblaščenca, pa pritožba ni sestavljena v skladu z določbami prejšnjega odstavka, zahteva sodišče prve stopnje od pritožnika, naj jo v določenem roku dopolni s pisno vlogo ali na zapisnik pri tem sodišču. Če pritožnik tej zahtevi ne ustreže in pritožba ne vsebuje podatkov iz 2., 3. ali 5. točke prejšnjega odstavka, jo sodišče zavrže. Če pa pritožba ne vsebuje podatka iz 1. točke prejšnjega odstavka, jo zavrže samo, če ne more ugotoviti, na katero sodbo se nanaša. Če je pritožba podana v korist obtoženca in se da dognati, na katero sodbo se nanaša, jo sodišče vendarle pošlje sodišču druge stopnje; če pa se to ne da ugotoviti, jo zavrže.

(3) Če se je zoper sodbo pritožil oškodovanec, oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec, ki ima pooblaščenca, ali državni tožilec, pa pritožba ne vsebuje podatkov iz 2., 3. ali 5. točke prvega odstavka tega člena in se ne da dognati, na katero sodbo se nanaša, jo sodišče zavrže.

(4) V pritožbi sme navajati pritožnik nova dejstva in nove dokaze, vendar pa mora povedati razloge, zakaj jih ni navedel že prej. Ko se sklicuje na nova dejstva, mora navesti dokaze, s katerimi naj bi se ta dejstva dokazala; ko se sklicuje na nove dokaze, pa mora navesti dejstva, ki jih s temi dokazi želi dokazati.

c) *Razlogi, s katerimi se sme sodba izpodbijati*

370. člen

(1) Sodba se sme izpodbijati:

1) zaradi bistvene kršitve določb kazenskega postopka;

2) zaradi kršitve kazenskega zakona;

3) zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja;

4) zaradi odločbe o kazenskih sankcijah, o odvzemu premoženjske koristi, o stroških kazenskega postopka, o premoženjskopravnih zahtevkih in zaradi odločbe o objavi sodbe v tisku, po radiu ali po televiziji.

(2) Sodba, izrečena na podlagi sprejetega priznanja krivde in sporazuma o priznanju krivde se ne sme izpodbijati iz razloga po 3. točki prejšnjega odstavka, sodba, izrečena na podlagi sklenjenega sporazuma o priznanju krivde pa ne zaradi odločb iz 4. točke prejšnjega odstavka, če je sodba izrečena v skladu s pogoji, ki jih je državni tožilec določil za priznanje krivde v obtožnici ali s sklenjenim sporazumom o priznanju krivde.

371. člen

(1) Bistvena kršitev določb kazenskega postopka je podana:

1) če je bilo sodišče nepravilno sestavljeno ali če je pri izrekanju sodbe sodeloval sodnik ali sodnik porotnik, ki ni sodeloval na glavni obravnavi ali je bil s pravnomočno odločbo izločen iz sojenja;

2) če je na glavni obravnavi sodeloval sodnik ali sodnik porotnik, ki bi bil moral biti izločen (1. do 5. točka prvega odstavka in 1. do 3. točka drugega odstavka 39. člena);

3) če je bila glavna obravnava opravljena brez oseb, katerih navzočnost na glavni obravnavi je po zakonu obvezna, ali če je bil obdolženec, zagovornik, oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec kljub svoji zahtevi prikrajšan za pravico uporabljati pri preiskovalnih in drugih sodnih dejanjih ali na glavni obravnavi svoj jezik in v svojem jeziku spremljati njen potek (8. člen), ali če so bile prekršene določbe o nenadzorovanem in učinkovitem posvetovanju obdolženca z zagovornikom (74. člen);

4) če je bila v nasprotju z zakonom izključena javnost glavne obravnave;

5) če je sodišče prekršilo predpise kazenskega postopka o vprašanju, ali je podana obtožba upravičenega tožilca, ali je podan predlog oškodovanca ali dovoljenje pristojnega državnega organa;

6) če je sodbo izdalo sodišče, ki zaradi stvarne nepristojnosti ne bi smelo soditi v tej stvari, ali če je sodišče nepravilno zavrnilo obtožbo zaradi stvarne nepristojnosti;

7) če sodišče s svojo sodbo ni popolnoma rešilo predmeta obtožbe;

8) če se sodba opira na dokaz, ki je bil pridobljen s kršitvijo z ustavo določenih človekovih pravic in temeljnih svoboščin ali na dokaz, na katerega se po določbah tega zakona sodba ne more opirati, ali na dokaz, ki je bil pridobljen na podlagi takega nedovoljenega dokaza;

9) če je bila obtožba prekoračena (prvi odstavek 354. člena);

10) če je bil s sodbo prekršen 385. člen tega zakona;

11) če je izrek sodbe nerazumljiv, če nasprotuje sam sebi ali razlogom sodbe; ali če sodba sploh nima razlogov ali če v njej niso navedeni razlogi o odločilnih dejstvih ali so ti razlogi popolnoma nejasni ali v precejšnji meri s seboj v nasprotju; ali če je o odločilnih dejstvih precejšnje nasprotje med tem, kar se navaja v razlogih sodbe o vsebini listin ali zapisnikov o izpovedbah v postopku, in med samimi temi listinami oziroma zapisniki.

(2) Bistvena kršitev določb kazenskega postopka je podana tudi, če sodišče med pripravo glavne obravnave ali med glavno obravnavo ali pri izdaji sodbe ni uporabilo kakšne določbe tega zakona ali jo je uporabilo nepravilno ali če je na glavni obravnavi prekršilo pravice obrambe, pa je to vplivalo ali moglo vplivati na zakonitost in pravilnost sodbe.

372. člen

Kršitev kazenskega zakona je podana, če je kazenski zakon prekršen v vprašanju:

1) ali je dejanje, zaradi katerega se obtoženec preganja, kaznivo dejanje;

2) ali so podane okoliščine, ki izključujejo krivdo ali kaznivost;

3) ali so podane okoliščine, ki izključujejo kazenski pregon, zlasti pa, ali je kazenski pregon zastaran ali izključen zaradi amnestije ali pomilostitve, ali pa je stvar že pravnomočno razsojena;

4) ali je bil glede kaznivega dejanja, ki je predmet obtožbe, uporabljen zakon, ki se ne bi bil smel uporabiti;

5) ali je bila z odločbo o kazni, pogojni obsodbi ali sodnem opominu oziroma z odločbo o varnostnem ukrepu ali o odvzemu premoženjske koristi prekoračena pravica, ki jo ima sodišče po zakonu;

6) ali so bile prekršene določbe o vštevanju pripora in prestane kazni.

373. člen

(1) Sodba se sme izpodbijati zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja, če je sodišče kakšno odločilno dejstvo ugotovilo zmotno ali ga sploh ni ugotovilo.

(2) Dejansko stanje je nepopolno ugotovljeno tudi tedaj, če na to kažejo nova dejstva ali novi dokazi.

374. člen

(1) Sodba oziroma sklep o sodnem opominu se sme izpodbijati zaradi odločbe o kazni, pogojni obsodbi in sodnem opominu, če z njo sicer ni bila prekoračena zakonska pravica (5. točka 372. člena), vendar sodišče ni pravilno odmerilo kazni glede na okoliščine, ki vplivajo na to, ali naj bo kazen večja ali manjša, in zaradi tega, ker je sodišče uporabilo določbe o omilitvi kazni, o odpustitvi kazni, o pogojni obsodbi ali o sodnem opominu ali ker teh določb ni uporabilo, čeprav so bili za to podani zakonski pogoji. V primeru iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona pa se sme odločba o kazni izpodbijati tudi iz razloga, ker sodišče ni pravilno odločilo o načinu njene izvršitve.

(2) Odločba o varnostnem ukrepu ali o odvzemu premoženjske koristi se sme izpodbijati tudi, če sicer ne gre za kršitev zakona iz 5. točke 372. člena tega zakona, pač pa je sodišče nepravilno izdalo to odločbo ali ni izreklo varnostnega ukrepa oziroma odvzema premoženjske koristi, čeprav so bili za to podani zakonski pogoji.

(3) Odločba o stroških kazenskega postopka se sme izpodbijati, če je sodišče o njih odločilo nepravilno ali v nasprotju z določbami tega zakona.

(4) Odločba o premoženjskopravnih zahtevkih ter odločba o objavi sodbe v tisku, po radiu ali televiziji se sme izpodbijati, če je sodišče o teh vprašanjih odločilo v nasprotju z določbami zakona.

d) *Postopek s pritožbo*

375. člen

(1) Pritožba se poda pri sodišču, ki je izreklo sodbo na prvi stopnji, v zadostnem številu izvodov za sodišče ter za nasprotno stranko in zagovornika, da nanjo odgovorita.

(2) Prepozno (389. člen) in nedovoljeno (390. člen) pritožbo zavrže s sklepom predsednik senata sodišča prve stopnje.

376. člen

Izvod pritožbe vroči sodišče prve stopnje nasprotni stranki (120. in 121. člen), ki sme nato v 15 dneh po njenem prejemu podati sodišču odgovor na pritožbo. Pritožbo in odgovor z vsemi spisi predloži sodišče prve stopnje sodišču druge stopnje.

377. člen

(1) Ko dobi sodišče druge stopnje spise s pritožbo, se spisi v skladu s sodnim redom dodelijo sodniku poročevalcu.

(2) Sejo senata na predlog sodnika poročevalca razpiše predsednik senata.

(3) Sodnik poročevalec si po potrebi lahko preskrbi od sodišča prve stopnje poročilo o kršitvah določb kazenskega postopka; lahko pa se preko tega sodišča ali preko preiskovalnega sodnika sodišča, na katerega območju je treba opraviti dejanje, ali na kakšen drug način prepriča o navedbah v pritožbi, ki se tičejo novih dokazov in novih dejstev, ali si od drugih organov ali pravnih oseb preskrbi potrebna poročila ali spise. Sodnik poročevalec z vsebino pridobljenega gradiva seznani vse stranke in zagovornike ter oškodovanca, ki se je pritožil zoper sodbo in jim določi rok, v katerem se lahko izjavijo o gradivu. Po tem odstavku lahko postopa tudi senat na seji ali obravnavi.

(4) Če sodnik poročevalec ugotovi, da so v spisih zapisniki in obvestila iz 83. člena tega zakona, pošlje spise sodišču prve stopnje pred sejo senata na drugi stopnji, da izda predsednik senata na prvi stopnji sklep o njihovi izločitvi iz spisov in jih po pravnomočnosti sklepa v zaprtem ovitku izroči preiskovalnemu sodniku, da jih hrani ločeno od drugih spisov.

378. člen

(1) Sodišče o seji in sestavi senata obvesti vse stranke, zagovornike in oškodovanca, ki se je pritožil zoper sodbo, če katerikoli izmed njih zahteva, da je o seji ali sestavi senata obveščen ali če predsednik senata oziroma senat oceni, da je njihova navzočnost na seji koristna za razjasnitev stvari.

(2) Če je obtoženec v priporu ali prestaja kazen in se želi udeležiti seje senata, mu je to potrebno omogočiti.

(3) Sejo senata vodi predsednik senata. Seja se začne s poročilom sodnika poročevalca o stanju stvari in predstavitvijo pritožb, ki se bodo obravnavale. Če je stranka ali oškodovanec, ki je vložil pritožbo, na seji navzoč, predstavi glavne poudarke vložene pritožbe, nasprotna stranka pa lahko poda odgovor na pritožbo. Senat lahko zahteva od strank in oškodovanca, ki so navzoči na seji, potrebna pojasnila glede na njihove navedbe in v zvezi z navedbami v pritožbi ter v odgovoru na pritožbo. Strankam in oškodovancu se lahko na njihov obrazložen predlog dovoli, da v dopolnitev pritožbenih navedb preberejo posamezne spise ali listine iz spisa oziroma da se vpogleda v določeno spisovno gradivo. Po zaključenih nastopih strank predsednik senata naznani, da je seja končana in se senat umakne k posvetovanju in glasovanju.

(4) Če stranke ali oškodovanec, ki se je pritožil zoper sodbo, ki so bili v redu obveščeni, ne pridejo, to ni ovira, da senat ne bi imel seje. Če obtoženec ali oškodovanec ki se je pritožil zoper sodbo, ni sporočil sodišču spremembe prebivališča ali naslova, ima senat lahko sejo, čeprav obtoženec ali oškodovanec o njej ni bil obveščen.

(5) Senat lahko sklene, da bo po seji, o kateri so bile v redu obveščene stranke in zagovorniki, svojo odločitev razglasil. Razglasitev poteka tako, da sodnik poročevalec prebere izrek odločbe in pove na kratko njene razloge.

(6) Na seji senata, na kateri so navzoče stranke, se sme izključiti javnost samo pod pogoji, ki so določeni v tem zakonu (členi 295 do 297).

(7) Zapisnik o seji senata se priključi spisom sodišča prve in druge stopnje.

(8) Če je sodišče druge stopnje opravilo sejo senata, o kateri so bile stranke in oškodovanec, ki se je pritožil zoper sodbo, v redu obveščeni, razglasitev odločitve pa je bila odložena, o dnevu in kraju razglasitve ni potrebno ponovno obveščati strank in oškodovanca, ki na seji niso bil navzoči.

(9) Sklepi iz 389. in 390. člena tega zakona se smejo izdati tudi brez obvestila strank in oškodovanca, ki se je pritožil zoper sodbo, o seji senata.

379. člen

(1) Sodišče druge stopnje odloči na seji senata ali na podlagi opravljene obravnave.

(2) Ali naj se opravi obravnava, odloči sodišče druge stopnje na seji senata.

380. člen

(1) Če je treba zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja ponoviti že prej izvedene dokaze ali izvesti nove dokaze, se pred sodiščem druge stopnje opravi obravnava. Sodišče druge stopnje sme zadevo vrniti v novo glavno obravnavo sodišču prve stopnje le, če o zadevi ne more odločiti samo, ker za to obstajajo upravičeni pravni ali dejanski razlogi, ki jih mora sodišče druge stopnje posebej obrazložiti.

(2) Na obravnavo pred sodiščem druge stopnje se povabijo obtoženec in njegov zagovornik, tožilec, oškodovanec, zakoniti zastopniki in pooblaščenci oškodovanca, oškodovanca kot tožilca in zasebnega tožilca in pa tiste priče in izvedenci, za katere sodišče na predlog strank ali po uradni dolžnosti sklene, da jih je potrebno zaslišati.

(3) Če je obtoženec v priporu ali prestaja kazen, ukrene predsednik senata sodišča druge stopnje, kar je treba, da se privede na obravnavo.

(4) Če oškodovanec kot tožilec ali zasebni tožilec ne pride na obravnavo pred sodiščem druge stopnje, se ne uporabi drugi odstavek 306. člena tega zakona.

381. člen

(1) Obravnava pred sodiščem druge stopnje se začne s poročilom poročevalca, ki razloži stanje stvari, ne da bi dal svoje mnenje o utemeljenosti pritožbe.

(2) Na predlog ali po uradni dolžnosti se prebere sodba ali del sodbe, na katerega se nanaša pritožba, po potrebi pa tudi zapisnik o glavni obravnavi.

(3) Nato se pozove pritožnik, naj obrazloži pritožbo, za njim pa nasprotnik, naj mu odgovori. Obtoženec in njegov zagovornik imata vselej zadnjo besedo.

(4) Če so bile na seji senata, na kateri je bilo odločeno, da se opravi obravnava, navzoče vse stranke in zagovorniki, o seji pa je bil obveščen tudi oškodovanec, se obravnava začne z zaslišanjem obtoženca.

(5) Stranke smejo na obravnavi navajati nove dokaze in nova dejstva.

(6) Tožilec sme glede na izid obravnave popolnoma ali deloma umakniti obtožnico ali jo spremeniti v obtoženčevo korist. Če državni tožilec popolnoma umakne obtožnico, ima oškodovanec pravice, ki jih določa 61. člen tega zakona.

382. člen

Če ni v prejšnjih členih določeno kaj drugega, se določbe o glavni obravnavi pred sodiščem prve stopnje smiselno uporabljajo tudi v postopku pred sodiščem druge stopnje.

e) *Meje preizkusa sodbe sodišča prve stopnje*

383. člen

(1) Sodišče druge stopnje preizkusi sodbo v tistem delu, v katerem se izpodbija s pritožbo, vendar pa mora vselej, razen če se je pritožil zgolj oškodovanec (četrti odstavek 367. člena tega zakona), po uradni dolžnosti preizkusiti:

1) ali je podana kršitev določb kazenskega postopka iz 1., 5., 6. ter 8. do 11. točke prvega odstavka 371. člena tega zakona in ali je bila glavna obravnava v nasprotju z določbami tega zakona opravljena v nenavzočnosti obtoženca, če je bila obvezna obramba, pa tudi, ali je bila glavna obravnava opravljena v nenavzočnosti obtoženčevega zagovornika;

2) ali je bil v škodo obtoženca prekršen kazenski zakon (372. člen).

(2) Če pritožba, ki je podana v korist obtoženca, ne vsebuje podatkov iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 369. člena tega zakona, se sodišče druge stopnje omeji na preizkus kršitev iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka in na preizkus odločbe o kazni, varnostnih ukrepih in odvzemu premoženjske koristi (374. člen).

384. člen

Na kršitev zakona iz 2. točke prvega odstavka 371. člena tega zakona se sme pritožnik sklicevati v pritožbi samo, če na kršitev ni mogel opozoriti med glavno obravnavo ali če je nanjo opozoril, pa je sodišče prve stopnje ni upoštevalo.

385. člen

Če je podana pritožba samo v obtoženčevo korist, se sodba ne sme spremeniti v njegovo škodo glede pravne presoje dejanja in kazenske sankcije.

386. člen

Pritožba zaradi zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja ali zaradi kršitve kazenskega zakona, ki se poda v korist obtoženca, obsega tudi pritožbo zaradi odločbe o kazenski sankciji in o odvzemu premoženjske koristi (374. člen).

387. člen

Če sodišče druge stopnje ob pritožbi kogarkoli ugotovi, da so razlogi, zaradi katerih je odločilo v korist obtoženca, v korist tudi kateremu od soobtožencev, ki se ni pritožil ali se ni pritožil v tej smeri, ravna po uradni dolžnosti, kakor da bi se bil pritožil tudi ta.

f) *Odločbe sodišča druge stopnje o pritožbi*

388. člen

(1) Sodišče druge stopnje lahko na seji senata ali na podlagi obravnave završe pritožbo kot prepozno ali kot nedovoljeno; ali jo zavrne kot neutemeljeno in potrdi sodbo sodišča prve stopnje; ali razveljavi to sodbo in pošlje zadevo sodišču prve stopnje v novo sojenje in odločitev; ali pa spremeni sodbo sodišča prve stopnje.

(2) O vseh pritožbah zoper isto sodbo odloči sodišče druge stopnje z eno odločbo.

389. člen

Pritožba se završe s sklepom kot prepozna, če se ugotovi, da je bila podana po preteku zakonskega roka.

390. člen

Pritožba se završe s sklepom kot nedovoljena, če se ugotovi, da jo je podala oseba, ki nima pravice do pritožbe, ali oseba, ki se je pritožbi odpovedala, ali če se ugotovi, da je pritožba umaknjena ali da je bila po umiku pritožba ponovno vložena, ali če pritožba po zakonu ni dovoljena.

391. člen

Sodišče druge stopnje zavrne s sodbo pritožbo kot neutemeljeno in potrdi sodbo sodišča prve stopnje, če ugotovi, da niso podani razlogi, s katerimi se sodba izpodbija, in tudi ne kršitev zakona iz prvega odstavka 383. člena tega zakona.

392. člen

(1) Sodišče druge stopnje s sklepom ugodi pritožbi in sodbo sodišča prve stopnje razveljavi ali jo razveljavi po uradni dolžnosti in vrne zadevo v novo sojenje, če ugotovi, da je podana bistvena kršitev določb kazenskega postopka, razen primera iz drugega odstavka tega člena in primerov iz prvega odstavka 394. člena tega zakona, ali če misli, da je treba zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja odrediti novo glavno obravnavo pred sodiščem prve stopnje.

(2) Če je podana bistvena kršitev določb kazenskega postopka iz 8. točke prvega odstavka 371. člena tega zakona, se sodba sodišča prve stopnje ne sme razveljaviti, če bi bila razveljavitev samo iz tega razloga v škodo obtoženca.

(3) Sodišče druge stopnje razveljavi s sklepom sodbo sodišča prve stopnje tudi ko sodba ni bila izpodbijana zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja, če nastane pri odločanju o pritožbi precejšen dvom o resničnosti odločilnih dejstev, ki so bila ugotovljena v sodbi, zaradi česar misli, da je bilo dejansko stanje zmotno ali nepopolno ugotovljeno v obtoženčevo škodo.

(4) Sodišče druge stopnje sme odrediti, da se opravi nova glavna obravnava pri sodišču prve stopnje pred popolnoma spremenjenim senatom.

(5) V primeru, ko je edini razlog za razveljavitev sodbe sodišča prve stopnje zmotno ugotovljeno dejansko stanje in je za pravilno ugotovitev potrebna samo drugačna presoja že ugotovljenih dejstev, ne pa tudi izvedba novih dokazov ali ponovitev že izvedenih dokazov, sodišče druge stopnje sodbe sodišča prve stopnje ne razveljavi, ampak ravna po prvem odstavku 394. člena tega zakona.

(6) Sodišče druge stopnje sme razveljaviti sodbo sodišča prve stopnje samo deloma, če se dajo posamezni deli sodbe izločiti brez škode za pravilno razsojo. V takem primeru sme sodišče druge stopnje za kazniva dejanja iz nerazveljavljenega dela sodbe izreči kazensko sankcijo.

(7) Če je obtoženec v priporu, preizkusi sodišče druge stopnje, ali so še dani razlogi za pripor in s sklepom ugotovi, da so razlogi za pripor še podani ali pa pripor odpravi. Pritožba zoper sklep ne zadrži njegove izvršitve.

393. člen

Če sodišče druge stopnje pri obravnavi pritožbe ugotovi, da je podan primer iz prvega odstavka 352. člena tega zakona,

razveljavi s sklepom sodbo sodišča prve stopnje in zavrže obtožnico. Enako ravna sodišče druge stopnje tudi v primeru, če ugotovi, da okrajno sodišče ni bilo stvarno pristojno za sojenje, razen če je bila pritožba podana samo v korist obtoženca.

394. člen

(1) Sodišče druge stopnje s sodbo ugodi pritožbi in spremeni sodbo sodišča prve stopnje ali jo spremeni po uradni dolžnosti, če ugotovi, da so bila odločilna dejstva v sodbi sodišča prve stopnje sicer pravilno ugotovljena, da pa je treba glede na ugotovljeno dejansko stanje ob pravilni uporabi zakona izreči drugačno sodbo, glede na stanje stvari pa tudi v primeru kršitve iz 5., 9. in 10. točke prvega odstavka 371. člena tega zakona.

(2) Če sodišče druge stopnje spozna, da so podani zakonski pogoji za sodni opomin, spremeni s sklepom sodbo sodišča prve stopnje in izreče sodni opomin.

(3) Če je obtoženec v priporu, preizkusi sodišče druge stopnje, ali so še dani razlogi za pripor, in s sklepom ugotovi, da so razlogi za pripor še podani, ali pa pripor odpravi. Pritožba zoper sklep ne zadrži njegove izvršitve.

(4) Če so zaradi potrditve ali spremembe sodbe sodišča prve stopnje izpolnjeni pogoji za odreditev pripora po prvem odstavku 361. člena tega zakona, sodišče druge stopnje o predlogu odloči s smiselno uporabo določb četrtega do šestega odstavka 361. člena tega zakona.

395. člen

(1) V obrazložitvi sodbe oziroma sklepa presodi sodišče druge stopnje navedbe pritožbe in navede kršitve zakona, ki jih je upoštevalo po uradni dolžnosti.

(2) Če se sodba sodišča prve stopnje razveljavi zaradi bistvenih kršitev določb kazenskega postopka, je treba v obrazložitvi navesti, katere določbe so bile prekršene in v čem je kršitev (371. člen).

(3) Če se sodba sodišča prve stopnje razveljavi zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja, je treba navesti, v čem so pomanjkljivosti pri ugotovitvi dejanskega stanja oziroma zakaj so novi dokazi in dejstva pomembni za pravilno odločbo in zakaj vplivajo nanjo.

396. člen

(1) Sodišče druge stopnje vrne vse spise sodišču prve stopnje z zadostnim številom overjenih prepisov svoje odločbe, da jih izroči strankam in drugim prizadetim osebam.

(2) Če je obtoženec v priporu, mora sodišče druge stopnje poslati svojo odločbo s spisi sodišču prve stopnje najkasneje v treh mesecih od dneva, ko jih je od njega prejelo.

(3) Spise v elektronski obliki sodišče druge stopnje vrne sodišču prve stopnje po elektronski poti skupaj s svojo odločbo v elektronski obliki, da jo vroči strankam in drugim prizadetim osebam.

397. člen

(1) Sodišče prve stopnje, ki je dobilo zadevo v sojenje, vzame za podlago prejšnjo obtožnico. Če je sodba sodišča prve stopnje deloma razveljavljena, vzame za podlago samo tisti del obtožbe, ki se nanaša na razveljavljeni del sodbe.

(2) Na novi glavni obravnavi smejo navajati stranke tudi nova dejstva in predlagati nove dokaze.

(3) Sodišče prve stopnje mora opraviti vsa procesna dejanja in pretresti vsa sporna vprašanja, na katera je opozorilo sodišče druge stopnje v svoji odločbi.

(4) Pri izrekanju nove sodbe je sodišče prve stopnje vezano na prepoved, ki je predpisana v 385. členu tega zakona.

(5) Če je obtoženec v priporu, mora senat sodišča prve stopnje ravnati po drugem odstavku 207. člena tega zakona.

(6) Če je bil obtoženec še pred pravnomočnostjo sodbe oddan v zavod za prestajanje kazni (sedmi odstavek 361. člena), sme predsednik senata izdati sklep, da se obtoženca vrne v pripor.

2. **Pritožba zoper sodbo sodišča druge stopnje**

398. člen

(1) Zoper sodbo sodišča druge stopnje je dovoljena pritožba na vrhovno sodišče, vendar samo v navedenih primerih:

1) če je sodišče druge stopnje izreklo kazen dosmrtnega zapora ali zapora 30 let ali če je potrdilo sodbo sodišča prve stopnje, s katero je bila izrečena taka kazen;

2) če je sodišče druge stopnje na podlagi opravljene obravnave dejansko stanje ugotovilo drugače kakor sodišče prve stopnje in na tako ugotovljeno dejansko stanje oprlo svojo sodbo;

3) če je sodišče druge stopnje spremenilo sodbo, s katero je sodišče prve stopnje obtoženca oprostilo obtožbe in izreklo sodbo, s katero ga je spoznalo za krivega;

4) če je sodišče druge stopnje s sodbo tretji osebi vzelo predmet (drugi odstavek 73. člena Kazenskega zakonika) ali premoženjsko korist, pridobljeno s kaznivim dejanjem (75., 77.a in 77.b člen Kazenskega zakonika) ali če je pravni osebi s sodbo izreklo odvzem premoženjske koristi (77. člen Kazenskega zakonika).

(2) O pritožbi zoper sodbo sodišča druge stopnje odloča vrhovno sodišče na seji senata po določbah, ki veljajo za postopek na drugi stopnji. Pred tem sodiščem ni obravnave.

(3) Določbe 387. člena tega zakona se uporabijo tudi za soobtoženca, ki ni imel pravice pritožiti se zoper sodbo sodišča druge stopnje.

3. **Pritožba zoper sklep**

399. člen

(1) Zoper sklepe preiskovalnega sodnika in zoper druge sklepe sodišča, izdane na prvi stopnji, se smejo stranke in osebe, katerih pravice so prekršene, pritožiti vselej, kadar ni v tem zakonu izrecno določeno, da ni pritožbe.

(2) Zoper sklep, ki ga izda senat pred ali med preiskavo, ni pritožbe, razen če je v tem zakonu drugače določeno.

(3) Sklepi, ki se izdajo za pripravo glavne obravnave in sodbe, se smejo izpodbijati samo v pritožbi zoper sodbo.

(4) Zoper sklep vrhovnega sodišča je dovoljena pritožba le, kadar se z njim odredi pripor (četrti odstavek 394. člena in drugi odstavek 398. člena tega zakona) ali kadar se z njim izreče denarna kazen zaradi žaljive izjave (prvi, tretji in peti odstavek 78. člena).

400. člen

(1) Pritožba se poda pri sodišču, ki je izdalo sklep.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, je treba pritožbo zoper sklep podati v 15 dneh od dne, ko je bil sklep vročen.

401. člen

Če ni v tem zakonu drugače določeno, se z vložitvijo pritožbe zadrži izvršitev sklepa, zoper katerega je pritožba podana.

402. člen

(1) O pritožbi zoper sklep sodišča prve stopnje odloča sodišče druge stopnje na seji senata, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(2) O pritožbi zoper sklep preiskovalnega sodnika odloča senat istega sodišča (šesti odstavek 25. člena), če ni v tem zakonu drugače določeno.

(3) Ko sodišče odloča o pritožbi, lahko s sklepom zavrže pritožbo kot prepozno ali kot nedovoljeno ali jo zavrne kot neutemeljeno ali pa pritožbi ugodi in sklep spremeni ali razveljavi in zadevo po potrebi pošlje v novo odločitev.

(4) Ko sodišče odloča o pritožbi zoper sklep o zavrženju obtožnice, sme izreči zavrnilno sodbo, če spozna, da so podani pogoji za izdajo take sodbe.

(5) Ko sodišče preskuša pritožbo, mora po uradni dolžnosti paziti, ali je bilo sodišče prve stopnje stvarno pristojno za sklep oziroma ali je sklep izdal upravičeni organ.

403. člen

(1) Za postopek s pritožbo zoper sklep se smiselno uporabljajo členi od 367. do 375., prvi, tretji in četrti odstavek 377. člena, 385., 387. in drugi odstavek 388. člena tega zakona.

(2) Če je vložena pritožba zoper sklep iz 492. člena tega zakona, se glede obveščanja o seji in sestavi senata uporabljajo določbe 378. členu tega zakona.

404. člen

Če ni v tem zakonu določeno kaj drugega, se določbe 399. do 403. člena tega zakona smiselno uporabljajo tudi za vse druge sklepe, ki se izdajo po tem zakonu.

405. člen

Določbe 365. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za tiste sklepe, zoper katere je dovoljena posebna pritožba.

XXIV. poglavje
IZREDNA PRAVNA SREDSTVA

1. **Obnova kazenskega postopka**

406. člen

Kazenski postopek, ki je končan s pravnomočnim sklepom ali s pravnomočno sodbo, se sme na zahtevo upravičenca obnoviti samo v primerih in ob pogojih, ki jih določa ta zakon.

407. člen

(1) Pravnomočna sodba se sme spremeniti tudi brez obnove kazenskega postopka:

1) če je bilo v dveh ali več sodbah zoper istega obsojenca pravnomočno izrečenih več kazni, pa niso bile uporabljene določbe o odmeri enotne kazni za dejanja v steku;

2) če je bila pri izreku enotne kazni po določbah o steku upoštevana kot določena (55. člen kazenskega zakonika) tudi kazen, ki je bila že zajeta v kazni, izrečeni po določbah o steku v kakšni prejšnji sodbi;

3) če se pravnomočna sodba, s katero je bila za več kaznivih dejanj izrečena enotna kazen, delno ne bi mogla izvršiti zaradi amnestije, pomilostitve ali iz drugih razlogov.

(2) V primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka sodišče z novo sodbo spremeni prejšnje sodbe glede odločbe o kazni in izreče eno samo kazen. Za novo sodbo je pristojno sodišče prve stopnje, ki je sodilo v zadevi, v kateri je bila izrečena najstrožja vrsta kazni; pri kaznih iste vrste tisto sodišče, ki je izreklo najvišjo kazen; če so kazni enake, pa tisto sodišče, ki je zadnje izreklo kazen.

(3) V primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena spremeni svojo sodbo sodišče, ki je pri izreku enotne kazni napačno upoštevalo kazen, že zajeto v kakšni prejšnji sodbi.

(4) V primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena spremeni sodišče, ki je sodilo na prvi stopnji, prejšnjo sodbo glede kazni in izreče novo kazen ali pa določi, koliko od kazni, ki je bila izrečena s prejšnjo sodbo, je treba izvršiti.

(5) Novo sodbo izda izvenobravnavni sodnik na predlog državnega tožilca, če je tekel postopek na njegovo zahtevo ali obsojenca. Če je predlog podal državni tožilec, izvenobravnavni sodnik pred izdajo nove sodbe zasliši obsojenca. Če je predlog podal obsojenec, izvenobravnavni sodnik pred izdajo nove sodbe posreduje predlog državnemu tožilcu, ki se lahko do njega opredeli v roku osem dni.

(6) Če so bile v primerih iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena pri izreku kazni upoštevane tudi sodbe drugih sodišče, je treba overjen prepis nove pravnomočne sodbe poslati tudi tem sodiščem.

408. člen

(1) Če je bila s pravnomočnim sklepom zahteva za preiskavo zavrnjena zato ker ni bilo zahteve upravičenega tožilca ali ker ni bilo potrebnega predloga oškodovanca ali dovoljenja državnega organa, ali ker so bile podane druge okoliščine, ki so začasno preprečevale pregon, ali če je bila iz enakega razloga obtožnica završena, se postopek na zahtevo upravičenega tožilca nadaljuje, brž ko prenehajo vzroki, zaradi katerih je bil izdan tak sklep.

(2) Če je bila s pravnomočnim sklepom obtožnica završena zaradi stvarne nepristojnosti sodišča, se postopek nadaljuje pred stvarno pristojnim sodiščem na zahtevo upravičenega tožilca.

409. člen

Če je bila s pravnomočnim sklepom zahteva za preiskavo zavrnjena, zato ker ni bil podan utemeljen sum, da je osumljenec oziroma obdolženec storil kaznivo dejanje, se sme na zahtevo upravičenega tožilca kazenski postopek znova uvesti, če se predložijo novi dokazi, na podlagi katerih se senat (šesti odstavek 25. člena) lahko prepriča, da so izpolnjeni pogoji za uvedbo kazenskega postopka.

410. člen

(1) Kazenski postopek, ki je končan s pravnomočno sodbo, se sme obnoviti samo v korist obsojenca. Postopek se obnovi:

1) če se dokaže, da temelji sodba na ponarejeni listini ali na krivi izpovedbi priče, izvedenca ali tolmača;

2) če se dokaže da je prišlo do sodbe zaradi kaznivega dejanja sodnika, sodnika porotnika ali osebe, ki je opravljala preiskovalna dejanja;

3) če se navedejo nova dejstva ali predložijo novi dokazi, ki utegnejo sami zase ali v zvezi s prejšnjimi dokazi povzročiti oprostitev tistega, ki je bil obsojen, ali pa njegovo obsodbo po milejšem kazenskem zakonu;

4) če je bilo več oseb obsojenih zaradi istega dejanja, ki ga je mogla storiti samo ena oseba ali samo nekatere od njih;

5) če se v primeru obsodbe za nadaljevano kaznivo dejanje ali za kakšno drugo kaznivo dejanje, ki obsega po zakonu več istovrstnih dejanj, navedejo nova dejstva ali predložijo novi dokazi, ki kažejo na to, da obsojenec ni storil dejanja, ki je obseženo s kaznivim dejanjem iz obsodbe, da pa bi to dejstvo bistveno vplivalo na odmero kazni.

(2) V primerih iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka se mora dokazati s pravnomočno sodbo, da so bile omenjene osebe spoznane za krive tistih kaznivih dejanj. Če se postopek zoper te osebe ne more izvesti, ker so umrle ali ker so podane okoliščine, ki izključujejo kazenski pregon, se smejo dejstva iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka dokazovati tudi z drugimi dokazi.

411. člen

(1) Obnovo kazenskega postopka smejo zahtevati stranke in zagovornik; po obsojenčevi smrti pa jo smejo zahtevati državni tožilec, če je tekel postopek na njegovo zahtevo in osebe iz drugega odstavka 367. člena tega zakona.

(2) Obnova kazenskega postopka se sme zahtevati tudi potem, ko je obsojenec kazen prestal, in ne glede na zastaranje, amnestijo ali pomilostitev.

(3) Če sodišče, ki bi bilo pristojno za odločitev o obnovi kazenskega postopka (412. člen), zve, da je podan kakšen razlog za obnovo kazenskega postopka, obvesti o tem obsojenca oziroma drugo osebo, ki je upravičena vložiti zahtevo.

412. člen

(1) O zahtevi za obnovo kazenskega postopka odloča senat (šesti odstavek 25. člena) sodišča, ki je v prejšnjem postopku sodilo na prvi stopnji.

(2) V zahtevi se mora navesti, iz katerega zakonskega razloga se zahteva obnova in s katerimi dokazi so podprta dejstva, na katera se zahteva opira. Če v zahtevi ni teh podatkov, zahteva sodišče od predlagatelja, naj jo v določenem roku dopolni.

(3) Pri odločanju o zahtevi v senatu ne more sodelovati sodnik, ki je sodeloval pri sodbi v prejšnjem postopku.

413. člen

(1) Sodišče zavrže zahtevo s sklepom, če ugotovi na podlagi same zahteve in spisov prejšnjega postopka, da jo je podala neupravičena oseba; ali da ni zakonskih pogojev za obnovo postopka; ali da so bila dejstva in dokazi, na katere se zahteva opira, navedena že v kakšni prejšnji zahtevi za obnovo postopka, ki je bila s pravnomočnim sklepom sodišča zavrnjena; ali da dejstva in dokazi očitno niso taki, da bi se mogla na podlagi njih dovoliti obnova; ali da tisti, ki zahteva obnovo, ni ravnal po drugem odstavku prejšnjega člena.

(2) Če sodišče ne zavrže zahteve, vroči prepis zahteve nasprotni stranki, ki ima nato v osmih dneh pravico nanjo odgovoriti. Ko prispe sodišču odgovor na zahtevo ali ko preteče rok za odgovor, odredi predsednik senata, da se raziščejo dejstva in preskrbijo dokazi, na katere se sklicujeta zahteva in odgovor nanjo. Sodnik, ki opravlja poizvedbe, ravna po petem odstavku 178. člena tega zakona.

(3) Po opravljenih poizvedbah, v primerih ko gre za kaznivа dejanja, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, odredi predsednik senata, naj se spisi pošljejo državnemu tožilcu, ki jih mora brez odlašanja vrniti s svojim mnenjem.

414. člen

(1) Ko državni tožilec vrne spise, sme sodišče odrediti, naj se poizvedbe dopolnijo; sicer pa na podlagi uspeha poizvedb ugodi zahtevi in dovoli obnovo kazenskega postopka ali pa zahtevo zavrne.

(2) Če sodišče spozna, da so razlogi, zaradi katerih je dovolilo obnovo postopka, v korist tudi kateremu od soobtožencev, ki ni zahteval obnove postopka, ravna po uradni dolžnosti, kakor da bi jo bil zahteval tudi ta.

(3) V sklepu, s katerim dovoli obnovo kazenskega postopka, odloči sodišče, da se takoj razpiše nova glavna obravnava ali pa da se stvar vrne v stanje preiskave oziroma da se opravi preiskava, če je prej ni bilo.

(4) Če sodišče misli, da bo obsojenec glede na predložene dokaze v obnovljenem postopku obsojen na tako kazen, da bi moral biti po vštetju že prestane kazni izpuščen, da bo oproščen obtožbe ali da bo obtožba zoper njega zavrnjena, odredi, da se izvršitev sodbe odloži oziroma začasno ustavi.

(5) Ko postane sklep, s katerim je dovoljena obnova kazenskega postopka, pravnomočen, se izvršitev kazni ustavi; vendar pa odredi sodišče pripor, če so podani razlogi iz 201. člena tega zakona.

415. člen

(1) Za novi postopek, ki teče na podlagi sklepa, s katerim je dovoljena obnova kazenskega postopka, veljajo iste določbe kakor za prvi postopek. V novem postopku sodišče ni vezano na sklepe prejšnjega postopka.

(2) Če se novi postopek ustavi do začetka glavne obravnave, razveljavi sodišče s sklepom o ustavitvi postopka tudi prejšnjo sodbo.

(3) Ko izda sodišče v novem postopku sodbo, izreče v njej, da se prejšnja sodba deloma ali v celoti razveljavi ali pa da ostane v veljavi. V kazen, ki jo določi z novo sodbo, všteje obtožencu prestano kazen, če pa je bila obnova dovoljena samo za nekatera od dejanj, za katera je bil obtoženec obsojen, izreče novo enotno kazen po določbah kazenskega zakona.

(4) V novem postopku je sodišče vezano na prepoved, ki je predpisana v 385. členu tega zakona.

416. člen

Določbe tega poglavja o obnovi kazenskega postopka (členi 406 do 415) se smiselno uporabljajo tudi, kadar je vložena zahteva za spremembo pravnomočne sodne odločbe na podlagi odločbe ustavnega sodišča, s katero je bil razveljavljen ali odpravljen predpis, na podlagi katerega je bila izdana pravnomočna obsodilna sodba.

2. (črtan)

417. člen

(črtan)

418. člen

(črtan)

419. člen

(črtan)

3. **Zahteva za varstvo zakonitosti**

420. člen

(1) Zoper pravnomočno sodno odločbo, s katero je bil končan kazenski postopek, zoper drugo odločbo pa le, če je od odločitve vrhovnega sodišča mogoče pričakovati odločitev o pravnem vprašanju, ki je pomembno za zagotovitev pravne varnosti, enotne uporabe prava ali za razvoj prava preko sodne prakse in zoper sodni postopek, ki je tekel pred tako pravnomočno odločbo, se sme po pravnomočno končanem kazenskem postopku vložiti zahteva za varstvo zakonitosti v naslednjih primerih:

1) zaradi kršitve kazenskega zakona;

2) zaradi bistvene kršitve določb kazenskega postopka iz prvega odstavka 371. člena tega zakona;

3) zaradi drugih kršitev določb kazenskega postopka, če so te kršitve vplivale na zakonitost sodne odločbe.

(2) Zahteve za varstvo zakonitosti ni mogoče vložiti zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja in tudi ne zoper odločbo vrhovnega sodišča, s katero je bilo odločeno o zahtevi za varstvo zakonitosti.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena sme vrhovni državni tožilec vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti zaradi vsake kršitve zakona.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se sme med kazenskim postopkom, ki ni pravnomočno končan, vložiti zahteva za varstvo zakonitosti samo zoper pravnomočno odločbo o odreditvi pripora, razen v primeru, ko je pripor odredilo vrhovno sodišče (četrti odstavek 394. člena in drugi odstavek 398. člena), zoper pravnomočno odločbo o podaljšanju pripora pa le v primeru podaljšanja s sklepom senata vrhovnega sodišča (drugi odstavek 205. člena) in v primeru podaljšanja po vložitvi obtožnice (drugi odstavek 272. člena).

(5) Na kršitve iz prvega odstavka tega člena se sme vložnik sklicevati samo, če jih ni mogel uveljavljati v pritožbi ali če jih je uveljavljal, pa jih sodišče druge stopnje ni upoštevalo.

421. člen

(1) Zahtevo za varstvo zakonitosti smejo vložiti vrhovni državni tožilec, obdolženec in zagovornik. Po obdolženčevi smrti pa jo smejo v njegovo korist vložiti osebe iz drugega odstavka 367. člena tega zakona.

(2) Vrhovni državni tožilec sme vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti tako v škodo, kakor tudi v korist obdolženca. Vrhovni državni tožilec lahko predlaga, da se zahteva za varstvo zakonitosti, ki jo je vložila druga oseba, zavrne kot očitno neutemeljena. Izvod obrazloženega predloga se pošlje nasprotni stranki, ki lahko v osmih dneh od prejema nanj odgovori.

(3) Obdolženec, zagovornik in osebe iz drugega odstavka 367. člena tega zakona smejo vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti v treh mesecih oziroma, če gre za odločbo iz četrtega odstavka prejšnjega člena, v osmih dneh od zadnje vročitve pravnomočne sodne odločbe obdolžencu oziroma zagovorniku (četrti odstavek 120. člena).

(4) Če je s sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice ugotovljena kršitev človekove pravice ali temeljne svo-

boščine iz Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin oziroma njenih protokolov, ki se nanaša na pravnomočno sodno odločbo, se rok za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti šteje od dneva dokončnosti sodbe Evropskega sodišča za človekove pravice.

(5) Ne glede na določbo drugega odstavka prejšnjega člena je mogoče zahtevo za varstvo zakonitosti iz prejšnjega odstavka vložiti tudi zoper odločbo vrhovnega sodišča.

422. člen

(1) Zahteva za varstvo zakonitosti se poda pri sodišču, ki je izdalo odločbo na prvi stopnji.

(2) Predsednik senata sodišča prve stopnje zavrže s sklepom zahtevo za varstvo zakonitosti, če je vložena zoper odločbo vrhovnega sodišča (drugi odstavek 420. člena), če jo je vložil nekdo, ki ni imel te pravice (prvi odstavek 421. člena), ali če je prepozna (tretji odstavek 421. člena). Zoper ta sklep je dovoljena pritožba na sodišče druge stopnje.

(3) Sodišče prve stopnje sme, glede na vsebino zahteve za varstvo zakonitosti odrediti, da se izvršitev pravnomočne sodne odločbe odloži ali prekine.

423. člen

(1) O zahtevi za varstvo zakonitosti odloča vrhovno sodišče na seji.

(2) Vrhovno sodišče s sklepom zavrže zahtevo za varstvo zakonitosti, če je ta nedovoljena ali prepozna (drugi odstavek 422. člena) ali ne izpolnjuje pogojev iz prvega ali petega odstavka 420. člena, sicer pa izvod zahteve pošlje nasprotni stranki, ki lahko v petnajstih dneh od prejema zahteve oziroma v osmih dneh, če gre za zahtevo zoper odločbo iz četrtega odstavka 420. člena tega zakona, nanjo odgovori. Vrhovnemu državnemu tožilstvu se zahteva za varstvo zakonitosti pošlje s spisi.

(3) Preden se zadeva predloži v odločanje, lahko preskrbi sodnik, ki je določen za poročevalca, po potrebi poročilo o zatrjevanih kršitvah zakona.

(4) Glede na vsebino zahteve lahko vrhovno sodišče odredi, da se izvršitev pravnomočne sodne odločbe odloži oziroma prekine.

424. člen

(1) Pri odločanju o zahtevi za varstvo zakonitosti se omeji sodišče samo na preizkus tistih kršitev zakona, na katere se sklicuje vložnik v svoji zahtevi.

(2) Če sodišče spozna, da so razlogi, zaradi katerih je izdalo odločbo v obdolženčevo korist, podani tudi v korist kakšnega drugega soobdolženca, glede katerega ni bila vložena zahteva za varstvo zakonitosti, ravna po uradni dolžnosti, kakor da bi bila taka zahteva vložena.

(3) Če je vložena zahteva za varstvo zakonitosti v obdolženčevo korist, je sodišče pri odločanju vezano na prepoved, ki je predpisana v 385. členu tega zakona.

425. člen

(1) Vrhovno sodišče zavrne s sodbo zahtevo za varstvo zakonitosti kot neutemeljeno, če ugotovi, da ni podana kršitev zakona, na katero se sklicuje vložnik v svoji zahtevi ali če je zahteva za varstvo zakonitosti vložena zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja.

(2) Vrhovno sodišče zavrne zahtevo za varstvo zakonitosti s sodbo s skrajšano obrazložitvijo, če na podlagi obrazloženega predloga vrhovnega državnega tožilca soglasno ugotovi, da je očitno neutemeljena (drugi odstavek 421. člena). Skrajšana obrazložitev vsebuje navedbo razlogov za očitno neutemeljenost.

426. člen

(1) Če vrhovno sodišče ugotovi, da je zahteva za varstvo zakonitosti utemeljena, izda sodbo, s katero glede na naravo kršitve: ali spremeni pravnomočno odločbo; ali v celoti ali delno razveljavi odločbo sodišča prve stopnje in višjega sodišča ali pa samo odločbo višjega sodišča in zadevo vrne v novo odločitev ali sojenje sodišču prve stopnje ali višjemu sodišču; ali pa se omeji samo na to, da ugotovi kršitev zakona.

(2) Če je zahteva za varstvo zakonitosti vložena v obdolženčevo škodo in vrhovno sodišče spozna, da je utemeljena, ugotovi le, da je bil zakon prekršen, ne da bi posegalo v pravnomočno odločbo.

(3) Če sodišče druge stopnje po določbah tega zakona ni imelo pravice odpraviti kršitev zakona, ki je bila storjena v odločbi sodišča prve stopnje ali v sodnem postopku pred njo, vrhovno sodišče pa spozna, da je zahteva utemeljena in da je treba za odpravo storjene kršitve razveljaviti ali spremeniti odločbo sodišča prve stopnje, razveljavi ali spremeni tudi odločbo sodišča druge stopnje, čeprav z njo ni bil prekršen zakon.

427. člen

Če nastane pri odločanju o zahtevi za varstvo zakonitosti precejšen dvom o resničnosti odločilnih dejstev, ki so bila ugotovljena v odločbi, zoper katero je zahteva vložena, razveljavi vrhovno sodišče s sodbo, s katero odloči o zahtevi za varstvo zakonitosti, to odločbo in odredi, da se opravi nova glavna obravnava pred istim ali drugim stvarno pristojnim sodiščem prve stopnje.

427.a člen

Kadar vrhovno sodišče odloča o zahtevi za varstvo zakonitosti, pa ne gre za odločanje po četrtem odstavku 420. člena tega zakona, za obrazložitvijo odločbe navede izid glasovanja in imena in priimke vrhovnih sodnikov, ki so glasovali za odločitev, ter imena in priimke vrhovnih sodnikov, ki so dali ločena mnenja.

428. člen

(1) Če se pravnomočna sodba razveljavi in zadeva vrne v novo razsojo, se vzame za podlago prejšnja obtožnica ali tisti njen del, ki se nanaša na razveljavljeni del sodbe.

(2) Sodišče mora opraviti vsa procesna dejanja in pretresti vprašanja, na katera ga je opozorilo vrhovno sodišče.

(3) Pred sodiščem prve oziroma druge stopnje smejo stranke navesti nova dejstva in predložiti nove dokaze.

(4) Sodišče je pri izdaji nove odločbe vezano na prepoved, ki je predpisana v 385. členu tega zakona.

(5) Če se poleg odločbe nižjega sodišča razveljavi tudi odločba višjega sodišča, se pošlje zadeva nižjemu sodišču po višjem sodišču.

D. SKRAJŠANI IN POENOSTAVLJENA POSTOPKA TER POSEBNE DOLOČBE ZA IZREKANJE SODNEGA OPOMINA IN ZA POSTOPEK PROTI MLADOLETNIKOM

XXV. poglavje
SKRAJŠANI POSTOPEK PRED OKRAJNIM SODIŠČEM

429. člen

V postopku pred okrajnim sodiščem se uporabljajo določbe 430. do 444. člena tega zakona, za vprašanja, ki niso urejena v teh določbah, pa smiselno druge določbe tega zakona.

430. člen

(1) Kazenski postopek se uvede na podlagi obtožnega predloga državnega tožilca oziroma oškodovanca kot tožilca ali na podlagi zasebne tožbe.

(2) Državni tožilec sme vložiti obtožni predlog tudi na podlagi same kazenske ovadbe.

(3) Obtožni predlog in zasebna tožba se vložita v toliko izvodih, kolikor jih je treba za sodišče in obdolženca.

431. člen

(1) Pred vložitvijo obtožnega predloga lahko državni tožilec predlaga sodniku posamezniku (sodnik), da opravi posamezna preiskovalna dejanja. Če se sodnik strinja z njegovim predlogom, opravi preiskovalna dejanja, nato pa pošlje vse spise državnemu tožilcu. Preiskovalna dejanja je treba opraviti kar se da hitro in kratko.

(2) Če se sodnik ne strinja s predlogom za preiskovalna dejanja, obvesti o tem državnega tožilca.

(3) Ko v primerih iz prejšnjih odstavkov državni tožilec prejme spise oziroma obvestilo od sodnika, lahko odloči, da bo vložil obtožni predlog ali pa izda sklep, s katerim kazensko ovadbo zavrže.

432. člen

(1) Pripor se sme na obrazložen predlog tožilca izjemoma odrediti zoper tistega, za katerega je utemeljen sum, da je storil kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti:

1) če se skriva, če se ne da ugotoviti njegova istovetnost ali če so podane druge okoliščine, ki očitno kažejo na nevarnost, da bo sicer pobegnil;

2) če gre za kaznivo dejanje zoper javni red in mir, zoper spolno nedotakljivost ali za kaznivo dejanje s prvinami nasilja, za katera se sme izreči kazen zapora dveh let ali za druga kazniva dejanja, za katera se lahko izreče kazen zapora treh let, kadar je podan razlog za pripor iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona.

(2) Pred vložitvijo obtožnega predloga sme trajati pripor le toliko, kolikor je treba, da se opravijo preiskovalna dejanja, vendar ne več kot petnajst dni. O pritožbi zoper sklep o priporu odloča senat okrožnega sodišča (šesti odstavek 25. člena).

(3) Glede pripora od izročitve obtožnega predloga do konca glavne obravnave se smiselno uporabljajo določbe 207. člena tega zakona; pri tem mora sodnik vsakih mesec dni preizkusiti, ali so še dani razlogi za pripor.

(4) Če je obdolženec v priporu, mora sodišče postopati posebno hitro.

433. člen

Če poda kazensko ovadbo oškodovanec, pa državni tožilec v enem mesecu po prejemu ovadbe ne vloži obtožnega predloga in tudi ne obvesti oškodovanca, da je zavrgel ovadbo oziroma odložil kazenski pregon (162. člen), ima oškodovanec pravico, da kot tožilec začne pregon s tem, da poda sodišču obtožni predlog.

434. člen

(1) Obtožni predlog oziroma zasebna tožba mora obsegati: ime in priimek obdolženca z osebnimi podatki, če so znani, opis kaznivega dejanja in njegovo zakonsko označbo, sodišče, pred katerim naj se opravi glavna obravnava, predlog, kateri dokazi naj se izvedejo na glavni obravnavi, predlog, da se obdolženec spozna za krivega in obsodi po zakonu ter obrazložitev. V obrazložitvi se s sklicevanjem na identifikacijske oznake dokumentov navede, katera dejstva in kateri pregledno navedeni oziroma označeni dokazi utemeljujejo sum, da je obdolženec storil kaznivo dejanje, ki je predmet obtožbe oziroma zasebne tožbe.

(2) V obtožnem predlogu se sme predlagati, da se obdolženec pripre. Če je obdolženec že v priporu ali če je bil med preiskovalnimi dejanji v priporu, je treba v obtožnem predlogu navesti, koliko časa je bil priprt.

(3) Za podajo predloga o vrsti in višini kazni oziroma drugi kazenski sankciji v obtožnem predlogu državnega tožilca se smiselno uporablja določba drugega odstavka 269. člena tega zakona.

435. člen

(1) Ko sodišče prejme obtožni predlog ali zasebno tožbo, preizkusi sodnik najprej ali je sodišče pristojno in ali so dani pogoji, da se obtožni predlog oziroma zasebna tožba zavrže.

(2) Če sodnik sam ali na predlog strank ugotovi, da so v spisih zapisniki ali obvestila iz 83. člena tega zakona, izda sklep o njihovi izločitvi, o pritožbi zoper tak sklep odloča sodišče druge stopnje, ki sme glede na vsebino izločenega dokaza odrediti, da se glavna obravnava opravi pred drugim sodnikom.

(3) Če sodnik ne izda nobenega od sklepov iz prejšnjih odstavkov, odredi vročitev obtožnega akta obdolžencu, ga pisno pouči o možnosti priznanja krivde za kaznivo dejanje po obtožbi in posledicah (5. točka tretjega odstavka 285.a člena) in takoj razpiše glavno obravnavo. Če v enem mesecu ne določi glavne obravnave, obvesti o razlogih za to predsednika sodišča. Predsednik sodišča ukrene, kar je potrebno, da se glavna obravnava čim prej določi.

(4) Če sodnik oceni, da bi bilo za hitrejši potek kazenskega postopka pred razpisom glavne obravnave smotrno opraviti predobravnavni narok, se smiselno uporabljajo določbe XIX.a poglavja tega zakona.

436. člen

(1) Če sodnik spozna, da je za sojenje krajevno pristojno drugo okrajno sodišče, odstopi po pravnomočnosti sklepa zadevo temu sodišču. Če pa spozna, da je za sojenje stvarno pristojno okrožno sodišče, odstopi zadevo v nadaljnji postopek pristojnemu državnemu tožilcu. Če državni tožilec misli, da je za sojenje stvarno pristojno sodišče, ki mu je poslalo zahtevo, zahteva odločitev senata okrožnega sodišča (šesti odstavek 25. člena).

(2) Ko je razpisana glavna obravnava, se sodišče po uradni dolžnosti ne more več izreči za krajevno nepristojno.

437. člen

(1) Sodnik z obrazloženim sklepom zavrže obtožni predlog ali zasebno tožbo, če spozna, da je podan kakšen od razlogov za ustavitev postopka, ki so določeni v 277. členu tega zakona.

(2) Sklep se vroči tožilcu in obdolžencu.

438. člen

(črtan)

439. člen

(1) Sodnik povabi na glavno obravnavo obdolženca in njegovega zagovornika, tožilca, oškodovanca in njihove zakonske zastopnike in pooblaščence, priče, izvedence in tolmača; po potrebi pa preskrbi tudi predmete, ki naj se uporabijo kot dokaz na glavni obravnavi.

(2) Obdolžencu se v vabilu sporoči, da sme na glavno obravnavo priti z dokazi za svojo obrambo ali da lahko dokaze pravočasno sporoči sodišču, da bi se mogli preskrbeti za glavno obravnavo. Obdolžencu se z vabilom vred vroči tudi prepis obtožnega predloga oziroma zasebne tožbe, če mu obtožni akt ni bil poslan takoj po preizkusu (drugi odstavek 435. člena) in se pouči, da ima pravico vzeti si zagovornika, da pa, če obramba ni obvezna, glavna obravnava ne bo preložena, če zagovornik nanjo ne bi prišel ali če bi si obdolženec šele na njej vzel zagovornika.

(3) Vabilo se vroči obdolžencu tako, da mu ostane med vročitvijo vabila in glavno obravnavo zadosti časa za pripravo obrambe, najmanj pa trije dnevi. Z obdolženčevo privolitvijo se sme ta rok skrajšati.

440. člen

Glavna obravnava se opravi v kraju sodišča. V nujnih primerih, zlasti če je treba opraviti ogled ali če je to koristno za lažjo izvedbo dokaznega postopka, se sme z dovoljenjem predsednika sodišča odrediti glavna obravnava tudi v kraju, kjer je bilo kaznivo dejanje storjeno ali kjer naj se opravi ogled, če je ta kraj na območju tega sodišča.

441. člen

Ugovor krajevne nepristojnosti se sme podati le do začetka glavne obravnave.

442. člen

(1) Če obdolženec ne pride na glavno obravnavo kljub temu, da je bil v redu povabljen, sme sodnik odločiti, da se opravi glavna obravnava tudi v njegovi nenavzočnosti, s pogojem, da njegova navzočnost ni nujna in da je bil pred tem že zaslišan.

(2) Če na glavno obravnavo ne pride zagovornik, ki je bil v redu povabljen in ne obvesti sodišča, zakaj je zadržan, brž ko za to zve, ali če brez dovoljenja zapusti obravnavo ali če mu sodnik odreče nadaljnjo obrambo zaradi motenja reda, obramba pa ni obvezna, se glavna obravnava, če si obdolženec ne vzame takoj drugega zagovornika, opravi v nenavzočnosti zagovornika.

442.a člen

(1) Sodnik lahko odloči, da se bo zapisnik o glavni obravnavi vodil tako, da ga bo sam glasno narekoval v napravo za zvočno snemanje.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se v pisno izdelanem zapisniku navedejo le podatki iz prvega odstavka 316. člena in 317. člena tega zakona ter sklep sodnika o drugačnem vodenju zapisnika.

(3) Za zvočno snemanje nareka zapisnika o glavni obravnavi se smiselno uporabijo določbe 84. člena tega zakona. Prepisi zvočnega zapisa zapisnika o glavni obravnavi morajo biti izdelani v treh dneh po razglasitvi sodbe, s katero je bil obdolženec obsojen na zaporno kazen, v drugih primerih pa v treh dneh po napovedi pritožbe. Če pritožba ni bila napovedana, se prepisi ne izdelajo.

(4) Če je bila glavna obravnava preložena za več kot en mesec, morajo biti v vsakem primeru izdelani prepisi zvočnega zapisa zapisnika o glavni obravnavi. Prepisi se lahko izdelajo tudi na zahtevo stranke ali če sodnik sam tako odredi.

443. člen

(1) Glavna obravnava se začne s predstavitvijo obtožnega predloga ali zasebne tožbe, ki jo prebere tožilec. Začeta glavna obravnava se dokonča, če je mogoče, brez prekinitve.

(2) Po končani glavni obravnavi sodnik takoj izreče sodbo in jo razglasi z bistvenimi razlogi.

(3) Določbe 361. člena tega zakona se uporabljajo smiselno tudi glede odprave pripora potem, ko je izrečena sodba.

(4) Če izreče sodnik v sodbi kazen zapora, sme odrediti, da se obdolženec pripre oziroma da ostane v priporu, če so dani razlogi iz prvega odstavka 432. člena tega zakona. Pripor sme trajati v takem primeru do pravnomočnosti sodbe oziroma do nastopa kazni, vendar največ dotlej, dokler obdolžencu ne izteče kazen, ki jo je izreklo sodišče prve stopnje.

(5) Če sodnik med ali po končani glavni obravnavi spozna, da je za sojenje stvarno pristojno okrožno sodišče ali da je podan primer iz prvega odstavka 352. člena tega zakona, zavrže s sklepom obtožni akt.

443.a člen

(1) Sodnik lahko največ za šest mesecev prekine glavno obravnavo, če državni tožilec napove, da bo zadevo odstopil v poravnavanje (161.a člen).

(2) Ko državni tožilec prejme obvestilo o izpolnitvi sporazuma, obtožni predlog umakne. Če državni tožilec v določenem roku obtožnega predloga ne umakne, sodnik nadaljuje glavno obravnavo na podlagi prejšnje.

444. člen

(1) Preden je razpisana glavna obravnava za kaznivo dejanje iz pristojnosti sodnika posameznika, za katero se storilec preganja na zasebno tožbo, lahko sodnik povabi zasebnega tožilca in obdolženca, naj prideta določenega dne sama na sodišče, da se vnaprej razjasni stvar, če misli, da bi bilo to smotrno za hitrejši konec postopka. Obdolžencu se vroči z vabilom tudi prepis zasebne tožbe.

(2) Če ne pride do poravnave strank in umika zasebne tožbe, sprejme sodnik izjave strank in jima naroči, naj predlagata dokaze, ki naj se preskrbijo.

(3) Če sodnik ne zavrže tožbe, ker je spoznal, da za to niso podani pogoji, odloči o tem, kateri dokazi naj se izvedejo na glavni obravnavi, in praviloma takoj razpiše glavno obravnavo ter to sporoči strankama.

(4) Če sodnik misli, da ni treba zbirati dokazov in da tudi ni drugih razlogov, da se posebej razpiše glavna obravnava, lahko takoj začne glavno obravnavo in po izvedbi dokazov, ki so pred sodiščem, odloči o zasebni tožbi. Na to je treba zasebnega tožilca in obdolženca v vabilu posebej opozoriti.

(5) Če zasebni tožilec na vabilo iz prvega odstavka tega člena ne pride, velja 58. člen tega zakona.

445. člen

Kadar odloča sodišče druge stopnje o pritožbi zoper sodbo, ki jo je izdalo sodišče prve stopnje po skrajšanem postopku, obvesti stranki o seji svojega senata samo, če predsednik senata ali senat spozna, da bi bila navzočnost strank koristna za razjasnitev stvari.

XXV.a poglavje
POSTOPEK ZA IZDAJO KAZNOVALNEGA NALOGA

445.a člen

(1) Za kazniva dejanja iz pristojnosti okrajnega sodišča sme državni tožilec ob vložitvi obtožnega predloga predlagati, da sodišče izda kaznovalni nalog, s katerim obdolžencu izreče predlagano kazensko sankcijo ali ukrep, ne da bi opravilo glavno obravnavo.

(2) Državni tožilec sme predlagati izrek naslednjih kazenskih sankcij in ukrepov:

1) denarno kazen, prepoved vožnje motornega vozila, pogojno obsodbo z možnostjo določitve pogoja, v skladu s katerim mora obdolženec v določenem roku vrniti premoženjsko korist, do katere je prišel s kaznivim dejanjem ali povrniti škodo, ki jo je povzročil s kaznivim dejanjem, pogojno obsodbo z varstvenim nadzorstvom ali sodni opomin;

2) odvzem predmetov in odvzem premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem.

445.b člen

Če sodnik meni, da vsebina dokazov, ki so predlagani v obtožnem predlogu, ne daje zadostne podlage za izdajo kaznovalnega naloga, ali če se ne strinja z izrekom sankcije, ki jo je predlagal državni tožilec, določi glavno obravnavo in nanjo povabi osebe iz prvega odstavka 439. člena tega zakona. V takem primeru se obdolžencu vroči le prepis obtožnega predloga brez predloga za izdajo kaznovalnega naloga.

445.c člen

(1) Če se s predlogom strinja, sodnik s sodbo izda kaznovalni nalog.

(2) V kaznovalnem nalogu sodnik navede, da se predlogu državnega tožilca ugodi in se obdolžencu, katerega osebni podatki morajo biti navedeni, izreka kazenska sankcija ali ukrep iz predloga. Izrek sodbe o izdaji kaznovalnega naloga obsega potrebne podatke iz prvega in drugega odstavka 359. člena tega zakona. V obrazložitvi sodbe se navedejo le dokazi iz obtožnega predloga, katerih vsebina opravičuje izdajo kaznovalnega naloga.

(3) Kaznovalni nalog mora vsebovati tudi pouk obdolžencu o pravici do ugovora iz drugega odstavka 445.č člena tega zakona in da bo po izteku roka za ugovor, če ta ne bo vložen, kaznovalni nalog postal pravnomočen in da bo izrečena kazenska sankcija oziroma ukrep izvršen.

445.č člen

(1) Overjeni prepis sodbe o kaznovalnem nalogu se vroči obdolžencu in njegovemu zagovorniku, če ga ima, ter državnemu tožilcu.

(2) Zoper kaznovalni nalog lahko obdolženec ali njegov zagovornik vložita ugovor v 15 dneh od vročitve sodbe o kaznovalnem nalogu. Ugovor se lahko vloži pisno ali ustno na zapisnik pri sodišču. Ugovor mora obsegati navedbo sodbe, s katero je bil izdan kaznovalni nalog, lahko pa se v njem predlagajo tudi dokazi, ki naj se izvedejo na glavni obravnavi. Obdolženec se lahko odpove pravici do ugovora; do izdaje sklepa o razveljavitvi sodbe o kaznovalnem nalogu, pa lahko umakne že vloženi ugovor. Odpoved ugovoru in umik ugovora se ne moreta preklicati. Plačilo denarne kazni pred iztekom roka za ugovor se ne šteje za odpoved pravici do ugovora.

(3) Obdolžencu, ki iz upravičenih razlogov zamudi rok za ugovor, dovoli sodišče vrnitev v prejšnje stanje ob smiselni uporabi določb 89. in 90. člena tega zakona.

(4) Če sodnik ob smiselni uporabi določb drugega odstavka 375. člena tega zakona ugovora ne zavrže, s sklepom razveljavi sodbo o kaznovalnem nalogu in nadaljuje postopek po določbah 439. do 443.a člena tega zakona.

445.d člen

Pri izrekanju sodbe po vloženem ugovoru sodišče ni vezano na predlog državnega tožilca iz drugega odstavka 445.a člena in na prepoved iz 385. člena tega zakona.

445.e člen

V postopku za izdajo kaznovalnega naloga se uporabljajo določbe 445.a do 445.d člena tega zakona, za vprašanja, ki niso urejena v teh določbah, pa smiselno druge določbe tega zakona.

XXVI. poglavje
POSEBNE DOLOČBE O IZREKANJU SODNEGA OPOMINA

446. člen

(1) Sodni opomin se izreče s sklepom.

(2) Če ni v tem poglavju določeno kaj drugega, se uporabljajo tiste določbe tega zakona, ki se nanašajo na sodbo, s katero je obdolženec spoznan za krivega, smiselno tudi za sklep o sodnem opominu.

447. člen

(1) Sklep o sodnem opominu se razglasi takoj po končani glavni obravnavi z bistvenimi razlogi. Glede dolžnosti napovedi pritožbe se smiselno uporabljajo določbe 368. člena tega zakona.

(2) V izreku sklepa o sodnem opominu navede sodišče poleg osebnih podatkov o obdolžencu samo, da se obdolžencu izreka sodni opomin za dejanje, ki je predmet obtožbe in zakonsko označbo kaznivega dejanja. Izrek sklepa o sodnem opominu mora obsegati tudi potrebne podatke iz 5. in 7. točke prvega odstavka 359. člena tega zakona.

(3) V obrazložitvi sklepa navede sodišče razloge, po katerih se je ravnalo pri izreku sodnega opomina.

448. člen

(1) Sklep o sodnem opominu se sme izpodbijati iz razlogov, ki so našteti v 1., 2. in 3. točki 370. člena tega zakona in zaradi tega, ker niso bile podane okoliščine, ki bi bile opravičevale izrek sodnega opomina.

(2) Če obsega sklep o sodnem opominu odločbo o varnostnih ukrepih, o odvzemu premoženjske koristi, o stroških kazenskega postopka ali o premoženjskopravnem zahtevku, se sme izpodbijati taka odločba iz razloga, da sodišče ni pravilno uporabilo varnostnega ukrepa ali odvzema premoženjske koristi oziroma da je odločilo o stroških kazenskega postopka ali o premoženjskopravnem zahtevku v nasprotju z določbami zakona.

449. člen

Poleg kršitev, ki so navedene v 1. do 4. točki 372. člena tega zakona, je podana kršitev kazenskega zakona tudi v primeru, ko se izreče sodni opomin, če je sodišče z odločbo o sodnem opominu, o varnostnem ukrepu ali o odvzemu premoženjske koristi prekoračilo pravice, ki jih ima po zakonu.

450. člen

(1) Če se je zoper sklep o sodnem opominu pritožil tožilec v obdolženčevo škodo, sme sodišče druge stopnje izreči sodbo, s katero spozna obdolženca za krivega in ga obsodi na kazen ali s katero izreče pogojno obsodbo, če spozna, da je sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo odločilna dejstva, da pa prihaja ob pravilni uporabi zakona v poštev izrek kazni.

(2) Na čigarkoli pritožbo zoper sklep o sodnem opominu sme sodišče druge stopnje izdati sklep o zavrženju obtožnice oziroma obtožnega predloga ali izdati sodbo, s katero zavrne obtožbo ali obdolženca oprosti obtožbe, če spozna, da je sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo odločilna dejstva, da pa prihaja ob pravilni uporabi zakona v poštev ena od teh odločb.

(3) Kadar so podani pogoji iz 391. člena tega zakona, izda sodišče druge stopnje sklep, s katerim zavrne pritožbo kot neutemeljeno in potrdi sklep sodišča prve stopnje o sodnem opominu.

XXVI.a poglavje
SPORAZUM O PRIZNANJU KRIVDE

450.a člen

(1) Obdolženec, zagovornik in državni tožilec lahko v kazenskem postopku predlagajo nasprotni stranki sklenitev sporazuma o obdolženčevem priznanju krivde za storjeno kaznivo dejanje. Sklenitev takega sporazuma sme predlagati državni tožilec tudi pred pričetkom kazenskega postopka, če je podan utemeljen sum, da je osumljenec storil kaznivo dejanje, ki bo predmet postopka. V tem primeru mora državni tožilec, ki predlaga sklenitev sporazuma, osumljenca pisno seznaniti z opisom dejanja in pravno kvalifikacijo kaznivega dejanja, glede katerega predlaga sklenitev sporazuma. Če osumljenec še ni bil zaslišan, ga mora poučiti o pravicah iz četrtega odstavka 148. člena tega zakona.

(2) Če stranki soglašata z možnostjo, da se kazenski postopek konča na podlagi sporazuma o priznanju krivde, osumljenec oziroma obdolženec pa nima zagovornika, mu predsednik sodišča na predlog državnega tožilca za postopek pogajanj postavi zagovornika po uradni dolžnosti. V primeru sklenitve sporazuma opravlja postavljeni zagovornik to dolžnost do pravnomočno končanega kazenskega postopka, sicer pa se ga razreši, ko državni tožilec obvesti predsednika sodišča, da postopek pogajanj ni bil uspešen. Nagrada in potrebni izdatki postavljenega zagovornika za postopek pogajanj so stroški kazenskega postopka, o njihovem začasnem vnaprejšnjem izplačilu na podlagi tretjega odstavka 92. člena tega zakona odloča sodišče.

(3) Če je podan predlog po prvem odstavku tega člena, se stranki lahko pogajata o pogojih priznanja krivde za kaznivo dejanje, za katero se vodi predkazenski oziroma kazenski postopek zoper osumljenca oziroma obdolženca ter o vsebini sporazuma. Državni tožilec se sme pogajati tudi samo z zagovornikom, če osumljenec oziroma obdolženec s tem soglaša.

(4) Sporazum o priznanju krivde mora biti sklenjen v pisni obliki in ga podpišeta stranki in zagovornik. Kaznivo dejanje, za katero je sklenjen sporazum, mora biti opisano na način, kot se zahteva za opis dejanja v obtožnici (2. točka prvega odstavka 269. člena). Sporazum se priloži k vloženi obtožnici oziroma obtožnemu predlogu; če pride do sklenitve sporazuma kasneje, ga mora državni tožilec predložiti sodišču takoj, vendar najpozneje do začetka glavne obravnave.

(5) Če do sklenitve sporazuma ne pride, se iz spisa izločijo vse listine, ki se nanašajo na postopek pogajanj.

450.b člen

(1) S sporazumom, s katerim obdolženec prizna krivdo za vsa ali nekatera kazniva dejanja, ki so predmet obtožbe, se obdolženec in državni tožilec lahko dogovorita:

1. o kazni oziroma opozorilni sankciji in o načinu izvršitve kazni;

2. o odstopu državnega tožilca od kazenskega pregona, za kazniva dejanja obdolženca, ki niso zajeta s priznanjem;

3. o stroških kazenskega postopka;

4. o izpolnitvi kakšne druge naloge.

(2) Predmet sporazuma o priznanju krivde ne morejo biti pravna opredelitev kaznivega dejanja, varnostni ukrepi, kadar so obvezni ter odvzem s kaznivim dejanjem pridobljene premoženjske koristi, razen način odvzema.

(3) O tem, kar ni ali ne sme biti predmet sporazuma, odloči sodišče na naroku iz 285.č člena tega zakona.

450.c člen

(1) Sporazum o kazni vsebuje vrsto in višino oziroma čas trajanja kazni, ki naj se izreče obdolžencu za storjeno kaznivo dejanje. Dogovorjena kazen mora biti v mejah predpisane kazni; izrek omiljene kazni in način izvršitve kazni se sme v sporazumu predlagati le ob pogojih in v mejah, ki so predpisani v kazenskem zakonu.

(2) Če so podani zakonski pogoji, se stranki lahko dogovorita, da se obdolžencu namesto kazni izreče opozorilna sankcija. Dogovorjena opozorilna sankcija mora vsebovati vse sestavine, ki se po določbah kazenskega zakona zahtevajo za izrek take sankcije.

(3) O odstopu od kazenskega pregona za kazniva dejanja, ki niso zajeta s sporazumom o priznanju krivde, se sme državni tožilec z obdolžencem dogovoriti le, če gre za kazniva dejanja iz prvega in drugega odstavka 162. člena tega zakona in če s tem soglaša oškodovanec. Kaznivo dejanje, glede katerega državni tožilec odstopi od pregona mora biti v sporazumu čimbolj natančno opisano, z navedbo njegove pravne opredelitve. Soglasje oškodovanca se priloži sporazumu.

(4) V sporazumu o priznanju krivde se stranki lahko dogovorita, da se obdolženec, ne glede na določbe 94., 95. in 97. člena tega zakona, oprosti plačila oziroma povrnitve vseh ali dela stroškov kazenskega postopka. V tem primeru stroški kazenskega postopka bremenijo proračun.

(5) Obdolženec se s sporazumom o priznanju krivde lahko tudi zaveže, da bo najpozneje do predložitve sporazuma sodišču oškodovancu poravnal škodo, povzročeno s kaznivim dejanjem, poravnal svojo preživninsko obveznost ali izpolnil kakšno drugo nalogo iz prvega odstavka 162. člena tega zakona.

450.č člen

(1) O sporazumu o priznanju krivde, ki ga je obdolženec sklenil z državnim tožilcem, odloča sodišče, pred katerim teče kazenski postopek, na predobravnavnem naroku, če je bil sporazum sklenjen pozneje, pa na glavni obravnavi.

(2) Ko sodišče odloča o sklenjenem sporazumu o priznanju krivde, presodi:

1. ali je sporazum v skladu z določbami 450.a, 450.b in 450.c člena tega zakona in

2. ali so glede priznanja krivde izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 285.c člena tega zakona.

(3) Če sodišče ugotovi, da kateri izmed pogojev iz prejšnjega odstavka ni podan, ali da obdolženec ni izpolnil obveznosti iz petega odstavka prejšnjega člena, sporazum s sklepom zavrne in nadaljuje postopek, kot da je obtoženec izjavil, da krivde po obtožbi ne priznava. Če sodišče presodi, da so izpolnjeni vsi pogoji, sprejme sklep, da se sporazum o priznanju krivde sprejme in nadaljuje postopek smiselno, kot da je obtoženec izjavil, da priznava krivdo po obtožbi (285.č člen).

(4) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

XXVII. poglavje
POSTOPEK PROTI MLADOLETNIKOM

1. **Splošne določbe**

451. člen

(1) Določbe tega poglavja se uporabljajo v postopku proti osebam, ki so storile kaznivo dejanje kot mladoletniki, pa ob uvedbi postopka oziroma ob sojenju še niso stare enaindvajset let. V postopku proti mladoletnikom se ne uporabljajo določbe XXVI.a poglavja tega zakona. Druge določbe tega zakona se uporabljajo, če niso v nasprotju z določbami tega poglavja.

(2) Členi 453 do 455, 458 do 461, 469., 471., prvi in drugi odstavek 473. člena in 481. člen tega zakona se uporabljajo v postopku proti mlajšemu polnoletnemu, če se do začetka glavne obravnave ugotovi, da prihaja glede njega v poštev izrek vzgojnega ukrepa kot kazenske sankcije za mladoletnike, in če takrat še ni star enaindvajset let.

452. člen

Če se med postopkom ugotovi, da mladoletnik ob storitvi kaznivega dejanja še ni bil star štirinajst let, se kazenski postopek ustavi in o tem obvesti organ socialnega varstva.

452.a člen

Kadar starosti storilca ni mogoče ugotoviti, v dvomu, ali je že dopolnil štirinajst, šestnajst, osemnajst ali enaindvajset let, velja domneva, da starosti, glede katere obstaja dvom, še ni dopolnil.

452.b člen

(1) Sodniki, državni tožilci, policisti, zagovorniki in poravnalci, ki sodelujejo v postopku proti mladoletniku, pridobivajo dodatno znanje s področja mladoletniškega prestopništva.

(2) Osnovno in redno usposabljanje za sodnike, državne tožilce in poravnalce zagotavljajo ministrstvo, pristojno za pravosodje, za policiste ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, za odvetnike pa Odvetniška zbornica Slovenije.

(3) Odvetniška zbornica Slovenije vodi in objavi seznam odvetnikov, strokovno usposobljenih za zastopanje mladoletnikov. Nanj uvrsti odvetnike, ki so opravili osnovno usposabljanje iz prejšnjega odstavka.

(4) Program in način izvedbe osnovnega in rednega usposabljanja iz drugega odstavka določi minister, pristojen za pravosodje.

452.c člen

(1) Mladoletnik ima pravico, da ga v postopku spremljajo starši ali skrbnik. Če bi bila navzočnost teh oseb v nasprotju s koristjo mladoletnika, če z njimi kljub razumnim prizadevanjem organa ni bilo mogoče priti v stik, če je njihova identiteta neznana ali če bi bilo to v nasprotju z interesi uspešne izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka, lahko mladoletnik izbere drugo odraslo osebo, ki ji zaupa. Če mladoletnik druge odrasle osebe ne izbere ali če so podani razlogi, navedeni v prejšnjem stavku, tudi glede osebe, ki jo sam izbere, ob upoštevanju mladoletnikove največje koristi drugo odraslo osebo imenuje organ, pred katerim teče postopek, ali obvesti pristojni center za socialno delo, da jo nemudoma imenuje.

(2) Pristojni organ mladoletnika ob seznanitvi ali prvem stiku po seznanitvi, da je osumljen ali obdolžen storitve kaznivega dejanja in katerega, v maternem jeziku ali jeziku, ki ga razume, nemudoma pouči vsaj o naslednjem:

1) da mora organ o pravicah mladoletnika čim prej obvestiti tudi njegove starše ali skrbnika;

2) da ima pravico do pomoči zagovornika v skladu s 454. členom tega zakona;

3) da ima pravico do varstva zasebnosti v skladu s 460. in 480. členom tega zakona;

4) da ima pravico, da ga v postopku spremljajo starši ali skrbnik;

5) da ima pravico do brezplačne pravne pomoči.

(3) O pravicah iz prejšnjega odstavka mora biti mladoletnik na razumljiv način poučen ustno in pisno, kar potrdi s podpisom.

(4) Po seznanitvi mladoletnika o pravicah iz prvega in drugega odstavka tega člena mora pristojni organ brez nepotrebnega odlašanja obvestiti tudi mladoletnikove starše ali skrbnika.

(5) Pristojni organ mladoletnika in njegove starše ali skrbnika seznanja s pravicami, ki gredo mladoletniku v skladu s tem zakonom, tako, da mu omogoči njihovo učinkovito uresničevanje.

(6) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na spremljanje in obveščanje mladoletnikovih staršev ali skrbnika, veljajo smiselno tudi za drugo odraslo osebo iz prvega odstavka tega člena, kadar in dokler so glede staršev ali skrbnika podane okoliščine iz prvega odstavka tega člena. Ko okoliščine iz prvega odstavka tega člena, zaradi katerih je bila imenovana druga odrasla oseba, prenehajo, pristojni organ seznani starše ali skrbnika z dotedanjim potekom postopka.

452.č člen

(1) Zaslišanje mladoletnega osumljenca (148.a člen tega zakona) se po predhodnem obvestilu posname z napravo za zvočno in slikovno snemanje, kadar je to sorazmerno glede na okoliščine zadeve, upoštevaje pri tem zlasti težo kaznivega dejanja in ali je mladoletniku odvzeta prostost. Kadar se zaslišanje ne snema, morajo biti razlogi za to navedeni v zapisniku o zaslišanju.

(2) Zaslišanje mladoletnega osumljenca (148.a člen tega zakona) se lahko opravi s pomočjo pedagoga ali druge strokovne osebe.

(3) Za vabljenje mladoletnega osumljenca se poleg 148. člena uporablja tudi prvi odstavek 459. člena tega zakona.

452.d člen

(1) Mladoletnik, ki mu je odvzeta prostost, mora biti takoj poučen po tretjem odstavku 157. člena tega zakona, o pravicah iz drugega do šestega odstavka tega člena ter o tem, da se mu sme prostost odvzeti le izjemoma, če istega namena ni mogoče doseči z milejšim ukrepom, da sme odvzem prostosti trajati najkrajši potrebni čas in da mora biti zagotovljena redna sodna presoja odvzema prostosti.

(2) Mladoletnik ima od odvzema prostosti dalje pravico do zagovornika, ki si ga svobodno izbere. Če si zagovornika ne vzame sam ali mu ga ne vzamejo njegov zakoniti zastopnik ali sorodniki, mu ga na stroške države postavi pristojni organ po uradni dolžnosti.

(3) Mladoletnik mora biti pridržan ločeno od polnoletnih oseb. Ne glede na prejšnji stavek sme policist izjemoma odločiti, naj bo mladoletnik pridržan skupaj s polnoletnim, kadar je to glede na mladoletnikovo osebnost in druge okoliščine v konkretnem primeru v njegovo korist ali kadar v izjemnih okoliščinah ločene namestitve ni mogoče zagotoviti, pod pogojem, da je mladoletnik pridržan skupaj s polnoletnim na način, ki je v skladu z njegovo koristjo. Odločba o pridržanju vsebuje razloge za takšno namestitev.

(4) Mladoletnik, ki je v času pridržanja že polnoleten, ni pa še dopolnil enaindvajset let, sme biti pridržan skupaj z mladoletnim, če je to glede na njegovo osebnost in druge okoliščine v konkretnem primeru v njegovo korist in korist mladoletnika, ki je pridržan skupaj z njim.

(5) O odvzemu prostosti mladoletniku mora pristojni organ čim prej obvestiti njegove starše ali skrbnika in mu omogočiti stik z njimi.

(6) Mladoletnika po odvzemu prostosti brez nepotrebnega odlašanja pregleda zdravnik, če mladoletnik potrebuje medicinsko pomoč ali če to zahtevajo mladoletnik, njegovi starši, skrbnik ali njegov zagovornik.

453. člen

(1) Mladoletnik ne sme biti sojen v nenavzočnosti.

(2) Organi, ki sodelujejo v postopku proti mladoletniku, v vseh postopkih, v katerih je mladoletnik obravnavan, upoštevajo njegovo korist.

(3) Organi, ki sodelujejo v postopku proti mladoletniku, odvetniki, strokovnjaki, izvedenci, tolmači ter poravnalci med postopkom proti mladoletniku spoštujejo njegovo dostojanstvo in ravnajo še posebej skrbno in obzirno ter upoštevajo mladoletnikovo starost, zrelost, duševno razvitost, stopnjo razumevanja, občutljivost, osebne in psihične lastnosti ter morebitne posebne potrebe, da postopek ne bi škodljivo vplival na njegov razvoj.

(4) Hkrati morajo ti organi s primernimi ukrepi preprečevati vsako nedisciplinirano obnašanje mladoletnika.

454. člen

(1) Mladoletnik sme imeti zagovornika ves čas postopka proti njemu.

(2) Poleg drugih primerov, določenih v tem zakonu, mora mladoletnik imeti zagovornika od začetka pripravljalnega postopka, če teče proti njemu postopek zaradi kaznivega dejanja, za katero je predpisana kazen zapora nad tri leta. Za druga kazniva dejanja, za katera je predpisana milejša kazen, pa mora imeti zagovornika, če sodnik za mladoletnike spozna, da mu je potreben, upoštevaje pri tem zlasti duševno razvitost, sposobnost razumevanja in osebne lastnosti mladoletnika, zapletenost zadeve in težo sankcije ali drugih ukrepov, ki jih lahko v konkretnem postopku uporabi proti mladoletniku.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka mora imeti mladoletnik zagovornika že med izvedbo preiskovalnega dejanja, pri katerem ima mladoletnik pravico biti navzoč, razen če gre za preiskovalno dejanje, ki ga opravi policija brez odredbe sodišča.

(4) V vsakem primeru mora imeti mladoletnik zagovornika, če mu je odvzeta prostost.

(5) Če si v primerih iz prejšnjih odstavkov zagovornika ne vzame mladoletnik sam ali mu ga ne vzamejo njegov zakoniti zastopnik ali sorodniki, mu ga po uradni dolžnosti postavi organ, pred katerim teče postopek, s seznama odvetnikov iz tretjega odstavka 452.b člena tega zakona. Če je to za zagotovitev učinkovite obrambe nujno, lahko pristojni organ mladoletniku določi za zagovornika tudi odvetnika, ki ni uvrščen na tak seznam. Mladoletniku, ki že ima postavljenega zagovornika v drugem postopku proti njemu, pristojni organ praviloma postavi istega zagovornika.

455. člen

Nihče ne more biti oproščen dolžnosti pričevanja o okoliščinah, ki so potrebne za presojo mladoletnikove duševne razvitosti ter za spoznanje njegove osebnosti in razmer, v katerih živi (469. člen).

456. člen

(1) Če je mladoletnik sodeloval pri kaznivem dejanju skupaj s polnoletnimi, se postopek proti njemu izloči in opravi po določbah tega poglavja.

(2) Postopek proti mladoletniku se sme združiti s postopkom zoper polnoletne in opraviti po splošnih določbah tega zakona samo, če je združitev postopka nujna za vsestransko razjasnitev stvari. Sklep o tem izda senat za mladoletnike pristojnega sodišča na obrazložen predlog državnega tožilca. Zoper tak sklep ni pritožbe.

(3) Če se opravi enoten postopek za mladoletnika in polnoletne storilce, se glede mladoletnika vselej uporabijo določbe členov: 453 do 455, 458 do 461, 469., 471., prvi in drugi odstavek 473. člena in 480. člen, kadar se na glavni obravnavi razjasnjujejo vprašanja, ki se nanašajo na mladoletnika, ter določbe členov 481., 487. in 488. člen tega zakona, druge določbe tega poglavja pa, če njihova uporaba ni v nasprotju z združenim postopkom.

457. člen

Če je kdo storil neko kaznivo dejanje kot mladoleten, drugo pa kot polnoleten, se opravi enoten postopek po 32. členu tega zakona pred senatom, ki sodi polnoletne.

458. člen

(1) V postopku proti mladoletnikom ima organ socialnega varstva poleg pravic, ki so mu izrecno dane v tem poglavju, tudi pravico seznaniti se s potekom postopka, dajati med postopkom predloge in opozarjati na dejstva in dokaze, ki so pomembni za pravilno odločbo.

(2) Kadar državni tožilec zahteva uvedbo postopka proti mladoletniku, mora to vselej sporočiti pristojnemu organu socialnega varstva.

459. člen

(1) Mladoletnika vabi sodišče po starših oziroma po zakonskem zastopniku, razen če to ni mogoče, ker je treba hitro ravnati, ali zaradi drugih okoliščin.

(2) Za vročanje odločb in drugih pisanj se uporabljajo smiselno določbe 120. člena tega zakona; pri tem se mladoletniku ne smejo vročati pisanja na ta način, da bi se pritrdila na sodno desko in tudi ne uporabiti drugi odstavek 116. člena tega zakona.

460. člen

(1) Brez dovoljenja sodišča se ne sme objaviti potek kazenskega postopka proti mladoletniku in tudi ne odločba, ki je bila v njem izdana.

(2) Objaviti se sme samo tisti del postopka oziroma samo tisti del odločbe, ki ga je sodišče dovolilo objaviti, vendar pa se niti v tem primeru ne sme objaviti mladoletnikovo ime in ne drugi podatki, iz katerih bi se dalo sklepati, za katerega mladoletnika gre.

461. člen

Organi, ki sodelujejo v postopku proti mladoletniku in drugi organi in zavodi, od katerih so zahtevana sporočila, poročila ali mnenja, morajo postopati kar se da hitro, da se postopek čim prej konča.

2. **Sestava sodišča**

462. člen

(1) Pri okrožnih, višjih in vrhovnem sodišču so senati za mladoletnike. Pri okrožnih sodiščih je po en ali več sodnikov za mladoletnike.

(2) Senat za mladoletnike pri sodiščih prve stopnje sestavljajo sodnik za mladoletnike in dva sodnika porotnika. Sodnik za mladoletnike je predsednik senata.

(3) Pri sodiščih druge stopnje in pri vrhovnem sodišču se določijo z razporedom dela senati za mladoletnike, ki jih sestavljajo trije sodniki.

(4) Sodniki porotniki se volijo izmed profesorjev, učiteljev, vzgojiteljev in drugih oseb, ki imajo izkušnje z vzgojo mladoletnikov.

(5) Senati za mladoletnike iz tretjega odstavka tega člena odločajo o pritožbah in v drugih primerih, ki so določeni v tem zakonu.

(6) Sodnik za mladoletnike sodišča prve stopnje opravlja pripravljalni postopek in druge zadeve v postopku proti mladoletnikom.

463. člen

Sodišče, ki je pristojno za odločanje na drugi stopnji, odloča o pritožbah zoper odločbe senata za mladoletnike sodišča prve stopnje in o pritožbah zoper sklepe državnega tožilca in sodnika za mladoletnike v primerih, ki so določeni v tem zakonu, kot tudi v primerih, ko je v tem zakonu določeno, da odloča senat za mladoletnike višjega sodišča.

464. člen

Za postopek proti mladoletniku je krajevno pristojno praviloma sodišče njegovega stalnega prebivališča, če mladoletnik nima stalnega prebivališča ali če ni znano, pa sodišče, ki je pristojno za njegovo začasno prebivališče. Postopek se sme izvesti pred sodiščem, pristojnim za začasno prebivališče mladoletnika, ki ima stalno prebivališče, ali pred sodiščem, pristojnim za kraj storitve kaznivega dejanja, če je očitno, da se bo pri tem sodišču lažje izvedel.

3. **Uvedba postopka**

465. člen

(1) Kazenski postopek proti mladoletniku se uvede za vsa kazniva dejanja samo na zahtevo državnega tožilca.

(2) Postopek za kazniva dejanja, za katera se storilec preganja po predlogu ali na zasebno tožbo, se sme uvesti, če predlaga oškodovanec uvedbo postopka pri pristojnem državnem tožilcu v roku, ki ga določa 52. člen tega zakona.

(3) Če državni tožilec ne zahteva uvedbe postopka proti mladoletniku, obvesti o tem oškodovanca. Oškodovanec ne more prevzeti postopka oziroma ne more vložiti pri sodišču zasebne tožbe, pač pa lahko zahteva v osmih dneh, ko prejme sporočilo državnega tožilca, naj senat za mladoletnike pristojnega sodišča uvede postopek.

466. člen

(1) Kadar gre za kaznivo dejanje, za katero je predpisana kazen zapora do treh let ali denarna kazen, lahko državni tožilec odloči, da ne bo zahteval uvedbe kazenskega postopka, čeprav so dokazi, da je mladoletnik storil kaznivo dejanje, če glede na naravo kaznivega dejanja in okoliščine, v katerih je bilo storjeno, ter glede na mladoletnikovo prejšnje življenje in njegove osebne lastnosti spozna, da postopek proti njemu ne bi bil smotrn. Za ugotovitev teh okoliščin lahko zahteva državni tožilec sporočila od mladoletnikovih staršev oziroma skrbnika ter od drugih oseb in ustanov; če je potrebno, pa lahko pokliče te osebe in tudi mladoletnika na državno tožilstvo, da zve take okoliščine neposredno od njih. Prav tako lahko zahteva mnenje o smotrnosti postopka proti mladoletniku tudi od organa socialnega varstva.

(2) Pod pogoji iz prejšnjega odstavka ter 161.a in 162. člena tega zakona sme državni tožilec odločiti, da bo odstopil ovadbo v poravnavanje ali odložil kazenski pregon.

(3) Kadar je izvrševanje kazni ali vzgojnega ukrepa v teku, sme državni tožilec odločiti, da ne bo zahteval uvedbe kazenskega postopka za drugo mladoletnikovo kaznivo dejanje, če glede na težo tega kaznivega dejanja ter glede na kazen oziroma vzgojni ukrep, ki se izvršuje, postopek in izrek kazenske sankcije zanj ne bi imela smisla.

(4) Če državni tožilec v primerih iz prvega in tretjega odstavka tega člena spozna, da uvedba postopka proti mladoletniku ne bi dosegla svojega namena, obvesti o tem organ socialnega varstva in oškodovanca ter jima sporoči razloge; oškodovanec lahko v osmih dneh zahteva od senata za mladoletnike, naj uvede postopek.

467. člen

(1) V primerih iz tretjega odstavka 465. člena in iz četrtega odstavka prejšnjega člena odloči senat za mladoletnike na seji, ko dobi spise od državnega tožilca.

(2) Senat za mladoletnike lahko odloči, naj se postopek proti mladoletniku ne uvede ali pa naj se uvede pred sodnikom za mladoletnike. Zoper sklep senata za mladoletnike ni pritožbe.

(3) Če senat odloči, naj se uvede proti mladoletniku postopek pred sodnikom za mladoletnike, se lahko državni tožilec tega postopka udeležuje in ima vse pravice, ki mu gredo v postopku po tem zakonu.

4. **Pripravljalni postopek**

468. člen

(1) Uvedbo pripravljalnega postopka zahteva državni tožilec pri sodniku za mladoletnike pristojnega sodišča. Če se sodnik za mladoletnike s tem ne strinja, zahteva, naj o tem odloči senat za mladoletnike višjega sodišča.

(2) Sodnik za mladoletnike lahko prepusti policiji, naj na način, ki je predpisan v tem zakonu, izvrši odredbo o hišni preiskavi ali o zasegu predmetov.

469. člen

(1) V pripravljalnem postopku proti mladoletniku je treba poleg dejstev, ki se nanašajo na kaznivo dejanje, zlasti ugotoviti mladoletnikovo starost, okoliščine, ki so potrebne za presojo njegove duševne razvitosti, posebne ranljivosti, posebnih potreb na področju vzgoje, izobraževanja in zdravljenja, ter ugotoviti in proučiti vse druge okoliščine, ki se tičejo njegove osebnosti in razmer, v katerih živi (individualna ocena mladoletnika). Sodišče mladoletnika seznani s pravico do individualne ocene.

(2) Da se ugotove te okoliščine, je treba zaslišati mladoletnikove starše, njegovega skrbnika in druge, ki lahko dajo o njih potrebne podatke. O teh okoliščinah se zahteva poročilo organa socialnega varstva; če je bil pri mladoletniku uporabljen vzgojni ukrep, pa poročilo o tem.

(3) Podatke o mladoletnikovi osebnosti zbira sodnik za mladoletnike. Zahteva pa lahko, naj te podatke zbere določen strokovni delavec (socialni delavec, defektolog in drugi), če je tak pri sodišču; lahko pa prepusti to tudi organu socialnega varstva.

(4) Kadar je za ugotovitev mladoletnikovega zdravstvenega stanja, njegove duševne razvitosti, psihičnih lastnosti ali nagnjenj potrebno, da ga pregledajo izvedenci, se določijo za tak pregled zdravniki, psihologi in pedagogi. Tak pregled mladoletnika se lahko opravi v zdravstvenem ali v kakšnem drugem zavodu.

(5) Individualna ocena mladoletnika se posodablja skozi celoten kazenski postopek, če se bistveno spremenijo njeni elementi.

470. člen

(1) Sodnik za mladoletnike sam določi, kako bo opravil posamezna dejanja; pri tem se mora ravnati po določbah tega zakona v taki meri, da so zavarovane pravice obdolženca do obrambe, pravice oškodovanca in zbiranje dokazov, ki so potrebni za odločitev.

(2) Pri dejanjih v pripravljalnem postopku smeta biti navzoča državni tožilec in zagovornik. Mladoletnika zasliši sodnik za mladoletnike. Kadar je potrebno, se zaslišanje mladoletne osebe opravi s pomočjo pedagoga ali druge strokovne osebe. Sodnik za mladoletnike lahko dovoli, da so pri dejanju v pripravljalnem postopku navzoči predstavnik organa socialnega varstva ter mladoletnikovi starši oziroma skrbnik. Kadar so te osebe navzoče pri omenjenih dejanjih, lahko dajejo predloge in postavljajo vprašanje tistemu, ki se zaslišuje.

471. člen

(1) Sodnik za mladoletnike sme odrediti, naj se mladoletnik med pripravljalnim postopkom odda v prehodni dom, v diagnostični center, postavi pod nadzorstvo organa socialnega varstva ali izroči drugi družini, če je to potrebno, da se izloči iz okolja, v katerem je živel, ali da se mu zagotovi pomoč, varstvo ali nastanitev.

(2) Stroški za mladoletnikovo nastanitev se izplačajo naprej iz proračunskih sredstev in spadajo med stroške kazenskega postopka.

472. člen

(1) Izjemoma sme sodnik za mladoletnike odrediti, naj se mladoletnik pripre, če so za to podani razlogi iz prvega odstavka 201. člena tega zakona.

(2) Po sklepu o priporu, ki ga je izdal sodnik za mladoletnike, sme trajati pripor najdalj en mesec. Senat za mladoletnike istega sodišča sme iz opravičenih razlogov podaljšati pripor največ še za dva meseca.

473. člen

(1) Mladoletnik mora biti priprt ločeno od polnoletnih.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek sme sodnik za mladoletnike po predhodno pridobljenem mnenju direktorja zavoda izjemoma odrediti, naj bo mladoletnik priprt skupaj s polnoletnimi, kadar je to glede na mladoletnikovo osebnost in druge okoliščine v konkretnem primeru v njegovem interesu in njegovo korist, zlasti pa kadar bi ločena namestitev lahko povzročila osamitev mladoletnika. Sodnik za mladoletnike mora v sklepu posebej obrazložiti, zakaj je takšna namestitev v mladoletnikovo korist.

(3) Mladoletnik, ki je pred odreditvijo pripora ali med trajanjem pripora dopolnil osemnajst let, ni pa še dopolnil enaindvajset let, sme biti priprt skupaj z mladoletnimi, če je to glede na njegovo osebnost in druge okoliščine v konkretnem primeru v njegovo korist in korist mladoletnikov, ki so priprti skupaj z njim.

(4) Mladoletniku, ki mu je odvzeta prostost, je treba zagotoviti nego, varstvo in vso potrebno individualno pomoč, ki jo utegne potrebovati glede na svojo starost, spol in osebnost. Z namenom zagotavljanja mladoletnikovega nadaljnjega vključevanja v vzgojne, izobraževalne in druge programe, v katere je bil že vključen pred začetkom izvrševanja pripora, in za vključitev v druge ustrezne programe glede na potrebe, želje in sposobnosti mladoletnika zavod nemudoma po začetku izvrševanja pripora od centra za socialno delo ali izvajalca programa pridobi podatke o predhodni obravnavi mladoletnika. Po pridobitvi podatkov zavod prouči možnosti za mladoletnikovo nadaljnje vključevanje v ustrezne programe v skladu z omejitvami, potrebnimi za zagotavljanje varnosti in ohranitve reda v zavodu, v katerem se prestaja pripor, ter v skladu z omejitvami, ki izhajajo iz razlogov za odreditev pripora.

(5) Mladoletniku je treba zagotoviti vsak dan najmanj tri ure gibanja na prostem.

(6) Sodnik za mladoletnike ima glede priprtih mladoletnikov enake pristojnosti, kot jih ima po tem zakonu preiskovalni sodnik glede pripornikov.

474. člen

(1) Ko preizkusi vse okoliščine, ki se nanašajo na kaznivo dejanje in na mladoletnikovo osebnost, pošlje sodnik za mladoletnike spise pristojnemu državnemu tožilcu; ta lahko v osmih dneh zahteva, naj se pripravljalni postopek dopolni, ali poda senatu za mladoletnike obrazložen predlog za kaznovanje oziroma za vzgojni ukrep.

(2) Predlog državnega tožilca mora obsegati: ime in priimek mladoletnika, njegovo starost, opis dejanja, dokaze, iz katerih izhaja, da je mladoletnik storil kaznivo dejanje, obrazložitev, ki mora navajati oceno mladoletnikove duševne razvitosti, in predlog, naj se mladoletnik kaznuje oziroma zanj uporabi vzgojni ukrep.

475. člen

(1) Če državni tožilec med pripravljalnim postopkom spozna, da ni podlage za postopek proti mladoletniku ali da je podan kakšen razlog iz prvega ali tretjega odstavka 466. člena tega zakona, predlaga sodniku za mladoletnike, naj ustavi postopek. O predlogu za ustavitev postopka obvesti državni tožilec tudi organ socialnega varstva.

(2) Če se sodnik za mladoletnike ne strinja s predlogom državnega tožilca, zahteva o tem odločitev senata za mladoletnike višjega sodišča.

(3) Tretji odstavek 467. člena tega zakona velja tudi, kadar senat za mladoletnike ne ugodi predlogu državnega tožilca naj se ustavi postopek.

476. člen

Kadar državni tožilec v primerih iz 467. in 475. člena tega zakona ni sodeloval v postopku proti mladoletniku, predloži sodnik za mladoletnike po končanem pripravljalnem postopku zadevo senatu za mladoletnike v sojenje.

477. člen

Sodnik za mladoletnike mora poročati predsedniku sodišča vsak mesec, katere mladoletniške zadeve še niso končane in zakaj v posameznih zadevah postopek še teče. Predsednik sodišča ukrene, kar je potrebno, da se postopek pospeši.

5. **Postopek pred senatom za mladoletnike**

478. člen

(1) Sodnik za mladoletnike razpiše sejo senata ali glavno obravnavo, ko prejme predlog državnega tožilca, kakor tudi v primeru, če teče postopek proti mladoletniku brez predloga državnega tožilca.

(2) Če teče postopek proti mladoletniku brez predloga državnega tožilca, razloži sodnik za mladoletnike na začetku seje oziroma glavne obravnave, katerega kaznivega dejanja je mladoletnik obdolžen.

(3) Kazni in zavodski ukrepi se smejo izreči mladoletniku samo po glavni obravnavi. Drugi vzgojni ukrepi se mu smejo izreči tudi na seji senata.

(4) Na seji senata se lahko odloči, naj se opravi glavna obravnava.

(5) Na sejo senata za mladoletnike se vabijo mladoletnik in njegov zagovornik ter državni tožilec. Seja senata se lahko izjemoma opravi brez navzočnosti mladoletnika, ki se kljub vabilu seje ni udeležil in izostanka ni opravičil, če ga je sodnik za mladoletnike že zaslišal in če senat oceni, da lahko na podlagi zbranih dokazov o kaznivem dejanju in osebnosti mladoletnika izbere ustrezen vzgojni ukrep, kar mora v sklepu posebej obrazložiti.

(6) O seji senata za mladoletnike se obvestijo mladoletnikovi starši ali skrbnik in predstavnik pristojnega centra za socialno delo, ki so lahko na seji navzoči.

(7) Sodnik za mladoletnike seznani navzočega mladoletnika z izrečenim vzgojnim ukrepom.

479. člen

(1) Kadar odloča senat za mladoletnike na podlagi glavne obravnave, se uporabljajo smiselno določbe tega zakona o pripravah za glavno obravnavo, o vodstvu glavne obravnave, o preložitvi in prekinitvi glavne obravnave, o zapisniku in o poteku glavne obravnave; sodišče pa na ta pravila ni vezano, če spozna, da v posameznem primeru njihova uporaba ne bi bila smotrna.

(2) Poleg oseb, ki so naštete v 288. členu tega zakona, se povabijo na glavno obravnavo mladoletnikovi starši oziroma skrbnik in organ socialnega varstva. Če starši, skrbnik ali predstavnik organa socialnega varstva ne pridejo, to ni ovira, da sodišče ne bi opravilo glavne obravnave.

(3) Poleg mladoletnika mora biti navzoč na glavni obravnavi državni tožilec, če je podal predlog po 474. členu tega zakona, v primeru obvezne obrambe pa tudi zagovornik.

(4) Določbe tega zakona o spremembi in razširitvi obtožbe veljajo tudi v postopku proti mladoletniku; senat za mladoletnike pa je tudi brez predloga državnega tožilca upravičen izdati odločbo na podlagi dejanskega stanja, ki se je na glavni obravnavi spremenilo.

480. člen

(1) Kadar se sodi mladoletnik, se javnost vselej izključi.

(2) Senat sme dovoliti, da so na glavni obravnavi navzoče osebe, ki se ukvarjajo z varstvom in vzgojo mladoletnikov ali z zatiranjem mladoletniške kriminalitete, ter znanstveni delavci.

(3) Med glavno obravnavo sme senat odrediti, naj se odstranijo z zasedanja vse ali posamezne osebe, izvzemši državnega tožilca, zagovornika in predstavnika organa socialnega varstva.

(4) Senat sme odrediti, naj se mladoletnik med izvedbo posameznih dokazov ali med govori strank odstrani z zasedanja.

481. člen

Med postopkom pred sodiščem sme sodnik za mladoletnike ali senat za mladoletnike odločiti o začasni nastanitvi mladoletnika (471. člen), sme pa tudi razveljaviti poprejšnjo odločbo o tem.

482. člen

(1) Sodnik za mladoletnike mora razpisati glavno obravnavo ali sejo senata v osmih dneh od dneva, ko prejme predlog državnega tožilca ali ko je končan pripravljalni postopek (476. člen) oziroma ko je bilo na seji senata sklenjeno, naj se opravi glavna obravnava. Za vsako podaljšanje tega roka mora imeti sodnik za mladoletnike odobritev predsednika sodišča.

(2) Glavna obravnava se preloži ali prekine samo izjemoma. Vsako preložitev ali prekinitev mora sodnik za mladoletnike sporočiti predsedniku sodišča in mu pojasniti razloge za to.

(3) Sodnik za mladoletnike mora v treh dneh po razglasitvi izdelati pisno sodbo oziroma pisni sklep.

483. člen

(1) Senat za mladoletnike ni vezan na predlog državnega tožilca pri odločanju o tem, ali naj mladoletniku izreče kazen ali pa uporabi zanj vzgojni ukrep. Če pa teče postopek proti mladoletniku brez predloga državnega tožilca ali če državni tožilec umakne predlog, mu senat ne sme izreči kazni, temveč samo vzgojni ukrep.

(2) Senat ustavi s sklepom postopek v primerih, v katerih izda sodišče po 2., 3. ali 4. točki 357. člena tega zakona sodbo, s katero obtožbo zavrne ali s katero obtoženca oprosti obtožbe (358. člen) kakor tudi, kadar spozna, da ne bi bilo smotrno izreči mladoletniku niti kazni niti vzgojnega ukrepa.

(3) Senat izda sklep tudi, če izreče mladoletniku vzgojni ukrep. V izreku takega sklepa navede samo, kateri ukrep mu izreka, ne izreče pa, da je mladoletnik kriv za kaznivo dejanje, katerega je bil obdolžen. V obrazložitvi sklepa opiše dejanje in navede okoliščine, ki opravičujejo izrečeni vzgojni ukrep.

(4) Sodba, s katero se izreče mladoletniku kazen, mora biti izdana v obliki, določeni v 359. členu tega zakona.

484. člen

(1) Sodišče sme obsoditi mladoletnika na plačilo stroškov kazenskega postopka in na izpolnitev premoženjskopravnih zahtevkov, če mu je izreklo kazen, razen stroškov, nastalih zaradi izdelave individualne ocene in zaradi zagotavljanja pravice do zdravniškega pregleda. Če pa mu je izreklo vzgojni ukrep, obremenjujejo stroški postopka proračun, oškodovanec pa se s premoženjskopravnim zahtevkom napoti na pravdo.

(2) Če ima mladoletnik lastne dohodke ali premoženje, se mu lahko naloži plačilo stroškov kazenskega postopka in izpolnitev premoženjskopravnega zahtevka, tudi če se mu izreče le vzgojni ukrep.

6. **Pravna sredstva**

485. člen

(1) Zoper sodbo, s katero je mladoletniku izrečena kazen, zoper sklep, s katerim je mladoletniku izrečen vzgojni ukrep in zoper sklep, s katerim je postopek ustavljen (drugi odstavek 483. člena), se lahko pritožijo vsi, ki imajo pravico do pritožbe zoper sodbo (367. člen), in sicer v 15 dneh po prejemu sodbe oziroma sklepa.

(2) Zagovornik, državni tožilec, zakonec, krvni sorodnik v ravni vrsti, posvojitelj, skrbnik, brat, sestra in rejnik se smejo pritožiti v mladoletnikovo korist tudi proti njegovi volji.

(3) Pritožba zoper sklep, s katerim je mladoletniku izrečen vzgojni ukrep, ki se prestaja v zavodu, zadrži njegovo izvršitev, če sodišče v soglasju z mladoletnikovimi starši in po zaslišanju mladoletnika ne odloči drugače.

(4) Na sejo senata sodišča druge stopnje (378. člen) povabi sodišče mladoletnika samo, če predsednik senata ali senat spozna, da bi bila njegova navzočnost koristna.

486. člen

(1) Senat sodišča druge stopnje sme spremeniti odločbo sodišča prve stopnje in izreči mladoletniku hujši ukrep, samo če je tako predlagano v pritožbi.

(2) Če z odločbo sodišča prve stopnje ni bila izrečena kazen mladoletniškega zapora, denarna kazen ali zavodski ukrep, sme senat sodišča druge stopnje izreči to kazen oziroma ta ukrep samo, če opravi obravnavo. Daljši mladoletniški zapor, višjo denarno kazen ali hujši zavodski ukrep od onega, ki je bil izrečen z odločbo sodišča prve stopnje, sme izreči senat sodišča druge stopnje tudi na seji.

487. člen

Zahteva za varstvo zakonitosti se sme vložiti tako v primeru, če je bil s sodno odločbo prekršen zakon, kakor tudi v primeru, če je bila za mladoletnika nepravilno uporabljena kazen ali kakšen vzgojni ukrep.

488. člen

Določbe o obnovi kazenskega postopka, dokončanega s pravnomočno sodbo, se uporabljajo smiselno tudi za obnovo postopka, končanega s pravnomočnim sklepom o uporabi vzgojnega ukrepa.

7. **Nadzorstvo sodišča nad izvajanjem ukrepov**

489. člen

(1) Uprava zavoda, v katerem se izvršuje vzgojni ukrep proti mladoletniku, mora vsakih šest mesecev poročati sodišču, ki je izreklo vzgojni ukrep, o mladoletnikovem obnašanju. Sodnik za mladoletnike tega sodišča lahko tudi sam obiskuje mladoletnike v zavodu.

(2) Sodnik za mladoletnike si sme po organu socialnega varstva preskrbeti obvestila o izvrševanju drugih vzgojnih ukrepov, sme pa odrediti tudi, naj to opravi določen strokovni delavec (socialni delavec, defektolog in drugi), če je tak pri sodišču. Organ socialnega varstva mora najmanj vsakih šest mesecev poročati sodišču, ki je izreklo vzgojni ukrep o poteku izvajanja izrečenega vzgojnega ukrepa.

8. **Ustavitev izvrševanja in sprememba odločbe o vzgojnih ukrepih**

490. člen

(1) Kadar so izpolnjeni pogoji, ki jih določa zakon za spremembo odločbe o izrečenem vzgojnem ukrepu, odloči o tem sodišče, ki je na prvi stopnji izdalo sklep o vzgojnem ukrepu, če samo spozna, da je to potrebno, ali če to predlaga državni tožilec, direktor zavoda ali organ socialnega varstva, ki mu je zaupano nadzorstvo nad mladoletnikom.

(2) Preden sodišče izda odločbo, zasliši državnega tožilca, mladoletnika, njegovega roditelja ali skrbnika ali druge osebe, poleg tega pa zahteva potrebna poročila od zavoda, v katerem mladoletnik prestaja zavodski ukrep, od organa socialnega varstva ali od drugih organov in ustanov.

(3) Po prejšnjih odstavkih ravna sodišče tudi, kadar odloča o ustavitvi izvrševanja vzgojnega ukrepa.

(4) O ustavitvi ali spremembi vzgojnega ukrepa odloča senat za mladoletnike. Pri odločanju mora upoštevati tudi uspešnost oziroma neuspešnost izvajanja vzgojnega ukrepa in mladoletnikovo sodelovanje v njem.

TRETJI DEL
POSEBNI POSTOPKI

XXVIII. poglavje
POSTOPEK ZA UPORABO VARNOSTNIH UKREPOV, ZA ODVZEM PREMOŽENJSKE KORISTI, PODKUPNIN TER DENARJA ALI PREMOŽENJA NEZAKONITEGA IZVORA IN ZA PREKLIC POGOJNE OBSODBE

491. člen

(1) Če je obdolženec storil kaznivo dejanje v neprištevnem stanju, predlaga državni tožilec sodišču, naj izreče obvezno psihiatrično zdravljenje in varstvo takega storilca v zdravstvenem zavodu oziroma obvezno psihiatrično zdravljenje storilca na prostosti, če so za tak varnostni ukrep podani pogoji, ki so določeni v kazenskem zakoniku.

(2) Obdolženec, zoper katerega je odrejen pripor, se med postopkom za uporabo varnostnega ukrepa namesti v ustrezen zdravstveni zavod. Glede trajanja, preizkušanja in odpravljanja namestitve obdolženca v tem zavodu se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o priporu.

(3) Ko je podan predlog iz prvega odstavka tega člena, mora obdolženec imeti zagovornika.

(4) Obdolženec ima pravico zoper predlog iz prvega odstavka tega člena podati ugovor. O ugovoru odloča senat okrožnega sodišča (šesti odstavek 25. člena) s smiselno uporabo določb tega zakona o ugovoru zoper obtožnico. Enako velja za postopek iz pristojnosti okrajnega sodišča.

(5) Če s tem zakonom in predpisi izdanimi na njegovi podlagi, ni drugače določeno, se glede zavoda, v katerem se izvršuje namestitev oseb iz drugega odstavka tega člena, njihovega zdravljenja, spremljanja, zasledovanja, nadziranja, vzdrževanja reda in discipline, uporabe prisilnih sredstev, osebne preiskave in preiskave bivalnih prostorov in drugih posebnosti izvrševanja, smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja izvrševanje varnostnih ukrepov psihiatričnega zdravljenja in varstva in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(6) V postopku za uporabo varnostnega ukrepa mora sodišče postopati posebej hitro.

492. člen

(1) O varnostnem ukrepu obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu ali obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti odloči po glavni obravnavi sodišče, ki je pristojno za sojenje na prvi stopnji.

(2) Poleg oseb, ki morajo biti povabljene na glavno obravnavo, se povabijo kot izvedenci tudi zdravniki psihiatri iz zdravstvenega zavoda, kateremu je bilo zaupano izvedenstvo glede obdolženčeve prištevnosti. Obdolženec se povabi, če je njegovo stanje tako, da je lahko navzoč pri glavni obravnavi. Če obdolženca ni mogoče zaslišati ali njegov zagovor ni razumljiv, se šteje, da predlogu za izrek varnostnega ukrepa nasprotuje. O glavni obravnavi je treba obvestiti obdolženčevega zakonca in njegove starše oziroma skrbnika, glede na okoliščine pa tudi druge bližnje sorodnike.

(3) Če sodišče na podlagi izvedenih dokazov ugotovi, da je obdolženec storil določeno kaznivo dejanje in da je bil ob storitvi kaznivega dejanja neprišteven, odloči po zaslišanju povabljenih na podlagi izvida in mnenja izvedencev, ali naj mu izreče varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu oziroma obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti. Pri odločanju o tem, katerega teh varnostnih ukrepov naj izreče, sodišče ni vezano na predlog državnega tožilca.

(4) Če sodišče na podlagi izvedenih dokazov ugotovi, da so podani razlogi, zaradi katerih se po tem zakonu obtožba zavrne ali obtoženca oprosti obtožbe, pa ne gre za primer iz šestega odstavka tega člena, kazenski postopek s sklepom ustavi.

(5) Zoper sklep sodišča se smejo v 15 dneh po njegovem prejemu pritožiti vsi tisti, ki imajo pravico do pritožbe zoper sodbo (367. člen), razen oškodovanca. V korist obdolženca se smejo pritožiti tudi proti njegovi volji.

(6) Če državni tožilec na glavni obravnavi umakne predlog za izrek varnostnega ukrepa ali če sodišče ugotovi, da obdolženec v času storitve kaznivega dejanja ni bil neprišteven, zavrže predlog za uporabo varnostnega ukrepa. V tem primeru sme državni tožilec v petnajstih dneh po pravnomočnosti sklepa o zavrženju predloga, zaradi istega kaznivega dejanja vložiti obtožnico oziroma obtožni predlog.

493. člen

(1) Varnostni ukrepi iz prvega odstavka 491. člena tega zakona se smejo izreči tudi, kadar državni tožilec na glavni

obravnavi spremeni vloženo obtožnico oziroma obtožni predlog tako, da predlaga, naj se izrečejo omenjeni ukrepi.

(2) Če je zoper predlog vložen ugovor ali če je to potrebno za pripravo obrambe ali za izvedbo dokazov, se glavna obravnava preloži do odločitve o ugovoru oziroma za potreben čas.

494. člen

Kadar izreče sodišče kazen osebi, ki je storila kaznivo dejanje v stanju bistveno zmanjšane prištevnosti, izreče z isto sodbo tudi varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, če ugotovi, da so za to podani pogoji po kazenskem zakoniku.

495. člen

(1) Pravnomočna odločba, s katero je izrečen varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu oziroma obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti (492. in 494. člen), se pošlje sodišču, ki je pristojno odločiti o odvzemu poslovne sposobnosti. Odločba se sporoči tudi organu socialnega varstva.

(2) Sodišče najmanj tri mesece pred iztekom trajanja varnostnega ukrepa obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu oziroma obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti o predvidenem izteku obvesti organ socialnega varstva in najbližje osebe po zakonu, ki ureja duševno zdravje, če glede na prejeta poročila o izvrševanju ukrepa ugotovi, da je to potrebno zaradi nadaljevanja zdravljenja ali posebne zaščite in varstva obsojenca.

496. člen

(1) Sodišče, ki je na prvi stopnji izreklo storilcu varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu ali obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti, sprejema vse ponovne odločitve glede trajanja in spreminjanja tega ukrepa iz kazenskega zakonika po uradni dolžnosti ali na predlog storilca ali zdravstvenega zavoda ter na podlagi mnenja zdravnikov. Pri ustavitvi ukrepa se smiselno uporablja drugi odstavek prejšnjega člena, če to dopuščajo okoliščine.

(2) Odločitve iz prejšnjega odstavka sprejme izvenobravnavni sodnik. Sodnik pred odločitvijo po potrebi razpiše narok, o katerem obvesti državnega tožilca in zagovornika, in zasliši storilca, če je to potrebno in če storilčevo stanje to dopušča.

(3) V postopku ponovnega odločanja glede trajanja ali spreminjanja varnostnega ukrepa iz prvega odstavka tega člena mora imeti storilec zagovornika.

(4) Če sodišče odredi odpust neprištevnega storilca zaradi poteka roka iz kazenskega zakonika, obvesti o tem sodišče, ki je pristojno odločati o pridržanju oseb v psihiatričnem zdravstvenem zavodu.

(5) Za pritožbo zoper sklepe izdane po določbah tega člena, se smiselno uporabljajo določbe petega odstavka 492. člena tega zakona.

497. člen

Če je bilo pri izreku pogojne obsodbe obdolžencu naloženo zdravljenje na prostosti, ta pa se ni začel zdraviti ali je zdravljenje samovoljno opustil, sme sodišče po uradni dolžnosti ali na predlog zavoda, v katerem se je zdravil ali bi se moral zdraviti, in po zaslišanju obdolženca ter državnega tožilca, če je tekel postopek na njegovo zahtevo, preklicati pogojno obsodbo.

498. člen

(1) Predmeti, ki se po kazenskem zakonu smejo ali morajo vzeti, se vzamejo tudi tedaj, kadar se kazenski postopek ne konča s sodbo, s katero se obdolženec spozna za krivega, če je nevarno da bi bili uporabljeni za kaznivo dejanje ali če to zahtevajo koristi splošne varnosti ali razlogi morale.

(2) Poseben sklep o tem izda organ, pred katerim je tekel postopek takrat, ko je bil postopek končan oziroma ustavljen.

(3) Sklep o odvzemu predmetov iz prvega odstavka tega člena izda sodišče tudi, če v sodbi, s katero je bil obtoženec spoznan za krivega, manjka taka odločba.

(4) Overjen prepis odločbe o odvzemu predmetov se vroči lastniku predmetov, če je ta znan.

(5) Zoper odločbo iz drugega in tretjega odstavka tega člena ima lastnik predmetov pravico pritožbe, če misli, da za odvzem predmetov ni zakonske podlage. Če sklepa iz drugega odstavka tega člena ni izdalo sodišče, odloči o pritožbi senat (šesti odstavek 25. člena) sodišča, ki bi bilo pristojno za sojenje na prvi stopnji.

498.a člen

(1) Razen v primerih, ko se kazenski postopek konča s sodbo, s katero se obdolženec spozna za krivega, se denar ali premoženje nezakonitega izvora iz 245. člena kazenskega zakonika in protipravno dana ali sprejeta podkupnina iz 151., 157., 241., 242., 261., 262., 263. in 264. člena kazenskega zakonika, vzamejo tudi:

1) če so dokazani tisti zakonski znaki kaznivega dejanja iz 245. člena kazenskega zakonika, ki kažejo na to, da denar ali premoženje iz navedenega člena izvira iz kaznivih dejanj, oziroma

2) če so dokazani tisti zakonski znaki kaznivih dejanj iz 151., 157., 241., 242., 261., 262., 263. in 264. člena kazenskega zakonika, ki kažejo na to, da je bila dana ali sprejeta nagrada, darilo, podkupnina ali kakšna druga premoženjska korist.

(2) Poseben sklep o tem izda senat (šesti odstavek 25. člena) na obrazložen predlog državnega tožilca; pred tem pa mora preiskovalni sodnik na zahtevo senata zbrati podatke in raziskati vse okoliščine, ki so pomembne za ugotovitev nezakonitega izvora denarja ali premoženja oziroma protipravno dane ali sprejete podkupnine.

(3) Overjen prepis sklepa iz prejšnjega odstavka se vroči lastniku odvzetega denarja ali premoženja oziroma podkupnine, če je ta znan. Če lastnik ni znan, se sklep pritrdi na sodno desko in se po preteku osmih dni šteje, da je bila opravljena vročitev tudi neznanemu lastniku.

(4) Zoper sklep iz drugega odstavka tega člena ima lastnik odvzetega denarja ali premoženja oziroma podkupnine pravico do pritožbe, če meni, da za odvzem ni zakonske podlage.

499. člen

(1) Premoženjska korist, ki je bila dosežena s kaznivim dejanjem ali zaradi njega, se ugotavlja v kazenskem postopku po uradni dolžnosti.

(2) Sodišče in drugi organi, pred katerimi teče kazenski postopek, morajo med postopkom zbirati dokaze in raziskovati okoliščine, ki so pomembne za ugotovitev premoženjske koristi.

(3) Če uveljavlja oškodovanec premoženjskopravni zahtevek, naj se mu vrnejo stvari, ki so bile pridobljene s kaznivim dejanjem, oziroma znesek, ki ustreza njihovi vrednosti, se ugotavlja premoženjska korist samo v tistem delu, ki ni zajet s premoženjskopravnim zahtevkom.

500. člen

(1) Kadar pride v poštev odvzem premoženjske koristi drugemu prejemniku koristi (75., 77., 77.a in 77.b člen kazenskega zakonika), ga je treba povabiti zaradi zaslišanja v predhodnem postopku in na glavni obravnavi. Za pravno osebo se povabi njen zastopnik. V vabilu ga je treba opozoriti, da bo postopek izveden tudi brez njegove navzočnosti.

(2) Zastopnik pravne osebe se zasliši na glavi obravnavi za obdolžencem. Enako se ravna tudi glede drugega prejemnika koristi, če ni bil povabljen kot priča.

(3) Prejemnik koristi ter zastopnik pravne osebe imata v zvezi z ugotavljanjem premoženjske koristi pravico predlagati dokaze in z dovoljenjem predsednika senata postavljati vprašanja obdolžencu, pričam in izvedencem.

(4) Izključitev javnosti glavne obravnave ne velja za prejemnika koristi in zastopnika pravne osebe.

(5) Če sodišče šele med glavno obravnavo ugotovi, da pride v poštev odvzem premoženjske koristi, prekine glavno obravnavo in povabi prejemnika koristi oziroma zastopnika pravne osebe.

501. člen

Sodišče odmeri znesek premoženjske koristi po prostem preudarku, če bi bilo njeno ugotavljanje zvezano z nesorazmernimi težavami ali če bi se zaradi tega postopek preveč zavlekel.

502. člen

(1) Kadar prihaja v kazenskem postopku v poštev odvzem premoženjske koristi, obstaja pa nevarnost, da bi obdolženec, sam ali preko drugih oseb, to korist uporabil za nadaljnjo kriminalno dejavnost ali da bi jo skril, odtujil, uničil ali kako drugače z njo razpolagal, tako, da bi onemogočil ali precej otežil njen odvzem po končanem kazenskem postopku, odredi sodišče na predlog državnega tožilca začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi.

(2) Takšno zavarovanje lahko sodišče odredi tudi v predkazenskem postopku, če so podani utemeljeni razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, s katerim ali zaradi katerega je bila pridobljena premoženjska korist, ali da je bila taka korist pridobljena za drugega ali nanj prenesena.

(3) Zavarovanje iz prejšnjih odstavkov se lahko odredi zoper obdolženca oziroma osumljenca, zoper prejemnika premoženjske koristi ali zoper druge osebe, na katere je bila prenesena, če se jim lahko odvzame po določbah Kazenskega zakonika.

502.a člen

(1) Začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi se odredi s sklepom, ki ga izda v predkazenskem postopku in med preiskavo preiskovalni sodnik. Po vložitvi obtožnice izda sklep zunaj glavne obravnave predsednik senata, na glavni obravnavi pa senat.

(2) Sklep iz prejšnjega odstavka se vroči državnemu tožilcu, osumljencu oziroma obdolžencu in osebi, zoper katero je začasno zavarovanje odrejeno (udeleženci). Sklep se pošlje pristojnemu organu oziroma osebi, ki ga izvrši. Sklep se osumljencu oziroma obdolžencu in osebi, zoper katero je začasno zavarovanje odrejeno, vroči hkrati z njegovo izvršitvijo ali po izvršitvi, vendar brez nepotrebnega odlašanja.

(3) Tisti, ki je izdal sklep, mora omogočiti osumljencu oziroma obdolžencu in osebi, zoper katero je začasno zavarovanje odrejeno, da se seznani z vsemi spisi zadeve.

(4) Če začasno zavarovanje ni odrejeno, se sklep vroči samo državnemu tožilcu, ki se lahko zoper sklep pritoži.

(5) Zoper sklep iz prvega odstavka tega člena lahko osumljenec oziroma obdolženec ali oseba, zoper katero je začasno zavarovanje odrejeno, v osmih dneh od vročitve sklepa vloži ugovor in predlaga, da sodišče opravi narok. Ugovor vroči sodišče ostalim udeležencem in jim določi rok za odgovor. Ugovor ne zadrži izvršitve sklepa.

(6) O naroku odloči sodišče glede na okoliščine primera, upoštevajoč navedbe v ugovoru. Če sodišče ne razpiše naroka, o ugovoru odloči na podlagi predloženih listin in drugega predloženega gradiva ter obrazloži svojo odločitev v sklepu o ugovoru (osmi odstavek tega člena).

(7) V ugovoru in na naroku je treba vlagatelju ugovora in ostalim udeležencem omogočiti, da se izjavijo o predlaganih in odrejenih ukrepih, da podajo svoja stališča, navedbe in predloge o vseh vprašanjih začasnega zavarovanja.

(8) Ko se udeleženci naroka izjavijo o vseh vprašanjih in se izvedejo dokazi, če so potrebni za odločitev o ugovoru, sodišče odloči o ugovoru. S sklepom, ki ga izda o ugovoru, sodišče ugovor ob smiselni uporabi 375. člena tega zakona zavrže, ugovoru ugodi in razveljavi ali spremeni sklep o odreditvi začasnega zavarovanja, ali ugovor zavrne.

(9) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka imajo udeleženci pravico do pritožbe. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

502.b člen

(1) V sklepu, s katerim se odredi začasno zavarovanje, mora sodišče navesti premoženje, ki je predmet zavarovanja, način zavarovanja (prvi odstavek 271. člena, prvi odstavek 272. člena in prvi odstavek 273. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju) in rok trajanja ukrepa. Sklep mora biti obrazložen.

(2) Pri določitvi roka trajanja ukrepa mora sodišče upoštevati fazo kazenskega postopka, vrsto, naravo in težo kaznivega dejanja, zapletenost zadeve, pa tudi obseg in pomen premoženja, ki je predmet začasnega zavarovanja.

(3) V predkazenskem postopku, kakor tudi po izdaji sklepa o uvedbi preiskave, lahko začasno zavarovanje traja šest mesecev. Po vložitvi obtožnice do izvršitve pravnomočne sodbe trajanje začasnega zavarovanja ne sme biti daljše od enega leta.

(4) Rok iz prejšnjega odstavka se lahko podaljša v enakih časovnih razdobjih. Skupno trajanje začasnega zavarovanja pred uvedbo preiskave oziroma, če ta ni uvedena, pred vložitvijo obtožnice, ne sme biti daljše od dveh let. V preiskavi skupno trajanje začasnega zavarovanja ne sme biti daljše od dveh let. Po vložitvi obtožnice do izreka sodbe sodišča prve stopnje skupno trajanje začasnega zavarovanja ne sme presegati treh let.

(5) Do izvršitve pravnomočne sodne odločbe o odvzemu premoženjske koristi sme začasno zavarovanje skupno trajati največ deset let.

502.c člen

(1) Sodišče lahko na obrazložen predlog državnega tožilca, upoštevajoč merila iz prvega odstavka 502. člena tega zakona in roke iz četrtega in petega odstavka 502.b člena tega zakona, s sklepom podaljša začasno zavarovanje, odrejeno s sklepom iz prvega odstavka 502.a člena tega zakona. Preden odloči o predlogu, pošlje sodišče predlog ostalim udeležencem, da se o njem izjavijo, in jim določi primeren rok za odgovor.

(2) Sodišče lahko na obrazložen predlog državnega tožilca, osumljenca oziroma obdolženca ali osebe, zoper katero je bilo začasno zavarovanje odrejeno, upoštevajoč merila iz prvega odstavka 502. člena tega zakona, odredi nov način zavarovanja in razveljavi prejšnji sklep o začasnem zavarovanju. Preden o predlogu odloči, pošlje sodišče predlog ostalim udeležencem, da se o njem izjavijo in jim določi primeren rok za odgovor. Odločba o razveljavitvi ukrepa se izvrši po izvršitvi odločbe, s katero je odrejen nov način začasnega zavarovanja.

(3) Sodišče odpravi začasno zavarovanje na predlog udeležencev. Sodišče lahko odpravi začasno zavarovanje tudi po uradni dolžnosti zaradi poteka roka ali če državni tožilec zavrže ovadbo oziroma izjavi, da ne bo začel pregona ali da od njega odstopa. Državni tožilec mora o svoji odločitvi obvestiti sodišče.

(4) Če sodišče meni, da začasno zavarovanje ni več potrebno, pozove državnega tožilca, da se o tem v določenem roku izjavi. Če se državni tožilec v roku ne izjavi ali če odpravi začasnega zavarovanja ne nasprotuje, sodišče začasno zavarovanje odpravi.

502.č člen

O predlogu za odreditev, podaljšanje, spremembo ali odpravo začasnega zavarovanja mora sodišče odločiti posebej hitro. Če je bilo začasno zavarovanje odrejeno, morajo organi v predkazenskem postopku postopati posebej hitro, kazenski postopek pa se šteje za prednostnega.

502.d člen

Če s tem zakonom ni drugače določeno, se v postopku za začasno zavarovanje odvzema premoženjske koristi smiselno uporabljajo določbe o začasnih odredbah iz zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje.

502.e člen

(1) O odreditvi, spremembi in odpravi začasnega zavarovanja odvzema premoženjske koristi sodišče po uradni dolžnosti obvesti pristojni davčni organ s prepisom svoje odločbe.

(2) Če pristojni davčni organ po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka sodišču sporoči, da v zvezi z začasno zavarovanim premoženjem načrtuje uvedbo postopka, za katerega je pooblaščen po zakonu, sodišče v odločbi o spremembi ali odpravi začasnega zavarovanja odredi, da organ, pristojen za izvršitev zavarovanja, tega ne sme spremeniti ali odpraviti pred prejemom pisnega obvestila sodišča, da je potekel en mesec od dneva vročitve odločbe o spremembi ali odpravi zavarovanja pristojnemu davčnemu organu.

503. člen

(1) Odvzem premoženjske koristi sme izreči sodišče v sodbi, s katero spozna obtoženca za krivega, v sklepu o sodnem opominu ali v sklepu o vzgojnem ukrepu ter v sklepu, s katerim izreče varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu in obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti po kazenskem zakoniku.

(2) V izreku sodbe ali sklepa navede sodišče, kateri predmet oziroma kolikšen denarni znesek se odvzame. V upravičenih primerih sme sodišče dovoliti obročno plačilo premoženjske koristi, pri čemer določi rok plačila in višino obrokov.

(3) Overjen prepis sodbe oziroma sklepa se vroči tudi prejemniku koristi ter zastopniku pravne osebe, če je sodišče izreklo odvzem premoženjske koristi prejemniku koristi ali pravni osebi.

504. člen

Pravna oseba in prejemnik koristi iz 500. člena tega zakona lahko zahtevata obnovo kazenskega postopka glede odločbe o odvzemu premoženjske koristi.

505. člen

Drugi in tretji odstavek 368. člena ter 376. in 380. člen tega zakona se uporabljajo smiselno glede pritožbe zoper odločbo o odvzemu premoženjske koristi.

506. člen

(1) Če je v pogojni obsodbi določeno, da bo kazen izrečena, če obsojenec ne vrne premoženjske koristi, ne povrne škode ali ne izpolni kakšne druge obveznosti, obsojenec pa v določenem roku tega ne stori, izvede sodišče, ki je sodilo na prvi stopnji, postopek za preklic pogojne obsodbe na predlog upravičenega tožilca ali oškodovanca, lahko pa tudi po uradni dolžnosti. V postopku preklica pogojne obsodbe z varstvenim nadzorstvom se smiselno uporabljajo določbe tega člena, če to dopuščajo okoliščine pa tudi drugega odstavka 495. člena tega zakona.

(2) Izvenobravnavni sodnik, zasliši obsojenca, če je dosegljiv, in opravi potrebne poizvedbe, da ugotovi dejstva in zbere dokaze, ki so pomembni za odločitev.

(3) Nato izvenobravnavni sodnik po potrebi razpiše narok, o katerem obvesti tožilca, obsojenca in oškodovanca. Če stranke in oškodovanec, ki so bili v redu obveščeni, ne pridejo, ali če se obsojenec očitno izmika ali ne želi priti na narok, to ni ovira za sprejem odločitve.

(4) Če izvenobravnavni sodnik ugotovi, da obsojenec ni izpolnil obveznosti, ki mu je bila naložena s sodbo, izda sodbo, s katero pogojno obsodbo prekliče in izreče kazen ali določi nov rok za izpolnitev obveznosti ali v pogojni obsodbi določeno obveznost nadomesti z drugo ustrezno, zakonsko določeno obveznostjo, ali pa odpravi ta pogoj. Če pa spozna, da ni podlage za nobeno od teh odločb, postopek za preklic pogojne obsodbe ustavi s sklepom.

506.a člen

(1) Sodišče, ki je odredilo hrambo zaseženih predmetov ali začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi oziroma premoženja v vrednosti premoženjske koristi, mora v teh primerih postopati posebej hitro. Z zaseženimi predmeti in premoženjem, ki služi za začasno zavarovanje zahtevka, ter s predmeti ali premoženjem, ki so bili dani kot varščina (196. do 199. člen), mora ravnati kot dober gospodar.

(2) Če je hramba zaseženih predmetov ali začasno zavarovanje zahtevka iz prejšnjega odstavka povezano z nesorazmernimi stroški ali pa se vrednost premoženja ali predmetov zmanjšuje, sodišče odredi, da se tako premoženje ali predmeti prodajo, uničijo ali podarijo v javno korist. Pred odločitvijo mora sodišče pridobiti mnenje lastnika premoženja ali predmetov. Če lastnik ni znan ali mu poziva za podajo mnenja ni mogoče vročiti, sodišče poziv pritrdi na sodno desko in se po osmih dneh šteje, da je bila vročitev opravljena. Če lastnik v osmih dneh po vročitvi poziva ne poda mnenja, se šteje, da s prodajo, uničenjem ali podaritvijo soglaša.

(3) Za hrambo zaseženih predmetov in varščin ter za začasno zavarovanje zahtevkov iz prvega odstavka tega člena skrbijo pristojni državni organi, organizacije z javnimi pooblastili, izvršitelji, gospodarske družbe, samostojni podjetniki posamezniki in finančne organizacije.

(4) Postopek upravljanja s predmeti, premoženjem in varščinami iz prvega odstavka tega člen ter pogoje, ki jih morajo izpolnjevati gospodarske družbe in samostojni podjetniki posamezniki za opravljanje dejavnosti po tretjem odstavku tega člena, pravila in tarifo za njihovo delovanje ter pravila izbora med več ponudniki takih storitev predpiše Vlada Republike Slovenije.

507. člen

(1) Če ni v tem poglavju določeno drugače, se glede postopka za uporabo varnostnih ukrepov, za odvzem premoženjske koristi, podkupnin in denarja ali premoženja nezakonitega izvora ter za postopek za preklic pogojne obsodbe smiselno uporabljajo druge določbe tega zakona.

(2) Določbe členov 498.a do vključno 506.a tega zakona, ki se nanašajo na odvzem denarja ali premoženja nezakonitega izvora, podkupnin in druge premoženjske koristi, se smiselno uporabljajo tudi za odvzem premoženja v vrednosti, ki ustreza premoženjski koristi (75., 77., 77.a in 77.b člen kazenskega zakonika).

(3) Določbe 499. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za predkazenski in preiskovalni postopek; pri zbiranju dokazov in raziskovanju okoliščin, ki so pomembne za ugotovitev premoženjske koristi pa poleg organov, pred katerimi teče kazenski postopek, sodelujejo tudi drugi organi, za katere zakon tako določa.

XXIX. poglavje
POSTOPEK ZA ODLOČBO O IZBRISU OBSODBE IN O PRENEHANJU VARNOSTNIH UKREPOV IN PRAVNIH POSLEDIC OBSODBE

508. člen

Če se obsodba po zakonu izbriše s pretekom določenega časa in s pogojem, da obsojenec v tem času ne stori novega kaznivega dejanja (82. člen kazenskega zakonika) izda po uradni dolžnosti odločbo o izbrisu obsodbe ministrstvo, pristojno za pravosodje.

509. člen

(1) Če ministrstvo, pristojno za pravosodje, ne izda odločbe o izbrisu obsodbe, sme obsojenec zahtevati, naj se ugotovi, da je obsodba po zakonu izbrisana.

(2) Če ministrstvo, pristojno za pravosodje, v tridesetih dneh po prejemu ne izda odločbe, lahko obsojenec zahteva, naj izda sodišče, ki je izreklo sodbo na prvi stopnji, sklep o izbrisu obsodbe.

(3) O taki zahtevi odloča sodišče po zaslišanju državnega tožilca, če je tekel postopek na njegovo zahtevo.

510. člen

(črtan)

511. člen

(1) Postopek za izbris obsodbe na podlagi sodne odločbe (83. člen kazenskega zakonika) se uvede na obsojenčevo prošnjo.

(2) Prošnja se vloži pri sodišču, ki je sodilo na prvi stopnji.

(3) Izvenobravnavni sodnik, preizkusi najprej, ali je pretekel čas, ki se zahteva po zakonu, nato pa opravi potrebne poizvedbe in ugotovi dejstva, na katera se sklicuje prosilec, ter zbere dokaze o vseh okoliščinah, ki so pomembne za odločbo.

(4) Sodišče lahko zahteva o obsojenčevem obnašanju poročilo od policije, na območju katere je obsojenec prebival po prestani kazni, lahko pa zahteva tako poročilo tudi od uprave zavoda, v katerem je obsojenec kazen prestal.

(5) Po poizvedbah in zaslišanju državnega tožilca, če je tekel postopek na njegovo zahtevo, o prošnji odloči izvenobravnavni sodnik.

(6) Zoper odločbo sodišča o prošnji za izbris obsodbe se lahko pritožita prosilec in državni tožilec.

(7) Če sodišče zavrne prošnjo zato, ker obsojenec s svojim obnašanjem ni zaslužil izbrisa obsodbe, sme obsojenec ponoviti prošnjo po preteku dveh let, odkar je sklep o zavrnitvi prošnje postal pravnomočen.

512. člen

V potrdilu, ki se daje na podlagi kazenske evidence osebam, za uveljavljanje njihovih pravic, se izbrisana obsodba ne sme omenjati.

513. člen

(1) Postopek za prenehanje varnostnih ukrepov prepovedi opravljanja poklica, prepovedi približevanja ali komuniciranja z žrtvijo kaznivega dejanja in odvzema vozniškega dovoljenja (četrti odstavek 71., šesti odstavek 71.a in peti odstavek 72. člena kazenskega zakonika) in za prenehanje pravne posledice obsodbe (tretji odstavek 80. člena kazenskega zakonika) se uvede na obsojenčevo prošnjo, ki se vloži pri sodišču, ki je sodilo na prvi stopnji.

(2) Izvenobravnavni sodnik, preizkusi najprej, ali je pretekel čas, ki se zahteva po zakonu, nato pa opravi potrebne poizvedbe in ugotovi dejstva, na katera se sklicuje prosilec, ter zbere dokaze o vseh okoliščinah, ki so pomembne za odločbo.

(3) Sodnik lahko zahteva o obsojenčevem obnašanju poročilo od policije, na območju katere je obsojenec prebival po prestani, odpuščeni ali zastarani glavni kazni, lahko pa zahteva tako poročilo tudi od zavoda, v katerem je obsojenec prestal kazen.

(4) Po poizvedbah in po zaslišanju državnega tožilca, če je tekel postopek na njegovo zahtevo, pri postopku za prenehanje varnostnega ukrepa prepovedi približevanja ali komuniciranja z žrtvijo kaznivega dejanja (šesti odstavek 71.a člena Kazenskega zakonika) pa tudi po zaslišanju oškodovanca o prošnji odloči izvenobravnavni sodnik. Če oškodovanec, ki je bil v redu vabljen, ne pride, to ni ovira za sprejem odločitve.

(5) Zoper sklep se lahko pritožita državni tožilec in obsojenec.

(6) Če je obsojenčeva prošnja zavrnjena, ni dovoljena nova prošnja, preden ne preteče eno leto od pravnomočnosti sklepa s katerim je bila prejšnja prošnja zavrnjena.

XXX. poglavje
POSTOPEK ZA MEDNARODNO PRAVNO POMOČ IN IZVRŠITEV MEDNARODNIH POGODB V KAZENSKOPRAVNIH STVAREH

(Opomba: prenehanje uporabe določb XXX. poglavja za področje mednarodnega sodelovanja z državami članicami EU – 125. člen ZSKZDČEU)

514. člen

Mednarodna kazenskopravna pomoč se daje po določbah tega zakona, če ni z mednarodno pogodbo ali zakonom določeno drugače.

515. člen

(1) Prošnje domačih sodišč in državnih tožilstev za pravno pomoč v kazenskih zadevah se pošiljajo tujim organom po diplomatski poti. Na enak način se pošiljajo domačim sodiščem in državnim tožilstvom prošnje tujih organov za pravno pomoč.

(2) V nujnih primerih in ob pogoju vzajemnosti se lahko prošnje za pravno pomoč pošiljajo po ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, kadar pa gre za kaznivo dejanje pranja denarja ali za kazniva dejanja v zvezi s kaznivim dejanjem pranja denarja, pa tudi po organu, ki je pristojen za preprečevanje pranja denarja.

(3) Če velja vzajemnost ali če tako določa mednarodna pogodba, se lahko mednarodna kazenskopravna pomoč daje tudi neposredno med domačimi in tujimi organi, ki sodelujejo v predkazenskem in kazenskem postopku. Pri tem se lahko uporabljajo sodobna tehnična sredstva, zlasti računalniško omrežje, pripomočki za prenos slike, glasu in elektronskih impulzov.

516. člen

(1) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, pošlje prošnjo tujega organa za pravno pomoč ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, ta pa jo pošlje v postopek okrožnemu sodišču, na katerega območju prebiva tisti, ki mu je treba vročiti kako pisanje, ki ga je treba zaslišati ali soočiti ali na katerega območju je treba opraviti kakšno drugo preiskovalno dejanje. Če gre za prošnjo za izvedbo dejanja, za katero je po domačem pravu pristojno državno tožilstvo, pošlje ministrstvo za pravosodje prošnjo v postopek državnemu tožilstvu, na območju katerega je treba opraviti dejanje.

(2) Če je pristojnih več sodišč, je krajevno pristojno tisto, ki je pristojno za opravo prvega dejanja, navedenega v prošnji. Če je pristojnih več državnih tožilstev, je krajevno pristojno tisto, ki je pristojno za opravo prvega dejanja, navedenega v prošnji. Če tuji organ prosi za izvedbo več dejanj, od katerih je po domačih predpisih za nekatera pristojno sodišče, za druga pa državno tožilstvo, se prošnja pošlje državnemu tožilstvu, ki opravi dejanja iz svoje pristojnosti in predlaga sodišču opravo dejanj iz sodne pristojnosti.

(3) V primerih iz drugega odstavka 515. člena tega zakona pošlje prošnjo sodišču oziroma državnemu tožilstvu ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(4) O dovoljenosti dejanja, za katero prosi tuj organ in o načinu njegove izvršitve odloči pristojni domači organ skladno z domačimi predpisi in mednarodnimi sporazumi. Prošnji za mednarodno kazensko pomoč se sme ugoditi, če izvedba dejanja pomoči ni v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije ali ne škoduje njeni suverenosti in varnosti.

(5) Ne glede na določbo četrtega odstavka tega člena se na prošnjo tuje države lahko dejanje pomoči izvede na način, kot je določen v zakonodaji države prosilke, če je takšen način izvedbe dejanja skladen s temeljnimi načeli domačega kazenskega postopka.

(6) Pristojni organ v Republiki Sloveniji na prošnjo pristojnega organa države prosilke slednjega obvesti o času in kraju izvedbe določenega procesnega dejanja. Predstavniki pristojnih organov države prosilke in drugi udeleženci v postopku ter njihovi pravni zastopniki so lahko navzoči pri izvršitvi dejanja pomoči, če je verjetno, da sta njihova navzočnost oziroma sodelovanje koristna za ustrezno izvedbo pravne pomoči. O tem odloči organ, v čigar pristojnosti je izvršitev dejanja pomoči.

516.a člen

(1) Na prošnjo tujega organa se lahko oseba, ki ji je v Republiki Sloveniji odvzeta prostost, ne glede na državljanstvo začasno preda tujemu pravosodnemu organu zaradi izvedbe procesnih dejanj zaslišanja priče, zaslišanja izvedenca ali soočenja. Začasna predaja se opravi pod pogojem, da bo oseba v roku, ki ga določi pristojni organ Republike Slovenije, vrnjena v Republiko Slovenijo.

(2) Začasna predaja je dopustna pod naslednjimi pogoji:

– da se oseba strinja z začasno predajo;

– da je prisotnost osebe v tujem kazenskem postopku nujno potrebna;

– da prisotnost osebe ni nujno potrebna v domačem kazenskem postopku;

– da zaradi začasne predaje ne bo prišlo do podaljšanja odvzema prostosti;

– da ne obstajajo drugi utemeljeni razlogi, ki bi izključevali začasno predajo.

(3) Oseba, ki je bila začasno predana tujemu pravosodnemu organu na podlagi prvega odstavka tega člena, mora ostati celotno obdobje v priporu, razen če se ukrep odvzema prostosti skladno z domačimi predpisi odpravi, o čemer organ, ki je odpravil ukrep odvzema prostosti, nemudoma obvesti pristojni tuji organ. Zoper osebo se v državi, v katero je začasno predana, ne sme začeti kazenski postopek ali izvršiti kazen za dejanje, storjeno pred začasno predajo.

(4) O dovoljenju začasne predaje odloča organ, pred katerim teče kazenski postopek oziroma v čigar pristojnosti je izvršitev kazni. Pred dovoljenjem za začasno predajo mora organ pridobiti zagotovila iz tretjega odstavka.

516.b člen

(1) Če je osebi v tujini odvzeta prostost, njena navzočnost pa je zaradi izvedbe procesnih dejanj zaslišanja priče, zaslišanja izvedenca ali soočenja nujno potrebna v kazenskem postopku, ki teče v Republiki Sloveniji, sme sodišče ki je pristojno za opravo tega procesnega dejanja, zaprositi za začasno predajo te osebe v Republiko Slovenijo.

(2) Kadar je oseba na podlagi prvega odstavka tega člena začasno predana v Republiko Slovenijo, ji mora biti ves čas na ozemlju Republike Slovenije vzeta prostost, razen če je ukrep odvzema prostosti odpravljen na podlagi odločitve tujega organa, ki je tak ukrep odredil. Dejanje, zaradi katerega je potrebna prisotnost osebe na ozemlju Republike Slovenije, se mora opraviti čim hitreje in nato osebo, ne glede na njeno državljanstvo, vrniti v državo, ki jo je začasno predala.

(3) Glede izvrševanja odvzema prostosti v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo določbe 209. do 213.d člena tega zakona.

516.c člen

(1) Če tako določa mednarodna pogodba, lahko sodišča ali državna tožilstva brez predhodne prošnje pristojnim organom druge države pošljejo ali od njih prejmejo podatke v zvezi s kaznivimi dejanji, ki so jih pridobili pri izvrševanju svojih pristojnosti, če ocenijo, da bi bili ti podatki lahko koristni za izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka ali bi lahko bili podlaga za prošnjo za pravno pomoč.

(2) Izmenjava podatkov iz prejšnjega odstavka ne vpliva na uvedbo ali vodenje kazenskih postopkov oziroma ne vpliva na izvrševanje drugih pristojnosti organa, ki posreduje podatke.

(3) Če je organ pri pošiljanju podatkov postavil za njihovo uporabo kakšne pogoje, ti pogoji zavezujejo organ, ki je podatke prejel.

517. člen

(1) Domača sodišča smejo ugoditi predlogu državnega tožilca ali prošnji pristojnega tujega organa, s katero se zahteva izvršitev kazni zapora, varnostnega ali drugega ukrepa kazenskega sodišča, ali denarne kazni po pravnomočni kazenski sodbi tujega sodišča, če je tako določeno z mednarodno pogodbo ali če velja vzajemnost in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– da oseba soglaša z izvršitvijo kazni v Republiki Sloveniji, razen v primerih iz drugega odstavka tega člena;

– da iz sodbe ne izhaja kršitev temeljnih načel pravnega reda Republike Slovenije;

– da je odločba bila izdana zaradi dejanja, za katerega je po domačem zakonu predpisana kazen zapora ali denarna kazen;

– da odločba ni bila izdana zaradi političnega ali vojaškega kaznivega dejanja;

– da po domačem zakonu ni zastarala izvršitev kazni;

– da oseba ni bila zaradi istega dejanja že pravnomočno obsojena ali pravnomočno oproščena ali je bil kazenski postopek zoper njo pravnomočno ustavljen ali je bila obtožba zoper njo pravnomočno zavrnjena;

– da je oseba državljan Republike Slovenije in ima v Republiki Sloveniji stalno ali začasno prebivališče;

– da v primeru izvrševanja varnostnega ali drugega ukrepa kazenskega sodišča, ki se izvršuje z odvzemom prostosti, domač zakon določa enak ukrep;

– da je bila sodba izdana v navzočnosti, razen če proseča država predloži ustrezna dokazila, da je bila oseba osebno vabljena ali ji je bil čas in kraj postopka sporočen prek zastopnika, pooblaščenega v skladu s pravom države, ki je sodbo izdala, zaradi česar je bila sodba izdana v nenavzočnosti, ali je ta oseba pristojnemu organu izjavila, da ne izpodbija odločbe.

(2) Soglasje osebe iz prve alineje prejšnjega odstavka ni potrebno, če se je oseba s prihodom oziroma pobegom v Republiko Slovenijo izognila izvrševanju ali nadaljnjemu izvrševanju kazenske sodbe iz prejšnjega člena.

517.a člen

(1) Na predlog državnega tožilca lahko preiskovalni sodnik zoper osebo iz prejšnjega člena odredi začasni odvzem prostosti zaradi zavarovanja izvršitve, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. da je država izdaje sodbe poslala prošnjo za izvršitev kazenske sodbe ali naloga zaradi izvršitve kazenske sodbe;

2. da obstajajo okoliščine, ki kažejo na nevarnost, da bi se oseba z begom izognila postopku izvršitve oziroma prestajanju kazni ali ukrepa;

3. da soglasje osebe k izvrševanju ni potrebno ali je podano, in

4. da prošnja za izvršitev ni očitno nedopustna.

(2) Začasni odvzem prostosti iz prejšnjega odstavka se odredi, izvrši oziroma podaljša v skladu z določbami tega zakona, o odreditvi, izvrševanju oziroma podaljšanju pripora.

517.b člen

(1) Domače sodišče izvrši kazensko sodbo glede sankcije, ki jo je izreklo tuje sodišče, tako, da izreče kazensko sankcijo po kazenski zakonodaji Republike Slovenije. Pri tem je glede ugotavljanja kazenske odgovornosti, dopustnosti pregona in izrečene kazni v celoti vezano na sodbo tujega sodišča. Če se lahko kazen izvrši le glede določenih kaznivih dejanj, se kazen odmeri skladno s pravili po domačem zakonu.

(2) Kadar kazenska sankcija zaradi trajanja ni združljiva z domačimi predpisi, se lahko slednja prilagodi le, če je ta višja od najvišje kazni, ki je po domačem zakonu določena za istovrstno kaznivo dejanje. Prilagojena kazenska sankcija ne sme biti nižja od najvišje kazni, ki je po domačem zakonu določena za istovrstna kazniva dejanja.

(3) Kadar kazenska sankcija po svoji naravi ni združljiva z domačimi predpisi, se lahko prilagodi glede na kazen ali ukrep, ki je po domačem zakonu predviden za istovrstna kazniva dejanja. Takšna kazen ali ukrep mora čim bolj ustrezati kazenski sankciji, ki je bila izrečena v državi izreka.

(4) Prilagojena kazenska sankcija po svoji naravi ali trajanju ne sme biti strožja od kazenske sankcije, ki jo je izrekla država izreka.

517.c člen

(1) Za odločitev o izvršitvi kazenske sodbe je pristojno okrožno sodišče na območju zadnjega stalnega prebivališča osebe v Republiki Sloveniji. Če oseba ni imela stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, se pristojnost določi po kraju zadnjega začasnega prebivališča.

(2) Senat iz šestega odstavka 25. člena tega zakona s sodbo odloči o izvršitvi kazenske sodbe tujega sodišča ali s

sklepom zavrne prošnjo. O seji senata se obvestita državni tožilec in zagovornik.

(3) V izrek sodbe iz drugega odstavka tega člena vnese sodišče celoten izrek in ime sodišča iz tuje sodbe in izreče sankcijo. V obrazložitvi sodbe navede sodišče razloge, ki jih je upoštevalo pri izreku sankcije.

(4) Odločba se vroči državnemu tožilcu, osebi ter zagovorniku, ki se lahko zoper njo pritožijo.

(5) Za izvrševanje, pogojni odpust ter pravico do pomilostitve oziroma amnestije se uporabljajo domači predpisi.

517.č člen

(1) Tujec, ki se na podlagi sodbe domačega sodišča nahaja v Republiki Sloveniji na prestajanju zaporne kazni, lahko poda prošnjo za prestajanje kazni v državi državljanstva ali prebivališča. Prošnja se lahko vloži pri direktorju zapora, sodišču, ki je izreklo kazen na prvi stopnji, ali ministrstvu za pravosodje.

(2) Pristojno sodišče ali direktor zapora mora osebo seznaniti z možnostjo, da prestaja zaporno kazen v državi državljanstva ali prebivališča.

(3) Sodišče, ki je odločalo na prvi stopnji odloči o prošnji obsojene osebe s sklepom. Prošnji se sme ugoditi, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– zoper obsojeno osebo ne poteka drug kazenski postopek v Republiki Sloveniji

– oseba je poravnala denarno kazen oziroma premoženjsko pravni zahtevek

(4) Sklep ter ostala relevantna dokumentacija se posreduje ministru za pravosodje, ki o tem obvesti državo, v katero želi biti oseba premeščena, in na podlagi mednarodne pogodbe ali na podlagi vzajemnosti izvede postopek za transfer obsojenca.

518. člen

Kadar gre za kazniva dejanja ponarejanja denarja, neupravičene proizvodnje in prometa s prepovedanimi drogami, nedovoljenimi snovmi v športu in predhodnimi sestavinami za izdelavo prepovedanih drog, omogočanje uživanja prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi v športu, spravljanja v suženjsko razmerje, trgovine z ljudmi, pridobivanja oseb, mlajših od petnajst let, za spolne namene, prikazovanja, izdelave, posesti in posredovanja pornografskega gradiva ali za kakšno drugo kaznivo dejanje, glede katerega je po mednarodnih pogodbah dogovorjena centralizacija podatkov, mora organ, pred katerim teče kazenski postopek, brez odlašanja poslati policiji podatke o kaznivem dejanju in storilcu, sodišče prve stopnje pa tudi pravnomočno sodbo.

519. člen

(1) Če je na ozemlju Republike Slovenije storil kaznivo dejanje tujec, ki ima stalno prebivališče v tuji državi, se smejo tej državi mimo pogojev iz 522. člena tega zakona odstopiti vsi kazenski spisi za kazenski pregon in sojenje, če tuja država temu ne nasprotuje.

(2) Preden je izdan sklep o preiskavi, odloča o odstopu pristojni državni tožilec. Med preiskavo odloča o tem na predlog državnega tožilca preiskovalni sodnik, do začetka glavne obravnave pa senat (šesti odstavek 25. člena), tudi za zadeve iz pristojnosti okrajnega sodišča.

(3) Pri odločanju o odstopu kazenskih spisov organi iz prejšnjega odstavka upoštevajo tudi do tedaj nastale in bodoče stroške predkazenskega oziroma kazenskega postopka.

(4) Ni dovoljen odstop kazenskih spisov, če je oškodovanec državljan Republike Slovenije, ki temu nasprotuje, razen če je dano zavarovanje za uveljavitev njegovega premoženjskopravnega zahtevka.

(5) Ni dovoljen odstop kazenskih spisov, če je bil odrejen zaseg ali začasno zavarovanje zahtevka za odvzem denarja ali premoženja nezakonitega izvora iz 245. člena kazenskega zakonika ali protipravno dane ali sprejete podkupnine iz 151., 157., 241., 242., 261., 262. in 263. člena kazenskega zakonika, razen v primerih, ko je sodišče navedene odredbe izdalo na pobudo tuje države. V teh primerih in v primerih, ko je bilo odrejeno začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi v zvezi z drugimi kaznivimi dejanji, smejo organi iz drugega odstavka tega člena odstopiti kazenski spis tuji državi samo, če so pred tem ugotovili, da ima ta država ustrezno urejeno zakonodajo v zvezi z odvzemom premoženjske koristi in v zvezi z odstopom kazenskih spisov tuji državi, ter upoštevali vrednost začasno zavarovanega premoženja.

520. člen

(1) Zahteva tuje države, naj se v Republiki Sloveniji prevzame pregon državljana Republike Slovenije ali osebe, ki ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, zaradi kaznivega dejanja, storjenega v tujini, se pošlje s spisi pristojnemu državnemu tožilcu, na katerega območju ima ta oseba stalno prebivališče.

(2) Če je pri pristojnem organu tuje države podan premoženjskopravni zahtevek, se ravna, kot da bi bil ta zahtevek podan pri pristojnem sodišču.

(3) O zavrnitvi prevzema kazenskega pregona in o pravnomočni odločbi, izdani v kazenskem postopku, se obvesti tuja država, ki je poslala zahtevo.

XXXI. poglavje
POSTOPEK ZA IZROČITEV OBDOLŽENCEV IN OBSOJENCEV

(Opomba: prenehanje uporabe določb XXXI. poglavja za področje mednarodnega sodelovanja z državami članicami EU – 125. člen ZSKZDČEU)

521. člen

Če ni v mednarodni pogodbi določeno drugače, se zahteva in opravlja izročitev obdolžencev in obsojencev po določbah tega zakona.

522. člen

(1) Pogoji za izročitev so:

1. da tisti, katerega izročitev se zahteva, ni državljan Republike Slovenije,

2. da dejanje, zaradi katerega se zahteva izročitev, ni bilo storjeno na ozemlju Republike Slovenije, zoper njo ali njenega državljana;

3. da je dejanje, zaradi katerega se zahteva izročitev, kaznivo dejanje tako po domačem zakonu, kakor po zakonu države, v kateri je bilo storjeno;

4. da se v primeru, da gre za izročitev zaradi kazenskega pregona, za kaznivo dejanje po pravu obeh držav lahko izreče kazen enega ali več let zapora ali varnostni ukrep v trajanju več kot enega leta;

5. da v primeru, da gre za izročitev zaradi izvršitve pravnomočno izrečene kazni ali varnostnega ukrepa, znaša kazen ali varnosti ukrep oziroma njun ostanek, ki ga je potrebno izvršiti, najmanj 4 mesece;

6. da po domačem zakonu ni zastaral kazenski pregon ali ni zastarala izvršitev kazni, preden je bila oseba priprta ali zaslišana kot obdolženec;

7. da tisti, katerega izročitev se zahteva, ni bil zaradi istega dejanja že pravnomočno oproščen ali obsojen v Republiki Sloveniji ali tuji državi, pod pogojem, da je v primeru izrečene kazni kazen že prestal ali jo prestaja ali se po zakonodaji države, ki je kazen izrekla, kazen ne more več izvršiti ali je bil kazenski postopek zoper njega pravnomočno ustavljen ali je bila obtožba zoper njega pravnomočno zavrnjena; ali da ni zoper tujca v Republiki Sloveniji zaradi istega proti Republiki Sloveniji storjenega dejanja uveden kazenski postopek, če pa je uveden postopek zaradi dejanja, storjenega proti državljanu Republike Slovenije, da je dano zavarovanje za uveljavitev premoženjskopravnega zahtevka oškodovanca;

8. da zoper osebo, katere izročitev se zahteva, v državi prosilki ne teče postopek pred izrednim sodiščem, če gre za

prošnjo za izročitev zaradi izvedbe postopka, oziroma da ni takšno sodišče izreklo kazenske sankcije, če gre za prošnjo za izročitev zaradi izvršitve kazni;

9. da država prosilka poda ustrezna zagotovila, da smrtna kazen ne bo izrečena oziroma izvršena, če se izročitev zahteva zaradi kaznivega dejanja, za katero je v državi prosilki predpisana smrtna kazen;

10. da v primeru, ko gre za izvršitev kazenske sankcije, ki je bila izrečena s pravnomočno sodbo v sodnem postopku v nenavzočnosti osebe, katere izročitev se zahteva, država prosilka predloži ustrezna dokazila, da je bila oseba osebno vabljena ali ji je bil čas in kraj postopka sporočen prek zastopnika, pooblaščenega v skladu s pravom države, ki je sodbo izdala, zaradi česar je bila sodba izdana v nenavzočnosti, ali je ta oseba pristojnemu organu izjavila, da ne izpodbija odločbe; ali zagotovi, da bo kazenski postopek po izročitvi znova opravljen v navzočnosti izročene osebe;

11. da zahteva za izročitev ni podana zaradi kaznivega dejanja, ki ga je storila zahtevana oseba, ko še ni bila stara 14 let;

12. da je ugotovljena istovetnost tistega, katerega izročitev se zahteva;

13. da je dovolj dokazov za utemeljenost suma, da je tujec, katerega izročitev se zahteva, storil določeno kaznivo dejanje, ali da obstaja o tem pravnomočna sodba;

14. da ne obstaja verjetnost, da bi bila oseba, katere izročitev se zahteva, v državi prosilki mučena, da bi se z njo nečloveško ali ponižujoče ravnalo oziroma bi se jo na ta način kaznovalo.

(2) Če se prošnja za izročitev nanaša na več kaznivih dejanj, ki se tako po zakonu države prosilke kot tudi po pravu Republike Slovenije kaznujejo s kaznijo odvzema prostosti ali varnostnim ukrepom, pa nekatera izmed njih glede višine predpisane kazni ne dosegajo praga predpisane kazni, določenega v 4. in 5. točki prejšnjega odstavka, se izročitev lahko dovoli tudi za ta kazniva dejanja, če je dovoljena za ostala kazniva dejanja.

523. člen

(1) Postopek za izročitev obdolženega ali obsojenega tujca se uvede na prošnjo tuje države.

(2) Prošnja za izročitev se poda po diplomatski poti.

(3) Prošnji za izročitev se morajo priložiti:

1) sredstva za ugotovitev istovetnosti obdolženca oziroma obsojenca (natančen opis, fotografije, prstni odtisi in podobno);

2) potrdilo ali drugi podatki o tujčevem državljanstvu;

3) obtožnica ali sodba ali odločba o priporu ali kakšen drug akt, ki je enak tej odločbi, v izvirniku ali overjenem prepisu. V njih mora biti navedeno: ime in priimek tistega, katerega izročitev se zahteva, in drugi podatki, ki so potrebni za ugotovitev njegove istovetnosti, opis dejanja, zakonska označba kaznivega dejanja in dokazi za utemeljenost suma;

4) izpisek iz besedila kazenskega zakona tuje države, ki naj se uporabi ali ki je bil uporabljen proti obdolžencu zaradi dejanja, ki je povod za zahtevano izročitev; če je bilo dejanje storjeno na območju kakšne tretje države, pa tudi izpisek iz besedila kazenskega zakona te države.

(4) Če so prošnja in priloge sestavljene v tujem jeziku, mora biti priložen tudi overjen prevod v slovenskem jeziku.

524. člen

(1) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, pošlje prošnjo za izročitev tujca po ministrstvu, pristojnem za pravosodje, preiskovalnemu sodniku sodišča, na katerega območju tujec prebiva ali na katerega območju se najde.

(2) Če se ne ve za stalno ali začasno prebivališče tujca, katerega izročitev se zahteva, se najprej ugotovi njegovo prebivališče po ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve.

(3) Če prošnja ustrezna pogojem iz prejšnjega člena in so dani razlogi za pripor iz 201. člena tega zakona, izda preiskovalni sodnik nalog, da se tujec pripre, oziroma stori druge ukrepe, da se zagotovi njegova navzočnost, razen če je že iz same prošnje očitno, da izročitev ni dopustna.

(4) Glede pripora v postopku izročitve se smiselno uporabljajo določbe drugega odstavka 200., 202., 203. člena in 209. do 213.d ter 420. in 421. člena tega zakona.

(5) Ne glede na določbo 205. člena tega zakona lahko pripor v postopku izročitve po prejemu prošnje za izročitev brez posebnih odločb o podaljševanju traja do izročitve tuji državi oziroma do odločitve ministra za pravosodje, s katero se izročitev zavrne, vendar skupno trajanje pripora, odrejenega pred prejemom prošnje za izročitev in po njenem prejemu, ne sme preseči 30 mesecev.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek je pripor potrebno odpraviti takoj, ko čas trajanja preseže oziroma doseže izrečeno kazensko sankcijo tuje države oziroma maksimum predpisane kazni, ki jo pravo države prosilke predpisuje za kaznivo dejanje, za katero se zahteva izročitev.

(7) Ko preiskovalni sodnik ugotovi tujčevo istovetnost, mu brez odlašanja naznani, zakaj in na podlagi katerih dokazov se zahteva njegova izročitev in ga pouči, da se ni dolžan zagovarjati, lahko pa navede, kar ima povedati v svoj zagovor.

(8) O zaslišanju in zagovoru se napravi zapisnik. Preiskovalni sodnik pouči tujca, da si sme vzeti zagovornika, ali mu ga postavi po uradni dolžnosti, če gre za kaznivo dejanje, za katero je obramba po tem zakonu obvezna, ali če je zoper tujca odrejen pripor.

525. člen

(1) V nujnih primerih, ko je nevarno, da bi tujec pobegnil ali se skril, sme policija na prošnjo pristojnega tujega organa, ne glede na to, na kakšen način je poslana, tujcu vzeti prostost. V prošnji je treba navesti podatke za ugotovitev tujčeve istovetnosti, naravo in označbo kaznivega dejanja, številko odločbe ter datum, kraj in naslov tujega organa, ki je odredil pripor in izjavo, da bo izročitev zaprošena po redni poti.

(2) Policija mora tujca, kateremu je vzela prostost, brez odlašanja odpeljati k preiskovalnemu sodniku pristojnega sodišča, da ga zasliši. Če preiskovalni sodnik zoper tujca odredi pripor, poroča o tem ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve.

(3) Preiskovalni sodnik izpusti tujca, če mu je priznana mednarodna zaščita, če prenehajo razlogi za pripor ali če se ne poda prošnja za izročitev v roku, ki ga je on določil, upoštevajoč pri tem oddaljenost države, ki zahteva izročitev; ta rok ne sme biti daljši kot tri mesece od dneva, ko je bil tujec priprt. Ta rok se sporoči tuji državi. Na prošnjo tuje države sme senat pristojnega sodišča v opravičenih primerih podaljšati rok največ za dva meseca.

(4) Če se predpisana prošnja poda v danem roku, ravna preiskovalni sodnik po tretjem in četrtem odstavku prejšnjega člena.

526. člen

(1) Po zaslišanju državnega tožilca in zagovornika opravi preiskovalni sodnik po potrebi še druga poizvedovalna dejanja, da se ugotovi, ali so podani pogoji za izročitev tujca oziroma za izročitev predmetov, na katerih ali s katerimi je storil kaznivo dejanje, če so mu bili vzeti.

(2) Po opravljenem poizvedovanju pošlje preiskovalni sodnik morebitne pridobljene dokaze skupaj s svojim mnenjem tujcu, njegovemu zagovorniku, če ga ima, in državnemu tožilcu, da se v roku, ki ne sme biti krajši od osmih dni, o njem izjavijo. Po izteku roka pošlje preiskovalni sodnik poizvedovalne spise s svojim mnenjem in izjavo tujca ter državnega tožilca, če sta jo podala, senatu (šesti odstavek 25. člena).

(3) Če teče zoper tujca, katerega izročitev se zahteva, pri domačem sodišču kazenski postopek zaradi istega ali kakšnega drugega kaznivega dejanja, navede preiskovalni sodnik to v spisih.

527. člen

(1) Če senat okrožnega sodišča spozna, da niso izpolnjeni zakonski pogoji za izročitev, izda sklep, da se prošnja za

izročitev zavrne. Ta sklep pošlje to sodišče po uradni dolžnosti sodišču druge stopnje, ki po zaslišanju državnega tožilca sklep potrdi, razveljavi ali spremeni.

(2) Če je tujec priprt, sme senat sodišča prve stopnje odločiti, da ostane v priporu do pravnomočnosti sklepa o zavrnitvi izročitve.

(3) Pravnomočni sklep, s katerim se zavrne izročitev, se pošlje po ministrstvu, pristojnem za pravosodje, ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve, ki obvesti o tem tujo državo.

(4) V primeru, da se izročitev zavrne, ker je oseba državljan Republike Slovenije, se izročitvena dokumentacija preda pristojnemu državnemu tožilstvu zaradi morebitne uvedbe kazenskega pregona v Republiki Sloveniji.

528. člen

Če senat okrožnega sodišča spozna, da so izpolnjeni zakonski pogoji za izročitev (522. člen), oziroma, da so podani pogoji za odložitev izročitve iz 530. člena tega zakona, ugotovi to s sklepom. Zoper ta sklep ima tujec pravico pritožbe na sodišče druge stopnje.

529. člen

Če sodišče druge stopnje ob pritožbi spozna, da so izpolnjeni zakonski pogoji za izročitev tujca, oziroma če zoper tak sklep sodišča prve stopnje ni vložena pritožba, se zadeva pošlje ministru, pristojnemu za pravosodje, ki nato odloči o izročitvi.

529.a člen

(1) Izročitev tujca se lahko dovoli na prošnjo pristojnega tujega organa za izročitev ali za začasen odvzem prostosti z namenom izročitve brez izvedbe postopka po določbah 526. do 529. člena tega zakona, če tujec po pravnem pouku preiskovalnega sodnika izjavi, da soglaša z izročitvijo.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se lahko tujec po pravnem pouku preiskovalnega sodnika odpove uporabi pogojev iz 531. člena tega zakona.

(3) Preiskovalni sodnik tujca ob zaslišanju seznani z možnostjo soglašanja z izročitvijo, pouči ga, da je soglasje z izročitvijo prostovoljno ter ga opozori, da bo v primeru njegovega soglasja o izročitvi odločeno po skrajšanem postopku. Preiskovalni sodnik zahtevano osebo pouči tudi o pomenu in vsebini načela specialnosti, posledicah odpovedi načelu specialnosti ter o tem, da je odpoved prostovoljna in nepreklicna. Na zaslišanju sta lahko navzoča zagovornik in pristojni državni tožilec. Pouk iz prvega in drugega odstavka, soglasje iz prvega odstavka in odpoved iz drugega odstavka tega člena ter izjava tujca, da sta bila soglasje in odpoved dana prostovoljno in v navzočnosti zagovornika, se zapišejo v zapisnik.

(4) Preiskovalni sodnik po preizkusu pogojev iz 1. do 12. in 14. točke prvega odstavka 522. člena tega zakona s sklepom odloči o izročitvi. Sklep se vroči osebi, katere izročitev se zahteva, zagovorniku in državnemu tožilcu. Zoper sklep je v 24 urah možna pritožba na senat okrožnega sodišča (šesti odstavek 25. člena), ki mora o njej odločiti v 48 urah.

(5) Preiskovalni sodnik po pravnomočnosti sklepa odločitev sporoči ministru, pristojnemu za pravosodje, ki o odločitvi sodišča takoj obvesti državo prosilko. Če kateri izmed pogojev iz 1. do 12. in 14. točke prvega odstavka 522. člena ni izpolnjen ali če tujec ne soglaša z izročitvijo, se izvede redni postopek izročitve.

530. člen

(1) Minister, pristojen za pravosodje, izda odločbo, s katero izročitev dovoli ali ne dovoli. Lahko izda tudi odločbo, da se izročitev odloži zaradi tega, ker teče zoper tujca, katerega izročitev se zahteva, pri domačem sodišču kazenski postopek zaradi kakšnega drugega kaznivega dejanja ali ker prestaja tujec kazen v Republiki Sloveniji.

(2) Če bi zaradi odložitve izročitve iz prvega odstavka v državi prosilki kazenski pregon zastaral ali bi bil njegov potek resno oviran, se sme na utemeljeno prošnjo države prosilke dovoliti začasna izročitev zaradi kazenskega postopka. O dovoljenosti začasne izročitve odloča minister za pravosodje, po predhodnem mnenju organa, pred katerim poteka kazenski postopek oziroma v čigar pristojnosti je izvrševanje kazenskih sankcij. Začasna izročitev se sme dovoliti, če se s tem ne ogroža potek kazenskega postopka, ki zoper osebo poteka v Republiki Sloveniji in če je zaprošena država zagotovila, da bo oseba v proseči državi vseskozi v priporu kot tudi, da jo bo v roku, določenem s strani Republike Slovenije vrnila v Republiko Slovenijo.

(3) Minister, pristojen za pravosodje, ne dovoli izročitve tujca, če mu je priznana mednarodna zaščita ali če gre za politično ali vojaško kaznivo dejanje.

530.a člen

(1) Zoper odločbo ministra za pravosodje, s katero je bilo odločeno o izročitvi tujca, katerega izročitev se zahteva, je mogoče vložiti tožbo na upravno sodišče. Tožba se vloži v 15 dneh od vročitve odločbe.

(2) Upravno sodišče o tožbi zoper odločbo o izročitvi odloči v 60 dneh, če je zoper tujca odrejen pripor po 524. členu tega zakona, pa v 30 dneh od vložitve tožbe.

(3) V postopku sodnega varstva zoper odločbo ministra za pravosodje o izročitvi se uporablja zakon, ki ureja upravni spor, če s tem zakonom ni drugače določeno.

531. člen

(1) V odločbi, s katero dovoli izročitev tujca, navede minister, pristojen za pravosodje:

1) da se tujec ne sme preganjati zaradi kakšnega drugega kaznivega dejanja, storjenega pred izročitvijo;

2) da se zoper njega ne sme izvršiti kazen za kakšno drugo kaznivo dejanje, storjeno pred izročitvijo;

3) da se zoper njega ne sme uporabiti hujša kazen od tiste, na katero je obsojen;

4) da se ne sme izročiti kakšni tretji državi v pregon zaradi kaznivega dejanja, ki ga je storil, preden je bila dovoljena izročitev.

(2) Pogoji iz prvega odstavka prenehajo učinkovati:

– če se jim izročena oseba odpove;

– če izročena oseba kljub opozorilu države prosilke glede morebitnih posledic ne zapusti ozemlja države prosilke v roku 45 dni po tem, ko je bila izpuščena na svobodo, če je to lahko storila;

– če oseba zapusti ozemlje države, v katero je bila izročena pa se tja prostovoljno vrne ali je tja vrnjena s strani tretje države.

(3) Poleg omenjenih pogojev lahko postavi minister, pristojen za pravosodje, za izročitev tudi druge pogoje.

532. člen

(1) Odločba, s katero je odločeno o izročitvi, se sporoči tuji državi po diplomatski poti.

(2) Odločba, s katero se dovoli izročitev, se pošlje ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki odredi, da se tujec odpelje do meje, kjer se na dogovorjenem kraju izroči organom tuje države, ki je zahtevala izročitev.

532.a člen

(1) Na podlagi prošnje tujega pravosodnega organa ali kadar je tako določeno v domačem zakonu, se lahko v povezavi z izročitvijo tuji državi izročijo zaseženi predmeti, ki se lahko uporabijo kot dokaz ali ki so bili pridobljeni s kaznivim dejanjem in se ob prijetju najdejo pri zahtevani osebi ali se pozneje odkrijejo.

(2) Predmeti iz prvega odstavka tega člena se izročijo tudi, ko se izročitev zaradi smrti ali pobega zahtevane osebe ne more izvršiti.

(3) Če je domače sodišče predmete zaseglo v kazenskem postopku, ki je v teku, predmete zadrži ali jih začasno izroči proseči državi, pod pogojem, da jih ta vrne.

533. člen

(1) Če zahteva izročitev iste osebe več tujih držav zaradi istega kaznivega dejanja, se da prednost prošnji države, katere državljan je ta oseba; če ta država ne zahteva izročitve, prošnji države, na katerem ozemlju je bilo kaznivo dejanje storjeno; če je bilo dejanje storjeno na ozemlju več držav ali če se ne ve, kje je bilo storjeno, pa prošnji države, ki je prva zahtevala izročitev.

(2) Če zahteva izročitev iste osebe več tujih držav zaradi raznih kaznivih dejanj, se da prednost prošnji tiste države, katere državljan je ta oseba; če ta država ne zahteva izročitve, prošnji države, na katere ozemlju je bilo storjeno najhujše kaznivo dejanje; če so dejanja enako huda, pa prošnji države, ki je prva zahtevala izročitev.

533.a člen

(1) O prošnji tujega pravosodnega organa za soglasje, da osebo, ki jo je izročila Republika Slovenija, lahko preganja ali zoper njo izvrši kazen ali izroči tretji državi zaradi drugega kaznivega dejanja, ki ga je storila pred izročitvijo, odloča minister za pravosodje na podlagi odločbe senata iz šestega odstavka 25. člena tega zakona sodišča, ki je odločalo o izpolnjevanju pogojev za izročitev.

(2) Senat iz šestega odstavka 25. člena, na podlagi dokumentacije, ki jo je posredovala tuja država, preuči ali so izpolnjeni pogoji iz 522. člena tega zakona. Če senat ugotovi, da niso izpolnjeni zakonski pogoji za izročitev, izda sklep, da se prošnja za soglasje za kazenski pregon, izvršitev kazni ali izročitev tretji državi zavrne. Ta sklep pošlje sodišče po uradni dolžnosti sodišču druge stopnje, ki po zaslišanju državnega tožilca sklep potrdi, razveljavi ali spremeni. Če pa senat iz šestega odstavka 25. člena spozna, da so izpolnjeni zakonski pogoji za soglasje za kazenski pregon, izvršitev kazni ali izročitev ali predajo tretji državi, ugotovi to s sklepom. Zoper ta sklep ima tujec pravico pritožbe na sodišče druge stopnje. Pravnomočni sklep se pošlje ministru za pravosodje, ki skladno z določbo drugega odstavka 530. člena tega zakona odloči o prošnji oziroma obvesti drugo državo, da niso izpolnjeni pogoji za soglasje.

(3) Odločitev se posreduje na način, določen v prvem odstavku 532. člena tega zakona.

534. člen

(1) Če teče zoper nekoga, ki je v tuji državi, v Republiki Sloveniji kazenski postopek ali če ga je domače sodišče kaznovalo, lahko vloži minister, pristojen za pravosodje, prošnjo za njegovo izročitev.

(2) Prošnja se pošlje tuji državi po diplomatski poti; priložijo se ji listine in podatki iz 523. člena tega zakona.

535. člen

(1) Če je nevarnost, da bi tisti, katerega izročitev se zahteva, pobegnil ali se skril, lahko zahteva minister, pristojen za pravosodje, še preden ravna po prejšnjem členu, naj se zoper njega ukrene, kar je potrebno, da se pripre.

(2) V prošnji za začasen pripor je treba posebej navesti podatke o istovetnosti zahtevane osebe, naravo in označbo kaznivega dejanja, številko odločbe ter datum, kraj in naslov organa, ki je odredil pripor, oziroma podatke o pravnomočnosti sodbe in pa izjavo, da bo izročitev zahtevana po redni poti.

536. člen

(1) Oseba, ki je bila izročena Republiki Sloveniji, se ne sme kazensko preganjati, jo obsoditi ali pripreti, da bi izvršili obsodbo ali priporni nalog za katerokoli drugo kaznivo dejanje, storjeno pred njeno izročitvijo, niti se je ne sme izročiti ali predati drugi državi brez soglasja države, ki je osebo izročila. Predlog za podajo prošnje za izdajo soglasja za pregon za druga kazniva dejanja oziroma za izvršitev kazni ali izročitev ali predajo tretji državi poda pristojno sodišče, pred katerim teče postopek oziroma je zadolženo za izvršitev kazni. Predlogu morajo biti priložene listine iz 523. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se sme oseba kazensko preganjati oziroma se sme zoper njo izvršiti kazen tudi za druga kazniva dejanja, storjena pred izročitvijo, če:

1. oseba, ki je imela možnost oditi z ozemlja Republike Slovenije, tega ne stori v petinštiridesetih dneh po svoji dokončni izpustitvi ali se v Republiko Slovenijo po odhodu znova vrne;

2. je za drugo dejanje, ki ga je oseba storila pred izročitvijo, predpisana le denarna kazen;

3. se je oseba pred izročitvijo izrecno odpovedala načelu specialnosti;

4. država, ki je osebo izročila, soglaša s pregonom, izvršitvijo kazni ali izročitvijo tretji državi, zaradi drugega kaznivega dejanja, ki ga je oseba storila pred izročitvijo.

(3) Če je bila taka oseba pravnomočno obsojena od domačega sodišča tudi za druga pred izročitvijo storjena kazniva dejanja, za katera izročitev ni bila dovoljena, se smiselno uporabijo določbe 407. člena tega zakona.

(4) Če je izročitev dovoljena z določenimi pogoji glede vrste ali višine kazni, ki se sme izreči oziroma izvršiti, in s temi pogoji sprejeta, je sodišče pri izrekanju kazni vezano na te pogoje. Če pa gre za izvršitev že izrečene kazni, spremeni sodišče, ki je sodilo na zadnji stopnji, sodbo in prilagodi izrečeno kazen pogojem izročitve.

(5) Če je bila izročena oseba v tuji državi priprta zaradi kaznivega dejanja, zaradi katerega je bila izročena, se ji čas, ki ga je prebila v priporu, všteje v kazen.

537. člen

(1) Če zahteva izročitev tuja država od druge tuje države, zahtevano osebo pa bi bilo treba prepeljati čez ozemlje Republike Slovenije, sme na prošnjo prizadete tuje države to dovoliti minister, pristojen za pravosodje, s pogojem, da ne gre za državljana Republike Slovenije in ne za izročitev zaradi političnega ali vojaškega kaznivega dejanja.

(2) Prošnja za prevoz osebe čez ozemlje Republike Slovenije mora obsegati vse podatke iz 523. člena tega zakona.

(3) Če velja vzajemnost, obremenjujejo stroški za prevoz osebe čez ozemlje Republike Slovenije proračun.

XXXII. poglavje
POSTOPEK ZA POVRNITEV ŠKODE, REHABILITACIJO IN UVELJAVITEV DRUGIH PRAVIC OSEB, KI SO BILE NEUPRAVIČENO OBSOJENE ALI JIM JE BILA NEUTEMELJENO VZETA PROSTOST

538. člen

(1) Pravico do povrnitve škode zaradi neupravičene obsodbe ima tisti, ki mu je bila pravnomočno izrečena kazenska sankcija ali je bil spoznan za krivega, pa mu je bila odpuščena kazen, pozneje pa je bil v zvezi z izrednim pravnim sredstvom novi postopek pravnomočno ustavljen ali je bil s pravnomočno sodbo oproščen obtožbe ali je bila obtožba zoper njega zavrnjena ali je bila s pravnomočnim sklepom obtožnica zavržena, razen v primerih:

1) če je bil postopek ustavljen ali sodba, s katero je bila obtožba zavrnjena, izrečena zaradi tega, ker pregon ni več dopusten zaradi zastaranja po krivdi obsojenca ali ker je v novem postopku oškodovanec kot tožilec oziroma zasebni tožilec odstopil od pregona ali ker je oškodovanec umaknil predlog, do odstopa oziroma umika pa je prišlo po sporazumu z obdolžencem;

2) če je bila s sklepom v novem postopku obtožnica zavržena zaradi tega, ker sodišče ni bilo pristojno, upravičeni tožilec pa je začel pregon pred pristojnim sodiščem.

(2) Obsojenec nima pravice do povrnitve škode, če je s svojim krivim priznanjem ali kako drugače namenoma povzročil svojo obsodbo, razen če je bil v to prisiljen.

(3) Pri obsodbi za kazniva dejanja v steku se pravica do povrnitve škode lahko nanaša tudi na posamezna kazniva dejanja, glede katerih so izpolnjeni pogoji za priznanje odškodnine.

539. člen

(1) Pravica do povrnitve škode zastara v treh letih od pravnomočnosti sodbe, s katero je bil obdolženec na prvi stopnji oproščen obtožbe ali s katero je bila obtožba zavrnjena, oziroma v treh letih od pravnomočnosti sklepa, s katerim je bila obtožnica zavržena ali postopek na prvi stopnji ustavljen; če je na pritožbo odločalo višje sodišče, pa v treh letih od prejema njegove odločbe.

(2) Preden vloži pri sodišču tožbo za povrnitev škode, se mora upravičenec iz prejšnjega člena s svojo zahtevo obrniti na državno odvetništvo, da se z njim sporazume o obstoju škode ter o vrsti in višini odškodnine, v skladu z določbami o predhodnem postopku iz zakona, ki ureja državno odvetništvo.

(3) V primeru iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena je mogoče odločiti o zahtevi le, če upravičeni tožilec ni začel pregona pred pristojnim sodiščem v treh mesecih od prejema pravnomočnega sklepa. Če začne upravičeni tožilec pregon pred pristojnim sodiščem po preteku tega roka, se postopek za povrnitev škode prekine, dokler se ne konča kazenski postopek.

540. člen

(1) Če zahtevi za povrnitev škode ni ugodeno ali če državno odvetništvo in upravičenec iz 538. člena tega zakona ne dosežeta sporazuma v treh mesecih od njene vložitve, sme vložiti upravičenec iz 538. člena tega zakona pri pristojnem sodišču tožbo za povrnitev škode. Če je bil dosežen sporazum le glede dela zahtevka, sme vložiti tožbo glede ostanka.

(2) Tožba za povrnitev škode se vloži zoper Republiko Slovenijo.

541. člen

(1) Dediči podedujejo samo pravico do povrnitve premoženjske škode. Če je upravičenec iz 538. člena tega zakona že vložil zahtevek, morejo dediči nadaljevati postopek le v mejah njegovega prejšnjega odškodninskega zahtevka.

(2) Dediči upravičenca iz 538. člena tega zakona lahko po njegovi smrti nadaljujejo postopek za povrnitev škode oziroma lahko začno postopek, če je upravičenec iz 538. člena tega zakona umrl, preden je potekel zastaralni rok, ne da bi se bil zahtevku odpovedal.

542. člen

(1) Pravico do povrnitve škode ima tudi:

1) kdor je bil v priporu, ni pa bil uveden zoper njega kazenski postopek ali je bila s pravnomočnim sklepom obtožnica zavržena, ali pa je bil postopek ustavljen, ali je bil s pravnomočno sodbo oproščen obtožbe, ali je bila obtožba zavrnjena;

2) kdor je prestajal prostostno kazen, v zvezi z obnovo kazenskega postopka ali z zahtevo za varstvo zakonitosti pa mu je bila izrečena krajša prostostna kazen, kot jo je že prestal, ali mu je bila izrečena kazenska sankcija, ki ni bila v odvzemu prostosti, ali je bil spoznan za krivega, pa mu je bila odpuščena kazen;

3) komur je bila zaradi napake ali nezakonitega dela organa neutemeljeno vzeta prostost ali je bil dalj pridržan v priporu ali v zavodu za prestajanje kazni ali ukrepa;

4) kdor je prebil v priporu dalj časa, kot traja zapor, na katerega je bil obsojen.

(2) Tisti, ki mu je bila brez zakonskega razloga vzeta prostost po 157. členu tega zakona, ima pravico do povrnitve škode, če zoper njega ni bil odrejen pripor in mu čas, kolikor mu je bila vzeta prostost, ni bil vštet v kazen, izrečeno za kaznivo dejanje ali za prekršek.

(3) Do povrnitve škode nima pravice, kdor je s svojim nedovoljenim ravnanjem povzročil, da mu je bila vzeta prostost. V primerih iz 1. ali 2. točke prvega odstavka tega člena je izključena pravica do povrnitve škode tudi, če so bile podane okoliščine iz 1. ali 2. točke prvega odstavka 538. člena.

(4) V postopku za povrnitev škode v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega poglavja.

543. člen

(1) Če je bil primer, na katerega se nanaša neupravičena obsodba ali neutemeljen odvzem prostosti neke osebe, prikazan v sredstvu javnega obveščanja in je bilo s tem prizadeto njeno dobro ime, objavi sodišče na njeno zahtevo v časniku ali drugem sredstvu javnega obveščanja sporočilo o odločbi, iz katere izhaja neupravičenost prejšnje obsodbe oziroma neutemeljenost odvzema prostosti. Če primer ni bil prikazan v sredstvu javnega obveščanja, pošlje na zahtevo te osebe tako sporočilo njenemu delodajalcu. Po obsojenčevi smrti imajo to pravico njegov zakonec oziroma oseba, s katero je živel v zunajzakonski skupnosti, otroci, starši, bratje in sestre.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka je dopustna, tudi če ni bila zahtevana povrnitev škode.

(3) Neodvisno od pogojev, ki so določeni v 538. členu tega zakona, je zahteva iz prvega odstavka tega člena dopustna tudi v primeru, ko je bila v zvezi z izrednim pravnim sredstvom spremenjena pravna kvalifikacija dejanja, če je bilo zaradi pravne kvalifikacije v prejšnji sodbi huje prizadejano dobro ime obsojenca.

(4) Zahtevo iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena je treba podati v šestih mesecih (prvi odstavek 539. člena) pri sodišču, ki je v kazenskem postopku sodilo na prvi stopnji. O njej odloča senat (šesti odstavek 25. člena). Pri odločanju o zahtevi se smiselno uporabljajo drugi in tretji odstavek 538. člena in tretji odstavek 542. člena tega zakona.

544. člen

Sodišče, ki je v kazenskem postopku sodilo na prvi stopnji, izda po uradni dolžnosti sklep, s katerim razveljavi vpis neupravičene obsodbe v kazenski evidenci. Sklep pošlje ministrstvu, pristojnemu za pravosodje. O razveljavljenem vpisu se ne smejo nikomur dajati podatki iz kazenske evidence.

545. člen

Oseba, kateri je bil dovoljen pregled in prepis spisov (128. člen), ki se nanašajo na neupravičeno obsodbo ali na neutemeljen odvzem prostosti, ne sme uporabiti podatkov iz teh spisov na tak način, da bi bilo to škodljivo za rehabilitacijo tistega, proti kateremu je tekel kazenski postopek. Predsednik sodišča je dolžan na to opozoriti osebo, ki je dobila dovoljenje za pregled, in se to proti njenemu podpisu zaznamuje na spisu.

546. člen

(1) Osebi, ki ji je zaradi neopravičene obsodbe ali neutemeljenega odvzema prostosti prenehalo delovno razmerje ali lastnost zavarovanca socialnega zavarovanja ali ji je bila onemogočena oziroma odložena zaposlitev, do katere bi sicer prišlo, se prizna delovna oziroma zavarovalna doba, kot da bi bila delala tisti čas, ki ga je zaradi neopravičene obsodbe ali neutemeljenega odvzema prostosti izgubila. V to dobo se všteje tudi čas nezaposlenosti, do katere je prišlo zaradi neupravičene obsodbe ali neutemeljenega odvzema prostosti, če se to ni zgodilo po njeni krivdi.

(2) Pri vsakem odločanju o pravici, na katero vpliva dolžina delovne oziroma zavarovalne dobe, upošteva pristojni organ dobo, priznano po prejšnjem odstavku.

(3) Če pristojni organ ne upošteva dobe, priznane po prvem odstavku tega člena, lahko upravičenec iz prvega odstavka tega člena zahteva, naj sodišče (prvi odstavek 540. člena) ugotovi, da mu je ta čas po zakonu priznan. Tožba se vloži zoper organ, ki ne priznava priznane dobe in zoper Republiko Slovenijo.

(4) Na zahtevo organa, pri katerem se pravica iz drugega odstavka tega člena uveljavlja, se izplača iz proračunskih sredstev Republike Slovenije predpisani prispevek za čas, za katerega je bila po prvem odstavku tega člena doba priznana.

(5) Zavarovalna doba, priznana po prvem odstavku tega člena, se v celoti všteva v pokojninsko dobo.

XXXIII. poglavje
POSTOPEK ZA IZDAJO TIRALICE IN RAZGLASA

547. člen

Če se ne ve za stalno ali začasno prebivališče obdolženca, kadar je to po določbah tega zakona nujno, zahteva sodišče od policije, naj obdolženca poišče in sporoči sodišču njegov naslov.

548. člen

(1) Tiralica se sme odrediti, če je obdolženec, zoper katerega je uveden kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti in za katero je v zakonu predpisana kazen zapora dveh ali več let, na begu in če je izdana odredba, da se obdolženec privede, ali sklep, da se pripre.

(2) Tiralico odredi sodišče, pred katerim teče kazenski postopek.

(3) Tiralica se odredi tudi v primeru, če obdolženec pobegne iz zavoda, v katerem prestaja kazen, ne glede na njeno višino, ali če pobegne iz zavoda, v katerem prestaja zavodski ukrep, ki je zvezan z odvzemom prostosti. Odredbo izda v takem primeru direktor zavoda.

(4) Odredba za tiralico, ki jo izda sodišče ali direktor zavoda, se pošlje policiji v izvršitev.

(5) Policija vodi evidenco izdanih tiralic. Podatki o osebah, zoper katere je bila odrejena tiralica, se iz evidence zbrišejo, brž ko pristojni organ tiralico prekliče.

549. člen

(1) Če so potrebni podatki o posameznih predmetih, ki so v zvezi s kaznivim dejanjem, ali če je treba take predmete najti, posebno pa, če je to potrebno, da se ugotovi istovetnost najdenega neznanega trupla, se odredi razpis razglasa, v katerem se zahteva, naj se podatki ali sporočila pošljejo organu, ki vodi postopek.

(2) Policija sme objavljati tudi fotografije trupel in pogrešanih, če so razlogi za sum, da je smrt oziroma izginotje posledica kaznivega dejanja.

550. člen

Organ, ki je odredil tiralico ali razglas, ju mora takoj preklicati, ko se izsledi iskana oseba ali najde predmet, ko zastara kazenski pregon ali izvršitev kazni ali ko se pokažejo drugi razlogi, zaradi katerih tiralica oziroma razglas nista več potrebna.

551. člen

(1) Tiralico in razglas razpiše policija.

(2) Za obveščanje javnosti o tiralici ali razglasu se smejo uporabljati tudi sredstva javnega obveščanja.

(3) Če je verjetno, da je tisti, za katerim je odrejena tiralica, v tujini, sme ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, razpisati tudi mednarodno tiralico.

(4) Na prošnjo tujega organa sme ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, razpisati tiralico tudi za nekoga, za katerega se sumi, da je v Republiki Sloveniji, če da tuji organ v prošnji izjavo, da bo zahteval njegovo izročitev, če bo najden.

(5) Če je zoper državljana Republike Slovenije s strani tujega organa razpisana tiralica, policija tiralico skupaj z vso razpoložljivo dokumentacijo predloži pristojnemu državnemu tožilcu, ki se na podlagi tega odloči, ali bo zahteval uvedbo pregona, oziroma, če gre za tiralico zaradi izvršitve kazenske sankcije, ali bo pristojnemu sodišču predlagal izvršitev kazenske sankcije.

(6) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za primere, ko policija razpiše iskanje oseb ali stvari.

Zakon o kazenskem postopku – ZKP (Uradni list RS, št. 63/94) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XXXIV. poglavje
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

552. člen

(1) Za kazniva dejanja, za katera se storilec preganja po določilih kazenskega zakonika na predlog, začne rok iz prvega odstavka 52. člena tega zakona teči od dneva uveljavitve tega zakona.

(2) Kazenski postopek za kazniva dejanja, ki so se pred uveljavitvijo tega zakona preganjala po uradni dolžnosti ali na zasebno tožbo, po uveljavitvi tega zakona pa na predlog, se vodi po predpisih, ki so se uporabljali pred uveljavitvijo zakona, če je bila do dneva uveljavitve vložena obtožba.

(3) Če se po uveljavitvi tega zakona v zvezi z rednim ali izrednim pravnim sredstvom razveljavi sodba ali dovoli obnova kazenskega postopka za kaznivo dejanje, ki se po uveljavitvi zakona preganja na predlog, velja zasebna tožba za predlog upravičenca, za nadaljevanje postopka za kaznivo dejanje, ki se je pred uveljavitvijo zakona preganjalo po uradni dolžnosti, pa je potreben predlog. Rok za podajo predloga teče od dneva, ko je bil upravičenec obveščen o razveljavitvi sodbe oziroma dovolitvi obnove kazenskega postopka.

553. člen

Predpise o povrnitvi stroškov kazenskega postopka iz 99. člena ter predpise o vodenju kazenske evidence in evidence izrečenih vzgojnih ukrepov mladoletnikom iz 135. člena tega zakona, izda minister, pristojen za pravosodje, v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

554. člen

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona iz kazenske evidence izbriše vse obsodbe, za katere so izpolnjeni pogoji za zakonsko rehabilitacijo (508. člen).

555. člen

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, prevzame od ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, kazensko evidenco v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega zakona.

556. člen

(1) O zahtevi za obnovo kazenskega postopka zoper sodbo vojaškega sodišča, ki je bilo pristojno za območje Republike Slovenije, ki je postala pravnomočna pred 25. junijem 1991, odloča sodišče prve stopnje, ki bi bilo po določbah tega zakona pristojno za sojenje na prvi stopnji.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, o zahtevi za obnovo kazenskega postopka zoper sodbo vojaškega sodišča, ki je bilo pristojno za območje katerekoli izmed republik bivše Jugoslavije, ki je postala pravnomočna pred 25. junijem 1991, odloča okrožno sodišče v Ljubljani. Pravico do zahteve za obnovo kazenskega postopka po taki sodbi imajo obsojenci, ki so ali so kadarkoli bili slovenski državljani po predpisih, ki so veljali do 25. junija 1991.

(3) Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporablja tudi glede postopkov, predpisanih v XXIX. in XXXII. poglavju tega zakona.

557. člen

Za odločanje o obnovi kazenskega postopka v zadevah, v katerih je pred 1. januarjem 1954 na prvi stopnji sodilo Vrhovno sodišče LR Slovenije, je pristojno sodišče, ki bi bilo po določbah tega zakona pristojno za sojenje na prvi stopnji.

558. člen

Za obsojenca, ki je bil do uveljavitve tega zakona pravnomočno obsojen v nenavzočnosti na podlagi določbe tretjega in četrtega odstavka 300. člena Zakona o kazenskem postopku

(Uradni list SFRJ, št. 4/77, 14/85, 74/87, 57/89 in 3/90), se lahko kazenski postopek obnovi pod pogoji določenimi v 410. členu navedenega zakona.

559. člen

Ne glede na rok iz tretjega odstavka 421. člena tega zakona smejo obsojenec, zagovornik in osebe iz drugega odstavka 367. člena tega zakona zoper sodno odločbo, ki je postala pravnomočna pred uveljavitvijo tega zakona, in zoper sodni postopek, ki je tekel pred tako pravnomočno odločbo, vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti v roku dveh let po uveljavitvi tega zakona.

560. člen

(1) Zoper sodbo vojaškega sodišča, ki je bilo pristojno za območje Republike Slovenije, ki je postala pravnomočna pred 25. junijem 1991, se sme, po določbah tega zakona, vložiti zahteva za varstvo zakonitosti in zahteva za izredno omilitev kazni.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se sme zoper sodbo vojaškega sodišča, ki je bilo pristojno za območje katerekoli republike bivše Jugoslavije, ki je postala pravnomočna pred 25. junijem 1991, po določbah tega zakona vložiti zahteva za varstvo zakonitosti in zahteva za izredno omilitev kazni, če je ali je bil obsojenec slovenski državljan še po predpisih, ki so veljali do 25. junija 1991.

561. člen

Če do uveljavitve tega zakona ni bilo odločeno o obsojenčevi zahtevi za izreden preizkus pravnomočne sodbe, se o tej zahtevi odloči po določbah tega zakona o zahtevi za varstvo zakonitosti.

562. člen

Osebam, ki so bile neupravičeno obsojene pred 1. januarjem 1954 in katere zaradi preteka roka iz prvega odstavka 539. člena tega zakona ne bi mogle uveljavljati pravice do povrnitve škode, ta pravica zastara v treh letih od dneva, ko začne veljati ta zakon.

563. člen

Pravico do povrnitve škode po 538. členu tega zakona ima tudi tisti, ki je prestajal prostostno kazen v zvezi z zahtevo za izreden preizkus pravnomočne sodbe, pa mu je bila izrečena krajša prostostna kazen, kot jo je že prestal, ali mu je bila izrečena kazenska sankcija, ki ni bila v odvzemu prostosti, ali je bil spoznan za krivega, pa mu je bila odpuščena kazen.

564. člen – upoštevan ZKP-E

Pravice in dolžnosti, ki jih ima po tem zakonu predsednik okrožnega sodišča, razen po 191. in 213.d členu tega zakona, ima glede kaznivih dejanj iz pristojnosti okrajnega sodišča predsednik tega sodišča.

565. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se v Republiki Sloveniji preneha uporabljati zakon o kazenskem postopku (Uradni list SFRJ, št. 4/77, 14/85, 74/87, 57/89 in 3/90).

566. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 1995.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-A (Uradni list RS, št. 72/98) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

82. člen – upoštevan ZKP-D

(prenehal veljati)

83. člen

Pravila o poravnavanju predpiše minister, pristojen za pravosodje, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve, v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona.

84. člen

(1) Minister, pristojen za pravosodje, v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona izda podrobnejše predpise o izvrševanju pripora.

(2) Do izdaje predpisov iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe pravilnika o izvrševanju pripora (Uradni list SRS, št. 22/81), kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

85. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati določbe zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list SRS, št. 17/78 ter Uradni list RS, št. 12/92, 58/93 in 10/98), ki se nanašajo na izvrševanje pripora.

86. člen

Postopek v zahtevah za varstvo zakonitosti, vloženih pred uveljavitvijo tega zakona, se izvede in dokonča po dosedanjih določbah zakona o kazenskem postopku.

87. člen

Vlada Republike Slovenije sprejme predpis iz drugega odstavka 76. člena tega zakona (506.a člen zakona) v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

88. člen

Ta zakon začne veljati tri mesece po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-B (Uradni list RS, št. 6/99) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-C (Uradni list RS, št. 66/2000) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-D (Uradni list RS, št. 111/01) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

26. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda predpis iz drugega odstavka 117. člena zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

27. člen

V treh mesecih po uveljavitvi tega zakona minister, pristojen za pravosodje, spremeni pravilnik o izvrševanju pripora (Uradni list RS, št. 36/95) v skladu z določbo četrtega odstavka 213.b člena zakona.

28. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati določba 82. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o

kazenskem postopku – ZKP-A (Uradni list RS, št. 72/98), zakon o spremembi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o kazenskem postopku – ZKP-B (Uradni list RS, št. 6/99) ter zakon o spremembi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o kazenskem postopku – ZKP-C (Uradni list RS, št. 66/2000).

29. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu – ZDT-B (Uradni list RS, št. 110/02) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

46. člen

Kjer drug zakon ali podzakonski predpis uporablja izraze "Državno tožilstvo Republike Slovenije" oziroma "državno tožilstvo", če se nanašata na Državno tožilstvo Republike Slovenije, pomenita Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije.

48. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-E (Uradni list RS, št. 56/03) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

62. člen

Vlada Republike Slovenije izda predpis iz drugega odstavka 160.a člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

63. člen

Če na dan uveljavitve tega zakona že teče rok za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti zoper odločbo iz četrtega odstavka 420. člena zakona, se ta rok izteče po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

64. člen

Določbe 12. člena tega zakona (spremenjeni 148. člen zakona), 13. člena tega zakona (148.a člen zakona), 16. člena tega zakona (spremenjeni 157. člen zakona) in 22. člena tega zakona (spremenjeni 169. člen zakona) se začnejo uporabljati eno leto po uveljavitvi tega zakona.

65. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-F (Uradni list RS, št. 43/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

26. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati 49. člen Zakona o policiji (Uradni list RS, št. 110/03 – uradno prečiščeno besedilo) in členi od 96 do 107 Pravilnika o policijskih pooblastilih (Uradni list RS, št. 51/2000).

Za ukrepe, ki se na dan uveljavitve tega zakona izvajajo na podlagi dovoljenja generalnega direktorja policije ali pristojnega državnega tožilca iz drugega odstavka 49. člena Zakona o policiji je potrebno v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega zakona pridobiti odredbo pristojnega organa v skladu z določbami zakona.

27. člen

Generalni državni tožilec uskladi splošna navodila iz sedmega odstavka 161.a člena zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

28. člen

Generalni državni tožilec izda splošna navodila iz šestega odstavka 162. člena zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

29. člen

Ta zakon začne veljati 23. maja 2004.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-G (Uradni list RS, št. 101/05) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

19. člen

Za začasna zavarovanja zahtevkov za odvzem premoženjske koristi, ki so na dan uveljavitve tega zakona odrejena na podlagi določb, ki so veljale do uveljavitve tega zakona, mora državni tožilec predlagati podaljšanje v skladu s prvim odstavkom 502.c člena zakona v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona, razen če sodišče v zadnjem sklepu, izdanem pred uveljavitvijo tega zakona, ni določilo krajšega roka.

20. člen – upoštevan ZKP-I

(1) Ne glede na rok iz tretjega odstavka 421. člena zakona smejo obsojenec, zagovornik, osebe iz drugega odstavka 367. člena zakona in krvni sorodniki v stranski vrsti do vključno tretjega kolena zoper sodno odločbo za kazniva dejanja, ki je postala pravnomočna do 1. januarja 1995 in o kateri ni bilo pravnomočno odločeno na podlagi zahteve za varstvo zakonitosti po 559. členu Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94), ter zoper sodni postopek, ki je tekel pred tako pravnomočno odločbo, vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti do 31. decembra 2012.

(2) V zvezi s sodnimi odločbami in sodnimi postopki iz prejšnjega odstavka zoper duhovnike in duhovnice oziroma redovnike in redovnice registriranih verskih skupnosti lahko zahtevo za varstvo zakonitosti po tem členu vložijo tudi zakoniti zastopniki njihovih registriranih verskih skupnosti.

(3) Zahteve za varstvo zakonitosti zoper sodne odločbe in sodne postopke iz prvega odstavka tega člena, ki so bile završene kot prepozne zaradi izteka roka iz 559. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94), se lahko v skladu s prejšnjimi odstavki ponovno vložijo.

(4) Krvni sorodniki v stranski vrsti do vključno tretjega kolena in zakoniti zastopniki registriranih verskih skupnosti smejo vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti iz tega člena po obsojenčevi smrti in v njegovo korist.

21. člen

Določbe prvega in drugega odstavka 4. in 12. člena tega zakona se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve zakona iz tretjega odstavka 141.a člena zakona.

22. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o kazenskem postopku – ZKP-H (Uradni list RS, št. 14/07) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

3. člen

Vlada Republike Slovenije v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona z njim uskladi predpis iz drugega odstavka 160.a člena zakona.

4. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne šestdeseti dan po njegovi uveljavitvi.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu – ZDT-E (Uradni list RS, št. 40/07) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

3. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati prvi odstavek 6. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 14/07).

Generalni državni tožilec ustanovi oddelek iz četrtega odstavka 10. člena zakona do 31. oktobra 2007. Oddelek začne izvrševati svoje pristojnosti oziroma pooblastila ter naloge po določbah zakona 1. novembra 2007.

Za izvrševanje pregona kaznivih dejanj in usmerjanje policije po kazenskih ovadbah, prejetih do 31. oktobra 2007, so pristojna krajevno pristojna državna tožilstva po določbah zakona, ki ureja državno tožilstvo, in zakona, ki ureja kazenski postopek. Ne glede na določbe 4. člena Zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 14/07) se 158.a člen Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/07 – uradno prečiščeno besedilo) začne uporabljati 1. novembra 2007.

Do začetka izplačila plač po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, lahko Vlada Republike Slovenije na predlog generalnega državnega tožilca Republike Slovenije določi plače za delovna mesta policistov specializiranega oddelka po določbi tretjega odstavka 39. člena Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2007 in 2008 (Uradni list RS, št. 126/06).

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije – ZSKZDČEU (Uradni list RS, št. 102/07) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

VI. DEL
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

125. člen

(1) Z dnem, ko se začne uporabljati ta zakon, se za področja mednarodnega sodelovanja v kazenskih zadevah z državami članicami, ki jih ureja ta zakon, prenehajo uporabljati določbe šestega odstavka 154. člena, 160.b člena ter XXX. in XXXI. poglavja Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/07 – uradno prečiščeno besedilo).

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se postopki v zvezi z zaprosili za mednarodno pravno pomoč, ki jih pristojni organi Republike Slovenije prejmejo pred dnem začetka uporabe tega zakona, izvedejo in dokončajo po dosedanjih določbah zakona iz prejšnjega odstavka.

126. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne tri mesece po uveljavitvi.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o brezplačni pravni pomoči – ZBPP-B (Uradni list RS, št. 23/08) vsebuje naslednjo končno določbo:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

39. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. septembra 2008, razen določbe tretjega odstavka 52. člena zakona, ki se začne uporabljati 1. januarja 2009.

Do začetka uporabe tega zakona se uporabljajo določbe Zakona o brezplačni pravni pomoči (Uradni list RS, št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo).

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-I (Uradni list RS, št. 68/08) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

86. člen – upoštevan ZKP-K

(1) Center za informatiko pri Vrhovnem sodišču Republike Slovenije za sodišča vzpostavi enotni informacijski sistem.

(2) Minister, pristojen za pravosodje, ob tehnični izpolnitvi pogojev za vlaganje po elektronski poti z odredbo določi datum, od katerega je mogoče vloge v elektronski obliki vlagati po elektronski poti.

(3) Minister, pristojen za pravosodje, ob tehnični izpolnitvi pogojev za vročanje po elektronski poti z odredbo določi datum, od katerega je mogoče vročanje po elektronski poti v varni poštni predal.

(4) Minister, pristojen za pravosodje, ob tehnični izpolnitvi pogojev za vodenje spisa v elektronski obliki z odredbo določi datum, od katerega je mogoče pregledovati in prepisovati spis tudi v elektronski obliki v informacijskem sistemu ter v njem spremljati potek postopka.

(5) Minister, pristojen za pravosodje, ob tehnični izpolnitvi pogojev za izvedbo zaslišanja z uporabo tehničnih sredstev za prenos besede in slike (videokonferenca) z odredbo določi datum, od katerega je mogoče izvajati zaslišanje z uporabo tehničnih sredstev za prenos besede in slike (videokonferenca) v skladu z navodili iz sedmega odstavka 244.a člena zakona.

(6) Minister, pristojen za pravosodje, ob izpolnitvi tehničnih pogojev za izvedbo snemanja preiskovalnega dejanja in glavne obravnave s tehničnimi sredstvi za zvočno ali zvočno – slikovno snemanje, z odredbo določi datum, od katerega je mogoče snemanje s temi tehničnimi sredstvi.

87. člen – upoštevan ZKP-J in ZKP-K

(1) Minister, pristojen za pravosodje, izda podzakonske predpise iz petega odstavka 76. člena, šestega odstavka 86. člena, četrtega in petega odstavka 117. člena, sedmega odstavka 244.a člena ter šestega odstavka 315. člena zakona v

dveh letih od uveljavitve tega zakona. Sodišča svoje poslovanje uskladijo z navodili iz sedmega odstavka 244.a člena zakona v roku šestih mesecev od uveljavitve teh navodil.

(2) Seznam oseb in organov iz tretjega odstavka 117. člena zakona po sprejetju podzakonskih predpisov iz prejšnjega člena in po tehnični izpolnitvi pogojev za elektronsko vročanje določi in objavi Vrhovno sodišče Republike Slovenije na svoji spletni strani. Osebe in organi s seznama morajo odpreti varen poštni predal in Vrhovnemu sodišču Republike Slovenije sporočiti naslov in vsakokratno spremembo varnega poštnega predala. Za uradni naslov varnega poštnega predala iz tretjega odstavka 117. člena zakona se šteje naslov, ki je objavljen na seznamu.

(3) Pravne in fizične osebe, ki opravljajo vročanje kot registrirano dejavnost in imajo posebno dovoljenje ministra, pristojnega za pravosodje, izdano po določbah, ki veljajo za pravdni postopek, prenehajo za posamezno sodišče opravljati dejavnost vročanja v kazenskem postopku, ko posamezno sodišče zagotovi opravljanje dejavnosti vročanja v kazenskem postopku po pravnih in fizičnih osebah, izbranih v postopku javnega naročanja po zakonu, ki ureja javno naročanje.

(4) Določbe drugega in tretjega odstavka 92. člena in prvega odstavka 117. člena zakona, ki se nanašajo na vročanje pisanj po policistih v statusu pooblaščenih uradnih oseb, se začnejo uporabljati s 1. januarjem 2011.

88. člen

V 20. členu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 101/05) se v prvem odstavku črta besedilo "iz drugega odstavka tega člena", datum "2. 7. 1990" nadomesti z datumom "1. januarja 1995", datum "31. 12. 2008" pa z datumom "31. decembra 2012".

Drugi odstavek se črta.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane drugi odstavek, se besedilo "prejšnjih odstavkov" nadomesti z besedilom "prejšnjega odstavka".

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane tretji odstavek, se besedilo "prejšnjih odstavkov" nadomesti z besedilom "prvega odstavka".

Dosedanji peti odstavek postane četrti odstavek.

89. člen

(1) Obnovo kazenskega sodnega postopka, ki je bil končan s pravnomočno obsodilno kazensko sodbo iz 2. člena Zakona o popravi krivic (Uradni list RS, št. 70/05 – ZPKri – uradno prečiščeno besedilo), smejo po obsojenčevi smrti poleg oseb iz prvega odstavka 411. člena Zakona o kazenskem postopku do 31. decembra 2012 zahtevati tudi krvni sorodniki v stranski vrsti do vključno tretjega kolena.

(2) V zvezi s sodnimi postopki zoper duhovnike in duhovnice oziroma redovnike in redovnice registriranih verskih skupnosti lahko zahtevo za obnovo postopka iz prejšnjega odstavka po njihovi smrti vložijo tudi zakoniti zastopniki njihovih registriranih verskih skupnosti.

90. člen

Če je treba skladno s kazenskim zakonikom uporabljati določbe Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94, 23/99 in 40/04), se v kazenskem postopku uporabljajo tiste določbe Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/07 – uradno prečiščeno besedilo in 102/07 – ZSKZDČEU), ki so veljale do uveljavitve tega zakona in navajajo posamezne določbe Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94, 23/99 in 40/04).

91. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. novembra 2008.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-J (Uradni list RS, št. 77/09) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

13. člen

Vlada Republike Slovenije v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi Uredbo o sodelovanju državnega tožilstva in policije pri odkrivanju in pregonu storilcev kaznivih dejanj (Uradni list RS, št. 52/04) z določbami tega zakona.

14. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o državnem tožilstvu – ZDT-1 (Uradni list RS, št. 58/11) vsebuje naslednjo končno določbo:

ŠESTI DEL
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Uveljavitev in začetek uporabe

247. člen

Ta zakon začne veljati 15. dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne tri mesece po njegovi uveljavitvi.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-K (Uradni list RS, št. 91/11) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

112. člen – upoštevan ZKP-L

(1) (črtan)

(2) Vlada Republike Slovenije v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi Uredbo o postopku upravljanja z zaseženimi predmeti, premoženjem in varščinami (Uradni list RS, št. 22/02, 8/07 in 48/07) z določbami tega zakona.

113. člen

Postopki, v katerih je bila zahteva za izredno omilitev kazni vložena do začetka uporabe tega zakona, se dokončajo po do sedaj veljavnih predpisih.

114. člen

Spremenjeni prvi odstavek 420. člena zakona se uporablja za zahteve za varstvo zakonitosti, vložene po začetku uporabe tega zakona, peti odstavek 420. člena zakona pa se uporablja za postopke, v katerih sodba na prvi stopnji do začetka uporabe tega zakona še ni bila izdana.

115. člen

Za postopke, v katerih je bil obtožni akt vložen pred začetkom uporabe tega zakona, se uporabljajo do sedaj veljavne določbe 434. in 437. člena zakona.

116. člen

V 86. členu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 68/08) se v šestem odstavku črta besedilo "v skladu z navodili iz devetega odstavka 84. člena zakona".

117. člen

V 87. členu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 68/08) se v prvem in drugem stavku prvega odstavka črta besedilo "devetega odstavka 84. člena".

118. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne šest mesecev po njegovi objavi.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-L (Uradni list RS, št. 47/13) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

38. člen

Spremembe 92. člena zakona se uporabljajo za postopke, v katerih so bili zaseg, odvzem, hramba, prodaja oziroma uničenje predmetov opravljeni po uveljavitvi tega zakona. Postopki, v katerih so bili zaseg, odvzem, hramba, prodaja oziroma uničenje predmetov opravljeni pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po do sedaj veljavnih predpisih.

39. člen

Četrti odstavek 96. člena zakona se uporablja za postopke, v katerih se je glavna obravnava začela po uveljavitvi tega zakona.

40. člen

Prvi odstavek 112. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 91/11) se črta.

41. člen

Generalni državni tožilec v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi Splošno navodilo za enotno uporabo določb 162. člena Zakona o kazenskem postopku o odložitvi kazenskega pregona (Uradni list RS, št. 24/11) z določbami tega zakona.

42. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-M (Uradni list RS, št. 87/14) vsebuje naslednjo končno določbo:

KONČNA DOLOČBA

8. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne tri mesece po uveljavitvi tega zakona.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-N (Uradni list RS, št. 22/19) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

138. člen

33.a člen zakona se ne uporablja za kazniva dejanja, za katera so bili obtožni akti vloženi pred začetkom uporabe tega zakona. Postopki, ki so začeti na podlagi teh obtožnih aktov, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

139. člen

(1) Pravne in fizične osebe, ki imajo dovoljenje ministra, pristojnega za pravosodje, za opravljanje vročanja in so vpisane v register pooblaščenih vročevalcev, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, v skladu s Pravilnikom o delovanju oseb, ki opravljajo vročanje v kazenskem in pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 104/10, 35/13, 63/16 in 10/17 – ZPP-E), prenehajo opravljati dejavnost vročanja za sodišča z dnem začetka uporabe tega zakona.

(2) Spremenjena 1. točka drugega odstavka 92. člena zakona se ne uporablja za obračun in povrnitev stroškov pooblaščenih vročevalcev, ki niso detektivi in izvršitelji in jim je sodišče odredilo vročitev pred začetkom uporabe tega zakona po določbah Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13, 87/14, 8/16 – odl. US, 64/16 – odl. US, 65/16 – odl. US, 66/17 – ORZKP153,154 in 1/19 – skl. US). V primerih iz prejšnjega stavka se stroški obračunajo in povrnejo po dosedanjih predpisih. Če pooblaščeni vročevalci, ki niso detektivi in izvršitelji, do začetka uporabe tega zakona še niso opravili vročitve, nevročena pisanja vrnejo sodišču.

(3) Z dnem začetka uporabe tega zakona se ukine register pooblaščenih vročevalcev, ki ga ministrstvo upravlja na podlagi Pravilnika o delovanju oseb, ki opravljajo vročanje v kazenskem in pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 104/10, 35/13, 63/16 in 10/17 – ZPP-E).

(4) Z dnem ukinitve registra iz prejšnjega odstavka ministrstvo, pristojno za pravosodje, izda ugotovitveno odločbo, s katero se ugotovi, da je pooblaščenemu vročevalcu prenehalo dovoljenje za opravljanje dejavnosti vročanja. Identifikacijske kartice (izkaznice), ki so bile izdane pooblaščenim vročevalcem, se štejejo za neveljavne.

(5) Pooblaščeni vročevalec mora v 15 dneh po dokončnosti odločbe iz prejšnjega odstavka ministrstvu predati podatke v evidenci, ki jo je vodil v skladu z 8. členom Pravilnika o delovanju oseb, ki opravljajo vročanje v kazenskem in pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 104/10, 35/13, 63/16 in 10/17 – ZPP-E), in podatke v evidenci, ki jo je vodil na podlagi Pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati osebe za opravljanje vročanja, in o pravilih za njihovo delovanje (Uradni list RS, št. 32/00, 118/00, 22/02, 87/03 in 88/07) ter vrniti vse izkaznice, ki so bile izdane osebam, ki so pri njem opravljale vročanje. Ministrstvo, pristojno za pravosodje, prejete izkaznice komisijsko uniči. Za ta namen minister, pristojen za pravosodje, imenuje komisijo, ki o uničenju sestavi zapisnik.

140. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda podzakonski predpis iz spremenjenega četrtega in petega odstavka 117. člena zakona v petih mesecih od uveljavitve tega zakona.

141. člen

(1) Minister, pristojen za pravosodje, ob izpolnitvi tehničnih pogojev z odredbo določi datum, od katerega je mogoče vročanje prek informacijskega sistema e-sodstva neposredno na naslov za vročanje, ki je registriran v informacijskem sistemu e-sodstva v skladu s tretjim odstavkom 117.a člena zakona.

(2) Minister, pristojen za pravosodje, ob izpolnitvi tehničnih pogojev z odredbo določi datum, od katerega je mogoče vlaganje prošenj v elektronski obliki in vročanje potrdila v varni elektronski predal v skladu s šestim odstavkom 143.a člen zakona.

142. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Pravilnik o delovanju oseb, ki opravljajo vročanje v kazenskem in pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 104/10, 35/13, 63/16 in 10/17 – ZPP-E) s tem, da se njegove določbe, s katerimi

se določajo pravila za delovanje pooblaščenih vročevalcev v kazenskem postopku, uporabljajo do začetka uporabe tega zakona.

143. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati se začne šest mesecev po njegovi uveljavitvi, razen spremenjenih in novih določb 149.a člena, 149.b člena, 149.c člena, 149.č člena, 149.d člena, 149.e člena, 150.a člena, 150.b člena, 152. člena, 153. člena, prvega do četrtega odstavka in šestega odstavka 154. člena, 156. člena in 156.a člena zakona, ki se začnejo uporabljati tri mesece po uveljavitvi tega zakona, do tedaj pa se uporabljajo dosedanji predpisi.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku – ZKP-O (Uradni list RS, št. 200/20) vsebuje naslednje prehodne določbe in končno določbo:

PREHODNE DOLOČBE IN KONČNA DOLOČBA

53. člen

Do spremembe zakona, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, lahko pod pogoji iz kazenskega zakonika in v skladu s 129.a členom zakona predlog za nadomestitev izvršitve kazni zapora s hišnim zaporom poda tudi obsojenec, ki že prestaja kazen zapora.

54. člen

(1) Spremenjene in nove določbe 31.a člena in četrtega odstavka 269. člena zakona se ne uporabljajo za kazniva dejanja, za katera so bile kazenske ovadbe vložene pred začetkom uporabe tega zakona. Postopki, ki so bili začeti na podlagi teh kazenskih ovadb, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

(2) V postopkih proti mladoletnikom, začetih pred začetkom uporabe tega zakona, je treba mladoletnika ob prvem naslednjem stiku poučiti po 452.c členu zakona in mu omogočiti uveljavljanje pravic po 452.c členu zakona.

55. člen

(1) Minister, pristojen za pravosodje, ob izpolnitvi tehničnih pogojev z odredbo določi datum, od katerega je mogoče vloge v elektronski obliki vlagati po elektronski poti v skladu s 76. členom zakona.

(2) Minister, pristojen za pravosodje, ob izpolnitvi tehničnih pogojev z odredbo določi datum, od katerega je mogoče vročanje po elektronski poti v skladu s 117.a členom zakona.

(3) Minister, pristojen za pravosodje, ob izpolnitvi tehničnih pogojev za vodenje spisa v elektronski obliki z odredbo določi datum, od katerega je mogoče pregledovati in prepisovati spis tudi v elektronski obliki v informacijskem sistemu e-sodstvo ter v njem spremljati potek postopka v skladu s 128. členom zakona.

(4) Minister, pristojen za pravosodje, ob izpolnitvi tehničnih pogojev z odredbo določi datum, od katerega je mogoče vlaganje prošenj v elektronski obliki in vročanje potrdila v skladu s 143.a členom zakona.

56. člen

(1) Minister, pristojen za pravosodje, izda podzakonski predpis iz 452.b člena zakona najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, zagotavlja sredstva za izvedbo usposabljanja odvetnikov iz 452.b člena tega zakona v prvih treh letih od uveljavitve zakona.

(3) Odvetniška zbornica Slovenije vzpostavi seznam odvetnikov iz tretjega odstavka 452.b člena zakona najpozneje v dvanajstih mesecih po uveljavitvi tega zakona. Do oblikovanja tega seznama lahko pristojni organ mladoletniku za zagovornika določi katerega koli odvetnika.

57. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati se začne štiri mesece po njegovi uveljavitvi, razen spremenjenih in novih določb a165.a člena, 165.a člena in 170. člena zakona, ki se začnejo uporabljati od dneva začetka delovanja Evropskega javnega tožilstva po Uredbi 2017/1939/EU, ki ga s sklepom določi Evropska komisija, do takrat pa se uporabljajo dosedanji predpisi.

Priloga 1

Obvestilo o pravicah osebe, ki ji je odvzeta prostost

Ob odvzemu prostosti imate naslednje pravice:

A. POMOČ ODVETNIKA/PRAVICA DO PRAVNE POMOČI
Pravico imate do zaupnega pogovora z odvetnikom. Odvetnik je neodvisen od policije. Če potrebujete pomoč pri izbiri odvetnika, zaprosite policijo za pomoč in pomagali vam bodo. V nekaterih primerih je pomoč lahko brezplačna. Za dodatne informacije se obrnite na policijo.

B. INFORMACIJE O OBDOLŽITVAH
Pravico imate vedeti, zakaj vam je bila odvzeta prostost in česa ste osumljeni ali obdolženi.

C. TOLMAČENJE IN PREVAJANJE
Če ne govorite ali razumete jezika policije ali drugih pristojnih organov, imate pravico do brezplačne pomoči tolmača. Tolmač vam lahko pomaga pri pogovoru z vašim odvetnikom in mora ohraniti vsebino tega pogovora kot zaupno. Pravico imate do prevoda vsaj bistvenih delov ključnih listin, vključno z vsako odredbo sodnika o odvzemu prostosti, obtožnim predlogom, obtožnico ali sodbo. V nekaterih primerih se vam lahko priskrbi ustni prevod ali povzetek.

D. PRAVICA DO MOLKA
Med zaslišanjem na policiji ali pred drugim pristojnim organom vam ni treba odgovarjati na vprašanja o domnevnem kaznivem dejanju. Pri odločitvi o tem vam lahko pomaga vaš odvetnik.

E. DOSTOP DO LISTIN
Če odvzem prostosti traja več kot šest ur, imate vi (ali vaš odvetnik) pravico dostopa do bistvenih listin, ki jih potrebujete za pritožbo zoper odvzem prostosti. Če se zadeva obravnava pred sodiščem, imate vi ali vaš odvetnik pravico dostopa do dokaznega gradiva, ki vam je v prid ali v breme.

F. OBVEŠČANJE TRETJE OSEBE O VAŠEM PRIJETJU ALI PRIDRŽANJU/ OBVEŠČANJE VAŠEGA KONZULATA ALI VELEPOSLANIŠTVA
Ob odvzemu prostosti imate pravico policijo zaprositi, da o tem obvestijo na primer vašega družinskega člana ali delodajalca.

Če ste tujec, sporočite policiji, ali želite, da se o odvzemu prostosti obvesti konzularni organ ali veleposlaništvo. Prav tako lahko sporočite policiji, da želite stopiti v stik z uradnikom vašega konzularnega organa ali veleposlaništva.

G. NUJNA ZDRAVNIŠKA POMOČ
Ko vam je odvzeta prostost, imate pravico do nujne zdravniške pomoči. Prosimo, sporočite policiji, če potrebujete takšno pomoč.

H. ČAS ODVZEMA PROSTOSTI
Prostost vam je lahko odvzeta za največ oseminštirideset ur. Potem morate biti ali izpuščeni ali vas mora zaslišati sodnik, ki bo odločil o vašem nadaljnjem odvzemu prostosti. Če odvzem prostosti traja več kot šest ur, vas mora policist s pisno odločbo obvestiti o razlogih za odvzem prostosti. Zoper to odločbo se v času trajanja odvzema prostosti lahko pritožite na senat (šesti odstavek 25. člena).

3463. Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (uradno prečiščeno besedilo) (ZFPPIPP-UPB17)

Na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika državnega zbora in sklepa Državnega zbora z dne 22. 9. 2021 je Državni zbor na seji dne 26. 10. 2021 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, ki obsega:

– Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP (Uradni list RS, št. 126/07 z dne 31. 12. 2007),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-A (Uradni list RS, št. 40/09 z dne 29. 5. 2009),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-B (Uradni list RS, št. 59/09 z dne 30. 7. 2009),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-C (Uradni list RS, št. 52/10 z dne 30. 6. 2010),

– Avtentično razlago 3. točke prvega odstavka 21. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ORZFPPIPP21 (Uradni list RS, št. 106/10 z dne 27. 12. 2010),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-D (Uradni list RS, št. 26/11 z dne 8. 4. 2011),

– Avtentično razlago 1. točke prvega odstavka 21. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ORZFPPIPP21-1 (Uradni list RS, št. 47/11 z dne 17. 6. 2011),

– Zakon o postopkih za uveljavitev ali odpustitev odgovornosti družbenikov za obveznosti izbrisanih gospodarskih družb – ZPUOOD (Uradni list RS, št. 87/11 z dne 2. 11. 2011),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi 34. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, kolikor se nanaša na predpis iz 2. točke prvega odstavka 114. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju in na opravila upravitelja v stečajnem postopku, na katera ta zakon veže pravico do nagrade upravitelju, opravljena pred uveljavitvijo Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, št. U-I-185/10-18, Up-1409/10-20 (Uradni list RS, št. 23/12 z dne 26. 3. 2012),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-E (Uradni list RS, št. 47/13 z dne 31. 5. 2013),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-F (Uradni list RS, št. 100/13 z dne 6. 12. 2013),

– Popravek Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-F (Uradni list RS, št. 10/15 z dne 16. 2. 2015),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-G (Uradni list RS, št. 27/16 z dne 11. 4. 2016),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da je Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene protiustavnosti, št. U-I-57/15-13, U-I-2/16-6 (Uradni list RS, št. 31/16 z dne 29. 4. 2016),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da je Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene protiustavnosti, št. U-I-179/15-8, Up-386/15-26 (Uradni list RS, št. 38/16 z dne 27. 5. 2016),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dedovanju – ZD-C (Uradni list RS, št. 63/16 z dne 7. 10. 2016),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da je četrti odstavek 192. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju delno v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene protiustavnosti, št. U-I-81/17-14, Up-769/16-32 (Uradni list RS, št. 54/18 z dne 10. 8. 2018),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da sta tretji odstavek 310. člena in tretji odstavek 311. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene protiustavnosti, št. U-I-44/18-6 (Uradni list RS, št. 69/19 z dne 22. 11. 2019),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da je druga alineja 2. točke drugega odstavka 399. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, kolikor se nanaša na 383.b člen tega zakona, v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene protiustavnosti, št. U-I-512/18-10 (Uradni list RS, št. 74/20 z dne 21. 5. 2020),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi, da je 221.j člen Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju v neskladju z Ustavo, in o načinu izvršitve odločbe do odprave ugotovljene protiustavnosti, št. U-I-222/18-21 (Uradni list RS, št. 85/20 z dne 12. 6. 2020).

Št. 450-01/21-12/3
Ljubljana, dne 26. oktobra 2021
EPA 2142-VIII

Državni zbor
Republike Slovenije
Tina Heferle
podpredsednica

Z A K O N
O FINANČNEM POSLOVANJU, POSTOPKIH ZARADI INSOLVENTNOSTI IN PRISILNEM PRENEHANJU
uradno prečiščeno besedilo (ZFPPIPP-UPB17)

1. poglavje: SPLOŠNE DOLOČBE

Oddelek 1.1: **Vsebina zakona**

1. člen
(vsebina zakona)

Ta zakon ureja:
1. finančno poslovanje pravnih oseb,
2. postopke zaradi insolventnosti nad pravnimi in fizičnimi osebami ter
3. postopke prisilnega prenehanja pravnih oseb.

1.a člen
(črtan)

2. člen

(prenos in izvajanje predpisov EU)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašata:

1. Direktiva 2001/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o reorganizaciji in prenehanju zavarovalnic (UL L št. 110 z dne 20. aprila 2001, str. 28) in

2. Direktiva 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij (UL L št. 125 z dne 5. maja 2001, str. 15).

(2) S tem zakonom se podrobneje ureja izvajanje Uredbe Sveta št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o insolvenčnih postopkih (UL L št. 160 z dne 30. junija 2000, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1346/2000).

Oddelek 1.2: **Opredelitev pojmov in kratic**

3. člen

(namen opredelitve pojmov)

(1) V oddelku 1.2 tega zakona so opredeljeni pojmi, uporabljeni v tem zakonu, če ni za posamezen pojem določeno, da je namen njegove opredelitve ožji.

(2) V oddelku 8.1 tega zakona so opredeljeni pojmi, uporabljeni v 8. poglavju tega zakona.

4. člen

(kratice drugih zakonov)

V tem zakonu so uporabljene naslednje kratice drugih zakonov:

1. OZ je Obligacijski zakonik (Uradni list RS, št. 83/01, 32/04 – UROZ195, 28/06 – odločba US, 29/07 – odločba US in 40/07 – OZ-A),

2. ZD je Zakon o dedovanju (Uradni list SRS, št. 15/76, 23/78, Uradni list RS, št. 17/91-I – ZUDE, 13/94 – ZN, 40/94 – odločba US, 82/94 – ZN-B, 117/00 – odločba US, 67/01, 83/01 – OZ),

3. ZGD-1 je Zakon o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06, 60/06 – popravek 26/07 – ZSDU-B, 33/07 – ZSReg-B in 67/07 – ZTFI),

4. ZIZ je Zakon o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo in 67/07 – ZS-G),

5. ZNVP je Zakon o nematerializiranih vrednostnih papirjih (Uradni list RS, št. 2/07 – uradno prečiščeno besedilo in 67/07 – ZTFI),

6. ZSReg je Zakon o sodnem registru (Uradni list RS, št. 54/07 – uradno prečiščeno besedilo),

7. ZZK-1 je Zakon o zemljiški knjigi (Uradni list RS, št. 58/03).

5. člen

(postopki zaradi insolvetnosti)

(1) Postopki zaradi insolventnosti so:

1. postopek prisilne poravnave,
2. postopek poenostavljene prisilne poravnave in
3. stečajni postopki.

(2) Stečajni postopki so:

1. stečajni postopek nad pravno osebo,
2. postopek osebnega stečaja in
3. postopek stečaja zapuščine.

6. člen

(postopka prisilnega prenehanja)

Postopka prisilnega prenehanja sta:

1. izbris iz sodnega registra brez likvidacije in
2. prisilna likvidacija.

7. člen

(pravna oseba, podjetnik, zasebnik in potrošnik)

(1) Gospodarska družba je pravna oseba, organizirana v eni od oblik iz tretjega odstavka 3. člena ZGD-1.

(2) Podjetnik ali podjetnica (v nadaljnjem besedilu: podjetnik) je fizična oseba iz šestega odstavka 3. člena ZGD-1.

(3) Zavod ali javni zavod je zavod ali javni zavod po zakonu, ki ureja zavode.

(4) Zadruga je zadruga po zakonu, ki ureja zadruge.

(5) Društvo je društvo po zakonu, ki ureja društva.

(6) Javni sklad je javni sklad po zakonu, ki ureja javne sklade.

(7) Zasebnik je zdravnik, notar, odvetnik, kmet ali druga fizična oseba, ki ni podjetnik in ki kot poklic opravlja določeno dejavnost.

(8) Potrošnik ali potrošnica (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) je fizična oseba, ki ni niti podjetnik niti zasebnik.

8. člen

(poslovodstvo, organ nadzora in zastopniki pravne osebe)

(1) Poslovodstvo:

1. ima pri gospodarski družbi pomen, opredeljen v 10. členu ZGD-1,
2. je pri zavodu direktor ali drug poslovodni organ zavoda,
3. je pri zadrugi upravni odbor ali predsednik zadruge,
4. je pri javnem skladu uprava,
5. je pri drugi pravni osebi organ, ki je po zakonu ali njenih pravilih pristojen in odgovoren za vodenje njenih poslov.

(2) Organ nadzora je:

1. pri delniški družbi z dvotirnim sistemom upravljanja ali javnem skladu nadzorni svet,
2. pri delniški družbi z enotirnim sistemom upravljanja upravni odbor,
3. pri družbi z omejeno odgovornostjo nadzorni svet, če ga družba ima,
4. pri zavodu svet ali drug kolegijski organ upravljanja zavoda,
5. pri zadrugi nadzorni odbor zadruge, če ga zadruga ima,
6. pri drugi pravni osebi organ, ki je po zakonu ali njenih pravilih pristojen in odgovoren za nadzor nad vodenjem njenih poslov.

(3) Zastopnik oziroma zastopnica (v nadaljnjem besedilu: zastopnik) pravne osebe je oseba, ki v pravni osebi opravlja funkcijo, za katero zakon ali pravila pravne osebe določajo, da oseba z imenovanjem na to funkcijo pridobi upravičenje zastopati pravno osebo.

(4) Član oziroma članica (v nadaljnjem besedilu: član) poslovodstva ali organa nadzora je oseba, ki je bila imenovana za opravljanje funkcije poslovodstva ali organa nadzora.

9. člen

(družbenik, pravila pravne osebe in delež)

(1) Družbenik oziroma družbenica (v nadaljnjem besedilu: družbenik) je:

1. družbenik družbe z neomejeno odgovornostjo, komanditne družbe ali družbe z omejeno odgovornostjo,
2. delničar oziroma delničarka (v nadaljnjem besedilu: delničar) delniške družbe ali komanditne delniške družbe,
3. ustanovitelj oziroma ustanoviteljica (v nadaljnjem besedilu: ustanovitelj) ali član druge pravne osebe.

(2) Pravila pravne osebe so:

1. pri družbi z neomejeno odgovornostjo, komanditni družbi ali družbi z omejeno odgovornostjo: družbena pogodba,
2. pri delniški družbi ali komanditni delniški družbi: statut,
3. pri drugi pravni osebi: akt o ustanovitvi ali drug pravni akt, s katerim družbeniki v skladu z zakonom uredijo medsebojna pravna razmerja.

(3) Delež družbenika je delež, v sorazmerju s katerim je družbenik po zakonu ali pravilih pravne osebe upravičen prejeti izplačilo iz premoženja pravne osebe po plačilu vseh terjatev upnikov oziroma upnic (v nadaljnjem besedilu: upnik) te pravne osebe.

(4) Osebno odgovorni družbenik je družbenik osebne družbe ali druge pravne osebe, ki je po zakonu ali pravilih te pravne osebe odgovoren za njene obveznosti.

10. člen

(premoženje, obveznosti in kapital)

(1) Premoženje posamezne osebe so:

1. stvari v njeni lasti,

2. njene terjatve in

3. njene druge premoženjske pravice.

(2) Obveznosti posamezne osebe so vse njene obligacijske in druge denarne in nedenarne obveznosti do njenih upnikov.

(3) Čista vrednost premoženja posamezne osebe pomeni razliko med vrednostjo njenega premoženja in višino njenih obveznosti.

(4) Kapital pomeni:

1. pri gospodarski družbi in podjetniku: kapital v računovodskem pomenu in vključuje vse sestavine kapitala, ki se izkazujejo v bilanci stanja po 65. členu ZGD-1,

2. pri drugi pravni osebi: čista vrednost njenega premoženja.

11. člen

(kratkoročna in dolgoročna plačilna sposobnost; kapitalska ustreznost; dolgoročni viri financiranja)

(1) Kratkoročna plačilna sposobnost je sposobnost pravne ali fizične osebe v določenem časovnem obdobju poravnati vse obveznosti, ki so zapadle v tem časovnem obdobju.

(2) Dolgoročna plačilna sposobnost je trajna sposobnost pravne ali fizične osebe izpolniti vse obveznosti ob njihovi zapadlosti.

(3) Pravna oseba ali podjetnik je dolgoročno plačilno sposoben, če je obseg njegovih dolgoročnih virov financiranja zadosten glede na obseg in vrste poslov, ki jih opravlja, ter tveganja, ki jim je izpostavljen pri opravljanju teh poslov (v nadaljnjem besedilu: kapitalska ustreznost).

(4) Dolgoročni viri financiranja pravne osebe ali podjetnika so:

1. kapital kot njegov lastni vir financiranja in

2. tiste njegove obveznosti kot tuji dolgoročni viri financiranja, ki so po svojih lastnostih in namenu v skladu s pravili poslovnofinančne stroke primerne za kritje obveznosti iz poslovanja in izgub zaradi tveganj, ki jim je pravna oseba ali podjetnik izpostavljen pri svojem poslovanju.

12. člen

(pravila poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij)

(1) Pravila poslovnofinančne stroke so:

1. poslovnofinančna načela in standardi, ki jih sprejme Slovenski inštitut za revizijo v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje, ter

2. druga izkustvena pravila skrbnega finančnega poslovanja, ki so splošno uveljavljena v poslovnofinančni stroki.

(2) Pravila stroke upravljanja podjetij so izkustvena pravila skrbnega upravljanja podjetij, ki so splošno uveljavljena v stroki upravljanja podjetij.

13. člen

(finančno poslovanje)

Finančno poslovanje je zagotavljanje finančnih sredstev, upravljanje finančnih sredstev in njihovih virov ter razporejanje virov finančnih sredstev zaradi zagotavljanja pogojev za opravljanje gospodarske dejavnosti ali drugih poslov.

14. člen

(insolventnost)

(1) Insolventnost je položaj, ki nastane, če dolžnik oziroma dolžnica (v nadaljnjem besedilu: dolžnik):

1. v daljšem obdobju ni sposoben poravnati vseh svojih obveznosti, ki so zapadle v tem obdobju (v nadaljnjem besedilu: trajnejša nelikvidnost), ali

2. postane dolgoročno plačilno nesposoben.

(2) Če se ne dokaže drugače, velja, da je dolžnik trajneje nelikviden:

1. pri dolžniku, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik:

– če za več kot dva meseca zamuja z izpolnitvijo ene ali več obveznosti v skupnem znesku, ki presega 20 odstotkov zneska njegovih obveznosti, izkazanih v zadnjem javno objavljenem letnem poročilu, ali

– če sredstva na njegovih računih ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali poplačilo izvršnice in tako stanje traja neprekinjeno zadnjih 60 dni ali s prekinitvami več kot 60 dni v obdobju zadnjih 90 dni, in takšno stanje traja na dan pred vložitvijo predloga za začetek postopka zaradi insolventnosti, ali

– če nima odprtega najmanj enega bančnega računa pri ponudnikih plačilnih storitev v Republiki Sloveniji in če po preteku 60 dni od pravnomočnosti sklepa o izvršbi ni poravnal svoje obveznosti, ki izhaja iz sklepa o izvršbi,

2. pri dolžniku, nad katerim je tekel postopek prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, ki je bil končan s pravnomočno potrditvijo prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, če za več kot dva meseca zamuja:

– s plačilom svojih obveznosti na podlagi potrjene prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave ali

– s plačilom svojih obveznosti do ločitvenih upnikov, ki so nastale pred začetkom postopka prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, ali

– z izvedbo drugih ukrepov finančnega prestrukturiranja, določenih v načrtu finančnega prestrukturiranja,

3. pri dolžniku, ki je potrošnik:

– če za več kot dva meseca zamuja z izpolnitvijo ene ali več obveznosti v skupnem znesku, ki presega trikratnik njegove plače, nadomestil ali drugih prejemkov, ki jih prejema redno v obdobjih, ki niso daljša od dveh mesecev, ali

– če je nezaposlen in ne prejema nobenih drugih rednih prejemkov ter za več kot dva meseca zamuja z izpolnitvijo obveznosti, ki presega 1.000 eurov.

(3) Če se ne dokaže drugače, velja, da je dolžnik postal dolgoročno plačilno nesposoben:

1. če je vrednost njegovega premoženja manjša od vsote njegovih obveznosti (v nadaljnjem besedilu: prezadolženost),

2. pri dolžniku, ki je kapitalska družba: tudi če je izguba tekočega leta skupaj s prenesenimi izgubami dosegla polovico osnovnega kapitala in te izgube ni mogoče pokriti v breme prenesenega dobička ali rezerv.

(4) Velja in nasproten dokaz ni dovoljen, da je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik postal trajneje nelikviden, če za več kot dva meseca zamuja:

1. s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače ali

2. s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem,

in takšno stanje traja na dan pred vložitvijo predloga za začetek postopka zaradi insolventnosti.

(5) Če je nad dolžnikom tekel postopek prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, ki je bil končan s pravnomočno potrditvijo prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, velja, če se ne dokaže drugače, da je s pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, prenehal položaj insolventnosti dolžnika.

15. člen

(finančno prestrukturiranje)

Finančno prestrukturiranje je celota ukrepov, ki se izvedejo, da bi dolžnik postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben (v nadaljnjem besedilu: ukrep finančnega prestrukturiranja), in lahko vključujejo:

1. zmanjšanje in odložitev zapadlosti dolžnikovih obveznosti,

2. pri kapitalski družbi: izvedbo povečanja osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do dolžnika, ali z novimi denarnimi vložki in

3. druge ukrepe, katerih izvedba v skladu s pravili poslovnofinančne stroke omogoča odpravo vzrokov dolžnikove

insolventnosti in zagotavlja, da dolžnik postane kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben.

16. člen

(insolventni dolžnik)

Insolventni dolžnik je pravna ali fizična oseba, nad katero se v skladu s tem zakonom začne postopek zaradi insolventnosti.

17. člen

(identifikacijski podatki o dolžniku in upniku)

(1) Identifikacijski podatki o dolžniku, ki je pravna oseba, so:

1. firma ali ime, sedež in poslovni naslov,

2. matična številka, s katero je vpisan v sodnem ali poslovnem registru.

(2) Identifikacijski podatki o dolžniku, ki je podjetnik ali zasebnik, so:

1. osebno ime,

2. podatki, s katerimi je vpisan v poslovnem registru:

– firma, sedež in poslovni naslov,

– matična številka in

3. v postopku osebnega stečaja tudi podatki iz 2. do 4. točke tretjega odstavka tega člena.

(3) Identifikacijski podatki o dolžniku, ki je potrošnik, so:

1. osebno ime,

2. naslov stalnega prebivališča,

3. datum rojstva in

4. EMŠO, če je dolžnik vpisan v centralni register prebivalstva, in davčna številka, če je dolžnik vpisan v davčni register.

(4) Če zakon določa, da mora upnikova vloga v postopku vsebovati identifikacijske podatke o dolžniku, za dolžnika, ki je fizična oseba, ni treba, da bi vsebovala podatek iz 4. točke tretjega odstavka tega člena, temveč ta podatek pridobi sodišče po uradni dolžnosti iz centralnega registra prebivalstva oziroma davčnega registra.

(5) Za identifikacijske podatke o zapustniku se pri stečaju zapuščine smiselno uporabljata tretji in četrti odstavek tega člena.

(6) Za identifikacijske podatke o upniku se smiselno uporabljajo prvi odstavek, 1. in 2. točka drugega odstavka ter 1. in 2. točka tretjega odstavka tega člena.

(7) Identifikacijski podatki o dolžniku in drugi podatki o postopku zaradi insolventnosti se vodijo po 122.a členu in objavljajo po 122. členu tega zakona:

1. zaradi varnosti pravnega prometa in

2. da se upnikom omogoči popolna identifikacija dolžnika zaradi pravočasne prijave terjatev v postopku zaradi insolventnosti in uresničevanja drugih pravic v tem postopku.

18. člen

(ožje povezana oseba)

Ožje povezana oseba posamezne osebe je:

1. njen zakonec ali oseba, s katero živi v življenjski skupnosti, ki ima po zakonu enake premoženjske posledice kot zakonska zveza, ali oseba, s katero živi v istospolni partnerski skupnosti po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti,

2. otrok ali posvojenec te osebe ali osebe iz 1. točke tega člena, ki nima polne poslovne sposobnosti,

3. polnoletni otrok ali posvojenec,

4. starši ali posvojitelji,

5. bratje in sestre,

6. oseba, ki z njo živi v skupnem gospodinjstvu,

7. druga oseba, ki nima polne poslovne sposobnosti in ji je dodeljena v skrbništvo.

19. člen

(ločitvena pravica; ločitveni upnik)

(1) Ločitvena pravica je pravica upnika do plačila njegove terjatve iz določenega premoženja insolventnega dolžnika pred plačilom terjatev drugih upnikov tega dolžnika iz tega premoženja.

(2) Ločitveni upnik je upnik, ki v postopku zaradi insolventnosti uveljavlja terjatev, zavarovano z ločitveno pravico.

20. člen

(nedenarna, zavarovana in nezavarovana terjatev)

(1) Terjatev je pravica upnika od dolžnika zahtevati, da opravi izpolnitveno ravnanje, katerega predmet je dajatev, storitev, opustitev ali dopustitev.

(2) Nedenarna terjatev je terjatev upnika od dolžnika zahtevati izpolnitev nedenarne dajatve ali izvedbo storitve.

(3) Zavarovana terjatev je terjatev upnika, ki je zavarovana z ločitveno pravico.

(4) Nezavarovana terjatev je terjatev upnika, ki ni zavarovana z ločitveno pravico.

(5) Kot nezavarovana terjatev se obravnava tudi tisti del zneska terjatve ločitvenega upnika, za katerega znesek terjatve presega vrednost premoženja, ki je predmet ločitvene pravice.

20.a člen

(finančna in poslovna terjatev)

(1) Finančna terjatev je terjatev do dolžnika, ki je nastala na podlagi:

1. kreditne pogodbe, pogodbe o izdaji bančne garancije ali drugega posla enakih značilnosti, ki ga je dolžnik sklenil z banko, finančno institucijo ali drugo finančno družbo,

2. pogodbe o finančnem leasingu ali drugega posla enakih značilnosti, ki ga je dolžnik sklenil z banko, finančno institucijo ali drugo finančno družbo,

3. posojilne pogodbe ali drugega posla enakih značilnosti, ki ga je dolžnik sklenil z osebo nefinančnega sektorja,

4. poroštva ali drugega posla enakih značilnosti, ki ga je prevzel dolžnik za finančno terjatev do druge osebe,

5. izvedenega finančnega instrumenta, katerega izdajatelj je dolžnik.

(2) Poslovna terjatev do dolžnika je vsaka terjatev do dolžnika, razen finančne terjatve.

(3) Izrazi banka, hranilnica, finančna družba, finančna institucija in oseba nefinančnega sektorja, uporabljeni v prvem odstavku tega člena, imajo enak pomen kakor v zakonu, ki ureja bančništvo.

21. člen

(prednostne, podrejene in navadne terjatve)

(1) Prednostne terjatve so naslednje nezavarovane terjatve:

1. plače in nadomestila plač za zadnjih šest mesecev pred začetkom postopka zaradi insolventnosti,

2. odškodnine za poškodbe, ki so povezane z delom pri dolžniku, in poklicne bolezni,

3. neizplačane odpravnine za prenehanje delovnega razmerja pred začetkom stečajnega postopka, ki zaposlenim pripadajo po zakonu, ki ureja delovna razmerja, vendar največ v višini odpravnine, določene za delavca, ki mu delodajalec odpove pogodbo o zaposlitvi iz poslovnih razlogov,

4. plače in nadomestila plač delavcem, katerih delo zaradi začetka stečajnega postopka postane nepotrebno, za obdobje od začetka stečajnega postopka do poteka odpovednega roka,

5. odpravnine delavcem, ki jim je upravitelj odpovedal pogodbo o zaposlitvi, ker je njihovo delo zaradi začetka stečajnega postopka ali med postopkom postalo nepotrebno,

6. davki in prispevki, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati z izplačili iz 1., 3., 4. in 5. točke tega odstavka,

7. nadomestilo za neizrabljen letni dopust za tekoče koledarsko leto,

8. terjatev iz naslova kreditov, danih na podlagi zakona, ki ureja pomoč za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb in zadrug v težavah, in poroštev, danih za te kredite.

(Avtentična razlaga 1. točke prvega odstavka 21. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ORZFPPIPP21-1 določa:

"1. točko prvega odstavka 21. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 126/07, 40/09, 52/09, 52/10, 106/10 – ORZFPPIPP21 in 26/11) je treba razumeti tako, da se štejejo kot prednostne terjatve v postopku zaradi insolventnosti med plače in nadomestila plač za zadnje tri mesece pred začetkom postopka tudi denarna povračila (odškodnine) namesto odpovednega roka za prenehanje delovnega razmerja, dogovorjena med delodajalcem in delavci po zakonu, ki ureja delovna razmerja in sicer v sorazmernem delu, glede na čas od sklenitve dogovora do začetka postopka zaradi insolventnosti.")

(Avtentična razlaga 3. točke prvega odstavka 21. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ORZFPPIPP21) določa:

"3. točko prvega odstavka 21. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 126/07, 40/09, 59/09 in 52/10) je treba razumeti tako, da se tudi v postopku prisilne poravnave štejejo za prednostne terjatve neizplačane odpravnine za prenehanje delovnega razmerja, ki so nastale pred začetkom postopka prisilne poravnave, in ki zaposlenim pripadajo po zakonu, ki ureja delovna razmerja, vendar največ v višini odpravnine, določene za delavca, ki mu delodajalec odpove pogodbo o zaposlitvi iz poslovnih razlogov.")

(2) V postopkih zaradi insolventnosti so prednostne terjatve tudi nezavarovane terjatve za plačilo prispevkov, ki so nastale pred začetkom postopka zaradi insolventnosti.

(3) Podrejene terjatve so nezavarovane terjatve, ki se na podlagi pravnega razmerja med dolžnikom in upnikom, če postane dolžnik insolventen, plačajo šele po plačilu drugih nezavarovanih terjatev do dolžnika.

(4) Navadne terjatve so nezavarovane terjatve, ki niso niti prednostne niti podrejene terjatve.

22. člen

(izločitvena pravica; izločitveni upnik)

(1) Izločitvena pravica je:

1. pravica lastnika oziroma lastnice (v nadaljnjem besedilu: lastnik) premične stvari od insolventnega dolžnika zahtevati, da mu izroči premično stvar, ki je v posesti insolventnega dolžnika,

2. pravica osebe, ki je s priposestvovanjem ali na drug izviren način pridobila lastninsko pravico na nepremičnini, pri kateri je kot lastnik vpisan insolventni dolžnik, od insolventnega dolžnika zahtevati, da prizna njeno lastninsko pravico na nepremičnini,

3. pravica osebe, za račun katere insolventni dolžnik kot fiduciar na podlagi prenosa lastninske pravice v zavarovanje ali drugega mandatnega pravnega razmerja uresničuje lastninsko pravico na stvari ali pravice zakonitega imetnika oziroma imetnice (v nadaljnjem besedilu: imetnik) drugega premoženja, od insolventnega dolžnika zahtevati, da izvede razpolagalni pravni posel in druga pravna dejanja, potrebna za prenos te pravice v dobro te osebe in

4. pravica lastnika blaga državnih blagovnih rezerv od insolventnega dolžnika zahtevati, da mu izroči blago državnih blagovnih rezerv, ki je v posesti, hrambi ali uporabi insolventnega dolžnika.

(2) Izločitveni upnik je upnik, ki v postopku zaradi insolventnosti uveljavlja izločitveno pravico proti insolventnemu dolžniku.

23. člen

(vodilna in predpisana obrestna mera)

(1) Vodilna obrestna mera je obrestna mera, ki jo za posamezno šestmesečno obdobje uporablja Evropska centralna banka za postopke glavnega refinanciranja, ki jih je opravila pred prvim koledarskim dnem tega šestmesečnega obdobja.

(2) Predpisana obrestna mera je obrestna mera zamudnih obresti, določena z zakonom.

24. člen

(dvostranska pogodba in vzajemno neizpolnjena dvostranska pogodba)

(1) Dvostranska pogodba je pogodba, pri kateri je vsaka pogodbena stranka kot dolžnik zavezana opraviti svoje izpolnitveno ravnanje in hkrati kot upnik upravičena od druge stranke zahtevati, da opravi svoje nasprotno izpolnitveno ravnanje.

(2) Vzajemno neizpolnjena dvostranska pogodba je dvostranska pogodba:

1. ki je bila sklenjena pred začetkom postopka zaradi insolventnosti in

2. pri kateri do začetka postopka zaradi insolventnosti:

– niti insolventni dolžnik niti nasprotna pogodbena stranka nista izpolnila svoje obveznosti glede izpolnitvenega ravnanja na podlagi te pogodbe ali

– nobeden od njiju teh obveznosti ni izpolnil v celoti.

24.a člen

(kvalificirana finančna pogodba in dogovor o izravnavi)

(1) Kvalificirana finančna pogodba je pogodba, katere predmet so finančni instrumenti po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, in izvedeni finančni instrumenti v zvezi z blagom ali emisijskimi pravicami kot osnovnim instrumentom, ki se lahko poravnajo s prenosom osnovnega instrumenta.

(2) Dogovor o izravnavi je:

1. pogodbeni dogovor strank, vključen v posamezni kvalificirani finančni pogodbi ali sklenjen kot okvirni dogovor v zvezi z določenimi vrstami kvalificiranih finančnih pogodb, ki jih bosta sklepali stranki dogovora, in

2. ki vsebuje naslednja pravila, ki se uporabljajo, če pogodbena stranka postane insolventna ali nastane drug položaj, ki po dogovoru o izravnavi ali po kvalificirani finančni pogodbi pomeni kršitev obveznosti pogodbene stranke (v nadaljnjem besedilu: položaj kršitve):

– pravilo, da z nastankom položaja kršitve kvalificirana finančna pogodba velja za razvezano ali da z nastankom tega položaja druga pogodbena stranka pridobi pravico odstopiti od te pogodbe ali da z nastankom tega položaja zapadejo vse obveznosti pogodbenih strank,

– pravila o izračunu izravnalne, tržne, likvidacijske ali nadomestitvene denarne vrednosti medsebojnih obveznosti pogodbenih strank ob prenehanju pogodbe ali predčasne dospelosti v skladu s pogodbenim pravilom iz prve alineje te točke,

– pravila o pretvorbi zneskov, na katere se glasijo obveznosti iz druge alineje te točke, v isto valuto, če so izraženi v različnih valutah, in

– pravila o določitvi neto stanja denarne obveznosti pogodbene stranke in denarne terjatve druge pogodbene stranke po izravnavi denarnih zneskov, na katere se glasijo obveznosti pogodbenih strank, ovrednotenih po drugi alineji in preračunanih po tretji alineji te točke.

24.b člen

(druga kvalificirana pogodba)

(1) Druga kvalificirana pogodba je posamezna ali okvirna odplačna pogodba, katere predmet je trgovanje z električno energijo ali drugimi energenti, in pri kateri je dogovor o izravnavi iz drugega odstavka 24.a člena tega zakona običajen za tako vrsto trgovanja.

(2) Za pogodbe iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo pravila tega zakona, ki veljajo za kvalificirane finančne pogodbe in dogovor o izravnavi.

25. člen

(pooblaščeni ocenjevalec)

(1) Pooblaščeni ocenjevalec oziroma ocenjevalka (v nadaljnjem besedilu ocenjevalec) vrednosti podjetja je fizična oseba, ki ima dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje.

(2) Pooblaščeni ocenjevalec vrednosti strojev in opreme ali nepremičnin je:

1. fizična oseba, ki ima dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti strojev in opreme ali nepremičnin v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje, oziroma

2. fizična oseba, ki je imenovana za sodnega cenilca za ocenjevanje vrednosti strojev in opreme ali nepremičnin v skladu z zakonom, ki ureja sodišča.

26. člen

(agencija)

Agencija je Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

2. poglavje: FINANČNO POSLOVANJE DRUŽB IN DRUGIH PRAVNIH OSEB

Oddelek 2.1: **Temeljna pravila o finančnem poslovanju**

27. člen

(uporaba 2. poglavja)

(1) 2. poglavje tega zakona se uporablja za gospodarske družbe (v nadaljnjem besedilu: družba), smiselno pa tudi za podjetnika, zavod, javni zavod, zadrugo in javni sklad.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se 2. poglavje tega zakona ne uporablja za banke, zavarovalnice, borznoposredniške družbe in družbe za upravljanje.

(3) Pri delniški družbi z enotirnim sistemom upravljanja se pravila o nadzornem svetu, določena v 2. poglavju tega zakona, smiselno uporabljajo za njen upravni odbor ali njegove člane.

(4) Pravila o skupščini in o izvedbi povečanja osnovnega kapitala družbe, določena v 2. poglavju tega zakona in drugih določbah tega zakona, ki se sklicujejo na določbe 2. poglavja tega zakona, se smiselno uporabljajo:

1. pri zadrugi: za njen občni zbor in za izvedbo povečanja zneska ali števila obveznih deležev,

2. pri drugi pravni osebi: za njen organ, ki je pristojen odločati o vplačilu novih ali dodatnih deležev, in za izvedbo teh vplačil.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za podjetnika ali pravno osebo:

1. ki nima organa nadzora: ne uporabljajo pravila o nadzornem svetu,

2. nad katero ni dovoljeno začeti prisilne poravnave: ne uporabljajo pravila o prisilni poravnavi.

(6) 2. poglavje tega zakona se smiselno in ob upoštevanju ureditve v zakonu, ki ureja izvrševanje proračuna, uporablja tudi za finančno poslovanje proračunskih uporabnikov.

(7) Minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, predpiše podrobnejša pravila o finančnem poslovanju proračunskih uporabnikov.

28. člen

(temeljne obveznosti poslovodstva)

(1) Poslovodstvo mora zagotoviti, da družba posluje v skladu s tem zakonom in pravili poslovnofinančne stroke.

(2) Poslovodstvo mora pri vodenju poslov družbe ravnati s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in si pri tem prizadevati, da je družba vedno kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobna.

(3) Člani poslovodstva so solidarno odgovorni družbi za škodo, ki nastane zaradi kršitve njihovih obveznosti, določenih v 2. poglavju tega zakona.

(4) Člani poslovodstva so prosti odškodninske odgovornosti iz tretjega odstavka tega člena, če dokažejo, da so pri izpolnjevanju svojih obveznosti ravnali s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij.

29. člen

(temeljne obveznosti članov nadzornega sveta)

(1) Nadzorni svet mora pri izvajanju svojih pristojnosti in odgovornosti za opravljanje nadzora nad vodenjem poslov družbe redno preverjati:

1. ali je družba kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobna in

2. ali poslovodstvo ravna v skladu s pravili iz 2. poglavja tega zakona.

(2) Člani nadzornega sveta so solidarno odgovorni družbi za škodo, ki jo je imela zaradi kršitve njihovih obveznosti iz 2. poglavja tega zakona.

(3) Člani nadzornega sveta so prosti odškodninske odgovornosti iz drugega odstavka tega člena, če dokažejo, da so pri izpolnjevanju svojih obveznosti ravnali s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij.

30. člen

(upravljanje tveganj)

(1) Upravljanje tveganj zajema ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje in spremljanje tveganj, vključno s poročanjem o tveganjih, ki jim je ali bi jim lahko bila družba izpostavljena pri svojem poslovanju.

(2) Poslovodstvo mora zagotoviti, da družba redno izvaja ukrepe upravljanja tveganj iz 31. in 32. člena tega zakona ter druge ukrepe upravljanja tveganj, ki so po pravilih poslovnofinančne stroke potrebni in primerni glede na vrsto in obseg poslov, ki jih družba opravlja.

(3) Poslovodstvo mora pri izpolnjevanju svojih obveznosti iz drugega odstavka tega člena upoštevati vsa tveganja, ki jim je ali bi jim lahko bila družba izpostavljena pri svojem poslovanju in vključujejo zlasti kreditno tveganje, tržno tveganje, operativno tveganje in likvidnostno tveganje.

(4) Kreditno tveganje je tveganje nastanka izgube zaradi neizpolnitve obveznosti dolžnika do družbe.

(5) Tržno tveganje je tveganje nastanka izgub zaradi spremembe cen blaga, valut ali finančnih instrumentov ali spremembe obrestnih mer.

(6) Operativno tveganje je tveganje nastanka izgube skupaj s pravnim tveganjem zaradi:

1. neustreznosti ali nepravilnega izvajanja notranjih postopkov,

2. drugega nepravilnega ravnanja ljudi, ki spadajo v notranje poslovno področje družbe,

3. neustreznosti ali nepravilnega delovanja sistemov, ki spadajo v notranjo poslovno področje družbe, ali

4. zunanjih dogodkov ali dejanj.

(7) Likvidnostno tveganje je tveganje nastanka izgube zaradi kratkoročne plačilne nesposobnosti.

31. člen

(upravljanje likvidnostnega tveganja)

(1) Družba mora gospodariti z viri in naložbami tako, da je v vsakem trenutku sposobna izpolniti vse svoje zapadle obveznosti.

(2) Družba mora za upravljanje likvidnostnega tveganja oblikovati in izvajati politiko rednega upravljanja likvidnosti, ki jo potrdi poslovodstvo in vključuje:

1. načrtovanje pričakovanih znanih in morebitnih denarnih odtokov in zadostnih denarnih pritokov zanje ob upoštevanju normalnega poteka poslovanja in morebitnih položajev likvidnostnih kriz,

2. redno spremljanje in upravljanje likvidnosti,

3. opredelitev ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov za nastanek nelikvidnosti in opredelitev drugih možnosti zanje.

32. člen

(spremljanje in zagotavljanje kapitalske ustreznosti)

(1) Družba mora zagotoviti, da vedno razpolaga z dovolj dolgoročnih virov financiranja glede na obseg in vrste poslov, ki jih opravlja, ter tveganja, ki jim je izpostavljena pri njihovem opravljanju.

(2) Poslovodstvo mora redno spremljati in preverjati, ali družba dosega kapitalsko ustreznost.

Oddelek 2.2: **Obveznosti družbe ter njenega poslovodstva in nadzornega sveta pri nastanku insolventnosti**

Pododdelek 2.2.1: *Splošna pravila o obveznostih*

33. člen

(uporaba oddelka 2.2)

Pri uporabi pravil iz oddelka 2.2 tega zakona o obveznostih družbe in poslovodstva velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da je družba postala insolventna takrat, ko bi tak položaj družbe lahko ugotovilo poslovodstvo, če bi člani poslovodstva ravnali s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij.

34. člen

(obveznost enakega obravnavanja upnikov)

(1) Če družba postane insolventna, ne sme opravljati nobenih plačil ali prevzemati novih obveznosti, razen tistih, ki so nujne za redno poslovanje družbe.

(2) Velja, da so za redno poslovanje družbe nujna zlasti plačila:

1. terjatev upnikov do družbe, ki so v postopku zaradi insolventnosti prednostne terjatve po prvem odstavku 21. člena tega zakona,

2. tekočih stroškov rednega poslovanja družbe (elektrika, voda in podobno),

3. tekočih dobav blaga ali storitev, potrebnih za redno poslovanje družbe,

4. davka na dodano vrednost, trošarin in drugih davkov in prispevkov, ki jih mora dolžnik obračunati in plačati v skladu s predpisi.

(3) Po tem, ko družba postane insolventna, poslovodstvo ali drugi organi družbe ne smejo opraviti nobenega dejanja, zaradi katerega bi bili upniki, ki so v razmerju do družbe v enakem položaju, neenako obravnavani.

(4) Za dejanje, ki je prepovedano po tretjem odstavku tega člena, velja zlasti:

1. preusmeritev poslovanja ali finančnih tokov na drugo pravno ali fizično osebo,

2. pravna dejanja, ki bi bila ob stečajnem postopku izpodbojna po 271. členu tega zakona.

(5) Prepovedi iz prvega in tretjega odstavka tega člena trajajo:

1. če mora poslovodstvo po prvem odstavku 38. člena tega zakona vložiti predlog za začetek stečajnega postopka: do začetka tega postopka,

2. če mora poslovodstvo po prvem odstavku 39. člena tega zakona vložiti predlog za začetek postopka prisilne poravnave: do začetka tega postopka ali

3. če se finančno prestrukturiranje izvede zunaj postopka prisilne poravnave: do izvedbe vseh ukrepov finančnega prestrukturiranja in izpolnitve vseh zapadlih obveznosti družbe do upnikov.

(6) Če se finančno prestrukturiranje izvede zunaj postopka prisilne poravnave, sme družba poleg dejanj iz prvega odstavka tega člena opraviti tudi pravne posle, določene v poročilu poslovodstva o ukrepih finančnega prestrukturiranja iz 35. člena tega zakona.

35. člen

(poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja)

(1) Če družba postane insolventna, mora poslovodstvo v enem mesecu po nastanku insolventnosti nadzornemu svetu predložiti poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja.

(2) Poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja mora vsebovati:

1. opis finančnega položaja družbe,

2. analizo vzrokov za insolventnost in

3. mnenje poslovodstva, ali obstaja najmanj 50-odstotna verjetnost, da bo mogoče uspešno izvesti finančno prestrukturiranje družbe tako, da bi družba znova postala kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobna.

(3) Če je mnenje poslovodstva iz 3. točke drugega odstavka tega člena pritrdilno, mora poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja vsebovati tudi:

1. analizo ukrepov finančnega prestrukturiranja, potrebnih za odpravo vzrokov za insolventnost družbe in zagotovitev, da bi družba znova postala kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobna,

2. opis ukrepov finančnega prestrukturiranja, ki jih bo v mejah svojih pristojnosti izvedlo poslovodstvo (na primer vpoklic nevplačanih vložkov v osnovni kapital, izvedba povečanja osnovnega kapitala z novimi vložki na podlagi odobrenega kapitala, prodaja poslovno nepotrebnega premoženja), in rokov, v katerih jih bo izvedlo,

3. če po presoji poslovodstva z ukrepi iz 2. točke tega odstavka vzrokov insolventnosti ne bo mogoče v celoti odpraviti, tudi: opis ukrepov finančnega prestrukturiranja, o katerih je pristojna odločati skupščina (na primer redno povečanje osnovnega kapitala z novimi vložki) in rokov, v katerih jih je treba opraviti,

4. mnenje poslovodstva, ali obstaja najmanj 50-odstotna verjetnost, da bo mogoče uspešno izvesti prisilno poravnavo:

– če skupščina ne bi sprejela ukrepov iz 3. točke tega odstavka ali

– če izvedba povečanja osnovnega kapitala iz 2. ali 3. točke tega odstavka ne bi bila uspešna (na primer, ker novi vložki na podlagi povečanja osnovnega kapitala družbe ne bi bili vplačani).

(4) Če je mnenje poslovodstva iz 4. točke tretjega odstavka tega člena pritrdilno, mora poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja vsebovati tudi opis predloga prisilne poravnave z vsebino iz 143. ali 144. člena tega zakona, ki bi bila po presoji poslovodstva sprejemljiva za upnike in bi zagotovila, da bo družba znova postala kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobna.

(5) Nadzorni svet mora dati mnenje o poročilu o ukrepih finančnega prestrukturiranja v petih delovnih dneh po prejemu tega poročila.

(6) Mnenje iz petega odstavka tega člena mora vključevati presojo nadzornega sveta:

1. ali je družba insolventna in

2. o potrebnosti in ustreznosti ukrepov iz 2. in 3. točke tretjega odstavka tega člena.

36. člen

(sklic skupščine)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je v skladu s poročilom o ukrepih finančnega prestrukturiranja

treba opraviti povečanje osnovnega kapitala družbe z novimi denarnimi vložki, o katerem mora odločiti skupščina.

(2) Ne glede na prvi odstavek 297. člena ZGD-1 je treba sklicati skupščino, ki bo odločala o povečanju osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena, vsaj 15 dni pred dnem zasedanja skupščine.

(3) Poslovodstvo mora objaviti sklic skupščine, ki bo odločala o povečanju osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena, v treh delovnih dneh po poteku roka iz petega odstavka 35. člena tega zakona za dan, ki ni poznejši od enega meseca po poteku tega roka.

(4) Drugi in tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi, če se hkrati s povečanjem osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena izvede poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja nepokrite izgube.

(5) Če je v skladu s poročilom o ukrepih finančnega prestrukturiranja družba kapitalsko neustrezna, ni pa še nastal položaj prezadolženosti ali trajnejše nelikvidnosti, lahko vsak družbenik ali član nadzornega sveta da nasprotni predlog k predlogu sklepa iz prvega odstavka tega člena, za sprejetje sklepa o prenehanju družbe in začetku likvidacije iz prvega odstavka 403. člena ZGD-1.

37. člen

(vpis in vplačilo novih delnic)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je v skladu s poročilom o ukrepih finančnega prestrukturiranja treba opraviti povečanje osnovnega kapitala družbe z novimi denarnimi vložki.

(2) Poslovodstvo mora objaviti poziv za vpis in vplačilo delnic na podlagi povečanja osnovnega kapitala z vložki v treh delovnih dneh.

(3) Rok iz drugega odstavka tega člena teče:

1. pri povečanju na podlagi odobrenega kapitala: od poteka roka iz prvega odstavka 35. člena tega zakona,

2. pri povečanju na podlagi sklepa skupščine iz prvega odstavka 36. člena tega zakona: od konca zasedanja, na katerem je skupščina sprejela tak sklep.

(4) Če prednostna pravica do vpisa novih delnic ni izključena, je ne glede na drugi stavek prvega odstavka 337. člena ZGD-1 rok za uveljavitev te pravice osem dni.

(5) Rok za vpis in vplačilo delnic ne sme biti daljši od 15 dni po objavi poziva za vpis in vplačilo delnic.

38. člen

(obveznost poslovodstva vložiti predlog za začetek stečajnega postopka)

(1) Poslovodstvo mora v treh delovnih dneh vložiti popoln predlog za začetek stečajnega postopka:

1. če je mnenje poslovodstva iz 3. točke drugega odstavka 35. člena tega zakona odklonilno ali

2. če je mnenje poslovodstva iz 4. točke tretjega odstavka 35. člena tega zakona odklonilno in če:

– skupščina ne sprejme sklepa iz prvega odstavka 36. člena tega zakona ali

– v roku za vpis in vplačilo delnic niso vpisane in vplačane vse delnice, ki so predmet povečanja osnovnega kapitala iz prvega odstavka 37. člena tega zakona.

(2) Rok iz prvega odstavka tega člena teče:

1. v primeru iz 1. točke prvega odstavka tega člena: od poteka roka iz prvega odstavka 35. člena tega zakona,

2. v primeru iz prve alineje 2. točke prvega odstavka tega člena: od konca zasedanja skupščine, ki je odločala o povečanju osnovnega kapitala,

3. v primeru iz druge alineje 2. točke prvega odstavka tega člena: od poteka roka iz petega odstavka 37. člena tega zakona.

Pododdelek 2.2.2: *Posebna pravila o obveznostih pri prisilni poravnavi*

39. člen

(obveznosti poslovodstva glede postopka prisilne poravnave)

(1) Če je mnenje poslovodstva iz 4. točke tretjega odstavka 35. člena tega zakona pritrdilno in če skupščina ne sprejme sklepa iz prvega odstavka 36. člena tega zakona ali v roku za vpis in vplačilo delnic niso vpisane in vplačane vse delnice, ki so predmet povečanja osnovnega kapitala iz prvega odstavka 37. člena tega zakona, mora poslovodstvo vložiti popoln predlog za prisilno poravnavo v treh mesecih po nastanku insolventnosti.

(2) Poslovodstvo mora zagotoviti, da družba med postopkom prisilne poravnave pravočasno ravna v skladu z zapovedmi in ne krši prepovedi, določenih v 4. poglavju tega zakona.

40. člen

(obveznosti poslovodstva po potrditvi prisilne poravnave)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je prisilna poravnava pravnomočno potrjena in dokler dolžnik ne plača terjatev vseh upnikov, za katere učinkuje prisilna poravnava, v deležu in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi.

(2) Poslovodstvo mora zagotoviti, da se izvedejo vsi ukrepi finančnega prestrukturiranja, določeni v načrtu finančnega prestrukturiranja, na podlagi katerega so upniki odločali o sprejetju prisilne poravnave, v rokih, določenih za njihovo izvedbo v tem načrtu.

(3) Tudi po potrditvi prisilne poravnave poslovodstvo ali drugi organi družbe ne smejo opraviti nobenega dejanja, zaradi katerega bi bili upniki, ki so v razmerju do družbe v enakem položaju, neenako obravnavani.

(4) Za dejanje, ki je prepovedano po tretjem odstavku tega člena, velja zlasti:

1. preusmeritev poslovanja ali finančnih tokov na drugo pravno ali fizično osebo, razen če je v načrtu finančnega prestrukturiranja določeno, da bo družba del poslovanja prenesla na drugo pravno osebo, ki ima položaj osebe, odvisne od družbe,

2. plačilo terjatev nekaterih upnikov v višjem deležu od deleža, določenega v potrjeni prisilni poravnavi, ali pred potekom rokov za plačilo, določenih v potrjeni prisilni poravnavi.

(5) Poslovodstvo mora za vsako koledarsko trimesečje sestaviti poročilo o izvajanju ukrepov finančnega prestrukturiranja, ki mora za obdobje, na katero se nanaša, vsebovati:

1. opis ukrepov finančnega prestrukturiranja, ki so bili izvedeni, in njihovih učinkov za dolžnikovo kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobnost,

2. skupni znesek plačil terjatev upnikov, za katere učinkuje prisilna poravnava, in delež, v katerem so bile te terjatve plačane,

3. trimesečno bilanco stanja, izkaz poslovnega izida in izkaz denarnih tokov,

4. izjavo poslovodstva, da dolžnik ni opravil nobenega dejanja, zaradi katerega bi bili upniki, ki so v razmerju do družbe v enakem položaju, neenako obravnavani.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena mora poslovodstvo prvo poročilo sestaviti za obdobje od konca obdobja zadnjega rednega poročila, ki ga je predložilo med postopkom prisilne poravnave po 168. členu tega zakona, do zadnjega dne koledarskega trimesečja, v katerem je postal pravnomočen sklep o potrditvi prisilne poravnave.

(7) Poslovodstvo mora poročilo iz petega odstavka tega člena predložiti sodišču, ki je odločalo o potrditvi prisilne poravnave, v 45 dneh po poteku obdobja, na katero se nanaša.

(8) Sodišče mora objaviti poročilo iz petega odstavka tega člena po 122. členu tega zakona v treh delovnih dneh po prejemu.

(9) Če dolžnik v roku iz sedmega odstavka tega člena sodišču ne predloži poročila, sestavljenega v skladu s petim odstavkom tega člena, velja, da je dolžnik insolventen.

(10) Dolžnik lahko domnevo iz devetega odstavka tega člena izpodbija samo, če hkrati z ugovorom proti upnikovemu predlogu za začetek stečajnega postopka predloži poročilo, sestavljeno v skladu s petim odstavkom tega člena, za vsa trimesečja, za katera te obveznosti ni izpolnil.

(11) Če upnik predlaga začetek stečajnega postopka na podlagi domneve iz devetega odstavka tega člena in dolžnik ob vložitvi ugovora ne ravna v skladu z desetim odstavkom tega člena, sodišče dolžnikov ugovor zavrže kot nedovoljen.

41. člen

(računovodska obravnava učinkov potrjene prisilne poravnave)

(1) V izkazu poslovnega izida družbe se ne pripoznajo prihodki zaradi prenehanja obveznosti družbe na podlagi:

1. prenehanja terjatev, ki so jih upniki prenesli na družbo v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona, ali

2. zmanjšanja terjatev v skladu s potrjeno prisilno poravnavo.

(2) Družba mora v breme zneska njenih obveznosti iz prvega odstavka tega člena pokriti preneseno izgubo in za morebitne razliko do celotnega zneska teh obveznosti oblikovati kapitalske rezerve.

(3) Družba, ki je oblikovala kapitalske rezerve po drugem odstavku tega člena, ne sme izvesti rednega zmanjšanja osnovnega kapitala prej kot v desetih letih po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave in tudi ne pred potekom roka za izpolnitve vseh obveznosti po potrjeni prisilni poravnavi.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi, če družba zunaj postopka prisilne poravnave izvede finančno prestrukturiranje na podlagi poročila o ukrepih finančnega prestrukturiranja iz 35. člena tega zakona tako, da sklene zunajsodno poravnavo, po kateri se njene obveznosti zmanjšajo zaradi delnega odpusta dolga, na katerega upniki pristanejo s to poravnavo, če taka zunajsodna poravnava učinkuje za najmanj 6/10 vsote vseh terjatev upnikov do družbe.

Pododdelek 2.2.3: *Odškodninska odgovornost članov poslovodstva in nadzornega sveta družbe do upnikov*

42. člen

(odškodninska odgovornost članov poslovodstva)

(1) Poslovodstvo je upnikom odgovorno za škodo, ki so jo imeli, ker v stečajnem postopku niso dosegli polnega plačila, če je bil nad družbo začet stečajni postopek in če poslovodstvo pred začetkom stečajnega postopka:

1. ni pravočasno opravilo dejanj iz 35. do 39. člena tega zakona ali

2. je ravnalo v nasprotju s prepovedmi iz 34. člena tega zakona.

(2) Če poslovodstvo ne dokaže drugače, velja, da je imel upnik zaradi opustitev ali dejanj poslovodstva iz prvega odstavka tega člena škodo, ki je enaka razliki med celotnim zneskom njegove terjatve in zneskom, do katerega je bila ta terjatev plačana v stečajnem postopku.

(3) Če ima poslovodstvo dva ali več članov, so vsi člani upnikom solidarno odgovorni za škodo iz prvega odstavka tega člena.

(4) Člani poslovodstva so v celoti ali delno prosti odškodninske odgovornosti za škodo iz prvega odstavka tega člena, če dokažejo, da je celotna škoda ali del škode nastal zaradi dogodkov ali ravnanja drugih oseb, ki jih poslovodstvo, čeprav je ravnalo v skladu s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij, ni moglo niti preprečiti niti odvrniti ali omejiti njihovih škodljivih posledic.

(5) Posamezen član poslovodstva je prost odškodninske odgovornosti za škodo iz prvega odstavka tega člena, če dokaže enega od naslednjih oprostilnih razlogov:

1. da dejanj, določenih v 35. do 39. členu tega zakona, ni mogel opraviti samostojno, in:

– je na seji poslovodstva predlagal, da se opravijo, a so drugi člani poslovodstva temu nasprotovali, ali

– član poslovodstva, ki je bil v notranjem razmerju med člani poslovodstva odgovoren za finančno poslovanje družbe, ni pravočasno pripravil ustreznih strokovnih podlag,

ali

2. da za kršitev prepovedi iz 34. člena tega zakona ni vedel ali jih ni mogel preprečiti, čeprav je ravnal v skladu s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij.

43. člen

(odškodninska odgovornost članov nadzornega sveta)

(1) Člani nadzornega sveta so upnikom solidarno odgovorni za škodo, ki so jo imeli, ker v stečajnem postopku niso dosegli polnega plačila, če je bil nad družbo začet stečajni postopek in če obstaja eden od naslednjih pogojev:

1. če je poslovodstvo v zadnjih dveh letih pred začetkom stečajnega postopka na podlagi poročila o ukrepih finančnega prestrukturiranja predlagalo skupščini sprejetje sklepa o povečanju osnovnega kapitala z vložki in:

– je nadzorni svet o poročilu o ukrepih finančnega prestrukturiranja dal mnenje iz petega odstavka 35. člena tega zakona, v katerem je presodil, da družba ni insolventna in povečanje osnovnega kapitala ni potrebno, ter

– je skupščina zavrnila sprejetje sklepa o povečanju osnovnega kapitala,

2. če od poslovodstva niso zahtevali poročil po drugem in četrtem odstavku 272. člena ZGD-1, čeprav bi jih morali zahtevati po pravilih poslovnofinančne stroke ali stroke upravljanja podjetij,

3. če bi na podlagi letnega poročila ali drugih poročil poslovodstva lahko ugotovili, če bi ravnali s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij, da je družba postala insolventna, pa niso z ukrepi, ki so v njihovi pristojnosti, zagotovili, da poslovodstvo pravočasno opravi dejanja iz 35. do 39. člena tega zakona, ali preprečili dejanja v nasprotju s prepovedmi iz 34. člena tega zakona.

(2) Za vzročno zvezo med dejanji ali opustitvami članov nadzornega sveta in škodo se smiselno uporablja drugi odstavek 42. člena tega zakona.

(3) Za oprostitev odgovornosti članov nadzornega sveta se smiselno uporabljata četrti in peti odstavek 42. člena tega zakona.

44. člen

(omejitev, izključitev in uveljavitev odškodninske odgovornosti)

(1) Posamezen član poslovodstva ali nadzornega sveta je odgovoren upnikom za škodo iz prvega odstavka 42. člena ali prvega odstavka 43. člena tega zakona do višine dvakratnega skupnega zneska vseh njegovih prejemkov za opravljanje funkcije člana poslovodstva ali nadzornega sveta v letu, v katerem je bilo izvedeno ali opuščeno dejanje iz prvega odstavka 42. člena ali prvega odstavka 43. člena tega zakona, vendar pri članih poslovodstva ne manj kot:

1. pri veliki družbi 150.000 eurov,

2. pri srednji družbi 50.000 eurov in

3. pri majhni družbi ali drugi pravni osebi 20.000 eurov.

(2) Odškodninska odgovornost po prvem odstavku tega člena se ne omeji, če je bilo dejanje izvedeno ali opuščeno namenoma ali iz hude malomarnosti.

(3) Odškodninske odgovornosti po 42. ali 43. členu tega zakona ni mogoče izključiti niti je omejiti v nasprotju s prvim in drugim odstavkom tega člena.

(4) Ureditev odškodninske odgovornosti v pododdelku 2.2.3 tega zakona ne izključuje odškodninske odgovornosti članov poslovodstva in nadzornega sveta po drugih zakonih.

(5) Odškodninski zahtevek po 42. in 43. členu tega zakona:

1. se uveljavlja za račun vseh upnikov, ki imajo pravico do plačila svojih terjatev v stečajnem postopku nad družbo, tako, da mora odgovorna oseba odškodnino plačati družbi kot stečajnemu dolžniku.

2. je upravičen uveljavljati:

– stečajni upravitelj v imenu družbe kot stečajnega dolžnika in

– vsak upnik, ki je v skladu s tem zakonom upravičen opravljati procesna dejanja v stečajnem postopku nad družbo, v svojem imenu in za račun družbe kot stečajnega dolžnika.

(6) Če član poslovodstva ali nadzornega sveta odškodninsko odgovarja po 42. ali 43. členu tega zakona, pridobi s plačilom obveznosti na podlagi te odgovornosti pravico v stečajnem postopku nad družbo zahtevati povrnitev tega, kar je plačal (v nadaljnjem besedilu: regresna terjatev člana).

(7) Član poslovodstva ali nadzornega sveta, proti kateremu je bila vložena tožba za uveljavitev odškodninske odgovornosti po 42. ali 43. členu tega zakona, mora v enem mesecu po dnevu, ko mu je vročena ta tožba, v stečajnem postopku kot svojo pogojno terjatev prijaviti regresno terjatev iz šestega odstavka tega člena, sicer ta regresna terjatev v razmerju do družbe kot stečajnega dolžnika preneha.

(8) Regresna terjatev iz šestega odstavka tega člena se plača ob razdelitvi stečajne mase kot podrejena terjatev drugega vrstnega reda, iz razdelitvene mase, ki ostane po plačilu vseh prednostnih in navadnih terjatev ter morebitnih podrejenih terjatev iz tretjega odstavka 21. člena tega zakona.

44.a člen

(taksna oprostitev)

Stečajni dolžnik ali upnik, ki s tožbo v skladu s petim odstavkom 44. člena tega zakona uveljavlja odškodninski zahtevek po 42. ali 43. členu tega zakona, je oproščen plačila takse za pravdni postopek, ki se začne z vložitvijo te tožbe.

Oddelek 2.3: **Postopek preventivnega prestrukturiranja**

Pododdelek 2.3.1: *Temeljna pravila postopka preventivnega prestrukturiranja*

44.b člen

(dolžnik v postopku preventivnega prestrukturiranja; uporaba pravil o postopkih zaradi insolventnosti)

(1) Postopek preventivnega prestrukturiranja je dovoljeno voditi nad pravno osebo:

1. ki ima položaj kapitalske družbe,

2. ki se po 55. členu ZGD-1 razvršča med majhne, srednje ali velike družbe in

3. nad katero je dovoljeno voditi postopek prisilne poravnave.

(2) V postopku preventivnega prestrukturiranja se smiselno uporabljajo:

– 19. člen,

– 46., 48. in 49. člen,

– oddelek 3.2,

– oddelek 3.3,

– oddelek 3.7 tega zakona, razen drugega do osmega odstavka 122.a člena in 129. člen tega zakona.

(3) V postopku preventivnega prestrukturiranja se prvi odstavek 122. člena tega zakona smiselno uporablja tako, da se objavijo samo pisanja, za katere je v oddelku 2.3 določeno, da se objavijo.

(4) Dolžnik mora upnikom, ki so stranke postopka preventivnega prestrukturiranja, povrniti sorazmeren del stroškov, ki jim nastanejo z udeležbo v postopku in za katere je po splošno uveljavljeni poslovni praksi običajno, da jih nosi dolžnik. O povrnitvi teh stroškov se dolžnik in upniki dogovorijo v sporazumu o finančnem prestrukturiranju.

44.c člen

(namen postopka preventivnega prestrukturiranja; sporazum o finančnem prestrukturiranju)

(1) Postopek preventivnega prestrukturiranja se vodi z namenom, da se dolžniku, za katerega je verjetno, da bo v obdobju enega leta postal insolventen, omogoči, da na podlagi sporazuma o finančnem prestrukturiranju izvede ustrezne ukrepe prestrukturiranja svojih finančnih obveznosti in druge ukrepe finančnega prestrukturiranja, potrebne, da odpravi vzroke, zaradi katerih bi lahko postal insolventen.

(2) Sporazum o finančnem prestrukturiranju je sporazum, ki ga sklene dolžnik z upniki, in:

1. s katerim se udeleženci sporazuma dogovorijo o načrtu finančnega prestrukturiranja dolžnika tako, da opredelijo:

– potrebne ukrepe finančnega prestrukturiranja,

– časovni načrt izvedbe teh ukrepov in

– morebitne pogoje za izvedbo teh ukrepov,

2. določijo druge medsebojne pravice in obveznosti glede finančnega prestrukturiranja in

3. ki mu je priložen osnovni seznam finančnih terjatev iz 1. točke drugega odstavka 44.h člena tega zakona.

(3) Dolžnik in upniki morajo pri pogajanjih za sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju spoštovati usmeritve za taka pogajanja, ki so splošno uveljavljene v poslovni praksi.

(4) Če sporazum kot ukrep finančnega prestrukturiranja določa zmanjšanje oziroma odložitev dospelosti navadnih finančnih terjatev, mora za vse navadne finančne terjatve določati enak delež zmanjšanja oziroma enake odložene roke dospelosti, razen če posamezen upnik izrecno pristane na večji delež zmanjšanja oziroma daljše odložene roke dospelosti njegovih navadnih finančnih terjatev.

(5) Če sporazum kot ukrep finančnega prestrukturiranja določa odložitev dospelosti zavarovanih finančnih terjatev ali spremembo obrestnih mer, po kateri se obrestuje glavnica zavarovane finančne terjatve, mora za vse zavarovane finančne terjatve določati enake odložene roke dospelosti vendar ne daljše od petih let od pravnomočne potrditve sporazuma o finančnem prestrukturiranju, oziroma spremenjeno obrestno mero, razen če posamezen upnik izrecno pristane na daljše odložene roke dospelosti njegovih zavarovanih finančnih terjatev ali večje znižanje obrestnih mer, po katerih se obrestuje glavnice teh terjatev.

(6) Četrti in peti odstavek tega člena se ne uporabljata:

1. za finančne terjatve Republike Slovenije, lokalnih skupnosti in drugih enot sektorja države, za katere drug zakon določa, da se v stečajnem postopku ali postopku prisilne poravnave obravnavajo kot prednostne terjatve,

2. za finančne terjatve bank, za katere je dala poroštvo Republika Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja jamstveno shemo Republike Slovenije.

(7) Finančne terjatve iz šestega odstavka tega člena je dovoljeno prestrukturirati:

1. samo z odložitvijo njihove dospelosti za največ pet let od pravnomočne potrditve sporazuma o finančnem prestrukturiranju, vendar ne za daljše obdobje, kot se s sporazumom o finančnem prestrukturiranju odloži dospelost drugih finančnih terjatev, in

2. če Republika Slovenije, lokalna skupnost ali druga enota sektorja države privoli v sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju.

(8) Republika Slovenija, lokalna skupnost ali druga enota sektorja države lahko v postopku spremembe osnovnega kapitala dolžnika, ki se izvede v postopku preventivnega finančnega prestrukturiranja, kot stvarni vložek za vplačilo novih delnic oziroma poslovnih deležev (v nadaljnjem besedilu: nove

delnice) na dolžnika prenese svojo terjatev iz 1. točke šestega odstavka tega člena, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. prenese jo lahko samo za vplačilo novih delnic v deležu, sorazmernemu z deležem, v katerem preostali upniki vplačajo nove delnice s prenosom njihovih terjatev na dolžnika, in

2. prenese jo lahko samo:

– če dolžnik tekoče posluje pozitivno (pozitiven kazalec EBITDA),

– če dolžnik ne izkazuje izgub iz poslovanja v preteklih letih ali v tekočem letu ali če je take izgube mogoče pokriti v breme preostalih sestavin kapitala ali z odpisom oziroma konverzijo terjatev upnikov zasebnega sektorja in

– če iz primerjave ocen prejemkov enot sektorja države ob predpostavki delujočega podjema dolžnika in ob predpostavki njegove likvidacije izhaja, da bodo novi delničarji uresničili zadostno stopnjo donosa iz novih delnic, vplačanih s stvarnim vložkom, in

3. če se po načrtu finančnega prestrukturiranja, ki ga vključuje sporazum o finančnem prestrukturiranju, izvede tudi poslovno prestrukturiranje tudi: če se to prestrukturiranje izvede po postopku in v skladu s pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah.

(9) Republika Slovenija, lokalna skupnost ali druga enota sektorja države lahko privoli v sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju, po katerem se njene terjatve iz 1. točke šestega odstavka tega člena prestrukturirajo v skladu s 1. točko sedmega odstavka tega člena:

1. če so izpolnjeni pogoji iz 2. in 3. točke osmega odstavka tega člena,

2. če so v načrtu finančnega prestrukturiranja izkazani finančni viri, potrebni za poslovanje dolžnika najmanj v obdobju naslednjih treh let, in

3. v skladu s predpisi, ki urejajo njeno poslovanje.

44.d člen

(razlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Postopek preventivnega prestrukturiranja se začne, če dolžnik še ni postal insolventen in je verjetno, da bo v obdobju enega leta postal insolventen.

(2) Domneva se, da obstaja razlog iz prvega odstavka tega člena, če z začetkom postopka preventivnega prestrukturiranja soglašajo upniki, ki so imetniki finančnih terjatev do dolžnika, ki skupaj dosegajo 30 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika.

(3) Domneva iz drugega odstavka tega člena velja za izpodbito, če upniki, ki so imetniki finančnih terjatev do dolžnika, ki skupaj dosegajo 30 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika, zahtevajo, da se postopek preventivnega prestrukturiranja ustavi.

44.e člen

(upniki kot stranke glavnega postopka preventivnega prestrukturiranja)

Stranka glavnega postopka preventivnega prestrukturiranja je vsak upnik, ki je imetnik finančne terjatve do dolžnika, navedene v osnovnem seznamu finančnih terjatev do dolžnika iz 1. točke drugega odstavka 44.h člena tega zakona.

Pododdelek 2.3.2: *Predhodni postopek preventivnega prestrukturiranja*

44.f člen

(upravičeni predlagatelj)

(1) O začetku postopka preventivnega prestrukturiranja odloča sodišče na predlog upravičenega predlagatelja.

(2) Predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja je upravičen vložiti dolžnik.

44.g člen

(procesne ovire za vodenje postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja ni dovoljen:

1. če je vložen pred potekom dveh let od dneva, ko je bil nad dolžnikom pravnomočno končan prejšnji postopek preventivnega prestrukturiranja,

2. če je bil nad dolžnikom uveden postopek prisilne poravnave, ki še ni pravnomočno končan,

3. če je vložen pred potekom dveh let od dneva, ko je dolžnik izpolnil vse obveznosti iz prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave, ali

4. če je bil nad dolžnikom začet stečajni postopek.

(2) Ne glede na 1. ali 3. točko prvega odstavka tega člena je predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja dovoljen, če z začetkom soglašajo upniki, ki so skupno imetniki najmanj 75 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika.

44.h člen

(predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o dolžniku,

2. opis okoliščin, iz katerih izhaja, da je verjetno, da bo dolžnik v obdobju enega leta postal insolventen, in

3. zahtevek, da sodišče začne postopek preventivnega prestrukturiranja.

(2) Predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja je treba priložiti:

1. seznam vseh finančnih terjatev do dolžnika po stanju ob koncu zadnjega koledarskega trimesečja pred vložitvijo predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja (v nadaljnjem besedilu: osnovni seznam finančnih terjatev),

2. revizorjevo poročilo o pregledu osnovnega seznama finančnih terjatev, v katerem je revizor dal revizijsko mnenje brez pridržkov,

3. notarsko overjene izjave o soglasju z začetkom postopka preventivnega prestrukturiranja upnikov, ki so imetniki najmanj naslednjega deleža vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika, vključenih v osnovni seznam finančnih terjatev:

– v primeru iz drugega odstavka 44.g člena tega zakona: 75 odstotkov,

– v drugih primerih: 30 odstotkov.

(3) Osnovni seznam finančnih terjatev mora za vsako terjatev vsebovati:

1. identifikacijske podatke o upniku,

2. pravni temelj nastanka terjatve,

3. skupni znesek terjatve (glavnico s kapitaliziranimi obrestmi) po stanju ob koncu zadnjega koledarskega trimesečja pred vložitvijo predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja,

4. podatek, ali je terjatev zavarovana ali nezavarovana,

5. če je terjatev zavarovana, podatke o premoženju, ki je predmet ločitvene pravice.

(4) Osnovni seznam finančnih terjatev mora vsebovati tudi:

1. naslednje vsote:

– vsoto vseh navadnih finančnih terjatev,

– vsoto vseh zavarovanih finančnih terjatev in

– vsoto vseh finančnih terjatev kot seštevek vsot iz prejšnjih alinej,

2. za vsakega upnika:

– skupni znesek navadnih finančnih terjatev, katerih imetnik je, in delež teh terjatev v vsoti vseh navadnih finančnih terjatev,

– skupni znesek zavarovanih finančnih terjatev, katerih imetnik je, in delež teh terjatev v vsoti vseh zavarovanih finančnih terjatev in

– skupni znesek vseh finančnih terjatev, katerih imetnik je, in delež teh terjatev v vsoti vseh finančnih terjatev.

(5) Predlagatelj mora ob vložitvi predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja založiti predujem za stroške postopka preventivnega prestrukturiranja, ki je enak znesku pavšalnega nadomestila za objave iz petega odstavka 122. člena tega zakona.

44.i člen

(sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Če vsebina predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja ni v skladu s prvim odstavkom 44.h člena tega zakona, če mu niso priložene priloge iz drugega odstavka 44.h člena tega zakona, če vsebina osnovnega seznama preizkušenih terjatev ni v skladu s tretjim ali četrtim odstavkom 44.h člena tega zakona ali če predlagatelj ne založi predujma iz petega odstavka 44.h člena tega zakona, sodišče predlagatelju s sklepom o dopolnitvi naloži, da v 15 dneh po prejemu sklepa o dopolnitvi ustrezno dopolni nepopoln predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja.

(2) Sklep o dopolnitvi mora sodišče izdati v osmih dneh po vložitvi predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja.

(3) Roka za dopolnitev nepopolnega predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja iz prvega odstavka tega člena ni dovoljeno podaljšati.

(4) Če predlagatelj v roku iz prvega odstavka tega člena ne dopolni nepopolnega predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja tako, kot mu je bilo naloženo s sklepom o dopolnitvi, mora sodišče v osmih dneh po poteku tega roka zavreči predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja.

44.j člen

(odločanje o predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Sodišče odloči o predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja zunaj naroka.

(2) Sodišče izda sklep, s katerim odloči, da se začne postopek preventivnega prestrukturiranja (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja):

1. če je predlog vložil upravičeni predlagatelj iz drugega odstavka 44.f člena tega zakona,
2. če ne obstajajo procesne ovire iz prvega odstavka 44.g člena tega zakona,
3. če je vsebina predloga v skladu s prvim odstavkom 44.h člena tega zakona,
4. če so predlogu priložene priloge iz drugega odstavka 44.h člena tega zakona in
5. če je vsebina osnovnega seznama preizkušenih terjatev v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 44.h člena tega zakona.

(3) Izrek sklepa o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o dolžniku,
2. odločitev sodišča o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja in
3. ugotovitev sodišča, da začetek postopka preventivnega prestrukturiranja učinkuje samo za finančne terjatve, vsebovane v osnovnem seznamu finančnih terjatev.

(4) Sodišče zavrže predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja:

1. če predloga ni vložil upravičeni predlagatelj iz drugega odstavka 44.f člena tega zakona ali
2. če obstajajo procesne ovire iz prvega odstavka 44.g člena tega zakona.

(5) Sodišče mora sklep o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja objaviti isti dan, kot ga je izdalo.

(6) Sodišče mora odločiti o predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja v osmih dneh.

(7) Rok iz šestega odstavka tega člena teče:

1. če je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi: od poteka roka iz prvega odstavka 44.i člena tega zakona,
2. v drugih primerih: od prejema predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja.

44.k člen

(vpliv uvedbe postopka preventivnega prestrukturiranja na postopek prisilne poravnave in stečajni postopek)

(1) Pravne posledice uvedbe postopka preventivnega prestrukturiranja, določene v tem členu, nastanejo z začetkom naslednjega dne po vložitvi predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja in trajajo do pravnomočnega končanja tega postopka.

(2) Po uvedbi postopka preventivnega prestrukturiranja nad dolžnikom ni dovoljeno predlagati začetka postopka prisilne poravnave, če ni v sedmem odstavku 44.u člena tega zakona določeno drugače.

(3) Če je upnik pred uvedbo postopka preventivnega prestrukturiranja vložil predlog za začetek stečajnega postopka, o katerem sodišče do uvedbe postopka preventivnega prestrukturiranja še ni odločilo, ali če je upnik tak predlog vložil po uvedbi in pred koncem postopka preventivnega prestrukturiranja, sodišče prekine postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka do konca postopka preventivnega prestrukturiranja.

(4) Če je sodišče v predhodnem stečajnem postopku nad dolžnikom odložilo odločanje o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka v skladu z 237. členom tega zakona, lahko dolžnik opraviči zahtevo za odložitev odločanja v skladu s prvim odstavkom 238. člena tega zakona tudi tako, da vloži predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja. V tem primeru ravna sodišče po tretjem odstavku tega člena.

(5) Sodišče zavrže upnikov predlog za začetek stečajnega postopka iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena:

1. če je pravnomočno potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju ali
2. če je pravnomočno potrjena prisilna poravnava v postopku, začetem po sedmem odstavku 44.u člena tega zakona.

(6) Če je postopek preventivnega prestrukturiranja ustavljen po šestem odstavku 44.u člena tega zakona, ne da bi bil hkrati začet postopek prisilne poravnave po sedmem odstavku ali stečajni postopek po desetem odstavku 44.u člena tega zakona, sodišče nadaljuje postopek o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena.

(7) Če sodišče nadaljuje postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka po šestem odstavku tega člena, do pravnomočne odločitve o tem predlogu ni dovoljeno ponovno predlagati začetka postopka preventivnega prestrukturiranja ali postopka prisilne poravnave.

(8) Če je upnik pred uvedbo postopka preventivnega prestrukturiranja vložil predlog za začetek stečajnega postopka na podlagi domneve o insolventnosti iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona, sodišče ne glede na tretji odstavek tega člena, prekine postopek odločanja o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja do pravnomočne odločitve o začetku stečajnega postopka. Če v tem primeru pravnomočno odloči o začetku stečajnega postopka, zavrže predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja.

Pododdelek 2.3.3: *Pravne posledice začetka postopka preventivnega prestrukturiranja*

44.l člen

(nastanek in trajanje pravnih posledic postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Pravne posledice začetka postopka preventivnega prestrukturiranja nastanejo z začetkom dneva, ko je bil objavljen sklep o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja.

(2) Pravne posledice začetka postopka preventivnega prestrukturiranja trajajo do pravnomočnosti sklepa o končanju postopka preventivnega prestrukturiranja.

(3) Pravne posledice začetka postopka preventivnega prestrukturiranja nastanejo samo za finančne terjatve, vključene v osnovni seznam finančnih terjatev.

(4) Za pravne posledice postopka preventivnega finančnega prestrukturiranja se smiselno uporabljata prvi in četrti odstavek 164.a člena tega zakona.

(5) Niti začetek postopka preventivnega prestrukturiranja niti potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju ne učinkujeta za finančno zavarovanje po zakonu, ki ureja finančna zavarovanja, in terjatev, zavarovano s takim zavarovanjem, razen, če imetnik tega zavarovanja privoli v sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju.

44.m člen

(vpliv začetka postopka preventivnega prestrukturiranja na izvršilne postopke in postopke zavarovanja)

(1) Po začetku postopka preventivnega prestrukturiranja proti dolžniku ni dovoljeno izdati sklepa o izvršbi ali zavarovanju za izterjavo ali zavarovanje terjatve iz tretjega odstavka 44.l člena tega zakona.

(2) Postopek izvršbe ali zavarovanja, ki je bil začet proti dolžniku za izterjavo ali zavarovanje terjatve iz tretjega odstavka 44.l člena tega zakona pred začetkom postopka preventivnega prestrukturiranja, se prekine z začetkom postopka preventivnega prestrukturiranja.

(3) O prekinitvi postopka izvršbe ali zavarovanja iz drugega odstavka tega člena odloči izvršilno sodišče na predlog dolžnika. Predlogu mora dolžnik priložiti:

1. sklep o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja in

2. potrdilo sodišča, ki vodi postopek preventivnega prestrukturiranja, da je terjatev, ki je predmet postopka izvršbe ali zavarovanja, vsebovana v osnovnem seznamu finančnih terjatev.

44.n člen

(zadržanje zastaranja in dospelosti terjatev)

(1) V obdobju trajanja pravnih posledic postopka preventivnega prestrukturiranja zastaranje terjatev iz tretjega odstavka 44.l člena tega zakona ne teče.

(2) V obdobju trajanja pravnih posledic postopka preventivnega prestrukturiranja velja, da dolžnik ni v zamudi s plačilom glavnice terjatev iz tretjega odstavka 44.l člena tega zakona.

Pododdelek 2.3.4: *Glavni postopek preventivnega prestrukturiranja*

44.o člen

(pogoji za uveljavitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

(1) Sporazum o finančnem prestrukturiranju začne veljati, ko izrečejo privolitev v njegovo sklenitev:

1. dolžnik,

2. upniki, katerih skupni znesek navadnih finančnih terjatev, vključenih v osnovni seznam finančnih terjatev, je najmanj 75 odstotkov vsote vseh navadnih finančnih terjatev, vključenih v ta seznam, in

3. če sporazum učinkuje tudi za zavarovane finančne terjatve: upniki, katerih skupni znesek zavarovanih finančnih terjatev, vključenih v osnovni seznam finančnih terjatev, je najmanj 75 odstotkov vsote vseh zavarovanih finančnih terjatev, vključenih v ta seznam.

(2) Če sporazum o finančnem prestrukturiranju kot dodaten pogoj za njegovo uveljavitev določa enega ali več od teh pogojev:

1. soglasje vseh upnikov, ki so imetniki zavarovanih finančnih terjatev do dolžnika oziroma

2. soglasje določenih upnikov, ki so imetniki poslovnih terjatev do dolžnika, oziroma

3. izvedbo spremembe osnovnega kapitala dolžnika, ki vključuje povečanje osnovnega kapitala s stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do dolžnika,

začne sporazum veljati, ko se izpolnijo tudi ti dodatni pogoji.

(3) V primeru iz 3. točke drugega odstavka tega člena

1. se za spremembo osnovnega kapitala smiselno uporabljajo 187. do 191. člen, tretji odstavek 192. člena, 193. člen, 2. točka 194. člena, prvi do peti odstavek 195. člena, 196. člen in 199. člen tega zakona;

2. mora vpis in vplačilo novih delnic pregledati revizor; za revizorjevo poročilo se smiselno uporablja 197. člen tega zakona.

(4) Sporazum o finančnem prestrukturiranju in pogoje za njegovo uveljavitev mora pregledati revizor.

(5) O pregledu iz četrtega odstavka tega člena mora revizor pripraviti poročilo (v nadaljnjem besedilu: revizorjevo poročilo o pregledu sporazuma o finančnem prestrukturiranju) v skladu z ustreznim mednarodnim standardom o poslih dajanja zagotovil, ki mora vsebovati:

1. uvod, v katerem je naveden sporazum o finančnem prestrukturiranju, ki je predmet pregleda,

2. opis namena in obsega pregleda,

3. revizorjevo mnenje, v katerem mora biti jasno navedeno:

– ali je sporazum v skladu s četrtim in petim odstavkom 44.c člena tega zakona in

– ali so izpolnjeni pogoji za uveljavitev sporazuma iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(6) Z mnenjem brez pridržka revizor presodi:

1. da je sporazum o finančnem prestrukturiranju v skladu s četrtim in petim odstavkom 44.c člena tega zakona in

2. da so izpolnjeni pogoji za uveljavitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(7) Pri izračunu deležev iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena se ne upoštevajo finančne terjatve upnikov, ki imajo v razmerju do dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 ali položaj ožje povezane osebe, in finančne terjatve iz šestega odstavka 44.c člena tega zakona.

44.p člen

(sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju in notarska hramba)

(1) Dolžnik in upniki izrečejo soglasje za sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju tako, da podpišejo isti izvod listine z zapisom besedila tega sporazuma. Ta listina je edini izvirnik sporazuma.

(2) Podpisi zastopnikov podpisnikov sporazuma o finančnem prestrukturiranju morajo biti notarsko overjeni.

(3) Ko sporazum o finančnem prestrukturiranju podpišejo vsi, ki z njim soglašajo, mora dolžnik izvirnik tega sporazuma izročiti v hrambo notarju (v nadaljnjem besedilu: notarska hramba izvirnika sporazuma o finančnem prestrukturiranju). Za to hrambo se uporabljajo pravila zakona, ki ureja notarsko hrambo listin, če ni v četrtem in petem odstavku tega člena določeno drugače.

(4) Zapisnik o notarski hrambi izvirnika sporazuma o finančnem prestrukturiranju mora poleg podatkov, ki jih mora vsebovati vsak zapisnik o notarski hrambi listine, vsebovati tudi opravilno številko zadeve, pod katero teče postopek preventivnega prestrukturiranja, v katerem je bil sklenjen ta sporazum.

(5) Notar trajno hrani izvirnik sporazuma o finančnem prestrukturiranju. Notar mora izročiti notarsko overjeni prepis tega sporazuma vsakemu podpisniku in vsakemu upniku, katerega terjatev je vključena v osnovni seznam finančnih terjatev, tudi če ni podpisnik tega sporazuma.

44.r člen

(zahteva za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

(1) Dolžnik mora vložiti zahtevo za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju v naslednjih rokih, ki tečejo od začetka postopka preventivnega prestrukturiranja:

1. če je dolžnik majhna ali srednja družba: v treh mesecih,

2. če je dolžnik velika družba: v petih mesecih.

(2) Zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju mora dolžnik priložiti:

1. notarsko overjeni prepis izvirnika sporazuma o finančnem prestrukturiranju iz prvega odstavka 44.p člena tega zakona,

2. odpravek zapisnika o notarski hrambi izvirnika sporazuma o finančnem prestrukturiranju iz četrtega odstavka 44.p člena tega zakona,

3. revizorjevo poročilo o pregledu sporazuma o finančnem prestrukturiranju iz petega odstavka 44.o člena tega zakona, v katerem je revizor dal revizijsko mnenje brez pridržkov.

(3) Sodišče na zahtevo dolžnika, vloženo pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena, podaljša rok za vložitev zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju iz prvega odstavka tega člena, če s takim podaljšanjem soglašajo upniki, ki so imetniki najmanj naslednjega deleža vsote vseh finančnih terjatev, vključenih v osnovni seznam finančnih terjatev:

1. v primeru iz drugega odstavka 44.g člena tega zakona: 75 odstotkov,

2. v drugih primerih: 30 odstotkov.

(4) Sodišče v primeru iz tretjega odstavka tega člena rok podaljša za naslednje obdobje:

1. če je dolžnik majhna ali srednja družba: za dva meseca,

2. če je dolžnik velika družba: za tri mesece.

(5) Dolžnik mora zahtevi iz tretjega odstavka tega člena priložiti notarsko overjene izjave o soglasju s podaljšanjem roka upnikov iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Dodatni rok iz četrtega odstavka tega člena teče od poteka roka iz prvega odstavka tega člena.

(7) Roka za vložitev zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju, ki je bil podaljšan po četrtem odstavku tega člena, ni dovoljeno znova podaljšati.

44.s člen

(sklep o dopolnitvi nepopolne zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

(1) Če zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju niso priložene priloge iz drugega odstavka 44.r člena tega zakona, sodišče dolžniku s sklepom o dopolnitvi naloži, da v osmih dneh po prejemu sklepa ustrezno dopolni nepopolno zahtevo za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju.

(2) Sklep o dopolnitvi mora sodišče izdati v osmih dneh po vložitvi zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju.

(3) Roka za dopolnitev nepopolne zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju ni dovoljeno podaljšati.

44.t člen

(odločanje o zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

(1) Sodišče odloči o zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju zunaj naroka.

(2) Sodišče izda sklep, s katerim potrdi sporazum o finančnem prestrukturiranju (v nadaljnjem besedilu: sklep o potrditvi sporazuma o finančnem prestrukturiranju):

1. če je bila zahteva za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju vložena v roku iz prvega odstavka 44.r člena tega zakona,

2. če so zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju priložene listine iz drugega odstavka 44.r člena tega zakona, iz katerih izhaja, da so izpolnjeni pogoji za uveljavitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju iz prvega in drugega odstavka 44.o člena tega zakona.

(3) Sodišče s sklepom o potrditvi sporazuma o finančnem prestrukturiranju:

1. odloči, da se potrdi sporazum o finančnem prestrukturiranju,

2. ugotovi, da potrjeni sporazum o finančnem prestrukturiranju, učinkuje:

– za terjatve vseh upnikov, ki so soglašali s sklenitvijo sporazuma,

– za navadne finančne terjatve, navedene v osnovnem seznamu finančnih terjatev, tistih upnikov, ki niso soglašali s sklenitvijo sporazuma, in

– za zavarovane finančne terjatve, navedene v osnovnem seznamu finančnih terjatev, tistih upnikov, ki niso soglašali s sklenitvijo sporazuma,

3. pouči upnike o notarski hrambi izvirnika sporazuma o finančnem prestrukturiranju tako:

– da navede podatke o notarju, ki ga hrani, in opravilni številki zadeve, pod katero notar hrani ta sporazum, ter

– da pouk, da lahko vsak upnik od notarja zahteva notarsko overjeni prepis tega sporazuma.

(4) Sodišče zavrže zahtevo za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju:

1. če je zahteva vložena po poteku roka iz prvega odstavka 44.r člena tega zakona oziroma roka, ki je bil podaljšan v skladu s tretjim odstavkom 44.r člena tega zakona, ali

2. če dolžnik v roku iz prvega odstavka 44.s člena tega zakona nepopolne zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju ne dopolni tako, kot mu je s sklepom o dopolnitvi naložilo sodišče.

(5) Sodišče mora odločiti o zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju v osmih dneh.

(6) Rok iz petega odstavka tega člena teče:

1. če je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi: od poteka roka iz prvega odstavka 44.s člena tega zakona,

2. v drugih primerih: od prejema zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju.

(7) Sodišče mora sklep o potrditvi sporazuma o finančnem prestrukturiranju objaviti v treh delovnih dneh po njegovi izdaji.

44.u člen

(ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja)

(1) Razlogi za ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja so:

1. če sodišče zavrže zahtevo za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju po četrtem odstavku 44.t člena tega zakona,

2. če dolžnik do poteka roka iz prvega odstavka 44.r člena tega zakona oziroma roka, ki je bil podaljšan po tretjem odstavku 44.r člena tega zakona, ne vloži zahteve za potrditev,

3. če ustavitev zahtevajo upniki, katerih skupni znesek finančnih terjatev, vključenih v osnovni seznam finančnih terjatev, je najmanj 30 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev, vključenih v ta seznam,

4. če ustavitev zahteva dolžnik pred vložitvijo popolne zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju,

5. če dolžnik za več kot 15 dni zamuja s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače ali s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcev.

(2) Zahtevi iz 3. točke prvega odstavka tega člena morajo biti priložene notarsko overjene izjave vseh upnikov, ki zahtevajo ustavitev postopka.

(3) Če nastane razlog za ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja iz 1. do 4. točke prvega odstavka tega člena, sodišče izda sklep, s katerim:

1. ugotovi, da je nastal razlog za ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja in

2. pouči dolžnika in upnike o tem, da bo sodišče ustavilo postopek preventivnega prestrukturiranja in bodo prenehale pravne posledice začetka tega postopka, če v enem mesecu od objave sklepa ne bodo vložili predloga za začetek postopka prisilne poravnave.

(4) Sodišče mora sklep iz tretjega odstavka tega člena izdati v osmih dneh od dneva, ko je nastal razlog za ustavitev postopka iz prvega odstavka tega člena.

(5) Proti sklepu iz tretjega odstavka tega člena ni posebne pritožbe. Sklep je dovoljeno izpodbijati s pritožbo proti sklepu, s katerim sodišče ustavi postopek preventivnega prestrukturiranja.

(6) Sodišče ustavi postopek preventivnega prestrukturiranja po poteku enega meseca od objave sklepa iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Če v enem mesecu po objavi sklepa iz tretjega odstavka tega člena dolžnik vloži predlog za začetek postopka prisilne poravnave ali če tak predlog v skladu z 221.j členom tega zakona vložijo upniki, sodišče odloči o ustavitvi postopka preventivnega prestrukturiranja s sklepom, s katerim odloči o predlogu za začetek prisilne poravnave v skladu s 153. členom tega zakona.

(8) Zahtevo za ustavitev postopka finančnega prestrukturiranja zaradi razloga iz 5. točke prvega odstavka tega člena lahko poleg vsakega upnika, ki je stranka postopka, vloži tudi vsak delavec dolžnika. Za odločanje o tej zahtevi se smiselno uporabljajo 176. člen, prvi, drugi, četrti in peti odstavek 177. člena in 178. člen tega zakona, če ni v devetem ali desetem odstavku tega člena drugače določeno.

(9) Sodišče mora po uradni dolžnosti v osmih dneh po prejemu zahteve iz osmega odstavka tega člena od pristojnega davčnega organa in drugih pristojnih oseb pridobiti podatke o plačilu plač delavcem ter davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcev.

(10) Če sodišče presodi, da obstaja razlog iz 5. točke prvega odstavka tega člena, ustavi postopek preventivnega finančnega prestrukturiranja in izda sklep o začetku stečajnega postopka.

44.v člen

(pravni učinki potrditve sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

(1) Sporazum o finančnem prestrukturiranju začne učinkovati s pravnomočnostjo sklepa o potrditvi tega sporazuma.

(2) Sporazum o finančnem prestrukturiranju učinkuje za terjatve vseh upnikov, ki so soglašali s sklenitvijo sporazuma, na način in v obsegu, določenem v sporazumu. Proti tem upnikom učinkujejo tudi druge obveznosti, ki so jih prevzeli s sklenitvijo sporazuma.

(3) Zmanjšanje oziroma odložitev dospelosti navadnih finančnih terjatev iz osnovnega seznama finančnih terjatev, določeno v sporazumu o finančnem prestrukturiranju, učinkuje tudi za imetnike teh terjatev, ki niso soglašali s sklenitvijo sporazuma, če ni v šestem in sedmem odstavku 44.c člena tega zakona drugače določeno.

(4) Odložitev dospelosti zavarovanih finančnih terjatev iz osnovnega seznama finančnih terjatev oziroma sprememba obrestnih mer, po katerih se obrestuje glavnica teh terjatev, določena v sporazumu o finančnem prestrukturiranju, učinkuje tudi za imetnike teh terjatev, ki niso soglašali s sklenitvijo sporazuma, če ni v šestem in sedmem odstavku 44.c člena tega zakona drugače določeno.

(5) Pravice upnikov v razmerju do dolžnika, določene v sporazumu o finančnem prestrukturiranju, učinkujejo tudi v korist upnikov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena.

(6) Za druge pravne učinke pravnomočno potrjenega sporazuma o finančnem prestrukturiranju na terjatve iz drugega do četrtega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 214., 214.a, 215., 216. in 217. člen tega zakona.

44.z člen

(posebna prednost pri plačilu finančnih terjatev, ki nastanejo med postopkom preventivnega prestrukturiranja, in izključitev izpodbojnosti)

(1) Če sodišče v postopku odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka, ki ga nadaljuje v skladu s šestim odstavkom 44.k člena tega zakona, izda sklep o začetku stečajnega postopka nad dolžnikom, se za finančne terjatve, ki so nastale od začetka postopka preventivnega prestrukturiranja do začetka stečajnega postopka, smiselno uporablja drugi odstavek 289. člena tega zakona.

(2) V postopku prisilne poravnave, ki se začne po sedmem odstavku 44.u člena tega zakona, se finančne terjatve, ki so nastale od začetka postopka preventivnega prestrukturiranja do začetka postopka prisilne poravnave, obravnavajo kot prednostne terjatve in zanje potrjena prisilna poravnava ne učinkuje.

(3) Če sodišče v postopku prisilne poravnave, ki se začne po sedmem odstavku 44.u člena tega zakona, izda sklep o začetku stečajnega postopka, se za finančne terjatve, ki so nastale od začetka postopka preventivnega prestrukturiranja do začetka stečajnega postopka, smiselno uporablja drugi odstavek 289. člena tega zakona.

(4) Ne glede na 271. člen tega zakona v morebitnem poznejšem stečajnem postopku nad dolžnikom ni mogoče izpodbijati pravnih dejanj, ki jih je opravil dolžnik zaradi plačila terjatev upnikov ali izpolnitve drugih obveznosti v skladu s potrjenim sporazumom o finančnem prestrukturiranju.

3. poglavje: SKUPNA PRAVILA O POSTOPKIH ZARADI INSOLVENTNOSTI

Oddelek 3.1: **Temeljna pravila o postopkih zaradi insolventnosti**

45. člen

(uporaba 3. poglavja)

3. poglavje tega zakona se uporablja za vse postopke zaradi insolventnosti, razen če zakon določa, da se posamezna določba uporablja samo za posamezno vrsto postopka.

46. člen

(načelo enakega obravnavanja upnikov)

V postopku zaradi insolventnosti je treba vse upnike, ki so v razmerju do insolventnega dolžnika v enakem položaju, obravnavati enako.

47. člen

(načelo zagotavljanja najboljših pogojev za plačilo upnikov)

Postopek zaradi insolventnosti je treba voditi tako, da se zagotovijo najugodnejši pogoji glede višine plačila in rokov za plačilo terjatev upnikov.

48. člen

(načelo hitrosti postopka)

(1) Sodišče mora svoja procesna dejanja v postopku zaradi insolventnosti izvajati v rokih, določenih s tem zakonom, in si z izvajanjem svojih pristojnosti nadzora nad upraviteljem oziroma upraviteljico (v nadaljnjem besedilu: upravitelj) prizadevati, da upravitelj vsa dejanja v postopku zaradi insolventnosti opravi v rokih, določenih v tem zakonu.

(2) Sodišča in drugi državni organi morajo prednostno obravnavati zadeve, v katerih je kot stranka postopka udeležen stečajni dolžnik ali katerih izid vpliva na potek stečajnega postopka.

(3) V pravdnih postopkih izpodbijanja pravnih dejanj stečajnega dolžnika iz pododdelka 5.3.4. tega zakona in pravdnih postopkih v zvezi s preizkusom terjatev ter ločitvenih in izlo-

čitvenih pravic iz pododdelka 5.6. tega zakona mora sodišče opraviti poravnalni narok, oziroma, če ni poravnalnega naroka, prvi narok za glavno obravnavo najpozneje v dveh mesecih od prejema odgovora na tožbo.

48.a člen

(obvezna mediacija v postopkih zaradi insolventnosti)

(1) Sodišče, ki vodi postopek zaradi insolventnosti, napoti stranke postopka in upravitelja v postopek mediacije, kadar oceni, da je to glede na okoliščine zadeve primerno za rešitev spornega vprašanja ali interesnega nasprotja, ki izvira iz postopka zaradi insolventnosti ali je v neposredni zvezi z njim.

(2) Postopek mediacije se začne z izdajo sklepa o napotitvi v mediacijo.

(3) Če sodišče ne odloči drugače, sklep o napotitvi v mediacijo ni ovira za nadaljevanje postopka zaradi insolventnosti.

(4) Stranke mediacijskega postopka so se dolžne vestno in pošteno udeleževati postopka mediacije.

(5) Glede napotitve v mediacijo se smiselno uporabljajo določbe drugega do šestega odstavka 19. člena Zakona o alternativnem reševanju sodnih sporov (Uradni list RS, št. 97/09 in 40/12 – ZUJF).

(6) Šteje se, da je bil postopek mediacije neuspešno zaključen, če ni bil dosežen dogovor o rešitvi spornega vprašanja ali interesnega nasprotja v roku 30 dni od začetka postopka mediacije.

48.b člen

(sporazumna mediacija pred vložitvijo tožbe)

(1) V primerih, ko ta zakon določa, da so stranke glavnega postopka zaradi insolventnosti ali upravitelj v zvezi s svojimi zahtevki upravičeni vložiti tožbo, se stranke postopka in upravitelj lahko sporazumejo za mediacijo pred vložitvijo tožbe.

(2) Postopek mediacije se začne z dnem, ko stranke sklenejo pisni sporazum o reševanju spora z mediacijo.

(3) Sporazum je treba skleniti v roku, ki ga za vložitev tožbe določa ta zakon. V sporazumu morajo stranke določno opredeliti spor, na katerega se nanaša mediacija. Listino o sporazumu mora tožeča stranka priložiti tožbi.

(4) O sklenitvi sporazuma morajo stranke mediacijskega postopka v treh dneh od sklenitve sporazuma obvestiti sodišče, ki vodi postopek zaradi insolventnosti.

(5) Stranke mediacijskega postopka so se dolžne vestno in pošteno udeleževati postopka mediacije.

(6) Šteje se, da je bil postopek mediacije neuspešno zaključen, če ni bil dosežen dogovor o rešitvi spora v roku 30 dni od začetka postopka mediacije.

(7) Med postopkom mediacije rok za vložitev tožbe ne teče.

49. člen

(predhodni in glavni postopek zaradi insolventnosti)

(1) Postopek zaradi insolventnosti zajema predhodni in glavni postopek zaradi insolventnosti.

(2) Predhodni postopek zaradi insolventnosti se začne z vložitvijo predloga za začetek postopka (v nadaljnjem besedilu: uvedba postopka zaradi insolventnosti).

(3) V predhodnem postopku zaradi insolventnosti sodišče odloča o pogojih za začetek postopka zaradi insolventnosti.

(4) Glavni postopek zaradi insolventnosti se začne s sklepom, s katerim sodišče odloči o začetku postopka zaradi insolventnosti (v nadaljnjem besedilu: začetek postopka zaradi insolventnosti).

50. člen

(razlog za začetek postopka zaradi insolventnosti)

Postopek zaradi insolventnosti se začne, če dolžnik postane insolventen in so izpolnjeni drugi pogoji, ki jih za posamezno vrsto postopka določa zakon.

Oddelek 3.2: **Pristojnost in sestava sodišča**

51. člen

(stvarna pristojnost sodišča)

Za odločanje v postopku zaradi insolventnosti je pristojno okrožno sodišče.

52. člen

(krajevna pristojnost sodišča)

(1) Za odločanje v postopku zaradi insolventnosti nad pravno osebo ali podjetnikom je pristojno sodišče, na območju katerega ima insolventni dolžnik svoj sedež.

(2) Za odločanje v postopku osebnega stečaja zasebnika ali potrošnika je pristojno:

1. če ima dolžnik svoje stalno prebivališče na območju Republike Slovenije: sodišče, na območju katerega ima insolventni dolžnik svoje stalno prebivališče,

2. če dolžnik na območju Republike Slovenije nima stalnega prebivališča: sodišče, na območju katerega ima insolventni dolžnik svoje začasno prebivališče,

3. če dolžnik na območju Republike Slovenije nima niti stalnega niti začasnega prebivališča:

– če v Republiki Sloveniji prejema plačo ali druge stalne prejemke, sodišče, na območju katerega je sedež osebe, ki izplačuje te prejemke,

– v drugih primerih sodišče, na območju katerega je premoženje dolžnika.

(3) Za krajevno pristojnost za odločanje v postopku stečaja zapuščine se smiselno uporablja 177. člen ZD.

(4) Za odločanje o pritožbah je v vseh postopkih zaradi insolventnosti krajevno pristojno Višje sodišče v Ljubljani.

53. člen

(sestava sodišča)

(1) V postopku zaradi insolventnosti sodi sodnik ali sodnica (v nadaljnjem besedilu: sodnik) posameznik.

(2) Sodniški pomočnik lahko v postopku zaradi insolventnosti samostojno opravlja ta procesna dejanja sodišča:

1. obvešča upravitelja o vseh zadevah, o katerih ga mora obvestiti sodišče po tem zakonu,

2. izvaja objave vsebine procesnih dejanj po 122. členu tega zakona.

(3) Samostojni sodniški pomočnik in strokovni sodelavec lahko v stečajnem postopku samostojno odloča o vseh vprašanjih, razen o naslednjih:

1. o začetku in končanju postopka,

2. o začasnih odredbah,

3. o preizkusu terjatev,

4. o prodaji premoženja, katerega vrednost presega 100.000 eurov,

5. o razdelitvi razdelitvene mase in

6. o vprašanjih v postopku odpusta obveznosti.

(4) Proti sklepu samostojnega sodniškega pomočnika in strokovnega sodelavca je dovoljen ugovor.

(5) Za ugovor proti sklepu iz četrtega odstavka tega člena se smiselno uporablja 127. člen tega zakona.

(6) O ugovoru proti sklepu iz četrtega odstavka tega člena odloča sodnik posameznik okrožnega sodišča, ki vodi stečajni postopek, v katerem je bil izdan sklep, ki se izpodbija z ugovorom.

(7) Sodnik o ugovoru proti sklepu iz četrtega odstavka tega člena odloči:

1. če je ugovor prepozen ali nedovoljen, ga zavrže,

2. če je ugovor neutemeljen, ga zavrne,

3. če je ugovor utemeljen, spremeni odločitev sodniškega pomočnika ali strokovnega sodelavca, tudi če po splošnih pravilih pravdnega postopka obstajajo razlogi za razveljavitev izpodbijane odločitve in vrnitev zadeve v ponovno odločanje.

(8) Proti sklepu sodnika o ugovoru je dovoljena pritožba. Za odločanje o tej pritožbi se ne uporablja drugi odstavek 128. člena tega zakona.

Oddelek 3.3: **Stranke postopka**

54. člen

(predlagatelj postopka)

Predlagatelj postopka je oseba, ki je vložila predlog za začetek postopka zaradi insolventnosti.

55. člen

(stranke predhodnega postopka)

V predhodnem postopku zaradi insolventnosti so procesna dejanja upravičeni opravljati:

1. predlagatelj postopka,
2. dolžnik, proti kateremu je vložen predlog za začetek postopka, če ni njegov predlagatelj,
3. upnik, ki verjetno izkaže svojo terjatev do dolžnika, proti kateremu je bil vložen predlog za začetek postopka, če prijavi svojo udeležbo v predhodnem postopku.

56. člen

(stranke glavnega postopka)

V glavnem postopku zaradi insolventnosti so procesna dejanja upravičeni opravljati:

1. vsak upnik, ki v tem postopku uveljavlja terjatev do insolventnega dolžnika, in
2. insolventni dolžnik, če zakon za posamezen postopek tako določa.

Oddelek 3.4: **Upnik kot stranka glavnega postopka ter prijava in preizkus terjatev**

Pododdelek 3.4.1: *Pridobitev in prenehanje procesne legitimacije upnika*

57. člen

(pridobitev procesne legitimacije upnika)

(1) Upnik pridobi upravičenje opravljati procesna dejanja v glavnem postopku zaradi insolventnosti, če v tem postopku prijavi svojo terjatev v roku za prijavo terjatve, določenem v 59. členu tega zakona (v nadaljnjem besedilu: pravočasno prijavljena terjatev).

(2) Če zakon za opravljanje posameznega procesnega dejanja poleg predpostavke iz prvega odstavka tega člena določa še druge predpostavke (v nadaljnjem besedilu: dodatne predpostavke za procesno dejanje), pridobi upnik upravičenje opraviti to procesno dejanje, če obstajajo tudi dodatne predpostavke zanj.

(3) Če upnik pravočasno prijavljeno terjatev prenese na novega upnika, novi upnik pridobi procesno legitimacijo in procesna legitimacija prejšnjega upnika preneha, ko eden od njiju o prenosu obvesti upravitelja in mu dokaže prenos.

58. člen

(prenehanje procesne legitimacije upnika)

Upravičenje upnika opravljati procesna dejanja v glavnem postopku zaradi insolventnosti preneha:

1. če je bila njegova prijava pravnomočno zavržena kot nepopolna glede vseh terjatev, ki se z njo uveljavljajo,
2. v stečajnem postopku tudi, če vse njegove terjatve, ki jih uveljavlja v tem postopku, prenehajo, ker:

– je zamudil rok za izvedbo dejanj, potrebnih za njihovo uveljavitev,

– je bilo s pravnomočno sodno odločbo ali odločbo drugega državnega organa ugotovljeno, da ne obstajajo, ali

– so bile v celoti plačane.

Pododdelek 3.4.2: *Prijava in preizkus terjatev*

59. člen

(rok za prijavo terjatve)

(1) V postopku prisilne poravnave mora upnik prijaviti svojo terjatev do insolventnega dolžnika v enem mesecu po objavi oklica o začetku tega postopka.

(2) V stečajnem postopku mora upnik prijaviti svojo terjatev do insolventnega dolžnika v treh mesecih po objavi oklica o začetku tega postopka, če ni v tretjem ali četrtem odstavku tega člena drugače določeno.

(3) Upnik, proti kateremu je bila vložena tožba za izpodbijanje pravnih dejanj stečajnega dolžnika, mora v enem mesecu po dnevu, ko mu je bila vročena ta tožba, v stečajnem postopku kot pogojno terjatev prijaviti svojo terjatev, ki bo nastala po tretjem odstavku 278. člena tega zakona, če bo tožbenemu zahtevku pravnomočno ugodeno.

(4) Upnik, ki je stečajnemu dolžniku prostovoljno pred vročitvijo tožbe iz tretjega odstavka tega člena vrnil korist, pridobljeno z izpodbojnim pravnim dejanjem, mora v enem mesecu po vračilu te koristi v stečajnem postopku prijaviti svojo terjatev, ki nastane po tretjem odstavku 278. člena tega zakona.

(5) Upnik mora svojo terjatev za povrnitev škode iz tretjega odstavka 248. člena ali iz petega odstavka 268. člena tega zakona ali terjatev za plačilo razlike iz četrtega odstavka 268. člena tega zakona prijaviti v enem mesecu po prejemu izjave stečajnega dolžnika o uresničitvi odpovedne ali odstopne pravice.

60. člen

(vsebina prijave terjatve)

(1) Prijava terjatve v postopku zaradi insolventnosti mora vsebovati:

1. določen zahtevek za priznanje terjatve v postopku,
2. opis dejstev, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka, in dokaze o njih.

(2) Zahtevek za priznanje terjatve mora vsebovati:

1. znesek glavnice terjatve,
2. če upnik v postopku zaradi insolventnosti poleg glavnice terjatve uveljavlja obresti: kapitalizirani znesek morebitnih obresti, obračunanih za obdobje od dospelosti terjatve do začetka postopka zaradi insolventnosti,
3. če upnik v postopku zaradi insolventnosti poleg glavnice terjatve uveljavlja stroške, ki so mu nastali z uveljavljanjem terjatve v sodnem ali drugem postopku pred začetkom postopka zaradi insolventnosti: zneske teh stroškov,
4. če upnik uveljavlja terjatev kot prednostno terjatev: določen zahtevek, da se terjatev ob razdelitvi plača kot prednostna,
5. če upnik uveljavlja terjatev kot pogojno terjatev: določen opis okoliščin, nastanek katerih pomeni uresničitev odložnega ali razveznega pogoja, s katerim je povezana terjatev.

(3) Upnik mora prijavi terjatve priložiti morebitne listinske dokaze o dejstvih iz 2. točke prvega odstavka tega člena.

(4) Če prijava terjatve ne vsebuje opisa dejstev in dokazov iz 2. točke prvega odstavka tega člena ali če ji niso priloženi dokazi iz tretjega odstavka tega člena, se zanjo ne uporabljajo pravila o nepopolnih vlogah, temveč upnika bremenijo stroški morebitnega postopka za ugotovitev obstoja terjatve, če je bila terjatev prerekana.

(5) Če upnik s prijavo terjatve uveljavlja obresti do začetka postopka zaradi insolventnosti in zahtevek za priznanje terjatve ne vsebuje kapitaliziranega zneska obresti iz 2. točke drugega odstavka tega člena:

1. mora upravitelj v stečajnem postopku, če je predmet prijave prednostna terjatev, ob preizkusu te terjatve izračunati kapitalizirani znesek obresti in ga vnesti v osnovni seznam preizkušenih terjatev,
2. se v drugih primerih za prijavo terjatve ne uporabljajo pravila o nepopolnih vlogah, temveč velja, in nasproten do-

kaz ni dovoljen, da upnik v postopku ne uveljavlja obresti za obdobje od dospelosti terjatve do začetka postopka zaradi insolventnosti.

(6) Če zahtevek za priznanje terjatve ne vsebuje zneska stroškov iz 3. točke drugega odstavka tega člena, se za prijavo terjatve ne uporabljajo pravila o nepopolnih vlogah, temveč velja, in nasproten dokaz ni dovoljen, da upnik v postopku zaradi insolventnosti ne uveljavlja teh stroškov.

(7) Upnik lahko v postopku zaradi insolventnosti z isto vlogo prijavi več svojih terjatev.

61. člen

(izjava upravitelja o prijavljenih terjatvah; osnovni seznam preizkušenih terjatev)

(1) Upravitelj se mora v enem mesecu po poteku roka za prijavo terjatve iz prvega ali drugega odstavka 59. člena tega zakona o vsaki pravočasno prijavljeni terjatvi določno izreči, ali jo priznava ali prereka.

(2) Če zaradi velikega števila pravočasno prijavljenih terjatev upravitelj v stečajnem postopku v roku iz prvega odstavka tega člena ne more preizkusiti vseh terjatev, sodišče na zahtevo upravitelja ta rok podaljša, vendar največ za en mesec.

(3) Upravitelj se mora o pravočasno prijavljenih terjatvah izreči tako, da sodišču predloži seznam (v nadaljnjem besedilu: osnovni seznam preizkušenih terjatev).

(4) Osnovni seznam preizkušenih terjatev mora za vsako pravočasno prijavljeno terjatev vsebovati naslednje podatke:

1. zaporedno številko terjatve,
2. identifikacijske podatke o upniku, ki je prijavil terjatev,
3. znesek glavnice prijavljene terjatve,
4. kapitalizirani znesek obresti iz 2. točke drugega odstavka ali iz 1. točke petega odstavka 60. člena tega zakona, znesek stroškov iz 3. točke drugega odstavka 60. člena tega zakona ter podatke iz 4. in 5. točke drugega odstavka 60. člena tega zakona, če so vsebovani v prijavi terjatve,
5. izjavo upravitelja, ali terjatev priznava ali prereka,
6. če upravitelj prereka terjatev samo delno: prerekani znesek terjatve,
7. če upravitelj prereka terjatev: opis dejstev, iz katerih izhaja, da terjatev ali prerekani del terjatve ne obstaja.

(5) Osnovni seznam preizkušenih terjatev mora sodišče objaviti v treh delovnih dneh po prejemu seznama.

(6) Po objavi osnovnega seznama preizkušenih terjatev upravitelj terjatev, ki jih je priznal, ne more več prerekati.

62. člen

(ugovor proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev)

(1) Upnik lahko vloži ugovor proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev:

1. če seznam ne vsebuje njegove pravočasno prijavljene terjatve ali
2. če so podatki o tej terjatvi iz 2., 3. ali 4. točke četrtega odstavka 61. člena tega zakona nepravilni.

(2) Ugovor proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev mora upnik vložiti v 15 dneh po objavi seznama preizkušenih terjatev.

(3) Če upravitelj presodi, da je ugovor upnika proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev utemeljen, mora v osmih dneh po poteku roka iz drugega odstavka tega člena sodišču predložiti popravek osnovnega seznama preizkušenih terjatev.

(4) Popravek osnovnega seznama preizkušenih terjatev mora vsebovati:

1. podatke iz četrtega odstavka 61. člena tega zakona in
2. v primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena tudi: opombo, da se s tem popravljajo podatki o terjatvi iz seznama preizkušenih terjatev.

(5) Popravek osnovnega seznama preizkušenih terjatev mora sodišče objaviti naslednji delovni dan po prejemu.

(6) Rok iz tretjega odstavka 63. člena tega zakona za ugovor o prerekanju terjatev, ki so vsebovane v popravku osnovnega seznama preizkušenih terjatev, začne teči z objavo popravka seznama preizkušenih terjatev.

63. člen

(ugovor o prerekanju terjatve)

(1) Upnik lahko prereka pravočasno prijavljeno terjatev drugega upnika.

(2) Upnik prereka pravočasno prijavljeno terjatev z ugovorom (v nadaljnjem besedilu: ugovor o prerekanju terjatve).

(3) Ugovor o prerekanju terjatve mora upnik vložiti v postopku prisilne poravnave v 15 dneh in v stečajnem postopku v enem mesecu po objavi osnovnega seznama preizkušenih terjatev.

(4) Po poteku roka za vložitev ugovora o prerekanju terjatve upnik pravočasno prijavljene terjatve drugega upnika ne more več prerekati.

(5) Poleg podatkov, ki jih mora vsebovati vsaka vloga, mora ugovor o prerekanju terjatve vsebovati tudi:

1. podatke o terjatvi iz 1. do 4. točke četrtega odstavka 61. člena tega zakona,
2. izjavo upnika, da prereka terjatev,
3. če upnik prereka terjatev samo delno: prerekani znesek terjatve,
4. opis dejstev, iz katerih izhaja, da terjatev ali prerekani del terjatve ne obstaja, in dokaze o njih.

(6) Upnik mora ugovoru o prerekanju terjatve priložiti morebitne listinske dokaze o dejstvih iz 4. točke petega odstavka tega člena.

(7) Če ugovor o prerekanju terjatve ne vsebuje opisa dejstev in dokazov iz 4. točke petega odstavka tega člena ali mu niso priloženi dokazi iz šestega odstavka tega člena, se zanj ne uporabljajo pravila o nepopolnih vlogah.

(8) Če ugovor o prerekanju terjatve ne vsebuje podatkov iz 1. ali 2. točke petega odstavka tega člena ali drugih podatkov, ki jih mora vsebovati vsaka vloga, ga sodišče zavrže, ne da bi moralo upniku dati rok za popravo ugovora.

(9) O zavrženju ugovora, ki je bil vložen po poteku roka iz tretjega odstavka tega člena, in ugovora iz osmega odstavka tega člena odloči sodišče s sklepom o preizkusu terjatev.

64. člen

(ugovor insolventnega dolžnika o prerekanju terjatve)

(1) Če ima insolventni dolžnik v postopku zaradi insolventnosti položaj stranke postopka, lahko tudi on prereka pravočasno prijavljeno terjatev upnika v tem postopku.

(2) Za ugovor insolventnega dolžnika o prerekanju terjatve se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o ugovoru upnika o prerekanju terjatev.

65. člen

(dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev)

(1) Če je bil proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev vložen ugovor iz prvega odstavka 62. člena tega zakona ali ugovor o prerekanju terjatev iz 63. člena tega zakona, mora upravitelj v osmih dneh po poteku roka za vložitev ugovora o prerekanju terjatve iz tretjega odstavka 63. člena tega zakona sodišču predložiti dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev, s katerim dopolni osnovni seznam preizkušenih terjatev tako, da za vsako terjatev, proti kateri je bil vložen ugovor, vnese:

1. identifikacijske podatke o vlagatelju ugovora,
2. podatke iz 2. do 4. točke petega odstavka 63. člena tega zakona.

(2) Če je bil v skladu s petim odstavkom 62. členom tega zakona objavljen popravek osnovnega seznama preizkušenih terjatev, mora upravitelj v dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev vključiti tudi podatke in popravke podatkov o terjatvah, vsebovanih v popravku osnovnega seznama preizkušenih terjatev.

(3) Dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev mora sodišče objaviti v treh delovnih dneh po prejemu seznama.

66. člen

(ugovor proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev)

(1) Proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev lahko vloži ugovor:

1. upnik, ki je pravočasno vložil ugovor proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev, če upravitelj njegovega ugovora ni upošteval v popravku osnovnega seznama preizkušenih terjatev po tretjem odstavku 62. člena tega zakona,

2. upnik, ki je pravočasno vložil ugovor o prerekanju terjatve:

– če seznam ne vsebuje njegovega ugovora ali

– če so podatki o tem ugovoru nepravilni.

(2) Ugovor proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev mora upnik vložiti v 15 dneh po objavi dopolnjenega seznama preizkušenih terjatev.

67. člen

(priznana in prerekana terjatev)

(1) Terjatev je priznana, če jo prizna upravitelj v skladu z 61. členom tega zakona in je ne prereka nihče od upnikov v skladu s 63. členom tega zakona.

(2) Terjatev je prerekana, če jo prereka upravitelj v skladu z 61. členom tega zakona ali upnik v skladu s 63. členom tega zakona.

(3) V stečajnem postopku velja za priznano tudi terjatev, ki je bila prerekana, ko se izpolnijo naslednji pogoji:

1. pri prerekani terjatvi iz prvega odstavka 300. člena ali iz prvega odstavka 301. člena tega zakona: ko postane pravnomočna sodba, s katero je sodišče ugodilo tožbenemu zahtevku za ugotovitev obstoja terjatve,

2. pri prerekani terjatvi iz prvega odstavka 302. člena tega zakona:

– ko poteče rok za vložitev tožbe iz drugega odstavka 302. člena tega zakona, če ni nihče od tistih, ki so prerekali terjatev, v tem roku vložil tožbe, ali

– ko postane pravnomočna sodna odločba, s katero je sodišče zavrnilo tožbeni zahtevek za ugotovitev neobstoja terjatve, zavrglo tožbo iz drugega odstavka 302. člena tega zakona ali ustavilo postopek zaradi umika te tožbe.

3. pri prerekani terjatvi iz prvega odstavka 314. člena tega zakona:

– ko poteče rok za prijavo udeležbe iz tretjega odstavka 314. člena tega zakona, če nihče od tistih, ki so prerekali terjatev v tem roku ne prijavi udeležbe, ali

– ko postane pravnomočna odločba, s katero je pristojni državni organ odločil, da ta terjatev obstaja.

68. člen

(verjetno izkazana terjatev)

(1) Verjetno izkazana je tista prerekana terjatev, za katero sodišče odloči, da je verjetno izkazana.

(2) Pri presoji, ali je terjatev verjetno izkazana, sodišče upošteva samo opis dejstev o obstoju terjatve v prijavi terjatve in listinske dokaze, ki so bili priloženi tej prijavi, in

1. če je terjatev prerekal upravitelj: opis dejstev o neobstoju terjatve v osnovnem seznamu preizkušenih terjatev ali

2. če je terjatev prerekal upnik: opis dejstev o neobstoju terjatve v ugovoru o prerekanju terjatve in listinske dokaze, ki so bili priloženi temu ugovoru.

(3) Velja, in drugačna presoja ni dovoljena, da terjatev ni verjetno izkazana, če ima prijava terjatve pomanjkljivosti iz četrtega odstavka 60. člena tega zakona.

(4) Velja, in drugačna presoja ni dovoljena, da je terjatev verjetno izkazana:

1. če je bilo o terjatvi odločeno z odločbo sodišča ali drugega državnega organa, ki je postala pravnomočna pred začetkom postopka zaradi insolventnosti,

2. če je terjatev ugotovljena v obračunu davka, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja davčni postopek,

3. v drugih primerih:

– če prijava terjatve nima pomanjkljivosti iz četrtega odstavka 60. člena tega zakona in

– niti osnovni seznam preizkušenih terjatev niti nobeden od pravočasnih ugovorov o prerekanju terjatve ne vsebuje opisa dejstev o neobstoju terjatve.

69. člen

(sklep o preizkusu terjatev)

(1) O preizkusu terjatev sodišče odloči zunaj naroka.

(2) Sodišče s sklepom o preizkusu terjatev odloči:

1. o ugovorih proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev iz 66. člena tega zakona in o zavrženju ugovorov iz devetega odstavka 63. člena tega zakona,

2. katere terjatve so dokončno priznane ali prerekane,

3. v postopku prisilne poravnave tudi, katere prerekane terjatve so verjetno izkazane,

4. v stečajnem postopku tudi o tem, kdo mora v drugem postopku uveljavljati zahtevek za ugotovitev obstoja ali neobstoja prerekane terjatve.

(3) V izreku sklepa o preizkusu terjatev sodišče svoje odločitve iz 2. do 4. točke prvega odstavka tega člena oblikuje tako, da navede končni seznam preizkušenih terjatev, ki je sestavni del izreka tega sklepa.

(4) Sodišče mora:

1. sprejeti sklep o preizkusu terjatev in o tem obvestiti upravitelja v teh rokih:

– če je bil v skladu s prvim odstavkom 65. člena tega zakona objavljen dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev in je bil proti temu seznamu vložen ugovor, v postopku prisilne poravnave v treh delovnih dneh in v stečajnem postopku v 15 dneh od poteka roka za ugovor proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev,

– če je bil v skladu s prvim odstavkom 65. člena tega zakona objavljen dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev in proti temu seznamu ni bil vložen noben ugovor, v treh delovnih dneh od poteka roka za ugovor proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev,

– če proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev ni nihče vložil niti ugovora iz prvega odstavka 62. člena tega zakona niti ugovora o prerekanju terjatev iz 63. člena tega zakona, v treh delovnih dneh od poteka rokov za ta ugovor, ter

2. v treh delovnih dneh po dnevu, ko mu upravitelj predloži končni seznam preizkušenih terjatev, objaviti sklep o preizkusu terjatev in končni seznam preizkušenih terjatev, ki je sestavni del izreka tega sklepa.

(5) V stečajnem postopku mora sodišče odločiti, katere prerekane terjatve so verjetno izkazane samo, če upniki zahtevajo oblikovanje upniškega odbora v skladu s prvim odstavkom 82. člena tega zakona.

(6) O tem, katere prerekane terjatve so verjetno izkazane, v stečajnem postopku sodišče odloči:

1. če je vložena zahteva za oblikovanje upniškega odbora iz 1. točke prvega odstavka 82. člena tega zakona: s sklepom o preizkusu terjatev v roku iz 1. točke četrtega odstavka tega člena,

2. če je vložena zahteva za oblikovanje upniškega odbora iz 2. točke prvega odstavka 82. člena tega zakona: z dopolnilnim sklepom o preizkusu terjatev, ki ga mora objaviti hkrati z objavo poziva upnikom iz tretjega odstavka 82. člena tega zakona.

70. člen

(končni seznam preizkušenih terjatev)

(1) Upravitelj mora v treh delovnih dneh po prejemu obvestila iz 1. točke četrtega odstavka 69. člena tega zakona sodišču predložiti končni seznam preizkušenih terjatev v skladu z odločitvijo sodišča iz drugega odstavka 69. člena tega zakona.

(2) Končni seznam preizkušenih terjatev mora za vsako terjatev vsebovati podatke iz 1. do 4. točke četrtega odstavka 61. člena tega zakona, če je bila terjatev prerekana, pa tudi:

1. odločitev sodišča o tem, ali je terjatev verjetno izkazana,

2. podatke o osebah, ki so prerekale terjatev, in sicer:

– če je terjatev prerekal upravitelj: navedbo, da je terjatev prerekal upravitelj,

– če je terjatev prerekal drug upnik: identifikacijske podatke o vlagatelju ugovora,

3. prerekani znesek terjatve ali podatek, da je terjatev prerekana v celoti,

4. v stečajnem postopku tudi: kdo mora v drugem postopku uveljavljati zahtevek za ugotovitev obstoja ali neobstoja prerekane terjatve.

71. člen

(poznejši preizkus terjatev)

(1) O pravočasno prijavljenih terjatvah iz tretjega ali četrtega odstavka 59. člena tega zakona, ki niso bile vključene v osnovni seznam preizkušenih terjatev, se mora upravitelj izreči tako, da sodišču predloži seznam teh terjatev (v nadaljnjem besedilu: dodatni seznam preizkušenih terjatev).

(2) Za preizkus terjatev iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 61. do 70. člen tega zakona.

(3) Pri smiselni uporabi določb tega zakona iz drugega odstavka tega člena se namesto pojma »seznam preizkušenih terjatev« uporablja pojem »dodatni seznam preizkušenih terjatev«.

72. člen

(posodabljanje končnega seznama preizkušenih terjatev)

Upravitelj mora v stečajnem postopku ob vsaki izdelavi načrta razdelitve posodobiti končni seznam preizkušenih terjatev tako, da:

1. dopolni podatke o prerekanih terjatvah s podatki o začetku in izidu postopkov iz 4. točke drugega odstavka 70. člena tega zakona in

2. v primeru iz prvega odstavka 71. člena tega zakona: dopolni ta seznam s podatki o terjatvah, vključenih v končni dodatni seznam preizkušenih terjatev.

Pododdelek 3.4.3: *Delež glasovalnih pravic upnika*

73. člen

(terjatve upnika za izračun deleža njegovih glasovalnih pravic)

(1) Če se upravičenje opraviti procesno dejanje v postopku zaradi insolventnosti presoja glede na delež glasovalnih pravic upnika, se pri izračunu tega deleža upošteva skupni znesek vseh priznanih in verjetno izkazanih terjatev upnika po stanju ob začetku tega postopka.

(2) Kot znesek terjatve se po prvem odstavku tega člena upoštevajo:

1. znesek glavnice terjatve,

2. kapitalizirani znesek obresti, če jih upnik uveljavlja v skladu z 2. točko drugega odstavka 60. člena tega zakona in

3. znesek stroškov, če jih upnik uveljavlja v skladu s 3. točko drugega odstavka 60. člena tega zakona.

(3) V stečajnem postopku se od zneska terjatev iz drugega odstavka tega člena odšteje znesek terjatev po stanju ob začetku tega postopka, glede katerih je prenehala upnikova pravica do plačila v tem postopku.

74. člen

(osnova za izračun deleža glasovalnih pravic)

Osnova za izračun deleža glasovalnih pravic posameznega upnika je vsota zneskov vseh terjatev upnikov iz 73. člena tega zakona.

75. člen

(procesna dejanja, o katerih odločajo upniki z glasovanjem)

(1) Če je za procesno dejanje, o katerem odločajo upniki z glasovanjem, potrebna večina vseh glasov upnikov, je odločitev sprejeta, če zanjo glasujejo upniki, katerih skupni znesek terjatev iz 73. člena tega zakona presega polovico osnove za izračun deleža glasovalnih pravic iz 74. člena tega zakona, če ni v zakonu za posamezen primer drugače določeno.

(2) Če je za procesno dejanje, o katerem odločajo upniki z glasovanjem, potrebna večina oddanih glasov upnikov, je odločitev sprejeta, če zanjo glasujejo upniki, katerih skupni znesek terjatev iz 73. člena tega zakona presega polovico zneska terjatev upnikov, ki so se udeležili glasovanja.

(3) Pri presoji izida glasovanja se upoštevajo izjave upnikov o glasovanju, ki jih sodišče prejme do poteka roka za oddajo glasovnic, ne glede na to, ali so bile glasovnice oddane s priporočeno poštno pošiljko ali sodišču predložene na drug način.

Oddelek 3.5: **Upniški odbor**

76. člen

(upniški odbor kot organ upnikov)

Upniški odbor je organ upnikov, ki v postopku zaradi insolventnosti opravlja procesna dejanja, za katera zakon določa, da jih je pristojen opraviti upniški odbor, za račun vseh upnikov, ki so stranke tega postopka.

77. člen

(oblikovanje upniškega odbora)

(1) Upniški odbor je treba oblikovati:

1. v postopku prisilne poravnave,

2. v stečajnem postopku, če oblikovanje upniškega odbora zahtevajo upniki.

(2) Procesna dejanja, za katera ta zakon določa, da jih v stečajnem postopku opravlja upniški odbor, se v stečajnem postopku ne izvajajo v obdobju od začetka stečajnega postopka do dne, ko so imenovani ali izvoljeni člani upniškega odbora na podlagi zahteve upnikov za oblikovanje upniškega odbora.

78. člen

(člani upniškega odbora)

(1) Za člana upniškega odbora je lahko izvoljen vsak upnik, ki je po 57. členu tega zakona upravičen opravljati procesna dejanja.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena za člana upniškega odbora ne more biti izvoljen ali imenovan upnik:

1. ki je hkrati dolžnik insolventnega dolžnika in njegova obveznost do insolventnega dolžnika presega en odstotek vrednosti premoženja insolventnega dolžnika,

2. ki je v zadnjih dveh letih pred uvedbo postopka zaradi insolventnosti opravljal funkcijo člana poslovodstva ali organa nadzora ali funkcijo prokurista insolventnega dolžnika ali imel v insolventnem dolžniku položaj družbenika z najmanj 0,5 odstotnim kapitalskim deležem,

3. ki je družba in ima v razmerju do insolventnega dolžnika ali dolžnika iz 1. točke tega odstavka položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1,

4. ki opravlja funkcijo člana poslovodstva ali organa nadzora ali funkcijo prokurista ali ima položaj družbenika z najmanj 0,5 odstotnim kapitalskim deležem v:

– dolžniku iz 1. točke tega odstavka ali

– družbi iz 3. točke tega odstavka,

5. ki ima v razmerju do insolventnega dolžnika ali osebe iz 1., 2. ali 4. točke tega odstavka položaj ožje povezane osebe,

6. ki ima glede vseh terjatev, ki jih uveljavlja v postopku, položaj ločitvenega upnika, razen če upnik dokaže, da vrednost premoženja, ki je predmet njegove ločitvene pravice, ne zadošča za plačilo celotne terjatve, ali

7. ki ima položaj izločitvenega upnika.

79. člen

(število članov upniškega odbora)

(1) Število članov upniškega odbora določi sodišče.

(2) Število članov upniškega odbora mora biti liho in ne sme biti manjše kot tri, razen če je število upnikov manjše kot tri, ter ne večje kot 11.

(3) Pri določitvi števila članov upniškega odbora mora sodišče upoštevati skupno število upnikov.

(4) Število članov upniškega odbora določi sodišče:

1. če je pristojno odločati o imenovanju članov upniškega odbora: s sklepom, s katerim imenuje upniški odbor,

2. če člane upniškega odbora volijo upniki: s sklepom o izvolitvi upniškega odbora.

(5) Proti sklepu o določitvi števila članov upniškega odbora ni posebne pritožbe, lahko pa se izpodbija s pritožbo proti sklepu o imenovanju ali izvolitvi upniškega odbora.

80. člen

(imenovanje članov upniškega odbora)

(1) V postopku prisilne poravnave sodišče imenuje člane upniškega odbora s sklepom o začetku tega postopka.

(2) Sodišče mora za člane upniškega odbora imenovati upnike, ki so imetniki navadnih terjatev do dolžnika v najvišjem skupnem znesku.

(3) Pri imenovanju članov upniškega odbora sodišče določi upnike z najvišjim skupnim zneskom terjatev po drugem odstavku tega člena:

1. v postopku prisilne poravnave: na podlagi seznama iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,

2. v stečajnem postopku: na podlagi podatkov, ki jih izkazuje insolventni dolžnik v svojih poslovnih knjigah.

81. člen

(razrešitev imenovanih članov upniškega odbora)

(1) Če je bil upniški odbor imenovan po 80. členu tega zakona, lahko upniki, ki imajo skupaj 1/10 glasovalnih pravic, po objavi sklepa o preizkusu terjatev zahtevajo razrešitev imenovanega člana upniškega odbora in izvolitev novega člana.

(2) Zahtevi iz prvega odstavka tega člena mora biti priložena izjava upnika, ki se predlaga za novega člana upniškega odbora, da soglaša z izvolitvijo za člana upniškega odbora in da za njegovo izvolitev ni ovir iz drugega odstavka 78. člena tega zakona.

(3) Sodišče mora v treh delovnih dneh po prejemu zahteve upnikov iz prvega odstavka tega člena objaviti poziv upnikom, da v 15 dneh po objavi poziva oddajo glasovnice za glasovanje o razrešitvi imenovanega člana upniškega odbora in izvolitvi novega člana.

(4) Za razrešitev imenovanega člana upniškega odbora je potrebna večina oddanih glasov upnikov.

(5) Če imenovani član upniškega odbora ni razrešen, glasovanje o izvolitvi novega člana upniškega odbora nima pravnega učinka.

82. člen

(zahteva upnikov za oblikovanje upniškega odbora v stečajnem postopku)

(1) V stečajnem postopku lahko zahtevo za oblikovanje upniškega odbora vložijo:

1. če je zahteva vložena pred objavo sklepa o preizkusu terjatev: vsak upnik, ki je pravočasno prijavil svojo terjatev v postopku,

2. če je zahteva vložena po objavi sklepa o preizkusu terjatev: upniki, ki imajo skupaj 1/10 glasovalnih pravic.

(2) Sodišče mora na zahtevo iz 1. točke prvega odstavka tega člena v 15 dneh po prejemu te zahteve izdati in objaviti sklep o imenovanju članov upniškega odbora po drugem in tretjem odstavku 80. člena tega zakona.

(3) Sodišče mora na zahtevo iz 2. točke prvega odstavka tega člena v 15 dneh po prejemu zahteve objaviti poziv upnikom, da v 15 dneh po objavi poziva:

1. glasujejo o oblikovanju upniškega odbora in

2. dajo predloge izvolitev za člane upniškega odbora po prvem do tretjem odstavku 83. člena tega zakona.

(4) Za sprejetje odločitve o oblikovanju upniškega odbora je potrebna večina vseh glasov upnikov.

(5) Če je odločitev o oblikovanju upniškega odbora sprejeta, mora sodišče v osmih dneh po poteku roka iz drugega odstavka tega člena objaviti poziv upnikom, da v 15 dneh po objavi poziva glasujejo o volilnih predlogih za izvolitev članov upniškega odbora, ki jih sodišče uvrsti na glasovanje po četrtem odstavku 83. člena tega zakona.

83. člen

(volitve članov upniškega odbora)

(1) Predlog za izvolitev za člana upniškega odbora (v nadaljnjem besedilu: volilni predlog) lahko da vsak upnik.

(2) Volilnemu predlogu mora biti priložena izjava upnika, katerega izvolitev se predlaga, da soglaša z izvolitvijo za člana upniškega odbora in da za njegovo izvolitev ni ovir iz drugega odstavka 78. člena tega zakona.

(3) Če volilnemu predlogu ni priložena izjava upnika iz drugega odstavka tega člena, se ne uporabljajo pravila o nepopolnih vlogah, temveč se volilni predlog ne uvrsti na glasovanje.

(4) Sodišče mora uvrstiti na glasovanje vse volilne predloge, ki jih je prejelo do poteka roka iz tretjega odstavka 82. člena tega zakona.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena sodišče zavrne volilni predlog:

1. če predlagana oseba ne izpolnjuje pogoja za izvolitev iz prvega odstavka 78. člena tega zakona ali

2. če obstaja ovira za izvolitev iz drugega odstavka 78. člena tega zakona.

(6) O zavrnitvi volilnega predloga odloči sodišče s sklepom.

(7) Proti sklepu o zavrnitvi volilnega predloga ni posebne pritožbe, lahko pa se izpodbija s pritožbo proti sklepu o izvolitvi upniškega odbora.

(8) Za izvolitev upnika za člana upniškega odbora je potrebna večina oddanih glasov upnikov.

(9) Če je število volilnih predlogov, ki so bili uvrščeni na glasovanje, večje od števila članov upniškega odbora, so za člane upniškega odbora izvoljeni upniki, ki so prejeli več glasov.

84. člen

(sklep o izvolitvi upniškega odbora)

(1) Sodišče odloči o izidu volitev članov upniškega odbora s sklepom o izvolitvi upniškega odbora.

(2) Sodišče mora sklep o izvolitvi upniškega odbora objaviti v osmih dneh po poteku roka za glasovanje o volilnih predlogih za izvolitev članov upniškega odbora iz petega odstavka 82. člena tega zakona.

(3) Upnik pridobi položaj člana upniškega odbora z objavo sklepa o izvolitvi upniškega odbora.

(4) Izrek sklepa o izvolitvi upniškega odbora mora vsebovati:

1. sklep o določitvi števila članov upniškega odbora iz 2. točke četrtega odstavka 79. člena tega zakona,

2. identifikacijske podatke o upnikih, ki so bili izvoljeni za člane upniškega odbora,

3. morebitni sklep ali sklepe o zavrnitvi volilnih predlogov iz petega odstavka 83. člena tega zakona.

(5) Če je sklep o izvolitvi upniškega odbora na podlagi pravnega sredstva razveljavljen ali spremenjen, to ne vpliva na veljavnost dejanj, ki jih je v upniškem odboru opravil član upniškega odbora do takrat, ko je izvedel za to razveljavitev ali spremembo sklepa o izvolitvi upniškega odbora.

(6) Velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da je član upniškega odbora izvedel za razveljavitev ali spremembo sklepa o izvolitvi upniškega odbora najpozneje naslednji delovni dan po dnevu, ko je bila objavljena sodna odločba o razveljavitvi ali spremembi sklepa o izvolitvi upniškega odbora.

85. člen

(prenehanje položaja člana upniškega odbora)

(1) Upniku preneha položaj člana upniškega odbora:

1. če preneha njegovo upravičenje opravljati procesna dejanja po tretjem odstavku 57. člena ali po 58. členu tega zakona,

2. če je razrešen v skladu s 86. členom tega zakona,

3. če odstopi s položaja člana upniškega odbora ali

4. če je sklep o izvolitvi upniškega odbora v delu, v katerem se nanaša nanj, razveljavljen ali spremenjen.

(2) O pravnem dejstvu iz 1. točke prvega odstavka tega člena mora upravitelj obvestiti sodišče v osmih dneh, ko zanj izve.

(3) Izjavo o odstopu s položaja člana upniškega odbora je treba vložiti pri sodišču in začne učinkovati z dnem, ko jo sodišče prejme.

86. člen

(razrešitev izvoljenih članov upniškega odbora in nadomestne volitve)

(1) Upniki, ki imajo skupaj 1/10 glasovalnih pravic, lahko zahtevajo razrešitev izvoljenega člana upniškega odbora in izvolitev novega člana.

(2) Sodišče mora v treh delovnih dneh po prejemu zahteve upnikov iz prvega odstavka tega člena objaviti poziv upnikom, da v 15 dneh po objavi poziva oddajo glasovnice za glasovanje o razrešitvi izvoljenega člana upniškega odbora in izvolitvi novega člana.

(3) Če članu upniškega odbora preneha ta položaj po 1., 3. ali 4. točki prvega odstavka 85. člena tega zakona, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu obvestila iz drugega odstavka 85. člena, izjave iz tretjega odstavka 85. člena tega zakona ali sodne odločbe iz petega odstavka 84. člena tega zakona objaviti poziv upnikom, da v 15 dneh po objavi poziva dajo predloge za izvolitev novega člana upniškega odbora.

(4) Za razrešitev izvoljenega člana upniškega odbora se smiselno uporabljata četrti in peti odstavek 81. člena tega zakona, za izvolitev novega člana upniškega odbora pa 83. in 84. člen tega zakona.

87. člen

(pristojnosti upniškega odbora)

(1) Upniški odbor:

1. odloča o mnenju ali soglasju o zadevah, določenih z zakonom,

2. obravnava poročila, ki jih mora v skladu z zakonom predložiti upravitelj, in

3. izvaja druge pristojnosti, določene z zakonom.

(2) Upniški odbor ima zaradi uresničevanja svojih pravic in izvajanja svojih pristojnosti pravico pregledati poslovne knjige in celotno dokumentacijo, ki jo je prevzel upravitelj v stečajnem postopku ter pregledati dokumentacijo, ki jo mora upravitelj voditi v zvezi s tem postopkom.

(3) Upniški odbor upnike na njihovo zahtevo obvešča o stanju stečajne mase.

88. člen

(postopek v zvezi z mnenjem ali soglasjem upniškega odbora)

(1) Če mora sodišče v skladu s tem zakonom o posamezni zadevi odločiti na podlagi mnenja upniškega odbora ali v soglasju z upniškim odborom, mora sodišče zahtevo za mnenje ali soglasje objaviti.

(2) Zahteva za mnenje ali soglasje upniškega odbora mora vsebovati:

1. vsebino nameravane odločitve sodišča, ki je predmet zahteve, in

2. razloge sodišča za tako odločitev.

(3) Če o zadevi, ki je predmet zahteve, sodišče odloča na predlog upravitelja ali druge osebe, mora sodišče objaviti tudi ta predlog in listine, ki so mu priložene.

(4) Če mora sodišče v skladu s tem zakonom o posamezni zadevi odločiti na podlagi mnenja upniškega odbora ali v soglasju z upniškim odborom in upniški odbor v 15 dneh po objavi zahteve za mnenje ali soglasje predsedniku upniškega odbora, odločitve o mnenju ali soglasju ne sprejme, velja, da je izpolnjena procesna predpostavka za odločitev sodišča v zvezi z mnenjem ali soglasjem upniškega odbora.

89. člen

(postopek v zvezi z obravnavo poročil in mnenj upravitelja na upniškem odboru)

(1) Če mora upravitelj v skladu s tem zakonom predložiti svoje poročilo ali mnenje sodišču, ga mora hkrati poslati tudi vsem članom upniškega odbora.

(2) Skupaj s poročilom ali mnenjem iz prvega odstavka tega člena mora upravitelj članom upniškega odbora poslati tudi listine, ki so mu priložene.

(3) Upravitelj mora na seji upniškega odbora, ki obravnava njegovo poročilo ali mnenje, na zahtevo vsakega člana upniškega odbora dati dodatna pojasnila o izvajanju svojih pristojnosti in nalog upravitelja v postopku in o drugih zadevah, pomembnih za varovanje ali uresničitev interesov upnikov v tem postopku.

(4) Prvi in drugi odstavek tega člena se ne uporabljata za poročila in listine, ki se objavijo.

90. člen

(odločanje upniškega odbora)

(1) Upniški odbor odloča o zadevah iz njegove pristojnosti na sejah.

(2) Vsak član upniškega odbora ima en glas.

(3) Član upniškega odbora lahko da svojo izjavo o glasovanju:

1. ustno na seji upniškega odbora ali

2. pred sejo upniškega odbora tako, da jo predloži predsedniku upniškega odbora.

(4) Izjava o glasovanju iz 2. točke tretjega odstavka tega člena se upošteva pri glasovanju, če jo predsednik upniškega odbora prejme pred začetkom seje upniškega odbora, na kateri se glasuje o zadevi, na katero se izjava nanaša.

(5) Odločitev upniškega odbora je sprejeta:

1. če se je glasovanja udeležila večina članov upniškega odbora in

2. če zanjo glasuje večina članov upniškega odbora, ki so se udeležili glasovanja, razen če zakon določa, da mora biti posamezna odločitev sprejeta z večino glasov vseh članov upniškega odbora.

(6) Upniški odbor lahko z večino glasov vseh članov upniškega odbora sprejme svoj poslovnik.

91. člen

(predsednik upniškega odbora)

(1) Člani upniškega odbora med seboj na prvi seji upniškega odbora izvolijo predsednika.

(2) Če je predsednik upniškega odbora odsoten ali če mu preneha funkcija člana upniškega odbora, opravlja pristojnosti in naloge predsednika član upniškega odbora z najvišjim deležem glasovalnih pravic upnika.

92. člen

(zastopanje člana upniškega odbora)

(1) Če je član upniškega odbora upnik, ki je fizična oseba, lahko sodeluje v upniškem odboru sam ali po svojem pooblaščencu.

(2) Če je član upniškega odbora upnik, ki je pravna oseba, ga v upniškem odboru zastopa njegov zakoniti zastopnik ali oseba, ki jo pooblasti.

(3) Pooblastilo za zastopanje na sejah upniškega odbora mora biti pisno.

(4) Član upniškega odbora lahko da pooblastilo za zastopanje na sejah upniškega odbora kot splošno pooblastilo ali kot pooblastilo za zastopanje na posamezni seji upniškega odbora.

(5) Član upniškega odbora lahko za zastopanje na posamezni seji upniškega odbora pooblasti tudi drugega člana upniškega odbora.

(6) Član upniškega odbora lahko za zastopanje na sejah upniškega odbora pooblasti več kot eno osebo.

(7) Če član upniškega odbora za zastopanje na sejah upniškega odbora pooblasti dve ali več oseb, mora v pooblastilu določiti, kateri od pooblaščencev ga zastopa pri uresničevanju glasovalne pravice.

93. člen

(udeležba na sejah upniškega odbora)

(1) Sej upniškega odbora se smejo udeleževati samo:

1. člani upniškega odbora ali njihovi pooblaščenci,

2. upravitelj in osebe, ki za upravitelja v postopku opravljajo posamezne naloge,

3. sodnik, ki vodi postopek, ter

4. v postopku prisilne poravnave tudi zastopnik in pooblaščenci insolventnega dolžnika.

(2) Upravitelj se mora udeležiti seje upniškega odbora, če se na njej obravnava njegovo poročilo ali mnenje ali če tako v drugih primerih zahteva sklicatelj seje.

(3) V postopku prisilne poravnave se drugi odstavek tega člena smiselno uporablja tudi za zastopnike in pooblaščence insolventnega dolžnika.

94. člen

(sklic seje upniškega odbora)

(1) Prvo sejo upniškega odbora mora sklicati upravitelj za dan, ki ni prej kot deset dni in ne pozneje kot 15 dni po dnevu, ko je bil upniški odbor imenovan ali izvoljen.

(2) Druge seje upniškega odbora sklicuje predsednik upniškega odbora.

(3) Predsednik upniškega odbora mora sklicati sejo upniškega odbora:

1. če mora upniški odbor v skladu s tem zakonom odločiti o mnenju ali soglasju,

2. če mora upniški odbor v skladu s tem zakonom obravnavati poročilo upravitelja ali

3. če tako zahteva član upniškega odbora, ki navede namen in razlog za sklic seje.

(4) Predsednik upniškega odbora mora sklicati sejo upniškega odbora v treh delovnih dneh za dan, ki ni prej kot deset dni in ne pozneje kot 15 dni po dnevu, ko prejme zahtevo sodišča za mnenje ali soglasje upniškega odbora, poročilo upravitelja ali zahtevo člana upniškega odbora.

(5) Če predsednik upniškega odbora v roku iz četrtega odstavka tega člena ne skliče seje upniškega odbora, jo lahko sama skličeta najmanj dva člana upniškega odbora.

(6) O drugih sejah, razen o prvi, mora sklicatelj seje člane upniškega odbora, upravitelja in sodišče obvestiti z vabilom za sejo, ki jim mora biti vročeno najmanj pet delovnih dni pred dnevom seje.

(7) Vabilo za sejo upniškega odbora mora vsebovati:

1. dan in uro seje ter mesto zasedanja,

2. dnevni red seje in

3. predlog sklicatelja seje za sprejetje sklepa upniškega odbora k vsaki točki dnevnega reda.

95. člen

(mesto zasedanja upniškega odbora)

(1) Mesto zasedanja upniškega odbora mora biti na območju sodišča, ki vodi postopek.

(2) Če poslovnik upniškega odbora ne določa stalnega mesta zasedanja upniškega odbora, določi mesto zasedanja sklicatelj seje z vabilom za sejo upniškega odbora.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena je lahko mesto zasedanja v kraju zunaj območja sodišča, ki vodi postopek, če z mestom zasedanja v tem drugem kraju soglašajo vsi člani upniškega odbora.

96. člen

(potek seje upniškega odbora)

(1) Seje upniškega odbora vodi predsednik upniškega odbora.

(2) Poleg sklicatelja seje lahko da predlog za sprejetje sklepa upniškega odbora tudi vsak član upniškega odbora.

(3) Če je k posamezni točki dnevnega reda danih več predlogov za sprejetje sklepa, se o njih glasuje po vrstnem redu, ki se določi glede na delež glasovalnih pravic upnika, ki je predlagal sprejetje sklepa, tako da se najprej glasuje o predlogu upnika z najvišjim deležem glasovalnih pravic.

(4) Izid glasovanja o posameznem predlogu sklepa razglasi predsednik upniškega odbora.

(5) Če je v primeru iz tretjega odstavka tega člena sprejet sklep upniškega odbora, se o drugih predlogih za ta sklep s poznejšim vrstnim redom ne glasuje.

(6) O poteku seje se piše zapisnik, ki mora pri vsaki točki dnevnega reda vsebovati:

1. predlog ali predloge sklepov k tej točki,

2. izid glasovanja o predlogu sklepa, ki ga je po četrtem odstavku tega člena razglasil predsednik upniškega odbora.

(7) Zapisnik mora podpisati predsednik upniškega odbora.

96.a člen

(dopisna seja upniškega odbora)

(1) Upniški odbor lahko odloči na dopisni seji, če noben član upniškega odbora ne nasprotuje takemu načinu odločanja v petih delovnih dneh, odkar je imel možnost seznaniti se s sklicem seje.

(2) Glede odločanja upniškega odbora na dopisni seji veljata drugi in peti odstavek 90. člena tega zakona. Član upniškega odbora na dopisni seji glasuje tako, da poda svojo pisno izjavo o glasovanju. Izjava se upošteva, če jo predsednik upniškega odbora prejme pred iztekom dopisne seje. Glede zastopanja pri glasovanju velja 92. člen tega zakona, glede poteka seje pa 96. člen tega zakona.

(3) Način sklica dopisne seje, pošiljanja gradiva in posredovanja pisne izjave o glasovanju na dopisni seji se določi s poslovnikom o delu upniškega odbora.

Oddelek 3.6: **Upravitelj**

Pododdelek 3.6.1: *Temeljna pravila o upravitelju*

97. člen

(položaj in pristojnosti upravitelja)

(1) Upravitelj je organ postopka zaradi insolventnosti, ki v tem postopku opravlja svoje pristojnosti in naloge, določene v zakonu, zaradi varovanja in uresničitve interesov upnikov.

(2) V stečajnem postopku upravitelj vodi posle insolventnega dolžnika v skladu s potrebami postopka in ga zastopa:

1. pri procesnih in drugih pravnih dejanjih v zvezi s preizkusom terjatev ter ločitvenih in izločitvenih pravic,

2. pri procesnih in drugih dejanjih v zvezi z izpodbijanjem pravnih dejanj insolventnega dolžnika,

3. pri pravnih poslih in drugih dejanjih, potrebnih za unovčitev stečajne mase,

4. pri uresničevanju odstopnih in drugih pravic, ki jih pridobi insolventni dolžnik kot pravne posledice začetka stečajnega postopka, in

5. pri drugih pravnih poslih, ki jih insolventni dolžnik lahko izvede v skladu s tem zakonom.

98. člen

(obveznosti upravitelja)

(1) Upravitelj mora svoje naloge in pristojnosti opravljati v skladu:

1. s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi,

2. z drugimi zakoni, ki se uporabljajo za insolventnega dolžnika, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi,

3. s pravili stroke oseb, ki kot mandatarji opravljajo posle za druge osebe.

(2) Upravitelj mora pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti ravnati:

1. vestno in pošteno,

2. z ustrezno profesionalno skrbnostjo ter

3. tako, da varuje in uresničuje interese upnikov, ki mu morajo biti vodilo pri opravljanju teh nalog in pristojnosti.

(3) Upravitelj mora upnike, ki so v razmerju do insolventnega dolžnika v enakem položaju, obravnavati enako, in ne sme omogočiti ali dopustiti:

1. da posamezni upniki v postopku dosežejo prednostno plačilo ali druge koristi na škodo drugih upnikov, ki so v razmerju do insolventnega dolžnika v enakem položaju, ali

2. da druge osebe pridobijo premoženje insolventnega dolžnika, ki spada v stečajno maso, ne da bi zagotovile enakovredno nasprotno izpolnitev, ali druge koristi na škodo stečajne mase, ki niso v skladu z zakoni, predpisi in pravili stroke iz prvega odstavka tega člena.

(4) Upravitelj mora svoja poročila, sezname preizkušenih terjatev in druga pisanja upravitelja predložiti sodišču v elektronski obliki, podpisana z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom. Minister, pristojen za pravosodje, predpiše podrobnejša pravila o vlaganju pisanj upravitelja.

99. člen

(redna poročila upravitelja)

(1) Upravitelj mora za vsako koledarsko trimesečje pripraviti poročilo o poteku postopka (v nadaljnjem besedilu: redno poročilo).

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora upravitelj prvo redno poročilo pripraviti:

1. če je obdobje od začetka postopka do konca prvega koledarskega trimesečja po začetku postopka krajše od enega meseca: za obdobje od začetka postopka do konca drugega koledarskega trimesečja po začetku postopka,

2. v drugih primerih: za obdobje od začetka postopka do konca prvega koledarskega trimesečja po začetku postopka.

(3) Upravitelj mora svoje redno poročilo predložiti sodišču v postopku prisilne poravnave v osmih dneh in v stečajnem postopku v enem mesecu po koncu obdobja, na katero se nanaša.

100. člen

(izredna poročila upravitelja)

(1) Upravitelj mora na zahtevo sodišča ali upniškega odbora predložiti svoje pisno poročilo o posamezni zadevi, ki je pomembna za potek postopka ali varovanje ali uresničitev interesov upnikov v tem postopku (v nadaljnjem besedilu: izredno poročilo), v osmih dneh po prejemu zahteve, razen če je v zahtevi določen daljši rok za predložitev.

(2) Proti zahtevi upniškega odbora iz prvega odstavka tega člena lahko upravitelj v treh delovnih dneh ugovarja:

1. ker zadeva, o kateri je upniški odbor zahteval poročilo, ni pomembna za potek postopka ali varovanje ali uresničitev interesov upnikov v tem postopku,

2. ker je rok za izdelavo poročila prekratek glede na obseg in zahtevnost zadeve, ki je predmet zahtevanega poročila.

(3) Sodišče mora odločiti o ugovoru upravitelja iz drugega odstavka tega člena v treh delovnih dneh po prejemu ugovora.

(4) Proti odločitvi sodišča o ugovoru iz drugega odstavka tega člena imata pravico do pritožbe upravitelj in upniški odbor.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora upravitelj v nujnih primerih na zahtevo sodišča temu takoj ustno poročati ali izdelati poročilo o posamezni zadevi iz prvega odstavka tega člena v treh delovnih dneh po prejemu zahteve.

101. člen

(navodila sodišča upravitelju)

(1) Sodnik, ki vodi postopek, daje upravitelju navodila za njegovo delo, ki so zanj obvezna.

(2) Sodnik mora navodilo dati v pisni obliki, če tako zahteva upravitelj.

102. člen

(odškodninska odgovornost upravitelja)

(1) Upravitelj je upnikom odgovoren za škodo, ki jim jo povzroči s kršitvijo svojih obveznosti.

(2) Upravitelj je odškodninske odgovornosti oproščen, če dokaže:

1. da je imel upnik škodo zaradi nepravilnih ali nepopolnih podatkov v njegovi prijavi terjatve ali drugih dejanj ali opustitev, ki izvirajo s področja upnika,

2. da je ravnal v skladu s sklepom ali odredbo sodišča ali

3. da je škoda nastala zaradi dogodkov ali ravnanja oseb, ki jih upravitelj, čeprav je ravnal z ustrezno profesionalno skrbnostjo, ni mogel niti preprečiti niti odvrniti ali omejiti njihovih škodljivih posledic.

(3) Upravitelj ni oproščen odškodninske odgovornosti, ker je ravnal v skladu s sklepom ali odredbo sodišča, če upnik dokaže, da je upravitelj izdajo tega sklepa ali odredbe dosegel:

1. tako, da je sodišču namenoma ali zaradi hude malomarnosti dal nepopolne ali nepravilne informacije, ali

2. na drug nepošten način.

(4) Upravitelj je odgovoren upnikom za škodo iz prvega odstavka tega člena, povzročeno v posameznem postopku zaradi insolventnosti, do višine petkratnega zneska nagrade, do katere je upravičen v tem postopku, vendar ne manj kot 5.000 eurov.

(5) Odškodninska odgovornost se po četrtem odstavku tega člena ne omeji, če je bilo dejanje izvedeno ali opuščeno namenoma ali iz hude malomarnosti.

103. člen

(nagrada upravitelja)

(1) Upravitelj ima pravico do nagrade za svoje delo.

(2) V postopku prisilne poravnave nagrada upravitelja vključuje:

1. nadomestilo za preizkus terjatev,

2. nadomestilo za izdelavo poročila o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave,

3. nadomestilo za izdelavo poročila o vpisu in vplačilu novih delnic in

4. nadomestilo za opravljanje nadzora upravitelja po 171. členu tega zakona.

(3) Nadomestila iz 1., 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena se določijo v sorazmerju s številom pravočasno prijavljenih terjatev, nadomestilo iz 4. točke drugega odstavka tega člena pa za vsak mesec trajanja postopka prisilne poravnave.

(4) V stečajnem postopku nagrada upravitelja vključuje:

1. nadomestilo za prevzem prostorov, premoženja in poslov stečajnega dolžnika ter za izdelavo otvoritvenega poročila (v nadaljnjem besedilu: nadomestilo za izdelavo otvoritvenega poročila),

2. nadomestilo za preizkus terjatev, ki se določi v sorazmerju s številom pravočasno prijavljenih terjatev, in

3. nadomestilo za unovčenje stečajne mase in razdelitev splošne ali posebne stečajne mase, ki se določi v sorazmerju z višino zneska, ki je predmet razdelitve.

(5) (črtan)

(6) (črtan)

(7) Nadomestila, ki jih vključuje nagrada upravitelja, so nadomestilo za vse storitve, ki so potrebne za izvedbo nalog upravitelja v postopku zaradi insolventnosti, razen:

1. (črtana),

2. računovodskih storitev v zvezi z vodenjem poslovnih knjig in sestavljanjem računovodskih izkazov in davčnih obračunov v stečajnem postopku,

3. storitev pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti,

4. posredniških storitev pri prodaji premoženja na borznem ali drugem organiziranem trgu, na katerem lahko trgujejo samo pooblaščeni udeleženci tega trga,

5. storitev arhiviranja dokumentacije v skladu s predpisi o arhiviranju,

6. drugih storitev, za katere je potrebno posebno strokovno znanje s področij, ki niso predmet strokovnega izpita za opravljanje funkcije upravitelja, ali ki jih je v posameznem postopku treba opraviti v takem obsegu, da jih ne more opraviti upravitelj sam.

(8) Podrobnejša pravila o odmeri nagrade upravitelja se določijo s tarifo iz 2. točke prvega odstavka 114. člena tega zakona.

104. člen

(odmera in plačilo nagrade upravitelja)

(1) V postopku prisilne poravnave pridobi upravitelj pravico zahtevati plačilo nagrade, ko opravi vsa dejanja v postopku in sodišču predloži svoje končno poročilo.

(2) V stečajnem postopku pridobi upravitelj pravico zahtevati plačilo:

1. 90 odstotkov:

– nadomestila za izdelavo otvoritvenega poročila: ko sodišču predloži otvoritveno poročilo v skladu z 294. členom tega zakona,

– nadomestila za preizkus terjatev: ko sodišču predloži končni seznam preizkušenih terjatev v skladu s 70. členom tega zakona,

– sorazmernega dela nadomestila iz 3. točke četrtega odstavka 103. člena tega zakona: ko sodišču predloži končni načrt razdelitve,

2. 10 odstotkov vseh nadomestil: ko sodišču predloži svoje končno poročilo v skladu s 375. členom tega zakona.

(3) Če je upravitelj razrešen zaradi kršitve svojih obveznosti, nima pravice do nagrade.

(4) Če je upravitelj razrešen na svojo zahtevo, ima pravico do dela nagrade, sorazmernega z obsegom dejanj, ki jih je opravil do svoje razrešitve, zmanjšanega za pavšalno nadomestilo za prevzem poslov razrešenega upravitelja, ki se po petem odstavku tega člena izplača novemu upravitelju.

(5) Upravitelj, ki je bil imenovan med postopkom zaradi razrešitve prejšnjega upravitelja, ima pravico do:

1. pavšalnega nadomestila za prevzem poslov razrešenega upravitelja in

2. dela nagrade, sorazmernega z obsegom dejanj, ki jih opravi od prevzema poslov prejšnjega upravitelja do konca postopka.

(6) O odmeri nadomestil, vključenih v nagrado, in pavšalnega nadomestila odloči sodišče na zahtevo upravitelja.

(7) Sodišče mora odločiti o odmeri nadomestil, vključenih v nagrado, in pavšalnega nadomestila v osmih dneh po prejemu zahteve upravitelja.

(8) Nagrada in pavšalno nadomestilo se izplačata kot strošek postopka po pravnomočnosti sklepa o odmeri iz sedmega odstavka tega člena.

(9) Proti sklepu o odmeri nadomestil, vključenih v nagrado, in pavšalnega nadomestila se lahko pritoži tudi upravitelj.

(10) Pritožba proti sklepu o odmeri nadomestil, vključenih v nagrado, in pavšalnega nadomestila zadrži njegovo izvršitev.

105. člen

(stroški upravitelja)

(1) Upravitelj ima pravico do povrnitve stroškov, ki so mu nastali pri opravljanju nalog in pristojnosti upravitelja.

(2) O povrnitvi stroškov upravitelju, ki so nastali v posameznem mesecu, odloči sodišče s sklepom, s katerim odloča o izplačilu drugih tekočih stroškov postopka za ta mesec.

(3) Za pritožbo proti sklepu o povrnitvi stroškov upravitelju se smiselno uporabljata deveti in deseti odstavek 104. člena tega zakona.

Pododdelek 3.6.2: *Nadzor nad upravitelji*

106. člen

(pristojnost za nadzor nad upravitelji)

(1) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, je pristojno za opravljanje nadzora nad upravitelju v skladu s pravili, določenimi v pododdelku 3.6.2 tega zakona.

(2) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, je upravičeno, v obsegu, potrebnem za opravljanje nadzora iz prvega odstavka tega člena, neposredno dostopati in pridobivati podatke iz centralnega registra prebivalstva, poslovnega registra in podatke, ki jih vodijo drugi upravljavci osebnih podatkov.

(3) Za postopek odločanja o zadevah, urejenih v pododdelku 3.6.2 tega zakona, se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

(4) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, lahko pri opravljanju nadzora iz prvega odstavka tega člena:

1. opravi pregled dokumentacije insolventnega dolžnika, ki jo je prevzel upravitelj v zvezi s postopkom zaradi insolventnosti, in dokumentacije, ki jo mora voditi upravitelj v zvezi s tem postopkom, ali zahteva od zbornice upraviteljev, da opravi tak pregled,

2. zahteva uvedbo disciplinskega postopka proti upravitelju in

3. odredi ali izvede druge ukrepe, potrebne za preveritev, ali upravitelj opravlja svoje naloge v postopku zaradi insolventnosti v skladu z zakonom.

(5) Pregled iz 1. točke četrtega odstavka tega člena, ki ga opravi ministrstvo, pristojno za pravosodje, se opravi po vnaprejšnjem obvestilu upravitelju ali brez njega. Pregled opravijo sodniki, ki so v skladu z določbami zakona, ki ureja sodniško službo, dodeljeni v ministrstvo, pristojno za pravosodje, za opravljanje zahtevnejših strokovnih nalog in imajo izkušnje na področju postopkov zaradi insolventnosti, gospodarskih sporov ali izvršbe, ali univerzitetni diplomirani pravniki z najmanj petimi leti praktičnih izkušenj na pravniških delih s področja postopkov zaradi insolventnosti po opravljenem pravniškem državnem izpitu ali revizorji, ki jih imenuje minister, pristojen za pravosodje. O opravljenem pregledu pregledovalci sestavijo poročilo, katerega en izvod se posreduje upravitelju. Ugotovitve iz poročila se lahko uporabijo za izvrševanje zakonitih pristojnosti ministrstva, pristojnega za pravosodje.

(6) Zbornica upraviteljev opravlja nadzor nad poslovanjem upraviteljev v skladu s pravili, določenimi v pododdelku 3.6.4. tega zakona.

107. člen

(komisija)

(1) Minister, pristojen za pravosodje, imenuje komisijo kot svoj svetovalni organ, ki jo sestavljajo:

1. dva neodvisna strokovnjaka za insolventno pravo,

2. dva sodnika, ki sodita v postopkih zaradi insolventnosti, in

3. predstavnik ministrstva, pristojnega za pravosodje.

(2) Člani komisije se imenujejo za pet let in so lahko po poteku tega obdobja ponovno imenovani.

(3) Komisija daje ministru mnenja o izdaji in odvzemu dovoljenj za opravljanje funkcije upravitelja in o drugih zadevah glede izvajanja tega zakona.

(4) Delo komisije vodi predsednik, ki ga med seboj izvolijo člani komisije.

(5) Komisija sprejme poslovnik o svojem delu.

(6) Sredstva za delo komisije ter administrativne, tehnične in druge pogoje za delo komisije zagotavlja ministrstvo, pristojno za pravosodje.

108. člen

(dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja)

(1) Funkcijo upravitelja lahko opravlja le oseba, ki ima veljavno dovoljenje ministra, pristojnega za pravosodje, za opravljanje funkcije upravitelja v postopkih zaradi insolventnosti in prisilne likvidacije (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja).

(2) Minister, pristojen za pravosodje, izda dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja osebi, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je državljan Republike Slovenije ali države članice Evropske unije ali države članice Evropskega gospodarskega prostora ali države članice Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj in ima aktivno znanje slovenskega jezika,

2. je poslovno sposobna in ima splošno zdravstveno zmožnost,

3. ima najmanj visokošolsko izobrazbo prve stopnje ali primerljivo izobrazbo, pridobljeno v tujini, nostrificirano, priznano ali ovrednoteno v skladu z zakonom, ki ureja vrednotenje in priznavanje izobraževanja, ali dovoljenje za opravljanje nalog revizorja ali pooblaščenega revizorja v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje,

4. ima najmanj tri leta delovnih izkušenj pri opravljanju del s strokovno izobrazbo iz 3. točke tega odstavka,

5. ima sklenjeno zavarovanje, ki krije njegovo odškodninsko odgovornost iz prvega odstavka 102. člena tega zakona za najnižjo zavarovalno vsoto 500.000 eurov v posameznem letu,

6. je opravila strokovni izpit za opravljanje funkcije upravitelja,

7. je vredna javnega zaupanja za opravljanje te funkcije,

8. je ministru, pristojnem za pravosodje, dala izjavo, da bo vestno in odgovorno opravljala svoje pristojnosti in naloge upravitelja ter si v vsakem postopku zaradi insolventnosti, v katerem bo imenovana, prizadevala za kar najhitrejše končanje postopka in čim ugodnejše poplačilo upnikov.

(3) Pogoja iz 7. točke drugega odstavka tega člena ne izpolnjuje tisti, za katerega je na podlagi njegovega dosedanjega dela, ravnanja ali obnašanja utemeljeno sklepati, da funkcije upravitelja ne bo opravljal strokovno, pošteno in vestno, ali kdor je bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja, storjenega z naklepom, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali zaradi enega od teh kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrivanja, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne tajnosti, pranja denarja, izdaje uradne tajnosti, povzročitve splošne nevarnosti ali izdaje državne tajnosti, in kazen še ni bila izbrisana iz kazenske evidence.

(4) Minister, pristojen za pravosodje, zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja:

1. če vlagatelj zahteve ne izpolnjuje pogojev iz drugega odstavka tega člena ali

2. če je bilo vlagatelju zahteve že odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja ali

3. če je vlagatelju zahteve že prenehalo veljati dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja po 5. točki četrtega odstavka 109. člena tega zakona ali

4. če je zoper vlagatelja uveden kazenski postopek zaradi suma storitve kaznivega dejanja iz tretjega odstavka tega člena in je v tem postopku obtožnica postala pravnomočna ali je na podlagi obtožnega predloga razpisana glavna obravnava,

5. ne glede na 4. točko tega odstavka pa tudi v primeru, če je proti vlagatelju uveden kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, storjenega z naklepom, zoper premoženje ali zoper gospodarstvo, ki se preganja po uradni dolžnosti, in je v tem postopku pravnomočna obtožnica, vložena brez preiskave, ali pravnomočno uvedena preiskava,

6. ne glede na vrsto očitanega kaznivega dejanja, če je zoper vlagatelja pravnomočno odrejen pripor.

(5) Če ima upravitelj položaj odvetnika, ne sme kot odvetnik zastopati stečajnega dolžnika v sodnih ali drugih postopkih, ki se vodijo v zvezi s stečajnim postopkom, v katerem je bil imenovan za upravitelja, in ne sme uporabljati naziva odvetnik.

109. člen

(odvzem in prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja)

(1) Minister, pristojen za pravosodje, upravitelju odvzame dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja:

1. če se ugotovi, da krši ali je kršil določbo iz petega odstavka 108. člena tega zakona,

2. če se ugotovi, da ne izpolnjuje pogoja iz 3., 4., 5., 6. ali 7. točke drugega odstavka 108. člena tega zakona.

(2) Odločba o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja je dokončna.

(3) O odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja odloča minister, pristojen na pravosodje, na predlog sodišča, ki vodi postopek zaradi insolventnosti, v katerem je upravitelj storil kršitev, ki je razlog za odvzem dovoljenja, ali po uradni dolžnosti.

(4) Dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja preneha veljati:

1. če upravitelj izgubi državljanstvo Republike Slovenije ali države članice Evropske unije ali države članice Evropskega gospodarskega prostora, ne da bi istočasno pridobil državljanstvo druge države, ki je Republika Slovenija ali država članice Evropske unije ali država članica Evropskega gospodarskega prostora,

2. če je upravitelju s pravnomočno odločbo odvzeta poslovna sposobnost ali če ne izpolnjuje več pogoja splošne zdravstvene zmožnosti,

3. če da upravitelj pisno izjavo, na kateri je njegov podpis overjen, da naj se izbriše iz seznama upraviteljev,

4. če upravitelj umre,

5. če je upravitelju s pravnomočno odločbo disciplinske komisije izrečen ukrep trajnega odvzema pravice opravljati funkcijo upravitelja.

(5) O prenehanju dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja mora minister, pristojen za pravosodje, izdati ugotovitveno odločbo.

(6) Če je upravitelju s pravnomočno odločbo disciplinske komisije izrečen ukrep trajnega odvzema pravice opravljati funkcijo upravitelja, mora zbornica o tem obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje, v treh delovnih dneh po dnevu, ko taka odločba postane pravnomočna.

(7) Kazensko sodišče mora ministra, pristojnega za pravosodje, obvestiti o pravnomočni obsodbi za kaznivo dejanje iz tretjega odstavka 108. člena tega zakona naslednji delovni dan po nastanku tega dejstva.

110. člen

(seznam upraviteljev)

(1) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, vodi seznam upraviteljev.

(2) Seznam mora za vsako osebo, ki ima veljavno dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja, vsebovati:

1. identifikacijske podatke o upravitelju,

2. številko in datum izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja,

3. sodišča, pri katerih oseba opravlja funkcijo upravitelja,

4. za vsak postopek zaradi insolventnosti ali prisilne likvidacije, v katerem oseba opravlja funkcijo upravitelja:

– sodišče, ki vodi postopek, osebno ime sodnika in opravilno številko postopka,

– osebno ime ali firmo in sedež dolžnika,

– vrsto postopka,

– datum začetka postopka,

– datum končanja postopka,

5. datum vpisa v seznam upraviteljev,

6. obdobje začasne ustavitve imenovanja za upravitelja v novih zadevah,

7. datum izbrisa iz seznama upraviteljev in razlog za izbris,

8. podatke o zavarovanju upraviteljeve odgovornosti iz 5. točke drugega odstavka 108. člena tega zakona in

9. elektronski naslov upravitelja.

(3) Identifikacijski podatki o upravitelju so:

1. osebno ime,

2. naslov stalnega prebivališča,

3. datum rojstva, če upravitelj nima niti EMŠO niti davčne številke,

4. identifikacijska številka, in sicer:

– EMŠO, če je upravitelj vpisan v centralni register prebivalstva, ali

– davčna številka v drugih primerih,

5. če upravitelj opravlja pristojnosti in naloge upravitelja prek pravnoorganizacijske oblike podjetnika, zasebnika ali gospodarske družbe, tudi podatki, s katerimi je vpisan v registru:

– firma, sedež in poslovni naslov,

– matična številka.

(4) Seznam upraviteljev se objavi na spletnih straneh za objave v postopkih zaradi insolventnosti iz 122. člena tega zakona.

(5) Podatki se v seznamu upraviteljev vodijo in objavljajo zaradi preverjanja pogojev za imenovanje upravitelja v posameznem postopku in nadzora nad upravitelji.

(6) Seznam upraviteljev, ki se objavi po četrtem odstavku tega člena, ter podatki, sklepi in druga pisanja, ki se objavijo po 122. členu tega zakona, ne smejo vsebovati podatkov iz 2. do 4. točke tretjega odstavka tega člena.

(7) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, odgovarja za pravilnost podatkov, vsebovanih v seznamu upraviteljev, ki ga posreduje agenciji zaradi objave po četrtem odstavku tega člena. Agencija mora zagotoviti, da se na spletnih straneh v postopkih zaradi insolventnosti iz 122. člena tega zakona objavi seznam upraviteljev, ki ji ga zaradi objave posreduje ministrstvo, pristojno za pravosodje.

111. člen

(izbira sodišča, pri katerem upravitelj opravlja funkcijo upravitelja)

(1) Oseba, ki ima veljavno dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja, mora izbrati najmanj eno in lahko izbere vsa okrožna sodišča, pri katerih opravlja funkcijo upravitelja.

(2) Oseba mora izjavo o izbiri sodišč po prvem odstavku tega člena priložiti svoji zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja.

(3) Oseba lahko spremeni svojo izbiro sodišč z izjavo, ki jo predloži ministrstvu, pristojnemu za pravosodje.

(4) Oseba lahko spremeni izbiro sodišč:

1. bodisi tako, da pri posameznem okrožnem sodišču ne bo več opravljala funkcije upravitelja,

2. bodisi tako, da izbere dodatno okrožno sodišče, pri katerem bo opravljala funkcijo upravitelja.

(5) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, vodi za vsako okrožno sodišče seznam upraviteljev, ki so izbrali posamezno okrožno sodišče (v nadaljnjem besedilu: seznam izbranih upraviteljev posameznega okrožnega sodišča). Upravitelji se v seznamu izbranih upraviteljev posameznega okrožnega sodišča razvrstijo po vrstnem redu zaporedne številke pridobitve dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja.

(6) Sprememba izbire sodišč iz 1. točke četrtega odstavka tega člena začne učinkovati z vpisom te spremembe v seznam upraviteljev in ne vpliva na pristojnosti in naloge osebe v postopkih, v katerih je bila imenovana za upravitelja pred začetkom učinkovanja spremembe izbire.

(7) Sprememba izbire sodišč iz 2. točke četrtega odstavka tega člena, ki je bila zahtevana do 30. novembra posameznega leta, začne učinkovati 1. januarja naslednjega leta.

(8) Če je za posamezno okrožno sodišče izbrano število upraviteljev, ki ne zadošča glede na število zadev, ki jih povprečno vodi to sodišče in okrajna sodišča z njegovega območja, minister, pristojen za pravosodje na predlog tega sodišča določi dodatno število upraviteljev.

(9) Obvestilo o določitvi dodatnega števila upraviteljev iz osmega odstavka tega člena mora ministrstvo, pristojno za pravosodje, objaviti na spletnih straneh za objave v postopkih zaradi insolventnosti iz 122. člena tega zakona skupaj s pozivom upraviteljem, da dodatno izberejo okrožno sodišče, na katerega se nanaša obvestilo.

(10) Pri dodatni izbiri okrožnega sodišča na podlagi poziva iz devetega odstavka tega člena ne velja omejitev, določena v prvem odstavku tega člena.

(11) Če v 15 dneh po objavi obvestila in poziva iz devetega odstavka tega člena ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, izjave o dodatni izbiri okrožnega sodišča, na katerega se nanaša obvestilo, ne da zadostno število upraviteljev, mora minister, pristojen za pravosodje, v osmih dneh po poteku tega roka izdati odločbo, s katero določi dodatne upravitelje, ki morajo svojo funkcijo opravljati tudi pri tem sodišču.

(12) Minister, pristojen za pravosodje, kot dodatne upravitelje po enajstem odstavku tega člena določi med upravitelji, ki so po prvem odstavku tega člena izbrali manj kot tri sodišča.

(13) Če je število upraviteljev iz dvanajstega odstavka tega člena večje od potrebnega dodatnega števila upraviteljev, se kot dodatni upravitelji določijo tisti, ki so bili na sezam upraviteljev vpisani kasneje.

112. člen

(začasna ustavitev imenovanja za upravitelja v novih zadevah)

(1) Oseba, vpisana v seznam upraviteljev, lahko zahteva, da se njeno imenovanje za upravitelja v novih zadevah začasno ustavi:

1. če je imenovana na državno ali mednarodno funkcijo, ki zahteva poklicno opravljanje: za obdobje trajanja te funkcije,

2. v drugih primerih: za obdobje, navedeno v zahtevi, ki ne more biti krajše od treh mesecev.

(2) Minister, pristojen za pravosodje, mora začasno ustaviti imenovanje posamezne osebe za upravitelja v novih zadevah tudi:

1. če je proti njej uveden kazenski postopek zaradi suma storitve kaznivega dejanja iz tretjega odstavka 108. člena tega zakona in je v tem postopku obtožnica postala pravnomočna ali je na podlagi obtožnega predloga razpisana glavna obravnava,

2. ne glede na 1. točko tega odstavka pa tudi v primeru, če je proti njej uveden kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, storjenega z naklepom, zoper premoženje ali zoper gospodarstvo, ki se preganja po uradni dolžnosti, in je v tem postopku pravnomočna obtožnica, vložena brez preiskave, ali pravnomočno uvedena preiskava,

3. ne glede na vrsto očitanega kaznivega dejanja, če je zoper osebo pravnomočno odrejen pripor.

(3) Začasna ustavitev imenovanja iz drugega odstavka tega člena traja:

1. če je kazenski postopek pravnomočno ustavljen ali izdana zavrnilna oziroma oprostilna sodba: do pravnomočnosti te odločitve v kazenskem postopku,

2. če je v kazenskem postopku oseba pravnomočno obsojena: do pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja,

3. če je pripor odpravljen in niso izpolnjeni pogoji iz 1. ali 2. točke drugega odstavka tega člena: do pravnomočnosti odločbe o odpravi pripora.

(4) Minister, pristojen za pravosodje, mora začasno ustaviti imenovanje posamezne osebe za upravitelja v novih zadevah, tudi če je bila proti njej v zvezi z uvedenim disciplinskim postopkom izrečena začasna prepoved opravljati funkcijo upravitelja po šestem odstavku 120.I člena tega zakona. Ta zača-

sna ustavitev traja, dokler traja začasna prepoved po šestem odstavku 120.l člena tega zakona.

(5) Minister, pristojen za pravosodje, v seznam upraviteljev vpiše obdobje začasne ustavitve imenovanja za upravitelja v novih zadevah iz 6. točke drugega odstavka 110. člena tega zakona.

(6) Minister, pristojen za pravosodje, mora odločiti:

1. o zahtevi iz prvega odstavka tega člena v osmih dneh po prejemu te zahteve,

2. o začasni ustavitvi imenovanja po drugem odstavku tega člena v treh delovnih dneh po dnevu, ko izve za razlog iz drugega odstavka tega člena,

3. o začasni ustavitvi imenovanja po četrtem odstavku tega člena v treh delovnih dneh po dnevu, ko izve za razlog iz četrtega odstavka tega člena; če je ukrep začasnega odvzema pravice opravljati funkcijo upravitelja izrekel sam, hkrati tudi začasno ustavi imenovanje.

(7) Ministra, pristojnega za pravosodje, mora naslednji delovni dan po nastanku dejstva obvestiti:

1. kazensko sodišče o pravnem dejstvu iz drugega in tretjega odstavka tega člena,

2. Zbornica upraviteljev o pravnem dejstvu iz četrtega odstavka tega člena.

(8) Obdobje začasne zaustavitve imenovanja za upravitelja v novih zadevah začne teči z vpisom tega pravnega dejstva v seznam upraviteljev.

(9) Upravitelja, katerega imenovanje v novih postopkih je začasno ustavljeno po drugem ali četrtem odstavku tega člena, mora sodišče razrešiti v vseh postopkih zaradi insolventnosti, v katerih je bil imenovan za upravitelja, v treh delovnih dneh po prejemu obvestila o vpisu tega pravnega dejstva v evidenco upraviteljev. Za to razrešitev se smiselno uporabljajo peti in šesti odstavek 119. člena ter prvi in drugi odstavek 120. člena tega zakona.

113. člen

(vodenje seznama upraviteljev)

(1) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, mora v treh delovnih dneh po izdaji odločbe:

1. osebo, ki ji izda dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja, vpisati v seznam upraviteljev,

2. osebo, ki ji odvzame dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja ali ji dovoljenje preneha veljati po petem odstavku 109. člena tega zakona, izbrisati s seznama upraviteljev.

(2) V seznam upraviteljev se vpiše upraviteljeva identifikacijska številka, drugi identifikacijski podatki upravitelja pa se avtomatično na podlagi povezanosti centralnega registra prebivalstva, davčnega registra in poslovnega registra (v nadaljnjem besedilu: matične evidence) s seznamom upraviteljev prevzamejo iz teh evidenc in so s tem vpisani v seznam upraviteljev.

(3) Če se v matični evidenci spremenijo identifikacijski podatki o upravitelju, se te spremembe avtomatično na podlagi povezanosti z matično evidenco prevzamejo tudi v seznam upraviteljev.

(4) O spremembah identifikacijskih podatkov, ki niso vpisani v matične evidence, mora upravitelj obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje, v 15 dneh po nastanku spremembe.

(5) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, mora o vpisu vsake spremembe v seznam upraviteljev v treh delovnih dneh po vpisu obvestiti vsa sodišča, ki na prvi stopnji vodijo postopke zaradi insolventnosti.

(6) Sodišča morajo v treh delovnih dneh po izdaji odločbe o imenovanju ali razrešitvi upravitelja obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje, o podatkih iz 4. točke drugega odstavka 110. člena tega zakona.

114. člen

(predpisi o upraviteljih)

(1) Minister, pristojen za pravosodje, predpiše:

1. program in način opravljanja strokovnega izpita za opravljanje funkcije upravitelja,

2. tarifo za odmero nagrade upravitelja in pavšalnega nadomestila za prevzem poslov razrešenega upravitelja,

3. podrobnejša pravila o stroških, do povrnitve katerih je upravičen upravitelj, in o pavšalnem znesku za kritje drugih stroškov stečajnega postopka, ki se konča brez razdelitve upnikom, iz 3. točke prvega odstavka 233. člena tega zakona,

4. podrobnejša pravila o vodenju seznama upraviteljev,

5. podrobnejša pravila o vsebini in načinu obveščanja po petem in šestem odstavku 113. člena tega zakona.

(2) V predpisu, s katerim predpiše tarifo za odmero nagrade upravitelja in pavšalnega nadomestila za prevzem poslov razrešenega upravitelja ter podrobnejša pravila o stroških, do povrnitve katerih je upravičen upravitelj, in o pavšalnem znesku za kritje drugih stroškov stečajnega postopka, ki se konča brez razdelitve upnikom, iz 3. točke prvega odstavka 233. člena tega zakona, minister, pristojen za pravosodje, določi tudi maksimalne zneske, ki jih nagrada, pavšalno nadomestilo, povrnitev stroškov ali pavšalni znesek za kritje drugih stroškov v posameznem primeru ne smejo preseči.

(3) Vrhovno sodišče zbira podatke o pravnomočno odmerjenih zneskih iz drugega odstavka tega člena in jih s poročilom, ki vsebuje ugotovitve, ki izhajajo iz sodne prakse, do 30. junija za preteklo leto posreduje ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, in Državnemu zboru.

Pododdelek 3.6.3: *Imenovanje in razrešitev upravitelja*

115. člen

(pogoji za imenovanje za upravitelja)

(1) V posameznem postopku zaradi insolventnosti je lahko za upravitelja v skladu s 116. členom tega zakona imenovana oseba:

1. ki je vpisana v seznam upraviteljev in

2. je sodišče, ki vodi ta postopek, v seznamu upraviteljev pri njej vpisano kot sodišče, pri katerem opravlja funkcijo upravitelja.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena za upravitelja ne more biti imenovana oseba:

1. ki je hkrati dolžnik ali upnik insolventnega dolžnika,

2. ki je v zadnjih dveh letih pred uvedbo postopka zaradi insolventnosti

– opravljala funkcijo člana poslovodstva, člana organa nadzora ali prokurista insolventnega dolžnika,

– bila zaposlena pri insolventnem dolžniku ali

– bila na podlagi pogodbe ali drugega pravnega temelja v poslovnem razmerju z insolventnim dolžnikom,

3. ki ima v razmerju do osebe iz 1. ali 2. točke tega odstavka položaj ožje povezane osebe,

4. ki že opravlja funkcijo upravitelja v postopku zaradi insolventnosti nad drugo družbo, ki ima v razmerju do insolventnega dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1,

5. če obstajajo druge okoliščine, ki vzbujajo dvom o njeni nepristranskosti pri opravljanju funkcije upravitelja v tem postopku.

(3) Oseba mora odkloniti svoje imenovanje za upravitelja v posameznem postopku zaradi insolventnosti, če obstajajo ovire za njeno imenovanje iz drugega odstavka tega člena.

(4) Oseba lahko odkloni svoje imenovanje za upravitelja v posameznem postopku zaradi insolventnosti samo v primeru iz tretjega odstavka tega člena ali če je bilo začasno ustavljeno njeno imenovanje za upravitelja po 112. členu tega zakona.

116. člen

(postopek imenovanja upravitelja)

(1) Upravitelja imenuje sodišče s sklepom o začetku postopka zaradi insolventnosti.

(2) Če je prejšnji upravitelj razrešen, imenuje sodišče novega upravitelja s sklepom, s katerim odloči o razrešitvi prejšnjega upravitelja.

(3) Sodišče mora za upravitelja imenovati vsakič drugo osebo iz seznama izbranih upraviteljev posameznega okro-

žnega sodišča po vrstnem redu, kot so navedeni v seznamu iz petega odstavka 111. člena tega zakona. Vrstni red imenovanja upraviteljev se vodi ločeno za naslednji skupini postopkov zaradi insolventnosti:

1. za postopke prisilnih poravnav in stečajne postopke nad pravno osebo, ter

2. za postopke osebnih stečajev in stečajev zapuščine.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena je za upravitelja v stečajnem postopku nad gospodarsko družbo, ki je po 55. členu ZGD-1 velika družba, lahko imenovana samo oseba, ki je pred imenovanjem najmanj dve leti opravljala naloge in pristojnosti upravitelja.

(5) Če bi po vrstnem redu iz tretjega odstavka tega člena v stečajnem postopku nad gospodarsko družbo, ki je po 55. členu ZGD-1 velika družba, morala biti imenovana oseba, ki ne izpolnjuje pogoja iz četrtega odstavka tega člena, mora sodišče za upravitelja imenovati prvo naslednjo osebo med osebami, ki izpolnjujejo te pogoje.

(6) Tretji odstavek tega člena se ne uporablja za imenovanje upravitelja, o katerem sodišče odloča na predlog pristojnega nadzornega organa po zakonu, ki ureja bančništvo ali zavarovalništvo.

(7) Če je vložen predlog za začetek postopka prisilne poravnave nad gospodarsko družbo, ki je po 55. členu ZGD-1 velika, srednja ali mala družba, sodišče ne glede na prvi odstavek tega člena imenuje upravitelja s posebnim sklepom naslednji delovni dan po uvedbi postopka prisilne poravnave.

(8) Če je nad dolžnikom iz sedmega odstavka tega člena začet postopek prisilne poravnave ali stečajni postopek, upravitelj, ki je bil imenovan s sklepom iz sedmega odstavka tega člena, nadaljuje z delom kot upravitelj v teh postopkih, razen če v primeru stečajnega postopka nad gospodarsko družbo, ki je po 55. členu ZGD-1 velika družba, ne izpolnjuje pogoja iz četrtega odstavka tega člena.

117. člen

(položaj upravitelja)

(1) Upravitelj se imenuje kot fizična oseba.

(2) Če upravitelj opravlja pristojnosti in naloge upravitelja prek pravnoorganizacijske oblike podjetnika, zasebnika ali gospodarske družbe, se v sklepu o imenovanju navede tudi ta pravnoorganizacijska oblika in podatki iz 5. točke tretjega odstavka 110. člena tega zakona.

118. člen

(razlogi za razrešitev upravitelja)

Upravitelj se razreši:

1. če krši obveznosti upravitelja v postopku, v katerem je bil imenovan,

2. če mu je odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja,

3. če mu je dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja prenehalo veljati po petem odstavku 109. člena tega zakona,

4. če zaradi bolezni, delovne nezmožnosti ali smrti ne more več opravljati funkcije upravitelja,

5. če v skladu s 119.a členom tega zakona tako odloči večina upnikov.

119. člen

(odločanje o razrešitvi upravitelja)

(1) O razrešitvi upravitelja iz razlogov po 1. do 4. točki 118. člena tega zakona odloči sodišče po uradni dolžnosti, na zahtevo upravitelja ali na zahtevo, ki jo lahko vloži upniški odbor ali vsak upnik.

(2) Sodišče mora v treh delovnih dneh po prejemu zahteve upniškega odbora ali upnika iz prvega odstavka tega člena zahtevo vročiti upravitelju, ki se lahko o njej izreče v 15 dneh po prejemu.

(3) Drugi odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi, če sodišče po uradni dolžnosti presodi, da obstajajo razlogi za razrešitev upravitelja.

(4) O zahtevi iz prvega odstavka tega člena mora sodišče odločiti v osmih dneh po poteku roka za izjavo upravitelja iz drugega odstavka tega člena.

(5) Sklep, s katerim sodišče odloči o razrešitvi upravitelja, se vroči upravitelju, če je sodišče odločilo na zahtevo upniškega odbora ali upnika iz prvega odstavka tega člena, pa tudi vlagatelju zahteve. O pravnomočnosti sklepa, s katerim sodišče razreši upravitelja po 1. točki 118. člena tega zakona, sodišče obvesti ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(6) Upravitelj ima pravico do pritožbe proti sklepu, s katerim ga je sodišče razrešilo.

(7) Proti sklepu, s katerim je sodišče zavrnilo zahtevo upniškega odbora ali upnika za razrešitev upravitelja, ima pravico do pritožbe samo vlagatelj zahteve.

(8) Drugi upniki, razen vlagatelja zahteve, nimajo pravice do pritožbe proti sklepu, s katerim je sodišče odločilo o razrešitvi upravitelja.

119.a člen

(razrešitev imenovanega upravitelja in imenovanje novega upravitelja na podlagi odločitve večine upnikov)

(1) Če upravitelj po presoji upniškega odbora ne uživa več zaupanja upnikov, lahko upniški odbor kadarkoli po objavi sklepa o preizkusu terjatev z večino glasov vseh svojih članov brez obrazložitve zahteva glasovanje upnikov o razrešitvi imenovanega upravitelja. Upniški odbor mora hkrati z zahtevo za glasovanje o razrešitvi imenovanega upravitelja zahtevati glasovanje o imenovanju novega upravitelja. V zahtevi za imenovanje novega upravitelja lahko upniški odbor izbere katerokoli osebo, ki izpolnjuje pogoje za imenovanje iz 115. člena tega zakona.

(2) Sodišče mora v treh delovnih dneh po prejemu zahteve upniškega odbora iz prvega odstavka tega člena objaviti poziv upnikom, da v 15 dneh po objavi poziva oddajo glasovnice za glasovanje o zahtevi upniškega odbora za razrešitev imenovanega upravitelja in imenovanje novega upravitelja.

(3) O razrešitvi imenovanega upravitelja in imenovanju novega upravitelja ima pravico glasovati vsak upnik, katerega terjatev je v postopku zaradi insolventnosti priznana ali verjetno izkazana.

(4) Odločitev o razrešitvi imenovanega upravitelja in imenovanju novega upravitelja je sprejeta, če zanjo glasujejo upniki, katerih skupni znesek terjatev iz 73. člena tega zakona presega polovico osnove za izračun deleža glasovalnih pravic iz 74. člena tega zakona.

(5) Sodišče imenovanega upravitelja razreši in imenuje novega upravitelja, če je dosežena večina iz četrtega odstavka tega člena. Sklep o razrešitvi imenovanega upravitelja in imenovanju novega upravitelja se vroči upraviteljema.

(6) S pritožbo proti sklepu iz petega odstavka tega člena je dovoljeno izpodbijati samo način izračunavanja večine in da je bila za upravitelja imenovana oseba, ki ne izpolnjuje pogojev za imenovanje iz 115. člena tega zakona. Pritožbo lahko vložita tudi razrešeni in novo imenovani upravitelj.

120. člen

(pravne posledice razrešitve upravitelja)

(1) Z izdajo sklepa o razrešitvi prenehajo pravica razrešenega upravitelja zastopati insolventnega dolžnika in vse njegove pristojnosti v postopku.

(2) Razrešeni upravitelj mora v osmih dneh po prejemu sklepa o razrešitvi:

1. pripraviti svoje poročilo za obdobje od konca trimesečja, na katero se nanaša njegovo prejšnje poročilo, do svoje razrešitve, in

2. novemu upravitelju predati vso dokumentacijo o poslih, ki jih je opravil za insolventnega dolžnika, in drugih dejanjih, ki jih je izvedel v postopku.

(3) Če upravitelj umre, mora dejanja iz 2. točke drugega odstavka tega člena opraviti oseba, ki za stečajnega dolžnika opravlja računovodske storitve. Če je pokojni upravitelj računovodske storitve opravljal sam, mora ta dejanja opraviti sodnik, ki vodi postopek.

Pododdelek 3.6.4: *Zbornica upraviteljev in disciplinska odgovornost upraviteljev*

120.a člen

(zbornica upraviteljev)

(1) Osebe, ki imajo veljavno dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja, se obvezno združujejo v Zbornico upraviteljev (v nadaljnjem besedilu: zbornica).

(2) Zbornica je pravna oseba s pristojnostmi in nalogami, določenimi z zakonom ali statutom zbornice.

(3) Za postopek odločanja v zadevah, urejenih v pododdelku 3.6.4. tega zakona, se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek, če ni s posebnim pravilom iz pododdelka 3.6.4. člena tega zakona drugače določeno.

120.b člen

(pristojnosti in naloge zbornice)

(1) Zbornica skrbi za ugled stroke upraviteljev in razvoj dobre poslovne prakse upraviteljev.

(2) Zbornica z namenom varovanja ugleda stroke upraviteljev in razvoja dobre poslovne prakse upraviteljev:

1. določa program trajnega strokovnega izobraževanja upraviteljev,

2. sprejema kodeks dobre poslovne prakse upraviteljev in

3. daje upraviteljem priporočila za uveljavljanje dobre poslovne prakse.

120.c člen

(način opravljanja nadzora zbornice nad upravitelji)

(1) Zbornica lahko pri opravljanju nadzora nad upravitelji:

1. opravi pregled dokumentacije insolventnega dolžnika, ki jo je prevzel upravitelj v zvezi s postopkom zaradi insolventnosti, in dokumentacije, ki jo mora voditi upravitelj v zvezi s tem postopkom,

2. odredi ali izvede druge ukrepe, potrebne za preveritev, ali upravitelj opravlja svoje naloge v postopku zaradi insolventnosti v skladu z zakonom in dobro poslovno prakso upraviteljev,

3. odredi upravitelju, da odpravi nepravilnosti pri svojem poslovanju in o tem izdela poročilo.

(2) Zbornica mora opraviti pregled iz 1. točke prvega odstavka tega člena, če to zahteva minister, pristojen za pravosodje, in ministru o tem predložiti ustrezno poročilo.

120.d člen

(nadzor nad zbornico)

(1) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, je pristojno za opravljanje nadzora nad zbornico.

(2) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, lahko pri opravljanju nadzora iz prvega odstavka tega člena:

1. opravi pregled poslovanja zbornice,

2. zahteva poročilo zbornice o posameznem postopku nadzora nad upraviteljem ali o drugih zadevah s področja pristojnosti in nalog zbornice po tem zakonu,

3. odredi ali izvede druge ukrepe, potrebne za zagotovitev, da zbornica opravlja svoje pristojnosti in naloge v skladu z zakonom.

(3) Zbornica mora do 31. januarja posameznega leta ministru, pristojnem za pravosodje, predložiti svoje poročilo o delu v preteklem letu.

120.e člen

(položaj člana zbornice)

(1) Oseba pridobi položaj člana zbornice z vpisom v seznam upraviteljev iz 110. člena tega zakona in ji preneha položaj člana zbornice z izbrisom iz tega seznama.

(2) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, mora zbornico obvestiti o vpisu novega upravitelja v seznam upraviteljev ali o izbrisu upravitelja iz seznama v treh delovnih dneh po izvedenem vpisu ali izbrisu.

120.f člen

(organi zbornice)

(1) Organi zbornice so skupščina, upravni odbor in predsednik zbornice.

(2) Skupščino zbornice sestavljajo vsi člani zbornice.

(3) Upravni odbor in predsednika zbornice izvoli skupščina zbornice za dobo štirih let.

120.g člen

(statut in drugi splošni akti zbornice)

(1) Skupščina zbornice sprejema statut zbornice in druge splošne akte zbornice, s katerimi ureja organizacijo in poslovanje zbornice ter zadeve iz njene pristojnosti.

(2) Statut zbornice ali njegove spremembe začnejo veljati, ko minister, pristojen za pravosodje, da soglasje k njihovi uveljavitvi.

120.h člen

(disciplinska odgovornost upraviteljev)

(1) Upravitelj je disciplinsko odgovoren:

1. če pri opravljanju pristojnosti in nalog upravitelja v postopku zaradi insolventnosti krši obveznosti upravitelja, določene s tem zakonom, ali pravila dobre poslovne prakse upraviteljev,

2. če zamuja s plačevanjem članarine in drugih prispevkov zbornici,

3. če se ne izobražuje v skladu s programom trajnega strokovnega izobraževanja, ki ga določi zbornica.

(2) Upravitelj stori hujšo disciplinsko kršitev:

1. če krši obveznosti iz tretjega odstavka 98. člena tega zakona,

2. če pri opravljanju pristojnosti in nalog upravitelja v postopku zaradi insolventnosti krši obveznosti upravitelja, določene s tem zakonom, in je zaradi kršitve obveznosti nastala škoda za premoženje insolventnega dolžnika, ki spada v stečajno maso,

3. če stori kršitev iz 1. točke prvega odstavka tega člena enakih značilnosti že drugič v petletnem obdobju ali kršitev iz 2. ali 3. točke prvega odstavka tega člena enakih značilnosti že drugič v obdobju zadnjega leta.

120.i člen

(disciplinski ukrepi)

(1) Za hujšo disciplinsko kršitev se upravitelju lahko izreče:

1. denarna kazen, ki ni manjša od 5.000 eurov in ne večja od 15.000 eurov,

2. pogojni odvzem pravice opravljati funkcijo upravitelja, ki se izvrši, če upravitelj v petih letih po izreku ukrepa znova stori disciplinsko kršitev,

3. trajni odvzem pravice opravljati funkcijo upravitelja.

(2) Za disciplinsko kršitev, ki nima znakov hujše disciplinske kršitve iz prvega odstavka tega člena, se upravitelju lahko izreče:

1. opomin,

2. denarna kazen, ki ni manjša od 1.700 eurov in ne večja od 5.000 eurov.

(3) Pri izrekanju disciplinskih ukrepov se upoštevajo teža kršitve in njene posledice, stopnja odgovornosti, prejšnje delo

in vedenje osebe, proti kateri se vodi disciplinski postopek, ter morebitni prej izrečeni disciplinski ukrepi.

(4) Če disciplinska komisija izreče disciplinski ukrep denarne kazni, mora določiti rok za plačilo te kazni, ki ne sme biti krajši od enega meseca in ne daljši od šestih mesecev.

(5) Z odločbo, s katero izreče disciplinski ukrep, disciplinska komisija naloži upravitelju, da zbornici povrne stroške disciplinskega postopka.

(6) Pravnomočna odločba, s katero je bila izrečena denarna kazen ali naložena povrnitev stroškov disciplinskega postopka, je izvršilni naslov, na podlagi katerega se na predlog zbornice lahko izvede prisilna izterjava v postopku sodne izvršbe.

(7) Sredstva od vplačane denarne kazni se uporabijo za namene, določene s statutom zbornice.

120.j člen

(disciplinska evidenca)

(1) Zaradi izvajanja pristojnosti nadzora po tem zakonu zbornica vodi disciplinsko evidenco, v kateri se obdelujejo naslednji podatki o pravnomočno izrečenih disciplinskih ukrepih:

1. identifikacijski podatki o upravitelju,
2. podatki o odločbi disciplinske komisije,
3. izrečen disciplinski ukrep.

(2) Disciplinska evidenca se hrani trajno.

(3) Podatke iz disciplinske evidence imajo pravico pridobiti organi zbornice in ministrstvo, pristojno za pravosodje, če jih potrebujejo za izvajanje nadzora nad upravitelji v skladu s tem zakonom.

120.k člen

(organi disciplinskega postopka)

(1) Organa disciplinskega postopka sta disciplinska komisija prve stopnje in disciplinska komisija druge stopnje.

(2) Disciplinsko komisijo prve stopnje in disciplinsko komisijo druge stopnje sestavljata predsednik in dva člana.

(3) Predsednika in enega člana disciplinske komisije prve stopnje imenuje minister, pristojen za pravosodje; predsednika imenuje izmed univerzitetnih diplomiranih pravnikov z najmanj šestimi leti praktičnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu, člana pa izmed univerzitetnih diplomiranih pravnikov z najmanj tremi leti praktičnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu ali izmed revizorjev. Enega člana izvoli skupščina zbornice iz vrst upraviteljev.

(4) Predsednika in enega člana disciplinske komisije druge stopnje imenuje minister, pristojen za pravosodje; predsednika imenuje izmed višjih oziroma vrhovnih sodnikov, ki sodijo v postopkih zaradi insolventnosti, člana pa izmed univerzitetnih diplomiranih pravnikov z najmanj petimi leti praktičnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu ali izmed revizorjev. Enega člana izvoli skupščina zbornice iz vrst upraviteljev.

(5) Predsednik in člani komisije disciplinske komisije prve in druge stopnje imajo namestnike, ki se izvolijo oziroma imenujejo na enak način kot člani disciplinskih komisij. Imenovani oziroma izvoljeni so za dobo štirih let in so lahko po poteku tega obdobja ponovno imenovani oziroma izvoljeni.

(6) Če je predsednik ali član disciplinske komisije zadržan ali izločen, ga nadomešča njegov namestnik.

(7) O izločitvi člana disciplinske komisije odloča predsednik disciplinske komisije.

(8) O izločitvi predsednika disciplinske komisije prve stopnje odloča predsednik disciplinske komisije druge stopnje, o izločitvi predsednika disciplinske komisije druge stopnje pa minister, pristojen za pravosodje.

(9) Predsedniki in člani disciplinskih komisij iz tretjega in četrtega odstavka tega člena ter njihovi namestniki imajo pravico do povrnitve potnih stroškov in sejnine v višini, ki jo na predlog zbornice določi minister, pristojen za pravosodje.

(10) Sredstva za povrnitev stroškov in plačilo sejnine predsednikom, članom in namestnikom, ki jih imenuje minister, pristojen za pravosodje, se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije.

120.l člen

(uvedba disciplinskega postopka)

(1) Postopek pred disciplinsko komisijo prve stopnje uvede predsednik zbornice na lastno pobudo ali na predlog ministra, pristojnega za pravosodje, predsednika okrožnega sodišča ali predsednika višjega sodišča.

(2) Postopek pred disciplinsko komisijo prve stopnje zoper predsednika zbornice uvede minister, pristojen za pravosodje, na lastno pobudo ali na predlog predsednika okrožnega sodišča ali predsednika višjega sodišča.

(3) Postopek iz prvega in drugega odstavka tega člena se uvede s sklepom o uvedbi disciplinskega postopka, zoper katerega ni dovoljena pritožba.

(4) Če je podan predlog za uvedbo disciplinskega postopka iz prvega ali drugega odstavka tega člena mora predsednik zbornice oziroma minister, pristojen za pravosodje, v enem mesecu od prejema tega predloga uvesti disciplinski postopek.

(5) Sklep o uvedbi disciplinskega postopka mora vsebovati:

1. opis disciplinske kršitve, ki je razlog za uvedbo postopka, in
2. dokaze o tem, da je bila storjena očitana kršitev.

(6) Če je uveden disciplinski postopek zaradi kršitev, zaradi katerih se sme izreči ukrep trajnega odvzema pravice opravljati funkcijo upravitelja, lahko organ disciplinskega postopka ali minister, pristojen za pravosodje, upravitelju izreči začasno prepoved opravljati funkcijo upravitelja. Začasna prepoved lahko traja do konca disciplinskega postopka, vendar največ eno leto.

120.m člen

(disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo prve stopnje)

(1) Predsednik disciplinske komisije mora sklep o uvedbi disciplinskega postopka poslati upravitelju, proti kateremu se vodi disciplinski postopek, s poukom, da se v 15 dneh po prejemu lahko izreče o očitani disciplinski kršitvi, in o uvedbi disciplinskega postopka obvesti ministra, pristojnega za pravosodje.

(2) Predsednik disciplinske komisije mora v osmih dneh po prejemu izjave upravitelja o očitani disciplinski kršitvi ali po poteku roka iz prvega odstavka tega člena razpisati obravnavo za dan, ki ni poznejši od enega meseca po razpisu.

(3) Vabilo za obravnavo mora biti upravitelju, proti kateremu se vodi disciplinski postopek, vročeno najmanj osem dni pred dnevom obravnave in mora vključevati pouk o posledicah iz četrtega odstavka tega člena in pravicah iz petega odstavka tega člena.

(4) Če je bil upravitelj, proti kateremu se vodi disciplinski postopek, pravilno vabljen in se ne udeleži obravnave, se obravnava lahko opravi v njegovi odsotnosti.

(5) Upravitelj ima pravico podati svoj zagovor bodisi ustno na obravnavi bodisi pisno tako, da ga pošlje disciplinski komisiji prve stopnje pred obravnavo.

(6) Obravnava pred disciplinsko komisijo prve stopnje ni javna, razen če tako zahteva upravitelj, proti kateremu se vodi disciplinski postopek.

(7) Predsednik disciplinske komisije prve stopnje mora v 15 dneh po koncu obravnave izdati pisni odpravek odločbe disciplinske komisije prve stopnje o disciplinski kršitvi in jo vročiti:

1. upravitelju, proti kateremu se vodi disciplinski postopek,
2. predsedniku zbornice in
3. ministru, pristojnemu za pravosodje.

120.n člen

(disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo druge stopnje)

(1) Proti odločbi disciplinske komisije prve stopnje je dovoljena pritožba v 15 dneh.

(2) Pritožbo lahko vložijo:

1. upravitelj, proti kateremu se vodi disciplinski postopek,
2. predsednik zbornice in
3. minister, pristojen za pravosodje.

(3) O pritožbi mora odločiti disciplinska komisija druge stopnje v dveh mesecih po prejemu pritožbe na seji brez obravnave.

120.o člen

(disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo druge stopnje)

(1) Proti odločbi disciplinske komisije druge stopnje, s katero je bil upravitelju izrečen pogojni ali trajni odvzem pravice opravljati funkcijo upravitelja ali potrjena odločba disciplinske komisije prve stopnje, s katero je bil izrečen tak ukrep, je dovoljen upravni spor.

(2) Tožbo v upravnem sporu lahko vložijo osebe iz drugega odstavka 120.n člena tega zakona.

120.p člen

(zastaranje pregona disciplinskih kršitev in izvršitev disciplinskega ukrepa)

(1) Pregon disciplinskih kršitev zastara v petih letih od dneva kršitve.

(2) Če ima disciplinska kršitev tudi znake kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, zastara pregon v enakem roku, kot ga določa zakon za zastaranje pregona za kaznivo dejanje.

(3) Zastaranje pregona disciplinske kršitve pretrga vsako dejanje v postopku pred disciplinsko komisijo.

(4) Izvršitev disciplinskega ukrepa zastara v petih letih od pravnomočnosti odločbe, s katero je bil ukrep izrečen.

(5) V vsakem primeru pregon disciplinske kršitve zastara, ko preteče dvakrat toliko časa, kot je določen za zastaranje pregona v prvem in drugem odstavku tega člena.

Oddelek 3.7: **Druga pravila postopka**

121. člen

(podrejena uporaba pravil pravdnega postopka)

(1) Za postopek zaradi insolventnosti se glede vprašanj, ki s tem zakonom niso urejena drugače, smiselno uporabljajo pravila zakona, ki ureja pravdni postopek.

(2) V postopku zaradi insolventnosti ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje niti predlagati obnove postopka in ne vložiti revizije.

(3) Kdor je zamudil rok ali izostal z naroka, na katerem bi moral dati ali vložiti predloge, izjave in ugovore, jih po poteku roka ali koncu naroku ne more več dati ali vložiti.

122. člen

(spletne strani za objave v postopkih zaradi insolventnosti)

(1) Na spletnih straneh za objave v postopkih zaradi insolventnosti je treba v zvezi s posameznim postopkom zaradi insolventnosti objaviti:

1. naslednje podatke o posameznem postopku zaradi insolventnosti:

– identifikacijske podatke insolventnega dolžnika, razen podatka o EMŠO ter podatka o davčni številki insolventnega dolžnika, ki je potrošnik,

– sodišče, ki vodi postopek in opravilno številko zadeve,

– identifikacijske podatke o upravitelju,

– začetek postopka, potek roka za prijavo terjatev v postopku in podatke o drugih procesnih dejanjih v postopku,

– pri stečajnem postopku tudi: podatke o višini stečajne mase in deležih poplačil upnikov,

2. sklep o začetku postopka zaradi insolventnosti in vse sklepe, izdane v glavnem postopku zaradi insolventnosti, razen:

– sklepa o začetku postopka osebnega stečaja,

– sklepa, s katerim sodišče odloči o predlogu za začetek postopka odpusta obveznosti, ali dolžniku naloži določena ravnanja v postopku odpusta obveznosti,

– sklepa o izterjavi stalnih prejemkov iz 393. člena tega zakona,

– sklepa o zasegu denarnega dobroimetja iz 394. člena tega zakona in

– sklepa o ustavitvi nadaljnje izterjatve stalnih prejemkov ali zasega denarnega dobroimetja iz tretjega odstavka 410. člena tega zakona,

3. oklic o začetku postopka, oklic o razpisu naroka in druge oklice ali pozive za glasovanje, ki jih po tem zakonu izda sodišče,

4. vse zapisnike o narokih in poteku sej upniškega odbora,

5. poročila upravitelja in listine, ki so mu priložene, in v postopku prisilne poravnave tudi poročila insolventnega dolžnika in listine, ki so mu priložene,

6. sezname preizkušenih terjatev,

7. vloge strank postopka in druga sodna pisanja, za katere ta zakon določa, da se objavijo,

8. v stečajnem postopku tudi vse razpise javnih dražb in vabil k dajanju ponudb v zvezi z unovčevanjem stečajne mase.

(2) Spletne strani za objave v postopkih zaradi insolventnosti upravlja agencija.

(3) Spletne strani za objave v postopkih zaradi insolventnosti morajo biti zasnovane tako, da je vsakomur omogočen brezplačen vpogled v podatke, objavljene na teh straneh, in sicer:

1. po datumu objave,

2. po opravilni številki postopka zaradi insolventnosti ali sodišču, ki vodi ta postopek,

3. če ima insolventni dolžnik položaj pravne osebe, podjetnika ali zasebnika: po kateremkoli identifikacijskem podatku, s katerim je vpisan v sodnem ali poslovnem registru, in po davčni številki,

4. če ima insolventni dolžnik položaj potrošnika, podjetnika ali zasebnika: po kombinaciji naslednjih pogojev, pri čemer sistem vrne podatek o opravilni številki postopka zaradi insolventnosti samo, če se ujemajo vsi pogoji:

– kombinaciji EMŠO ter imena in priimka,

– kombinaciji davčne številke ter imena in priimka ali

– kombinaciji imena in priimka, naslova stalnega prebivališča in rojstnega datuma,

5. če ima insolventni dolžnik položaj potrošnika, podjetnika ali zasebnika, tudi samo po EMŠO ali davčni številki, pri čemer sistem vrne samo podatek, ali je nad osebo, ki ustreza temu pogoju, začet postopek zaradi insolventnosti, brez podatka o opravilni številki zadeve, če je postopek začet.

(4) Velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da se je stranka postopka zaradi insolventnosti ali druga oseba seznanila z vsebino sodne odločbe, vloge druge stranke v tem postopku ali drugega pravnega dejanja iz prvega odstavka tega člena s potekom osmih dni po objavi tega pravnega dejanja.

(5) Za objave iz prvega odstavka tega člena je treba ob objavi oklica o začetku postopka plačati pavšalno nadomestilo, ki ga glede na vrsto postopka določa tarifa agencije. Nadomestilo iz prvega stavka tega odstavka agenciji plača sodišče v breme predujma iz petega odstavka 141. člena ali prvega odstavka 233. člena tega zakona.

(6) Agencija sprejme tarifo, s katero določi nadomestila iz petega odstavka tega člena, v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje.

(7) Vlada Republike Slovenije določi podrobnejša pravila o objavah v postopkih zaradi insolventnosti.

(8) S predpisom iz sedmega odstavka tega člena lahko Vlada Republike Slovenije tudi:

1. določi, da se podatki iz prvega odstavka tega člena objavijo tudi na javnih spletnih straneh, namenjenih skupnim

objavam podatkov o postopkih zaradi insolventnosti v več državah članicah EU, ki se vzpostavijo in vodijo na podlagi dogovora med pristojnimi organi držav članic EU in

2. uredi podrobnejša pravila o teh objavah.

(9) Sklep ali drugo pisanje iz 2. do 8. točke prvega odstavka tega člena, ki se objavi, ne sme vsebovati podatka o EMŠO ter podatka o davčni številki insolventnega dolžnika, ki je potrošnik.

(10) Sodišče, ki vodi postopek zaradi insolventnosti, odgovarja za pravilnost podatkov, vsebovanih v sklepu ali drugem pisanju, ki ga posreduje agenciji zaradi objave po prvem odstavku tega člena.

(11) Agencija mora zagotoviti:

1. da se na spletnih straneh za objave v postopkih zaradi insolventnosti objavijo pisanja, ki ji jih zaradi objave posredujejo sodišča, in

2. da so te spletne strani zasnovane v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

122.a člen

(vodenje in posredovanje podatkov v postopkih zaradi insolventnosti)

(1) Center za informatiko na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Center za informatiko) upravlja programsko opremo, ki omogoča:

1. vodenje vpisnika zadev v postopkih zaradi insolventnosti,

2. posredovanje podatkov o posameznem postopku zaradi insolventnosti v objavo po 1. točki prvega odstavka 122. člena tega zakona in

3. posredovanje pisanj v objavo po 2. do 8. točki prvega odstavka 122. člena tega zakona.

(2) Center za informatiko lahko podatke iz 1. točke prvega odstavka 122. člena tega zakona o postopkih zaradi insolventnosti nad potrošnikom v informatizirani obliki posreduje:

1. osebam držav članic EU, ki te podatke potrebujejo za vzdrževanje svojih informatiziranih evidenc o dolžnikih,

2. bankam, zavarovalnicam ali drugim finančnim institucijam držav članic EU, ki te podatke potrebujejo za upravljanje kreditnega tveganja ali zaradi uporabe pravil, določenih v 158., 245., 246. in 386. členu tega zakona,

3. upravljavcem sistemov bonitetnih podatkov o strankah bank, zavarovalnic ali drugih finančnih institucij držav članic EU, ki te podatke potrebujejo za upravljanje kreditnega tveganja članic tega sistema,

4. Davčni upravi Republike Slovenije, ki te podatke potrebuje za izvajanje nalog pobiranja davkov in drugih obveznih dajatev,

5. Državnemu pravobranilstvu Republike Slovenije, ki te podatke potrebuje za izvajanje svoje pristojnosti zastopanja države pri uveljavljanju njenih pravic v postopku zaradi insolventnosti in varstva njenega pravnega položaja ali organov in organizacij, ki jih je Državno pravobranilstvo Republike Slovenije po zakonu pristojno zastopati, pred sodišči in drugimi državnimi organi.

(3) Za posredovanje podatkov po drugem odstavku tega člena se smiselno uporabljajo 3. do 5. točka tretjega odstavka 122. člena tega zakona.

(4) Pri posredovanju podatkov v informatizirani obliki po drugem odstavku tega člena Center za informatiko ne sme posredovati obeh identifikacijskih številk insolventnega dolžnika iz 4. točke tretjega odstavka 17. člena tega zakona, temveč po izbiri upravičenca iz drugega odstavka tega člena bodisi samo EMŠO bodisi samo davčno številko.

(5) Center za informatiko lahko podatke iz 1. točke prvega odstavka 122. člena tega zakona o postopkih zaradi insolventnosti nad pravno osebo, podjetnikom ali zasebnikom v informatizirani obliki posreduje:

1. osebam iz drugega odstavka tega člena

2. zunanji bonitetni instituciji države članice EU:

– ki jo je pristojni nadzorni organ države članice EU priznal kot primerno za izdelavo zunanje bonitetne ocene po predpisih, ki urejajo upravljanje kreditnega tveganja bank, zavarovalnic ali drugih finančnih institucij in

– ki te podatke potrebuje za izdelavo zunanjih bonitetnih ocen,

3. agenciji za izdelavo uskupinjenih informacij o gospodarskih gibanjih.

(6) Podatke o postopkih zaradi insolventnosti, ki se posredujejo v informatizirani obliki po drugem ali petem odstavku tega člena, je dovoljeno uporabiti samo za namene iz 1., 2., 3., 4. ali 5. točke drugega odstavka ali 2. in 3. točke petega odstavka tega člena ali za namen iz sedmega odstavka 17. člena tega zakona.

(7) Za posredovanje podatkov v informatizirani obliki po drugem in petem odstavku tega člena morajo osebe iz 1. do 3. točke drugega odstavka in iz 2. točke petega odstavka tega člena plačevati nadomestilo.

(8) Minister, pristojen za pravosodje, na predlog Centra za informatiko določi podrobnejša pravila o posredovanju podatkov v informatizirani obliki po drugem in petem odstavku tega člena, in s tarifo določi nadomestila iz sedmega odstavka tega člena.

123. člen

(vročitve)

(1) V predhodnem postopku zaradi insolventnosti se sodna pisanja ter pisanja strank vročijo strankam postopka.

(2) V glavnem postopku zaradi insolventnosti se sodna pisanja ter pisanja strank ali upravitelja vročijo samo, če za posamezno pisanje tako določa zakon, in osebi, za katero zakon določa, da se ji pisanje vroči.

123.a člen

(elektronsko vlaganje pisanj in elektronsko vročanje)

(1) Odvetnik, ki zastopa stranko v postopku zaradi insolventnosti, mora prijavo terjatev in druge vloge stranke vložiti v elektronski obliki, podpisani z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom.

(2) Če vloga iz prvega odstavka tega člena ni vložena v elektronski obliki, se zanjo ne uporabljajo pravila o nepopolni vlogi in jo sodišče zavrže.

(3) Odvetniku, ki zastopa stranko v postopku zaradi insolventnosti, in upravitelju se vsa pisanja vročajo elektronsko v njegov varni elektronski poštni predal.

(4) Odvetniku za zastopanje stranke v postopku zaradi insolventnosti ni treba predložiti pooblastila.

(5) Minister, pristojen za pravosodje, predpiše podrobnejša pravila o vlaganju pisanj strank v elektronski obliki in o elektronskem vročanju.

124. člen

(odločbe)

(1) Sodišče v postopku zaradi insolventnosti odloča s sklepom ali odredbo.

(2) Sodišče upravitelju izda navodilo za njegovo delo z odredbo.

(3) Sodišče o drugih zadevah, razen o zadevah iz drugega odstavka tega člena, odloča s sklepom.

(4) Sodišče izda izvirnik sklepa ali odredbe v elektronski obliki, podpisan z varnim elektronskim podpisom sodnika, overjenim s kvalificiranim potrdilom. Minister, pristojen za pravosodje, predpiše podrobnejša pravila za izdajo elektronskega izvirnika sklepa ali odredbe.

125. člen

(pritožba proti sklepu)

(1) Proti sklepu je dovoljena pritožba, če ni v zakonu za posamezen sklep drugače določeno.

(2) Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa, če ni v zakonu za posamezen sklep drugače določeno.

(3) Višje sodišče mora o pritožbi proti sklepu o začetku postopka zaradi insolventnosti odločiti v 15 dneh, o drugi pritožbi pa v enem mesecu.

126. člen

(procesna legitimacija za vložitev pritožbe)

(1) Vsaka stranka postopka zaradi insolventnosti ima pravico vložiti pritožbo proti sklepu, razen če zakon za posamezen sklep določa, da pritožbo lahko vložijo samo nekatere stranke.

(2) Upravitelj ali druga oseba, ki ni stranka postopka, ima pravico vložiti pritožbo samo proti tistim sklepom, za katere tako določa zakon.

127. člen

(rok za pritožbo)

(1) Pritožbo je treba vložiti v 15 dneh.

(2) Rok iz prvega odstavka tega člena teče:

1. za osebe, ki jim je v skladu s tem zakonom treba vročiti sklep: od vročitve sklepa,

2. za druge osebe: od objave sklepa.

128. člen

(odločanje o pritožbi)

(1) Prepozno ali nedovoljeno pritožbo zavrže sodišče prve stopnje.

(2) Če sodišče prve stopnje ugotovi, da je pravočasna in dovoljena pritožba utemeljena, lahko z novim sklepom nadomesti sklep, ki se izpodbija s pritožbo.

(3) Če sodišče prve stopnje ne odloči po prvem ali drugem odstavku tega člena, odstopi zadevo sodišču druge stopnje, da odloči o pritožbi.

(4) Višje sodišče odloča o pritožbi proti sklepu v senatu treh sodnikov.

128.a člen

(ugovor zaradi kršitve pravice do enakega obravnavanja upnikov)

(1) Upnik, ki meni, da ravnanje upravitelja, drugega upnika ali upniškega odbora posega v njegovo pravico do enakega obravnavanja upnikov, lahko pri sodišču vloži ugovor in poda obrazložen predlog, kako naj upravitelj v konkretnem primeru ravna.

(2) Sodišče mora v treh delovnih dneh po prejemu ugovora in obrazloženega predloga upnika iz prvega odstavka tega člena ugovor vročiti upravitelju in članom upniškega odbora, ki se lahko o njem izjavijo v osmih dneh od prejema. Sodišče izjavo vroči vlagatelju ugovora v treh delovnih dneh po njenem prejemu.

(3) Če sodišče po prejemu ugovora ali izjave iz drugega odstavka tega člena oceni, da je to smotrno, razpiše narok za obravnavo ugovora, na katerega povabi vlagatelja ugovora in upravitelja, objavi pa tudi oklic o naroku. Narok mora razpisati na dan, ki ni prej kot 15 dni po objavi oklica o naroku in ne pozneje kot en mesec od prejema ugovora.

(4) Če se vlagatelj ugovora ne udeleži naroka, velja, da je umaknil ugovor, na kar mora sodišče vlagatelja ugovora v vabilu na narok posebej opozoriti.

(5) Če se upravitelj ne udeleži naroka, sodišče opravi narok v njegovi nenavzočnosti, na kar ga mora sodišče v vabilu opozoriti.

(6) Sodišče mora izdati sklep, s katerim odloči o ugovoru, v osmih dneh:

– od konca naroka, če ga je sodišče opravilo,

– od izteka osemdnevnega roka iz drugega odstavka tega člena, če naroka ni razpisalo.

(7) Če sodišče ugotovi, da je ugovor utemeljen, odredi vse potrebne ukrepe za odpravo neenakopravne obravnave upnika.

129. člen

(stroški upnika)

Vsak upnik mora sam pokrivati svoje stroške udeležbe v postopku zaradi insolventnosti.

Oddelek 3.8: **Vpliv postopka zaradi insolventnosti na izvršilne postopke in postopke zavarovanja**

130. člen

(uporaba oddelka 3.8)

(1) Oddelek 3.8 tega zakona se uporablja za vse postopke izvršbe ali zavarovanja, ki jih vodi sodišče (v nadaljnjem besedilu: izvršilno sodišče).

(2) Oddelek 3.8 in druga pravila tega zakona o postopkih izvršbe ali zavarovanju, ki jih vodi sodišče, se smiselno uporablja tudi za postopke davčne izvršbe in druge postopke izvršbe ali zavarovanja, ki jih vodi drug državni organ.

131. člen

(nedovoljenost izvršbe ali zavarovanja)

(1) Po začetku postopka zaradi insolventnosti proti insolventnemu dolžniku ni dovoljeno izdati sklepa o izvršbi ali zavarovanju.

(2) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za izvršbo na podlagi:

1. pravnomočnih sklepov:

– ki jih izda v postopku zaradi insolventnosti sodišče, ki vodi ta postopek, in

– za katere ta zakon določa, da so izvršilni naslov,

2. pravnomočne sodne odločbe ali odločbe drugega državnega organa, izdane v postopku iz oddelka 5.6 tega zakona, v delu, v katerem je bila insolventnemu dolžniku s to odločbo naložena povrnitev stroškov postopka,

3. sodne odločbe, izdane o zahtevku, katerega predmet je terjatev, ki se v stečajnem postopku plača kot strošek postopka, ali izvršilni naslovi, izdani v upravnem postopku, na podlagi katerih mora dolžnik poravnati obveznost, ki se v stečajnem postopku plača kot strošek postopka,

4. odločbe, s katero je insolventnemu dolžniku naloženo plačilo takse za dejanja, opravljena v tem postopku po začetku postopka zaradi insolventnosti.

(3) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za zavarovanje:

1. zahtevka upnika za uveljavitev ločitvene ali izločitvene pravice, razen če je upnik v stečajnem postopku zamudil rok za prijavo te pravice,

2. terjatve, ki se v stečajnem postopku plača kot strošek postopka.

132. člen

(vpliv začetka postopka zaradi insolventnosti na začete postopke izvršbe ali zavarovanja)

(1) Postopek izvršbe ali zavarovanja, ki je bil začeti proti insolventnemu dolžniku pred začetkom postopka prisilne poravnave, se prekine z začetkom postopka prisilne poravnave.

(2) Postopek izvršbe ali zavarovanja iz prvega odstavka tega člena se lahko nadaljuje samo na podlagi sklepa sodišča, ki vodi postopek prisilne poravnave, za katerega ta zakon določa, da je podlaga za nadaljevanje postopka izvršbe ali zavarovanja.

(3) Začetek stečajnega postopka ima naslednje pravne posledice za postopek izvršbe ali zavarovanja, ki je bil začet proti insolventnemu dolžniku pred začetkom postopka:

1. če v postopku izvršbe ali v postopku zavarovanja z zastavno pravico na nepremičnini ali z zastavno pravico na premičnini upnik do začetka stečajnega postopka še ni pridobil ločitvene pravice, se postopek izvršbe ali zavarovanja ustavi z začetkom stečajnega postopka,

2. če je upnik v postopku izvršbe ali v postopku zavarovanja z zastavno pravico na nepremičnini ali z zastavno pravico

na premičnini pred začetkom stečajnega postopka pridobil ločitveno pravico in če do začetka stečajnega postopka v postopku izvršbe še ni bila opravljena prodaja premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, se postopek izvršbe ali zavarovanja prekine z začetkom stečajnega postopka,

3. če je upnik v postopku izvršbe pred začetkom stečajnega postopka pridobil ločitveno pravico in če je bila do začetka stečajnega postopka v postopku izvršbe opravljena prodaja premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, začetek stečajnega postopka ne vpliva na tek tega izvršilnega postopka,

4. postopek zavarovanja z začasno odredbo ali predhodno odredbo se ustavi z začetkom stečajnega postopka in razveljavijo vsa dejanja, opravljena v tem postopku.

(4) Velja, da je bila v postopku izvršbe do začetka stečajnega postopka opravljena prodaja premoženja po 2. ali 3. točki tretjega odstavka tega člena, če je bil pred začetkom stečajnega postopka v postopku izvršbe:

1. pri prodaji nepremičnine: razglašen sklep o domiku nepremičnine kupcu,

2. pri prodaji nematerializiranih vrednostnih papirjev na organiziranem trgu: sklenjena prodajna pogodba,

3. pri izvršbi na denarna sredstva pri ponudniku plačilnih storitev glede denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika pri ponudniku plačilnih storitev ob začetku stečajnega postopka: vročen sklep o rubežu ponudniku plačilnih storitev,

4. v drugih primerih: kupec deponiral ali plačal kupnino.

(5) Če je v izvršilnem postopku iz tretjega odstavka tega člena izvršilno sodišče dovolilo izvršbo glede več sredstev izvršbe ali glede več predmetov izvršbe, se pravne posledice začetka stečajnega postopka presojajo po 1., 2. ali 3. točki tretjega odstavka tega člena ločeno za vsako sredstvo izvršbe in za vsak predmet izvršbe.

(6) Če je bila pred začetkom stečajnega postopka dovoljena izvršba na denarna sredstva pri ponudniku plačilnih storitev in ob začetku stečajnega postopka dolžnik nima denarnega dobroimetja ali je stanje denarnega dobroimetja manjše od dolžnikove obveznosti, za izterjavo katere je bila izvršba dovoljena, se z začetkom stečajnega postopka izvršba ustavi po 1. točki tretjega odstavka tega člena v delu, ki presega denarno dobroimetje stečajnega dolžnika pri ponudniku plačilnih storitev.

Oddelek 3.9: **Vpisi pravnih dejstev v zvezi s postopkom zaradi insolventnosti v sodni ali poslovni register**

133. člen

(register, v katerem se opravi vpis)

Če ta zakon določa, da se začetek postopka zaradi insolventnosti, sklep sodišča, izdan v tem postopku, ali drugo pravno dejstvo v zvezi s tem postopkom vpiše v register, se to pravno dejstvo vpiše:

1. v sodni register, če ima dolžnik položaj gospodarske družbe ali druge pravne osebe, ki je subjekt vpisa v sodni register, ali

2. v poslovni register, če ima dolžnik položaj:

– podjetnika ali druge fizične osebe, ki je subjekt vpisa v poslovni register, ali

– pravne osebe, ki ni subjekt vpisa v sodni register in je subjekt vpisa v poslovni register, in

3. v drug register, ki se vodi po zakonu, ki ureja pravnoorganizacijsko obliko dolžnika (v nadaljnjem besedilu: primarni register), če ima dolžnik položaj zasebnika ali pravne osebe, ki je subjekt vpisa v primarni register.

134. člen

(odločanje o vpisu v register)

(1) Sodišče mora naslednji delovni dan po nastanku pravnega dejstva iz 133. člena tega zakona o tem obvestiti:

1. če ima dolžnik položaj gospodarske družbe ali druge pravne osebe, ki je subjekt vpisa v sodni register: registrsko sodišče, ki je krajevno pristojno odločati o vpisih v sodni register glede tega subjekta, ali

2. če ima dolžnik položaj osebe iz 2. točke 133. člena tega zakona: agencijo kot upravljavca poslovnega registra, in

3. če ima dolžnik položaj osebe iz 3. točke 133. člena tega zakona: tudi upravljavca primarnega registra.

(2) Sodišče mora obvestilo iz prvega odstavka tega člena poslati na elektronski naslov registrskega sodišča, agencije oziroma upravljavca primarnega registra za sprejem obvestil o postopkih zaradi insolventnosti in mu priložiti svoj sklep, ki je podlaga za nastanek pravnega dejstva, ki je predmet obvestila.

(3) Center za informatiko mora na notranjih spletnih straneh, namenjenih obvestilom sodiščem, objaviti elektronske naslove iz drugega odstavka tega člena.

(4) Agencija in upravljavci primarnih registrov morajo Center za informatiko obveščati o določitvi ali spremembi elektronskih naslovov iz drugega odstavka tega člena.

(5) Registrsko sodišče, agencija ali upravljavec primarnega registra odloči o vpisu pravnega dejstva iz 133. člena tega zakona po uradni dolžnosti na podlagi obvestila iz prvega odstavka tega člena.

4. poglavje: POSTOPEK PRISILNE PORAVNAVE

Oddelek 4.1: **Temeljna pravila postopka prisilne poravnave**

135. člen

(dolžnik v postopku prisilne poravnave)

(1) Postopek prisilne poravnave je dovoljeno voditi:

1. nad pravno osebo, ki je organizirana kot gospodarska družba ali zadruga, če ni v zakonu za posamezno gospodarsko družbo ali zadrugo glede na dejavnost, ki jo opravlja, drugače določeno, in

2. nad podjetnikom.

(2) Postopek prisilne poravnave je dovoljeno voditi tudi nad pravno osebo, ki je organizirana v drugi pravnoorganizacijski obliki, če zakon določa, da je nad pravno osebo, organizirano v tej pravnoorganizacijski obliki, dovoljeno voditi postopek prisilne poravnave.

136. člen

(namen postopka prisilne poravnave)

Postopek prisilne poravnave se vodi za izvedbo finančnega prestrukturiranja dolžnikovega podjema, ki zagotavlja, da:

1. sedanji družbeniki dolžnika lahko obdržijo samo tak delež v osnovnem kapitalu dolžnika, ki ustreza vrednosti preostanka premoženja dolžnika, ki bi ga prejeli, če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek,

2. se upnikom zagotovijo ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek, ob upoštevanju vrstnega reda in drugih pravil poplačila prednostnih, navadnih in podrejenih terjatev ter zavarovanih terjatev v stečajnem postopku,

3. se nadaljuje poslovanje dolžnikovega podjema oziroma rentabilnega dela tega podjema.

137. člen

(razkritje finančnega položaja in poslovanja dolžnika)

Dolžnik mora upnikom v postopku prisilne poravnave razkriti svoj finančni položaj in poslovanje ter jim dati vse informacije, potrebne za presojo:

1. ali je dolžnik insolventen,

2. ali bo izvedba načrta finančnega prestrukturiranja omogočila tako finančno prestrukturiranje dolžnika, da bo postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, in

3. ali bodo upnikom s potrditvijo prisilne poravnave, ki jo predlaga dolžnik, zagotovljeni ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek.

138. člen

(vpisi v register v zvezi s postopkom prisilne poravnave)

(1) V register se vpišejo:

1. začetek postopka prisilne poravnave,

2. ustavitev postopka prisilne poravnave in začetek stečajnega postopka in

3. zavrnitev predloga za prisilno poravnavo.

(2) Na podlagi pravnomočnega sklepa o potrditvi prisilne poravnave se v register vpišejo:

1. opravilna številka in datum izdaje sklepa ter sodišče, ki je izdalo sklep o potrditvi prisilne poravnave,

2. vsebina potrjene prisilne poravnave s podatki iz 2. točke prvega odstavka 210. člena tega zakona.

(3) Če je potrjena prisilna poravnava razveljavljena, se v register na podlagi pravnomočnega sklepa o razveljavitvi potrjene prisilne poravnave pri vpisu iz drugega odstavka tega člena vpiše:

1. da je bila potrjena prisilna poravnava pravnomočno razveljavljena in

2. podatki iz 1. točke drugega odstavka tega člena o sklepu o razveljavitvi potrjene prisilne poravnave.

Oddelek 4.2: **Predhodni postopek prisilne poravnave**

Pododdelek 4.2.1: *Predlog za začetek postopka prisilne poravnave*

139. člen

(upravičeni predlagatelj)

(1) O začetku postopka prisilne poravnave odloča sodišče na predlog upravičenega predlagatelja za začetek postopka.

(2) Predlog za začetek postopka prisilne poravnave je upravičen vložiti:

1. dolžnik in

2. osebno odgovorni družbenik dolžnika.

140. člen

(procesne ovire za vodenje postopka prisilne poravnave)

(1) Predlog za prisilno poravnavo ni dovoljen, če je vložen pred potekom:

1. treh let od dneva, ko je dolžnik izpolnil vse obveznosti iz prejšnje potrjene prisilne poravnave, ali

2. roka iz petega odstavka 149. člena ali drugega odstavka 179. člena tega zakona.

(2) Po začetku stečajnega postopka ni več dovoljeno predlagati postopka prisilne poravnave.

141. člen

(predlog za začetek postopka prisilne poravnave)

(1) Predlog za začetek postopka prisilne poravnave mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o dolžniku in

2. zahtevek, da sodišče nad dolžnikom začne postopek prisilne poravnave.

(2) Predlogu za začetek postopka prisilne poravnave je treba priložiti:

1. poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika,

2. revizorjevo poročilo, v katerem je revizor dal revizijsko mnenje brez pridržkov,

3. načrt finančnega prestrukturiranja,

4. poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja, v katerem je pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetja dal pritrdilno mnenje ali v primeru iz drugega odstavka 145. člena tega zakona mnenje s pridržkom, in

5. dokaz o plačilu začetnega predujma.

(3) Velja, da predlog za začetek postopka prisilne poravnave vsebuje tudi podrejeni zahtevek, da sodišče začne stečajni postopek, če bo predlog za začetek postopka prisilne poravnave zavrglo ali zavrnilo.

(4) Uporabe tretjega odstavka tega člena s predlogom za začetek postopka prisilne poravnave ni mogoče izključiti.

(5) Predlagatelj mora ob vložitvi predloga za začetek postopka prisilne poravnave založiti začetni predujem, ki je enak:

1. znesku pavšalnega nadomestila za objave iz petega odstavka 122. člena tega zakona in

2. znesku najnižjega nadomestila upravitelja iz 1. točke četrtega odstavka 103. člena tega zakona za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka, če bi bil postopek prisilne poravnave ustavljen in začet stečajni postopek.

142. člen

(poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika)

(1) Poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika mora vsebovati:

1. računovodske izkaze, pripravljene v skladu z izbranim okvirom računovodskega poročanja dolžnika, in sicer:

– bilanco stanja, katere bilančni presečni dan je zadnji dan zadnjega koledarskega trimesečja, ki se je končalo pred uvedbo postopka prisilne poravnave, in

– izkaza poslovnega izida in denarnih tokov dolžnika za obdobje od začetka zadnjega poslovnega leta dolžnika do bilančnega presečnega dne bilance stanja iz 1. točke tega odstavka,

2. pojasnila k računovodskim izkazom iz 1. točke tega odstavka,

3. seznam navadnih terjatev do dolžnika, ki je razvrščen po velikosti skupnega zneska terjatev posameznega upnika in za vsakega od njih vključuje:

– identifikacijske podatke o upniku,

– skupni znesek upnikovih terjatev po stanju na bilančni presečni dan bilance stanja iz 1. točke tega odstavka, in

– opis okoliščin za imenovanje za člana upniškega odbora iz 1. do 5. točke drugega odstavka 78. člena tega zakona, če za upnika taka ovira obstaja.

4. če obstajajo podrejene terjatve upnikov do dolžnika, tudi seznam teh terjatev s podatki iz prve in druge alineje 3. točke tega odstavka,

5. seznam dolžnikovih ločitvenih upnikov, ki za vsakega ločitvenega upnika vključuje:

– podatke iz prve in druge alineje 3. točke tega odstavka,

– pravni temelj pridobitve ločitvene pravice,

– opis premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, in

– ocenjeno vrednost premoženja, ki je predmet ločitvene pravice (v nadaljnjem besedilu: vrednost zavarovanja),

6. znesek povprečnih mesečnih stroškov rednega poslovanja dolžnika v zadnjem letu pred bilančnim presečnim dnem bilance stanja iz 1. točke tega odstavka,

7. vrednost sredstev, ocenjeno v skladu z mednarodnimi standardi ocenjevanja vrednosti ob predpostavki prisilne prodaje v stečajnem postopku (v nadaljnjem besedilu: likvidacijska vrednost sredstev).

(2) V računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka tega člena morajo biti v skladu z računovodskimi standardi ustrezno upoštevane vse slabitve zaradi neizterljivosti terjatev ali druge slabitve sredstev in s temi slabitvami povezani odhodki.

(3) Poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika mora revidirati revizor.

(4) Za revidiranje poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika se smiselno uporabljajo mednarodni standardi revidiranja in stališče o revidiranju, ki ga za namen revidiranja tega poročila sprejme Slovenski inštitut za revizijo.

(5) Vrednost zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka tega člena mora biti ocenjena po merilih tržne vrednosti. Izdelati jo mora pooblaščeni ocenjevalec vrednosti premoženja iz prvega odstavka oziroma iz 1. točke drugega odstavka 25. člena tega zakona.

143. člen

(predlog prisilne poravnave z zmanjšanjem in odložitvijo zapadlosti terjatev)

(1) Predlog prisilne poravnave je ponudba dolžnika upnikom, da pristanejo na zmanjšanje svojih navadnih terjatev oziroma odložitev rokov za njihovo plačilo.

(2) S predlogom prisilne poravnave mora dolžnik vsem upnikom ponuditi enak delež plačila njihovih navadnih terjatev, enake roke za njihovo plačilo in obresti po enaki obrestni meri od začetka postopka prisilne poravnave do poteka roka za njihovo plačilo.

(3) Predlog prisilne poravnave mora vsebovati:

1. glede nezavarovanih terjatev upnikov:

– skupni znesek teh terjatev po stanju na bilančni presečni dan bilance stanja iz prve alineje 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,

– delež plačila teh terjatev, roke za njihovo plačilo in obrestno mero, po kateri se obrestujejo terjatve upnikov v obdobju od začetka postopka prisilne poravnave do poteka odloženega roka za njihovo plačilo,

2. opis in skupni znesek prednostnih terjatev in skupni znesek zavarovanih terjatev ter navedbo, da za imetnike prednostnih in zavarovanih terjatev prisilna poravnava, če bo potrjena, ne bo učinkovala,

3. opis in skupni znesek morebitnih podrejenih terjatev ter navedbo, da bodo podrejene terjatve prenehale, če bo prisilna poravnava potrjena.

144. člen

(alternativni predlog prisilne poravnave s pretvorbo terjatev v deleže)

(1) Če je dolžnik organiziran kot kapitalska družba, lahko s predlogom prisilne poravnave ponudi upnikom, da po svoji izbiri:

1. bodisi pristanejo na zmanjšanje in odložitev zapadlosti svojih navadnih terjatev

2. bodisi te terjatve prenesejo na dolžnika kot stvarni vložek na podlagi povečanja osnovnega kapitala dolžnika.

(2) Dolžnik lahko da ponudbo iz 2. točke prvega odstavka tega člena tudi upnikom, ki so imetniki zavarovanih ali podrejenih terjatev.

(3) Če da dolžnik predlog prisilne poravnave iz prvega odstavka tega člena, se za ta predlog poleg pravil, določenih v 143. členu tega zakona, uporabljajo tudi pravila, določena v četrtem do sedmem odstavku tega člena.

(4) S predlogom prisilne poravnave iz prvega odstavka tega člena mora dolžnik vsem upnikom ponuditi enako število delnic ali enak nominalni znesek osnovnega vložka za vsak euro terjatve, prenesene kot stvarni vložek, če ni v petem ali šestem odstavku tega člena drugače določeno.

(5) Če da dolžnik ponudbo iz 2. točke prvega odstavka tega člena tudi upnikom, ki so imetniki zavarovanih terjatev, jim lahko ponudi večje število delnic ali večji nominalni znesek osnovnega vložka za vsak euro zavarovane terjatve, prenesene kot stvarni vložek, od števila delnic ali nominalnega zneska osnovnega vložka, ki ga ponuja za vsak euro navadne terjatve, prenesene kot stvarni vložek.

(6) Če da dolžnik ponudbo iz 2. točke prvega odstavka tega člena tudi upnikom, ki so imetniki podrejenih terjatev, jim lahko ponudi manjše število delnic ali manjši nominalni znesek osnovnega vložka za vsak euro podrejene terjatve, prenesene kot stvarni vložek, od števila delnic ali nominalnega zneska osnovnega vložka, ki ga ponuja za vsak euro navadne terjatve, prenesene kot stvarni vložek.

(7) Predlog prisilne poravnave iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati:

1. glede navadnih terjatev upnikov poleg podatkov iz 1. točke tretjega odstavka 143. člena tega zakona tudi:

– če je dolžnik organiziran kot družba z omejeno odgovornostjo, nominalni znesek osnovnega vložka, ki ga pridobi upnik za vsak euro terjatve, prenesene kot stvarni vložek, ali

– če je dolžnik organiziran kot delniška družba, število delnic, ki jih pridobi upnik za vsak euro terjatve, prenesene kot stvarni vložek, in vsebino pravic iz teh delnic,

2. podatke iz 2. točke tretjega odstavka 143. člena tega zakona in če je dolžnik imetnikom zavarovanih terjatev dal ponudbo iz drugega odstavka tega člena, tudi podatke iz 1. točke tega odstavka,

3. glede izvedbe povečanja osnovnega kapitala:

– najnižji skupni znesek navadnih ali zavarovanih terjatev, ki jih morajo upniki prenesti na dolžnika kot stvarni vložek, da bi bilo mogoče uspešno uresničiti dolžnikovo finančno prestrukturiranje,

– če bo dolžnik hkrati s povečanjem izvedel tudi poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja nepokrite izgube, nominalni znesek zmanjšanja osnovnega kapitala,

4. če obstajajo podrejene terjatve upnikov do dolžnika:

– če je dolžnik imetnikom teh terjatev dal ponudbo iz drugega odstavka tega člena: poleg podatkov iz 3. točke tretjega odstavka 143. člena tega zakona tudi podatke iz 1. točke tega odstavka,

– če dolžnik take ponudbe ni dal: podatke iz 3. točke tretjega odstavka 143. člena tega zakona.

(8) Dolžnik mora dati alternativni predlog prisilne poravnave iz prvega odstavka tega člena:

1. če v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona izkazuje preneseno čisto izgubo oziroma čisto izgubo poslovnega obdobja in če morebitni preneseni čisti dobiček oziroma čisti dobiček poslovnega obdobja in rezerve, ki jih je po 64. členu ZGD-1 dovoljeno uporabiti za pokrivanje izgube, izkazane v teh izkazih, ne zadoščajo za pokritje celotne nepokrite izgube, oziroma

2. če je vrednost sredstev insolventnega dolžnika, izkazana v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, večja od likvidacijske vrednosti sredstev iz 7. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

(9) Če v primeru iz 1. točke osmega odstavka tega člena s poenostavljenim zmanjšanjem osnovnega kapitala po 1. točki tretjega odstavka 199.d člena tega zakona ni mogoče pokriti celotne nepokrite izgube, ponudba iz 2. točke prvega odstavka tega člena upnikom, ki so imetniki podrejenih terjatev, ni dovoljena.

145. člen

(načrt finančnega prestrukturiranja)

(1) Načrt finančnega prestrukturiranja mora vsebovati:

1. opis dejstev in okoliščin, iz katerih izhaja, da je dolžnik insolventen,

2. predlog prisilne poravnave z vsebino iz tretjega odstavka 143. člena ali iz četrtega in sedmega odstavka 144. člena tega zakona,

3. oceno deleža plačila nezavarovanih terjatev upnikov in rokov za njihovo plačilo, če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek,

4. opis drugih ukrepov finančnega prestrukturiranja, ki jih bo dolžnik izvedel, in za vsakega od teh ukrepov:

– časovni načrt izvedbe,

– oceno stroškov izvedbe in

– oceno učinkov izvedbe ukrepa na odpravo vzrokov insolventnosti ter kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobnost dolžnika,

5. opis dejstev in okoliščin, iz katerih izhaja, da bo dolžnik sposoben izpolniti vse svoje obveznosti v skladu s predlagano prisilno poravnavo.

(2) Če je za uspešno finančno prestrukturiranje treba prestrukturirati tudi zavarovane terjatve, mora načrt finančnega prestrukturiranja vsebovati tudi:

1. opis zavarovanih terjatev, ki jih je treba prestrukturirati,

2. način, na katerega je treba prestrukturirati te zavarovane terjatve,

3. opozorilo, da je soglasje imetnikov teh zavarovanih terjatev za njihovo prestrukturiranje na način iz 2. točke tega odstavka nujen pogoj uspešnega finančnega prestrukturiranja.

146. člen

(poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja)

(1) Načrt finančnega prestrukturiranja mora pregledati pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetja in o pregledu pripraviti svoje poročilo (v nadaljnjem besedilu: poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja).

(2) Poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja mora vsebovati:

1. uvod, v katerem je naveden načrt finančnega prestrukturiranja, ki ga obravnava poročilo,

2. opis namena in obsega pregleda, ki vsebuje tudi navedbo, na podlagi katerih načel in standardov ocenjevanja vrednosti podjetja je bil opravljen pregled,

3. mnenje pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja, v katerem mora biti jasno navedeno:

– ali je dolžnik insolventen,

– ali bo izvedba načrta finančnega prestrukturiranja omogočila tako finančno prestrukturiranje dolžnika, da bo postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, in

– ali bodo upnikom s potrditvijo prisilne poravnave, ki jo predlaga dolžnik, zagotovljeni ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek,

4. datum in podpis pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja.

(3) Mnenje pooblaščenega ocenjevalca je lahko pritrdilno, s pridržkom ali odklonilno.

(4) S pritrdilnim mnenjem pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetja:

1. presodi, da je dolžnik insolventen, in

2. s stopnjo verjetnosti, ki presega 50 odstotkov, oceni:

– da bo izvedba načrta finančnega prestrukturiranja omogočila tako finančno prestrukturiranje dolžnika, da bo postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, in

– da bodo upnikom s potrditvijo prisilne poravnave, ki jo predlaga dolžnik, zagotovljeni ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek.

(5) V primeru iz drugega odstavka 145. člena tega zakona da pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetja mnenje s pridržkom, če presodi, da obstaja verjetnost, ki presega 50 odstotkov, da bo izvedba načrta finančnega prestrukturiranja omogočila tako finančno prestrukturiranje dolžnika, da bo postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, če bodo imetniki zavarovanih terjatev soglašali s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev na način in v obsegu, navedenem v načrtu finančnega prestrukturiranja.

(6) Odklonilo mnenje da pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetja:

1. če presodi, da dolžnik ni insolventen, ali

2. če s stopnjo verjetnosti, ki presega 50 odstotkov, oceni:

– bodisi da izvedba načrta finančnega prestrukturiranja ne bo omogočila takega finančnega prestrukturiranja dolžnika, da bo postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben,

– bodisi da upnikom s potrditvijo prisilne poravnave, ki jo predlaga dolžnik, ne bodo zagotovljeni ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek.

(7) Pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetij je odgovoren upnikom za škodo, ki jim jo povzroči s kršitvijo pravil stroke ocenjevanja vrednosti podjetij pri pripravi svojega poročila, do višine 150.000 eurov.

(8) Odškodninska odgovornost iz sedmega odstavka tega člena se ne omeji, če je bila škoda povzročena namenoma ali iz hude malomarnosti.

147. člen

(sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

(1) Če vsebina predloga za začetek postopka prisilne poravnave ni v skladu s prvim in četrtim odstavkom 141. člena tega zakona, če mu niso priložene priloge iz drugega odstavka 141. člena tega zakona ali če vsebina teh prilog ni v skladu s 142. do 146. členom tega zakona (v nadaljnjem besedilu: nepopoln predlog za začetek postopka prisilne poravnave), sodišče predlagatelju s sklepom (v nadaljnjem besedilu: sklep o dopolnitvi) naloži, da v 15 dneh po prejemu sklepa o dopolnitvi ustrezno dopolni nepopoln predlog za začetek postopka prisilne poravnave.

(2) Sklep o dopolnitvi mora sodišče izdati v osmih dneh po vložitvi predloga za začetek postopka prisilne poravnave.

(3) Roka za dopolnitev nepopolnega predloga za začetek postopka prisilne poravnave iz prvega odstavka tega člena ni dovoljeno podaljšati.

(4) Če predlagatelj v roku iz prvega odstavka tega člena predloga za začetek postopka prisilne poravnave ne dopolni tako, kot mu je bilo naloženo s sklepom o dopolnitvi, mora sodišče v osmih dneh po poteku tega roka zavreči predlog za začetek postopka prisilne poravnave in izdati sklep o začetku stečajnega postopka.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena sodišče zavrže predlog za prisilno poravnavo, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek, če dolžnik v roku iz prvega odstavka tega člena ne dopolni predloga za začetek postopka prisilne poravnave tako, da založi začetni predujem iz petega odstavka 141. člena tega zakona.

148. člen

(objava predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

(1) Sodišče mora v osmih dneh po vložitvi predloga za začetek postopka prisilne poravnave objaviti ta predlog in priloge iz drugega odstavka 141. člena tega zakona.

(2) Če je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi, mora hkrati z objavo po prvem odstavku tega člena objaviti tudi sklep o dopolnitvi.

149. člen

(umik predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

(1) Če predlagatelj umakne predlog za začetek postopka prisilne poravnave, ko je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi ali sklep o začetku prisilne poravnave, če ni prej izdalo sklepa o dopolnitvi, tak umik nima učinka umika predloga v delu, v katerem vsebuje podrejeni zahtevek, da sodišče začne stečajni postopek iz tretjega odstavka 141. člena tega zakona.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena mora sodišče v osmih dneh po prejemu izjave o umiku predloga za začetek postopka prisilne poravnave izdati sklep o začetku stečajnega postopka, če ni v tretjem in četrtem odstavku tega člena drugače določeno.

(3) Če predlagatelj umakne predlog za začetek postopka prisilne poravnave, ker je zunaj postopka prisilne poravnave odpravil vzroke za insolventnost, mora v izjavi o umiku predloga opisati okoliščine, zaradi katerih je znova postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, in izjavi o umiku priložiti dokaze o tem.

(4) V primeru iz tretjega odstavka tega člena mora sodišče:

1. če je bil zaradi uvedbe postopka prisilne poravnave prekinjen postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka po prvem odstavku 152. člena tega zakona, v treh delovnih dneh po prejemu izjave o umiku predloga izjavo s prilogami vročiti upniku, ki je predlagal začetek stečajnega postopka, in razpisati narok za začetek stečajnega postopka na dan, ki ne sme biti poznejši od enega meseca po prejemu izjave o umiku predloga,

2. v drugih primerih v osmih dneh po prejemu izjave o umiku predloga ustaviti postopek prisilne poravnave, ne da bi izdalo sklep o začetku stečajnega postopka po drugem odstavku tega člena.

(5) Če sodišče ustavi postopek prisilne poravnave po 2. točki četrtega odstavka tega člena, dolžnik dve leti po izdaji

sklepa o ustavitvi postopka prisilne poravnave ne sme vložiti novega predloga za začetek postopka prisilne poravnave.

(6) Če poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor sprejme sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki iz drugega odstavka 199.a člena tega zakona ali če upniški odbor ali ločitveni upniki sprejmejo sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz drugega oziroma petega odstavka 199.b člena tega zakona, umik predloga za začetek postopka prisilne poravnave ni več dovoljen.

Pododdelek 4.2.2: *Pravne posledice uvedbe postopka prisilne poravnave*

150. člen

(nastanek in trajanje pravnih posledic uvedbe postopka prisilne poravnave)

Pravne posledice uvedbe postopka prisilne poravnave nastanejo z začetkom naslednjega dne po vložitvi predloga za prisilno poravnavo in trajajo do konca postopka prisilne poravnave.

151. člen

(omejitev dolžnikovih poslov)

(1) Po uvedbi postopka prisilne poravnave sme dolžnik opravljati samo redne posle v zvezi z opravljanjem svoje dejavnosti in poravnavanjem svojih obveznosti iz teh poslov, če ni v tretjem odstavku tega člena drugače določeno. Za plačila, ki so dovoljena po prejšnjem stavku, veljajo tudi plačila za obveznosti, ki so nastale pred uvedbo postopka zaradi insolventnosti, če je tako plačilo v skladu s prvim odstavkom 34. člena tega zakona in za storitve revizorjev, odvetnikov, pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti podjetja in drugih strokovnjakov v zvezi s pripravo popolnega predloga za začetek postopka prisilne poravnave ali listin, ki jih je takemu predlogu treba priložiti.

(2) Po uvedbi postopka prisilne poravnave dolžnik ne sme:

1. razpolagati s svojim premoženjem, razen v obsegu, potrebnem za opravljanje poslov iz prvega odstavka tega člena,
2. najemati posojil ali kreditov,
3. dajati poroštev in avalov ali
4. opravljati poslov ali drugih dejanj, katerih posledica je neenakopravno obravnavanje upnikov ali onemogočanje izvedbe finančnega prestrukturiranja.

(3) Po začetku postopka prisilne poravnave lahko dolžnik poleg poslov iz prvega odstavka tega člena, če dobi soglasje sodišča:

1. proda tisto premoženje, ki ga ne potrebuje pri svojem poslovanju, če je prodaja tega premoženja v načrtu finančnega prestrukturiranja določena kot ukrep finančnega prestrukturiranja,
2. najema posojila ali kredite, vendar največ v skupnem znesku likvidnih sredstev, potrebnih za financiranje poslovanja iz prvega odstavka tega člena in kritje stroškov postopka prisilne poravnave.

(4) Če dolžnik ne dokaže drugače, velja, da je mesečni znesek likvidnih sredstev, potrebnih za financiranje poslovanja iz prvega odstavka tega člena, enak znesku povprečnih mesečnih stroškov iz 6. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

(5) Sodišče odloči o soglasju iz tretjega odstavka tega člena na podlagi mnenja upravitelja in upniškega odbora.

(6) Upravitelj, ki je bil imenovan ob uvedbi postopka prisilne poravnave, nadzoruje poslovanje dolžnika po prvem in drugem odstavku tega člena. V ta namen mu mora insolventni dolžnik dati vse informacije, potrebne za nadzor, in mu omogočiti pregled njegovih poslovnih knjig in dokumentacije.

(7) Na predlog upravitelja lahko sodišče do začetka postopka prisilne poravnave prepove posel ali dejanje, ki bi pomenilo kršitev prvega in drugega odstavka tega člena. O predlogu iz prejšnjega stavka mora sodišče odločiti v treh delovnih dneh.

(8) Za nagrado upravitelja za nadzor po tem členu se smiselno uporabljajo pravila o nadomestilu iz 4. točke drugega odstavka 103. člena tega zakona.

151.a člen

(omejitev pristojnosti organa nadzora in skupščine insolventnega dolžnika)

(1) Organ nadzora ali skupščina insolventnega dolžnika sta ne glede na splošna pravila o pristojnosti organov insolventnega dolžnika pristojna sprejeti samo:

1. sklep o odpoklicu ali razrešitvi člana in imenovanju novega člana poslovodstva ali člana organa nadzora insolventnega dolžnika, če za tako odločitev dobi soglasje sodišča,
2. sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja iz 191. člena tega zakona,
3. sklep o povečanju osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki, če je insolventni dolžnik v načrtu finančnega prestrukturiranja kot ukrep finančnega prestrukturiranja predvidel povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki,
4. drug sklep, ki je potreben za izvedbo ukrepov finančnega prestrukturiranja, določenih v načrtu finančnega prestrukturiranja, če za tako odločitev dobi soglasje sodišča.

(2) Sodišče odloči o soglasju iz 1. in 4. točke prvega odstavka tega člena na podlagi mnenja upravitelja in upniškega odbora v osmih dneh od prejema zadnjega od obeh mnenj.

(3) Če je prisilna poravnava potrjena, trajajo omejitve pristojnosti organa nadzora in skupščine insolventnega dolžnika iz prvega odstavka tega člena, ne glede na 150. člen tega zakona, do:

1. če je bila v postopku prisilne poravnave izvedena sprememba osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja: poteka 15 dni po vpisu spremembe osnovnega kapitala v sodni register po 199. členu tega zakona,
2. v drugih primerih: pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave.

152. člen

(prekinitev postopka odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

(1) Če je upnik pred uvedbo postopka prisilne poravnave vložil predlog za začetek stečajnega postopka, o katerem sodišče do uvedbe postopka prisilne poravnave še ni odločilo, ali če je upnik tak predlog vložil po uvedbi in pred koncem postopka prisilne poravnave, sodišče prekine postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka do konca postopka prisilne poravnave.

(2) Upnik iz prvega odstavka tega člena ima položaj stranke v predhodnem postopku prisilne poravnave.

(3) Sodišče nadaljuje postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka iz prvega odstavka tega člena:

1. če predlagatelj postopka prisilne poravnave po vložitvi upnikovega predloga za začetek stečajnega postopka umakne predlog za začetek postopka prisilne poravnave in ni pogojev za začetek stečajnega postopka po drugem odstavku 149. člena tega zakona ali
2. če zavrne dolžnikov predlog za prisilno poravnavo po prvem odstavku 179. člena tega zakona.

(4) Če sodišče nadaljuje postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka po tretjem odstavku tega člena, do pravnomočne odločitve o tem predlogu ni dovoljeno ponovno predlagati začetka postopka prisilne poravnave.

(5) Če upravičeni predlagatelj iz drugega odstavka 139. člena tega zakona vloži predlog za začetek postopka prisilne poravnave v nasprotju s četrtim odstavkom tega člena, velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da je dolžnik insolventen.

(6) Če sodišče v postopku prisilne poravnave izda sklep o začetku stečajnega postopka po četrtem odstavku 147. člena, drugem odstavku 149. člena, 156. členu, tretjem odstavku 179. člena, četrtem odstavku 192. člena, drugem odstavku

198. člena ali prvem odstavku 208. člena tega zakona, velja, da je s tem sklepom odločilo tudi o upnikovem predlogu iz prvega odstavka tega člena.

(7) Če je prisilna poravnava pravnomočno potrjena, sodišče zavrže upnikov predlog iz prvega odstavka tega člena.

Pododdelek 4.2.3: *Odločanje o začetku postopka prisilne poravnave*

153. člen

(odločanje o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave)

(1) Sodišče odloči o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave zunaj naroka.

(2) Sodišče izda sklep, s katerim odloči, da se začne postopek prisilne poravnave (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku postopka prisilne poravnave):

1. če je predlog vložil upravičeni predlagatelj iz drugega odstavka 139. člena tega zakona,

2. če ne obstajajo procesne ovire iz 140. člena tega zakona,

3. če je vsebina predloga prisilne poravnave v skladu s prvim in četrtim odstavkom 141. člena tega zakona,

4. če so predlogu priložene priloge iz drugega odstavka 141. člena tega zakona in

5. če je vsebina teh prilog v skladu s 142. do 146. členom tega zakona.

(3) Sodišče mora s sklepom o začetku postopka prisilne poravnave naložiti predlagatelju, da založi predujem za kritje stroškov postopka prisilne poravnave, in določiti rok za plačilo predujma, ki ne sme biti krajši od osem dni in ne daljši od 15 dni od prejema sklepa.

(4) Izrek sklepa o začetku postopka prisilne poravnave mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o insolventnem dolžniku,

2. odločitev sodišča o začetku postopka in

3. znesek predujma za stroške postopka prisilne poravnave in rok za založitev predujma.

(5) Sodišče zavrže predlog za začetek postopka prisilne poravnave:

1. če predloga ni vložil upravičeni predlagatelj iz drugega odstavka 139. člena tega zakona ali

2. če obstajajo procesne ovire iz 140. člena tega zakona.

(6) Sodišče mora sklep, s katerim odloči o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave, objaviti isti dan, ko ga je izdalo.

154. člen

(rok za odločitev o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave)

(1) Sodišče mora odločiti o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave v osmih dneh.

(2) Rok iz prvega odstavka tega člena teče:

1. če je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi: od poteka roka iz prvega odstavka 147. člena tega zakona,

2. v drugih primerih: od prejema predloga za začetek postopka prisilne poravnave.

155. člen

(oklic o začetku postopka prisilne poravnave)

(1) Sodišče o začetku postopka prisilne poravnave obvesti upnike z oklicem (v nadaljnjem besedilu: oklic o začetku postopka prisilne poravnave).

(2) Oklic o začetku postopka prisilne poravnave mora vsebovati:

1. podatke o sodišču, ki vodi postopek, in opravilni številki zadeve, pod katero se postopek vodi,

2. identifikacijske podatke o insolventnem dolžniku in odločitev sodišča, da se nad njim začne postopek prisilne poravnave,

3. identifikacijske podatke o upravitelju,

4. poziv upnikom, naj v enem mesecu po objavi oklica prijavijo svoje terjatve v postopku prisilne poravnave z vlogo v dveh izvodih, in pouk o pravnih posledicah zamude roka za prijavo,

5. dan objave oklica.

(3) Sodišče mora oklic o začetku postopka prisilne poravnave objaviti hkrati z objavo sklepa o začetku postopka prisilne poravnave.

156. člen

(posledica neplačila predujma za kritje stroškov postopka prisilne poravnave)

Če predlagatelj v roku iz tretjega odstavka 153. člena tega zakona ne založi predujma za kritje stroškov postopka prisilne poravnave, sodišče ustavi postopek prisilne poravnave in izda sklep o začetku stečajnega postopka.

Oddelek 4.3: **Pravne posledice začetka postopka prisilne poravnave**

Pododdelek 4.3.1: *Splošna pravila o pravnih posledicah začetka postopka prisilne poravnave*

157. člen

(nastanek pravnih posledic začetka postopka prisilne poravnave)

(1) Pravne posledice začetka postopka prisilne poravnave nastanejo z začetkom dneva, ko je bil objavljen oklic o začetku postopka prisilne poravnave.

(2) Če je sklep o začetku postopka prisilne poravnave na podlagi pritožbe razveljavljen, v ponovnem postopku pa je sodišče znova izdalo sklep o začetku postopka prisilne poravnave, velja, da so nastale pravne posledice začetka postopka prisilne poravnave z dnem, ko je bil objavljen oklic o začetku postopka prisilne poravnave na podlagi prvega sklepa o začetku postopka prisilne poravnave.

158. člen

(dovoljena plačila v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

(1) Upravitelj mora najpozneje naslednji delovni dan po začetku postopka prisilne poravnave izvajalce plačilnega prometa, ki vodijo dolžnikove transakcijske račune, obvestiti o začetku postopka prisilne poravnave.

(2) V obdobju od začetka postopka prisilne poravnave do konca tega postopka sme izvajalec plačilnega prometa, ki vodi transakcijski račun insolventnega dolžnika, izvršiti nalog za plačilo v breme tega računa samo na podlagi soglasja upravitelja, razen če ob njegovi izvršitvi ni vedel za začetek postopka prisilne poravnave.

(3) Upravitelj da soglasje iz drugega odstavka tega člena, če je plačilo v skladu s 151. členom tega zakona.

(4) Po začetku postopka prisilne poravnave izvajalec plačilnega prometa ne sme izvršiti nobenega plačila v breme transakcijskega računa insolventnega dolžnika na podlagi sklepa o izvršbi ali sklepa o prisilni izterjavi, tudi če do takrat, ko so izpolnjeni pogoji za izvršitev tega plačila, določeni v ZIZ ali zakonu, ki ureja davčni postopek, še ni prejel sklepa izvršilnega sodišča ali davčnega organa o prekinitvi postopka izvršbe po prvem odstavku 132. člena tega zakona.

(5) Prepoved iz četrtega odstavka tega člena ne velja za plačila, katerih izvršitve takrat, ko je izvajalec plačilnega prometa prejel obvestilo upravitelja o začetku postopka prisilne poravnave, po pravilih, določenih z zakonom, ki ureja plačilne storitve ni več mogoče preklicati.

(6) Prepoved iz četrtega odstavka tega člena velja, dokler izvajalec plačilnega prometa ne prejme sklepa izvršilnega sodišča ali davčnega organa o nadaljevanju postopka izvršbe iz 216. člena.

159. člen

(ureditev plačil v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

(1) Če insolventni dolžnik ne more razpolagati z dobroimetjem na svojem transakcijskem računu po pravilih, določenih z zakonom, ki ureja plačilne storitve in zaradi tega ne more založiti predujma v skladu s tretjim odstavkom 153. člena tega zakona, sodišče na predlog insolventnega dolžnika izvajalcu plačilnega prometa s sklepom naloži, da izvrši nalog insolventnega dolžnika za plačilo predujma.

(2) Ne glede na pravila, določena z zakonom, ki ureja plačilne storitve, mora izvajalec plačilnega prometa izvršiti nalog insolventnega dolžnika v skladu s sklepom sodišča iz prvega odstavka tega člena.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za druga plačila v breme transakcijskega računa insolventnega dolžnika, če so ta plačila nujna za njegovo redno poslovanje v skladu s prvim odstavkom 151. člena tega zakona.

Pododdelek 4.3.2: *Pravne posledice začetka postopka prisilne poravnave za terjatve upnikov*

160. člen

(terjatve upnikov, za katere učinkuje začetek postopka prisilne poravnave)

(1) Pravne posledice začetka postopka prisilne poravnave, določene v pododdelku 4.3.2 tega zakona, nastanejo za vse terjatve upnikov do insolventnega dolžnika, ki so nastale do začetka postopka prisilne poravnave, če ni v drugem odstavku tega člena ali v pododdelku 4.3.3 tega zakona drugače določeno.

(2) Začetek postopka prisilne poravnave ne učinkuje za zavarovane in prednostne terjatve ter izločitvene pravice.

161. člen

(pretvorba nedenarnih terjatev v denarne)

(1) Nedenarna terjatev upnika do insolventnega dolžnika se z začetkom postopka prisilne poravnave pretvori v denarno terjatev po tržni vrednosti ob začetku postopka prisilne poravnave.

(2) Tržna vrednost nedenarne terjatve, pretvorjene po prvem odstavku tega člena, se določi po cenah na trgu za premoženje, ki je predmet nedenarne dajatve, ali za storitve.

162. člen

(pretvorba občasnih dajatvenih terjatev)

Denarne in nedenarne terjatve upnikov do insolventnega dolžnika, katerih predmet so občasne dajatve, se z začetkom postopka prisilne poravnave pretvorijo v enkratne denarne terjatve.

163. člen

(pretvorba terjatev, izraženih v tuji valuti)

Denarne terjatve upnikov do insolventnega dolžnika, ki so izražene v tuji valuti, se z začetkom postopka prisilne poravnave pretvorijo v terjatve, izražene v eurih, po tečaju, ki ga objavlja ali določa in objavlja Banka Slovenije in ki velja na dan začetka postopka prisilne poravnave.

164. člen

(pobot terjatev ob začetku postopka prisilne poravnave)

(1) Če ob začetku postopka prisilne poravnave hkrati obstajata terjatev posameznega upnika do insolventnega dolžnika in nasprotna terjatev insolventnega dolžnika do tega upnika, terjatvi z začetkom postopka prisilne poravnave veljata za pobotani.

(2) Prvi odstavek tega člena se uporablja tudi za nedenarne terjatve in terjatve, ki ob začetku postopka prisilne poravnave še niso zapadle.

(3) Za terjatve upnikov in nasprotne terjatve insolventnega dolžnika, ki so predmet pobota po drugem odstavku tega člena, se smiselno uporabljajo 161. do 163. člen tega zakona.

164.a člen

(posebna pravila za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb)

(1) Niti začetek postopka prisilne poravnave niti potrjena prisilna poravnava ne učinkujeta za dogovor o izravnavi in za kvalificirano finančno pogodbo, za katero se uporabljajo pravila, določena v dogovoru o izravnavi.

(2) Za medsebojne terjatve upnika in insolventnega dolžnika na podlagi kvalificirane finančne pogodbe, za katero se uporabljajo pravila, določena v dogovoru o izravnavi, ne nastanejo pravne posledice, določene v 161. do 164. členu tega zakona.

(3) Za kvalificirano finančno pogodbo, za katero se uporabljajo pravila, določena v dogovoru o izravnavi, se ne uporabljajo pravila iz pododdelka 4.3.3. tega zakona.

(4) Če po izravnavi medsebojnih pravic in obveznosti v skladu s pravili, določenimi v dogovoru o izravnavi, nastane neto denarna terjatev druge pogodbene stranke do insolventnega dolžnika, za to terjatev učinkuje potrjena prisilna poravnava.

Pododdelek 4.3.3: *Posebna pravila za vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe*

165. člen

(izjeme za terjatve na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

(1) Za medsebojne terjatve upnikov in insolventnega dolžnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe z začetkom postopka prisilne poravnave ne nastanejo pravne posledice iz pododdelka 4.3.2 tega zakona.

(2) Niti začetek postopka prisilne poravnave niti potrjena prisilna poravnava ne učinkujeta za terjatev upnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, razen če insolventni dolžnik uresniči odstopno pravico v skladu s 166. členom tega zakona.

166. člen

(pravica insolventnega dolžnika odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

(1) Z začetkom postopka prisilne poravnave pridobi insolventni dolžnik pravico odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe.

(2) Insolventni dolžnik lahko odstopno pravico iz prvega odstavka tega člena uresniči v enem mesecu od začetka postopka prisilne poravnave, če za njeno uresničitev dobi soglasje sodišča.

(3) Izjava o uresničitvi odstopne pravice, dana po poteku obdobja iz drugega odstavka tega člena, nima pravnega učinka.

(4) Sodišče da soglasje k uresničitvi odstopne pravice, če je njena uresničitev potrebna za izvedbo finančnega prestrukturiranja v skladu z načrtom finančnega prestrukturiranja.

(5) Izjava o uresničitvi odstopne pravice začne učinkovati, ko postane sklep, s katerim je sodišče dalo soglasje k uresničitvi odstopne pravice, pravnomočen.

(6) Če sodišče zavrne zahtevo insolventnega dolžnika za soglasje k uresničitvi odstopne pravice ali če do poteka obdobja iz drugega odstavka tega člena ne odloči o soglasju, izjava o uresničitvi odstopne pravice nima pravnega učinka.

167. člen

(pravne posledice odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

(1) Če insolventni dolžnik uresniči odstopno pravico v skladu s 166. členom tega zakona, se pogodba razveže z

dnem, ko postane sklep, s katerim je sodišče dalo soglasje k uresničitvi odstopne pravice, pravnomočen.

(2) Če sta insolventni dolžnik in druga pogodbena stranka svoje obveznosti na podlagi razvezane pogodbe delno že izpolnili, se njuna medsebojna zahtevka za vračilo delne izpolnitve pobotata.

(3) Za pobot iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja 164. člen tega zakona.

(4) Če zahtevek druge pogodbene stranke za vračilo delne izpolnitve zaradi pobota po drugem odstavku tega člena ne preneha v celoti, za terjatev druge pogodbene stranke za plačilo te razlike potrjena prisilna poravnava ne učinkuje.

(5) Uresničitev odstopne pravice v skladu s 166. členom tega zakona ne posega v pravico druge pogodbene stranke od insolventnega dolžnika zahtevati povrnitev škode, ki jo je imela zaradi razveze pogodbe zaradi uresničitve odstopne pravice.

(6) Za terjatev druge pogodbene stranke za povrnitev škode iz petega odstavka tega člena učinkuje potrjena prisilna poravnava.

Oddelek 4.4: **Glavni postopek prisilne poravnave**

Pododdelek 4.4.1: *Razkritje finančnega položaja in poslovanja dolžnika*

168. člen

(redna poročila insolventnega dolžnika)

(1) Insolventni dolžnik mora za vsak koledarski mesec sestaviti poročilo o svojem poslovanju med postopkom prisilne poravnave (v nadaljnjem besedilu: redno poročilo insolventnega dolžnika).

(2) Insolventni dolžnik mora poročilu iz prvega odstavka tega člena priložiti mesečno bilanco stanja, izkaz poslovnega izida in izkaz denarnih tokov.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora insolventni dolžnik prvo poročilo sestaviti za obdobje od bilančnega presečnega dne bilance stanja iz prve alineje 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona do zadnjega dne meseca, v katerem je bil začet postopek prisilne poravnave.

(4) Insolventni dolžnik mora svoje redno poročilo predložiti sodišču in upravitelju v 15 dneh po koncu obdobja, na katero se nanaša.

169. člen

(druga pravila o poročilih insolventnega dolžnika)

(1) Za poročila insolventnega dolžnika se smiselno uporabljata 89. in 100. člen tega zakona.

(2) Pri smiselni uporabi določb iz prvega odstavka tega člena se namesto pojma »upravitelj« uporablja pojem »insolventni dolžnik«.

(3) Insolventni dolžnik se mora udeležiti seje, na kateri upniški odbor obravnava njegovo poročilo.

170. člen

(mnenje upravitelja o poročilih insolventnega dolžnika)

(1) Upravitelj mora o poročilu insolventnega dolžnika dati svoje mnenje.

(2) Mnenje iz prvega odstavka tega člena mora upravitelj dati:

1. o rednem poročilu insolventnega dolžnika v treh delovnih dneh po prejemu poročila,

2. o izrednem poročilu insolventnega dolžnika na seji upniškega odbora, ki obravnava to poročilo.

171. člen

(nadzor upravitelja)

(1) Upravitelj mora nadzorovati poslovanje insolventnega dolžnika in izpolnjevanje njegovih obveznosti, določenih v 4. poglavju tega zakona.

(2) Insolventni dolžnik mora upravitelju dati vse informacije, potrebne za nadzor po prvem odstavku tega člena, in mu omogočiti pregled njegovih poslovnih knjig in dokumentacije.

(3) Če upravitelj pri nadzoru po prvem odstavku tega člena ugotovi, da obstaja razlog iz 172. člena tega zakona, mora vložiti ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave.

Pododdelek 4.4.2: *Ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave*

172. člen

(razlogi za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave)

Vsak upnik ali upravitelj lahko vloži ugovor, da ni pogojev za vodenje postopka prisilne poravnave (v nadaljnjem besedilu: ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave):

1. če dolžnik ni insolventen ter lahko v celoti in pravočasno izpolni vse svoje obveznosti,

2. če lahko insolventni dolžnik svoje obveznosti izpolni v večjem deležu ali krajših rokih, kot jih ponuja s predlogom prisilne poravnave,

3. če je stopnja verjetnosti, da bo izvedba načrta finančnega prestrukturiranja omogočila tako finančno prestrukturiranje dolžnika, da bo postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, nižja od 50 odstotkov,

4. če je stopnja verjetnosti, da bodo upnikom s potrditvijo prisilne poravnave, ki jo predlaga dolžnik, zagotovljeni ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek, nižja od 50 odstotkov ali

5. če insolventni dolžnik ravna v nasprotju s 151. členom, 151.a členom ali pododdelkom 4.4.1 tega zakona ali če za več kot 15 dni zamudi s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače ali s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem.

173. člen

(roki za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave)

(1) Ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave je treba vložiti v treh mesecih po objavi oklica o začetku postopka prisilne poravnave, če ni v drugem odstavku tega člena ali drugem odstavku 174. člena tega zakona drugače določeno.

(2) Če se z ugovorom uveljavlja razlog iz 5. točke 172. člena tega zakona, je ugovor treba vložiti do poteka osmih dni po objavi oklica za oddajo glasov o prisilni poravnavi.

174. člen

(posebna pravila, če dolžnik spremeni načrt finančnega prestrukturiranja)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če dolžnik v skladu s pododdelkom 4.4.3 tega zakona spremeni načrt finančnega prestrukturiranja.

(2) Ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave, s katerim se uveljavlja razlog iz 2., 3. ali 4. točke 172. člena tega zakona v zvezi s spremenjenim načrtom finančnega prestrukturiranja, je treba vložiti v 15 dneh po objavi spremembe načrta finančnega prestrukturiranja.

(3) Če je bil pred objavo spremembe načrta finančnega prestrukturiranja vložen ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave, s katerim se uveljavlja razlog iz 2., 3. ali 4. točke 172. člena tega zakona, mora vlagatelj ugovora v 15 dneh po objavi spremembe načrta finančnega prestrukturiranja izjaviti, da vztraja pri ugovoru, sicer velja, da je ugovor umaknil.

175. člen

(postopek z ugovorom proti vodenju postopka prisilne poravnave)

(1) Če je ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave vložen po poteku roka iz 173. ali 174. člena tega zakona, ga sodišče zavrže.

(2) Če je ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave vložen pravočasno, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu ugovora proti vodenju postopka prisilne poravnave:

1. objaviti ugovor in listine, ki so mu predložene,
2. ugovor s prilogami vročiti insolventnemu dolžniku in ga opozoriti na pravne posledice iz drugega odstavka 176. člena tega zakona ter
3. ugovor s prilogami vročiti upravitelju, če ni vlagatelj ugovora.

176. člen

(izjava insolventnega dolžnika o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave)

(1) Insolventni dolžnik se lahko v osmih dneh po prejemu izreče o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave.

(2) Če insolventni dolžnik v osmih dneh po prejemu ugovora ne vloži izjave iz prvega odstavka tega člena, velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da obstaja razlog iz 172. člena tega zakona, ki se uveljavlja z ugovorom.

(3) Po poteku roka za izjavo iz prvega odstavka tega člena insolventni dolžnik ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

177. člen

(narok za obravnavo ugovora proti vodenju postopka prisilne poravnave)

(1) Če insolventni dolžnik v roku iz prvega odstavka 176. člena tega zakona ne vloži izjave o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave, sodišče odloči o ugovoru zunaj naroka.

(2) Če insolventni dolžnik v roku iz prvega odstavka 176. člena tega zakona vloži izjavo o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu izjave razpisati in objaviti oklic naroka za obravnavo ugovora za dan, ki ne sme biti poznejši od enega meseca po vložitvi izjave in ne zgodnejši od 15 dni po objavi oklica o naroku.

(3) Če se vlagatelj ugovora proti vodenju postopka prisilne poravnave ne udeleži naroka za obravnavo ugovora proti vodenju postopka prisilne poravnave, velja, da je umaknil ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave.

(4) Če se dolžnik ne udeleži naroka za obravnavo ugovora proti vodenju postopka prisilne poravnave, sodišče opravi narok v njegovi odsotnosti.

(5) Na naroku za obravnavo ugovora proti vodenju postopka prisilne poravnave sodišče izvede dokaze o razlogu, ki se uveljavlja z ugovorom, in odloči o ugovoru na podlagi izida dokazovanja.

178. člen

(rok za odločitev o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave)

(1) Sodišče mora izdati sklep, s katerim odloči o pravočasnem ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave, v osmih dneh.

(2) Rok iz prvega odstavka tega člena teče:

1. če insolventni dolžnik v roku iz prvega odstavka 176. člena tega zakona ne vloži izjave o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave: od poteka roka za izjavo,
2. če insolventni dolžnik v roku iz prvega odstavka 176. člena tega zakona vloži izjavo o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave: od konca naroka.

179. člen

(odločanje o ugovoru)

(1) Če se z ugovorom uveljavlja razlog iz 1. točke 172. člena tega zakona in sodišče presodi, da ta razlog obstaja, zavrne dolžnikov predlog za prisilno poravnavo.

(2) Dolžnik dve leti po izdaji sklepa iz prvega odstavka tega člena ne sme vložiti novega predloga za začetek postopka prisilne poravnave.

(3) Če se z ugovorom uveljavlja razlog iz 2., 3., 4. ali 5. točke 172. člena tega zakona in sodišče presodi, da ta razlog obstaja, ustavi postopek prisilne poravnave in izda sklep o začetku stečajnega postopka.

(4) Če sodišče presodi, da razlog, ki se uveljavlja z ugovorom, ne obstaja, zavrne ugovor.

Pododdelek 4.4.3: *Sprememba načrta finančnega prestrukturiranja*

180. člen

(vsebina spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

(1) Po začetku postopka prisilne poravnave lahko insolventni dolžnik spremeni načrt finančnega prestrukturiranja samo tako, da:

1. upnikom ponudi ugodnejše pogoje za plačilo njihovih terjatev, kot jih je ponudil s predlogom prisilne poravnave, vključenim v prejšnji načrt finančnega prestrukturiranja,
2. pri alternativni ponudbi iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudbi iz drugega odstavka 144. člena upnikom ponudi višje število delnic ali nominalni znesek osnovnega vložka, kot ga je ponudil s predlogom prisilne poravnave, vključenim v prejšnji načrt finančnega prestrukturiranja, ali
3. upnikom da alternativno ponudbo iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudbo iz drugega odstavka 144. člena tega zakona glede zavarovanih terjatev, če take ponudbe ni dal s predlogom prisilne poravnave, vključenim v prejšnji načrt finančnega prestrukturiranja.

(2) Sprememba načrta finančnega prestrukturiranja mora biti oblikovana kot čistopis spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja.

(3) Čistopis spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja mora vsebovati:

1. povzetek z opisom vsebine sprememb načrta finančnega prestrukturiranja,
2. sestavine iz 2. do 5. točke 145. člena tega zakona.

181. člen

(poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja o pregledu spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja)

(1) Čistopis spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja mora pregledati pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetja in o pregledu sestaviti svoje poročilo.

(2) Za poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja o pregledu spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja se smiselno uporabljajo 1. in 2. točka, druga in tretja alineja 3. točke ter 4. točka drugega odstavka, tretji odstavek, 2. točka četrtega odstavka in 2. točka petega odstavka 146. člena tega zakona.

(3) Če dolžnik spremeni načrt finančnega prestrukturiranja po 1. točki prvega odstavka 180. člena tega zakona, mora poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja vsebovati tudi pritrdilno ali odklonilno mnenje pooblaščenega ocenjevalca o tem, ali so pogoji za plačilo terjatev, ki jih dolžnik ponuja upnikom s spremenjenim načrtom finančnega prestrukturiranja, ugodnejši.

182. člen

(zahteva za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

(1) Za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja je potrebno dovoljenje sodišča.

(2) Zahteva za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja mora biti vložena v treh mesecih od začetka postopka prisilne poravnave.

(3) Zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja je treba priložiti:

1. čistopis spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja,

2. poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij o spremenjenem načrtu finančnega prestrukturiranja, v katerem je pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetja dal pritrdilno mnenje, in

3. v primeru iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 180. člena tega zakona:

– zapisnik skupščine insolventnega dolžnika, na kateri je bil sprejet sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja z vsebino, določeno v spremenjenem načrtu finančnega prestrukturiranja in skladno s 191. členom tega zakona, in

– poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic z vsebino iz 193. člena tega zakona.

(4) Sodišče na zahtevo insolventnega dolžnika, vloženo pred potekom roka iz drugega odstavka tega člena, podaljša rok za vložitev zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja za dva meseca, če s podaljšanjem roka soglaša upniški odbor.

(5) Dodatni dvomesečni rok iz četrtega odstavka tega člena teče od poteka roka iz drugega odstavka tega člena.

(6) Roka za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja, ki je bil podaljšan po četrtem odstavku tega člena, ni dovoljeno znova podaljšati.

183. člen

(sklep o dopolnitvi nepopolne zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

(1) Če zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja niso priložene priloge iz tretjega odstavka 182. člena tega zakona ali če vsebina teh prilog ni v skladu s tretjim odstavkom 180. člena in 181. členom tega zakona in v primeru iz 3. točke 182. člena tega zakona tudi s 191. in 193. členom tega zakona (v nadaljnjem besedilu: nepopolna zahteva za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja), sodišče predlagatelju s sklepom o dopolnitvi naloži, da v osmih dneh po prejemu sklepa o dopolnitvi ustrezno dopolni nepopolno zahtevo za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja.

(2) Sklep o dopolnitvi mora sodišče izdati v osmih dneh po vložitvi zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja.

(3) Roka za dopolnitev nepopolne zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja iz prvega odstavka tega člena ni dovoljeno podaljšati.

184. člen

(odločanje o zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

(1) Sodišče odloči o zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja zunaj naroka.

(2) Sodišče izda sklep, s katerim dovoli spremembo načrta finančnega prestrukturiranja:

1. če je bila zahteva za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja vložena v roku iz drugega odstavka 182. člena tega zakona,

2. če je vsebina spremembe načrta finančnega prestrukturiranja v skladu s prvim odstavkom 180. člena tega zakona,

3. če so zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja priložene priloge iz tretjega odstavka 182. člena tega zakona in

4. če je vsebina teh prilog v skladu s tretjim odstavkom 180. člena in 181. členom tega zakona in v primeru iz 3. točke 182. člena tega zakona tudi s 191. in 193. členom tega zakona.

(3) Sodišče zavrže zahtevo za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja:

1. če je zahteva vložena po poteku roka iz drugega odstavka 182. člena tega zakona ali

2. če predlagatelj v roku iz prvega odstavka 183. člena tega zakona zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja ne dopolni tako, kot mu je bilo naloženo s sklepom o dopolnitvi.

(4) Sodišče zavrne zahtevo za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja, če je vsebina te spremembe v nasprotju s prvim odstavkom 180. člena tega zakona.

(5) Sodišče mora odločiti o zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja v osmih dneh.

(6) Rok iz prvega odstavka tega člena teče:

1. če je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi: od poteka roka iz prvega odstavka 183. člena tega zakona,

2. v drugih primerih: od prejema zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja.

185. člen

(objava spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

Če sodišče dovoli spremembo načrta finančnega prestrukturiranja, mora naslednji delovni dan po izdaji sklepa o dovolitvi spremembe načrta finančnega prestrukturiranja objaviti ta sklep in listine iz tretjega odstavka 182. člena tega zakona.

185.a člen

(izpolnitev dodatnih pogojev za uspešno finančno prestrukturiranje)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetij dal mnenje s pridržkom iz petega odstavka 146. člena tega zakona.

(2) Dolžnik mora v treh mesecih po začetku postopka prisilne poravnave predložiti poročilo o izpolnitvi dodatnih pogojev za uspešno finančno prestrukturiranje iz drugega odstavka 145. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: poročilo o izpolnitvi dodatnih pogojev).

(3) Poročilu o izpolnitvi dodatnih pogojev je treba priložiti:

1. pogodbe, sklenjene z imetniki zavarovanih terjatev, s katerimi ti soglašajo z ustreznim prestrukturiranjem njihovih terjatev in na katerih je overjen njihov podpis,

2. dodatno poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij o presoji učinkov teh pogodb za uspešno finančno prestrukturiranje dolžnika, s katerim je pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetij dal pritrdilno mnenje iz četrtega odstavka 146. člena tega zakona.

(4) Za podaljšanje roka iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo četrti do šesti odstavek 182. člena tega zakona.

(5) Za postopek z nepopolnim ali prepoznim poročilom o izpolnitvi dodatnih pogojev se smiselno uporabljajo 183. člen ter tretji, peti in šesti odstavek 184. člena tega zakona.

(6) Sodišče izda sklep o ugotovitvi, da so izpolnjeni dodatni pogoji za uspešno finančno prestrukturiranje:

1. če je bilo poročilo o izpolnitvi dodatnih pogojev vloženo v roku iz drugega odstavka tega člena, in

2. če so mu priložene listine iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Sodišče izda sklep, s katerim ustavi postopek prisilne poravnave in začne stečajni postopek:

1. če dolžnik do poteka roka iz drugega odstavka tega člena ne predloži poročila o izpolnitvi dodatnih pogojev ali

2. če v roku iz prvega odstavka 183. člena tega zakona v zvezi s petim odstavkom tega člena ne dopolni nepopolnega poročila o izpolnitvi dodatnih pogojev, kot mu je bilo naloženo s sklepom o dopolnitvi.

Pododdelek 4.4.4: *Posebna pravila o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja*

186. člen

(uporaba pododdelka 4.4.4)

(1) Sprememba osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja je:

1. povečanje osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do insolventnega dolžnika, in

2. poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala, če se v skladu s 199.d členom tega zakona izvede hkrati s povečanjem osnovnega kapitala iz 1. točke tega odstavka.

(2) Pododdelek 4.4.4 tega zakona se uporablja za spremembo osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja, če:

1. je bil nad insolventnim dolžnikom, ki je organiziran kot delniška družba, začet postopek prisilne poravnave in

2. insolventni dolžnik da ali namerava dati alternativno ponudbo iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudbo iz drugega odstavka 144. člena tega zakona.

(3) Če je insolventni dolžnik v načrtu finančnega prestrukturiranja kot ukrep finančnega prestrukturiranja predvidel povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki, se za postopek te spremembe osnovnega kapitala smiselno uporabljajo:

1. tretji odstavek 191. člena, prvi do tretji odstavek 192. člena, 193. člen, 194. člen, 1. do 3. točka prvega odstavka 195. člena, prvi odstavek in 1. točka drugega odstavka 196. člena, 197. člen, drugi odstavek 198. člena, 199. člen ter četrti, peti, šesti, sedmi in osmi odstavek 199.a člena tega zakona,

2. če je upravičenec do vpisa upnik, tudi: šesti odstavek 195. člena in 2. točka drugega odstavka 196. člena tega zakona.

187. člen

(smiselna uporaba pododdelka za družbo z omejeno odgovornostjo)

(1) Pravila pododdelka 4.4.4 tega zakona o insolventnem dolžniku, ki je organiziran kot delniška družba, se smiselno uporabljajo tudi za insolventnega dolžnika, ki je organiziran kot družba z omejeno odgovornostjo.

(2) Pri smiselni uporabi pravil iz prvega odstavka tega člena se namesto:

1. pojmov »število delnic« in »nominalni ali pripadajoči znesek delnice« uporablja pojem »nominalni znesek osnovnega vložka«,

2. pojma »statut« uporablja pojem »družbena pogodba«.

188. člen

(uporaba pravil ZGD-1 o spremembi osnovnega kapitala)

(1) Za spremembo osnovnega kapitala insolventnega dolžnika zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja se uporabljajo pravila ZGD-1 o spremembi osnovnega kapitala delniške družbe ali družbe z omejeno odgovornostjo, če ni v pododdelku 4.4.4 tega zakona drugače določeno.

(2) Za povečanje osnovnega kapitala insolventnega dolžnika zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja se ne uporablja 334. člen ZGD-1.

189. člen

(sklic skupščine)

Ne glede na prvi odstavek 297. člena ZGD-1 je treba skupščino, ki bo odločala o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja, sklicati vsaj 15 dni pred dnem zasedanja skupščine.

190. člen

(terjatev upnikov, ki so lahko predmet stvarnega vložka pri povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

(1) Predmet stvarnega vložka pri povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja je lahko vsaka navadna terjatev upnika do insolventnega dolžnika, ki je vključena v seznam iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, ne glede na to, ali je bila prijavljena v postopku prisilne poravnave.

(2) Če da insolventni dolžnik ponudbo iz 2. točke prvega odstavka 144. člena tega zakona tudi upnikom, ki so imetniki podrejenih terjatev, je lahko predmet stvarnega vložka pri povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja tudi vsaka podrejena terjatev upnika do insolventnega dolžnika, ki je vključena v seznam iz 4. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, ne glede na to, ali je bila prijavljena v postopku prisilne poravnave.

(3) Če da insolventni dolžnik ponudbo iz 2. točke prvega odstavka 144. člena tega zakona tudi upnikom, ki so imetniki zavarovanih terjatev, je lahko predmet stvarnega vložka pri povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja tudi vsaka zavarovana terjatev upnika do insolventnega dolžnika, ki je vključena v seznam iz 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, ne glede na to, ali je bila prijavljena v postopku prisilne poravnave.

(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena kot stvarni vložek ni dovoljeno prenesti terjatve upnika, ki ima v razmerju do insolventnega dolžnika:

1. položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1, razen če ima položaj nadrejene družbe, ali

2. položaj ožje povezane osebe.

191. člen

(sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

(1) Sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja mora vsebovati odločitev:

1. da se osnovni kapital poveča z novimi stvarnimi vložki,

2. da so predmet stvarnih vložkov:

– navadne terjatve upnikov, navedene v seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,

– če da insolventni dolžnik ponudbo iz 2. točke prvega odstavka 144. člena tega zakona tudi upnikom, ki so imetniki podrejenih terjatev: tudi podrejene terjatve upnikov, navedene v seznamu iz 4. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,

– če da insolventni dolžnik ponudbo iz 2. točke prvega odstavka 144. člena tega zakona tudi upnikom, ki so imetniki zavarovanih terjatev: tudi zavarovane terjatve upnikov, navedene v seznamu iz 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,

3. o vsebini pravic iz delnic, ki bodo izdane zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala (v nadaljnjem besedilu: nove delnice),

4. o pripadajočem znesku novih delnic in emisijski ceni novih delnic, izraženi kot denarni znesek terjatve za eno novo delnico,

5. da se zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala izda število novih delnic, ki je enako številu delnic, ki jih bodo upniki vpisali in vplačali s prenosom svojih terjatev iz 2. točke tega odstavka na dolžnika,

6. da se osnovni kapital poveča za znesek, ki je enak številu novih delnic iz 5. točke tega odstavka, pomnoženemu z nominalnim ali pripadajočim zneskom teh delnic,

7. o najnižjem skupnem znesku navadnih oziroma zavarovanih terjatev iz 3. točke sedmega odstavka 144. člena tega zakona, ki jih morajo upniki prenesti na dolžnika kot stvarni vložek, da bi bilo mogoče uspešno uresničiti dolžnikovo finančno prestrukturiranje,

8. da sklep učinkuje pod odložnim pogojem, da bo prisilna poravnava pravnomočno potrjena.

(2) Če v primeru iz 1. točke drugega odstavka 199.d člena tega zakona s poenostavljenim zmanjšanjem osnovnega kapitala ni mogoče pokriti celotne nepokrite izgube, in če te izgube tudi ni mogoče pokriti v breme morebitnih podrejenih terjatev (v nadaljnjem besedilu: preostala nepokrita izguba), mora biti emisijska cena za stvarni vložek, katerega predmet je navadna terjatev, najmanj enaka znesku, ki se izračuna tako:

1. od vsote vseh navadnih terjatev, navedenih v seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, se odšteje preostala nepokrita izguba,

2. vsota vseh navadnih terjatev, navedenih v seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, se deli z razliko iz 1. točke tega odstavka,

3. izid iz 2. točke tega odstavka se pomnoži s pripadajočim zneskom nove delnice.

(3) V primeru iz drugega odstavka 199.d člena tega zakona mora sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja vsebovati tudi odločitev o hkratnem poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala.

192. člen

(rok za sprejetje sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je alternativna ponudba iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudba iz drugega odstavka 144. člena tega zakona vključena v načrt finančnega prestrukturiranja, na podlagi katerega je sodišče izdalo sklep o začetku postopka prisilne poravnave.

(2) Skupščina insolventnega dolžnika mora sprejeti sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja z vsebino, določeno v načrtu finančnega prestrukturiranja, v treh mesecih po začetku postopka prisilne poravnave.

(3) Insolventni dolžnik mora v treh delovnih dneh po sprejetju sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja sodišče obvestiti o sprejetju tega sklepa in obvestilu priložiti:

1. odpravek notarskega zapisnika skupščine, na kateri je bil sprejet ta sklep, in

2. poziv upnikom za vpis in vplačilo delnic z vsebino iz 193. člena tega zakona.

(4) Sodišče ustavi postopek prisilne poravnave in izda sklep o začetku stečajnega postopka:

1. če:

– skupščina insolventnega dolžnika v roku iz drugega odstavka tega člena ne sprejme sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja z vsebino, določeno v načrtu finančnega prestrukturiranja in skladno s 191. členom tega zakona, ali

– insolventni dolžnik v treh delovnih dneh po sprejetju sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja sodišču ne predloži listin iz tretjega odstavka tega člena in

2. če:

– niti upniški odbor v roku iz 2. točke četrtega odstavka 199.b člena tega zakona ne sprejme sklepa o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz drugega odstavka 199.b člena tega zakona,

– niti ločitveni upniki v roku iz prvega stavka petega odstavka 199.b člena tega zakona ne sprejmejo sklepa o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz petega odstavka 199.b člena tega zakona.

(5) Sodišče mora v treh delovnih dneh po nastanku okoliščin iz 1. točke četrtega odstavka tega člena o teh okoliščinah obvestiti upniški odbor.

193. člen

(poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic)

(1) Poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic mora vključevati:

1. vsebino sklepa skupščine insolventnega dolžnika o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja,

2. vsebino izjave upnika o vpisu in vplačilu novih delnic s prenosom svoje terjatve na insolventnega dolžnika s sestavinami, določenimi v 195. členu tega zakona,

3. rok za vpis in vplačilo novih delnic v skladu z drugim odstavkom tega člena,

4. opozorilo upnikom, da morajo do poteka roka za vpis in vplačilo novih delnic izjavo o vpisu in vplačilu novih delnic v dveh izvodih namesto insolventnemu dolžniku predložiti sodišču s podatki o naslovu sodišča, na katero je treba poslati izjavo.

(2) Rok za vpis in vplačilo novih delnic je en mesec od objave poziva po 194. členu tega zakona.

(3) Poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic ne velja za ponudbo teh delnic javnosti po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov.

194. člen

(objava poziva upnikom za vpis in vplačilo novih delnic)

Sodišče mora objaviti poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic:

1. če je poziv priložen zahtevi za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja: v roku iz 185. člena tega zakona,

2. če je poziv priložen obvestilu iz tretjega odstavka 192. člena tega zakona: v treh delovnih dneh po prejemu tega obvestila.

195. člen

(izjava upnika o vpisu in vplačilu novih delnic)

(1) Izjava upnika o vpisu in vplačilu novih delnic mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o upniku,

2. sodišče in opravilno številko zadeve, pod katero sodišče vodi postopek prisilne poravnave,

3. identifikacijske podatke o dolžniku,

4. upnikovo izjavo, da na insolventnega dolžnika prenaša svoje terjatve, in s tem vpisuje in vplačuje nove delnice v skladu s sklepom insolventnega dolžnika o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja pod odložnim pogojem, da bo prisilna poravnava pravnomočno potrjena,

5. skupni znesek terjatev, ki so predmet izjave iz 4. točke tega odstavka,

6. podatek o tem, ali so terjatve, ki so predmet izjave iz 4. točke tega odstavka, navadne, zavarovane ali podrejene, in

7. če je upnik svojo terjatev prijavil v postopku prisilne poravnave: tudi upnikovo izjavo, da glasuje za prisilno poravnavo.

(2) Če so predmet stvarnega vložka upnika poleg njegovih navadnih terjatev tudi zavarovane ali podrejene terjatve, mora za vsako vrsto teh terjatev dati posebno izjavo o vpisu in vplačilu novih delnic.

(3) Upnikova izjava, ki ni v skladu s prvim odstavkom tega člena, nima pravnega učinka vpisa in vplačila novih delnic.

(4) Če je predmet stvarnega vložka upnika terjatev, ki je zavarovana s hipoteko, mora biti njegovi izjavi o vpisu in vplačilu novih delnic priloženo notarsko overjeno zemljiškoknjižno dovolilo za izbris te hipoteke, sicer izjava nima pravnega učinka.

(5) Četrti odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi, če je terjatev zavarovana z zastavno pravico, vpisano v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev.

(6) Če je upnik vpisal in vplačal nove delnice v skladu s prvim do petim odstavkom tega člena:

1. mu ni treba oddati posebne glasovnice o glasovanju za prisilno poravnavo,

2. svoje izjave iz 7. točke prvega odstavka tega člena ne more preklicati in njegova glasovnica, s katero glasuje proti prisilni poravnavi, nima pravnega učinka.

196. člen

(postopek z izjavo upnika o vpisu in vplačilu novih delnic)

(1) Upnik mora do poteka roka iz drugega odstavka 193. člena tega zakona izjavo o vpisu in vplačilu novih delnic v dveh izvodih predložiti sodišču.

(2) Velja, da je upnik s predložitvijo izjave o vpisu in vplačilu novih delnic po prvem odstavku tega člena:

1. to izjavo dal insolventnemu dolžniku in

2. oddal glasovnico o glasovanju za prisilno poravnavo, razen če upnik terjatve, ki je predmet te izjave, ni pravočasno prijavil v postopku prisilne poravnave.

197. člen

(poročilo upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic)

(1) Upravitelj mora sodišču in insolventnemu dolžniku predložiti poročilo o vpisu in vplačilu novih delnic (v nadaljnjem besedilu: poročilo upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic) hkrati s svojim poročilom o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave iz 206. člena tega zakona.

(2) Poročilo upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic mora vsebovati:

1. za vsakega upnika, ki je vpisal in vplačal delnice:

– identifikacijske podatke o upniku,

– skupni znesek navadnih ter morebitnih zavarovanih ali podrejenih terjatev, ki so predmet njegove izjave o vpisu in vplačilu delnic,

– število novih delnic, ki pripadajo upniku,

2. skupni znesek terjatev, ločeno za navadne ter morebitne zavarovane ali podrejene terjatve, ki so jih upniki prenesli na dolžnika z izjavami o vpisu in vplačilu novih delnic,

3. izjavo upravitelja, ali je postopek vpisa in vplačila novih delnic uspešen,

4. če je postopek vpisa in vplačila novih delnic uspešen:

– skupno število novih delnic, ki se izdajo zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala, in

– znesek povečanja osnovnega kapitala.

(3) Sodišče mora poročilo upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic objaviti v treh delovnih dneh po prejemu.

198. člen

(pravne posledice neuspešnega postopka vpisa in vplačila novih delnic)

(1) Postopek vpisa in vplačila novih delnic je neuspešen, če je skupni znesek navadnih ali zavarovanih terjatev, ki so jih upniki v roku iz drugega odstavka 193. člena tega zakona z izjavami o vpisu in vplačilu novih delnic prenesli kot stvarni vložek, nižji od skupnega zneska, ki je po prvi alineji 3. točke sedmega odstavka 144. člena tega zakona določen v načrtu finančnega prestrukturiranja.

(2) Če je postopek vpisa in vplačila novih delnic neuspešen, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu poročila upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic ustaviti postopek prisilne poravnave in izdati sklep o začetku stečajnega postopka.

199. člen

(vpis spremembe osnovnega kapitala v sodni register)

(1) Če je prisilna poravnava pravnomočno potrjena, z dnem, v katerem postane sklep sodišča o potrditvi prisilne poravnave pravnomočen, velja, da:

1. so nove delnice vplačane,

2. je upnik, ki je vpisal in vplačal nove delnice, na insolventnega dolžnika prenesel tudi celoten znesek obresti od zneska terjatve, ki je predmet stvarnega vložka, ki so se natekle do pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave, tudi če niso bile vključene v znesek te terjatve, naveden v seznamu iz 3., 4. ali 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,

3. če se zaradi zmanjšanja osnovnega kapitala zaradi pokrivanja nepokrite izgube dotedanji osnovni kapital zmanjša na 0, so dotedanje delnice razveljavljene, in

4. je osnovni kapital spremenjen.

(2) Insolventni dolžnik mora vložiti predlog za vpis spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja in s tem povezane spremembe statuta v sodni register v 15 dneh po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave.

(3) Predlogu za vpis iz drugega odstavka tega člena je treba priložiti:

1. overjen prepis notarskega zapisnika zasedanja skupščine, na katerem je bil sprejet sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja,

2. sklep o potrditvi prisilne poravnave s potrdilom o pravnomočnosti,

3. poročilo upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic.

(4) Če insolventni dolžnik v roku iz drugega odstavka tega člena ne vloži predloga za vpis spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja in s tem povezane spremembe statuta v sodni register, lahko tak predlog vloži vsak upnik, ki je vpisal in vplačal nove delnice.

(5) V primeru iz četrtega odstavka tega člena izdela čistopis statuta družbe notar ob upoštevanju sprememb, ki izhajajo iz listin iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Insolventni dolžnik mora v 15 dneh po vpisu spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja in s tem povezane spremembe statuta v sodni register v skladu z ZNVP vložiti:

1. nalog za izdajo novih delnic zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala in

2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena tudi nalog za izbris razveljavljenih delnic.

(7) Če insolventni dolžnik v roku iz šestega odstavka tega člena ne vloži naloga v skladu z ZNVP, lahko tak nalog vloži vsak upnik, ki je vpisal in vplačal nove delnice.

199.a člen

(posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo tudi, če ni izpolnjen pogoj iz 2. točke drugega odstavka 186. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek 333. člena ZGD-1 lahko v petih mesecih po začetku postopka prisilne poravnave sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi vložki sprejme:

1. poslovodstvo insolventnega dolžnika, če je insolventni dolžnik v načrtu finančnega prestrukturiranja kot ukrep finančnega prestrukturiranja predvidel povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki, ali

2. upniški odbor.

(3) Upniški odbor lahko sklep iz drugega odstavka tega člena sprejme tudi, če insolventni dolžnik v načrtu finančnega prestrukturiranja kot ukrep finančnega prestrukturiranja ni predvidel povečanja osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki. Če sta sklep iz drugega odstavka tega člena sprejela tako poslovodstvo insolventnega dolžnika kot upniški odbor, se postopek povečanja osnovnega kapitala izvede na podlagi sklepa, ki ga je sprejel upniški odbor.

(4) Sklep iz drugega odstavka tega člena mora vsebovati odločitev:

1. o emisijskem znesku, ki se vplača za eno delnico in ki je lahko nižji od emisijskega zneska, ki je predmet morebitnega alternativnega predloga prisilne poravnave s pretvorbo terjatev v deleže,

2. o tem, da ima pravico do vpisa in vplačila novih delnic (v nadaljnjem besedilu: upravičenec do vpisa delnic):

– vsak upnik čigar terjatve so vključene v seznama iz 3. in 4. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, in

– vsaka oseba, ki ima na dan sprejetja sklepa položaj delničarja insolventnega dolžnika,

3. o številki fiduciarnega denarnega računa upravitelja, v dobro katerega je treba vplačati vpisane delnice,

4. najnižji skupni znesek povečanja osnovnega kapitala, da bi bil postopek vpisa in vplačila novih delnic uspešen, ki mora biti določen najmanj v obsegu, potrebnem za zagotovitev dolžnikove kratkoročne in dolgoročne plačilne sposobnosti ob upoštevanju preostalih ukrepov finančnega prestrukturiranja, določenih v načrtu finančnega prestrukturiranja,

5. da se osnovni kapital poveča za znesek, ki je enak številu vpisanih in vplačanih novih delnic, pomnoženim z nominalnim ali pripadajočim zneskom teh delnic,

6. da sklep učinkuje pod odložnim pogojem, da bo prisilna poravnava pravnomočno potrjena.

(5) Sklep iz drugega odstavka tega člena lahko določa tudi, da so upravičenec do vpisa delnic poleg ali namesto oseb

iz četrtega odstavka tega člena tudi druge osebe. Če sklep vsebuje odločitev iz prejšnjega stavka, mora v zvezi z vsako osebo iz prejšnjega stavka vsebovati tudi:

1. osebno ime in naslov ali firmo in sedež,

2. število delnic, ki jih ima pravico vpisati in vplačati.

(6) Ne glede na prvi odstavek 372. člena ZGD-1 mora poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor v primeru iz drugega odstavka 199.d člena tega zakona s sklepom iz drugega odstavka tega člena odločiti tudi o poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala.

(7) Upravičenec do vpisa delnic vplača nove delnice tako, da do poteka roka za vpis in vplačilo novih delnic v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja nakaže denarni znesek v višini emisijskega zneska iz 1. točke četrtega odstavka tega člena, pomnožen s številom vpisanih novih delnic. Vplačilo učinkuje kot vplačilo novih delnic insolventnemu dolžniku pod odložnim pogojem, da je prisilna poravnava pravnomočno potrjena.

(8) Postopek vpisa in vplačila novih delnic iz drugega odstavka tega člena je neuspešen, če v roku za vpis in vplačilo novih delnic upravičenci do vpisa delnic niso vpisali in vplačali najmanjšega števila delnic iz 4. točke četrtega odstavka tega člena.

(9) Za postopek spremembe osnovnega kapitala iz drugega in šestega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo:

1. prvi do tretji odstavek 192. člena, 193. člen, 194. člen, 1. do 3. točka prvega odstavka 195. člena, prvi odstavek in 1. točka drugega odstavka 196. člena, 197. člen, drugi odstavek 198. člen in 199. člen tega zakona,

2. če je upravičenec do vpisa upnik tudi: šesti odstavek 195. člena in 2. točka drugega odstavka 196. člena tega zakona.

(10) Pri smiselni uporabi pravil iz devetega odstavka tega člena se:

1. besedilo »skupščina insolventnega dolžnika« nadomesti z besedilom »poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor«,

2. beseda »upnik« nadomesti z besedo »upravičenec do vpisa delnic«,

3. besedilo »s prenosom svojih terjatev« nadomesti z besedilom »z vplačilom emisijskega zneska v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja«.

(11) Če je insolventni dolžnik v načrtu finančnega prestrukturiranja kot ukrep finančnega prestrukturiranja predvidel povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki in niti poslovodstvo insolventnega dolžnika niti upniški odbor v petih mesecih po začetku postopka prisilne poravnave ne sprejme sklepa iz drugega odstavka tega člena ali v roku iz tretjega odstavka 192. člena tega zakona sodišču ne predloži listin iz tretjega odstavka 192. člena tega zakona, sodišče ustavi postopek prisilne poravnave in izda sklep o začetku stečajnega postopka.

(12) Upravitelj mora v treh delovnih dneh po dnevu, ko ga sodišče obvesti, da je pravnomočno odločeno o ustavitvi postopka prisilne poravnave, zavrnitvi predloga za prisilno poravnavo ali potrditvi prisilne poravnave:

1. če je bil postopek prisilne poravnave pravnomočno ustavljen ali predlog za prisilno poravnavo pravnomočno zavrnjen: vrniti vplačane zneske osebam, ki so vplačale nove delnice po sedmem odstavku tega člena,

2. če je prisilna poravnava pravnomočno potrjena: insolventnemu dolžniku prenesti vplačila za nove delnice, ki jih je prejel po sedmem odstavku tega člena.

199.b člen

(posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo tudi, če ni izpolnjen pogoj iz 2. točke drugega odstavka 186. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek 333. člena ZGD-1 lahko po začetku postopka prisilne poravnave sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do insolventnega dolžnika, sprejme upniški odbor.

(3) S sklepom iz drugega odstavka tega člena mora biti dana tudi možnost kot stvarni vložek vložiti zavarovano terjatev po razmerju enota terjatve za eno delnico, ki je za 25 odstotkov ugodnejše od razmerja za navadne terjatve.

(4) Sklep iz drugega odstavka tega člena mora upniški odbor sprejeti v petih mesecih po začetku postopka prisilne poravnave.

(5) Če upniški odbor v roku iz četrtega odstavka tega člena ne sprejme sklepa iz drugega odstavka tega člena, lahko tak sklep sprejmejo ločitveni upniki v 15 dneh po poteku roka iz četrtega odstavka tega člena. Sklep iz prejšnjega stavka je sprejet, če zanj glasujejo ločitveni upniki, ki so skupaj imetniki priznanih ali verjetno izkazanih zavarovanih terjatev, katerih višina presega polovico vsote vseh priznanih ali verjetno izkazanih zavarovanih terjatev.

(6) Ne glede na prvi odstavek 372. člena ZGD-1 mora v primeru iz drugega odstavka 199.d člena tega zakona upniški odbor s sklepom iz drugega odstavka tega člena ali ločitveni upniki s sklepom iz petega odstavka tega člena odločiti tudi o poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala.

(7) Za postopek spremembe osnovnega kapitala iz drugega, petega in šestega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 190. člen, 191. člen, tretji odstavek 192. člena in 193. do 199. člen tega zakona.

(8) Pri smiselni uporabi pravil iz sedmega odstavka tega člena se besedilo »insolventni dolžnik« ali »skupščina insolventnega dolžnika« nadomesti z besedilom »upniški odbor« oziroma »ločitveni upniki«.

(9) Če sta sklep iz drugega odstavka tega člena sprejela tako insolventni dolžnik kot upniški odbor oziroma ločitveni upniki, se postopek povečanja osnovnega kapitala izvede na podlagi sklepa, ki ga je sprejel upniški odbor oziroma ločitveni upniki.

199.c člen

(prenos vodenja poslov insolventnega dolžnika na vplačnika novih delnic)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo:

1. če je insolventni dolžnik sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki iz tretjega odstavka 186. člena tega zakona ali z novimi stvarnimi vložki iz prvega odstavka 191. člena tega zakona, ali

2. če je poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki iz drugega odstavka 199.a člena tega zakona, ali

3. če je upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz drugega odstavka 199.b člena tega zakona, ali

4. če so ločitveni upniki sprejeli sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz petega odstavka 199.b člena tega zakona.

(2) Vsak upnik ali oseba iz petega odstavka 199.a člena tega zakona, ki je vpisala in vplačala nove delnice z novimi denarnimi vložki po 199.a členu tega zakona, ali upnik, ki je vpisal in vplačal nove delnice s prenosom svojih terjatev po 199.b členu tega zakona (v nadaljnjem besedilu: vplačnik novih delnic), lahko do poteka roka za vpis in vplačilo novih delnic iz drugega odstavka 193. člena tega zakona zahteva, da ga sodišče pooblasti za vodenje poslov insolventnega dolžnika.

(3) Sodišče mora v 15 dneh po prejemu zahteve iz drugega odstavka tega člena izdati sklep, s katerim odloči, da se upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika prenese na vplačnika novih delnic.

(4) Če zahtevo iz drugega odstavka tega člena vloži več vplačnikov novih delnic in se ti sporazumejo o skupnem vode-

nju poslov, sodišče upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika prenese na vse vplačnike.

(5) Če zahtevo iz drugega odstavka tega člena vloži več vplačnikov novih delnic in se ti ne sporazumejo o skupnem vodenju poslov, sodišče prenese upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika na tistega med njimi, ki pristane, da insolventnemu dolžniku odobri posojilo za financiranje tekočih poslov v času trajanja prisilne poravnave in se hkrati za primer, če bo nad insolventnim dolžnikom začet stečajni postopek, odpove pravici zahtevati povrnitev posojila po pravilih o stroških stečajnega postopka iz drugega odstavka 289. člena tega zakona.

(6) Če je na odobritev posojila pod pogoji iz petega odstavka tega člena pristalo več vplačnikov, ali če nihče med njimi ni pristal na odobritev takega posojila, sodišče prenese upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika na tistega med njimi, ki je vplačal najvišji denarni vložek. Če nihče med njimi ni vplačal denarnega vložka, sodišče prenese upravičenje za vodenje poslov insolventnega dolžnika na tistega med njimi, ki je kot stvarni vložek prenesel najvišji skupni znesek terjatev. Pri izračunu po prejšnjem stavku se nominalni znesek terjatve, ki je predmet stvarnega vložka, pomnoži s količnikom iz 1. točke drugega odstavka 201. člena tega zakona.

(7) Pritožbo proti sklepu iz tretjega odstavka tega člena lahko vloži samo vplačnik novih delnic, ki je vložil zahtevo iz drugega odstavka tega člena.

(8) Z izdajo sklepa iz tretjega odstavka tega člena, vplačnik, na katerega je sodišče preneslo upravičenje za vodenje, pridobi upravičenje odpoklicati ali razrešiti sedanje člane in imenovati nove člane poslovodstva in organa nadzora insolventnega dolžnika, ne da bi za to odločitev potreboval soglasje sodišča iz 1. točke prvega odstavka 151.a člena tega zakona.

(9) Če je prisilna poravnava pravnomočno potrjena morata poslovodstvo in organ nadzora dolžnika v 15 dneh po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave objaviti sklic skupščine, ki naj odloči o potrditvi mandata sedanjim ali odpoklicu sedanjih in imenovanju novih članov organov vodenja in nadzora družbe, o imenovanju katerih je pristojna odločati skupščina dolžnika, za dan, ki ne sme biti pozneje kot en mesec po objavi sklica skupščine. Ne glede na prvi odstavek 275. člena ZGD-1 je za sprejetje sklepa iz prejšnjega stavka potreba večina oddanih glasov delničarjev.

(10) Če poslovodstvo in organ nadzora dolžnika v roku iz devetega odstavka tega člena ne objavita sklica skupščine, lahko skupščino skliče vsak vplačnik novih delnic.

(11) Ne glede na drugi odstavek tega člena vplačnik novih delnic nima pravice zahtevati, da ga sodišče pooblasti za vodenje poslov insolventnega dolžnika, če ima v razmerju do insolventnega dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 ali položaj ožje povezane osebe.

199.d člen

(posebna pravila za poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala)

(1) Pravila, določena v tem členu se uporabljajo:

1. če je insolventni dolžnik sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki iz tretjega odstavka 186. člena tega zakona ali z novimi stvarnimi vložki iz prvega odstavka 191. člena tega zakona ali

2. če je poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki iz drugega odstavka 199.a člena tega zakona ali

3. če je upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz drugega odstavka 199.b člena tega zakona ali

4. če so ločitveni upniki sprejeli sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz petega odstavka 199.b člena tega zakona.

(2) Sklep iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati tudi odločitev, da se hkrati s povečanjem osnovnega kapitala izvede poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala v naslednjih primerih:

1. če dolžnik v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona izkazuje preneseno čisto izgubo oziroma čisto izgubo poslovnega obdobja (v nadaljnjem besedilu: nepokrita izguba) in če morebitni preneseni čisti dobiček oziroma čisti dobiček poslovnega obdobja (v nadaljnjem besedilu: morebitni čisti dobiček) in rezerve, ki jih je po 64. členu ZGD-1 dovoljeno uporabiti za pokrivanje izgube, izkazane v teh izkazih (v nadaljnjem besedilu: razpoložljive rezerve), ne zadoščajo za pokritje celotne nepokrite izgube, oziroma

2. če je vrednost sredstev insolventnega dolžnika, izkazana v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, večja od likvidacijske vrednosti sredstev iz 7. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

(3) Poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala iz drugega odstavka tega člena se izvede za naslednje zneske in na naslednji način:

1. v primeru iz 1. točke drugega odstavka tega člena:

– tako, da se nepokrita izguba pokrije v breme morebitnega čistega dobička in razpoložljivih rezerv ter do višine zneska teh sestavin kapitala in

– da se osnovni kapital zmanjša za pokrivanje nepokrite izgube za znesek, ki je enak preostalemu znesku te izgube, ki je ni mogoče pokriti po prvi alineji te točke, oziroma

2. v primeru iz 2. točke drugega odstavka tega člena:

– tako, da se osnovni kapital zmanjša za znesek, ki je enak razliki med vrednostjo sredstev insolventnega dolžnika, izkazano v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, in likvidacijsko vrednostjo sredstev iz 7. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, ter

– se znesek v višini te razlike prenese v kapitalske rezerve.

(4) Če se zaradi poenostavljenega zmanjšanja osnovnega kapitala iz tretjega odstavka tega člena dotedanji osnovni kapital zmanjša na 0, se poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala izvede z razveljavitvijo dotedanjih delnic, na katere je bil razdeljen ta osnovni kapital.

Pododdelek 4.4.5: *Odločanje o prisilni poravnavi*

200. člen

(odločanje upnikov o sprejetju prisilne poravnave)

(1) O sprejetju prisilne poravnave odločajo upniki z glasovanjem.

(2) Vsak upnik, katerega terjatev do insolventnega dolžnika je v postopku prisilne poravnave priznana ali verjetno izkazana, ima pravico glasovati o prisilni poravnavi, če ni v tretjem ali četrtem odstavku tega člena drugače določeno.

(3) Upnik nima pravice glasovati o prisilni poravnavi glede:

1. zavarovane terjatve, razen če je to terjatev prenesel na insolventnega dolžnika v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona, in

2. prednostne terjatve.

(4) Upnik nima pravice glasovati o prisilni poravnavi, če ima v razmerju do insolventnega dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 ali položaj ožje povezane osebe.

(5) Ne glede na 1. točko tretjega odstavka tega člena ima upnik pravico glasovati o prisilni poravnavi glede zavarovane terjatve, če je z dolžnikom sklenil dogovor, po katerem se dospelost te terjatve odloži v skladu s potrebami izvedbe načrta finančnega prestrukturiranja dolžnika. Dogovor je lahko sklenjen pod odložnim pogojem, da bo prisilna poravnava pravnomočno potrjena, in pod razveznim pogojem,

ki se uresniči, če je potrjena prisilna poravnava pozneje razveljavljena.

(6) Upnik uveljavi glasovalno pravico glede terjatve iz petega odstavka tega člena tako, da glasovnici o glasovanju o sprejetju prisilne poravnave priloži:

1. dogovor iz petega odstavka tega člena in

2. poročilo pooblaščenega ocenjevalca podjetij, s pozitivnim mnenjem, da je odložitev dospelosti zavarovane terjatve v skladu s potrebami izvedbe načrta finančnega prestrukturiranja.

201. člen

(izračun deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

(1) Pri izračunu deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave se upošteva znesek vsake priznane ali verjetno izkazane terjatve upnika iz 73. člena tega zakona, pomnožen s količnikom za glasovanje o prisilni poravnavi (v nadaljnjem besedilu: ponderiran znesek terjatve).

(2) Količnik za glasovanje o prisilni poravnavi je:

1. pri terjatvi, ki jo je upnik prenesel na insolventnega dolžnika v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona:

– če je predmet prenosa zavarovana terjatev: 3,

– če je predmet prenosa navadna terjatev: 2,

– če je predmet prenosa podrejena terjatev: 0,25,

2. pri terjatvi, ki jo je upnik prenesel na insolventnega dolžnika v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona, če je upnik hkrati v postopku povečanja osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki iz 199.a člena tega zakona vpisal in vplačal nove delnice za skupno emisijsko ceno, ki je večja od 10 odstotkov zneska terjatve, ki jo je upnik prenesel na insolventnega dolžnika:

– če je predmet prenosa zavarovana terjatev: 5,

– če je predmet prenosa navadna terjatev: 4,

3. pri zavarovani terjatvi iz petega odstavka 200. člena tega zakona: 0,75,

4. pri navadni terjatvi, povezani z odložnim pogojem: 0,5,

5. pri drugi navadni terjatvi, razen terjatvi iz 1., 2. in 4. točke tega odstavka: 1,

6. pri drugi podrejeni terjatvi, razen terjatvi iz 1. in 2. točke tega odstavka: 0,5.

(3) Osnova za izračun deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave je vsota ponderiranih zneskov vseh priznanih in verjetno izkazanih terjatev upnikov v postopku prisilne poravnave.

(4) Pri izračunu deleža glasovalnih pravic glede nezavarovanega dela zavarovane terjatve iz petega odstavka 20. člena tega zakona se od zneska priznane ali verjetno izkazane terjatve iz 73. člena tega zakona odšteje vrednost zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona.

202. člen

(poziv upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave)

Poziv upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave, mora vsebovati:

1. poziv upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave tako, da v enem mesecu po objavi poziva sodišču oddajo svoje glasovnice v dveh izvodih s podatki o naslovu sodišča, na katero je treba poslati glasovnice,

2. vsebino glasovnice s sestavinami, določenimi v 204. členu tega zakona,

3. rok za oddajo glasovnic o sprejetju prisilne poravnave,

4. opozorilo upnikom, da bo sodišče upoštevalo samo tiste glasovnice, ki jih bo prejelo v enem mesecu po objavi poziva.

203. člen

(objava poziva upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave)

Sodišče mora objaviti poziv upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave:

1. hkrati z objavo poziva za vpis in vplačilo novih delnic po 194. členu tega zakona v naslednjih primerih:

– če je skupščina insolventnega dolžnika v skladu z drugim odstavkom 192. člena tega zakona sprejela sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja ali

– če je poslovodstvo insolventnega dolžnika ali upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi denarnimi vložki iz drugega odstavka 199.a člena tega zakona ali

– če je upniški odbor sprejel sklep o povečanju osnovnega kapitala insolventnega dolžnika z novimi stvarnimi vložki iz drugega odstavka 199.b člena tega zakona,

2. če je dolžnik spremenil načrt finančnega prestrukturiranja in je odločitev sodišča o spremembi načrta finančnega prestrukturiranja postala pravnomočna po objavi sklepa o preizkusu terjatev: v treh delovnih dneh po pravnomočnosti sklepa, s katerim je sodišče odločilo o spremembi načrta finančnega prestrukturiranja,

3. v drugih primerih: hkrati z objavo sklepa o preizkusu terjatev po 2. točki četrtega odstavka 69. člena tega zakona.

204. člen

(glasovnica o glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

Glasovnica o glasovanju o sprejetju prisilne poravnave mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o upniku,

2. sodišče in opravilno številko zadeve, pod katero sodišče vodi postopek prisilne poravnave,

3. identifikacijske podatke o dolžniku,

4. upnikovo izjavo, ali glasuje za sprejetje prisilne poravnave ali proti njemu.

205. člen

(večina, potrebna za sprejetje prisilne poravnave)

Prisilna poravnava je sprejeta, če za njeno sprejetje glasujejo upniki, katerih skupni ponderirani zneski terjatev so najmanj enaki 6/10 zneska osnove iz tretjega odstavka 201. člena tega zakona.

206. člen

(poročilo upravitelja o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave)

(1) Pri presoji izida glasovanja o sprejetju prisilne poravnave se upoštevajo glasovnice, ki jih je sodišče prejelo do poteka enega meseca od objave poziva upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave.

(2) Če upnik do poteka roka iz prvega odstavka tega člena sodišču ne predloži svoje glasovnice, velja, da je glasoval proti sprejetju prisilne poravnave.

(3) Upravitelj mora v osmih dneh po poteku roka iz prvega odstavka tega člena sodišču predložiti poročilo o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave (v nadaljnjem besedilu: poročilo upravitelja o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave), če ni v 207. členu tega zakona drugače določeno.

(4) Poročilo o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave mora upravitelj pripraviti na podlagi podatkov o priznanih in verjetno izkazanih terjatvah, ki so vključeni v končni seznam preizkušenih terjatev.

(5) Poročilo upravitelja o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave mora vsebovati:

1. za vsako priznano ali verjetno izkazano terjatev:

– podatke iz 1. do 4. točke četrtega odstavka 61. člena,

– količnik za glasovanje o prisilni poravnavi iz drugega odstavka 201. člena tega zakona,

– ponderirani znesek terjatve in

– podatek, ali je upnik glasoval za sprejetje prisilne poravnave ali proti njemu,

2. znesek osnove iz tretjega odstavka 201. člena tega zakona,

3. vsoto ponderiranih zneskov terjatev upnikov, ki so glasovali za sprejetje prisilne poravnave, in njihov delež v znesku osnove iz tretjega odstavka 201. člena tega zakona.

207. člen

(posebna pravila, če je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je bila proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba, o kateri do poteka roka iz prvega odstavka 206. člena še ni odločeno.

(2) Če se s pritožbo iz prvega odstavka tega člena sklep o preizkusu terjatev izpodbija glede terjatve, katere upoštevanje ali neupoštevanje bi lahko vplivalo na izid glasovanja o sprejetju prisilne poravnave, sodišče upravitelju naloži, da odloži izdelavo poročila o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave do odločitve o pritožbi.

(3) Sodišče mora upravitelja obvestiti o odločbi, s katero je sodišče druge stopnje odločilo o pritožbi iz prvega odstavka tega člena, naslednji delovni dan po njenem prejemu.

(4) Če sodišče druge stopnje zavrže ali zavrne pritožbo iz prvega odstavka tega člena, mora upravitelj pripraviti poročilo o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave v treh delovnih dneh po prejemu obvestila iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Če sodišče druge stopnje spremeni sklep o preizkusu terjatev, mora upravitelj v treh delovnih dneh po prejemu obvestila iz tretjega odstavka tega člena:

1. popraviti končni seznam preizkušenih terjatev v skladu z odločitvijo sodišča druge stopnje in

2. na podlagi popravljenega seznama iz 1. točke tega odstavka pripraviti poročilo o izidu glasovanja.

(6) Če sodišče druge stopnje razveljavi sklep o preizkusu terjatev, mora sodišče z istim sklepom odločiti o preizkusu terjatev v delu, v katerem je bil prejšnji sklep o preizkusu terjatev razveljavljen, in o izidu glasovanja o prisilni poravnavi po 208. ali 209. členu tega zakona.

(7) Sodišče mora v treh delovnih dneh po prejemu sklepa sodišča druge stopnje iz šestega odstavka tega člena ponovno sprejeti sklep o preizkusu terjatev v delu, v katerem je bil prejšnji sklep o preizkusu terjatev razveljavljen, in o tem obvestiti upravitelja.

(8) Upravitelj mora v treh delovnih dneh po prejemu obvestila iz sedmega odstavka tega člena:

1. popraviti končni seznam preizkušenih terjatev v skladu z odločitvijo sodišča in

2. na podlagi popravljenega seznama iz 1. točke tega odstavka pripraviti poročilo o izidu glasovanja.

208. člen

(odločanje sodišča, če prisilna poravnava ni sprejeta)

(1) Če večina, potrebna za sprejetje prisilne poravnave, ni dosežena, sodišče ustavi postopek prisilne poravnave in izda sklep o začetku stečajnega postopka.

(2) Sodišče mora sklep iz prvega odstavka tega člena izdati in objaviti naslednji delovni dan po prejemu poročila upravitelja o izidu prisilne poravnave.

209. člen

(sklep o potrditvi prisilne poravnave)

(1) Sodišče izda sklep, s katerim potrdi prisilno poravnavo (v nadaljnjem besedilu: sklep o potrditvi prisilne poravnave):

1. če je dosežena večina, potrebna za sprejetje prisilne poravnave,

2. če ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave ni bil vložen ali je bil zavržen ali zavrnjen,

3. če je predmet prisilne poravnave alternativna ponudba iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali iz drugega odstavka 144. člena tega zakona, če je bil postopek vpisa in vplačila novih delnic uspešen, in

4. če je pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetij dal mnenje s pridržkom iz petega odstavka 146. člena tega zakona, tudi: če je izdalo sklep o ugotovitvi, da so izpolnjeni dodatni pogoji za uspešno finančno prestrukturiranje iz šestega odstavka 185.a člena tega zakona.

(2) Sodišče mora sklep o potrditvi prisilne poravnave izdati in objaviti v treh delovnih dneh po prejemu poročila upravitelja o izidu prisilne poravnave, če ni v tretjem do šestem odstavku tega člena drugače določeno.

(3) Če je proti sklepu, s katerim je sodišče zavrglo ali zavrnilo ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave, vložena pritožba, o kateri do poteka roka iz drugega odstavka tega člena še ni odločeno, sodišče odloži izdajo sklepa o potrditvi prisilne poravnave do odločitve o tej pritožbi.

(4) Če sodišče druge stopnje zavrže ali zavrne pritožbo iz tretjega odstavka tega člena, mora sodišče izdati in objaviti sklep o potrditvi prisilne poravnave naslednji delovni dan po prejemu sklepa sodišča druge stopnje.

(5) Če sodišče druge stopnje spremeni sklep iz tretjega odstavka tega člena tako, da odloči po prvem ali tretjem odstavku 179. člena tega zakona, sodišče ne odloči o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave.

(6) Če je bil vložen ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave, o katerem do poteka roka iz drugega odstavka tega člena sodišče še ni odločilo, glede na vsebino svoje odločitve o ugovoru:

1. če ugovor zavrže ali zavrne: z istim sklepom odloči o potrditvi prisilne poravnave,

2. če o ugovoru odloči po prvem ali tretjem odstavku 179. člena tega zakona: ne odloči o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave.

210. člen

(vsebina sklepa o potrditvi prisilne poravnave)

(1) Sodišče s sklepom o potrditvi prisilne poravnave:

1. odloči, da se potrdi prisilna poravnava,

2. ugotovi vsebino potrjene poravnave tako, da navede:

– delež plačila terjatev upnikov,

– roke za njihovo plačilo in

– obrestno mero, po kateri se obrestujejo terjatve upnikov v obdobju od začetka postopka prisilne poravnave do poteka roka za njihovo plačilo,

3. odloči, katere terjatve so ugotovljene v postopku prisilne poravnave, in

4. naloži dolžniku, da mora upnikom plačati terjatve, ugotovljene v postopku prisilne poravnave, v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi.

(2) Če je v postopku prisilne poravnave druga oseba kot porok prevzela obveznost plačila dolžnikovih obveznosti v skladu s prisilno poravnavo, mora izrek sklepa o potrditvi prisilne poravnave vsebovati tudi:

1. identifikacijske podatke o poroku in

2. ugotovitev, da je porok solidarno z dolžnikom odgovoren za izpolnitev obveznosti na podlagi potrjene prisilne poravnave.

(3) V izreku sklepa o potrditvi prisilne poravnave sodišče svoje odločitve iz 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena oblikuje tako, da navede seznam terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, iz drugega odstavka 211. člena tega zakona, ki je sestavni del izreka tega sklepa.

211. člen

(terjatve, ugotovljene v postopku prisilne poravnave)

(1) Terjatev je ugotovljena v postopku prisilne poravnave, če:

1. ima značilnosti navadne terjatve,

2. je priznana v tem postopku in

3. je upnik ni prenesel na dolžnika v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona.

(2) Če je dosežena večina, potrebna za sprejetje prisilne poravnave, mora upravitelj pripraviti seznam terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, in ga predložiti sodišču hkrati s svojim poročilom o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave.

(3) Seznam terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, mora upravitelj pripraviti na podlagi:

1. končnega seznama preizkušenih terjatev in

2. če je predmet prisilne poravnave alternativna ponudba iz prvega odstavka 144. člena tega zakona ali ponudba iz drugega odstavka 144. člena tega zakona: tudi svojega poročila o vpisu in vplačilu novih delnic.

(4) Seznam terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, mora za vsako terjatev iz prvega odstavka tega člena vsebovati:

1. podatke iz 1. do 4. točke četrtega odstavka 61. člena tega zakona z vsebino iz končnega seznama preizkušenih terjatev in

2. zmanjšani znesek te terjatve, ki se izračuna tako, da se znesek terjatve iz četrtega odstavka 212. člena tega zakona pomnoži z deležem plačila, določenim v potrjeni prisilni poravnavi.

(5) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za nezavarovani del zavarovane terjatve iz petega odstavka 20. člena tega zakona.

Oddelek 4.5: **Pravni učinki potrjene prisilne poravnave**

212. člen

(terjatve, za katere učinkuje potrjena prisilna poravnava)

(1) Potrjena prisilna poravnava učinkuje za vse terjatve upnikov do dolžnika, ki so nastale do začetka postopka prisilne poravnave, ne glede na to, ali je upnik to terjatev prijavil v postopku prisilne poravnave, če ni v drugem ali tretjem odstavku tega člena ali v 213. členu tega zakona drugače določeno.

(2) Pravila, določena v oddelku 4.5 tega zakona, se ne uporabljajo za terjatev, ki jo je upnik prenesel na insolventnega dolžnika v postopku spremembe osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona.

(3) V postopku prisilne poravnave nad podjetnikom se pravila, določena v oddelku 4.5 tega zakona, uporabljajo samo za terjatve upnikov do podjetnika, ki so nastale v zvezi z opravljanjem njegove dejavnosti.

(4) Terjatev, za katero učinkuje potrjena prisilna poravnava, vključuje:

1. glavnico te terjatve po stanju ob začetku postopka prisilne poravnave,

2. obresti, ki so se natekle do začetka postopka prisilne poravnave, in

3. če je bilo o terjatvi odločeno s pravnomočno sodno odločbo ali odločbo drugega pristojnega državnega organa, tudi stroške postopka, v katerem je bila izdana ta odločba, in morebitne stroške postopka prisilne izvršitve te odločbe.

(5) Pravila, določena v oddelku 4.5 tega zakona o terjatvi, o kateri je bilo odločeno z odločbo drugega pristojnega državnega organa, se smiselno uporabljajo tudi za davčno terjatev, ki jo je dolžnik kot zavezanec za davek izračunal sam v obračunu davka.

(6) Za terjatev, povezano z odložnim pogojem, velja, da je nastala do začetka postopka prisilne poravnave in da zanjo učinkuje potrjena prisilna poravnava, če je do takrat nastal pravni temelj nastanka te terjatve, ne glede na to, ali se je do takrat že uresničil odložni pogoj.

213. člen

(terjatve, za katere ne učinkuje potrjena prisilna poravnava)

(1) Potrjena prisilna poravnava ne učinkuje za:

1. zavarovane terjatve,

2. prednostne terjatve in

3. izločitvene pravice.

(2) Potrjena prisilna poravnava tudi ne učinkuje za terjatve upnikov do porokov, solidarnih sodolžnikov insolventnega dolžnika in regresnih zavezancev.

(3) Če ločitveni upnik z uresničitvijo ločitvene pravice iz vrednosti premoženja, ki je predmet te pravice, ne doseže plačila celotne terjatve, ki je bila zavarovana s to pravico, za neplačani del te terjatve učinkuje potrjena prisilna poravnava po prvem odstavku 214. člena tega zakona.

214. člen

(učinek potrjene prisilne poravnave za navadne in podrejene terjatve)

(1) S pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave preneha upnikova pravica uveljavljati plačilo v sodnem ali drugem postopku, ki ga vodi pristojni državni organ:

1. zneska navadne terjatve iz četrtega odstavka 212. člena tega zakona:

– v višjem deležu od deleža, določenega v potrjeni prisilni poravnavi, in

– pred potekom rokov za plačilo, določenih v potrjeni prisilni poravnavi, ter

2. obresti od zneska te terjatve po višji obrestni meri od obrestne mere, določene v potrjeni prisilni poravnavi.

(2) S pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave preneha pravica upnika uveljavljati plačilo v sodnem ali drugem postopku, ki ga vodi pristojni državni organ, celotnega zneska podrejene terjatve iz četrtega odstavka 212. člena tega zakona.

(3) Če dolžnik prostovoljno plača terjatev v višjem znesku od zneska iz prvega ali drugega odstavka tega člena, nima pravice zahtevati vračila po pravilih o neupravičeni pridobitvi.

(4) Tretji odstavek tega člena ne izključuje pravice izpodbijati dolžnikova pravna dejanja v stečajnem postopku.

214.a člen

(učinek potrjene prisilne poravnave, če je bila izvedena sprememba osnovnega kapitala)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je bila v postopku prisilne poravnave izvedena sprememba osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja v skladu s pododdelkom 4.4.4 tega zakona.

(2) Če je v pogodbi, ki jo je sklenil dolžnik pred začetkom postopka prisilne poravnave, sprememba imetnikov določenega deleža delnic ali poslovnih deležev dolžnika (v nadaljnjem besedilu: sprememba kontrolnega deleža) pogoj za pridobitev pravice dolžnikovega sopogodbenika odstopiti od pogodbe, odstopiti od posameznih obveznosti, ki jih je dolžnikov sopogodbenik prevzel s pogodbo, ali preklicati določene ugodnosti glede rokov za izpolnitev dolžnikovih obveznosti ali drugih ugodnosti, velja, da se ta pogoj ni uresničil, če je sprememba kontrolnega deleža posledica izvedbe spremembe osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena.

(3) Za posojila, ki jih v petih letih po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave dajo dolžniku upniki, ki so pridobili delnice oziroma poslovne deleže z vplačilom stvarnih vložkov, katerih predmet so bile njihove terjatve do dolžnika, v postopku spremembe osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena, se ne uporablja 498. člen ZGD-1.

215. člen

(učinek potrjene prisilne poravnave za izvršilne naslove)

(1) Sodna odločba ali odločba drugega državnega organa, ki je bila izdana pred pravnomočnostjo sklepa o potrditvi

prisilne poravnave in s katero je bilo odločeno o terjatvi, za katero učinkuje potrjena prisilna poravnava, proti insolventnemu dolžniku izgubi moč izvršilnega naslova v obsegu, v katerem po prvem odstavku 214. člena tega zakona preneha upnikova pravica sodno uveljavljati plačilo.

(2) Na podlagi izvršilnega naslova iz prvega odstavka tega člena izvršilno sodišče dovoli in opravi izvršbo za prisilno izterjavo terjatve v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi.

(3) Pravnomočni sklep o potrditvi prisilne poravnave je izvršilni naslov za prisilno izterjavo terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi, proti dolžniku in morebitnim porokom iz drugega odstavka 210. člena tega zakona.

216. člen

(nadaljevanje prekinjenih izvršilnih postopkov)

(1) Izvršilno sodišče nadaljuje postopek izvršbe, ki je bil prekinjen po prvem odstavku 132. člena tega zakona, na podlagi pravnomočnega sklepa o potrditvi prisilne poravnave in:

1. če je bila izvršba dovoljena na podlagi izvršilnega naslova iz prvega odstavka 215. člena tega zakona in upnik v tem postopku do začetka postopka prisilne poravnave še ni pridobil ločitvene pravice, utesni izvršbo in opravi samo prisilno izterjavo terjatve v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi,

2. v drugih primerih opravi izvršbo za izterjavo celotne terjatve v skladu z izvršilnim naslovom.

(2) Izvršilno sodišče na podlagi pravnomočnega sklepa o potrditvi prisilne poravnave ustavi postopek zavarovanja z začasno ali predhodno odredbo, ki je bil prekinjen po prvem odstavku 132. člena tega zakona, in razveljavi dejanja, opravljena v tem postopku.

217. člen

(odločanje o terjatvah po potrditvi prisilne poravnave)

Če sodišče ali drug pristojni državni organ po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave v postopku, ki teče proti insolventnemu dolžniku ali porokom iz drugega odstavka 210. člena tega zakona, odloča o terjatvi, za katero učinkuje potrjena prisilna poravnava in ni bila ugotovljena v postopku prisilne poravnave, ter presodi, da terjatev obstaja, z odločbo:

1. ugotovi obstoj celotnega zneska terjatve ob začetku postopka prisilne poravnave in

2. insolventnemu dolžniku naloži plačilo terjatve v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi.

218. člen

(učinek izpolnitve obveznosti na podlagi potrjene prisilne poravnave v poznejšem stečajnem postopku)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je bil po potrditvi prisilne poravnave nad insolventnim dolžnikom začet stečajni postopek.

(2) Če terjatve vseh upnikov niso bile v celoti plačane v skladu s potrjeno prisilno poravnavo, upniki, ki so prejeli plačilo svojih terjatev v skladu s potrjeno prisilno poravnavo, niso dolžni vrniti prejetih zneskov plačil in teh plačil tudi ni mogoče izpodbijati po pravilih o izpodbijanju dolžnikovih pravnih dejanj.

(3) Če je bila terjatev, za katero učinkuje potrjena prisilna poravnava, plačana v celotnem deležu in z obrestmi v skladu s potrjeno prisilno poravnavo, upnik te terjatve ne more uveljavljati v stečajnem postopku.

(4) Če terjatev, za katero učinkuje potrjena prisilna poravnava, ni bila niti delno izpolnjena, lahko upnik v stečajnem postopku uveljavlja celoten znesek svoje terjatve, ki bi ga lahko sodno uveljavljal, če prisilna poravnava ne bi bila potrjena.

(5) Če je bila terjatev, za katero učinkuje potrjena prisilna poravnava, delno izpolnjena na podlagi potrjene prisilne poravnave, lahko upnik v stečajnem postopku uveljavlja znesek svoje terjatve, ki bi ga lahko sodno uveljavljal, če prisilna poravnava ne bi bila potrjena, v deležu, ki je enak deležu, v katerem terjatev ni bila plačana v skladu s potrjeno prisilno poravnavo.

(6) Tretji do peti odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi v ponovnem postopku prisilne poravnave.

Oddelek 4.6: **Razveljavitev potrjene prisilne poravnave**

219. člen

(izpodbijanje potrjene prisilne poravnave)

(1) Vsak upnik, za terjatev katerega učinkuje potrjena prisilna poravnava, lahko od sodišča zahteva, da razveljavi potrjeno prisilno poravnavo, če lahko insolventni dolžnik plača terjatve upnikov, za katere učinkuje potrjena prisilna poravnava, v celotnem znesku navadnih terjatev iz četrtega odstavka 212. člena tega zakona.

(2) Tožbo za uveljavitev izpodbojnega zahtevka iz prvega odstavka tega člena je treba vložiti v šestih mesecih po poteku roka za plačilo terjatev, določenem v potrjeni prisilni poravnavi.

(3) Vsak upnik, za terjatev katerega učinkuje potrjena prisilna poravnava, lahko od sodišča zahteva, da razveljavi potrjeno prisilno poravnavo, če je bila sprejeta na goljufiv način.

(4) Tožbo za uveljavitev izpodbojnega zahtevka iz tretjega odstavka tega člena je treba vložiti v dveh letih po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave.

220. člen

(odločanje o razveljavitvi potrjene prisilne poravnave)

(1) O tožbi iz 219. člena tega zakona je pristojno odločati sodišče, ki je izdalo sklep o potrditvi prisilne poravnave.

(2) S sklepom, s katerim sodišče razveljavi potrjeno prisilno poravnavo, naloži dolžniku, da mora v roku, ki ga določi in ne sme biti daljši od enega leta od pravnomočnosti sklepa, plačati neplačani del terjatev, za katere je učinkovala potrjena prisilna poravnava.

(3) S pravnomočnostjo sklepa iz drugega odstavka tega člena:

1. prenehajo pravni učinki potrjene prisilne poravnave iz prvega in drugega odstavka 214. člena, prvega in drugega odstavka 215. člena ter 1. točke 216. člena tega zakona,

2. sklep o potrditvi prisilne poravnave pridobi moč izvršilnega naslova za prisilno izterjavo terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, v celotnem znesku iz četrtega odstavka 212. člena tega zakona proti insolventnemu dolžniku.

(4) Sklep iz drugega odstavka tega člena ne učinkuje za obveznosti poroka iz drugega odstavka 210. člena tega zakona.

221. člen

(delno izpobijanje potrjene prisilne poravnave)

Če lahko insolventni dolžnik plača terjatve upnikov, za katere učinkuje potrjena prisilna poravnava, v večjem deležu od deleža, določenega v potrjeni prisilni poravnavi, se smiselno uporabljajo prvi in drugi odstavek 219. člena in 220. člen tega zakona.

Oddelek 4.7: **Postopek poenostavljene prisilne poravnave**

221.a člen

(dolžnik v postopku poenostavljene prisilne poravnave)

Postopek poenostavljene prisilne poravnave je dovoljeno voditi:

1. nad gospodarsko družbo, ki se po drugem odstavku 55. člena ZGD-1 razvršča med mikro družbe, in

2. nad podjetnikom, ki ustreza merilom iz prve in druge alineje drugega odstavka 55. člena ZGD-1 ali merilom iz prve in druge alineje tretjega odstavka 55. člena ZGD-1.

221.b člen

(uporaba pravil o prisilni poravnavi)

(1) V postopku poenostavljene prisilne poravnave se ne uporabljajo:
– oddelek 3.4,
– oddelek 3.5, in
– oddelek 3.6 tega zakona.

(2) Če ni v oddelku 4.7 drugače določeno, se za postopek poenostavljene prisilne poravnave smiselno uporabljajo:
– prvi odstavek 132. člena,
– 133. do 138. člen,
– 139. člen,
– 140. člen,
– prvi odstavek, 1., 3. in 5. točka drugega odstavka in 1. točka petega odstavka 141. člena,
– prvi in drugi odstavek 142. člena,
– 143. člen,
– 145. člen, razen 3. točke prvega odstavka,
– prvi do tretji odstavek 147. člena,
– prvi in drugi odstavek 151. člena,
– prvi in drugi odstavek, 1. in 2. točka četrtega odstavka ter peti in šesti odstavek 153. člena,
– 154. člen,
– prvi odstavek, 1., 2., 3. in 5. točka drugega odstavka in tretji odstavek 155. člena,
– 157. člen,
– 160. do 164.a člen,
– tretji in četrti odstavek 200. člena,
– 1. in 2. točka prvega odstavka 210. člena,
– 212. do 218. člen in
– 219. do 221. člen tega zakona.

(3) Za obveznosti poslovodstva dolžnika glede poenostavljene prisilne poravnave se smiselno uporablja pododdelek 2.2.2 tega zakona.

(4) V postopku poenostavljene prisilne poravnave se 212. do 218. člen tega zakona smiselno uporabljajo tako, da poenostavljena prisilna poravnava učinkuje samo za terjatve, navedene v posodobljenem seznamu terjatev iz četrtega odstavka 221.d člena tega zakona.

(5) Poleg terjatev iz 213. člena tega zakona poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje tudi na terjatve za plačilo davkov, kot jih določa zakon, ki ureja davčni postopek.

221.c člen

(procesne ovire za vodenje postopka poenostavljene prisilne poravnave)

Poleg procesnih ovir iz 1. točke prvega odstavka in drugega odstavka 140. člena tega zakona, predlog za poenostavljeno prisilno poravnavo ni dovoljen, če je vložen pred potekom roka iz sedmega odstavka 221.f člena tega zakona.

221.d člen

(odločanje o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave; posodobljeni seznam terjatev)

(1) Predlogu za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave je treba poleg listin iz 1., 3. in 5. točke drugega odstavka 141. člena tega zakona priložiti izjavo dolžnika, da poročilo iz 1. točke drugega odstavka 141. člena tega zakona resnično in pošteno prikazuje njegov finančni položaj in poslovanje. Izjava mora biti sestavljena v obliki notarskega zapisa.

(2) Če predlagatelj v roku iz prvega odstavka 147. člena tega zakona predloga za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave ne dopolni tako, kot mu je bilo naloženo s sklepom o dopolnitvi, sodišče v osmih dneh po poteku tega roka zavrže predlog za poenostavljeno prisilno poravnavo, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek.

(3) Sodišče hkrati z objavo sklepa o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave objavi tudi predlog za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave z vsemi prilogami.

(4) Dolžnik mora v enem mesecu po začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave sodišču predložiti posodobljeni seznam terjatev, za katere učinkuje poenostavljena prisilna poravnava, ki za vsako terjatev vključuje identifikacijske podatke o upniku, višini njegove terjatve in pravnem temelju njenega nastanka in navedbo, ali ima upnik v razmerju do insolventnega dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 ali ožje povezane osebe ter je izdelan po stanju na dan začetka postopka prisilne poravnave (v nadaljnjem besedilu: posodobljeni seznam terjatev) in njegovo izjavo, da posodobljeni seznam terjatev resnično in pošteno prikazuje stanje navadnih terjatev upnikov ob začetku postopka prisilne poravnave. Izjava mora biti sestavljena v obliki notarskega zapisa.

(5) Sodišče mora objaviti posodobljeni seznam terjatev v treh delovnih dneh po njegovi predložitvi.

(6) Če dolžnik v roku iz četrtega odstavka tega člena sodišču ne predloži posodobljenega seznama terjatev, sodišče zavrne poenostavljeno prisilno poravnavo.

(7) Če vsebina posodobljenega seznama terjatev ni v skladu s četrtim odstavkom tega člena ali če ji ni priložen notarski zapis izjave iz četrtega odstavka tega člena, se smiselno uporabljajo tretji do sedmi odstavek 221.f člena tega zakona.

221.e člen

(večina, potrebna za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave)

(1) O poenostavljeni prisilni poravnavi ima pravico glasovati vsak upnik, katerega terjatev do dolžnika je navedena v posodobljenemu seznamu terjatev.

(2) Osnova za izračun deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju poenostavljene prisilne poravnave je vsota zneskov vseh navadnih terjatev upnikov, navedenih v posodobljenemu seznamu terjatev.

(3) Poenostavljena prisilna poravnava je sprejeta:
1. če za njeno sprejetje glasujejo upniki, katerih skupni znesek terjatev je najmanj 6/10 zneska osnove iz drugega odstavka tega člena, in
2. če za njeno sprejetje glasuje več kot polovica vseh upnikov, katerih terjatve so navedene v posodobljenemu seznamu terjatev.

(4) Upnik lahko za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave glasuje:
1. bodisi tako, da izreče soglasje s pisno izjavo o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave,
2. bodisi tako, da z dolžnikom sklene pogodbo o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave.

(5) Izjava upnika o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave mora vsebovati:
1. podatke o upniku in njegovi terjatvi,
2. vsebino poenostavljene prisilne poravnave, ki jo je dolžnik priložil predlogu za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave, in
3. izjavo upnika, da soglaša, da se njegova terjatev zmanjša oziroma odloži njena dospelost v skladu z vsebino poenostavljene prisilne poravnave.

(6) Če je upnik Republika Slovenija, za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave v njenem imenu glasuje Državno pravobranilstvo Republike Slovenije.

(7) Pogodba o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave mora biti sestavljena v obliki notarskega zapisa in mora vsebovati:
1. podatke o upniku in njegovi terjatvi,
2. vsebino poenostavljene prisilne poravnave, ki jo je dolžnik priložil predlogu za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave,
3. izjavo upnika, da soglaša, da se njegova terjatev zmanjša oziroma odloži njena dospelost v skladu z vsebino poenostavljene prisilne poravnave, in
4. izjavo dolžnika, da soglaša, da je notarski zapis izvršilni naslov za izterjavo njegove obveznosti do upnika v skladu z vsebino poenostavljene prisilne poravnave.

(8) Pogodba o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave učinkuje pod odložnim pogojem, da bo poenostavljena prisilna poravnava pravnomočno potrjena.

(9) Izid glasovanja o sprejetju prisilne poravnave mora preveriti notar in o tem sestaviti notarski zapisnik (v nadaljnjem besedilu: notarski zapisnik o izidu glasovanja).

(10) Notarski zapisnik o izidu glasovanja mora notar sestaviti na zahtevo dolžnika, ki ji mora dolžnik priložiti vse izjave upnikov o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave oziroma odpravke notarskih zapisov pogodb o soglasju za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave.

(11) Notarski zapisnik o izidu glasovanja mora notar sestaviti v treh delovnih dneh po prejemu zahteve dolžnika in vseh listin, ki ji morajo biti priložene po desetem odstavku tega člena.

(12) Notarski zapisnik o izidu glasovanja mora vsebovati:

1. naslednje podatke iz posodobljenega seznama terjatev:

– višina osnove za izračun deleža glasovalnih pravic iz drugega odstavka tega člena in

– število vseh upnikov,

2. seznam vseh upnikov, ki so glasovali za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave, in za vsakega od njih:

– podatke o upniku,

– skupni znesek njegovih terjatev po stanju na dan začetka postopka prisilne poravnave,

– način glasovanja o poenostavljeni prisilni poravnavi,

3. skupni znesek terjatev upnikov, ki so glasovali za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave, in delež teh terjatev v osnovi iz drugega odstavka tega člena,

4. skupno število upnikov, ki so glasovali za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave, in deleže števila teh upnikov v skupnem številu upnikov.

(13) Notarskemu zapisniku morajo biti priložene listine iz desetega odstavka tega člena.

221.f člen

(zahteva za potrditev poenostavljene prisilne poravnave)

(1) Predlagatelj mora v štirih mesecih od objave oklica o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave vložiti zahtevo za potrditev prisilne poravnave.

(2) Zahtevi za potrditev poenostavljene prisilne poravnave mora priložiti:

1. notarski zapisnik o izidu glasovanja in

2. listine iz desetega odstavka 221.e člena tega zakona.

(3) Če zahtevi za potrditev prisilne poravnave niso priložene listine iz drugega odstavka tega člena, sodišče predlagatelju naloži, da v osmih dneh po prejemu sklepa o dopolnitvi predloži ustrezne listine.

(4) Sklep o dopolnitvi mora sodišče izdati v osmih dneh po vložitvi zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave.

(5) Roka za dopolnitev nepopolne zahteve iz tretjega odstavka tega člena ni dovoljeno podaljšati.

(6) Sodišče zavrne predlog za poenostavljeno prisilno poravnavo:

1. če predlagatelj v roku iz prvega odstavka tega člena ne vloži zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave ali

2. če predlagatelj v roku iz tretjega odstavka tega člena ne dopolni nepopolne zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave.

(7) Dolžnik dve leti po izdaji sklepa iz šestega odstavka tega člena ali iz šestega odstavka 221.d člena tega zakona ne more vložiti novega predloga za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave.

221.g člen

(sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave)

Sodišče izda sklep, s katerim potrdi poenostavljeno prisilno poravnavo:

1. če je bila zahteva za potrditev poenostavljene prisilne poravnave vložena v roku iz prvega odstavka 221.f člena tega zakona in

2. če je dosežena večina, potrebna za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave.

Oddelek 4.8: **Posebna pravila za prisilno poravnavo nad majhno, srednjo ali veliko družbo**

Pododdelek 4.8.1: *Skupna posebna pravila za prisilno poravnavo nad majhno, srednjo ali veliko družbo*

221.h člen

(uporaba oddelka 4.8)

(1) Pravila, določena v oddelku 4.8 tega zakona, se uporabljajo za postopek prisilne poravnave nad pravno osebo:

1. ki ima položaj kapitalske družbe in

2. ki se po 55. členu ZGD-1 razvršča med majhne, srednje ali velike družbe.

(2) Za imenovanje upravitelja se ne uporablja tretji odstavek 116. člena tega zakona. Za upravitelja lahko imenuje sodišče vsako osebo:

1. ki izpolnjuje pogoje iz 115. člena in četrtega odstavka 116. člena tega zakona in

2. ki ima po presoji sodišča znanje in izkušnje, potrebne za opravljanje pristojnosti in nalog upravitelja ob upoštevanju značilnosti dolžnika, nad katerim se vodi postopek.

(3) Ne glede na 1. točko prvega odstavka 140. člena tega zakona obstaja ovira za vodenje postopka prisilne poravnave, če je predlog za prisilno poravnavo vložen, preden dolžnik izpolni vse obveznosti iz prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave.

(4) V seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona morajo biti ločeno izkazani podatki o navadnih poslovnih terjatvah in navadnih finančnih terjatvah.

(5) Sodišče mora sklep o začetku postopka prisilne poravnave vročiti strankam predhodnega postopka v skladu s prvim odstavkom 123. člena tega zakona in Banki Slovenije.

(6) Upniški odbor lahko imenuje pooblaščenca upnikov. Pooblaščenec upnikov je upravičen:

1. spremljati vodenje tekočih poslov dolžnika in izvajanje ukrepov finančnega prestrukturiranja,

2. od poslovodstva dolžnika zahtevati vse informacije, poročila in dokumentacijo, ki je pomembna za odločitev upnikov o sprejetju prisilne poravnave.

(7) Zahtevo za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja lahko vloži tudi upniški odbor. Če upniški odbor sprejme sklep, da bo pripravil spremenjeni načrt finančnega prestrukturiranja, se smiselno uporabljajo tretji do šesti odstavek 221.l člena tega zakona.

(8) Za spremenjeni načrt finančnega prestrukturiranja, ki ga sprejme upniški odbor, se smiselno uporabljajo 181. člen, prvi odstavek, 1. in 2. točka tretjega odstavka, četrti, peti in šesti odstavek 182. člena, 183. člen, 184. člen in 185. člen tega zakona.

(9) Če spremenjeni načrt finančnega prestrukturiranja, ki ga sprejme upniški odbor, vključuje spremembo osnovnega kapitala iz 199.a ali 199.b člena tega zakona, je treba zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja priložiti tudi:

1. zapisnik upniškega odbora, na katerem je bil sprejet sklep o spremembi osnovnega kapitala iz 199.a ali 199.b člena tega zakona, če ta zapisnik ni bil že prej predložen sodišču, in

2. poziv za vpis in vplačilo novih delnic.

(10) Če v roku iz drugega odstavka 182. člena tega zakona vložita zahtevo za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja dolžnik in upniški odbor in sta obe zahtevi popolni oziroma pravilno dopolnjeni v skladu s sklepom sodišča o dopolnitvi nepopolne zahteve, sodišče:

1. dovoli spremembo načrta finančnega prestrukturiranja na podlagi zahteve upniškega odbora in

2. zavrne zahtevo dolžnika za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja.

(11) Če v roku iz drugega odstavka 182. člena dolžnik vloži zahtevo za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja, upniški odbor pa vloži zahtevo za podaljšanje roka za vložitev zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja, veljajo ta pravila:

1. sodišče s sklepom, s katerim upniškemu odboru podaljša rok za vložitev zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja, prekine odločanje o dolžnikovi zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja. Če je dolžnikova zahteva nepopolna, s tem sklepom odloči tudi o dopolnitvi te zahteve v skladu s 183. členom tega zakona;

2. če upniški odbor v podaljšanem roku ne vloži zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja ali če vloži nepopolno zahtevo in je ne dopolni v skladu s sklepom sodišča o dopolnitvi, sodišče odloči o dolžnikovi zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja;

3. če upniški odbor v podaljšanem roku vloži zahtevo za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja, sodišče odloči o zahtevi dolžnika in upniškega odbora za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja po desetem odstavku tega člena.

221.i člen

(prenos pooblastila za vodenje poslov dolžnika na upnike)

(1) Upniški odbor in upniki, na predlog katerih je sodišče začelo postopek prisilne poravnave po 221.j členu tega zakona (v nadaljnjem besedilu tega člena: upniki), lahko zahtevajo, da jih sodišče pooblasti za vodenje poslov dolžnika:

1. če je vsota dolžnikovih obveznosti, izkazana v računovodskih izkazih iz 1. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, enaka ali večja od likvidacijske vrednosti sredstev iz 7. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, ali

2. če poslovodstvo dolžnika krši obveznosti iz 151. člena, iz oddelka 4.4.1 ali iz 221.l člena tega zakona.

(2) O zahtevi iz prvega odstavka tega člena odloči sodišče zunaj naroka na podlagi:

1. mnenja upravitelja in

2. če so zahtevo vložili upniki, tudi mnenja upniškega odbora.

(3) O zahtevi iz prvega odstavka tega člena mora sodišče odločiti v osmih dneh po prejemu mnenja upravitelja in upniškega odbora.

(4) Če zahtevo iz prvega odstavka tega člena vloži upniški odbor in upniki, sodišče podeli pooblastilo za vodenje poslov dolžnika upnikom.

(5) Z izdajo sklepa, s katerim sodišče upravičenje za vodenje poslov dolžnika prenese na upniški odbor oziroma upnike, pridobijo upniški odbor oziroma upniki upravičenje odpoklicati in razrešiti sedanje člane in imenovati nove člane poslovodstva in organa nadzora dolžnika, ne da bi za to odločitev potrebovali soglasje sodišča iz 1. točke prvega odstavka 151.a člena tega zakona.

(6) Proti sklepu iz petega odstavka tega člena ni pritožbe.

(7) Pritožbo proti sklepu, s katerim sodišče zavrže ali zavrne zahtevo iz prvega odstavka tega člena, lahko vložijo samo vlagatelji zahteve.

(8) Če sodišče izda sklep iz petega odstavka tega člena, ne preneha pravica dolžnika vložiti naknadni predlog prisilne poravnave iz tretjega odstavka 221.k člena tega zakona.

(9) Če sodišče izda sklep iz petega odstavka tega člena in če je bil vložen ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave iz 5. točke 172. člena tega zakona zaradi kršitev, ki jih je storilo poslovodstvo dolžnika, ki mu je prenehalo pooblastilo za zastopanje dolžnika na podlagi odpoklica oziroma razrešitve v skladu s petim odstavkom tega člena, sodišče ne glede na tretji odstavek 179. člena tega zakona zavrne ta ugovor:

1. če je razlog za ugovor ta, da je dolžnik opravil posel dolžnika iz tretjega odstavka 151. člena tega zakona, ne da bi za ta posel pridobil soglasje sodišča, in so izpolnjeni pogoji za izdajo takega soglasja sodišča ali

2. če je razlog za ugovor kršitev dolžnikovih obveznosti iz pododdelka 4.4.1 tega zakona.

(10) Upravičenje za vodenje poslov, podeljeno upniškemu odboru oziroma upnikom s sklepom iz petega odstavka tega člena preneha, če sodišče s sklepom iz osmega odstavka 199.c člena tega zakona podeli to pooblastilo vplačniku novih delnic.

Pododdelek 4.8.2: *Posebna pravila o upniškem predlogu za začetek postopka prisilne poravnave*

221.j člen

(upniki kot upravičeni predlagatelji za začetek postopka prisilne poravnave)

(1) Ne glede na drugi odstavek 139. člena tega zakona so začetek postopka prisilne poravnave upravičeni predlagati tudi upniki, ki so skupno imetniki finančnih terjatev do dolžnika, katerih vsota presega 20 odstotkov finančnih obveznosti dolžnika, izkazanih v zadnjem javno objavljenem letnem poročilu dolžnika.

(2) Za predlog za začetek postopka prisilne poravnave, ki ga vložijo upniki (v nadaljnjem besedilu: upniški predlog), se smiselno uporabljajo prvi odstavek, 5. točka drugega odstavka ter tretji, četrti in peti odstavek 141. člena tega zakona.

(3) Upniškemu predlogu za začetek postopka prisilne poravnave je treba priložiti:

1. izjave upnikov, ki so vložili upniški predlog (v nadaljnjem besedilu: predlagatelji), da soglašajo z začetkom postopka prisilne poravnave, na katerih je podpis notarsko overjen,

2. za vsakega predlagatelja poročilo revizorja, s katerim revizor z mnenjem brez pridržka ugotovi:

– skupni znesek finančnih obveznosti dolžnika, izkazanih v zadnjem javno objavljenem letnem poročilu dolžnika,

– skupni znesek predlagateljevih finančnih terjatev do dolžnika po stanju na dan, ki je enak presečnemu dnevu zadnjega javno objavljenega letnega poročila dolžnika,

– delež, ki ga predstavlja znesek iz druge alineje te točke v skupnem znesku iz prve alineje te točke.

(4) Za nepopoln upniški predlog za začetek postopka prisilne poravnave se smiselno uporabljajo prvi do tretji odstavek 147. člena tega zakona. Če predlagatelji v roku iz prvega odstavka 147. člena tega zakona ne dopolnijo nepopolnega predloga, sodišče zavrže upniški predlog za začetek postopka prisilne poravnave, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek.

(5) Če predlagatelji umaknejo upniški predlog za začetek postopka prisilne poravnave, sodišče ustavi postopek prisilne poravnave, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek.

(6) Če predlagatelji v predlogu za začetek postopka prisilne poravnave predlagajo imenovanje upravitelja, se za imenovanje upravitelja ob uvedbi postopka prisilne poravnave ne uporablja 2. točka drugega odstavka 221.h člena tega zakona, in sodišče za upravitelja imenuje osebo, ki jo predlagajo predlagatelji.

(7) Za pravne posledice uvedbe postopka prisilne poravnave na podlagi upniškega predloga za začetek postopka prisilne poravnave se smiselno uporablja pododdelek 4.2.2 tega zakona.

(8) Za odločanje o začetku postopka prisilne poravnave na podlagi upniškega predloga za začetek prisilne poravnave se smiselno uporabljajo 153. do 155. člen tega zakona.

(9) Če predlagatelji v roku iz tretjega odstavka 153. člena tega zakona v zvezi z osmim odstavkom tega člena ne založijo predujma za kritje stroškov prisilne poravnave, sodišče ustavi postopek prisilne poravnave, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek.

(10) Proti sklepu o začetku postopka prisilne poravnave, izdanem na podlagi upniškega predloga, dolžnik nima pravice do pritožbe. Izpodbija ga lahko z ugovorom proti vodenju postopka prisilne poravnave zaradi razloga iz 1. točke 172. člena tega zakona.

221.k člen

(naknadni predlog prisilne poravnave)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je sodišče začelo postopek prisilne poravnave na podlagi upniškega predloga za začetek postopka.

(2) Predlagatelji morajo v treh mesecih po začetku postopka prisilne poravnave vložiti predlog prisilne poravnave, vključen v njihov načrt finančnega prestrukturiranja.

(3) Predlog prisilne poravnave lahko v roku iz drugega odstavka tega člena vloži tudi dolžnik.

(4) Predlogu prisilne poravnave, ki ga vložijo predlagatelji po drugem odstavku tega člena oziroma dolžnik po tretjem odstavku tega člena (v nadaljnjem besedilu: naknadni predlog prisilne poravnave), je treba priložiti:

1. listine iz 1. do 4. točke drugega odstavka 141. člena tega zakona,

2. v primeru iz drugega odstavka 145. člena tega zakona tudi poročilo o izpolnitvi dodatnih pogojev in listine iz 1. točke tretjega odstavka 185.a člena tega zakona,

3. če načrt finančnega prestrukturiranja, priložen naknadnemu predlogu prisilne poravnave, ki so ga vložili predlagatelji, vključuje spremembo osnovnega kapitala iz 199.a ali 199.b člena tega zakona, tudi:

– zapisnik upniškega odbora, na katerem je bil sprejet sklep o spremembi osnovnega kapitala iz 199.a ali 199.b člena tega zakona, če ta zapisnik ni bil že predložen sodišču, in

– poziv za vpis in vplačilo novih delnic,

4. če načrt finančnega prestrukturiranja, priložen naknadnemu predlogu prisilne poravnave, ki ga je vložil dolžnik, vključuje alternativno ponudbo iz 144. člena tega zakona ali povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki iz tretjega odstavka 186. člena tega zakona, tudi:

– zapisnik skupščine dolžnika, na kateri je bil sprejet sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja z vsebino, določeno v spremenjenem načrtu finančnega prestrukturiranja in skladno s 191. členom tega zakona, in

– poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic z vsebino iz 193. člena tega zakona.

(5) Za poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij, priloženo naknadnemu predlogu prisilne poravnave, veljajo ta posebna pravila:

1. ne glede na 4. točko drugega odstavka 141. člena tega zakona, mora biti mnenje pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij pritrdilno,

2. v primeru iz drugega odstavka 145. člena tega zakona mora pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetij pregledati in dati mnenje tudi o izpolnitvi dodatnih pogojev v skladu z 2. točko tretjega odstavka 185.a člena tega zakona.

(6) Za podaljšanje roka iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo četrti do šesti odstavek 182. člena tega zakona.

(7) Za postopek z nepopolnim ali prepoznim naknadnim predlogom se smiselno uporabljajo 183. člen ter tretji, peti in šesti odstavek 184. člena tega zakona.

(8) Načrta finančnega prestrukturiranja, ki je predmet naknadnega predloga prisilne poravnave, ni dovoljeno spremeniti.

(9) Sodišče izda sklep, s katerim ustavi postopek prisilne poravnave in začne stečajni postopek:

1. če niti predlagatelji niti dolžnik do poteka roka iz drugega odstavka tega člena ne vloži naknadnega predloga prisilne poravnave ali

2. če v roku iz prvega odstavka 183. člena tega zakona v zvezi s šestim odstavkom tega člena niti predlagatelji niti dolžnik ne dopolni nepopolnega naknadnega predloga prisilne poravnave, kot mu je bilo naloženo s sklepom o dopolnitvi.

(10) Sodišče izda sklep o ugotovitvi, da so izpolnjeni pogoji za glasovanje o naknadnem predlogu prisilne poravnave:

1. če je bil naknadni predlog prisilne poravnave vložen v roku iz drugega odstavka tega člena,

2. če so mu priložene priloge iz četrtega odstavka tega člena,

3. če je vsebina predloga prisilne poravnave glede na ukrepe finančnega prestrukturiranja, ki jih vključuje, v skladu s 143. in 144. členom oziroma s prvim odstavkom 221.m člena oziroma s prvim odstavkom 221.n člena oziroma z 221.o členom tega zakona, in

4. če je vsebina preostalih prilog v skladu s 142., 145. in 146. členom tega zakona v zvezi s petim odstavkom tega člena in četrtim odstavkom 221.h člena tega zakona.

(11) Izrek sklepa iz desetega odstavka tega člena mora vsebovati:

1. podatke o vlagatelju naknadnega predloga prisilne poravnave, glede katerega so izpolnjeni pogoji za glasovanje, in datumu njegove vložitve,

2. če je predmet naknadnega predloga prisilne poravnave po prvem odstavku 221.m člena tega zakona omejen na zmanjšanje oziroma odložitev zapadlosti navadnih finančnih terjatev, tudi ugotovitev sodišča, da je naknadni predlog prisilne poravnave naslovljen samo na upnike, ki so imetniki navadnih finančnih terjatev, in da prisilna poravnava, če bo potrjena, ne bo učinkovala na navadne poslovne terjatve,

3. če je predmet naknadnega predloga prisilne poravnave prestrukturiranje zavarovanih terjatev iz prvega odstavka 221.n člena tega zakona, tudi ugotovitev sodišča, da je naknadni predlog prisilne poravnave naslovljen tudi na upnike, ki so imetniki zavarovanih terjatev.

(12) Sodišče mora sklep iz devetega ali desetega odstavka tega člena izdati v osmih dneh. Ta rok teče:

1. če je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi: od poteka roka iz prvega odstavka 183. člena tega zakona v zvezi s šestim odstavkom tega člena,

2. v drugih primerih: od prejema naknadnega predloga prisilne poravnave.

(13) Če sodišče izda sklep iz desetega odstavka tega člena, mora naslednji delovni dan po izdaji sklepa objaviti ta sklep in listine iz četrtega odstavka tega člena.

(14) Če vložijo popoln in pravočasen naknadni predlog prisilne poravnave dolžnik in predlagatelji, se izvede glasovanje o sprejetju prisilne poravnave na podlagi naknadnega predloga prisilne poravnave, ki so ga vložili predlagatelji. O tem odloči sodišče s sklepom iz desetega odstavka tega člena.

221.l člen

(dodatne obveznosti poslovodstva in druga posebna pravila)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je sodišče začelo postopek prisilne poravnave na podlagi upniškega predloga za začetek postopka.

(2) Poslovodstvo dolžnika mora v enem mesecu po začetku postopka prisilne poravnave pripraviti osnutek poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika iz 142. člena tega zakona po stanju na zadnji dan koledarskega trimesečja, ki se je končalo pred začetkom postopka prisilne poravnave, in ga predložiti predlagateljem.

(3) Poslovodstvo dolžnika mora predlagateljem dati vse informacije, poročila in dokumentacijo, potrebno za pripravo načrta finančnega prestrukturiranja.

(4) Predlagatelji imajo pravico v imenu dolžnika skleniti:

1. pogodbe z ustrezno usposobljenimi pravnimi oziroma finančnimi svetovalci o pravnih in finančnih storitvah, potrebnih za pripravo poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika, načrta finančnega prestrukturiranja, in drugih listin, ki jih je treba priložiti naknadnemu predlogu prisilne poravnave,

2. pogodbo z revizorjem o revidiranju poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika iz četrtega odstavka 142. člena tega zakona, in

3. pogodbo s pooblaščenim ocenjevalcem vrednosti o storitvah pregleda načrta finančnega prestrukturiranja iz 146. člena tega zakona.

(5) Plačilo nadomestila za storitve iz četrtega odstavka tega člena velja za plačilo, ki je v skladu s prvim odstavkom

151. člena tega zakona, in je to nadomestilo dovoljeno plačati v breme dolžnikovega transakcijskega računa.

(6) Poslovodstvo dolžnika mora zagotoviti pravočasno plačilo nadomestil za storitve iz četrtega odstavka tega člena njihovim izvajalcem na podlagi računa izvajalcev, ki ga potrdijo predlagatelji. O vsakem plačilu mora obvestiti predlagatelje.

Pododdelek 4.8.3: *Posebna pravila o ukrepih finančnega prestrukturiranja*

221.m člen

(predlog prisilne poravnave, omejen na prestrukturiranje navadnih finančnih terjatev)

(1) Predlog prisilne poravnave, ki ga vključuje načrt finančnega prestrukturiranja, lahko namesto ponudbe za zmanjšanje vseh navadnih terjatev oziroma odložitev rokov za njihovo plačilo iz prvega odstavka 143. člena tega zakona vsebuje ponudbo samo za zmanjšanje navadnih finančnih terjatev oziroma odložitev rokov za njihovo plačilo.

(2) Dolžnik lahko predlaga prisilno poravnavo z vsebino iz prvega odstavka tega člena samo, če s tem soglašajo upniki, ki so skupno imetniki več kot 50 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika.

(3) Če dolžnik predlaga prisilno poravnavo z vsebino iz prvega odstavka tega člena, mora predlogu za začetek postopka prisilne poravnave oziroma predlogu za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja oziroma naknadnemu predlogu za prisilno poravnavo priložiti tudi notarsko overjene izjave upnikov, ki so skupno imetniki več kot 50 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika, da soglašajo s takim predlogom prisilne poravnave.

(4) Če je predlog prisilne poravnave omejen samo na zmanjšanje navadnih finančnih terjatev oziroma odložitev rokov za njihovo plačilo, se pravila o navadnih terjatvah, določena v oddelku 4.3 ter pododdelkih 4.4.4 in 4.4.5, uporabljajo samo za navadne finančne terjatve.

(5) Če je predlog prisilne poravnave omejen samo na zmanjšanje navadnih finančnih terjatev oziroma odložitev rokov za njihovo plačilo, sodišče dovoli začetek postopkov izvršbe ali zavarovanja za uveljavitev poslovnih terjatev do dolžnika in nadaljevanje postopkov izvršbe in zavarovanja za uveljavitev poslovnih terjatev, ki so bili prekinjeni po prvem odstavku 132. člena tega zakona.

(6) O dovolitvi oziroma nadaljevanju postopkov izvršbe ali zavarovanja iz petega odstavka tega člena sodišče odloči:

1. če je predlog prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen dolžnikovemu predlogu za začetek postopka prisilne poravnave: s sklepom o začetku postopka prisilne poravnave,

2. če načrt finančnega prestrukturiranja, priložen dolžnikovemu predlogu za začetek postopka prisilne poravnave, ni vseboval predloga prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena in je tak predlog vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen zahtevi za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja: s sklepom, s katerim dovoli spremembo načrta finančnega prestrukturiranja,

3. če je predlog prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena, vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen naknadnemu predlogu prisilne poravnave: s sklepom, s katerim ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za glasovanje o tem naknadnem predlogu prisilne poravnave.

(7) Z objavo sklepa iz šestega odstavka tega člena prenehajo pravne posledice začetka postopka prisilne poravnave iz 131. in 132. člena tega zakona za navadne poslovne terjatve in izvršilno sodišče nadaljuje prekinjene postopke izvršbe in zavarovanja za uveljavitev teh terjatev.

(8) Če je predlog prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen dolžnikovemu predlogu za začetek postopka prisilne poravnave, in če upniški odbor predlaga spremembo načrta finančnega prestrukturiranja tako, da je predmet predloga prisilne poravnave zmanjšanje vseh navadnih terjatev oziroma odložitev rokov za njihovo plačilo iz prvega odstavka 143. člena tega zakona, sodišče s sklepom, s katerim odloči o dovolitvi te spremembe načrta finančnega prestrukturiranja, odloči tudi, da za navadne poslovne terjatve nastanejo pravne posledice iz 131. in 132. člena tega zakona.

(9) Z objavo sklepa iz osmega odstavka tega člena se prekine postopek izvršbe ali zavarovanja, ki je bil začet proti dolžniku za uveljavitev navadne poslovne terjatve do objave tega sklepa. Za nadaljevanje tega postopka se uporablja 216. člen tega zakona.

(10) Sodišče mora hkrati z objavo sklepa iz osmega odstavka tega člena objaviti oklic upnikom, ki so imetniki navadnih poslovnih terjatev, da svoje terjatve prijavijo v postopku prisilne poravnave. Za ta oklic se smiselno uporabljajo 4. in 5. točka drugega odstavka 155. člena in 1. točka tretjega odstavka 221.p člena tega zakona.

(11) V primeru iz osmega odstavka tega člena teče enomesečni rok za prijavo navadnih poslovnih terjatev iz prvega odstavka 59. člena tega zakona od objave oklica iz desetega odstavka tega člena.

221.n člen

(predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

(1) Če je treba za zagotovitev dolgoročne plačilne sposobnosti dolžnika poleg prestrukturiranja navadnih finančnih terjatev po prvem odstavku 221.m člena tega zakona ali vseh navadnih terjatev po prvem odstavku 143. člena tega zakona prestrukturirati tudi zavarovane terjatve, lahko predlog prisilne poravnave, ki ga vključuje načrt finančnega prestrukturiranja, vsebuje tudi ponudbo upnikom, ki so imetniki zavarovanih terjatev, za prestrukturiranje zavarovanih terjatev. Za predlog prisilne poravnave, ki vsebuje ponudbo za prestrukturiranje zavarovanih terjatev, veljajo ta pravila:

1. s predlogom je dovoljeno ponuditi prestrukturiranje zavarovanih terjatev z odložitvijo dospelosti teh terjatev oziroma znižanjem obrestnih mer, po katerih se od začetka postopka prisilne poravnave obrestuje glavnica zavarovane terjatve;

2. predmet predloga je lahko poleg prestrukturiranja iz 1. točke tega odstavka tudi preoblikovanje ločitvenih pravic, s katerimi so zavarovane te terjatve, v skupne ločitvene pravice v korist vseh imetnikov zavarovanih terjatev kot skupnosti.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena se o sprejetju prisilne poravnave glasuje v dveh razredih:

1. v razredu nezavarovanih upnikov glasujejo upniki glede nezavarovanih terjatev, za katere učinkuje prisilna poravnava, in je v tem razredu prisilna poravnava sprejeta, če je dosežena večina iz 205. člena tega zakona;

2. v razredu ločitvenih upnikov glasujejo upniki glede zavarovanih terjatev po naslednjih pravilih:

– za glasovanje v razredu ločitvenih upnikov se smiselno uporablja prvi odstavek, druga alineja 1. točke ter 4. in 5. točka drugega odstavka ter tretji odstavek 201. člena tega zakona;

– kot zavarovana terjatev se pri glasovanju upošteva priznani ali verjetno izkazani znesek te terjatve iz 73. člena tega zakona, vendar največ do višine vrednosti zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona;

– v tem razredu je prisilna poravnava sprejeta, če zanjo glasujejo upniki, katerih skupni ponderirani zneski terjatev so najmanj 3/4 osnove iz tretjega odstavka 201. člena tega zakona;

3. prisilna poravnava je sprejeta, če je sprejeta v obeh razredih;

4. če je predmet prisilne poravnave tudi prestrukturiranje iz 2. točke prvega odstavka tega člena, veljajo ta posebna pravila:

– prisilna poravnava s prestrukturiranjem iz 2. točke prvega odstavka tega člena je sprejeta v razredu ločitvenih

upnikov, če zanjo glasujejo upniki, katerih skupni ponderirani zneski terjatev so najmanj 85/100 osnove iz tretjega odstavka 201. člena tega zakona;

– če ni dosežena večina iz prve alineje te točke in je dosežena večina iz 1. točke in tretje alineje 2. točke tega odstavka, velja, da je sprejeta prisilna poravnava glede preostalih načinov prestrukturiranja, razen prestrukturiranja iz 2. točke prvega odstavka tega člena.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena se poleg upniškega odbora iz 76. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu tega odstavka: upniški odbor nezavarovanih upnikov) oblikuje upniški odbor ločitvenih upnikov, za katerega veljajo naslednja pravila:

1. za upniški odbor ločitvenih upnikov se smiselno uporabljajo pravila tega zakona o upniškem odboru nezavarovanih upnikov, če ni v 2. do 6. točki tega odstavka drugače določeno;

2. člani upniškega odbora ločitvenih upnikov so vsi ločitveni upniki, razen tistih, ki imajo v razmerju do dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 ali položaj ožje povezane osebe;

3. če mora sodišče po pravilih, določenih v tem zakonu, o posamezni zadevi odločiti na podlagi mnenja ali soglasja upniškega odbora nezavarovanih upnikov, mora pridobiti tudi mnenje ali soglasje upniškega odbora ločitvenih upnikov;

4. če oba upniška odbora vložita zahtevo za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja in so glede obeh zahtev izpolnjeni pogoji za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja iz drugega odstavka 184. člena tega zakona:

– sodišče dovoli spremembo načrta finančnega prestrukturiranja, ki jo zahteva upniški odbor ločitvenih upnikov, in

– zavrne zahtevo za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja upniškega odbora nezavarovanih upnikov;

5. če oba upniška odbora sprejmeta sklep o spremembi osnovnega kapitala iz 199.a člena ali 199.b člena tega zakona, se postopek spremembe osnovnega kapitala izvede na podlagi sklepa, ki ga je sprejel upniški odbor ločitvenih upnikov;

6. če je sprejeta prisilna poravnava, katere predmet je prestrukturiranje z izčlenitvijo iz prvega odstavka 221.o člena tega zakona, o imenovanjih iz šestega odstavka 221.u člena tega zakona odloča samo upniški odbor ločitvenih upnikov.

(4) V primeru iz prvega odstavka tega člena veljajo tudi naslednja posebna pravila:

1. predlog prisilne poravnave mora glede zavarovanih terjatev:

– namesto podatkov iz 2. točke tretjega odstavka 143. člena tega zakona vsebovati skupni znesek teh terjatev in odložene roke njihovega plačila oziroma znižano obrestno mero, po kateri se obrestujejo od začetka postopka prisilne poravnave do poteka odloženega roka za njihovo plačilo, in

– v primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena tudi opis preoblikovanja ločitvenih pravic v skupne ločitvene pravice;

2. če je predlog prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena, vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen dolžnikovemu predlogu za začetek postopka prisilne poravnave, mora oklic o začetku postopka prisilne poravnave poleg podatkov iz drugega odstavka 155. člena in 1. točke tretjega odstavka 221.p člena tega zakona vsebovati opozorilo, da bo prisilna poravnava, če bo potrjena, učinkovala tudi na zavarovane terjatve, in poziv upnikom, ki so imetniki zavarovanih terjatev, da prijavijo svoje terjatve v postopku prisilne poravnave;

3. drugi odstavek 145. člena, peti odstavek 146. člena in 185.a člen tega zakona se uporabljajo samo, če je za uspešno finančno prestrukturiranje dolžnika treba prestrukturirati zavarovane finančne terjatve v obsegu, ki je večji od obsega, v katerem za zavarovane finančne terjatve učinkuje potrjena prisilna poravnava po 221.t členu tega zakona;

4. ne uporabljajo se peti do deveti odstavek 199.b člena tega zakona;

5. po začetku postopka prisilne poravnave mora ločitveni upnik za zunajsodno uveljavitev ločitvene pravice pridobiti soglasje sodišča. Sodišče zavrne soglasje, če je premoženje, ki je predmet ločitvene pravice, nujno za opravljanje podjema dolžnika. Sodišče odloči o tem soglasju na podlagi mnenja upravitelja in mnenja upniškega odbora ločitvenih upnikov ter upniškega odbora nezavarovanih upnikov.

(5) Sodišče mora objaviti poseben oklic zavarovanim upnikom:

1. če načrt finančnega prestrukturiranja, priložen dolžnikovemu predlogu za začetek postopka prisilne poravnave, ni vseboval predloga prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena in je tak predlog vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen zahtevi za spremembo načrta finančnega prestrukturiranja: z objavo sklepa, s katerim dovoli spremembo načrta finančnega prestrukturiranja,

2. če je predlog prisilne poravnave z vsebino iz prvega odstavka tega člena vključen v načrt finančnega prestrukturiranja, priložen naknadnemu predlogu prisilne poravnave: z objavo sklepa, s katerim ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za glasovanje o tem naknadnem predlogu prisilne poravnave.

(6) Za poseben oklic zavarovanim upnikom se smiselno uporabljajo 4. in 5. točka drugega odstavka 155. člena in 1. točka tretjega odstavka 221.p člena tega zakona.

(7) V primeru iz petega odstavka tega člena teče rok za prijavo zavarovanih terjatev iz prvega odstavka 59. člena tega zakona od objave posebnega oklica zavarovanim upnikom.

221.o člen

(predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

(1) Načrt finančnega prestrukturiranja lahko kot ukrep prestrukturiranja določa izvedbo izčlenitve z ustanovitvijo nove družbe ali več novih družb.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena mora načrt finančnega prestrukturiranja v posebni prilogi vsebovati:

1. sestavine izčlenitvenega načrta iz 1., 2., 3., 9., 12., 13. in 14. točke drugega odstavka 624. člena ZGD-1,

2. kot dan obračuna izčlenitve mora biti določen bilančni presečni dan poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika iz 142. člena tega zakona.

(3) Načrt finančnega prestrukturiranja lahko določa, da se po izvedbi izčlenitve nad dolžnikom opravi:

1. postopek redne, prostovoljne likvidacije ali

2. stečajni postopek.

(4) Če načrt finančnega prestrukturiranja določa, da se po izvedbi izčlenitve nad dolžnikom opravi stečajni postopek, se ne uporabljajo prvi odstavek 143. člena, 144. člen, 2. točka prvega odstavka 145. člena in prvi odstavek 221.m člena tega zakona.

(5) Za izčlenitveni načrt iz drugega odstavka tega člena veljajo ta posebna pravila:

1. na novo družbo je dovoljeno prenesti samo tisto premoženje dolžnika kot prenosne družbe, ki je potrebno za opravljanje podjema nove družbe;

2. novi družbi je dovoljeno dodeliti samo tiste obveznosti, katerih predmet so terjatve, ki so zavarovane z ločitveno pravico na premoženju, ki se prenese nanjo;

3. če je premoženje, ki se pri izvedbi izčlenitve prenese na novo družbo, predmet ločitvene pravice in če je predmet prisilne poravnave, ki ga vključuje načrt finančnega prestrukturiranja iz prvega odstavka tega člena, v skladu s prvim odstavkom 221.n člena tega zakona tudi prestrukturiranje zavarovanih terjatev, mora načrt finančnega prestrukturiranja določiti, da nova družba prevzame samo novo zavarovano terjatev, ki bo nastala s potrditvijo prisilne poravnave po drugem odstavku 221.t člena tega zakona.

(6) V primeru iz prvega odstavka tega člena mora revizorjevo poročilo o revidiranju poročila o finančnem položaju in poslovanju dolžnika iz 142. člena tega zakona vsebovati tudi poročilo o pregledu izčlenitvenega načrta v skladu s prvim in drugim odstavkom 627. člena ZGD-1.

(7) V primeru iz prvega odstavka tega člena se za odločanje o izčlenitvi ne uporabljajo 626., 628., 629., 630. in 632. člen ZGD-1, in velja, da je dolžnik kot prenosna družba sprejel izčlenitveni načrt, če je sprejeta prisilna poravnava, ki jo vključuje načrt finančnega prestrukturiranja iz prvega odstavka tega člena.

(8) Če je obseg zavarovanih obveznosti iz 2. in 3. točke petega odstavka tega člena večji od obsega obveznosti, ki še omogoča kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobnost nove družbe, mora načrt finančnega prestrukturiranja določiti, da se hkrati z izčlenitvijo izvede povečanje osnovnega kapitala nove družbe s stvarnimi vložki, katerih predmet so zavarovane terjatve iz 2. in 3. točke petega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: povečanje osnovnega kapitala nove družbe).

(9) V primeru iz osmega odstavka tega člena mora načrt finančnega prestrukturiranja vključevati tudi sklep o povečanju osnovnega kapitala nove družbe in poziv za vpis in vplačilo novih delnic.

(10) Za povečanje osnovnega kapitala nove družbe veljajo ta posebna pravila:

1. za sklep o povečanju osnovnega kapitala nove družbe se smiselno uporabljajo 1. točka, tretja alineja 2. točke, 3. do 6. in 8. točka prvega odstavka 191. člena tega zakona. Če je vrednost premoženja, ki se prenese na novo družbo manjša od skupne višine obveznosti iz 2. in 3. točke petega odstavka tega člena, se za določitev emisijske cene smiselno uporablja drugi odstavek 191. člena tega zakona;

2. v sklepu o povečanju osnovnega kapitala nove družbe mora biti določen najnižji znesek skupnega povečanja osnovnega kapitala, v obsegu, potrebnem za zagotovitev kratkoročne in dolgoročne plačilne sposobnosti nove družbe;

3. za odločanje o povečanju osnovnega kapitala nove družbe se ne uporablja prvi odstavek 333. člena ZGD-1 in velja, da je nova družba sprejela sklep o povečanju osnovnega kapitala, če je sprejeta prisilna poravnava;

4. za izvedbo povečanja osnovnega kapitala nove družbe se smiselno uporabljajo 193. do 198. člen tega zakona.

Pododdelek 4.8.4: *Posebna pravila o prijavi in preizkusu terjatev ter vrednosti zavarovanja*

221.p člen

(posebna pravila o prijavi in preizkusu terjatev)

(1) Za naslednje terjatve velja, da so prijavljene v postopku prisilne poravnave:

1. vse navadne terjatve, navedene v seznamu iz 3. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, in v znesku, navedenem v tem seznamu,

2. vse podrejene terjatve, navedene v seznamu iz 4. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, in v znesku, navedenem v tem seznamu,

3. vse zavarovane terjatve, navedene v seznamu iz 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona, in v znesku, navedenem v tem seznamu.

(2) Upravitelj mora v osnovni seznam preizkušenih terjatev vključiti terjatve iz prvega odstavka tega člena, tudi če jih upnik ni prijavil v roku za prijavo terjatev iz prvega odstavka 59. člena tega zakona.

(3) Če je postopek prisilne poravnave začet na predlog dolžnika, veljajo ta posebna pravila:

1. oklic o začetku postopka prisilne poravnave mora poleg podatkov iz drugega odstavka 155. člena tega zakona vsebovati tudi pouk upnikom, katere terjatve veljajo za prijavljene v postopku prisilne poravnave po prvem odstavku tega člena;

2. upravitelj mora ne glede na prvi in drugi odstavek 61. člena tega zakona predložiti osnovni seznam preizkušenih terjatev v roku 15 dni.

(4) Če je postopek prisilne poravnave začet na podlagi upniškega predloga, veljajo ta posebna pravila:

1. z izdajo sklepa o ugotovitvi, da so izpolnjeni pogoji za glasovanje o naknadnem predlogu prisilne poravnave, iz desetega odstavka 221.k člena tega zakona velja, da so v postopku prisilne poravnave pravočasno prijavljene terjatve iz prvega odstavka tega člena, navedene v seznamih, ki so vključeni v poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika iz 142. člena tega zakona, priloženo temu naknadnemu predlogu prisilne poravnave;

2. ne glede na prvi in drugi odstavek 61. člena tega zakona mora upravitelj predložiti osnovni seznam preizkušenih terjatev v roku 15 dni po objavi sklepa iz 1. točke tega odstavka.

(5) Če začne rok za prijavo navadnih poslovnih terjatev po enajstem odstavku 221.m člena tega zakona teči od objave oklica iz desetega odstavka 221.m člena tega zakona ali če začne rok za prijavo zavarovanih terjatev po sedmem odstavku 221.n člena tega zakona teči z objavo posebnega oklica zavarovanim upnikom, se za preizkus teh terjatev smiselno uporablja 71. člen tega zakona tako, da mora upravitelj v 15 dneh po poteku roka za prijavo teh terjatev izdelati dodatni osnovni seznam.

(6) Če je predmet prisilne poravnave prestrukturiranje zavarovanih terjatev iz prvega odstavka 221.n člena tega zakona, morajo seznami preizkušenih terjatev poleg podatkov, ki jih morajo vsebovati v skladu s četrtim odstavkom 61. člena, prvim odstavkom 65. člena oziroma drugim odstavkom 70. člena tega zakona, o zavarovanih terjatvah vsebovati tudi te podatke:

1. opis premoženja, ki je predmet ločitvene pravice,

2. če je skupna višina zavarovane terjatve večja od vrednosti zavarovanja, tudi navedbo, da se terjatev obravnava:

– kot zavarovani del te terjatve do višine vrednosti zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona,

– morebitni višji znesek terjatve iz prve alineje te točke pa kot nezavarovani del te terjatve,

3. če je premoženje predmet več ločitvenih pravic in ob upoštevanju vrednosti zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona to premoženje ne zadošča za prednostno poplačilo zavarovanih terjatev s poznejšim poplačilnim vrstnim redom: pri vsaki taki terjatvi tudi navedbo, da se obravnava kot nezavarovana, navadna terjatev, razen če je zavarovana tudi z ločitveno pravico na drugem premoženju, ki ob upoštevanju vrednost zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona zadošča za njeno poplačilo.

221.r člen

(preizkus ocene vrednosti zavarovanja)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je predmet prisilne poravnave prestrukturiranje zavarovanih terjatev iz prvega odstavka 221.n člena tega zakona.

(2) Upnik, ki je imetnik zavarovane terjatve, lahko izpodbija ocenjeno vrednost zavarovanja z ugovorom (v nadaljnjem besedilu: ugovor proti oceni vrednosti zavarovanja). Če je predmet prisilne poravnave tudi preoblikovanje ločitvenih pravic iz 2. točke prvega odstavka 221.n člena tega zakona, lahko z ugovorom proti oceni vrednosti zavarovanja upnik, ki je imetnik zavarovane terjatve, izpodbija tudi ocenjeno vrednost zavarovanja drugega upnika.

(3) Upnik mora ugovoru proti oceni vrednosti zavarovanja priložiti poročilo pooblaščenega ocenjevalca z novo oceno vrednosti, izdelano v skladu s petim odstavkom 141. člena tega zakona.

(4) Za ugovor proti oceni vrednosti zavarovanja se smiselno uporabljajo tretji, četrti, sedmi, osmi in deveti odstavek 63. člena tega zakona.

(5) Če je bil proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev vložen ugovor proti oceni vrednosti zavarovanja, upravitelj v dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev pri zavarovani terjatvi, ki je predmet ugovora, spremeni podatke tako, da se ta terjatev obravnava:

1. kot zavarovani del terjatve do višine, ki je enaka aritmetični sredini med:

– vrednostjo zavarovanja iz četrte alineje 5. točke prvega odstavka 142. člena tega zakona in

– vrednostjo zavarovanja iz nove ocene vrednosti, priložene ugovoru proti oceni vrednosti zavarovanja,

2. morebitni višji znesek te terjatve pa kot nezavarovani del terjatve.

(6) Upnik, ki je pravočasno vložil ugovor proti oceni vrednosti zavarovanja, lahko vloži ugovor proti dopolnjenemu seznamu:

1. če seznam ne vsebuje njegovega ugovora ali

2. če vrednost zavarovanja ni določena v skladu s petim odstavkom tega člena.

(7) Sodišče s sklepom o preizkusu terjatev, poleg odločitev iz drugega odstavka 69. člena tega zakona, odloči tudi o obravnavi zavarovanih terjatev v skladu s šestim odstavkom 221.p člena tega zakona oziroma v skladu s petim odstavkom tega člena.

Pododdelek 4.8.5: *Posebna pravila o potrditvi prisilne poravnave in učinkih pravnomočno potrjene prisilne poravnave*

221.s člen

(potrditev in učinki prisilne poravnave, ki je omejena na prestrukturiranje finančnih terjatev)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je sprejeta prisilna poravnava, katere predmet je po prvem odstavku 221.m člena tega zakona omejen na zmanjšanje oziroma odložitev dospelosti navadnih finančnih terjatev.

(2) Sodišče s sklepom o potrditvi prisilne poravnave ugotovi vsebino potrjene prisilne poravnave tako, da:

1. za navadne finančne terjatve navede podatke iz 2. točke prvega odstavka 210. člena tega zakona,

2. za navadne poslovne terjatve ugotovi, da zanje prisilna poravnava ne učinkuje.

(3) Pravila o učinkih potrjene prisilne poravnave na navadne terjatve, določena v oddelku 4.5 tega zakona, se uporabljajo samo za navadne finančne terjatve.

221.t člen

(potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je sprejeta prisilna poravnava, katere predmet je prestrukturiranje zavarovanih terjatev iz prvega odstavka 221.n člena tega zakona.

(2) Če je skupna višina zavarovane terjatve večja od zneska, ki se izračuna tako, da se vrednost zavarovanja, ugotovljena s pravnomočnim sklepom o preizkusu terjatev, poveča za 20 odstotkov (v nadaljnjem besedilu: zaščitena vrednost zavarovanja), se s pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave zavarovana terjatev razdeli na dve terjatvi:

1. na terjatev, ki je enaka višini zaščitene vrednosti zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: nova zavarovana terjatev), in

2. na terjatev, ki je enaka skupni višini razdeljene terjatve, zmanjšani za zaščiteno vrednost zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: nova navadna terjatev).

(3) Z razdelitvijo zavarovane terjatve po drugem odstavku tega člena se prednostno poplačilno upravičenje, vključeno v ločitveni pravici, utesni tako, da je z uveljavitvijo ločitvene pravice mogoče doseči samo prednostno poplačilo nove zavarovane terjatve, in da preneha glede nove navadne terjatve.

(4) Če je premoženje predmet več ločitvenih pravic in ob upoštevanju zaščitene vrednosti zavarovanja ne zadošča za prednostno poplačilo zavarovanih terjatev s poznejšim poplačilnim vrstnim redom, s pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave preneha ločitvena pravica, ustanovljena v zavarovanje teh terjatev.

(5) Sodišče s sklepom o potrditvi prisilne poravnave poleg odločitve o vsebini potrjene prisilne poravnave glede navadnih terjatev iz 2. točke prvega odstavka 210. člena tega zakona odloči tudi o vsebini potrjene prisilne poravnave glede zavarovanih terjatev tako, da ugotovi:

1. katere zavarovane terjatve se razdelijo na dve terjatvi v skladu z drugim odstavkom tega člena, in za vsako zavarovano terjatev, ki se razdeli, navede podatke o novih terjatvah, ki nastanejo z razdelitvijo,

2. katere ločitvene pravice prenehajo v skladu s četrtim odstavkom tega člena,

3. vsebino potrjene prisilne poravnave za nove zavarovane terjatve tako, da navede:

– roke za njihovo plačilo in

– obrestno mero, po kateri se obrestujejo od začetka postopka prisilne poravnave do poteka roka za njihovo plačilo, in

4. da za nove navadne terjatve in terjatve iz četrtega odstavka tega člena nastanejo učinki potrjene prisilne poravnave z vsebino, s katero nastanejo za navadne terjatve.

(6) V izreku sklepa o potrditvi prisilne poravnave sodišče svoje odločitve iz 1. in 2. točke petega odstavka tega člena oblikuje tako, da navede seznam ločitvenih pravic, za katere učinkuje prisilna poravnava, iz desetega odstavka tega člena.

(7) Če je v postopku prisilne poravnave priznana zavarovana terjatev, ki se razdeli po drugem odstavku tega člena, se za novo navadno terjatev ne uporablja peti odstavek 211. člena tega zakona in velja, da je ta terjatev ugotovljena v postopku prisilne poravnave kot navadna terjatev.

(8) Če je v postopku prisilne poravnave priznana zavarovana terjatev, ki po četrtem odstavku tega člena postane nezavarovana terjatev, se zanjo ne uporablja peti odstavek 211. člena tega zakona in velja, da je ta terjatev ugotovljena v postopku prisilne poravnave kot navadna terjatev.

(9) Seznam terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, mora poleg podatkov o navadnih terjatvah vsebovati tudi podatke iz četrtega odstavka 211. člena tega zakona za vsako novo navadno terjatev ali terjatev iz četrtega odstavka tega člena.

(10) Upravitelj mora pripraviti tudi seznam ločitvenih pravic, za katere učinkuje prisilna poravnava, in ga predložiti sodišču hkrati s svojim poročilom o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave. Seznam mora vsebovati vse ločitvene pravice, ki obstajajo na premoženju dolžnika, in za vsako od njih:

1. opis premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, in če je ločitvena pravica hipoteka, tudi identifikacijski znak, s katerim je hipoteka vpisana v zemljiški knjigi,

2. za ločitveno pravico, pri kateri je zaščitena vrednost zavarovanja enaka ali večja od zneska zavarovane terjatve tudi:

– zaščiteno vrednost zavarovanja,

– znesek zavarovane terjatve in

– opis, da se zaradi potrditve prisilne poravnave ločitvena pravica ne utesni,

3. če se terjatev, zavarovana s posamezno ločitveno pravico, v skladu z drugim odstavkom tega člena razdeli, za vsako tako ločitveno pravico tudi:

– zaščiteno vrednost zavarovanja,

– znesek nove zavarovane terjatve in

– opis obsega utesnitve ločitvene pravice iz tretjega odstavka tega člena,

4. če ločitvena pravica po četrtem odstavku tega člena preneha, tudi navedbo o njenem prenehanju.

(11) Za novo zavarovano terjatev:

1. se ne uporablja 1. točka prvega odstavka 213. člena in 2. točka 216. člena tega zakona, in

2. se smiselno uporabljajo pravila o navadnih terjatvah, določena v prvem in petem odstavku 212. člena ter 214., 215., 216. in 217. členu tega zakona.

(12) Za novo navadno terjatev in terjatev iz četrtega odstavka tega člena se uporabljajo pravila o navadnih terjatvah, določena v oddelku 4.5 tega zakona.

(13) Če je ločitvena pravica, za katero učinkuje prisilna poravnava, hipoteka, je pravnomočni sklep o potrditvi prisilne poravnave listina, ki je podlaga za vpis utesnitve te hipoteke ali za vpis njenega izbrisa v zemljiško knjigo po uradni dolžnosti.

(14) Sodišče mora v 15 dneh po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave obvestiti zemljiškoknjižno sodišče o utesnitvi oziroma prenehanju hipotek iz trinajstega odstavka tega člena. Obvestilu mora priložiti odpravek sklepa o potrditvi prisilne poravnave s potrdilom o pravnomočnosti in seznam ločitvenih pravic, za katere učinkuje prisilna poravnava, iz desetega odstavka tega člena.

(15) Štirinajsti odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za izbris zastavne pravice na nematerializiranih vrednostnih papirjih, v skladu z ZNVP, in za izbris zastavne pravice iz registra neposestnih zastavnih pravic na premičninah.

(16) Če je sprejeta prisilna poravnava, katere predmet je tudi preoblikovanje ločitvenih pravic iz 2. točke prvega odstavka 221.n člena tega zakona, veljajo ta pravila:

1. s pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave se vse ločitvene pravice, razen ločitvenih pravic, ki prenehajo po četrtem odstavku tega člena, preoblikujejo tako, da namesto ločitvenih pravic, ki obstajajo v korist posameznih imetnikov zavarovanih terjatev, nastanejo ločitvene pravice za skupno zavarovanje vseh teh zavarovanih terjatev (v nadaljnjem besedilu: skupna ločitvena pravica) v korist vseh imetnikov zavarovanih terjatev;

2. odločitev sodišča o vsebini potrjene prisilne poravnave mora poleg podatkov iz petega odstavka tega člena vsebovati tudi ugotovitev o preoblikovanju ločitvenih pravic v skupne ločitvene pravice v skladu s 1. točko tega odstavka;

3. seznam ločitvenih pravic mora vsebovati tudi:

– skupni znesek zaščitenih vrednosti zavarovanj, ki je enak vsoti zneskov iz prve alineje 2. točke in iz prve alineje 3. točke desetega odstavka tega člena, in

– skupni znesek zavarovanih terjatev, ki je enak vsoti zneskov iz druge alineje 2. točke in iz druge alineje 3. točke desetega odstavka tega člena;

4. seznam ločitvenih pravic mora pri posamezni ločitveni pravici iz 2. in 3. točke desetega odstavka tega člena vsebovati:

– namesto opisa iz tretje alineje 2. točke ali tretje alineje 3. točke desetega odstavka tega člena opis, da se ločitvena pravica preoblikuje v skupno ločitveno pravico, in

– delež njenega imetnika na skupni ločitveni pravici, izračunan v skladu s 6. točko tega odstavka (v nadaljnjem besedilu: delež imetnika na skupni ločitveni pravici);

5. med imetniki zavarovanih terjatev glede skupne ločitvene pravice nastane skupnost (v nadaljnjem besedilu: skupnost imetnikov). Za skupnost imetnikov se uporabljajo pravila XXVIII. poglavja posebnega dela OZ o skupnosti, če ni v 6. do 9. točki tega odstavka drugače določeno;

6. delež posameznega imetnika na skupni ločitveni pravici se izračuna tako, da se zaščitena vrednost zavarovanja pri ločitveni pravici, imetnik katere je bil pred njenim preoblikovanjem v skupno ločitveno pravico, deli s skupnim zneskom zaščitenih vrednosti zavarovanj iz prve alineje 3. točke tega odstavka;

7. odločitev skupnosti imetnikov za uveljavitev skupne ločitvene pravice glede posameznega premoženja, ki je njen predmet, je sprejeta, če z njo soglašajo imetniki, delež katerih na skupni ločitveni pravici dosegajo ali presegajo 75 odstotkov. Enako velja za odločitve skupnosti imetnikov o drugih pravno mogočih načinih razpolaganja s skupno ločitveno pravico in o drugih skupnih zadevah, ki presegajo redno upravljanje;

8. iz zneska, doseženega z uveljavitvijo skupne ločitvene pravice, se njeni imetniki poplačajo v skladu z njihovimi deleži na skupni ločitveni pravici;

9. če preneha zavarovana terjatev posameznega imetnika zaradi njenega poplačila ali na drug način, preneha tudi delež tega imetnika na skupni ločitveni pravici. V tem primeru se sorazmerno povečajo deleži preostalih imetnikov v skupnosti imetnikov;

10. za izbris prejšnjih ločitvenih pravic in vpis novih skupnih ločitvenih pravice se smiselno uporabljajo trinajsti, štirinajsti in petnajsti odstavek tega člena.

221.u člen

(potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je sprejeta prisilna poravnava, katere predmet je prestrukturiranje z izčlenitvijo iz 221.o člena tega zakona.

(2) Sodišče s sklepom o potrditvi prisilne poravnave, poleg odločitev iz prvega odstavka 210. člena oziroma drugega odstavka 221.s člena oziroma petega odstavka 221.t člena tega zakona:

1. ugotovi, da je vsebina potrjene prisilne poravnave tudi izvedba izčlenitve v skladu z izčlenitvenim načrtom,

2. če načrt finančnega prestrukturiranja v skladu z 2. točko tretjega odstavka 221.o člena tega zakona določa, da se po izvedbi izčlenitve nad dolžnikom opravi stečajni postopek, sodišče s sklepom, s katerim odloči o potrditvi prisilne poravnave, hkrati odloči, da se nad dolžnikom začne stečajni postopek.

(3) V izreku sklepa o potrditvi prisilne poravnave sodišče svojo odločitev iz 1. točke drugega odstavka tega člena oblikuje tako, da navede prilogo načrta finančnega prestrukturiranja iz drugega odstavka 221.o člena tega zakona.

(4) Če je prisilna poravnava pravnomočno potrjena, z dnem, v katerem postane sklep sodišča o potrditvi prisilne poravnave pravnomočen, velja, da:

1. je ustanovljena nova družba oziroma nove družbe, določene v izčlenitvenem načrtu,

2. da je na vsako novo družbo prešlo premoženje skupaj z obveznostmi, določenimi v izčlenitvenem načrtu.

(5) Za odgovornost nove družbe oziroma novih družb za obveznosti dolžnika kot prenosne družbe, nastale do vpisa izčlenitve v sodni register, se ne uporabljata 636. člen ZGD-1 in 433. člen oziroma Nove družbe odgovarjajo samo za obveznosti, določene v izčlenitvenem načrtu.

(6) Člane poslovodstva oziroma organov nadzora nove družbe imenuje upniški odbor. Predsednik upniškega odbora mora sklicati sejo upniškega odbora, ki naj odloči o teh imenovanjih, v osmih dneh po objavi poziva upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave, za dan ki ni poznejši od zadnjega dne roka za oddajo glasovnic.

(7) Za vpis izčlenitve v sodni register se ne uporablja 634. člen ZGD-1. Sodišče mora v 15 dneh po pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave obvestiti registrsko sodišče o izvedeni izčlenitvi. Obvestilu mora priložiti:

1. odpravek sklepa o potrditvi prisilne poravnave s potrdilom o pravnomočnosti,

2. prilogo načrta finančnega prestrukturiranja iz drugega odstavka 221.o člena tega zakona, s potrdilom, da je bila izčlenitev izvedena v skladu z izčlenitvenim načrtom, ki ga vsebuje ta priloga, in

3. zapisnik seje upniškega odbora iz šestega odstavka tega člena.

(8) Če je bilo hkrati z izčlenitvijo izvedeno povečanje osnovnega kapitala nove družbe iz osmega odstavka 221.o člena tega zakona, veljajo ta posebna pravila:

1. smiselno se uporablja prvi odstavek 199. člena tega zakona in sodišče s sklepom iz drugega odstavka tega člena ugotovi tudi skupno višino osnovnega kapitala nove družbe;

2. obvestilu iz sedmega odstavka tega člena mora sodišče priložiti tudi čistopis statuta nove družbe, ki ga ob upoštevanju povečanja osnovnega kapitala izdela notar;

3. za izdajo delnic nove družbe se smiselno uporabljata šesti in sedmi odstavek 199. člena tega zakona.

Pododdelek 4.8.6: *Ponovna prisilna poravnava po pravnomočni potrditvi prisilne poravnave*

221.v člen

(predlog za ponovno prisilno poravnavo)

(1) Ne glede na tretji odstavek 221.h člena tega zakona, je predlog za prisilno poravnavo dovoljen, tudi če dolžnik še ni izpolnil vseh obveznosti iz prejšnje pravnomočno potrjene

prisilne poravnave (v nadaljnjem besedilu: ponovna prisilna poravnava):

1. če sta od pravnomočnosti sklepa o potrditvi prejšnje prisilne poravnave pretekli dve leti in

2. če z začetkom ponovne prisilne poravnave soglašajo upniki, ki so skupaj imetniki terjatev, za katere učinkuje prejšnja pravnomočno potrjena prisilna poravnava in katerih vsota dosega 50 odstotkov vsote vseh priznanih in verjetno izkazanih terjatev v postopku prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave.

(2) Predlogu za začetek postopka ponovne prisilne poravnave morajo biti poleg listin, ki morajo biti priložene predlogu za začetek postopka prisilne poravnave, priložene tudi notarsko overjene izjave upnikov iz 2. točke prvega odstavka tega člena o soglasju z začetkom postopka ponovne prisilne poravnave.

(3) Ne glede na prvi odstavek 221.j člena tega zakona so začetek postopka ponovne prisilne poravnave upravičeni predlagati samo upniki, ki so skupno imetniki terjatev, za katere učinkuje prejšnja pravnomočno potrjena prisilna poravnava in katerih vsota dosega 50 odstotkov vsote vseh priznanih in verjetno izkazanih terjatev v postopku prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave.

(4) Za upniški predlog za začetek postopka prisilne poravnave se ne uporablja 2. točka tretjega odstavka 221.j člena tega zakona.

(5) Če terjatev upnika iz 2. točke prvega odstavka oziroma iz tretjega odstavka tega člena v postopku prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave ni bila priznana ali verjetno izkazana, je treba predlogu za začetek postopka ponovne prisilne poravnave priložiti tudi poročilo revizorja, s katerim revizor z mnenjem brez pridržka ugotovi skupni znesek terjatev tega upnika do dolžnika po stanju na dan začetka postopka prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave.

(6) Če je pravnomočno potrjena ponovna prisilna poravnava, nov predlog za ponovno prisilno poravnavo ni dovoljen, če je vložen, preden je dolžnik izpolnil vse obveznosti iz pravnomočno potrjene ponovne prisilne poravnave.

221.z člen

(posebna pravila za ponovno prisilno poravnavo)

(1) Za ponovno prisilno poravnavo se uporabljajo pravila tega zakona o prisilni poravnavi, če ni v pododdelku 4.8.6 tega zakona drugače določeno.

(2) Ponovna prisilna poravnava učinkuje samo za terjatve, za katere je učinkovala prejšnja pravnomočno potrjena prisilna poravnava.

(3) V postopku ponovne prisilne poravnave se izvede ponovna prijava in preizkus terjatev po stanju ob začetku postopka ponovne prisilne poravnave. Terjatve, ki so bile prijavljene v postopku prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave, veljajo za prijavljene v postopku ponovne prisilne poravnave.

(4) Če je predmet ponovne prisilne poravnave prestrukturiranje z izčlenitvijo iz 221.o člena, veljajo ta posebna pravila:

1. izčlenitveni načrt mora določati, da nova družba poleg obveznosti glede terjatev iz 2. in 3. točke petega odstavka 221.o člena tega zakona prevzame tudi vse obveznosti glede terjatev, ki so nastale po začetku postopka prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave;

2. v primeru iz osmega odstavka 221.o člena tega zakona so predmet stvarnih vložkov pri povečanju osnovnega kapitala nove družbe lahko tudi navadne terjatve iz 1. točke tega odstavka in se za določitev emisijske cene za stvarni vložek, katerega predmet je zavarovana terjatev, smiselno uporablja tretji odstavek 199.b člena tega zakona.

5. poglavje: STEČAJNI POSTOPKI

Oddelek 5.1: **Temeljna pravila o stečajnih postopkih**

222. člen

(uporaba 5. poglavja)

(1) Oddelki 5.1 do 5.10 tega zakona se uporabljajo za stečajni postopek nad pravno osebo.

(2) Oddelek 5.11 tega zakona se uporablja za postopek osebnega stečaja.

(3) Oddelek 5.12 tega zakona se uporablja za postopek stečaja zapuščine.

223. člen

(stečajni dolžnik)

(1) Stečajni dolžnik je insolventni dolžnik, nad katerim se vodi stečajni postopek.

(2) Stečajni postopek je dovoljeno voditi nad vsako pravno osebo, če ni v zakonu za posamezno pravnoorganizacijsko obliko ali vrsto pravne osebe ali za posamezno pravno osebo drugače določeno.

(3) Nad invalidskim podjetjem je stečajni postopek dovoljeno začeti samo, če da Vlada Republike Slovenije predhodno soglasje.

224. člen

(stečajna masa)

(1) Stečajna masa je premoženje stečajnega dolžnika, ki se v stečajnem postopku unovči za kritje stroškov postopka in plačilo terjatev upnikov.

(2) V stečajno maso spadajo:

1. premoženje stečajnega dolžnika ob začetku tega postopka,

2. vse premoženje, doseženo z:

– unovčenjem stečajne mase,

– upravljanjem stečajne mase in

– izpodbijanjem pravnih dejanj stečajnega dolžnika, ter

3. premoženje, doseženo z nadaljevanjem poslovanja, če stečajni dolžnik v skladu s tem zakonom nadaljuje poslovanje po začetku stečajnega postopka.

225. člen

(splošna in posebna stečajna masa)

(1) V splošno stečajno maso spada vse premoženje stečajnega dolžnika razen premoženja, ki spada v posebne stečajne mase.

(2) Posebna stečajna masa je premoženje, ki je predmet ločitvene pravice, ali denarno dobroimetje, doseženo z unovčenjem tega premoženja.

(3) V zvezi z vsakim posameznim premoženjem, ki je predmet ločitvene pravice, je treba oblikovati posebno stečajno maso, ter to premoženje voditi in upravljati ločeno od:

1. premoženja, ki spada v splošno stečajno maso, in

2. premoženja, ki spada v druge posebne stečajne mase.

226. člen

(razdelitvena masa)

(1) Razdelitvena masa je unovčeni del stečajne mase, namenjen za plačilo terjatev upnikov.

(2) Splošna razdelitvena masa je denarno dobroimetje, nastalo z unovčenjem splošne stečajne mase, zmanjšano za stroške stečajnega postopka, razen stroškov iz tretjega odstavka tega člena.

(3) Posebna razdelitvena masa je denarno dobroimetje, nastalo z unovčenjem posebne stečajne mase, zmanjšano za stroške v zvezi s tem unovčenjem.

(4) Stroški v zvezi z unovčenjem posebne stečajne mase so:

1. stroški ocene vrednosti premoženja, ki spada v posebno stečajno maso,

2. davek na promet nepremičnin ali drug davek ali obvezna dajatev, ki jo je treba plačati pri prodaji,

3. sorazmerni del nadomestila upravitelju iz 3. točke četrtega odstavka 103. člena tega zakona, ki se določi v sorazmerju z višino zneska, ki je predmet razdelitve posebne stečajne mase,

4. če je predmet posebne stečajne mase onesnažena premičnina ali nepremičnina: stroški predpisanega ravnanja

z odpadki, ki bremenijo stečajnega dolžnika po predpisih o varstvu okolja,

5. sorazmerni del:

– nadomestila upravitelju za izdelavo otvoritvenega poročila,

– drugih stroškov v zvezi z izdelavo računovodskih izkazov iz 291. člena tega zakona in

– če je splošna stečajna neznatne vrednosti: tudi stroškov arhiviranja in drugih stroškov v zvezi s končanjem stečajnega postopka,

6. stroški izvedbe prodaje premoženja, ki spada v posebno stečajno maso, in stroški, nastali z upravljanjem tega premoženja od začetka stečaja do njegove prodaje (elektrika, stavbno zemljišče, komunalni prispevki, voda, parkirnina in podobno), zmanjšani za morebitne prejete najemnine v zvezi s predmetnim premoženjem.

(5) Sorazmerni del stroškov iz 5. točke četrtega odstavka tega člena je enak deležu ocenjene vrednosti premoženja, ki je predmet posebne stečajne mase, v ocenjeni vrednosti splošne in vseh posebnih stečajnih mas.

227. člen

(načelo koncentracije)

(1) Upnik lahko svoj zahtevek za izpolnitev obveznosti, ki je nastala do začetka stečajnega postopka, v razmerju do stečajnega dolžnika uveljavlja samo v stečajnem postopku proti temu dolžniku in v skladu s pravili tega postopka, če v zakonu za posamezen primer ni drugače določeno.

(2) Upnik, ki zamudi rok za izvedbo dejanj, ki jih mora v skladu s tem zakonom opraviti v zvezi z uveljavitvijo svojega zahtevka iz prvega odstavka tega člena, izgubi pravico od stečajnega dolžnika zahtevati izpolnitev te obveznosti in pravico do plačila iz razdelitvene mase.

228. člen

(načelo omejevanja tveganj)

Pri upravljanju stečajne mase in opravljanju drugih poslov, ki jih sme po tem zakonu opravljati stečajni dolžnik, ni dovoljeno prevzemati vseh poslovnih tveganj, značilnih za poslovanje delujočega podjema, temveč samo tista, ki so nujna za uresničitev interesa upnikov za plačilo terjatev, ki jih uveljavljajo v stečajnem postopku.

229. člen

(vpisi v register v zvezi s stečajnim postopkom)

(1) V register se vpišeta:

1. začetek stečajnega postopka,

2. sklep o njegovem končanju.

(2) Hkrati z vpisom začetka stečajnega postopka se v register:

1. pri firmi dolžnika vpiše dodatek »v stečaju«,

2. pri osebah, pooblaščenih za zastopanje, vpišejo:

– prenehanje pooblastil za zastopanje dolžnikovih zastopnikov iz prvega odstavka 245. člena tega zakona,

– identifikacijski podatki o upravitelju iz tretjega odstavka 110. člena tega zakona kot novem zastopniku,

– če upravitelj opravlja pristojnosti in naloge upravitelja prek pravnoorganizacijske oblike podjetnika, zasebnika ali gospodarske družbe, tudi ta okoliščina in podatki iz 5. točke tretjega odstavka 110. člena tega zakona.

Oddelek 5.2: **Odločanje o začetku stečajnega postopka**

230. člen

(splošno pravilo)

(1) O začetku stečajnega postopka odloči sodišče na predlog upravičenega predlagatelja za začetek postopka.

(2) Po uradni dolžnosti odloči sodišče o začetku stečajnega postopka samo, če za posamezen primer tako določa zakon.

231. člen

(upravičeni predlagatelj)

Predlog za začetek stečajnega postopka je upravičen vložiti:

1. dolžnik,

2. osebno odgovorni družbenik dolžnika,

3. upnik, ki verjetno izkaže:

– svojo terjatev do dolžnika, proti kateremu predlaga začetek postopka, in

– okoliščino, da dolžnik zamuja s plačilom te terjatve več kot dva meseca,

4. Javni jamstveni, preživninski in invalidski sklad Republike Slovenije, ki verjetno izkaže:

– terjatve delavcev do dolžnika, proti kateremu predlaga začetek postopka, in

– okoliščino, da dolžnik zamuja s plačilom teh terjatev za več kot dva meseca.

232. člen

(predlog za začetek stečajnega postopka)

(1) Predlog za začetek stečajnega postopka mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o dolžniku,

2. opis dejstev in okoliščin, iz katerih izhaja, da je dolžnik postal insolventen, in dokaze o teh dejstvih,

3. zahtevek, da sodišče nad dolžnikom začne stečajni postopek.

(2) Predlogu za začetek stečajnega postopka je treba priložiti:

1. morebitne listinske dokaze o tem, da je dolžnik postal insolventen, in

2. dokaz o plačilu predujma za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka, razen če je predlagatelj po tem zakonu založitve predujma oproščen.

(3) Za predlog za začetek stečajnega postopka, ki ga vloži dolžnik (v nadaljnjem besedilu: dolžnikov predlog za začetek stečajnega postopka), se ne uporabljata 2. točka prvega odstavka in 1. točka drugega odstavka tega člena.

(4) Predlog za začetek stečajnega postopka, ki ga vloži upnik (v nadaljnjem besedilu: upnikov predlog za začetek stečajnega postopka), mora vsebovati tudi opis dejstev in okoliščin, iz katerih verjetno izhaja, da ima terjatev do dolžnika in da dolžnik zamuja s plačilom te terjatve več kot dva meseca.

(5) Upnik mora predlogu za začetek stečajnega postopka priložiti morebitne listinske dokaze o svoji terjatvi in zamudi z njenim plačilom.

(6) Predlog za začetek stečajnega postopka se lahko umakne do izdaje sklepa o začetku stečajnega postopka.

233. člen

(predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka in dopolnitev nepopolnega predloga)

(1) Predlagatelj mora ob vložitvi predloga za začetek stečajnega postopka založiti predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka v znesku, ki je enak:

1. znesku pavšalnega nadomestila za objave iz petega odstavka 122. člena tega zakona,

2. znesku najnižjega nadomestila upravitelja iz 1. točke četrtega odstavka 103. člena tega zakona in

3. pavšalnemu znesku za kritje drugih stroškov stečajnega postopka, ki se konča brez razdelitve upnikom, določenem s predpisom iz 3. točke prvega odstavka 114. člena tega zakona.

(2) Če začetek stečajnega postopka predlaga upnik in vrednost unovčene stečajne mase presega znesek stroškov iz prvega odstavka tega člena, ima upnik pravico do vrnitve založenega zneska predujma po pravilih o plačilu stroškov stečajnega postopka.

(3) Če predlagatelj ob vložitvi predloga za začetek stečajnega postopka ne založi predujma iz prvega odstavka tega člena ali če ni v skladu s prvim odstavkom 232. člena tega zakona, mu sodišče s sklepom (v nadaljnjem besedilu: sklep o

dopolnitvi) naloži, da v 15 dneh po prejemu sklepa o dopolnitvi založi predujem ali ustrezno odpravi pomanjkljivosti predloga.

(4) Sklep o dopolnitvi mora sodišče izdati v osmih dneh po vložitvi predloga za začetek stečajnega postopka.

(5) Če predlagatelj v roku iz tretjega odstavka tega člena ne dopolni predloga, mora sodišče v osmih dneh po poteku tega roka zavreči predlog za začetek stečajnega postopka.

(6) Založitve predujma iz prvega odstavka tega člena je oproščen:

1. dolžnik in

2. delavec, ki vloži predlog za začetek stečajnega postopka iz razloga po četrtem odstavku 14. člena tega zakona.

(7) V primeru iz šestega odstavka tega člena sodišče, ki vodi stečajni postopek, s sklepom o začetku stečajnega postopka odloči, da se iz proračuna sodišča opravijo naslednja plačila:

1. znesek v višini pavšalnega nadomestila za objave nakaže agenciji v skladu s petim odstavkom 122. člena tega zakona in

2. znesek v višini vsote zneskov iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena nakaže v dobro denarnega računa stečajnega dolžnika.

(8) Če vrednost unovčene stečajne mase presega znesek plačil iz sedmega odstavka tega člena, sodišče, ki vodi stečajni postopek odloči, da se ta plačila vrnejo v dobro proračuna sodišča po pravilih o plačilu stroškov stečajnega postopka in v skladu zakonom, ki ureja javne finance.

234. člen

(postopek z dolžnikovim predlogom za začetek stečajnega postopka)

(1) Če začetek stečajnega postopka predlaga dolžnik, velja, če se ne dokaže drugače, da je dolžnik insolventen.

(2) Prvi odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za predlog za začetek stečajnega postopka, ki ga vloži osebno odgovorni družbenik dolžnika.

(3) Domnevo insolventnosti iz prvega odstavka tega člena lahko izpodbija samo družbenik dolžnika ali dolžnik, če je predlog za začetek stečajnega postopka vložil njegov osebno odgovorni družbenik.

(4) Družbenik dolžnika ali dolžnik, če je predlog za začetek stečajnega postopka vložil njegov osebno odgovorni družbenik, lahko izpodbija domnevo insolventnosti iz prvega odstavka tega člena s pritožbo proti sklepu o začetku stečajnega postopka, ki ji mora priložiti dokaze o tem, da dolžnik ni insolventen.

235. člen

(postopek z upnikovim predlogom za začetek stečajnega postopka)

(1) Sodišče mora dolžniku v treh delovnih dneh po prejemu vročiti upnikov predlog za začetek stečajnega postopka in ga opozoriti na pravne posledice iz tretjega odstavka tega člena.

(2) Dolžnik lahko v 15 dneh po prejemu upnikovega predloga za začetek stečajnega postopka ugovarja, da ni insolventen ali da upnikova terjatev ne obstaja.

(3) Če dolžnik izjavi, da z upnikovim predlogom za začetek postopka soglaša, ali če v 15 dneh po prejemu ne vloži niti ugovora iz drugega odstavka tega člena niti zahteve iz prvega odstavka 236. člena tega zakona, velja, če se ne dokaže drugače, da je dolžnik insolventen.

(4) Za izpodbijanje domneve o insolventnosti iz tretjega odstavka tega člena se smiselno uporabljata tretji in četrti odstavek 234. člena tega zakona.

236. člen

(zahteva za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

(1) Dolžnik lahko v roku iz drugega odstavka 235. člena tega zakona zahteva, da sodišče odloži odločanje o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka, ker bo z izvedbo finančnega prestrukturiranja odpravil svojo insolventnost (v nadaljnjem besedilu: zahteva za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka).

(2) Dolžnik mora zahtevi za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka priložiti:

1. izjavo poslovodstva, da

– dolžnik ne zamuja niti s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače niti s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem, razen če je bilo plačilo teh davkov in prispevkov odloženo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, in

– bo dolžnik v dvomesečnem obdobju odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka sposoben pravočasno plačevati plače delavcem do višine minimalne plače ter davke in prispevke, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem, razen če je plačilo teh davkov in prispevkov odloženo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek;

2. poročilo pooblaščenega revizorja o pregledu izjave iz 1. točke tega odstavka, v katerem je revizor dal mnenje brez pridržkov;

3. poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja, ki vsebuje pritrdilno mnenje poslovodstva iz 4. točke tretjega odstavka 35. člena tega zakona, in

4. v primeru iz prvega odstavka 36. člena tega zakona dokaz o objavi sklica skupščine v skladu s tretjim odstavkom 36. člena tega zakona.

(3) Če zahtevi za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka niso priložene listine iz drugega odstavka tega člena, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu zahteve dolžniku s sklepom naložiti, da v treh delovnih dneh po prejemu sklepa o dopolnitvi zahteve predloži te listine.

(4) Roka iz tretjega odstavka tega člena ni dovoljeno podaljšati.

(5) Če dolžnik v roku iz tretjega odstavka tega člena ne ravna po sklepu o dopolnitvi zahteve, velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da je dolžnik insolventen.

237. člen

(odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

(1) Sodišče s sklepom odloži odločanje o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka (v nadaljnjem besedilu: sklep o odložitvi odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka) za dva meseca, če:

1. je bila zahteva za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka vložena v roku iz prvega odstavka 236. člena tega zakona in

2. so ji priložene listine iz drugega odstavka 236. člena tega zakona, iz katerih izhaja:

– da dolžnik ne zamuja s plačili obveznosti iz 1. točke prvega odstavka 236. člena tega zakona in jih bo sposoben pravočasno plačevati tudi v dvomesečnem obdobju odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka,

– da je dal o tem pooblaščeni revizor v poročilu iz 2. točke prvega odstavka 236. člena tega zakona mnenje brez pridržkov,

– da je poslovodstvo dolžnika sprejelo poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja, ki vsebuje pritrdilno mnenje poslovodstva iz 3. točke drugega odstavka in 4. točke tretjega odstavka 35. člena tega zakona, in

– v primeru iz prvega odstavka 36. člena tega zakona: da je poslovodstvo dolžnika objavilo sklic skupščine v skladu s tretjim odstavkom 36. člena tega zakona.

(2) Dvomesečno obdobje odložitve iz prvega odstavka tega člena začne teči naslednji dan po poteku roka za vložitev zahteve za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za

začetek stečajnega postopka iz prvega odstavka 236. člena tega zakona.

(3) V izreku sklepa o odložitvi odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka mora biti naveden zadnji dan dvomesečnega obdobja odložitve iz prvega odstavka tega člena.

(4) Sodišče mora sklep o odložitvi odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka izdati v treh delovnih dneh.

(5) Rok iz četrtega odstavka tega člena teče:

1. če je sodišče izdalo sklep o dopolnitvi zahteve iz tretjega odstavka 236. člena tega zakona: od prejema dopolnitve zahteve,

2. v drugih primerih: od prejema zahteve za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka.

(6) Odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka ni ovira za izdajo začasne odredbe po 240. členu tega zakona.

237.a člen

(poslovanje dolžnika v obdobju odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če sodišče odloži odločanje o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka po prvem odstavku 237. člena tega zakona.

(2) Sodišče s sklepom o odložitvi odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka imenuje upravitelja.

(3) Upravitelj mora nadzorovati poslovanje dolžnika v obsegu, potrebnem za preverjanje razlogov za preklic odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka iz petega odstavka tega člena.

(4) Dolžnik mora upravitelju dati vse informacije, potrebne za nadzor po tretjem odstavku tega člena, in mu omogočiti pregled njegovih poslovnih knjig in dokumentacije.

(5) Sodišče na predlogu upravitelja ali upnika, ki je predlagal začetek stečajnega postopka, prekliče odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka (v nadaljnjem besedilu: preklic odložitve) in začne stečajni postopek, če dolžnik:

1. krši prepovedi iz prvega ali tretjega odstavka 34. člena tega zakona,

2. zamudi s plačilom plač delavcem do višine minimalne plače ali s plačilom davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati ali plačati hkrati s plačilom plač delavcem, razen če je bilo plačilo teh davkov in prispevkov odloženo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, ali

3. upravitelju ne omogoči izvajanja nadzora v skladu s četrtim odstavkom tega člena.

(6) Upravitelj mora naslednji delovni dan po dnevu, ko ugotovi, da obstaja razlog iz petega odstavka tega člena, vložiti predlog za preklic odložitve.

(7) Sodišče mora predlog za preklic odložitve vročiti dolžniku naslednji delovni dan po njegovem prejemu.

(8) Dolžnik lahko v treh delovnih dneh po prejemu predloga za preklic odložitve ugovarja, da razlog iz petega odstavka tega člena ne obstaja. Ugovoru mora predlagati dokaze o tem in mu priložiti listinske dokaze, na katere se sklicuje.

(9) Če dolžnik v roku iz osmega odstavka tega člena ne vloži ugovora ali v ugovoru ne predlaga dokazov o tem, da razlog za preklic ne obstaja, ali mu ne priloži listinskih dokazov, na katere se sklicuje, velja in nasprotni dokaz ni dovoljen, da ta razlog obstaja, in mora sodišče naslednji delovni dan po poteku tega roka preklicati odložitev in začeti stečajni postopek.

(10) Če dolžnik v roku iz osmega odstavka tega člena vloži ugovor, v katerem predlaga dokaze o tem, da razlog za preklic ne obstaja, in mu priloži listinske dokaze, na katere se sklicuje, mora sodišče naslednji delovni dan razpisati narok za obravnavo ugovora za dan, ki ne sme biti poznejši od osmih dni po prejemu ugovora.

(11) Za narok iz desetega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tretji do peti odstavek 239. člena tega zakona.

(12) Sodišče mora izdati sklep, s katerim odloči o ugovoru, v treh delovnih dneh po koncu naroka iz desetega odstavka tega člena.

(13) Če sodišče nad dolžnikom začne postopek prisilne poravnave ali stečajni postopek, upravitelj, ki je bil imenovan po drugem odstavku tega člena, nadaljuje z delom kot upravitelj v postopku prisilne poravnave ali stečajnem postopku.

(14) Za nagrado upravitelja za nadzor po drugem odstavku tega člena se smiselno uporabljajo pravila o nadomestilu iz 4. točke drugega odstavka 103. člena tega zakona.

(15) Če sodišče v primeru iz četrtega odstavka 238. člena tega zakona zavrne upnikov predlog za začetek stečajnega postopka:

1. sodišče razreši upravitelja, ki je bil imenovan po drugem odstavku tega člena,

2. se nagrada upravitelja in stroški, do povrnitve katerih je upravičen, plačajo v breme predujma, ki ga je založil upnik v zvezi s predlogom za začetek stečajnega postopka, in

3. sodišče s sklepom o zavrnitvi upnikovega predloga naloži dolžniku, da upniku plača znesek v višini predujma, ki je bil porabljen po 1. točki tega odstavka.

238. člen

(opravičitev zahteve za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

(1) Dolžnik mora do poteka dvomesečnega obdobja odložitve iz prvega odstavka 237. člena tega zakona opravičiti odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka tako, da:

1. bodisi vloži predlog za prisilno poravnavo

2. bodisi predloži dokaze, da je:

– uspešno izvedel povečanje osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki in

– ni več insolventen.

(2) Če dolžnik do poteka dvomesečnega obdobja odložitve iz prvega odstavka 237. člena tega zakona ne ravna po prvem odstavku tega člena, velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da je dolžnik insolventen.

(3) Če dolžnik do poteka dvomesečnega obdobja odložitve iz prvega odstavka 237. člena tega zakona vloži predlog za prisilno poravnavo, sodišče ravna po 152. členu tega zakona.

(4) Če dolžnik do poteka dvomesečnega obdobja odložitve iz prvega odstavka 237. člena tega zakona predloži dokaze iz 2. točke prvega odstavka tega člena, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu teh dokazov razpisati narok za začetek stečajnega postopka na dan, ki ne sme biti poznejši od 15 dni po prejemu teh dokazov.

239. člen

(odločanje o začetku stečajnega postopka)

(1) Sodišče izda sklep o začetku stečajnega postopka zunaj naroka in ne da bi izvajalo dokaze o tem, ali je dolžnik insolventen in ali je bil upnik procesno legitimiran vložiti predlog:

1. če začetek stečajnega postopka predlaga dolžnik in

2. v primeru iz enajstega odstavka 40. člena, petega odstavka 152. člena, tretjega odstavka 235. člena, petega odstavka 236. člena ali drugega odstavka 238. člena tega zakona.

(2) Če dolžnik v 15 dneh po prejemu upnikovega predloga za začetek stečajnega postopka vloži ugovor iz drugega odstavka 235. člena tega zakona, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu ugovora razpisati narok za začetek stečajnega postopka na dan, ki ne sme biti poznejši od enega meseca po prejemu ugovora.

(3) Če se upnik ne udeleži naroka za začetek stečajnega postopka, velja, da je umaknil predlog za začetek stečajnega postopka.

(4) Če se dolžnik ne udeleži naroka za začetek stečajnega postopka, sodišče opravi narok v njegovi odsotnosti.

(5) Na naroku za začetek stečajnega postopka sodišče izvede dokaze o upnikovi procesni legitimaciji za vložitev pre-

dloga in o tem, ali je dolžnik insolventen, in odloči o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka na podlagi izida dokaznega postopka.

(6) Dolžnik, člani njegovih organov vodenja in nadzora, njegovi družbeniki in osebe, ki so zaposlene pri dolžniku, morajo sodišču dati vse podatke in pojasnila ter mu izročiti listine, ki se nanašajo na dolžnika in so pomembne za presojo okoliščin iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Za dolžnost iz šestega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo pravila zakona, ki ureja pravdni postopek, o dolžnostih priče in pravnih posledicah kršitve te dolžnosti.

240. člen

(začasna odredba proti stečajnemu dolžniku)

(1) Sodišče, ki vodi predhodni stečajni postopek, lahko po uvedbi stečajnega postopka na predlog upnika, ki verjetno izkaže svojo terjatev do dolžnika, izda začasno odredbo za zavarovanje denarnih terjatev vseh upnikov do dolžnika.

(2) Za začasno odredbo iz prvega odstavka tega člena se uporabljata 270. in 271. člen ZIZ, če ni v tem členu drugače določeno.

(3) Sodišče sme za zavarovanje denarnih terjatev iz prvega odstavka tega člena izdati vsako začasno odredbo, s katero je mogoče doseči namen zavarovanja, zlasti pa:

1. omejiti upravičenja dolžnika ali njegovega poslovodstva ali prokuristov za sklepanje pogodb ali opravljanje drugih pravnih poslov,

2. odrediti izvajalcu plačilnega prometa, ki vodi dolžnikov denarni račun, da sme dolžnikove naloge za plačilo v breme tega računa izvršiti samo na podlagi soglasja sodišča,

3. prepovedati dolžniku, da odtuji ali obremeni svoje nepremičnine ali stvarne pravice, ki so v njegovo korist vknjižene na nepremičnini, in odrediti zaznambo te prepovedi v zemljiški knjigi,

4. določiti, da je soglasje sodišča predpostavka za veljavnost pravnih poslov dolžnika, ki so pravni temelj za razpolaganje s premoženjem dolžnika.

(4) Začasna odredba iz 1. in 4. točke tretjega odstavka tega člena se vpiše v register.

241. člen

(rok za odločitev o začetku stečajnega postopka)

(1) Sodišče mora izdati sklep, s katerim odloči o začetku stečajnega postopka, v treh delovnih dneh.

(2) Rok iz prvega odstavka tega člena teče:

1. če začetek stečajnega postopka predlaga dolžnik ali osebno odgovorni družbenik: od vložitve predloga za začetek stečajnega postopka,

2. v primeru iz tretjega odstavka 235. člena tega zakona: od poteka roka za ugovor iz drugega odstavka 235. člena tega zakona,

3. v primeru iz petega odstavka 236. člena tega zakona: od poteka roka za dopolnitev zahteve iz tretjega odstavka 236. člena tega zakona,

4. v primeru iz drugega odstavka 238. člena tega zakona: od poteka dvomesečnega obdobja odložitve iz prvega odstavka 237. člena tega zakona,

5. v primeru iz četrtega odstavka 238. člena ali drugega odstavka 239. člena tega zakona: od konca naroka.

242. člen

(sklep o začetku stečajnega postopka)

(1) Izrek sklepa, s katerim sodišče odloči, da se začne stečajni postopek (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku stečajnega postopka), mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o stečajnem dolžniku in

2. odločitev sodišča o začetku postopka.

(2) Če je sodišče izdalo sklep o začetku stečajnega postopka na upnikov predlog, lahko pritožbo proti temu sklepu vloži tudi družbenik stečajnega dolžnika.

(3) Sodišče mora sklep o začetku stečajnega postopka objaviti v istem dnevu, v katerem ga je izdalo.

243. člen

(oklic o začetku stečajnega postopka)

(1) Sodišče o začetku stečajnega postopka obvesti upnike z oklicem (v nadaljnjem besedilu: oklic o začetku stečajnega postopka).

(2) Oklic o začetku stečajnega postopka mora vsebovati:

1. podatke o sodišču, ki vodi postopek, in opravilni številki zadeve, pod katero se postopek vodi,

2. podatke iz prvega odstavka 242. člena tega zakona,

3. identifikacijske podatke o upravitelju,

4. poziv upnikom, naj v treh mesecih po objavi oklica prijavijo svoje terjatve ter ločitvene in izločitvene pravice v stečajnem postopku z vlogo v dveh izvodih, in pouk o pravnih posledicah zamude roka za prijavo,

5. dan objave oklica.

(3) Sodišče mora oklic o začetku stečajnega postopka objaviti hkrati z objavo sklepa o začetku stečajnega postopka.

Oddelek 5.3: **Pravne posledice začetka stečajnega postopka**

Pododdelek 5.3.1: *Splošna pravila o pravnih posledicah začetka stečajnega postopka*

244. člen

(nastanek pravnih posledic začetka stečajnega postopka)

(1) Pravne posledice začetka stečajnega postopka nastanejo z začetkom dneva, ko je bil objavljen oklic o začetku stečajnega postopka.

(2) Če je sklep o začetku stečajnega postopka na podlagi pritožbe razveljavljen, v ponovnem postopku pa je sodišče znova izdalo sklep o začetku stečajnega postopka, velja, da so nastale pravne posledice začetka stečajnega postopka z dnem, ko je bil objavljen oklic o začetku stečajnega postopka na podlagi prvega sklepa o začetku stečajnega postopka.

245. člen

(prenos pooblastil na upravitelja)

(1) Z začetkom stečajnega postopka prenehajo pooblastila dolžnikovih zastopnikov, prokuristov in drugih pooblaščencev za zastopanje dolžnika in pooblastila poslovodstva dolžnika za vodenje njegovih poslov.

(2) Z začetkom stečajnega postopka upravitelj pridobi pooblastila za zastopanje stečajnega dolžnika in vodenje njegovih poslov iz drugega odstavka 97. člena tega zakona.

(3) Upravitelj mora najpozneje naslednji delovni dan po začetku stečajnega postopka izvajalce plačilnega prometa, ki vodijo dolžnikove transakcijske račune, obvestiti o začetku stečajnega postopka.

246. člen

(prenehanje veljavnosti dolžnikovih nalogov in druga plačila v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

(1) Z začetkom stečajnega postopka nehajo veljati nalogi za izvedbo pravnega posla ali drugega pravnega dejanja za račun dolžnika, ki jih je dolžnik izdal pred začetkom stečajnega postopka, če ni v drugem ali tretjem odstavku tega člena ali drugem zakonu za posamezno vrsto naloga drugače določeno.

(2) Začetek stečajnega postopka ne vpliva na veljavnost dolžnikovega naloga, ki ga je prejemnik naloga izvršil v osmih dneh po objavi oklica o začetku stečajnega postopka, če ob izvršitvi naloga ni vedel za začetek stečajnega postopka, če ni v zakonu za posamezno vrsto naloga drugače določeno.

(3) Začetek stečajnega postopka ne vpliva na veljavnost dolžnikovega naloga za plačilo v breme njegovega transakcijskega računa, če je izvajalec plačilnega prometa, ki vodi ta

transakcijski račun, obvestilo upravitelja o začetku stečajnega postopka prejel, ko naloga po pravilih, določenih z zakonom, ki ureja plačilne storitve ni več mogoče preklicati.

(4) Po začetku stečajnega postopka ponudnik plačilnih storitev ne sme izvršiti nobenega plačila v breme denarnega dobroimetja insolventnega dolžnika na podlagi sklepa o izvršbi ali sklepa o prisilni izterjavi, razen plačila do višine denarnega dobroimetja po stanju ob začetku stečajnega postopka v skladu s 3. točko četrtega odstavka 132. člena tega zakona, tudi če do takrat, ko so izpolnjeni pogoji za izvršitev tega plačila, določeni v ZIZ ali zakonu, ki ureja davčni postopek, še ni prejel sklepa izvršilnega sodišča ali davčnega organa o ustavitvi postopka izvršbe po šestem odstavku 132. člena tega zakona.

(5) Prepoved iz četrtega odstavka tega člena ne velja za plačila, katerih izvršitve takrat, ko je izvajalec plačilnega prometa prejel obvestilo upravitelja o začetku stečajnega postopka, po pravilih, določenih z zakonom, ki ureja plačilne storitve ni več mogoče preklicati.

247. člen

(prenehanje veljavnosti dolžnikovih ponudb)

Z začetkom stečajnega postopka nehajo veljati ponudbe, ki jih je dal stečajni dolžnik pred začetkom stečajnega postopka, razen če je naslovnik sprejel ponudbo do začetka stečajnega postopka.

248. člen

(odpoved najemnih in zakupnih pogodb)

(1) Z začetkom stečajnega postopka pridobi stečajni dolžnik pravico odpovedati najemne in zakupne pogodbe (v nadaljnjem besedilu: odpovedna pravica), ki jih je sklenil pred začetkom stečajnega postopka, z enomesečnim odpovednim rokom, ne glede na splošna pravila, določena z zakonom ali pogodbo, o pravici odpovedati najemno ali zakupno pogodbo, ki bi se uporabljala, če nad stečajnim dolžnikom kot najemnikom ali najemodajalcem ne bi bil začet stečajni postopek.

(2) Če stečajni dolžnik uresniči odpovedno pravico, začne odpovedni rok teči zadnji dan meseca, v katerem je druga pogodbena stranka prejela izjavo stečajnega dolžnika o odpovedi, in poteče zadnji dan naslednjega meseca.

(3) Uresničitev odpovedne pravice po prvem in drugem odstavku tega člena ne posega v pravico druge pogodbene stranke od stečajnega dolžnika zahtevati povrnitev škode, ki jo je imela zato, ker je bila odpovedna pravica uresničena v nasprotju s splošnimi pravili iz prvega odstavka tega člena.

(4) Druga pogodbena stranka mora svojo terjatev za povrnitev škode iz tretjega odstavka tega člena prijaviti v stečajnem postopku in se plača iz razdelitvene mase po pravilih tega zakona o plačilu terjatev upnikov.

249. člen

(zadržanje zastaranja terjatev stečajnega dolžnika)

Zastaranje terjatev stečajnega dolžnika do njegovih dolžnikov ne teče v obdobju enega leta od začetka stečajnega postopka.

250. člen

(zasledovalna pravica)

(1) Prodajalec, ki mu kupnina ni bila v celoti plačana, ima pravico zahtevati, da se mu vrne blago, ki je bilo poslano stečajnemu dolžniku iz drugega kraja in do začetka stečajnega postopka še ni prispelo v namembni kraj ali ga do začetka stečajnega postopka stečajni dolžnik še ni prevzel (v nadaljnjem besedilu: zasledovalna pravica).

(2) Zasledovalno pravico ima tudi komisionar pri nakupni komisiji.

(3) Če je stečajni dolžnik blago, ki je prispelo v namembni kraj pred začetkom stečajnega postopka, prevzel samo v hrambo, prodajalec nima zasledovalne pravice, temveč lahko v stečajnem postopku uveljavlja izločitveno pravico.

251. člen

(vročanje pisanj upravitelju v sodnih in drugih postopkih)

Po začetku stečajnega postopka je treba vsa pisanja v sodnih in drugih postopkih, ki jih je treba vročiti stečajnemu dolžniku kot stranki ali drugem udeležencu postopka, vročiti upravitelju:

1. v primeru iz 5. točke tretjega odstavka 110. člena tega zakona: na poslovni naslov pravnoorganizacijske oblike, prek katere opravlja pristojnosti in naloge upravitelja, vpisan v register po tretji alineji 2. točke drugega odstavka 229. člena tega zakona.

2. v drugih primerih: na njegov naslov, vpisan po drugi alineji 2. točke drugega odstavka 229. člena tega zakona.

Pododdelek 5.3.2: *Pravne posledice začetka stečajnega postopka za terjatve upnikov*

252. člen

(terjatve upnikov, za katere učinkuje začetek stečajnega postopka)

Pravne posledice začetka stečajnega postopka, določene v pododdelku 5.3.2 tega zakona, nastanejo za vse terjatve upnikov do stečajnega dolžnika, ki so nastale do začetka stečajnega postopka, če ni v zakonu za posamezen primer drugače določeno.

253. člen

(pretvorba nedenarnih terjatev v denarne)

(1) Nedenarna terjatev upnika do stečajnega dolžnika se z začetkom stečajnega postopka pretvori v denarno terjatev po tržni vrednosti ob začetku stečajnega postopka.

(2) Tržna vrednost terjatve, pretvorjene po prvem odstavku tega člena, se določi po cenah na trgu za premoženje, ki je predmet nedenarne dajatve, ali za storitve.

254. člen

(pretvorba občasnih dajatvenih terjatev)

Denarne in nedenarne terjatve upnikov do stečajnega dolžnika, katerih predmet so občasne dajatve, se z začetkom stečajnega postopka pretvorijo v enkratne denarne terjatve.

255. člen

(pretvorba terjatev, izraženih v tuji valuti)

Denarne terjatve upnikov do stečajnega dolžnika, ki so izražene v tuji valuti, se z začetkom stečajnega postopka pretvorijo v terjatve, izražene v eurih, po tečaju, ki ga objavlja ali določa in objavlja Banka Slovenije in ki velja na dan začetka stečajnega postopka.

256. člen

(obrestovanje terjatev)

(1) Obrestna mera pogodbenih ali zamudnih obresti, po kateri so se obrestovale terjatve upnikov do stečajnega dolžnika, se z začetkom stečajnega postopka spremeni tako, da od terjatev upnikov, ki so se obrestovale do začetka stečajnega postopka, od začetka stečajnega postopka dalje tečejo obresti po predpisani obrestni meri.

(2) Če se terjatev upnika do stečajnega dolžnika pred njeno zapadlostjo ne obrestuje in terjatev ob začetku stečajnega postopka še ni zapadla, začnejo obresti po predpisani obrestni meri od te terjatve teči od njene zapadlosti.

257. člen

(pravica stečajnega dolžnika do predčasnega plačila)

(1) Če se v skladu s pravili tega zakona o plačilu upnikov iz splošne ali posebne razdelitvene mase pogoji za plačilo terjatve posameznega upnika izpolnijo pred zapadlostjo te terjatve, ima stečajni dolžnik ne glede na splošna pravila, do-

ločena z zakonom ali pogodbo, o pravici predčasnega plačila, ki bi se uporabljala, če nad stečajnim dolžnikom ne bi bil začet stečajni postopek, pravico predčasno plačati to terjatev in pri tej izpolnitvi odšteti obresti za obdobje od plačila do zapadlosti.

(2) Če od terjatve iz prvega odstavka tega člena do njene zapadlosti ne tečejo obresti, se glavnica terjatve zmanjša za obresti po vodilni obresti meri za obdobje od plačila do zapadlosti.

258. člen

(pretrganje zastaranja terjatev)

Zastaranje upnikove terjatve do stečajnega dolžnika se pretrga s prijavo te terjatve v stečajnem postopku.

259. člen

(terjatve, povezane z odložnim pogojem)

Če je upnikova terjatev povezana z odložnim pogojem in se ta pogoj do izdelave načrta končne razdelitve ne uresniči, terjatev preneha.

260. člen

(terjatve, povezane z razveznim pogojem)

Če je upnikova terjatev povezana z razveznim pogojem in se ta pogoj do izdelave načrta končne razdelitve ne uresniči, velja, da pogoj ne obstaja in da je terjatev postala nepogojna.

261. člen

(pobot terjatev ob začetku stečajnega postopka)

(1) Če ob začetku stečajnega postopka hkrati obstajata terjatev posameznega upnika do stečajnega dolžnika in nasprotna terjatev stečajnega dolžnika do tega upnika, terjatvi z začetkom stečajnega postopka veljata za pobotani, če ni v 263. členu tega zakona drugače določeno.

(2) Prvi odstavek tega člena se uporablja tudi za nedenarne terjatve in terjatve, ki ob začetku stečajnega postopka še niso zapadle.

(3) Za terjatve upnikov in nasprotne terjatve stečajnega dolžnika, ki so predmet pobota po drugem odstavku tega člena, se smiselno uporabljajo 253. do 255. člen tega zakona.

(4) Upnik svoje terjatve do stečajnega dolžnika, ki preneha zaradi pobota po prvem odstavku tega člena, ne prijavi v stečajnem postopku, mora pa v treh mesecih po objavi oklica o začetku stečajnega postopka o pobotu obvestiti upravitelja.

(5) Če upnik upravitelja o pobotu ne obvesti v skladu s četrtim odstavkom tega člena, je stečajnemu dolžniku odgovoren za stroške in drugo škodo, ki jo je imel zaradi upnikove opustitve.

262. člen

(pobot pogojnih terjatev)

(1) Če je terjatev upnika do stečajnega dolžnika povezana s pogojem, se pobot iz prvega odstavka 261. člena tega zakona izvede:

1. če upnik zahteva, da se izvede pobot, in
2. če da sodišče soglasje k izvedbi pobota.

(2) Sodišče lahko svoje soglasje iz 2. točke prvega odstavka tega člena veže na pogoj, da upnik zagotovi ustrezno zavarovanje za izpolnitev svoje obveznosti do stečajnega dolžnika, ki zaradi pobota preneha, če se do končne razdelitve ne uresniči odložni pogoj ali se uresniči razvezni pogoj, s katerim je povezana njegova terjatev do stečajnega dolžnika, ki je predmet pobota.

263. člen

(prepoved pobota s terjatvami, pridobljenimi po začetku stečajnega postopka)

Terjatve do stečajnega dolžnika, ki je nastala pred začetkom stečajnega postopka in ki jo je novi upnik po začetku stečajnega postopka pridobil na podlagi cesije prejšnjega upnika, ni dovoljeno pobotati z nasprotno terjatvijo stečajnega dolžnika do novega upnika, ki je nastala do začetka stečajnega postopka.

264. člen

(prepoved pobota terjatev stečajnega dolžnika, nastalih po začetku stečajnega postopka)

Terjatve upnika do stečajnega dolžnika, ki je nastala do začetka stečajnega postopka, ni dovoljeno pobotati z nasprotno terjatvijo stečajnega dolžnika do tega upnika, ki je nastala po začetku stečajnega postopka.

264.a člen

(posebna pravila za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb)

(1) Začetek stečajnega postopka ne učinkuje za dogovor o izravnavi in za kvalificirano finančno pogodbo, za katero se uporabljajo pravila, določena v dogovoru o izravnavi.

(2) Za medsebojne terjatve upnika in stečajnega dolžnika na podlagi kvalificirane finančne pogodbe, za katero se uporabljajo pravila, določena v dogovoru o izravnavi, ne nastanejo pravne posledice, določene v 253. do 256. členu in v 264. členu tega zakona.

(3) Za kvalificirano finančno pogodbo, za katero se uporabljajo pravila, določena v dogovoru o izravnavi, se ne uporabljajo pravila iz pododdelka 5.3.3. tega zakona.

(4) Če po izravnavi medsebojnih pravic in obveznosti v skladu s pravili, določenimi v dogovoru o izravnavi, nastane neto denarna terjatev druge pogodbene stranke do stečajnega dolžnika, mora druga pogodbena stranka to terjatev prijaviti v stečajnem postopku in se plača iz razdelitvene mase po pravilih tega zakona o plačilu terjatev upnikov.

Pododdelek 5.3.3: *Posebna pravila za vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe*

265. člen

(izjeme za terjatve na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

(1) Za medsebojne terjatve upnikov in stečajnega dolžnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe z začetkom stečajnega postopka ne nastanejo pravne posledice iz pododdelka 5.3.2 tega zakona.

(2) Stečajni dolžnik mora svojo obveznost do upnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe izpolniti v skladu s to pogodbo in po pravilih tega zakona o plačilu stroškov stečajnega postopka, razen če uresniči odstopno pravico v skladu z 267. členom tega zakona.

(3) Upnik svoje terjatve do stečajnega dolžnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe ne prijavi v stečajnem postopku in ima pravico do plačila te terjatve po pravilih tega zakona o plačilu stroškov stečajnega postopka.

(4) Upnik mora v treh mesecih po objavi oklica o začetku stečajnega postopka obvestiti upravitelja o svoji terjatvi do stečajnega dolžnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, sicer je stečajnemu dolžniku odgovoren za stroške in škodo, ki jo je imel zaradi upnikove opustitve.

266. člen

(posebna pravila za vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

(1) Če mora druga pogodbena stranka prva izpolniti vzajemno neizpolnjeno dvostransko pogodbo, pridobi z začetkom stečajnega postopka pravico odkloniti to izpolnitev, dokler stečajni dolžnik ne opravi svoje izpolnitve ali ji ne da ustreznega zavarovanja.

(2) Če rok za izpolnitev obveznosti stečajnega dolžnika na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, ki je določen kot bistvena sestavina te pogodbe, poteče po začetku stečajnega postopka in stečajni dolžnik v tem roku svoje obve-

znosti ne izpolni, je pogodba razvezana in druga pogodbena stranka nima pravice vztrajati pri izpolnitvi obveznosti.

(3) Za pravne posledice vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, ki je razvezana zaradi neizpolnitve po drugem odstavku tega člena, se smiselno uporabljajo drugi do šesti odstavek 268. člena tega zakona.

267. člen

(pravica stečajnega dolžnika odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

(1) Z začetkom stečajnega postopka pridobi stečajni dolžnik pravico odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe.

(2) Stečajni dolžnik lahko odstopno pravico iz prvega odstavka tega člena uresniči v treh mesecih, če za njeno uresničitev dobi soglasje sodišča. Rok iz prvega stavka tega odstavka teče od tistega med naslednjimi dnevi, ki je poznejši:

1. od pravnomočnosti sklepa o začetku stečajnega postopka ali

2. od dneva, ko upravitelj prejme obvestilo upnika iz četrtega odstavka 265. člena tega zakona.

(3) Izjava o uresničitvi odstopne pravice, dana po poteku obdobja iz drugega odstavka tega člena, nima pravnega učinka.

(4) Sodišče da soglasje k uresničitvi odstopne pravice, če se z njeno uresničitvijo dosežejo ugodnejši pogoji za plačilo upnikov.

(5) Izjava o uresničitvi odstopne pravice začne učinkovati, ko postane sklep, s katerim je sodišče dalo soglasje k uresničitvi odstopne pravice, pravnomočen.

(6) Če sodišče zavrne zahtevo upravitelja za soglasje k uresničitvi odstopne pravice ali če do poteka obdobja iz drugega odstavka tega člena ne odloči o soglasju, izjava o uresničitvi odstopne pravice nima pravnega učinka.

268. člen

(pravne posledice odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

(1) Če stečajni dolžnik uresniči odstopno pravico v skladu z 267. členom tega zakona, se pogodba razveže z dnem, ko postane sklep, s katerim je sodišče dalo soglasje k uresničitvi odstopne pravice, pravnomočen.

(2) Če sta stečajni dolžnik in druga pogodbena stranka svoje obveznosti na podlagi razvezane pogodbe že delno izpolnili, se njuna medsebojna zahtevka za vračilo delne izpolnitve pobotata.

(3) Za pobot iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo prvi do tretji odstavek 261. člena tega zakona.

(4) Če zahtevek druge pogodbene stranke za vračilo delne izpolnitve zaradi pobota po drugem odstavku tega člena ne preneha v celoti, mora druga pogodbena stranka terjatev za plačilo razlike prijaviti v stečajnem postopku in se ta terjatev plača iz razdelitvene mase po pravilih tega zakona o plačilu terjatev upnikov.

(5) Uresničitev odstopne pravice v skladu z 267. členom tega zakona ne posega v pravico druge pogodbene stranke od stečajnega dolžnika zahtevati povrnitev škode, ki jo je imela zaradi razveze pogodbe zaradi uresničitve odstopne pravice.

(6) Druga pogodbena stranka mora svojo terjatev za povrnitev škode iz petega odstavka tega člena prijaviti v stečajnem postopku in se plača iz razdelitvene mase po pravilih tega zakona o plačilu terjatev upnikov.

(7) Četrti odstavek tega člena se uporablja tudi, če stečajni dolžnik ali njegov sopogodbenik po začetku stečaja uresniči pravico odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, ki jo ima po splošnih pravilih obligacijskega prava.

Pododdelek 5.3.4: *Izpodbijanje pravnih dejanj stečajnega dolžnika*

269. člen

(obdobje izpodbojnosti)

Pododdelek 5.3.4 tega zakona se uporablja za vse pravne posle in druga pravna dejanja, ki jih je stečajni dolžnik sklenil ali izvedel v obdobju od začetka zadnjih 12 mesecev pred uvedbo stečajnega postopka do začetka stečajnega postopka, če gre za pravna dejanja iz drugega odstavka 271. člena tega zakona, pa v obdobju od začetka zadnjih 36 mesecev pred uvedbo stečajnega postopka do začetka stečajnega postopka (v nadaljnjem besedilu: obdobje izpodbojnosti).

270. člen

(prenehanje izpodbojne pravice po splošnih pravilih obligacijskega prava)

(1) Z začetkom stečajnega postopka prenehajo pravice upnikov izpodbijati dolžnikova pravna dejanja po splošnih pravilih obligacijskega prava o izpodbojnosti dolžnikovih pravnih dejanj in lahko ta pravna dejanja izpodbijajo samo v skladu s pravili, določenimi v pododdelku 5.3.4 tega zakona.

(2) Če je upnik pred začetkom stečajnega postopka vložil tožbo, s katero uveljavlja zahtevke na podlagi izpodbijanja dolžnikovih pravnih dejanj po splošnih pravilih obligacijskega prava, lahko po začetku stečajnega postopka te zahtevke uveljavlja samo še za račun stečajnega dolžnika in za tako spremembo tožbe soglasje toženca ni potrebno.

(3) Za postopek, ki teče na podlagi tožbe iz drugega odstavka tega člena, se smiselno uporabljata četrti in peti odstavek 350. člena tega zakona.

(4) Za postopek izvršbe ali zavarovanja za uveljavitev zahtevkov iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo drugi do četrti odstavek 351. člena tega zakona.

271. člen

(izpodbojna pravna dejanja)

(1) Pravno dejanje stečajnega dolžnika, izvedeno v obdobju izpodbojnosti, je izpodbojno:

1. če je bila posledica tega dejanja:

– bodisi zmanjšanje čiste vrednosti premoženja stečajnega dolžnika tako, da zaradi tega drugi upniki lahko prejmejo plačilo svojih terjatev v manjšem deležu, kot če dejanje ne bi bilo opravljeno,

– bodisi, da je oseba, v korist katere je bilo dejanje opravljeno, pridobila ugodnejše pogoje za plačilo svoje terjatve do stečajnega dolžnika, in

2. če je oseba, v korist katere je bilo dejanje opravljeno, takrat, ko je bilo to dejanje opravljeno, vedela ali bi morala vedeti, da je dolžnik insolventen.

(2) Pravno dejanje stečajnega dolžnika, na podlagi katerega je druga oseba prejela dolžnikovo premoženje, ne da bi bila dolžna opraviti svojo nasprotno izpolnitev, ali za nasprotno izpolnitev majhne vrednosti, je izpodbojno ne glede na to, ali je izpolnjen pogoj iz 2. točke prvega odstavka tega člena.

(3) Za pravno dejanje, ki je izpodbojno po prvem ali drugem odstavku tega člena, velja tudi opustitev pravnega dejanja, zaradi katere je stečajni dolžnik izgubil premoženjsko pravico ali je zanj nastala kakšna premoženjska obveznost.

272. člen

(domneve o obstoju pogojev za izpodbijanje)

(1) Če upnik, v korist katerega je bilo dejanje opravljeno, ne dokaže drugače, velja, da je pogoj iz 1. točke prvega odstavka 271. člena tega zakona izpolnjen:

1. če je bilo dejanje opravljeno zaradi izpolnitve obveznosti stečajnega dolžnika na podlagi dvostranske pogodbe ali drugega dvostranskega pravnega posla v korist upnika, ki je svojo nasprotno izpolnitev opravil pred izpolnitvijo stečajnega dolžnika,

2. če je upnik zaradi pravnega dejanja stečajnega dolžnika pridobil položaj ločitvenega upnika glede plačila terjatve, ki je nastala, preden je bilo opravljeno to dejanje, ali

3. če je bilo dejanje opravljeno med postopkom prisilne poravnave v nasprotju s 151. členom tega zakona.

(2) Upnik, v korist katerega je bilo dejanje opravljeno, izpodbije domnevo iz 1. točke prvega odstavka tega člena, če dokaže, da je stečajni dolžnik svojo izpolnitev opravil v roku po prejemu njegove nasprotne izpolnitve, ki po poslovnih običajih, uzancah ali praksi, ki je obstajala med njim in stečajnim dolžnikom, velja za običajen rok izpolnitve obveznosti na podlagi pravnih poslov enakih značilnosti kot pravni posel, na podlagi katerega je bila opravljena izpolnitev stečajnega dolžnika.

(3) Če upnik, v korist katerega je bilo dejanje opravljeno, ne dokaže drugače, velja, da je pogoj iz 2. točke prvega odstavka 271. člena tega zakona izpolnjen:

1. če je upnik prejel izpolnitev svoje terjatve pred njeno zapadlostjo ali prejel izpolnitev v obliki ali na način, ki po poslovnih običajih, uzancah ali praksi, ki je obstajala med njim in stečajnim dolžnikom, ne velja za običajno obliko ali način izpolnitve obveznosti na podlagi pravnih poslov enakih značilnosti kot pravni posel, na podlagi katerega je bila opravljena izpolnitev stečajnega dolžnika, ali

2. če je bilo dejanje opravljeno v zadnjih treh mesecih pred uvedbo stečajnega postopka.

273. člen

(pravna dejanja, ki jih ni mogoče izpodbijati)

Ne glede na 271. člen tega zakona ni mogoče izpodbijati:

1. pravnih dejanj, ki jih je opravil stečajni dolžnik med postopkom prisilne poravnave v skladu s 151. členom tega zakona,

2. pravnih dejanj, ki jih je opravil stečajni dolžnik zaradi plačila terjatev upnikov v deležih, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi,

3. plačil za menice in čeke, če je morala druga stranka prejeti plačilo, da stečajni dolžnik ne bi izgubil pravice do regresa proti drugim meničnim ali čekovnim zavezancem.

274. člen

(izpodbojnost pravnih dejanj, za katera obstaja izvršilni naslov)

(1) Pravno dejanje iz 271. člena tega zakona je mogoče izpodbijati tudi, če je o pravici osebe, v korist katere je bilo dejanje opravljeno, že odločeno z odločbo sodišča ali drugega državnega organa, ki je ali lahko postane izvršilni naslov.

(2) Če je zahtevku za izpodbijanje pravnega dejanja iz prvega odstavka tega člena pravnomočno ugodeno, preneha pravni učinek izvršilnega naslova proti stečajnemu dolžniku.

275. člen

(vsebina in način uveljavitve izpodbojnega zahtevka)

(1) Zahtevek za izpodbijanje pravnih dejanj (v nadaljnjem besedilu: izpodbojni zahtevek) vsebuje pravico zahtevati, da se razveljavijo učinki pravnega dejanja iz 271. člena tega zakona v razmerju med stečajnim dolžnikom in osebo, v korist katere je bilo opravljeno to dejanje.

(2) Izpodbojni zahtevek je treba uveljavljati s tožbo (v nadaljnjem besedilu: izpodbojna tožba).

(3) Izpodbojni zahtevek, katerega predmet je pravno dejanje, na podlagi katerega je bila opravljena vknjižba lastninske ali druge stvarne pravice v korist določene osebe, je treba uveljavljati z izbrisno tožbo v skladu s 1. točko drugega odstavka 243. člena ZZK-1, razen če izbris izpodbijanih vpisov ni dovoljen po tretjem odstavku 244. člena ZZK-1.

(4) Če oseba, v korist katere je bilo opravljeno dejanje iz 271. člena tega zakona, s tožbo ali drugo procesno vlogo v postopku pred pristojnim sodiščem ali drugim državnim organom proti stečajnemu dolžniku uveljavlja ugotovitev ali izpolnitev svoje terjatve, ki jo je pridobila s tem dejanjem, je izpodbojni zahtevek mogoče uveljavljati tudi z ugovorom v postopku, ki teče na podlagi take tožbe ali druge procesne vloge (v nadaljnjem besedilu: ugovor izpodbojnosti).

(5) Če oseba, v korist katere je bilo opravljeno dejanje iz 271. člena tega zakona, s prijavo v stečajnem postopku uveljavlja svojo terjatev ali ločitveno ali izločitveno pravico, ki jo je pridobila s tem dejanjem, je izpodbojni zahtevek glede tega dejanja dovoljeno uveljaviti samo, če je ta terjatev ali ločitvena ali izločitvena pravica prerekana v skladu s pravili tega zakona o preizkusu terjatev ali ločitvenih in izločitvenih pravic.

(6) Če je bil v primeru iz petega odstavka tega člena tisti, ki je prerekal terjatev ali ločitveno ali izločitveno pravico, napoten, da v pravdnem postopku uveljavi zahtevek za ugotovitev neobstoja te terjatve ali ločitvene ali izločitvene pravice, mora hkrati s tem zahtevkom v istem postopku uveljavljati tudi izpodbojni zahtevek v skladu z drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

276. člen

(legitimacija za uveljavljanje izpodbojnega zahtevka)

(1) Izpodbojni zahtevek lahko v imenu stečajnega dolžnika uveljavlja stečajni upravitelj.

(2) Izpodbojni zahtevek lahko v svojem imenu in za račun stečajnega dolžnika uveljavlja tudi vsak upnik, ki je v skladu s tem zakonom upravičen opravljati procesna dejanja v stečajnem postopku.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko izpodbojni zahtevek glede dejanja iz petega odstavka 275. člena tega zakona uveljavlja samo tisti, ki je prerekal terjatev ali ločitveno ali izločitveno pravico.

277. člen

(rok za uveljavitev izpodbojnega zahtevka)

(1) Izpodbojno tožbo je treba vložiti v 12 mesecih po pravnomočnosti sklepa o začetku stečajnega postopka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena je treba izpodbojno tožbo glede dejanja iz petega odstavka 275. člena tega zakona vložiti v roku za vložitev tožbe za ugotovitev neobstoja te terjatve ali ločitvene ali izločitvene pravice.

(3) Če zaradi uspešno uveljavljenega izpodbojnega zahtevka nastane povračilni zahtevek iz drugega odstavka 278. člena tega zakona, je treba tudi ta zahtevek uveljavljati z izpodbojno tožbo v roku iz prvega odstavka tega člena.

(4) Sodišče zavrže izpodbojno tožbo:

1. če je vložena po poteku roka iz prvega ali drugega odstavka tega člena ali

2. če v primeru iz tretjega odstavka tega člena z izpodbojno tožbo ni uveljavljen tudi povračilni zahtevek.

(5) Uveljavljanje ugovora izpodbojnosti ni vezano na rok.

278. člen

(pravne posledice uspešne uveljavitve izpodbojnega zahtevka)

(1) Pravne posledice po drugem ali tretjem odstavku tega člena nastanejo, ko postane pravnomočna sodba, s katero je sodišče na podlagi izpodbojnega zahtevka razveljavilo pravne učinke pravnega dejanja po prvem odstavku 275. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: izpodbito pravno dejanje).

(2) Če je oseba, v korist katere je bilo izpodbito pravno dejanje opravljeno, na podlagi tega dejanja prejela izpolnitev svoje terjatve, mora stečajnemu dolžniku vrniti to, kar je na podlagi izpodbitega pravnega dejanja prejela, če pa to ni več mogoče, plačati denarno nadomestilo po cenah ob izdaji te sodne odločbe (v nadaljnjem besedilu: povračilni zahtevek).

(3) Če je zaradi izpodbitega pravnega dejanja prenehala terjatev osebe, v korist katere je bilo izpodbito pravno dejanje opravljeno, do stečajnega dolžnika, ta terjatev znova nastane in se plača iz razdelitvene mase po pravilih tega zakona o plačilu

terjatev upnikov, če je prijavljena v roku iz tretjega ali četrtega odstavka 59. člena tega zakona.

Pododdelek 5.3.5: *Pravne posledice začetka stečajnega postopka za ločitvene in izločitvene pravice*

279. člen

(splošno pravilo)

(1) Začetek stečajnega postopka ne vpliva na ločitveno pravico in terjatev, zavarovano s to ločitveno pravico.

(2) Začetek stečajnega postopka ne vpliva na izločitveno pravico.

280. člen

(ločitvene pravice, pridobljene v postopku izvršbe ali zavarovanja, ki se prekine z začetkom stečajnega postopka)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo za ločitvene pravice, pridobljene v postopku izvršbe ali zavarovanja, ki je bil prekinjen z začetkom stečajnega postopka po 2. točki tretjega odstavka 132. člena tega zakona.

(2) Če je bil v stečajnem postopku opravljen preizkus terjatev, izvršilno sodišče na podlagi pravnomočnega sklepa o preizkusu terjatev po uradni dolžnosti preveri, ali je upnik pravočasno prijavil terjatev in ločitveno pravico, pridobljeno v postopku izvršbe ali zavarovanja, in glede na izid te preveritve:

1. če je upnik pravočasno prijavil terjatev in ločitveno pravico:

– ustavi postopek izvršbe ali zavarovanja, ne da bi razveljavilo dejanja v tem postopku, na podlagi katerih je upnik pridobil ločitveno pravico, in

– odloči, da ostane v veljavi ločitvena pravica, pridobljena v postopku izvršbe ali zavarovanja.

2. če upnik ni pravočasno prijavil terjatve in ločitvene pravice: ustavi postopek izvršbe ali zavarovanja in razveljavi dejanja v tem postopku, na podlagi katerih je upnik pridobil ločitveno pravico.

(3) Če je bil stečajni postopek pravnomočno končan brez razdelitve upnikom in ne da bi bil opravljen preizkus terjatev, izvršilno sodišče na podlagi pravnomočnega sklepa o končanju stečajnega postopka po uradni dolžnosti:

1. če je bila ločitvena pravica pridobljena v izvršilnem postopku: izda sklep o nadaljevanju postopka izvršbe in opravi dejanja, potrebna za plačilo upnikove terjatve iz premoženja, ki je predmet te ločitvene pravice,

2. če je bila ločitvena pravica pridobljena v postopku zavarovanja:

– če je insolventni dolžnik pravna oseba: ustavi postopek zavarovanja in razveljavi dejanja v tem postopku, na podlagi katerih je upnik pridobil ločitveno pravico,

– če je insolventni dolžnik fizična oseba: ustavi postopek zavarovanja.

(4) Prodaja premoženja, ki je predmet ločitvene pravice iz 1. točke drugega odstavka tega člena, in plačilo terjatve, zavarovane s to ločitveno pravico, se opravita v stečajnem postopku.

281. člen

(posebna pravila za ločitvene pravice, pridobljene v postopku izvršbe, na tek katerega ne vpliva začetek stečajnega postopka)

(1) Če je bila ločitvena pravica pridobljena v postopku izvršbe, na tek katerega po 3. točki tretjega odstavka 132. člena tega zakona ne vpliva začetek stečajnega postopka, ločitvenemu upniku te ločitvene pravice in terjatve, zavarovane s to ločitveno pravico ni treba prijaviti v stečajnem postopku, temveč jo lahko uveljavi v izvršilnem postopku.

(2) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za nezavarovani del terjatve ločitvenega upnika, za katerega znesek terjatve presega vrednost premoženja, ki je predmet ločitvene pravice.

282. člen

(posebna pravila za ločitvene pravice, ki se lahko uveljavijo zunajsodno)

(1) Če ima ločitveni upnik po splošnih pravilih, ki se uporabljajo za njegovo ločitveno pravico, pravico opraviti zunajsodno prodajo premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, zaradi plačila terjatve, zavarovane s to ločitveno pravico, to pravico obdrži tudi po začetku stečajnega postopka.

(2) Ločitvenemu upniku ločitvene pravice iz prvega odstavka tega člena in terjatve, zavarovane s to ločitveno pravico, ni treba prijaviti v stečajnem postopku, temveč jo lahko uveljavi zunajsodno v skladu s splošnimi pravili, ki se uporabljajo za to ločitveno pravico.

(3) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja za nezavarovani del terjatve ločitvenega upnika, za katerega znesek terjatve presega vrednost premoženja, ki je predmet ločitvene pravice.

Pododdelek 5.3.6: *Pravne posledice začetka stečajnega postopka za vrednostne papirje, ki jih je izdal stečajni dolžnik*

283. člen

(razveljavitev in izbris vrednostnih papirjev)

(1) Serijski vrednostni papirji, ki jih je izdal stečajni dolžnik, se razveljavijo z začetkom stečajnega postopka.

(2) Če so vrednostni papirji iz prvega odstavka tega člena izdani kot nematerializirani vrednostni papirji po ZNVP, jih klirinškodepotna družba izbriše iz centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev na podlagi naloga za izbris, ki ga v imenu stečajnega dolžnika da stečajni upravitelj.

284. člen

(terjatve, vsebovane v razveljavljenih vrednostnih papirjih)

(1) Za terjatve, ki so bile ob začetku stečajnega postopka vsebovane v vrednostnih papirjih iz 283. člena tega zakona, se uporabljajo 253. do 264. člen tega zakona.

(2) Za imetnika terjatve, vsebovane v vrednostnem papirju iz drugega odstavka 283. člena tega zakona, velja oseba, v korist katere je bil vrednostni papir vpisan v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev na presečni dan za izbris iz 70.a člena ZNVP, če dejanski imetnik ne dokaže drugače.

Pododdelek 5.3.7: *Posebna pravila o pravnih posledicah,* če je bil stečajni postopek začet v postopku *prisilne poravnave*

285. člen

(uporaba pododdelka 5.3.7)

Posebna pravila, določena v pododdelku 5.3.7 tega zakona, se uporabljajo, če je sodišče izdalo sklep o začetku stečajnega postopka v postopku prisilne poravnave:

1. po četrtem odstavku 147. člena tega zakona,
2. po drugem odstavku 149. člena tega zakona,
3. na podlagi upnikovega predloga za začetek stečajnega postopka iz prvega odstavka 152. člena tega zakona,
4. po 156. členu tega zakona,
5. po tretjem odstavku 179. člena tega zakona,
6. po četrtem odstavku 192. člena tega zakona,
7. po drugem odstavku 198. člena tega zakona ali
8. po prvem odstavku 208. člena tega zakona.

286. člen

(posebno pravilo o nedovoljenem pobotu terjatev ob začetku stečajnega postopka)

Prepoved pobota iz 263. člena tega zakona velja tudi v primeru, če je novi upnik pridobil terjatev na podlagi cesije prejšnjega upnika po začetku postopka prisilne poravnave.

287. člen

(posebna pravila o izpodbojnosti dolžnikovih pravnih poslov)

(1) Obdobje izpodbojnosti iz 269. člena tega zakona teče od začetka zadnjih 12 mesecev pred uvedbo postopka prisilne poravnave do začetka stečajnega postopka.

(2) Obdobje iz 2. točke tretjega odstavka 272. člena tega zakona teče od začetka zadnjih treh mesecev pred uvedbo postopka prisilne poravnave do začetka stečajnega postopka.

288. člen

(črtan)

289. člen

(posebni pravili o prijavi in plačilu terjatev)

(1) Terjatve, ki so bile prijavljene v postopku prisilne poravnave, veljajo za prijavljene v stečajnem postopku.

(2) Upniki terjatev na podlagi pogodb, ki jih je sklenil, ali drugih pravnih poslov, ki jih je opravil stečajni dolžnik od začetka postopka prisilne poravnave do začetka stečajnega postopka v skladu s 151. členom tega zakona, ne prijavijo v stečajnem postopku. Te terjatve se v stečajnem postopku poplačajo iz splošne razdelitvene mase pred poplačilom prednostnih terjatev iz prvega in drugega odstavka 21. člena tega zakona.

Oddelek 5.4: **Prevzem poslov, poslovne knjige in računovodski izkazi insolventnega dolžnika ter poročila upravitelja**

290. člen

(uporaba pravil o poslovnih knjigah in računovodskih izkazih)

(1) Za poslovne knjige in računovodske izkaze stečajnega dolžnika, ki je gospodarska družba, se uporabljajo 54. člen, prva in druga alineja drugega odstavka ali tretji odstavek 60. člena in 61. do 67. člen ZGD-1, če ni v oddelku 5.4 tega zakona drugače določeno.

(2) Določbe ZGD-1 iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za poslovne knjige in računovodske izkaze stečajnega dolžnika, ki je pravna oseba in ni gospodarska družba, če v zakonu, ki ureja pravnoorganizacijsko obliko insolventnega dolžnika, ni drugače določeno.

(3) Upravitelj mora voditi poslovne knjige in sestavljati računovodske izkaze stečajnega dolžnika v skladu z računovodskimi rešitvami za podjetja v stečaju, ki jih določajo slovenski računovodski standardi.

(4) Upravitelj mora sestavljati in predlagati davčnemu organu obračune davka za obdobje po začetku stečajnega postopka z vsebino in v rokih, ki jih določata zakon, ki ureja davčni postopek, in zakon, ki ureja obdavčenje.

291. člen

(računovodski izkazi do začetka stečajnega postopka in otvoritvena bilanca)

(1) Upravitelj mora sestaviti in predložiti davčnemu organu davčni obračun na dan pred začetkom stečajnega postopka z vsebino in v rokih, določenih z zakonom, ki ureja davčni postopek, in zakonom, ki ureja obdavčenje.

(2) Upravitelj mora v štirih mesecih po začetku stečajnega postopka v skladu s pravili iz 290. člena tega zakona pripraviti tudi otvoritveno bilanco po stanju na dan začetka stečajnega postopka.

(3) Upravitelj ne odgovarja za nepravilnosti računovodskih izkazov iz prvega odstavka tega člena in na njihovi podlagi izdelanega zaključnega davčnega izkaza:

1. če so vzrok za te nepravilnosti:

– napačni ali pomanjkljivi podatki, ki so jih upravitelju dale osebe iz tretjega odstavka 292. člena tega zakona,

– napake ali pomanjkljivosti poslovne dokumentacije stečajnega dolžnika do začetka stečajnega postopka ali

– druga ravnanja ali opustitve stečajnega dolžnika ali oseb iz tretjega odstavka 292. člena tega zakona, in

2. če nepravilnosti ni mogel ugotoviti ali odpraviti, čeprav je ravnal z ustrezno profesionalno skrbnostjo.

(4) Banke, borznoposredniške družbe, klirinškodepotna družba, sodišča, davčne uprave in drugi upravljavci zbirk podatkov morajo upravitelju na njegovo zahtevo posredovati vse podatke, vključene v zbirkah podatkov, ki jih upravljajo, pomembne za ugotovitev pravnega položaja in premoženja stečajnega dolžnika, ter poslov, ki bi lahko imeli značilnosti izpodbojnih pravnih ravnanj iz 271. člena tega zakona.

(5) Za posredovanje podatkov iz četrtega odstavka tega člena upravitelj ni dolžan plačati takse ali drugega nadomestila.

292. člen

(predaja in prevzem prostorov, premoženja in poslov stečajnega dolžnika)

(1) Osebe, ki so opravljale funkcijo člana poslovodstva stečajnega dolžnika ob začetku stečajnega postopka, morajo upravitelju takoj, ko sodišče izda sklep o začetku stečajnega postopka:

1. omogočiti dostop do prostorov, v katerih stečajni dolžnik opravlja svoje posle ali hrani svoje stvari,

2. izročiti ključe in drugo opremo, potrebno za dostop in varovanje teh prostorov, ter

3. izročiti drugo premoženje, ki ga imajo v posesti, ali opremo ali listine, potrebne za prevzem tega premoženja.

(2) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo upravitelju v treh delovnih dneh po začetku stečajnega postopka predati posle stečajnega dolžnika in mu izročiti vso poslovno in drugo dokumentacijo, ki se nanaša na stečajnega dolžnika.

(3) O predaji in prevzemu iz prvega in drugega odstavka tega člena upravitelj sestavi zapisnik, ki ga podpišejo osebe iz prvega odstavka tega člena in upravitelj.

(4) Če oseba iz prvega odstavka tega člena odkloni podpis zapisnika iz tretjega odstavka tega člena, upravitelj to navede v zapisniku.

(5) Stečajni dolžnik, člani njegovih organov vodenja in nadzora, njegovi družbeniki in osebe, ki so bile zaposlene pri stečajnem dolžniku, morajo upravitelju dati pojasnila o poslih stečajnega dolžnika ter drugih dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za vodenje stečajnega postopka ali za sestavo računovodskih izkazov iz prvega odstavka 291. člena tega zakona.

(6) Za dolžnost iz prvega in petega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo pravila zakona, ki ureja pravdni postopek, o dolžnostih priče in pravnih posledicah kršitve te dolžnosti.

293. člen

(pomoč policije)

(1) Upravitelj lahko glede na okoliščine primera zaprosi za prisotnost in pomoč policije pri predaji in prevzemu prostorov, premoženja in dokumentacije stečajnega dolžnika iz prvega ali drugega odstavka 292. člena tega zakona, če naleti na upiranje ali ogrožanje ali če to utemeljeno pričakuje.

(2) Stroški policije so stroški stečajnega postopka.

294. člen

(otvoritveno poročilo upravitelja)

(1) Upravitelj mora v roku za pripravo otvoritvene bilance iz drugega odstavka 291. člena tega zakona pripraviti otvoritveno poročilo in ga predložiti sodišču.

(2) Otvoritveno poročilo sestavljajo:

1. opis stečajne mase, ki mora vključevati podatke o vrednosti stečajne mase in premoženju, ki jo sestavlja,

2. predlog načrta poteka stečajnega postopka iz 321. člena tega zakona in

3. predlog predračuna stroškov stečajnega postopka iz 356. člena tega zakona.

(3) Otvoritvenemu poročilu mora upravitelj priložiti računovodske izkaze iz 291. člena tega zakona.

295. člen

(vsebina rednega poročila upravitelja)

Redno poročilo upravitelja mora za obdobje, na katero se nanaša, vsebovati:

1. opis poslov in drugih dejanj, ki jih je opravil upravitelj,
2. stanje unovčene stečajne mase ob začetku in koncu obdobja,
3. višino prihodkov od upravljanja stečajne mase, razčlenjeno po vrstah prihodkov,
4. višino stroškov stečajnega postopka, razčlenjeno po vrstah stroškov,
5. podatke o vrednosti stečajne mase, ki še ni unovčena, in o premoženju, ki jo sestavlja, ter
6. druge podatke, potrebne za presojo:

– ali upravitelj opravlja dejanja v skladu z načrtom poteka stečajnega postopka in

– ali so stroški, vključeni v predračun stroškov stečajnega postopka, po vrsti ali obsegu še potrebni ali zadostni za izvedbo dejanj, ki jih je treba opraviti v stečajnem postopku.

Oddelek 5.5: **Posebna pravila o prijavi terjatev ter ločitvenih in izločitvenih pravic**

296. člen

(terjatve, ki jih je treba prijaviti v stečajnem postopku)

(1) Upniki morajo v stečajnem postopku prijaviti vse svoje terjatve do stečajnega dolžnika, ki so nastale do začetka stečajnega postopka, razen tistih, za katere zakon določa, da se ne prijavijo.

(2) Upnik, ki je odgovoren za obveznost stečajnega dolžnika kot solidarni sodolžnik, porok ali zastavitelj, mora v stečajnem postopku prijaviti tudi svojo morebitno regresno terjatev, ki do začetka stečajnega postopka še ni nastala, pod odložnim pogojem, da bo na podlagi plačila te terjatve, ki ga bo opravil po začetku stečajnega postopka, pridobil regresno terjatev do stečajnega dolžnika.

(3) Če so za izpolnitev upnikove terjatve poleg stečajnega dolžnika odgovorni tudi drugi solidarni sodolžniki ali poroki, lahko upnik v stečajnem postopku prijavi in uveljavlja celotni znesek terjatve, dokler ni v celoti plačan, pod razveznim pogojem, ki se uresniči, če upnikovo terjatev plača drug solidarni sodolžnik ali porok.

(4) V stečajnem postopku je treba prijaviti tudi terjatev, ki nastane po začetku stečajnega postopka, če ta zakon določa, da se plača iz razdelitvene mase po pravilih tega zakona o plačilu terjatev upnikov.

(5) Če upnik zamudi rok za prijavo terjatve iz prvega, drugega, tretjega ali četrtega odstavka tega člena, njegova terjatev v razmerju do stečajnega dolžnika preneha in sodišče zavrže prepozno prijavo terjatve.

(6) Ne glede na četrti odstavek tega člena v stečajnem postopku ni treba prijaviti:

1. prednostne terjatve iz 4., 5. in 6. točke prvega odstavka 21. člena tega zakona in ta terjatev velja za pravočasno prijavljeno z dnem, ko nastane,
2. terjatve za plačilo davka na podlagi obračuna davka na dan pred začetkom stečajnega postopka iz prvega odstavka 291. člena tega zakona in ta terjatev velja za pravočasno prijavljeno z dnem predložitve obračuna davka davčnemu organu,
3. terjatve za plačilo davka na podlagi obračuna davka ali popravljenega obračuna davka za obdobje pred začetkom stečajnega postopka, ki je bil davčnemu organu predložen po začetku stečajnega postopka in ta terjatev velja za pravočasno prijavljeno z dnem predložitve obračuna davka ali popravljenega obračuna davka davčnemu organu, ter
4. terjatve za plačilo davka za obdobje pred začetkom stečajnega postopka na podlagi odločbe davčnega organa, izdane po začetku stečajnega postopka v davčnem postopku, ki se je začel pred začetkom stečajnega postopka, in ta terjatev velja za pravočasno prijavljeno z dnem vročitve odločbe upravitelju.

(7) Terjatve iz šestega odstavka tega člena mora upravitelj vnesti v osnovni ali dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev in veljajo za ugotovljene v znesku, ki ga upravitelj navede v seznamu preizkušenih terjatev, v katerega so vključene.

(8) Znesek terjatve iz šestega odstavka tega člena, ki ga upravitelj navede v seznamu preizkušenih terjatev po sedmem odstavku tega člena, lahko imetnik te terjatve izpodbija z ugovorom proti seznamu, v katerega je vključena.

(9) Drugi upniki terjatve iz šestega odstavka tega člena, ki je vključena v seznamu preizkušenih terjatev po sedmem odstavku tega člena, ne morejo izpodbijati z ugovorom o prerekanju terjatve, temveč jo lahko izpodbijajo z ugovorom proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev

297. člen

(prijava nezavarovane terjatve)

(1) Prijava terjatve v stečajnem postopku mora poleg podatkov iz prvega odstavka 60. člena tega zakona vsebovati:

1. podatek o denarnem računu, v dobro katerega naj se opravi plačilo terjatve, in
2. če je upnik za uveljavitev terjatve pred začetkom stečajnega postopka začel pravdni ali drug postopek: tudi podatek o sodišču ali drugem pristojnem organu, pred katerim teče postopek, in o opravilni številki zadeve, pod katero se postopek vodi.

(2) Velja, da prijava nezavarovane terjatve v stečajnem postopku vsebuje tudi zahtevek za plačilo te terjatve v skladu s tem zakonom.

(3) Če prijava terjatve ne vsebuje podatkov iz prvega odstavka tega člena, se zanjo ne uporabljajo pravila o nepopolnih vlogah, temveč upnika bremenijo vsi stroški, ki nastanejo zaradi take opustitve.

(4) Če se po prijavi terjatve spremeni podatek iz 1. točke prvega odstavka tega člena ali če terjatev preide na novega upnika kot singularnega ali univerzalnega pravnega naslednika, mora upnik ali novi upnik o tem obvestiti upravitelja in mu sporočiti podatke, potrebne za plačilo terjatve.

(5) Če prijava terjatve ne vsebuje podatka iz 1. točke prvega odstavka tega člena ali če upnik ali novi upnik upravitelja ne obvesti o spremembi iz četrtega odstavka tega člena, velja, da je upnik v upniški zamudi glede plačila njegove terjatve, dokler upravitelja ne obvesti o podatkih, potrebnih za njeno plačilo.

298. člen

(prijava zavarovane terjatve in ločitvene pravice)

(1) Če je terjatev iz 296. člena tega zakona zavarovana z ločitveno pravico, mora upnik v stečajnem postopku v roku za prijavo te zavarovane terjatve prijaviti tudi ločitveno pravico, če ni v prvem odstavku 281. člena ali v drugem odstavku 282. člena tega zakona drugače določeno.

(2) Prijava zavarovane terjatve in ločitvene pravice mora vsebovati:

1. podatke o zavarovani terjatvi iz prvega odstavka 60. člena tega zakona,
2. določen zahtevek za priznanje ločitvene pravice, ki vključuje določen opis premoženja, ki je predmet ločitvene pravice,
3. opis dejstev, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za priznanje ločitvene pravice, in dokaze o teh dejstvih.

(3) Za prijavo ločitvene pravice se smiselno uporabljajo tretji in četrti odstavek 60. člena ter prvi in tretji do peti odstavek 297. člena tega zakona.

(4) Velja, da prijava zavarovane terjatve in ločitvene pravice v stečajnem postopku vsebuje tudi:

1. zahtevek za prednostno plačilo priznane zavarovane terjatve iz premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, in
2. zahtevek za plačilo nezavarovanega dela terjatve iz splošne razdelitvene mase v skladu s tem zakonom.

(5) Če upnik zamudi rok za prijavo ločitvene pravice iz prvega odstavka tega člena, ločitvena pravica preneha.

298.a člen

(posebna pravila za prijavo in preizkus hipoteke in terjatve, zavarovane s to hipoteko ali maksimalno hipoteko)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo za hipoteko ali maksimalno hipoteko, ki se pridobi z vpisom v zemljiško knjigo, in za terjatev, zavarovano s tako hipoteko ali maksimalno hipoteko.

(2) Če je po stanju ob začetku stečajnega postopka na nepremičnini vknjižena lastninska pravica v korist stečajnega dolžnika, in je ta lastninska pravica omejena z vknjiženo hipoteko ali maksimalno hipoteko, katere vknjižba je začela učinkovati pred začetkom stečajnega postopka, veljajo ta posebna pravila:

1. velja, da sta v stečajnem postopku pravočasno prijavljeni ta hipoteka ali maksimalna hipoteka in terjatev, zavarovana z njo;

2. upravitelj mora v osnovni seznam preizkušenih terjatev vključiti to hipoteko ali maksimalno hipoteko in terjatev, zavarovano z njo, tudi če ju upnik ni prijavil v roku za prijavo iz drugega odstavka 59. člena tega zakona.

(3) Če se z vpisom, ki je začel učinkovati pred začetkom stečajnega postopka in je bil opravljen po začetku stečajnega postopka, v korist stečajnega dolžnika vknjiži lastninska pravica, ki je omejena s hipoteko ali maksimalno hipoteko, ali če se s takim vpisom vknjiži hipoteka ali maksimalna hipoteka, se za preizkus te hipoteke ali maksimalne hipoteke in terjatve, zavarovana z njo, smiselno uporablja 71. člena tega zakona tako, da mora upravitelj v 15 dneh po dnevu, ko zve za pravnomočnost sklepa o dovolitvi tega vpisa, izdelati dodatni osnovni seznam.

299. člen

(prijava izločitvenih pravic)

(1) Upniki morajo v stečajnem postopku prijaviti svoje izločitvene pravice, ki so nastale do začetka stečajnega postopka, v treh mesecih po objavi oklica o začetku stečajnega postopka.

(2) Prijava izločitvene pravice mora vsebovati:

1. določen zahtevek za priznanje izločitvene pravice, ki vključuje določen opis premoženja, ki je predmet izločitvene pravice,

2. opis dejstev, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za priznanje izločitvene pravice, in dokaze o teh dejstvih.

(3) Za prijavo izločitvene pravice se smiselno uporabljata tretji in četrti odstavek 60. člena ter 2. točka prvega odstavka in tretji odstavek 297. člena tega zakona.

(4) Če upnik zamudi rok za prijavo izločitvene pravice iz prvega odstavka tega člena, izločitvena pravica ne preneha.

(5) Če v primeru iz četrtega odstavka tega člena upravitelj v skladu s tem zakonom proda premoženje, ki je predmet izločitvene pravice, izločitveni upnik izgubi izločitveno pravico, lahko pa zahteva, da se mu plača denarni znesek, dosežen s prodajo tega premoženja, zmanjšan za stroške v zvezi s prodajo.

(6) Izločitveni upnik nima pravice zahtevati povrnitve škode, ki jo je imel zaradi prenehanja izločitvene pravice po petem odstavku tega člena.

(7) V primeru iz četrtega odstavka tega člena izločitveni upnik izgubi izločitveno pravico in pravico do plačila denarnega zneska iz petega odstavka tega člena, če te pravice ne prijavi do objave načrta prve splošne razdelitve.

299.a člen

(posebna pravila za prijavo in preizkus izločitvene pravice glede nepremičnine)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če je lastninska pravica na določeni nepremičnini vknjižena v korist stečajnega dolžnika,

2. če izločitveni upravičenec sodno uveljavlja pridobitev lastninske pravice na tej nepremičnini in

3. če je v zvezi z začetkom sodnega postopka iz 2. točke tega odstavka pri tej lastninski pravici v korist izločitvenega upravičenca v zemljiški knjigi vpisana ena od naslednjih zaznamb:

– zaznamba spora o pridobitvi lastninske pravice,

– zaznamba spora o določitvi pripadajoče nepremičnine,

– zaznamba izbrisne tožbe za izbris vknjižbe pridobitve lastninske pravice ali

– zaznamba izrednega pravnega sredstva glede vknjižbe prenosa lastninske pravice.

(2) Če je po stanju na zadnji dan roka za prijavo izločitvene pravice v stečajnem postopku pri nepremičnini iz 1. točke prvega odstavka tega člena vpisana zaznamba iz 3. točke prvega odstavka tega člena, veljajo ta posebna pravila:

1. velja, da je v stečajnem postopku pravočasno prijavljena izločitvena pravica glede lastninske pravice, ki je predmet sodnega postopka, v zvezi z začetkom katerega je v zemljiški knjigi vpisana zaznamba iz 3. točke prvega odstavka tega člena,

2. upravitelj mora v osnovni seznam preizkušenih terjatev vključiti to izločitveno pravico, tudi če je izločitveni upravičenec ni prijavil v roku za prijavo iz prvega odstavka 299. člena tega zakona.

(3) Če se z vpisom, ki začne učinkovati pred potekom roka za prijavo izločitvene pravice v stečajnem postopku in je bil opravljen po poteku tega roka, vpiše zaznamba iz 3. točke prvega odstavka tega člena, se za preizkus izločitvene pravice glede lastninske pravice, ki je predmet sodnega postopka, v zvezi z začetkom katerega je v zemljiški knjigi vpisana ta zaznamba, smiselno uporablja 71. člen tega zakona tako, da mora upravitelj v 15 dneh po dnevu, ko zve za pravnomočnost sklepa o dovolitvi tega vpisa, izdelati dodatni seznam preizkušenih terjatev.

(4) Če se vpiše zaznamba iz 3. točke prvega odstavka tega člena z vpisom, ki začne učinkovati po poteku roka za prijavo izločitvene pravice, veljajo ta posebna pravila:

1. velja, da je v stečajnem postopku prijavljena izločitvena pravica glede lastninske pravice, ki je predmet sodnega postopka, v zvezi z začetkom katerega je v zemljiški knjigi vpisana zaznamba, na dan, od katerega učinkuje njen vpis v zemljiško knjigo,

2. upravitelj mora izdelati dodatni seznam preizkušenih terjatev za preizkus te izločitvene pravice v 15 dneh po dnevu, ko zve za pravnomočnost sklepa o dovolitvi tega vpisa,

3. upravitelj mora prekiniti prodajo nepremičnine, ki je predmet te izločitvene pravice, do pravnomočne odločitve v sodnem postopku, v zvezi z začetkom katerega je vpisana ta zaznamba,

4. ne glede na 3. točko tega odstavka se prodaja ne prekine, če je do dneva, od katerega učinkuje vpis te zaznambe v zemljiški knjigi, sodišče na podlagi pravnomočnega sklepa o prodaji, katerega predmet je ta nepremičnina, že objavilo razpis javne dražbe ali zavezujoče zbiranje ponudb,

5. če javna dražba ali postopek zbiranja ponudb iz 4. točke tega odstavka ni uspešen, mora upravitelj prekiniti prodajo nepremičnine v skladu s 3. točko tega odstavka.

Oddelek 5.6: **Posebna pravila o preizkusu terjatev ter ločitvenih in izločitvenih pravic**

300. člen

(ugotovitev obstoja prerekane terjatve v pravdi)

(1) Upnik, katerega terjatev je prerekana, mora v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev vložiti tožbo za ugotovitev obstoja prerekane terjatve, če ni v 301. ali 302. členu tega zakona drugače določeno.

(2) Če je terjatev prerekal upravitelj, mora upnik tožbo iz prvega odstavka tega člena vložiti proti stečajnemu dolžniku.

(3) Če je terjatev prerekal drug upnik, mora upnik tožbo iz prvega odstavka tega člena vložiti proti upniku, ki je terjatev prerekal.

(4) Če upnik v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne vloži tožbe proti vsem, ki so prerekali terjatev, v skladu s prvim do tretjim odstavkom tega člena, preneha njegova prerekana terjatev v razmerju do stečajnega dolžnika.

301. člen

(nadaljevanje prekinjenega pravdnega postopka za uveljavitev terjatve)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je upnik za uveljavitev terjatve pred začetkom stečajnega postopka začel pravdni postopek.

(2) Razlog za prekinitev pravdnega postopka iz prvega odstavka tega člena zaradi nastanka pravnih posledic stečajnega postopka preneha z objavo sklepa o preizkusu terjatev.

(3) Če je prerekana upnikova terjatev iz prvega odstavka tega člena, mora upnik v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev predlagati nadaljevanje prekinjenega pravdnega postopka.

(4) Velja, da upnikov predlog za nadaljevanje prekinjenega pravdnega postopka vsebuje tudi izjavo upnika o umiku dajatvenega dela tožbenega zahtevka tako, da uveljavlja samo še zahtevek za ugotovitev obstoja terjatve.

(5) Če je upnikovo terjatev iz prvega odstavka tega člena prerekal drug upnik, mora upnik v roku iz tretjega odstavka tega člena tožbo razširiti na upnika, ki je prerekal terjatev, kot novega toženca.

(6) Za razširitev tožbe po petem odstavku tega člena soglasje drugega upnika, na katerega se tožba razširi, ni potrebno.

(7) Če upnik v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne predlaga nadaljevanja postopka v skladu s tretjim odstavkom tega člena in v primeru iz petega odstavka tega člena tožbe ne razširi na drugega upnika, ki je terjatev prerekal, preneha njegova prerekana terjatev v razmerju do stečajnega dolžnika.

(8) Če je upnikova terjatev iz prvega odstavka tega člena priznana, preneha njegova pravna korist za vodenje pravde o tej terjatvi.

302. člen

(ugotovitev neobstoja prerekane terjatve, ki temelji na izvršilnem naslovu)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če terjatev temelji na izvršilnem naslovu.

(2) Če je prerekana upnikova terjatev iz prvega odstavka tega člena, mora tisti, ki je prerekal terjatev, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev vložiti tožbo za ugotovitev neobstoja prerekane terjatve.

(3) Tožbo iz drugega odstavka tega člena mora tisti, ki je prerekal terjatev, vložiti proti upniku, katerega terjatev je prerekal.

(4) Če nihče od tistih, ki so prerekali terjatev iz prvega odstavka tega člena, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne vloži tožbe v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, terjatev velja za priznano.

(5) Če je terjatev iz prvega odstavka tega člena prerekal drug upnik, mora o vložitvi tožbe iz drugega odstavka tega člena v osmih dneh po vložitvi obvestiti upravitelja in obvestilu priložiti kopijo tožbe s potrdilom sodišča o njeni vložitvi.

303. člen

(uporaba pravil o preizkusu terjatev za preizkus ločitvenih in izločitvenih pravic)

(1) Za preizkus ločitvenih in izločitvenih pravic se smiselno uporabljajo 61. do 63. člen, 65. do 67. člen, prvi do četrti odstavek 69. člena in 70. do 72. člen tega zakona.

(2) Pri smiselni uporabi določb iz prvega odstavka tega člena se namesto pojma »terjatev« uporablja pojem »ločitvena pravica« ali »izločitvena pravica«.

(3) Velja, da izjava o prerekanju zavarovane terjatve vsebuje tudi izjavo o prerekanju ločitvene pravice, s katero je zavarovana ta terjatev.

304. člen

(pravne posledice, če sta priznani zavarovana terjatev in ločitvena pravica)

Če sta zavarovana terjatev in ločitvena pravica, s katero je zavarovana ta terjatev, priznani po prvem odstavku 67. člena v zvezi s prvim odstavkom 303. člena tega zakona, sodišče v izreku sklepa o preizkusu terjatev poleg odločitev iz drugega odstavka 69. člena tega zakona:

1. ugotovi, da sta terjatev in ločitvena pravica, s katero je zavarovana ta terjatev, priznani ter

2. naloži stečajnemu dolžniku prednostno plačilo te terjatve iz premoženja, ki je predmet ločitvene pravice.

305. člen

(uveljavitev prerekane zavarovane terjatve ali ločitvene pravice v pravdi)

(1) Upnik, katerega ločitvena pravica je prerekana, mora v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev vložiti tožbo, s katero zahteva, da sodišče naloži stečajnemu dolžniku prednostno plačilo zavarovane terjatve iz premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, če ni v 306., 307. ali 308. členu tega zakona drugače določeno.

(2) Če je prerekana tudi terjatev, mora upnik s tožbo iz prvega odstavka tega člena zahtevati tudi ugotovitev obstoja prerekane terjatve ne glede na to, ali terjatev temelji na izvršilnem naslovu.

(3) Za tožbo iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo prvi do tretji odstavek 300. člena tega zakona.

(4) Če upnik v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne vloži tožbe v skladu s prvim do tretjim odstavkom tega člena, prenehata:

1. njegova ločitvena pravica in

2. če je bila prerekana tudi terjatev, zavarovana s to ločitveno pravico: ta terjatev.

306. člen

(nadaljevanje prekinjenega pravdnega postopka za uveljavitev ločitvene pravice)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je upnik za uveljavitev ločitvene pravice pred začetkom stečajnega postopka začel pravdni postopek.

(2) Za nadaljevanje pravdnega postopka iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo drugi do šesti in osmi odstavek 301. člena tega zakona.

(3) Če upnik v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne predlaga nadaljevanja postopka v skladu s tretjim odstavkom 301. člena tega zakona v zvezi z drugim odstavkom tega člena in v primeru iz petega odstavka 301. člena tega zakona v zvezi z drugim odstavkom tega člena tožbe ne razširi na drugega upnika, ki je prerekal ločitveno pravico, prenehata:

1. njegova ločitvena pravica in

2. če je bila prerekana tudi terjatev, zavarovana s to ločitveno pravico: ta terjatev.

307. člen

(črtan)

308. člen

(izpodbijanje ločitvene pravice, ki je nastala z vpisom v zemljiško knjigo ali na podlagi izvršilnega naslova)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je prerekana ločitvena pravica, ki je nastala z vpisom v zemljiško knjigo ali na podlagi izvršilnega naslova.

(2) Če je prerekana upnikova ločitvena pravica iz prvega odstavka tega člena, mora tisti, ki je prerekal ločitveno pravico, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev vložiti:

1. če je ločitveno pravico prerekal, ker je bila pridobljena z izpodbojnim pravnim dejanjem iz 271. člena tega zakona: tožbo v skladu z 275. členom tega zakona,

2. v drugih primerih: tožbo za ugotovitev, da je ločitvena pravica prenehala ali da ne obstaja.

(3) Tožbo iz 2. točke drugega odstavka tega člena mora tisti, ki je prerekal ločitveno pravico, vložiti proti upniku, katerega ločitveno pravico je prerekal.

(4) Če nihče od tistih, ki so prerekali ločitveno pravico iz prvega odstavka tega člena, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne vloži tožbe v skladu z drugim ali tretjim odstavkom tega člena, terjatev in ločitvena pravica, s katero je zavarovana ta terjatev, veljata za priznani.

(5) Če je tisti, ki je prerekal ločitveno pravico, pravočasno vložil tožbo v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, in je njegov tožbeni zahtevek pravnomočno zavrnjen, terjatev in ločitvena pravica, s katero je zavarovana ta terjatev, veljata za priznani.

(6) V primeru iz četrtega ali petega odstavka tega člena sodišče na predlog upnika, katerega ločitvena pravica je bila prerekana, izda sklep iz 304. člena tega zakona.

309. člen

(pravne posledice, če je izločitvena pravica priznana)

(1) Če je izločitvena pravica priznana po prvem odstavku 67. člena v zvezi s prvim odstavkom 303. člena tega zakona, sodišče v izreku sklepa o preizkusu terjatev poleg odločitev iz prvega odstavka 69. člena tega zakona ugotovi, da je izločitvena pravica priznana in glede na vrsto izločitvene pravice:

1. naloži stečajnemu dolžniku, da upniku izroči premoženje, ki je predmet izločitvene pravice, iz 1. točke prvega odstavka 22. člena tega zakona,

2. ugotovi, da je izločitveni upnik pridobil lastninsko pravico na nepremičnini iz 2. točke prvega odstavka 22. člena tega zakona,

3. naloži stečajnemu dolžniku, da izstavi zemljiškoknjižno dovolilo za vknjižbo lastninske pravice v korist izločitvenega upnika, če je predmet izločitvene pravice iz 3. točke prvega odstavka 22. člena tega zakona nepremičnina, ali

4. naloži stečajnemu dolžniku, da v korist upnika izvede drug razpolagalni pravni posel ali druga pravna dejanja, potrebna za uveljavitev izločitvene pravice iz 3. točke prvega odstavka 22. člena tega zakona.

(2) Pravnomočni sklep iz 1. in 4. točke prvega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

(3) Pravnomočni sklep iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena je listina, ki je podlaga za vknjižbo po 3. ali 4. točki prvega odstavka 40. člena ZZK-1, in začetek stečajnega postopka ni ovira za vknjižbo lastninske pravice v korist izločitvenega upnika na podlagi tega sklepa.

(4) Drugi in tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za pravnomočno sodbo, s katero je pravdno sodišče ugodilo tožbenemu zahtevku izločitvenega upnika v pravdi iz 310. ali 311. člena tega zakona.

310. člen

(uveljavitev prerekane izločitvene pravice v pravdi)

(1) Izločitveni upnik, katerega izločitvena pravica je prerekana, mora v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev vložiti tožbo, s katero uveljavlja zahtevek iz prvega odstavka 309. člena tega zakona, če ni v 311. ali 312. členu tega zakona drugače določeno.

(2) Za tožbo iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljata drugi in tretji odstavek 300. člena tega zakona.

(3) Če upnik v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne vloži tožbe v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, njegova izločitvena pravica preneha.

311. člen

(nadaljevanje prekinjenega pravdnega postopka za uveljavitev izločitvene pravice)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je izločitveni upnik za uveljavitev zahtevka iz prvega odstavka 309. člena tega zakona pred začetkom stečajnega postopka začel pravdni postopek.

(2) Za nadaljevanje pravdnega postopka iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo drugi, tretji, peti, šesti in osmi odstavek 301. člena tega zakona.

(3) Če upnik v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne predlaga nadaljevanja postopka v skladu s tretjim odstavkom 301. člena tega zakona v zvezi z drugim odstavkom tega člena in v primeru iz petega odstavka 301. člena tega zakona v zvezi z drugim odstavkom tega člena tožbe ne razširi na drugega upnika, ki je prerekal izločitveno pravico, njegova izločitvena pravica preneha.

312. člen

(izpodbijanje izločitvene pravice, ki temelji na izvršilnem naslovu)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je prerekana izločitvena pravica, ki temelji na izvršilnem naslovu.

(2) Če je prerekana upnikova izločitvena pravica iz prvega odstavka tega člena, mora tisti, ki je prerekal izločitveno pravico, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev vložiti:

1. če je izločitveno pravico prerekal, ker je bila pridobljena z izpodbojnim pravnim dejanjem iz 271. člena tega zakona: tožbo v skladu z 275. členom tega zakona,

2. v drugih primerih: tožbo za ugotovitev, da je izločitvena pravica prenehala ali ne obstaja.

(3) Tožbo iz 2. točke drugega odstavka tega člena mora tisti, ki je prerekal izločitveno pravico, vložiti proti upniku, katerega izločitveno pravico je prerekal.

(4) Če nihče od tistih, ki so prerekali izločitveno pravico iz prvega odstavka tega člena, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne vloži tožbe v skladu z drugim ali tretjim odstavkom tega člena, izločitvena pravica velja za priznano.

(5) V primeru iz četrtega odstavka tega člena sodišče na predlog upnika, izločitvena pravica katerega je bila prerekana, izda sklep iz prvega odstavka 309. člena tega zakona.

(6) Če je izločitveno pravico iz prvega odstavka tega člena prerekal drug upnik, mora o vložitvi tožbe iz drugega odstavka tega člena v osmih dneh po vložitvi obvestiti upravitelja in obvestilu priložiti kopijo tožbe s potrdilom sodišča o njeni vložitvi.

313. člen

(smiselna uporaba pravil oddelka 5.6 za drug postopek)

(1) Pravila o pravdnem postopku, določena v 300. do 312. členu tega zakona, se smiselno uporabljajo tudi:

1. za drug sodni postopek, če v skladu z zakonom o obstoju terjatve ali o uveljavitvi ločitvene ali izločitvene pravice odloča sodišče v drugem in ne pravdnem postopku in

2. za postopek pred drugim državnim organom, če v skladu z zakonom o obstoju terjatve ali o uveljavitvi ločitvene ali izločitvene pravice odloča drug državni organ, če ni v 314. členu tega zakona drugače določeno.

(2) Pravila, določena v 300. do 312. členu tega zakona, o pravnomočni sodni odločbi, s katero je sodišče odločilo o nekem zahtevku, se smiselno uporabljajo tudi za sodno poravnavo, katere predmet je ta zahtevek.

314. člen

(posebna pravila za nekatere upravne postopke)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je v stečajnem postopku prerekana terjatev za plačilo davkov ali prispevkov ali druga terjatev, o kateri pristojni državni organ odloča po uradni dolžnosti in ne na predlog ali zahtevo upnika, ki je imetnik te terjatve.

(2) Za terjatev iz prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo 300., 301. in 302. člen tega zakona.

(3) Tisti, ki je prerekal terjatev iz prvega odstavka tega člena, mora v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev prijaviti svojo udeležbo v postopku, v katerem pristojni državni organ odloča o prerekani terjatvi, in je upravičen v tem postopku opravljati tista procesna dejanja ali vložiti tožbo v upravnem sporu, ki jih je v skladu s pravili tega postopka upravičen opravljati dolžnik.

(4) Če nihče od tistih, ki so prerekali terjatev iz prvega odstavka tega člena, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne prijavi svoje udeležbe v postopku iz tretjega odstavka tega člena, terjatev velja za priznano.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena izjava o prerekanju terjatve iz prvega odstavka tega člena nima pravnega učinka in terjatev velja za priznano, če v skladu s pravili postopka, v katerem pristojni državni organ odloča o terjatvi iz prvega odstavka tega člena, ni več mogoče izpodbijati obstoja te terjatve niti s pravnim sredstvom niti s tožbo v upravnem sporu, ali če je dolžnik kot zavezanec za davek sam izračunal terjatev v obračunu davka.

(6) Če je terjatev iz prvega odstavka tega člena prerekal drug upnik, mora o prijavi svoje udeležbe v postopku iz tretjega odstavka tega člena v osmih dneh po vložitvi prijave obvestiti upravitelja in obvestilu priložiti kopijo prijave s potrdilom organa, ki vodi postopek, o njeni vložitvi.

(7) Če je terjatev iz prvega odstavka tega člena priznana, preneha pravna korist dolžnika in drugih upnikov za vodenje postopka, v katerem pristojni organ odloča o terjatvi, za vložitev pritožbe ali drugega pravnega sredstva v tem postopku in za tožbo v upravnem sporu proti odločbi, s katero je pristojni organ odločil o tej terjatvi.

314.a člen

(posebno pravilo o začetku teka rokov, če je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba)

Če je upnik ali tisti, ki je prerekal terjatev oziroma ločitveno ali izločitveno pravico upnika, s pritožbo izpodbijal sklep o preizkusu terjatev glede odločitve o preizkusu določene terjatve oziroma ločitvene ali izločitvene pravice, začne enomesečni rok, za procesno dejanje glede te terjatve oziroma ločitvene ali izločitvene pravice, določen v naslednjih določbah:

– v prvem in četrtem odstavku 300. člena,
– v tretjem in sedmem odstavku 301. člena,
– v drugem in četrtem odstavku 302. člena,
– v prvem in četrtem odstavku 305. člena,
– v tretjem odstavku 306. člena,
– v drugem in četrtem odstavku 308. člena,
– v prvem in tretjem odstavku 310. člena,
– v tretjem odstavku 311. člena,
– v drugem in četrtem odstavku 312. člena ter
– v tretjem in četrtem odstavku 314. člena tega zakona,

teči od objave sklepa, s katerim je pritožbeno sodišče odločilo o tej pritožbi.

Oddelek 5.7: **Končanje nujnih poslov in nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika**

315. člen

(splošno pravilo o poslovanju v stečajnem postopku)

Po začetku stečajnega postopka je dovoljeno sklepati samo tiste pogodbe ali opravljati druge posle ali dejanja, ki so potrebna za upravljanje in unovčenje stečajne mase v skladu z oddelkom 5.8 tega zakona, če ni v 316. ali 317. členu tega zakona drugače določeno.

316. člen

(končanje nujnih poslov)

(1) Po začetku stečajnega postopka je dovoljeno končati posle, ki jih je stečajni dolžnik začel izvajati pred začetkom stečajnega postopka, če sodišče dovoli končanje teh poslov.

(2) Sodišče o končanju poslov iz prvega odstavka tega člena odloči na predlog upravitelja in na podlagi mnenja upniškega odbora.

(3) Upravitelj mora dati predlog iz drugega odstavka tega člena v enem mesecu po začetku stečajnega postopka.

(4) Predlog iz drugega odstavka tega člena, ki je vložen po poteku roka iz tretjega odstavka tega člena, sodišče zavrže.

(5) Sodišče dovoli končati posle iz prvega odstavka tega člena:

1. če je njihovo končanje nujno, da se prepreči zmanjšanje stečajne mase, in
2. če se zaradi njihovega končanja ne zavleče unovčenje stečajne mase in ne krši načelo omejevanja tveganj iz 228. člena tega zakona.

(6) Sklep, s katerim sodišče odloči o predlogu iz drugega odstavka tega člena, se vroči upravitelju.

317. člen

(pogoji za nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika)

(1) Po začetku stečajnega postopka sme stečajni dolžnik nadaljevati proizvodnjo ali opravljanje drugih poslov iz svoje dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika), če sodišče dovoli nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika.

(2) Sodišče o nadaljevanju poslovanja stečajnega dolžnika odloči na predlog upravitelja in na podlagi soglasja upniškega odbora.

(3) Upravitelj mora dati predlog iz drugega odstavka tega člena v enem mesecu po začetku stečajnega postopka.

(4) Predlog iz drugega odstavka tega člena, ki je vložen po poteku roka iz tretjega odstavka tega člena, sodišče zavrže.

(5) Predlog iz drugega odstavka tega člena mora vsebovati razloge za presojo upravitelja, da bo z nadaljevanjem poslovanja stečajnega dolžnika mogoče doseči ugodnejše pogoje za prodajo premoženja stečajnega dolžnika, ki se uporablja pri tem poslovanju, kot poslovne celote.

(6) Sodišče dovoli nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika:

1. če s tem soglaša upniški odbor,
2. če se s tem dosežejo ugodnejši pogoji za prodajo premoženja stečajnega dolžnika, ki se uporablja pri tem poslovanju, kot poslovne celote in
3. če se z nadaljevanjem poslovanja ne krši načelo omejevanja tveganj iz 228. člena tega zakona.

(7) Sodišče s sklepom, s katerim dovoli nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika, upravitelju naloži, da v enem mesecu od izdaje sklepa da predlog za prodajo premoženja stečajnega dolžnika, ki se uporablja pri tem poslovanju, kot poslovne celote.

(8) Sklep, s katerim sodišče odloči o predlogu iz drugega odstavka tega člena, se vroči upravitelju.

318. člen

(posebna pravila pri nadaljevanju poslovanja stečajnega dolžnika)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če stečajni dolžnik v skladu s 317. členom tega zakona nadaljuje poslovanje.

(2) Upravitelj mora mesečno poročati o poslovanju stečajnega dolžnika in poteku prodaje premoženja stečajnega dolžnika, ki se uporablja pri tem poslovanju, kot poslovne celote.

(3) Upravitelj mora poročilu iz drugega odstavka tega člena priložiti mesečno bilanco stanja in izkaz poslovnega izida.

(4) Upravitelj mora pridobiti soglasje sodišča za vsak:

1. najem posojila ali kredita,
2. poroštvo ali aval, ki ga da,
3. dovolitev ustanovitve ločitvene pravice na premoženju stečajnega dolžnika,
4. drug posel v zvezi z nadaljevanjem poslovanja stečajnega dolžnika, če sodišče tako določi s sklepom, s katerim dovoli nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika.

(5) Za soglasje sodišča za izvedbo posla iz četrtega odstavka tega člena se smiselno uporablja šesti odstavek 317. člena tega zakona.

319. člen

(ustavitev nadaljnjega poslovanja stečajnega dolžnika)

(1) Sodišče odloči, da se nadaljnje poslovanje stečajnega dolžnika ustavi:

1. če upravitelj v roku iz sedmega odstavka 317. člena tega zakona ne da predloga prodaje premoženja stečajnega dolžnika, ki se uporablja pri tem poslovanju, kot poslovne celote,

2. če v enem letu od takrat, ko je upravitelj dal predlog iz sedmega odstavka 317. člena tega zakona, premoženje stečajnega dolžnika, ki se uporablja pri tem poslovanju, kot poslovne celote ni bilo prodano, ali

3. če nastanejo druge okoliščine, zaradi katerih nadaljnje poslovanje stečajnega dolžnika ne omogoča ugodnejših pogojev za plačilo upnikov ali se s tem krši načelo omejevanja tveganj iz 228. člena tega zakona.

(2) Sklep iz prvega odstavka tega člena se vroči upravitelju.

Oddelek 5.8: **Upravljanje in unovčenje stečajne mase**

Pododdelek 5.8.1: *Splošna pravila o upravljanju in unovčenju stečajne mase*

320. člen

(unovčenje stečajne mase)

(1) Unovčenje stečajne mase je:

1. prodaja premoženja stečajnega dolžnika,

2. izterjava njegovih terjatev in

3. vsak drug pravni posel za uresničitev njegovih premoženjskih pravic.

(2) Upravitelj mora začeti opravljati dejanja za unovčenje stečajne mase takoj po pripravi svojega otvoritvenega poročila in jih opravljati v rokih, določenih v načrtu poteka stečajnega postopka.

321. člen

(načrt poteka stečajnega postopka)

(1) Sodišče določi načrt poteka stečajnega postopka na predlog upravitelja iz 2. točke drugega odstavka 294. člena tega zakona in na podlagi mnenja upniškega odbora.

(2) Načrt poteka stečajnega postopka mora za vsako vrsto premoženja, ki sestavlja stečajno maso, vključevati:

1. opis pravnih poslov in drugih dejanj, ki jih je treba opraviti v zvezi z unovčenjem tega premoženja, in

2. roke, v katerih mora upravitelj ta dejanja opraviti.

(3) Če se med potekom stečajnega postopka pokaže, da zaradi vzrokov, ki ne izvirajo s področja upravitelja, dejanj v zvezi z unovčenjem premoženja stečajnega dolžnika ni mogoče opraviti v rokih, določenih v načrtu poteka stečajnega postopka, sodišče na predlog upravitelja in na podlagi mnenja upniškega odbora spremeni načrt poteka stečajnega postopka.

322. člen

(upravljanje stečajne mase)

(1) Upravljanje stečajne mase je:

1. oddaja premoženja stečajnega dolžnika v najem,

2. nalaganje denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika,

3. sklenitev sodne ali izvensodne poravnave oziroma izvedba drugega pravnega posla oziroma dejanja s smiselno enakim učinkom, v postopkih oziroma glede zahtevkov iz pododdelkov 2.2.3. in 5.3.4. tega zakona ter iz oddelka 5.6. tega zakona.

(2) Za vsak posel upravljanja stečajne mase mora upravitelj pred sklenitvijo pogodbe ali izvedbo drugega pravnega posla dobiti soglasje sodišča.

(3) Sodišče lahko da soglasje za nalaganje denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika kot splošno soglasje za vse posle, katerih predmet je posamezna vrsta naložbe iz 324. člena tega zakona.

(4) Pravni posel, ki ga upravitelj sklene ali izvede v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, nima pravnega učinka.

(5) Sodišče odloči o soglasju za posel iz 3. točke prvega odstavka tega člena na podlagi mnenja upniškega odbora. Pritožba proti sklepu sodišča o soglasju iz prejšnjega stavka zadrži izvršitev sklepa.

323. člen

(oddaja premoženja stečajnega dolžnika v najem ali zakup)

(1) Po začetku stečajnega postopka je premoženje stečajnega dolžnika dovoljeno oddati v najem ali zakup samo, če se s tem ne zavleče prodaja tega premoženja.

(2) Pogodbo o najemu ali zakup iz prvega odstavka tega člena je dovoljeno skleniti samo kot pogodbo za določen čas in za obdobje najema ali zakupa, ki ne sme biti daljše od enega leta.

(3) Upravitelj lahko v soglasju s sodiščem v korist najemnika ustanovi predkupno pravico na premoženju, ki je predmet najema.

324. člen

(nalaganje denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika)

Denarno dobroimetje stečajnega dolžnika je dovoljeno naložiti samo v:

1. dolžniške vrednostne papirje, katerih izdajatelj je:

– Republika Slovenija ali druga država članica Evropske unije,

– Evropska centralna banka, Banka Slovenije ali centralna banka druge države članice Evropske unije,

2. dolžniške vrednostne papirje razen podrejenih vrednostnih papirjev, katerih izdajatelj je banka s sedežem v Republiki Sloveniji ali kreditna institucija s sedežem v drugi državi članici Evropske unije,

3. bančne denarne depozite pri banki ali kreditni instituciji iz 2. točke tega člena.

Pododdelek 5.8.2: *Prodaja premoženja stečajnega dolžnika*

325. člen

(uporaba pododdelka 5.8.2)

(1) Pododdelek 5.8.2 tega zakona se uporablja za prodajo vsega premoženja, ki spada v splošno ali posebne stečajne mase, če ni v drugem ali tretjem odstavku tega člena drugače določeno.

(2) Za prodajo premoženja v izvršilnem postopku, na tek katerega po 3. točki tretjega odstavka 132. člena tega zakona ne vpliva začetek stečajnega postopka, ali v izvršilnem postopku, ki ga izvršilno sodišče nadaljuje po 1. točki tretjega odstavka 280. člena tega zakona, se uporabljajo pravila, ki veljajo za izvršilni postopek.

(3) Za prodajo premoženja, ki je predmet ločitvene pravice iz prvega odstavka 282. člena tega zakona, se uporabljajo splošna pravila iz drugega odstavka 282. člena tega zakona.

326. člen

(priprave za prodajo)

Priprave za prodajo premoženja stečajnega dolžnika vključujejo:

1. oceno vrednosti premoženja in

2. zbiranje drugih informacij za presojo najugodnejših pogojev prodaje glede rokov, v katerih jo je mogoče opraviti, in kupnine, ki jo je mogoče doseči.

327. člen

(ocena vrednosti premoženja)

(1) Upravitelj mora za vsako premoženje, ki sestavlja stečajno maso, dobiti oceno vrednosti tega premoženja zaradi prodaje (v nadaljnjem besedilu: ocena vrednosti premoženja).

(2) Oceno vrednosti premoženja mora izdelati pooblaščeni ocenjevalec za tisto vrsto premoženja, ki je predmet ocene, če ni v zakonu za posamezen primer drugače določeno.

(3) Ocena vrednosti premoženja mora biti izdelana na podlagi tržne vrednosti in likvidacijske vrednosti v skladu s standardi ocenjevanja vrednosti, določenimi z zakonom, ki ureja revidiranje.

(4) Če je predmet ocene vrednost premoženja, ki je poslovna celota, mora pooblaščeni ocenjevalec izdelati:

1. oceno vrednosti za vsako stvar ali drugo premoženje, ki je vključeno v poslovno celoto, v skladu s tretjim odstavkom tega člena in

2. oceno vrednosti poslovne celote ob predpostavki poslujočega podjetja v skladu s standardi ocenjevanja vrednosti, določenimi z zakonom, ki ureja revidiranje.

328. člen

(zbiranje drugih informacij za presojo najugodnejših pogojev prodaje)

(1) Če vrednosti premoženja ni mogoče oceniti na podlagi primerljivih tržnih cen, mora upravitelj objaviti nezavezujoče zbiranje ponudb ali opraviti druga dejanja za pridobitev informacij, ki so pomembne za presojo najugodnejših pogojev prodaje.

(2) Nezavezujoče zbiranje ponudb je javno vabilo za dajanje ponudb, pri katerem izhodiščna cena ni določena in je obveznost stečajnega dolžnika skleniti pogodbo s ponudnikom, ki ponudi najvišjo ceno, izključena.

(3) Za postopek nezavezujočega zbiranja ponudb se smiselno uporabljajo prvi odstavek, 1. ter 5. do 7. točka drugega odstavka in tretji odstavek 335. člena tega zakona.

329. člen

(način prodaje)

(1) Pogodba o prodaji premoženja stečajnega dolžnika se lahko sklene samo na podlagi javne dražbe ali zavezujočega zbiranja ponudb, če ni v četrtem odstavku tega člena drugače določeno.

(2) Javna dražba se lahko izvede kot javna dražba z zviševanjem izklicne cene ali kot javna dražba z zniževanjem izklicne cene. Javna dražba je javno povabilo k dajanju ponudb, s katerim se stečajni dolžnik zaveže, da bo sklenil prodajno pogodbo s tistim dražiteljem, ki bo na dražbi glede na vrsto javne dražbe:

1. pri javni dražbi z zviševanjem izklicne cene: ponudil najvišjo ceno, ali

2. pri javni dražbi z zniževanjem izklicne cene: prvi dal ponudbo za ceno v posameznem koraku dražbe.

(3) Zavezujoče zbiranje ponudb je javno vabilo k dajanju ponudb, s katerim se stečajni dolžnik zaveže, da bo sklenil prodajno pogodbo s tistim ponudnikom, ki bo ponudil najvišjo ceno, vendar ne nižje od izhodiščne cene, če bo več ponudnikov ponudilo enako najvišjo ceno, pa s tistim, ki bo ponudil najkrajši rok plačila.

(4) Če je bil javna dražba ali postopek zavezujočega zbiranja ponudb za prodajo posameznega premoženja neuspešen, se pogodba o prodaji tega premoženja lahko sklene tudi na podlagi neposrednih pogajanj s kupcem, ki je svojo ponudbo dal v postopku nezavezujočega zbiranja ponudb iz drugega odstavka 328. člena tega zakona, opravljenega pred začetkom neposrednih pogajanj.

330. člen

(začetek prodaje)

(1) Prodaja se začne s sklepom sodišča o prodaji (v nadaljnjem besedilu: sklep o prodaji).

(2) Prodaje nobenega premoženja stečajnega dolžnika ni dovoljeno začeti pred pravnomočnostjo sklepa o začetku stečajnega postopka, če ni v zakonu za posamezen primer drugače določeno.

(3) Če je izločitveni upnik pravočasno prijavil izločitveno pravico, ki je bila prerekana, prodaje premoženja, ki je predmet te izločitvene pravice, ni dovoljeno začeti, dokler:

1. zahtevek izločitvenega upnika iz prvega odstavka 309. člena tega zakona ni pravnomočno zavrnjen ali

2. izločitvena pravica ne preneha po tretjem odstavku 310. člena ali tretjem odstavku 311. člena tega zakona.

331. člen

(sklep o prodaji)

(1) Sodišče izda sklep o prodaji na predlog upravitelja in na podlagi mnenja upniškega odbora.

(2) Sodišče s sklepom, s katerim prvič odloča o prodaji posameznega premoženja (v nadaljnjem besedilu: prvi sklep o prodaji), določi:

1. način prodaje,

2. izklicno ceno pri javni dražbi ali izhodiščno ceno pri zavezujočem zbiranju ponudb in

3. znesek varščine.

(3) Če sodišče s prvim sklepom o prodaji kot način prodaje določi javno dražbo ali zavezujoče zbiranje ponudb, lahko v tem sklepu določi tudi, da se lahko javna dražba ali postopek zbiranja ponudb enkrat ali večkrat ponovi, če prejšnji postopek ni uspešen. V tem primeru mora sodišče v sklepu o prvi prodaji določiti tudi delež, za katerega se sme v ponovljenem postopku znižati izklicna ali izhodiščna cena. Ta delež ne sme biti večji od 10 odstotkov izklicne ali izhodiščne cene v prejšnjem, neuspešnem postopku.

(4) Če je bil javna dražba ali postopek zbiranja ponudb za prodajo posameznega premoženja na podlagi prvega sklepa o prodaji neuspešen, lahko sodišče s sklepom o prodaji (v nadaljnjem besedilu: dodatni sklep o prodaji):

1. bodisi:

– ponovno odloči, da se prodaja opravi na podlagi javne dražbe ali zavezujočega zbiranja ponudb, in

– določi nižjo izklicno ali izhodiščno ceno kot v prvem sklepu

2. bodisi odloči, da se opravi nezavezujoče zbiranje ponudb zaradi prodaje na podlagi neposrednih pogajanj po četrtem odstavku 329. člena tega zakona.

332. člen

(izklicna ali izhodiščna cena)

(1) Izklicno ali izhodiščno ceno mora sodišče določiti na podlagi ocenjene vrednosti premoženja.

(2) Pri prvem sklepu o prodaji izklicna ali izhodiščna cena ne sme biti nižja od polovice vrednosti, ocenjene na podlagi likvidacijske vrednosti.

(3) Z dodatnim sklepom o prodaji lahko sodišče določi izklicno ali izhodiščno ceno v znesku, ki je nižji od polovice vrednosti premoženja, ocenjene na podlagi likvidacijske vrednosti, če s tem soglaša upniški odbor.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi za določitev cene pri prodajni pogodbi, ki se sklene na podlagi neposrednih pogajanj po četrtem odstavku 329. člena tega zakona.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena pri javni dražbi z zniževanjem izklicne cene pri prvem sklepu o prodaji izklicna cena ne sme biti nižja od vrednosti, ocenjene na podlagi likvidacijske vrednosti, povečane za 25 odstotkov.

333. člen

(varščina)

(1) Varščina je denarni znesek, s plačilom katerega dražitelj pri javni dražbi ali ponudnik pri zbiranju ponudb utrdi svojo obveznost skleniti prodajno pogodbo, če bo na dražbi ali v postopku zbiranja ponudb uspel.

(2) Znesek varščine ne sme biti nižji:

1. če izklicna ali izhodiščna cena ni višja od 200.000 eurov: od 10 odstotkov izklicne ali izhodiščne cene,

2. v drugih primerih: od 20.000 eurov in tudi ne od 5 odstotkov izklicne ali izhodiščne cene.

(3) Javne dražbe ali postopka zbiranja ponudb se lahko udeleži samo tisti, ki en delovni dan pred javno dražbo ali do poteka roka za oddajo ponudb pri zbiranju ponudb plača varščino, če ni v četrtem odstavku tega člena drugače določeno.

(4) Če je znesek varščine višji od 20.000 eurov, lahko dražitelj ali ponudnik namesto plačila varščine v roku iz drugega odstavka tega člena izroči nepreklicno bančno garancijo v korist stečajnega dolžnika kot upravičenca na prvi poziv banke s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici Evropske unije, ki se glasi na znesek, enak znesku varščine, za zavarovanje svoje obveznosti plačati pogodbeno kazen za neizpolnitev obveznosti skleniti prodajno pogodbo iz osmega odstavka 334. člena ali šestega odstavka 335. člena tega zakona.

(5) Če dražitelj ali ponudnik na dražbi ali v postopku zbiranja ponudb ne uspe, mu mora stečajni dolžnik vrniti znesek plačane varščine ali bančno garancijo v treh delovnih dneh po koncu javne dražbe ali po poteku roka za izjavo upravitelja o izbiri ponudnika pri javnem zbiranju ponudb.

(6) Če dražitelj ali ponudnik na dražbi ali v postopku zbiranja ponudb uspe in sklene prodajno pogodbo v skladu s tem zakonom, plačilo varščine velja za plačilo are v znamenje sklenitve te prodajne pogodbe.

334. člen

(javna dražba)

(1) Če sodišče s sklepom o prodaji odloči, da se prodaja premoženja opravi na podlagi javne dražbe, mora upravitelj v osmih dneh po pravnomočnosti tega sklepa sodišču predložiti razpis javne dražbe zaradi javne objave po prvem odstavku 122. člena tega zakona, ki ga mora sodišče objaviti naslednji delovni dan po prejemu.

(2) Razpis javne dražbe mora vsebovati:

1. opis premoženja, ki se prodaja,

2. vrsto javne dražbe, izklicno ceno in znesek, za katerega se ta v posameznem koraku dražbe glede na vrsto javne dražbe:

– pri dražbi z zviševanjem izklicne cene: zvišuje, ali

– pri dražbi z zniževanjem izklicne cene: znižuje,

3. pri dražbi z zniževanjem izklicne cene tudi pravilo, da sme razpisnik dražbe odstopiti od nadaljnje dražbe v katerem-koli koraku dražbe,

4. znesek varščine in številko transakcijskega računa stečajnega dolžnika, v dobro katerega mora dražitelj ta znesek plačati,

5. druge pogoje prodaje v skladu s 337. do 343. členom tega zakona,

6. dan, uro in mesto poteka dražbe,

7. mesto, na katerem si je mogoče ogledati premoženje, ki se prodaja, in čas, v katerem je mogoče opraviti ogled.

(3) Razpis javne dražbe mora biti objavljen najpozneje:

1. če je izklicna cena višja od 50.000 eurov: en mesec pred dnevom dražbe,

2. v drugih primerih: osem dni pred dnevom dražbe.

(4) Dražbo vodi upravitelj ali druga oseba po njegovem pooblastilu.

(5) O poteku dražbe se vodi zapisnik.

(6) Po koncu dražbe voditelj dražbe razglasi dražitelja, ki je na dražbi uspel, in ga obvesti o času sklenitve pisne pogodbe, ki ne sme biti pozneje kot tri delovne dni po koncu dražbe.

(7) Upravitelj mora pripraviti besedilo pogodbe, ki ga podpišeta upravitelj in dražitelj, ki je na dražbi uspel, v prostorih stečajnega dolžnika ob času iz šestega odstavka tega člena, če se ne dogovorita za drugo mesto podpisa pogodbe.

(8) Če dražitelj, ki je uspel na dražbi, ob času iz šestega odstavka tega člena ne podpiše pogodbe, mora stečajnemu dolžniku plačati pogodbeno kazen za neizpolnitev obveznosti skleniti prodajno pogodbo v znesku, ki je enak znesku varščine.

(9) V primeru iz osmega odstavka tega člena plačilo varščine velja za plačilo pogodbene kazni in stečajni dolžnik obdrži plačani znesek varščine.

335. člen

(vabilo k dajanju ponudb)

(1) Če sodišče s sklepom o prodaji odloči, da se prodaja premoženja opravi na podlagi javnega zbiranja ponudb, mora upravitelj v osmih dneh po pravnomočnosti tega sklepa sodišču predložiti vabilo k dajanju ponudb zaradi javne objave po prvem odstavku 122. člena tega zakona, ki ga mora sodišče objaviti naslednji delovni dan po prejemu.

(2) Vabilo k dajanju ponudb mora vsebovati:

1. opis premoženja, ki se prodaja,

2. izhodiščno ceno,

3. znesek varščine in številko transakcijskega računa stečajnega dolžnika, v dobro katerega mora dražitelj ta znesek plačati,

4. druge pogoje prodaje v skladu s 337. do 343. členom tega zakona,

5. rok za oddajo ponudb,

6. mesto, na katerem si je mogoče ogledati premoženje, ki se prodaja, in čas, v katerem je mogoče opraviti ogled,

7. rok, do katerega bodo ponudniki obveščeni o izidu javnega zbiranja ponudb.

(3) Vabilo k dajanju ponudb mora biti objavljeno najpozneje:

1. če je izklicna cena višja od 100.000 eurov: dva meseca pred potekom roka za oddajo ponudb,

2. v drugih primerih: en mesec pred potekom roka za oddajo ponudb.

(4) Upravitelj mora ponudnike obvestiti o izidu javnega zbiranja ponudb v roku, določenem v vabilu k dajanju ponudb, ki ne sme biti pozneje kot 15 dni po poteku roka za oddajo ponudb.

(5) Upravitelj mora ponudniku, ki je uspel v postopku javnega zbiranja ponudb, hkrati z obvestilom o izidu poslati tudi besedilo pogodbe in ga pozvati, da mu podpisan izvod pogodbe vrne v treh delovnih dneh po prejemu.

(6) Če ponudnik, ki je uspel v postopku javnega zbiranja ponudb, v roku iz petega odstavka tega člena ne vrne podpisanega izvoda pogodbe, mora stečajnemu dolžniku plačati pogodbeno kazen za neizpolnitev obveznosti skleniti prodajno pogodbo v znesku, ki je enak znesku varščine.

(7) V primeru iz šestega odstavka tega člena plačilo varščine velja za plačilo pogodbene kazni in stečajni dolžnik obdrži plačani znesek varščine.

336. člen

(drugi pogoji prodaje)

(1) Za prodajno pogodbo, ki jo sklene stečajni dolžnik, se uporabljajo pravila, določena v 337. do 343. členu tega zakona.

(2) Uporabe pravil iz prvega odstavka tega člena s pogodbo ni mogoče izključiti.

337. člen

(osebe, s katerimi ni dovoljeno skleniti pogodbe)

(1) Stečajni dolžnik ne sme skleniti pogodbe o prodaji svojega premoženja z:

1. osebo, ki je v zadnjih dveh letih pred uvedbo stečajnega postopka opravljala funkcijo člana poslovodstva ali organa nadzora ali funkcijo prokurista v insolventnem dolžniku,

2. stečajnim upraviteljem ali sodnikom, ki vodi postopek,

3. družbenikom, katerega delež v kapitalu stečajnega dolžnika je večji od 10 odstotkov,

4. osebo, ki ima v razmerju do osebe iz 1., 2. ali 3. točke tega odstavka položaj ožje povezane osebe,

5. pravno osebo, v kapitalu katere ima oseba iz 1. do 4. točke tega odstavka delež, večji od 50 odstotkov.

(2) Kupec mora pred sklenitvijo pogodbe s stečajnim dolžnikom dati pisno izjavo, da ni ovir za sklenitev pogodbe iz prvega odstavka tega člena.

(3) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za prodajo predkupnemu upravičencu, ki v skladu s tem zakonom uveljavlja zakonito predkupno pravico.

338. člen

(ara)

(1) Kupec mora v znamenje sklenitve prodajne pogodbe plačati aro v roku, ki je določen v pogodbi in ne sme biti daljši od petih delovnih dni po sklenitvi pogodbe.

(2) Za določitev višine zneska are se smiselno uporablja drugi odstavek 333. člena tega zakona.

(3) Prodajna pogodba je sklenjena pod odložnim pogojem, da kupec plača aro iz prvega odstavka tega člena, in razveznim pogojem, ki se uresniči, če kupec v tem roku are ne plača.

339. člen

(rok za plačilo kupnine in izročitev prodanega premoženja kupcu)

(1) Rok za plačilo kupnine ne sme biti daljši od treh mesecev po sklenitvi prodajne pogodbe.

(2) Kupec lahko odkloni plačilo kupnine, dokler sklep sodišča o soglasju k prodajni pogodbi ne postane pravnomočen.

(3) Če zamuda kupca s plačilom kupnine traja več kot 15 dni, lahko stečajni dolžnik odstopi od prodajne pogodbe, ne da bi moral kupcu dati dodatni rok za izpolnitev.

(4) Stečajni dolžnik ne sme kupcu izročiti lastniške posesti prodanega premoženja ali opraviti drugih pravnih dejanj za prenos lastninske ali druge premoženjske pravice na kupca, dokler ta ne plača celotne kupnine.

340. člen

(izključitev odgovornosti za stvarne napake)

Stečajni dolžnik ne odgovarja za stvarne napake premoženja, ki je predmet prodaje.

341. člen

(soglasje k sklenitvi prodajne pogodbe)

(1) Prodajna pogodba je sklenjena pod odložnim pogojem, da bo sodišče k njej dalo soglasje, in pod razveznim pogojem, ki se uresniči, če sodišče zavrne soglasje.

(2) Sodišče o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe odloči na predlog upravitelja.

(3) Upravitelj mora predlog za soglasje k prodajni pogodbi predložiti sodišču v treh delovnih dneh po sklenitvi prodajne pogodbe in mu priložiti besedilo pogodbe ter glede na način prodaje:

1. pri prodaji na podlagi javne dražbe: zapisnik dražbe,

2. pri prodaji na podlagi javnega zbiranja ponudb: poročilo o ponudbah, ki jih je prejel, s podatki o ponudnikih in ponujenih cenah,

3. pri neposredni prodaji: poročilo o ponudbah, ki jih je prejel na podlagi nezavezujočega zbiranja ponudb, in o poteku pogajanj s ponudniki.

(4) Če je bila pogodba sklenjena na podlagi neposrednih pogajanj po četrtem odstavku 329. člena tega zakona, sodišče odloči o soglasju k pogodbi:

1. če je prodajna cena nižja od polovice vrednosti premoženja, ocenjene po likvidacijski vrednosti: na podlagi soglasja upniškega odbora,

2. v drugih primerih: na podlagi mnenja upniškega odbora.

(5) Če je bila pogodba sklenjena na podlagi javne dražbe z zniževanjem izklicne cene in je bila prodajna cena nižja od polovice vrednosti premoženja, ocenjene po likvidacijski vrednosti, sodišče odloči o soglasju na podlagi soglasja upniškega odbora.

(6) Prvi do peti odstavek tega člena se ne uporabljajo, če je ocenjena vrednost premoženja, ki je predmet prodajne pogodbe, nižja od 100.000 eurov.

(7) Sodišče da soglasje k pogodbi:

1. če je bila prodaja opravljena v skladu s pravnomočnim sklepom o prodaji,

2. če je vsebina prodajne pogodbe v skladu s 337. do 343. členom tega zakona in

3. v primeru iz 1. točke četrtega odstavka ali iz petega odstavka tega člena: če je upniški odbor dal soglasje k pogodbi.

342. člen

(prenos lastninske ali druge premoženjske pravice na kupca in varstvo kupca)

(1) S plačilom kupnine prenehajo naslednje pravice tretjih na premoženju, ki je predmet prodajne pogodbe:

1. zastavna pravica ali hipoteka in zemljiški dolg,

2. pravica do prepovedi odtujitve in obremenitve ter

3. naslednje osebne služnosti, stvarno breme ali stavbna pravica:

– če je lastninska pravica na nepremičnini, ki je predmet prodajne pogodbe, omejena s hipoteko ali zemljiškim dolgom: če so bile pridobljene po trenutku, od katerega učinkuje vpis najzgodnejše hipoteke ali zemljiškega dolga v zemljiško knjigo,

– v drugih primerih: če so bile pridobljene po trenutku, od katerega po 244. členu tega zakona učinkuje začetek stečajnega postopka.

(2) Če je predmet prodajne pogodbe nepremičnina, sodišče po plačilu kupnine na predlog upravitelja izda sklep o izročitvi nepremičnine kupcu, s katerim odloči, da so izpolnjeni pogoji za vknjižbo lastninske pravice v korist kupca.

(3) Pravnomočni sklep iz drugega odstavka tega člena je listina, ki je podlaga za vknjižbo lastninske pravice v korist kupca in druge vpise po 89. členu v zvezi s 96. členom ZZK-1.

(4) Drugi in tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za prenos nematerializiranih vrednostnih papirjev, izdanih v skladu z ZNVP, v dobro kupca in za izbris zastavnih pravic iz registra neposestnih zastavnih pravic na premičninah.

(5) Udeleženec, ki ni uspel na javni dražbi ali v postopku javnega zbiranja ponudb, upnik, predkupni upravičenec ali tretja oseba ni upravičen niti v stečajnem niti v drugem postopku uveljavljati:

1. zahtevka za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti prodajne pogodbe,

2. zahtevka za sklenitev prodajne pogodbe pod enakimi pogoji z njim,

3. zahtevka za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti razpolagalnega pravnega posla, s katerim je bila prenesena lastninska ali druga premoženjska pravica na kupca ali

4. kateregakoli drugega zahtevka, katerega uveljavitev posega v pravice, ki jih pridobi kupec s sklenitvijo ali izpolnitvijo prodajne pogodbe.

343. člen

(vstop kupca v pravni položaj stečajnega dolžnika pri prodaji premoženja, ki je poslovna celota)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je predmet prodajne pogodbe premoženje, ki je poslovna celota. Poslovna celota so stvari in druge premoženjske pravice, ki so kot celota potrebne za opravljanje posamezne vrste poslov ali več vrst poslov, ki se opravljajo zaradi izdelave določene vrste proizvodov ali oprave določene vrste storitve (v nadaljnjem besedilu: opravljanje podjema).

(2) S plačilom kupnine preidejo na kupca kot pravnega naslednika stečajnega dolžnika pri podjemu, za opravljanje katerega se uporablja premoženje, ki je predmet prodajne pogodbe:

1. poleg lastninske pravice ali drugih premoženjskih pravic na premoženju, ki je predmet prodajne pogodbe, tudi vse pravice, ki so povezane s pravnim položajem stečajnega dolžnika pri opravljanju podjema, kot so:

– koncesije za opravljanje storitev ali uporabo ali izkoriščanje javnega dobra, razen če zakon za posamezno vrsto

koncesije določa, da z začetkom stečajnega postopka nad koncesionarjem koncesija preneha,

– licence za uporabo pravic intelektualne lastnine,

– pravice na podlagi atestov in uporabnih dovoljenj,

– pravice na podlagi soglasij in dovoljenja pristojnih organov, potrebnih za opravljanje dejavnosti, ki je vključena v podjem, ali drugih soglasij ali dovoljenj, povezanih z opravljanjem podjema, razen če zakon za posamezno vrsto soglasja ali dovoljenja določa, da to z začetkom stečajnega postopka nad imetnikom soglasja ali dovoljenja preneha,

– pravice do najema ali zakupa premoženja, ki se uporablja pri opravljanju podjema,

– pravica uporabe imena, vključenega v firmi stečajnega dolžnika,

2. vse obveznosti in javnopravna bremena, povezana z opravljanjem podjema, razen pravic tretjih, ki prenehajo po prvem odstavku 342. člena tega zakona.

(3) Pri vstopu v pravne položaje iz drugega odstavka tega člena kupec velja za univerzalnega pravnega naslednika stečajnega dolžnika.

(4) Po plačilu kupnine sodišče na predlog upravitelja izda sklep, ki mora vsebovati:

1. ugotovitev, da kupec vstopa v pravne položaje iz drugega odstavka tega člena kot univerzalni pravni naslednik stečajnega dolžnika, in

2. če med premoženje spadajo nepremičnine: tudi odločitev iz drugega odstavka 342. člena tega zakona.

344. člen

(pritožba proti sklepom v zvezi s prodajo premoženja dolžnika)

(1) Proti sklepu o prodaji iz 331. člena tega zakona, sklepu o soglasju k prodajni pogodbi iz 341. člena tega zakona, sklepu o izročitvi nepremičnine kupcu iz drugega odstavka 342. člena in sklepu iz četrtega odstavka 343. člena tega zakona se lahko pritožijo samo upniki.

(2) Pritožba proti sklepu iz prvega odstavka tega člena zadrži njegovo izvršitev.

345. člen

(posebna pravila o prodaji premoženja, ki je predmet ločitvene pravice)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če je ločitveni upnik pravočasno prijavil ločitveno pravico in je bila ta ločitvena pravica:

1. bodisi priznana

2. bodisi prerekana in do prodaje:

– če mora ločitveno pravico v pravdi uveljavljati ločitveni upnik: njegov zahtevek iz prvega odstavka 305. člena tega zakona ni bil pravnomočno zavrnjen in ločitvena pravica tudi ni prenehala po četrtem odstavku 305. člena ali tretjem odstavku 306. člena, ali

– če mora neobstoj ločitvene pravice uveljavljati tisti, ki je ločitveno pravico prerekal: zahtevku iz drugega odstavka 307. člena ali drugega odstavka 308. člena ni pravnomočno ugodeno.

(2) Če kupnina po plačilu stroškov v zvezi s prodajo premoženja, ki je predmet ločitvene pravice iz prvega odstavka tega člena, ne zadošča za celotno plačilo terjatve, zavarovane s to ločitveno pravico, mora sodišče:

1. za sklep o prodaji poleg mnenja upniškega odbora po prvem odstavku 331. člena tega zakona ali soglasja po tretjem odstavku 332. člena tega zakona dobiti tudi mnenje ali soglasje ločitvenega upnika,

2. za sklep o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe iz četrtega ali petega odstavka 341. člena tega zakona poleg mnenja ali soglasja upniškega odbora dobiti tudi mnenje ali soglasje ločitvenega upnika.

(3) Za mnenje ali soglasje ločitvenega upnika iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo prvi do tretji odstavek 88. člena tega zakona.

(4) Če ločitveni upnik v 15 dneh po objavi po prejemu zahteve za mnenje sodišču svojega mnenja ne sporoči, velja, da je procesna predpostavka za odločitev sodišča v zvezi z mnenjem ločitvenega upnika iz tretjega odstavka tega člena izpolnjena.

(5) Če ločitveni upnik v 15 dneh po objavi po prejemu zahteve za soglasje sodišču ne sporoči, da zavrača to soglasje, velja, da je procesna predpostavka za odločitev sodišča v zvezi s soglasjem ločitvenega upnika iz tretjega odstavka tega člena izpolnjena.

(6) Na pravno posledico iz četrtega ali petega odstavka tega člena mora sodišče opozoriti ločitvenega upnika v zahtevi za mnenje ali soglasje.

(7) Če je premoženje predmet več ločitvenih pravic iz prvega odstavka tega člena, se drugi do šesti odstavek tega člena uporabljajo za mnenje ali soglasje:

1. ločitvenega upnika, katerega ločitvena pravica je bila pridobljena prva, in

2. ločitvenega upnika, katerega ločitvena pravica ima drugi ali poznejši vrstni red, če je skupni znesek terjatev, zavarovanih z ločitvenimi pravicami predhodnega vrstnega reda, manjši od vrednosti premoženja, ki se prodaja, ocenjene po likvidacijski vrednosti.

346. člen

(posebna pravila o prodaji določenega premoženja)

(1) Posebna pravila, določena v tem členu, se uporabljajo za prodajo:

1. vrednostnih papirjev ali blaga, s katerim se trguje na organiziranem trgu,

2. hitro pokvarljivega blaga,

3. netržnih zalog materiala, če je skupna vrednost posamezne vrste takih zalog manjša od 15.000 eurov, in naslednjih vrst stvari, če je vrednost posamezne stvari manjša od 15.000 eurov:

– rabljene opreme ali strojev,

– trgovskega blaga in končnih izdelkov ali

– nepremičnin.

(2) Za prodajo premoženja iz prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo:

1. drugi odstavek 327. člena tega zakona in lahko vrednost tega premoženja oceni upravitelj, 329. člen, 332. do 338. in 341. člen tega zakona,

2. za prodajo premoženja iz 2. točke prvega odstavka pa tudi ne: drugi odstavek 330. člena tega zakona.

(3) Upravitelj mora premoženje iz 1. točke prvega odstavka tega člena prodati na organiziranem trgu, na katerem se trguje s tem premoženjem, po tržni ceni, ki se oblikuje na tem trgu, in po pravilih, ki se uporabljajo za prodajne pogodbe, sklenjene na tem trgu.

(4) Upravitelj mora premoženje iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena prodati na način, ki je primeren glede na lastnosti tega premoženja.

347. člen

(posebna pravila o uveljavitvi predkupne pravice)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo za prodajo premoženja, ki je predmet zakonite predkupne pravice ali pogodbene predkupne pravice, ki je vpisana v zemljiško knjigo ali drug javni register ali evidenco, z vpisom v katero se javno objavi pridobitev te pravice.

(2) Če se premoženje iz prvega odstavka tega člena prodaja na javni dražbi:

1. mora upravitelj:

– predkupnega upravičenca hkrati z objavo razpisa dražbe obvestiti o dražbi,

– predkupnega upravičenca opozoriti na pogoje za uveljavitev predkupne pravice in da bo predkupna pravica prenehala, če je ne uveljavi tako, kot je določeno v 4. točki tega odstavka,

– če v naslednjem koraku dražbe cene ne sprejme noben dražitelj, predkupnemu upravičencu ponuditi, da premoženje

kupi za ceno, ki jo je ponudil dražitelj, ki je v rednem koraku dražbe sprejel najvišjo ceno (v nadaljnjem besedilu: zadnji redni korak dražbe).

2. če predkupni upravičenec po zadnjem rednem koraku dražbe izjavi, da uveljavlja predkupno pravico:

– se dražba nadaljuje tako, da ima dražitelj, ki je uspel v zadnjem rednem koraku dražbe, pravico ponuditi višjo ceno v enem ali več izrednih korakih dražbe, in predkupni upravičenec ponovno uveljaviti predkupno pravico za višjo ceno v vsakem od teh izrednih korakih dražbe, in

– se dražba konča, ko bodisi dražitelj odstopi od nadaljnje dražbe bodisi predkupni upravičenec za ceno, ki jo ponudi dražitelj v zadnjem izrednem koraku dražbe, ne uveljavi predkupne pravice.

3. če predkupni upravičenec po koraku dražbe izjavi, da uveljavlja predkupno pravico, in po tem koraku dražitelj odstopi od nadaljnje dražbe:

– se za sklenitev prodajne pogodbe smiselno uporabljajo šesti do deveti odstavek 334. člena tega zakona,

– mora predkupni upravičenec celotno kupnino plačati v 15 dneh po sklenitvi prodajne pogodbe.

4. lahko predkupni upravičenec uveljavi predkupno pravico tako, da:

– plača varščino za udeležbo na dražbi,

– na dražbi izjavi, da uveljavlja predkupno pravico, in

– podpiše prodajno pogodbo in plača celotno kupnino v 15 dneh po sklenitvi prodajne pogodbe.

(3) Če se premoženje iz prvega odstavka tega člena prodaja na podlagi zbiranja ponudb ali neposrednih pogajanj:

1. se prodajna pogodba s kupcem sklene tudi pod odložnim pogojem, da predkupni upravičenec ne bo uveljavil predkupne pravice, in pod razveznim pogojem, ki se uresniči, če predkupni upravičenec uveljavi predkupno pravico,

2. mora upravitelj:

– predkupnemu upravičencu poslati besedilo pogodbe s smiselno enako vsebino, kot jo ima pogodba, ki jo je poslal ponudniku, ki je uspel v postopku zbiranja ponudb po petem odstavku 335. člena tega zakona, ali sklenil s kupcem na podlagi neposrednih pogajanj,

– predkupnega upravičenca pozvati, da mu v 15 dneh po prejemu vrne podpisan izvod pogodbe in plača celotno kupnino v skladu s pogodbo, in

– predkupnega upravičenca opozoriti, da bo predkupna pravica prenehala, če je ne uveljavi tako, kot je določeno v 3. točki tega odstavka,

3. lahko predkupni upravičenec uveljavi predkupno pravico tako, da v 15 dneh po prejemu besedila pogodbe in poziva upravitelja iz 2. točke tega odstavka vrne podpisan izvod pogodbe in plača celotno kupnino v skladu s pogodbo.

(4) Ne glede na splošna pravila, ki bi se uporabljala za uveljavitev predkupne pravice, če nad predkupnim zavezancem ne bi bil začet stečajni postopek, lahko predkupni upravičenec po začetku stečajnega postopka nad predkupnim zavezancem uveljavi predkupno pravico samo tako, kot je določeno v drugem ali tretjem odstavku tega člena.

Pododdelek 5.8.3: *Posebna pravila za uveljavitev zahtevkov do osebno odgovornih družbenikov stečajnega dolžnika*

348. člen

(uporaba pododdelka 5.8.3)

Pravila, določena v pododdelku 5.8.3 tega zakona, se uporabljajo v stečajnem postopku nad:

1. osebno družbo in

2. drugo pravno osebo, za obveznosti katere po zakonu ali njenih pravilih odgovarjajo tudi njeni družbeniki.

349. člen

(osebno odgovorni družbenik kot stranka glavnega stečajnega postopka)

(1) Stranka glavnega stečajnega postopka je tudi osebno odgovorni družbenik.

(2) Proti sklepom iz prvega odstavka 344. člena tega zakona se lahko pritoži tudi osebno odgovorni družbenik.

350. člen

(posebna pravila o stečajni masi)

(1) V stečajno maso pravne osebe iz 348. člena tega zakona spada tudi premoženje, doseženo z uveljavitvijo zahtevkov do osebno odgovornega družbenika na podlagi njegove odgovornosti za obveznosti te pravne osebe.

(2) Z začetkom stečajnega postopka preneha pravica upnikov uveljavljati zahtevke iz prvega odstavka tega člena proti osebno odgovornim družbenikom.

(3) Z začetkom stečajnega postopka pridobi upravitelj pravico za račun stečajne mase uveljaviti zahtevke iz prvega odstavka tega člena proti osebno odgovornim družbenikom.

(4) S privolitvijo upnika, ki je pred začetkom stečajnega postopka vložil tožbo za uveljavitev zahtevka iz drugega odstavka tega člena, lahko upravitelj za račun stečajne mase vstopi v pravdo, ki teče na podlagi te tožbe, proti osebno odgovornemu družbeniku.

(5) Za vstop upravitelja v pravdo po četrtem odstavku tega člena privolitev osebno odgovornega družbenika kot toženca ni potrebna.

351. člen

(posebna pravila o postopkih izvršbe in zavarovanja proti osebno odgovornim družbenikom)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo za postopke izvršbe ali zavarovanja proti osebno odgovornim družbenikom za uveljavitev terjatev na podlagi njihove odgovornosti za obveznosti pravne osebe iz 348. člena tega zakona.

(2) Po začetku stečajnega postopka je dovoljeno izdati sklep o izvršbi ali zavarovanju terjatev iz prvega odstavka tega člena samo na predlog upravitelja in v dobro stečajne mase.

(3) Postopki izvršbe in zavarovanja terjatev iz prvega odstavka tega člena, ki so bili začeti pred začetkom stečajnega postopka, se prekinejo in jih je dovoljeno nadaljevati samo na predlog upravitelja in v dobro stečajne mase.

(4) Izvršilno sodišče dovoli ali nadaljuje in opravi izvršbo za izterjavo terjatve iz prvega odstavka tega člena v dobro stečajne mase tudi, če stečajni dolžnik ali njegova stečajna masa v izvršilnem naslovu za izterjavo te terjatve ni označena kot upnik.

352. člen

(učinek prenehanja terjatev do stečajnega dolžnika za terjatve do osebno odgovornih družbenikov)

Če preneha terjatev upnika po petem odstavku 296. člena, četrtem odstavku 300. člena, sedmem odstavku 301. člena, četrtem odstavku 305. člena ali tretjem odstavku 306. člena tega zakona v razmerju do stečajnega dolžnika, hkrati preneha tudi v razmerju do osebno odgovornega družbenika.

Oddelek 5.9: **Plačila v breme stečajne mase**

Pododdelek 5.9.1: *Splošno pravilo o plačilih v breme stečajne mase*

353. člen

(sklep sodišča kot pogoj za plačilo)

Upravitelj sme opraviti plačilo ali drugo izpolnitev v breme stečajne mase samo na podlagi sklepa sodišča v skladu z oddelkom 5.9 tega zakona, če ni v zakonu za posamezen primer drugače določeno.

Pododdelek 5.9.2: *Plačilo stroškov stečajnega postopka*

354. člen

(stroški stečajnega postopka)

(1) Stroški stečajnega postopka so obveznosti stečajnega dolžnika, ki nastanejo po začetku stečajnega postopka, razen tistih obveznosti, za katere zakon določa, da se plačajo iz razdelitvene mase po pravilih o plačilu terjatev upnikov.

(2) Če upravitelj izvedbo posameznih storitev v zvezi z opravljanjem svojih nalog v stečajnem postopku (na primer storitve izdelave poročil, seznamov preizkušenih terjatev in načrtov razdelitve ali storitve svetovanja pri opravljanju nalog upravitelja v postopku zaradi insolventnosti), razen storitev iz sedmega odstavka 103. člena tega zakona, odda drugi osebi, nadomestila za te storitve ni dovoljeno plačati kot strošek stečajnega postopka, temveč jih mora upravitelj plačati iz lastnih sredstev.

(3) Za storitve iz sedmega odstavka 103. člena tega člena, za katere je predpisana ali v poslovni praksi uveljavljena tarifa, kot strošek stečajnega postopka ni dovoljeno plačati cene v zneskih, ki so višji od zneskov, določenih s to tarifo in opravil, ki presegajo okvir nujno potrebnih del v okviru teh storitev.

(4) Upravitelj izvedbe storitev iz sedmega odstavka 103. člena tega zakona ne sme oddati:

– osebi, v kateri on ali oseba, ki ima v razmerju do njega položaj ožje povezane osebe, opravlja pravno zastopanje, opravlja funkcijo člana poslovodstva, člana organa nadzora ali prokurista, ali je v njih tihi družbenik,

– osebi, v kateri je on ali osebe, ki imajo v razmerju do njega položaj ožje povezane osebe, skupaj ali vsak zase, neposredno ali preko drugih pravnih oseb v več kot 5 odstotkih udeležen pri ustanoviteljskih pravicah, upravljanju oziroma kapitalu, ali je v njih tihi družbenik.

(5) Pogodba, ki je sklenjena v nasprotju s četrtim odstavkom tega člena, je nična.

355. člen

(vrste stroškov stečajnega postopka)

(1) Stroški stečajnega postopka so tekoči stroški in občasni stroški stečajnega postopka.

(2) Tekoči stroški stečajnega postopka so:

1. stroški upravitelja,

2. plače in druga nadomestila osebam, ki opravljajo posle za potrebe stečajnega postopka, vključno z davki in prispevki, ki jih mora izplačevalec obračunati in plačati hkrati s temi plačili,

3. stroški električne energije, vode, ogrevanja, telefona in drugi stroški v zvezi z uporabo poslovnih prostorov za potrebe stečajnega postopka,

4. zavarovalne premije za zavarovanje premoženja, ki spada v stečajno maso,

5. stroški objav po 122. členu tega zakona,

6. pravdni stroški stečajnega dolžnika v postopkih iz oddelka 5.6 tega zakona,

7. stroški računovodskih, administrativnih in drugih storitev za potrebe stečajnega postopka,

8. obveznosti iz naslova davkov in prispevkov, ki nastanejo med potekom stečajnega postopka in

9. drugi stroški, ki nastajajo mesečno ali v drugih rednih obdobjih med potekom stečajnega postopka.

(3) Občasni stroški stečajnega postopka so:

1. plačilo terjatev upnikov, ki so nastale med postopkom prisilne poravnave, iz drugega odstavka 289. člena tega zakona,

2. izpolnitve obveznosti na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe po drugem odstavku 265. člena tega zakona,

3. plačilo razlike po četrtem odstavku 268. člena tega zakona,

4. izpolnitve obveznosti na podlagi pravnih poslov iz 316. in 317. člena tega zakona,

5. nalaganje denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika v skladu s 322. in 324. členom tega zakona,

6. stroški ocenitve vrednosti premoženja in drugih dejanj v zvezi z izvedbo prodaje,

7. davek na dodano vrednost ali davek na promet nepremičnin v zvezi s prodajo premoženja in

8. drugi stroški stečajnega postopka razen tekočih stroškov iz drugega odstavka tega člena.

356. člen

(predračun stroškov stečajnega postopka)

(1) Sodišče določi predračun stroškov stečajnega postopka na predlog upravitelja iz 3. točke drugega odstavka 294. člena tega zakona in na podlagi mnenja upniškega odbora. Sodišče lahko na predlog upravitelja določi tudi začasni predračun stroškov od začetka stečajnega postopka do objave otvoritvenega poročila, če je to potrebno za nemoten potek stečajnega postopka.

(2) Predračun stroškov stečajnega postopka mora vsebovati:

1. glede stroškov iz 2. točke drugega odstavka 355. člena tega zakona število oseb, potrebnih za izvedbo poslov, ki jih je treba v stečajnem postopku opraviti, in za vsako od njih:

– opis poslov, ki jih bo opravljala, in

– mesečni znesek stroškov za plačilo plače ali drugega nadomestila za opravljanje teh poslov,

2. glede stroškov iz 1., 3., 4., 7. in 8. točke drugega odstavka 355. člena tega zakona:

– opis vrste teh stroškov in

– mesečni znesek za vsako od vrst teh stroškov,

3. glede drugih stroškov:

– opis vrste teh stroškov in

– skupni znesek za vsako od vrst teh stroškov.

(3) Če se med stečajnim postopkom pokaže, da posamezne vrste stroškov iz 1. ali 2. točke drugega odstavka tega člena v obsegu, vključenem v predračun stroškov, niso več potrebne ali zadostne za izvedbo dejanj, ki jih je treba opraviti v stečajnem postopku, sodišče glede teh vrst stroškov spremeni predračun stroškov.

(4) Sodišče o spremembi predračuna stroškov odloči:

1. na predlog upravitelja in na podlagi mnenja upniškega odbora ali

2. na zahtevo upniškega odbora.

357. člen

(sklep o soglasju k plačilu stroškov stečajnega postopka)

(1) Upravitelj sme opraviti plačilo ali izpolniti drugo obveznost, ki je strošek stečajnega postopka, samo, če sodišče da soglasje za to izpolnitev.

(2) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za:

1. plačilo stroškov iz 1. in 2. točke drugega odstavka 356. člena tega zakona v znesku, v katerem so vključeni v predračun stroškov stečajnega postopka,

2. izpolnitev obveznosti na podlagi pravnih poslov v skladu s 316. do 319. členom tega zakona in

3. nalaganje denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika v skladu s 322. in 324. členom tega zakona ter plačilo s tem povezanih stroškov.

Pododdelek 5.9.3: *Razdelitev splošne razdelitvene mase*

358. člen

(terjatve, ki se upoštevajo pri razdelitvi splošne razdelitvene mase)

Pri razdelitvi splošne razdelitvene mase se upoštevajo nezavarovane terjatve, ki so bile v stečajnem postopku pravočasno prijavljene, razen:

1. prerekanih terjatev, ki so do izdelave načrta razdelitve prenehale po četrtem odstavku 300. člena ali sedmem odstavku 301. člena tega zakona,

2. terjatev, povezanih z razveznim pogojem, ki se je uresničil do izdelave načrta razdelitve.

359. člen

(vrstni red plačila terjatev iz splošne razdelitvene mase)

(1) Terjatve se iz splošne razdelitvene mase plačajo po tem vrstnem redu:

1. prednostne terjatve,

2. navadne terjatve,

3. podrejene terjatve.

(2) Dokler razdelitvena masa ne zadošča za celotno plačilo terjatev predhodnega vrstnega reda, ki jih je treba upoštevati pri razdelitvi, ni dovoljeno začeti plačevati terjatve poznejšega vrstnega reda.

(3) Če razdelitvena masa ne zadošča za celotno plačilo terjatev posameznega vrstnega reda, ki jih je treba upoštevati pri razdelitvi, se vse terjatve tega vrstnega reda plačajo v deležu, ki se izračuna kot razmerje med zneskom razpoložljive razdelitvene mase in skupnim zneskom vseh terjatev tega vrstnega reda, ki jih je treba upoštevati pri razdelitvi.

360. člen

(prednostna in splošna razdelitev)

(1) Prednostna razdelitev je razdelitev splošne razdelitvene mase za plačilo prednostnih terjatev.

(2) Splošna razdelitev je razdelitev splošne razdelitvene mase za plačilo navadnih in podrejenih terjatev.

361. člen

(prva in poznejše razdelitve)

(1) Prvo prednostno razdelitev je treba opraviti, ko splošna razdelitvena masa zadošča za plačilo polovice zneska prednostnih terjatev, ki jih je treba upoštevati pri razdelitvi.

(2) Prvo splošno razdelitev je treba opraviti:

1. ko splošna razdelitvena masa zadošča za plačilo polovice zneska navadnih terjatev, ki jih je treba upoštevati pri razdelitvi, če ta položaj nastopi prej kot v šestih mesecih po začetku stečajnega postopka,

2. v drugih primerih, ko splošna razdelitvena masa zadošča za plačilo desetih odstotkov zneska navadnih terjatev, ki jih je treba upoštevati pri razdelitvi.

(3) Poznejše razdelitve je treba opraviti, ko splošna razdelitvena masa zadošča za plačilo dodatnih deset odstotkov zneska prednostnih ali navadnih terjatev, ki jih je treba upoštevati pri razdelitvi.

362. člen

(terjatve, ki se plačajo iz splošne razdelitvene mase)

(1) Ob prvi razdelitvi se iz splošne razdelitvene mase plačajo naslednje nezavarovane terjatve, ki so v stečajnem postopku priznane do izdelave načrta prve razdelitve, v deležu iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona:

1. terjatve, ki niso povezane s pogojem, in

2. terjatve, ki so bile povezane z odložnim pogojem, ki se je uresničil do izdelave načrta prve razdelitve.

(2) Ob prvi razdelitvi se v razdelitveni masi rezervirajo sredstva za plačilo naslednjih terjatev v deležu iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: rezervirana splošna razdelitvena masa):

1. prerekanih terjatev in

2. terjatev, povezanih s pogojem, ki se do izdelave načrta prve razdelitve še ni uresničil.

(3) Plačilo terjatve se opravi iz rezervirane splošne razdelitvene mase na podlagi sklepa o prvi razdelitvi, ko se izpolnijo ti pogoji:

1. pri prerekani terjatvi iz prvega odstavka 300. člena ali prvega odstavka 301. člena tega zakona: ko postane pravnomočna sodba, s katero je sodišče ugodilo tožbenemu zahtevku za ugotovitev obstoja terjatve,

2. pri prerekani terjatvi iz prvega odstavka 302. člena tega zakona:

– ko poteče rok za vložitev tožbe iz drugega odstavka 302. člena, če v tem roku nihče od tistih, ki so prerekali terjatev, ni vložil tožbe, ali

– ko postane pravnomočna sodna odločba, s katero je sodišče zavrnilo tožbeni zahtevek za ugotovitev neobstoja terjatve, zavrglo tožbo iz drugega odstavka 302. člena ali ustavilo postopek zaradi umika te tožbe,

3. pri prerekani terjatvi iz prvega odstavka 314. člena tega zakona:

– ko poteče rok za prijavo udeležbe iz tretjega odstavka 314. člena tega zakona, če nihče od tistih, ki so prerekali terjatev v tem roku ne prijavi udeležbe, ali

– ko postane pravnomočna odločba, s katero je pristojni državni organ odločil, da ta terjatev obstaja.

4. pri terjatvi, povezani z odložnim pogojem: ko se ta pogoj uresniči, če se uresniči pred izdelavo načrta končne razdelitve,

5. pri terjatvi, povezani z razveznim pogojem: ob končni razdelitvi, če se do izdelave načrta končne razdelitve ta pogoj ni uresničil.

(4) Splošna razdelitvena masa, ki je bila rezervirana za plačilo posamezne terjatve po drugem odstavku tega člena, se ob poznejši ali končni razdelitvi razdeli med druge upnike, ko se izpolnijo naslednji pogoji:

1. pri prerekani terjatvi iz prvega odstavka 300. člena ali iz prvega odstavka 301. člena tega zakona: ko postane pravnomočna sodba, s katero je sodišče zavrnilo tožbeni zahtevek za ugotovitev obstoja terjatve, zavrglo tožbo iz prvega odstavka 300. člena ali iz prvega odstavka 301. člena ali ustavilo postopek zaradi umika te tožbe,

2. pri prerekani terjatvi iz prvega odstavka 302. člena tega zakona: ko postane pravnomočna sodba, s katero je sodišče ugodilo tožbenemu zahtevku za ugotovitev neobstoja terjatve,

3. pri prerekani terjatvi iz prvega odstavka 314. člena tega zakona: ko postane pravnomočna odločba, s katero je pristojni državni organ odločil, da ta terjatev ne obstaja,

4. pri terjatvi, povezani z odložnim pogojem: ob končni razdelitvi, če se do izdelave načrta končne razdelitve ta pogoj ni uresničil,

5. pri terjatvi, povezani z razveznim pogojem: ko se ta pogoj uresniči, če se uresniči pred izdelavo načrta končne razdelitve.

363. člen

(načrt prve razdelitve)

(1) Upravitelj mora pred izdelavo načrta prve razdelitve posodobiti končni seznam preizkušenih terjatev v skladu z 72. členom tega zakona.

(2) Načrt prve razdelitve mora vsebovati:

1. znesek splošne razdelitvene mase, ki je predmet prve razdelitve,

2. skupni znesek terjatev, ki se upoštevajo pri prvi razdelitvi,

3. delež iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona,

4. za vsako terjatev, ki se upošteva pri prvi razdelitvi:

– zaporedno številko terjatve na končnem seznamu preizkušenih terjatev,

– identifikacijske podatke o upniku terjatve,

– znesek terjatve, ki se upošteva pri prvi razdelitvi,

– podatek, ali se terjatev ob prvi razdelitvi plača po prvem odstavku 362. člena tega zakona ali se za njeno plačilo rezervirajo sredstva po drugem odstavku 362. člena tega zakona,

– znesek terjatve, ki se plača ali rezervirajo sredstva za njeno plačilo, ob prvi razdelitvi, izračunan na podlagi deleža iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona.

(3) Upravitelj mora predložiti sodišču načrt prve razdelitve in posodobljen končni seznam preizkušenih terjatev iz prvega odstavka tega člena:

1. pri prvi prednostni razdelitvi: v osmih dneh po nastopu položaja iz prvega odstavka 361. člena tega zakona,

2. pri prvi splošni razdelitvi: v enem mesecu po nastopu položaja iz drugega odstavka 361. člena tega zakona.

(4) Sodišče mora objaviti načrt prve razdelitve in posodobljen končni seznam preizkušenih terjatev v treh delovnih dneh po prejemu.

364. člen

(ugovor proti načrtu prve razdelitve)

(1) Proti načrtu prve razdelitve lahko ugovarja vsak upnik.

(2) Ugovor proti načrtu prve razdelitve mora upnik vložiti pri prvi prednostni razdelitvi v 15 dneh in pri prvi splošni razdelitvi v enem mesecu od objave po četrtem odstavku 363. člena tega zakona.

365. člen

(sklep o prvi razdelitvi)

(1) Sodišče s sklepom o prvi razdelitvi:

1. odloči o ugovorih iz 364. člena tega zakona,

2. odloči o odmeri sorazmernega dela nadomestila upravitelju iz 3. točke četrtega odstavka 103. člena tega zakona in

3. določi končni načrt prve razdelitve.

(2) V izreku sklepa o prvi razdelitvi sodišče določitev končnega načrta prve razdelitve oblikuje tako, da navede končni načrt prve razdelitve, ki je sestavni del izreka sklepa.

(3) Sodišče mora:

1. pri prvi prednostni razdelitvi v osmih dneh, pri prvi splošni razdelitvi pa v 15 dneh po poteku roka za ugovor iz drugega odstavka 364. člena tega zakona odločiti o ugovorih in o vsebini svoje odločitve obvestiti upravitelja ter

2. v treh delovnih dneh po dnevu, ko upravitelj predloži končni načrt prve razdelitve, objaviti sklep o prvi razdelitvi in končni načrt prve razdelitve, ki je sestavni del tega sklepa.

366. člen

(pritožba proti sklepu o prvi razdelitvi)

(1) S pritožbo proti sklepu o prvi razdelitvi je dovoljeno izpodbijati samo:

1. odločitev o ugovorih iz 364. člena tega zakona in

2. končni načrt prve razdelitve v delu, v katerem je predmet teh ugovorov.

(2) Pritožba proti sklepu o prvi razdelitvi zadrži njegovo izvršitev.

(3) Pravnomočni sklep o prvi razdelitvi je izvršilni naslov.

367. člen

(končni načrt prve razdelitve)

Upravitelj mora v treh delovnih dneh po prejemu obvestila iz 1. točke tretjega odstavka 365. člena tega zakona sodišču predložiti končni načrt prve razdelitve v skladu z odločitvijo sodišča o ugovorih iz 364. člena tega zakona.

368. člen

(roki za plačilo na podlagi končnega načrta prve razdelitve)

Upravitelj mora upnikom plačati zneske iz četrte alineje 4. točke drugega odstavka 363. člena tega zakona na podlagi končnega načrta prve razdelitve:

1. pri terjatvah iz prvega odstavka 362. člena tega zakona: v 15 dneh po pravnomočnosti sklepa o prvi razdelitvi,

2. pri terjatvah iz drugega odstavka 362. člena tega zakona: v 15 dneh po izpolnitvi pogoja iz tretjega odstavka 362. člena tega zakona, vendar ne pred pravnomočnostjo sklepa o prvi razdelitvi.

369. člen

(poznejša razdelitev)

(1) Za poznejšo razdelitev se smiselno uporabljajo 362. do 368. člen tega zakona, če ni v drugem ali tretjem odstavku tega člena drugače določeno.

(2) Rok za ugovor proti načrtu poznejše razdelitve iz drugega odstavka 364. člena tega zakona je pri poznejši prednostni in splošni razdelitvi 15 dni od objave po četrtem odstavku 363. člena tega zakona.

(3) Z ugovorom proti načrtu poznejše razdelitve ni dovoljeno uveljavljati, da naj se določena terjatev upošteva ali ne upošteva pri razdelitvi, če je bilo o upoštevanju te terjatve že odločeno s pravnomočnim sklepom o prvi razdelitvi ali s pravnomočnim sklepom o poznejši razdelitvi, izdanim v zvezi z drugim načrtom poznejše razdelitve.

Pododdelek 5.9.4: *Razdelitev posebne razdelitvene mase*

370. člen

(uporaba pododdelka 5.9.4)

(1) Pododdelek 5.9.4 se uporablja za razdelitev vsake posebne razdelitvene mase, če ni v drugem ali tretjem odstavku tega člena drugače določeno.

(2) Pododdelek 5.9.4 se ne uporablja za razdelitev posebne razdelitvene mase za plačilo stroškov izvršilnega postopka in zavarovane terjatve upnika, ki se opravi v izvršilnem postopku, na tek katerega po 3. točki tretjega odstavka 132. člena tega zakona ne vpliva začetek stečajnega postopka.

(3) Pododdelek 5.9.4 se ne uporablja za razdelitev posebne razdelitvene mase, ki je predmet ločitvene pravice iz prvega odstavka 282. člena tega zakona, za plačilo terjatve upnika, zavarovane s to ločitveno pravico.

(4) Premoženje, ki ostane po celotnem plačilo terjatev iz drugega ali tretjega odstavka tega člena, se prenese v splošno razdelitveno maso.

(5) Če posebna razdelitvena masa iz drugega ali tretjega odstavka tega člena ne zadošča za celotno plačilo terjatve upnika, se za plačilo nezavarovanega dela te terjatve uporablja pododdelek 5.9.3 tega zakona.

371. člen

(terjatve, ki se plačajo iz posebne razdelitvene mase)

(1) Pri razdelitvi posamezne posebne razdelitvene mase se upošteva terjatev, zavarovana z ločitveno pravico na premoženju, ki spada v to posebno razdelitveno maso, če sta bili terjatev in ločitvena pravica v stečajnem postopku pravočasno prijavljeni, razen:

1. terjatve, zavarovane z ločitveno pravico, ki je bila prerekana in je do izdelave načrta prve razdelitve posebne razdelitvene mase prenehala po četrtem odstavku 305. člena ali tretjem odstavku 306. člena tega zakona,

2. terjatve, povezane z razveznim pogojem, ki se je uresničil do izdelave načrta razdelitve posebne razdelitvene mase.

(2) Ob prvi razdelitvi posebne razdelitvene mase se iz te razdelitvene mase plača terjatev iz prvega odstavka tega člena, če sta terjatev in ločitvena pravica v stečajnem postopku priznani na podlagi pravnomočnega sklepa iz 304. člena tega zakona, in če terjatev:

1. ni povezana s pogojem, ali

2. je bila povezana z odložnim pogojem, ki se je uresničil do izdelave načrta prve razdelitve posebne razdelitvene mase.

(3) Ob prvi razdelitvi se v posebni razdelitveni masi rezervirajo sredstva za plačilo terjatve iz prvega odstavka tega člena:

1. če je ločitvena pravica prerekana ali

2. če je terjatev povezana s pogojem, ki se do izdelave načrta prve razdelitve posebne razdelitvene mase še ni uresničil.

(4) Plačilo terjatve se opravi iz rezervirane posebne razdelitvene mase:

1. pri prerekani ločitveni pravici iz prvega odstavka 305. člena ali prvega odstavka 306. člena tega zakona: ko postane pravnomočna sodba, s katero je sodišče ugodilo zahtevku za prednostno plačilo zavarovane terjatve iz premoženja, ki je predmet posebne razdelitvene mase,

2. pri prerekani ločitveni pravici iz prvega odstavka 308. člena tega zakona:

– v primeru iz šestega odstavka 308. člena tega zakona, ko postane pravnomočen sklep iz 304. člena tega zakona,

– v drugih primerih, ko postane pravnomočna sodba, s katero je sodišče zavrnilo tožbeni zahtevek iz drugega odstavka 308. člena tega zakona,

3. pri terjatvi, povezani z odložnim pogojem: ko se ta pogoj uresniči, če se uresniči pred izdelavo načrta končne razdelitve,

4. pri terjatvi, povezani z razveznim pogojem: ob končni razdelitvi, če se do izdelave načrta končne razdelitve ta pogoj ni uresničil.

(5) Če je premoženje, ki spada v posamezno posebno razdelitveno maso, predmet več ločitvenih pravic, se terjatve, zavarovane s temi ločitvenimi pravicami, plačajo po vrstnem redu pridobitve ločitvenih pravic tako, da se terjatev, zavarovana z ločitveno pravico poznejšega vrstnega reda, plača iz dela posebne razdelitvene mase, ki ostane po plačilu celotnega zneska terjatve, zavarovane z ločitveno pravico predhodnega vrstnega reda.

(6) Premoženje, ki ostane po celotnem plačilu terjatev iz drugega ali tretjega odstavka tega člena, se prenese v splošno razdelitveno maso.

(7) Če posebna razdelitvena masa ne zadošča za celotno plačilo terjatve upnika, se za plačilo nezavarovanega dela te terjatve uporablja pododdelek 5.9.3 tega zakona.

(8) Upravitelj mora predložiti sodišču načrt prve razdelitve posebne razdelitvene mase v osmih dneh po prejemu kupnine za premoženje, ki spada v to posebno razdelitveno maso.

(9) Načrt prve razdelitve posebne razdelitvene mase mora vsebovati:

1. podatke o premoženju, ki je bilo predmet posebne stečajne mase in z unovčenjem katerega je nastala posebna razdelitvena mase,

2. znesek kupnine, dosežen z unovčenjem posebne stečajne mase iz 1. točke tega odstavka,

3. skupni znesek stroškov v zvezi z unovčenjem posebne stečajne mase iz 1. točke tega odstavka in zneski posameznih vrst teh stroškov, razčlenjeni po vrstah stroškov iz četrtega odstavka 226. člena tega zakona,

4. znesek posebne razdelitvene mase, ki je predmet prve razdelitve,

5. skupni znesek terjatev, ki se upoštevajo pri prvi razdelitvi posebne razdelitvene mase,

6. za vsako terjatev, ki se upošteva pri prvi razdelitvi posebne razdelitvene mase:

– zaporedno številko terjatve na končnem seznamu preizkušenih terjatev,

– znesek terjatve, ki se upošteva pri prvi razdelitvi,

– vrstni red plačila terjatve,

– podatek, ali se terjatev ob prvi razdelitvi plača po drugem odstavku tega člena ali se za njeno plačilo rezervirajo sredstva po tretjem odstavku tega člena,

– znesek terjatve, ki se plača ali rezervirajo sredstva za njeno plačilo, ob prvi razdelitvi,

– znesek terjatve, ki se plača iz splošne razdelitvene mase po sedmem odstavku tega člena,

7. v primeru iz šestega odstavka tega člena tudi: znesek, ki se prenese v splošno razdelitveno maso.

(10) Za prvo razdelitev posebne razdelitvene mase se smiselno uporabljajo 364. do 367. člen tega zakona.

(11) Upravitelj mora upnikom plačati zneske terjatve, ki se plačajo iz posebne razdelitvene:

1. pri terjatvah iz drugega odstavka tega člena: v osmih dneh po pravnomočnosti sklepa o prvi razdelitvi posebne razdelitvene mase,

2. pri terjatvah iz tretjega odstavka tega člena: v osmih dneh po izpolnitvi pogoja iz četrtega odstavka tega člena, vendar ne pred pravnomočnostjo sklepa o prvi razdelitvi posebne razdelitvene mase.

372. člen

(prenos iz posebne v splošno razdelitveno maso)

(1) Premoženje, ki je bilo predmet ločitvene pravice, se prenese iz posebne v splošno razdelitveno maso:

1. če ločitvena pravica preneha po četrtem odstavku 305. člena ali tretjem odstavku 306. člena tega zakona,

2. ko postane pravnomočna sodba iz 2. točke tretjega odstavka 281. člena tega zakona,

3. ko postane pravnomočna sodba, s katero je sodišče ugodilo tožbenemu zahtevku iz drugega odstavka 308. člena tega zakona,

4. pri terjatvi, povezani z odložnim pogojem: ob končni razdelitvi, če se do izdelave načrta končne razdelitve ta pogoj ni uresničil,

5. pri terjatvi, povezani z razveznim pogojem: ko se ta pogoj uresniči, če se uresniči pred izdelavo načrta končne razdelitve.

(2) Upravitelj mora obvestiti sodišče o pravnem dejstvu iz 1. do 3. ali 5. točke prvega odstavka tega člena v osmih dneh po dnevu, ko zanj izve ali bi moral izvedeti.

(3) Sodišče mora v treh delovnih dneh po prejemu obvestila upravitelja iz drugega odstavka tega člena izdati sklep, da se premoženje iz posebne razdelitvene mase prenese v splošno razdelitveno maso (v nadaljnjem besedilu: sklep o prenosu iz posebne v splošno razdelitveno maso).

(4) Izrek sklepa o prenosu iz posebne v splošno razdelitveno maso mora vsebovati podatke o:

1. premoženju, ki se prenese,

2. ločitveni pravici iz prvega odstavka tega člena in

3. terjatvi, ki je bila zavarovana s to ločitveno pravico.

(5) Sklep o prenosu iz posebne v splošno razdelitveno maso se vroči upniku, ki je v stečajnem postopku prijavil ločitveno pravico, na katero se nanaša sklep.

(6) Pritožba proti sklepu o prenosu iz posebne v splošno razdelitveno maso zadrži njegovo izvršitev.

(7) V primeru iz 4. točke prvega odstavka tega člena:

1. mora upravitelj upoštevati to pravno dejstvo pri izdelavi načrta končne razdelitve in

2. sodišče o prenosu iz posebne v splošno razdelitveno maso po tretjem in četrtem odstavku tega člena odloči s sklepom o končni razdelitvi.

(8) Za plačilo terjatve, zavarovane z ločitveno pravico iz prvega odstavka tega člena, se uporablja pododdelek 5.9.3 tega zakona.

Pododdelek 5.9.5: *Končna razdelitev*

373. člen

(končna razdelitev)

(1) Končna razdelitev je poznejša razdelitev, ki se opravi, ko je unovčena vsa stečajna masa.

(2) Če razdelitvena masa zadošča za plačilo vseh nezavarovanih terjatev, se del razdelitvene mase, ki ni potreben za plačilo nezavarovanih terjatev, z načrtom končne razdelitve razdeli družbenikom stečajnega dolžnika v sorazmerju z njihovimi deleži.

(3) Terjatve družbenika za plačilo sorazmernega dela ostanka razdelitvene mase iz drugega odstavka tega člena ni treba prijaviti v stečajnem postopku.

(4) Če dejanski imetnik deleža v ugovoru proti načrtu končne razdelitve ne dokaže drugače, velja, da je imetnik terjatve iz prvega odstavka tega člena:

1. pri delniški družbi: oseba iz drugega odstavka 284. člena tega zakona,

2. pri drugi pravni oseb: oseba, ki je kot družbenik vpisana v sodni register na dan izdelave načrta razdelitve ostanka razdelitvene mase.

(5) Če terjatve ni mogoče plačati zaradi upniške zamude iz petega odstavka 297. člena tega zakona, se znesek, ki bi ga bilo treba plačati upniku na podlagi razdelitve, položi v sodni depozit po pravilih, določenih v šestem do desetem odstavku tega člena.

(6) V postopku sodnega depozita iz petega odstavka tega člena je stvarno in krajevno pristojno odločati sodišče, ki vodi stečajni postopek.

(7) Upravitelj mora vložiti predlog za sodni depozit iz petega odstavka tega člena hkrati s končnim poročilom iz 375. člena tega zakona. Predlog mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke o upniku, v korist katerega se položi depozit, in

2. znesek, ki je predmet depozita.

(8) Sodišče odloči o sodnem depozitu iz petega odstavka tega člena s sklepom o končanju stečajnega postopka. Odločitev o sodnem depozitu mora vsebovati:

1. podatke iz 1. in 2. točke sedmega odstavka tega člena za vsakega upnika iz petega odstavka tega člena,

2. poziv upravičencem do depozita, da vložijo zahtevo v skladu z devetim odstavkom tega člena in

3. pouk o pravni posledici iz desetega odstavka tega člena.

(9) Sodišče plača deponirani znesek upravičencu do depozita na njegovo zahtevo, ki:

1. mora vsebovati podatke o denarnem računu, v dobro katerega naj se opravi plačilo in

2. ji morajo biti priloženi morebitni dokazi o tem, da je upravičenec do depozita pravni naslednik upnika, v dobro katerega je bil znesek deponiran.

(10) Če upravičenec do depozita v treh letih po pravnomočnosti sklepa o končanju stečajnega postopka ne vloži zahteve iz devetega odstavka tega člena, sodišče izda sklep, da je pravica do prevzema deponiranega zneska zastarala in da se deponirani znesek prenese na Republiko Slovenijo.

(11) Če je v stečajno maso spadalo tudi premoženje, ki ga po zakonu, ki ureja zadruge, ni dovoljeno razdeliti med člane zadruge (v nadaljnjem besedilu: nedeljivi zadružni kapital), se ne glede na drugi odstavek tega člena razdelitvena masa, ki ni potrebna za plačilo nezavarovanih terjatev (v nadaljnjem besedilu: ostanek razdelitvene mase) razdeli tako, da se:

1. del ostanka razdelitvene mase prenese na zadružno zvezo, v katero je bila zadruga včlanjena,

2. drugi del pa razdeli med člane v sorazmerju z njihovimi deleži.

(12) Del ostanka razdelitvene mase, ki se po 1. točki enajstega odstavka tega člena prenese na zadružno zvezo, se določi tako, da se ostanek razdelitvene mase pomnoži z deležem, ki ga je predstavljal znesek nedeljivega zadružnega kapitala v vsoti zneskov nedeljivega zadružnega kapitala in zneskov deležev vseh članov, izkazanih v bilanci stanja zadruge po stanju ob začetku stečajnega postopka.

(13) Za terjatev zadružne zveze iz 1. točke enajstega odstavka tega člena se smiselno uporablja tretji odstavek tega člena.

374. člen

(prenos premoženja, ki ga ni mogoče unovčiti)

(1) Če premoženja, ki sestavlja stečajno maso, ni mogoče unovčiti ali bi z njegovim unovčenjem nastali nesorazmerni stroški, se to premoženje razdeli:

1. če premoženje spada v splošno stečajno maso:

– v primeru iz drugega odstavka 373. člena tega zakona: družbenikom v sorazmerju z njihovimi deleži,

– v drugih primerih: upnikom v sorazmerju z njihovimi deleži iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona, če privolijo, da ga prevzamejo,

2. če premoženje spada v posamezno posebno stečajno maso in je predmet samo ene ločitvene pravice: ločitvenemu upniku, če privoli, da prevzame to premoženje,

3. če premoženje spada v posamezno posebno stečajno maso in je predmet več kot ene ločitvene pravice:

– tistemu ločitvenemu upniku, ki privoli, da ga prevzame,

– če v prevzem premoženja privoli več ločitvenih upnikov, pa tistemu med njimi, ki ima ločitveno pravico najzgodnejšega vrstnega reda.

(2) Če upniki ali družbeniki ne privolijo v prevzem premoženja iz prvega odstavka tega člena, se premoženje glede na vrsto prenese:

1. nepremičnina, ki ne leži na območju Republike Slovenije, onesnažena nepremičnina ali odpadki, če stečajna masa ne zadošča za kritje stroškov ekološke sanacije, na Republiko Slovenijo,

2. druga nepremičnina na lokalno skupnost, na območju katere je ta nepremičnina,

3. drugo premoženje, razen nepremičnin ali denarnega dobroimetja, na Republiko Slovenijo, če privoli, da ga prevzame.

(3) Upravitelj mora poziv k privolitvi za prevzem premoženja iz 3. točke drugega odstavka tega člena poslati pristojnemu resornemu ministrstvu, in sicer, če so predmet tega premoženja premične stvari, ministrstvu, pristojnem za javno upravo, če je predmet tega premoženja finančno premoženje, ministrstvu, pristojnemu za finance, če so predmet tega premoženja druge premoženjske pravice, pa ministrstvu, pristojnemu za gospodarstvo. Če Republika Slovenija ne privoli v prevzem tega premoženja, se lahko prenese na dobrodelno organizacijo, če ta privoli, da ga prevzame.

(4) Če niti Republika Slovenija niti dobrodelna organizacija ne prevzame premoženja iz 3. točke drugega odstavka tega člena:

1. terjatve in druge premoženjske pravice, ki so predmet tega premoženja, prenehajo, in

2. upravitelj mora zagotoviti, da se stvari, ki so predmet tega premoženja, izročijo kot odpadni material.

(5) Republika Slovenija ali dobrodelna organizacija mora upravitelju sporočiti privolitev v prevzem premoženja v enem mesecu po prejemu upraviteljevega poziva k privolitvi, sicer velja, da je prevzem odklonila.

(6) Poziv upravitelja k privolitvi za prevzem premoženja mora za vsako vrsto premoženja, ki je predmet poziva, vsebovati:

1. opis premoženja,

2. njegovo ocenjeno vrednost in

3. razloge, zaradi katerih premoženja v stečajnem postopku ni bilo mogoče unovčiti ali bi z njegovim unovčenjem nastali nesorazmerni stroški.

(7) Republika Slovenija, lokalna skupnost ali dobrodelna organizacija v zvezi s prevzemom premoženja iz drugega ali tretjega odstavka tega člena ne odgovarja za obveznosti stečajnega dolžnika.

(8) O razdelitvi premoženja upnikom ali družbenikom po prvem odstavku ali o prenosu premoženja po drugem ali tretjem odstavku tega člena odloči sodišče s sklepom o končni razdelitvi.

(9) Če pri končni razdelitvi ostane denarno dobroimetje v tako majhnem znesku, da bi z njegovo razdelitvijo upnikom nastali nesorazmerni stroški, se to prenese v dobro proračuna Republike Slovenije. Za prenos iz prejšnjega stavka se smiselno uporabljata sedmi in osmi odstavek tega člena.

(10) Če se s sklepom o končni razdelitvi nepremičnina po 1. točki drugega odstavka tega člena prenese na Republiko Slovenijo, se sklep vroči Republiki Sloveniji, ki ima pravico do pritožbe proti temu sklepu.

(11) Če se s sklepom o končni razdelitvi nepremičnina po 2. točki drugega odstavka tega člena prenese na lokalno skupnost, se sklep vroči lokalni skupnosti, ki ima pravico do pritožbe proti temu sklepu.

(12) Za pravne posledice pravnomočnega sklepa o končni razdelitvi iz osmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo prvi, tretji in četrti odstavek 342. člena tega zakona.

(13) Če se s sklepom o končni razdeliti premoženje prenese na ločitvenega upnika po 2. ali 3. točki prvega odstavka tega člena, sodišče s sklepom o končni razdelitvi naloži ločitvenemu upniku, da stečajnemu dolžniku plača znesek v višini stroškov iz četrtega odstavka 226. člena tega zakona.

(14) Če je za razdelitev premoženja upnikom ali družbenikom po prvem odstavku tega člena treba plačati davek na

dodano vrednost ali davek od prometa nepremičnin, sodišče s sklepom o končni razdelitvi naloži upniku ali družbeniku, ki se mu premoženje izroči, da stečajnemu dolžniku plača znesek v višini tega davka.

Oddelek 5.10: **Končanje stečajnega postopka**

375. člen

(končno poročilo upravitelja)

(1) Upravitelj mora v enem mesecu po opravljeni končni razdelitvi predložiti sodišču svoje končno poročilo.

(2) Končno poročilo mora poleg podatkov, ki jih mora vsebovati redno poročilo, vključevati še:

1. skupni znesek unovčene stečajne mase,

2. končni delež plačila terjatev upnikov iz tretjega odstavka 359. člena tega zakona,

3. predlog upravitelja za odmero zadnjega dela nagrade za njegovo delo iz 2. točke drugega odstavka 104. člena tega zakona in

4. izjavo upravitelja, da je izvedel vsa dejanja, ki jih je bilo treba opraviti v stečajnem postopku v skladu s tem zakonom.

(3) Sodišče na podlagi končnega poročila upravitelja in mnenja upniškega odbora:

1. odloči o odmeri zadnjega dela nagrade upravitelju iz 2. točke drugega odstavka 104. člena tega zakona in

2. izda sklep o končanju stečajnega postopka.

376. člen

(sklep o končanju stečajnega postopka)

(1) S sklepom o končanju stečajnega postopka sodišče:

1. odloči, da se stečajni postopek konča,

2. razreši upravitelja in

3. v primeru iz petega odstavka 373. člena tega zakona tudi odločitev o sodnem depozitu v skladu z osmim odstavkom 373 člena tega zakona.

(2) Pritožba proti sklepu o končanju stečajnega postopka zadrži njegovo izvršitev.

377. člen

(izbris stečajnega dolžnika iz registra)

Stečajni dolžnik se po uradni dolžnosti izbriše iz registra na podlagi pravnomočnega sklepa o končanju stečajnega postopka.

378. člen

(končanje stečajnega postopka brez razdelitve upnikom)

(1) Če je stečajna masa neznatne vrednosti ali ne zadošča niti za stroške stečajnega postopka, sodišče na predlog upravitelja in na podlagi mnenja upniškega odbora odloči, da se stečajni postopek konča, ne da bi bila opravljena razdelitev upnikom (v nadaljnjem besedilu: sklep o končanju stečajnega postopka brez razdelitve upnikom).

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena se premoženje uporabi za kritje stroškov stečajnega postopka, za morebitno drugo premoženje pa se smiselno uporabljajo drugi do enajsti odstavek 374. člena tega zakona.

(3) Za sklep o končanju stečajnega postopka brez razdelitve upnikom se smiselno uporabljata 376. in 377. člen tega zakona.

(4) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja za pozneje najdeno premoženje iz 380. člena tega zakona.

(5) V primeru iz prvega odstavka tega člena se ne opravi preizkus terjatev.

379. člen

(ugovor proti sklepu o končanju stečajnega postopka brez razdelitve upnikom)

(1) Proti sklepu o končanju stečajnega postopka brez razdelitve upnikom je dovoljen ugovor, o katerem odloča sodišče, ki je izdalo sklep.

(2) Ugovor je treba vložiti v 15 dneh po objavi sklepa iz prvega odstavka tega člena.

(3) Če je sklep iz prvega odstavka tega člena izdan, preden je opravljen preizkus prijavljenih terjatev v skladu s tem zakonom, lahko ugovor vloži vsak upnik, ki verjetno izkaže svojo terjatev do stečajnega dolžnika.

(4) Z ugovorom je dovoljeno izpodbijati odločitev sodišča o končanju postopka, ker:

1. je vrednost premoženja stečajnega dolžnika ocenjena prenizko ali so stroški stečajnega postopka ocenjeni previsoko,

2. je verjetno, da v stečajno maso spada določeno premoženje, ki ni bilo upoštevano, ali

3. je verjetno, da bi bilo z izpodbijanjem dolžnikovih pravnih dejanj mogoče povečati premoženje, ki spada v stečajno maso.

(5) Če upnik z ugovorom uveljavlja razlog iz 2. ali 3. točke četrtega odstavka tega člena, mu sodišče pred odločitvijo o ugovoru naloži, da v osmih dneh po prejemu sklepa založi predujem za kritje stroškov uveljavitve pravic stečajnega dolžnika na premoženju iz 2. točke ali izpodbojnega in vračilnega zahtevka iz 3. točke četrtega odstavka tega člena.

(6) Če upnik v roku iz petega odstavka tega člena ne založi predujma, velja, da je umaknil ugovor.

(7) Upnik ima pravico do vrnitve založenega zneska predujma po pravilih o plačilu stroškov stečajnega postopka, če so bile uspešno uveljavljene pravice stečajnega dolžnika na premoženju iz 2. točke ali izpodbojni in vračilni zahtevek iz 3. točke četrtega odstavka tega člena.

380. člen

(pozneje najdeno premoženje)

(1) Če se premoženje, ki je pripadalo stečajnemu dolžniku, najde, potem ko je sodišče izdalo sklep o končanju stečajnega postopka, se na predlog upnika, ki je bil v stečajnem postopku nad dolžnikom upravičen opravljati procesna dejanja in do konca stečajnega postopka to njegovo upravičenje ni prenehalo, ali družbenika stečajnega dolžnika začne stečajni postopek nad tem premoženjem (v nadaljnjem besedilu: stečajni postopek nad pozneje najdenim premoženjem).

(2) V stečajnem postopku nad pozneje najdenim premoženjem se terjatve upnikov ne prijavijo znova, temveč se pri razdelitvi razdelitvene mase, dosežene z unovčenjem pozneje najdenega premoženja, upoštevajo samo terjatve, ki so bile priznane v stečajnem postopku nad stečajnim dolžnikom, če ni v tretjem odstavku tega člena drugače določeno.

(3) Če je bil stečajni postopek nad stečajnim dolžnikom končan po 378. členu tega zakona, ne da bi bil v tem postopku opravljen prijava in preizkus terjatev upnikov, je treba ta dejanja opraviti v stečajnem postopku nad pozneje najdenim premoženjem.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se ne uporabljajo za terjatev, ki pripada stečajnemu dolžniku na podlagi preveč plačanega davka, ugotovljeno po koncu stečajnega postopka.

(5) Če je stečajni dolžnik po obračunu davka na dodano vrednost za davčno obdobje, ki se konča na dan pred izdajo sklepa o končanju stečajnega postopka, upravičen do vračila preveč plačanega davka, mora davčni organ znesek, ki ga je treba vrniti, nakazati v dobro računa za sodne depozite sodišča, ki je vodilo stečajni postopek, in o tem v treh delovnih dneh po nakazilu obvestiti sodišče.

(6) Sodišče mora v osmih dneh po prejemu nakazila iz petega odstavka tega člena denarno dobroimetje:

1. v primeru iz devetega odstavka 374. člena tega zakona: prenesti na Republiko Slovenijo,

2. v primeru iz drugega odstavka 373. člena tega zakona: razdeliti družbenikom v sorazmerju z njihovimi deleži, določenimi v načrtu končne razdelitve,

3. v drugih primerih: razdeliti upnikom v sorazmerju z višino njihovih terjatev, ki se upoštevajo pri delitvi v skladu z načrtom končne razdelitve.

Oddelek 5.11: **Postopek osebnega stečaja**

Pododdelek 5.11.1: *Splošna pravila postopka osebnega stečaja*

381. člen

(fizična oseba kot stečajni dolžnik)

(1) Postopek osebnega stečaja je dovoljeno voditi nad premoženjem vsake fizične osebe.

(2) Sodišče v Republiki Sloveniji je pristojno za vodenje postopka osebnega stečaja:

1. proti fizični osebi, ki ima stalno ali začasno prebivališče v Republiki Sloveniji,

2. proti potrošniku, ki nima niti stalnega niti začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, če v Republiki Sloveniji prejema plačo ali druge stalne prejemke ali če je njegovo premoženje v Republiki Sloveniji, in

3. proti podjetniku ali zasebniku, ki nima niti stalnega niti začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, če ima sedež v Republiki Sloveniji.

382. člen

(namen postopka osebnega stečaja)

(1) Postopek osebnega stečaja se vodi, da bi vsi upniki iz premoženja stečajnega dolžnika prejeli plačilo svojih navadnih terjatev do stečajnega dolžnika hkrati in v enakih deležih.

(2) Terjatve upnikov v delu, v katerem te niso plačane iz razdelitvene mase stečajnega dolžnika, ne prenehajo in jih lahko upniki uveljavljajo proti stečajnemu dolžniku tudi po koncu stečajnega postopka, če v zakonu ni drugače določeno.

383. člen

(uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo)

(1) Če ni v oddelku 5.11 tega zakona drugače določeno, se za postopek osebnega stečaja smiselno uporabljajo pravila, določena v oddelkih 5.1 do 5.10 tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za postopek osebnega stečaja ne uporabljajo:

1. drugi in tretji odstavek 223. člena, drugi odstavek 227. člena, 2. točka 231. člena, tretji odstavek 232. člena, 234. člen in 236. do 238. člen,

2. prvi do tretji odstavek 290. člena, 259., 260. in 262. člen,

3. peti odstavek 296. člena, peti odstavek 298. člena, sedmi odstavek 299. člena, četrti odstavek 300. člena, sedmi odstavek 301. člena, četrti odstavek 305. člena, tretji odstavek 306. člena, tretji odstavek 310. člena, tretji odstavek 311. člena,

4. 348. do 352. člen,

5. drugi do peti odstavek 374. člena tega zakona,

6. za postopek osebnega stečaja zasebnika ali potrošnika pa tudi ne:

– 285. do 289. člen,

– 291. člen in

– 316. do 319. člen tega zakona.

(3) V postopku osebnega stečaja se 2. točka sedmega odstavka 233. člena tega zakona smiselno uporablja tako, da se znesek nakaže v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja iz 388. člena tega zakona.

(4) V postopku osebnega stečaja se prvi odstavek 239. člena tega zakona smiselno uporablja tako, da mora sodišče na podlagi poročila o dolžnikovem finančnem položaju presoditi, ali je dolžnik insolventen, in odločiti o začetku stečajnega postopka na podlagi te presoje.

(5) V postopku osebnega stečaja nad podjetnikom ali zasebnikom se četrti odstavek 290. člena tega zakona uporablja smiselno tako, da se nanaša na davčne obveznosti, ki so povezane s poslovanjem stečajnega dolžnika do dneva začetka postopka osebnega stečaja.

(6) Če je sodišče izdalo sklep o začetku postopka za odpust obveznosti, se v postopku osebnega stečaja peti odstavek 378. člena tega zakona smiselno uporablja tako:

1. sodišče na predlog upravitelja in po prejemu otvoritvenega poročila upravitelja odloči, da se preizkus terjatev ne opravi:

– če stečajni dolžnik nima prejemkov, ki bi ob upoštevanju izločitev ali omejitev iz drugega ali tretjega odstavka 389. člena tega zakona spadali v stečajno maso, ali če je znesek teh prejemkov neznaten in

– če stečajni dolžnik nima drugega premoženja, ki bi spadalo v stečajno maso, ali je to premoženje neznatne vrednosti,

2. če se med stečajnim postopkom izpolnijo pogoji za razdelitev, sodišče spremeni sklep iz 1. točke tega odstavka in odloči, da se preizkus terjatev opravi, in pozove upravitelja, da predloži osnovni seznam preizkušenih terjatev. V primeru iz prejšnjega stavka začne teči rok za predložitev osnovnega seznama preizkušenih terjatev iz prvega odstavka 61. člena tega zakona z dnem, ko upravitelj prejme poziv sodišča, da predloži osnovni seznam preizkušenih terjatev,

3. upravitelj ima pravico do pritožbe proti sklepu, s katerim sodišče zavrne njegov predlog, da se preizkus terjatev ne opravi, in proti sklepu iz 2. točke tega odstavka. Sklep, s katerim višje sodišče odloči o pritožbi iz prejšnjega stavka, se vroči upravitelju,

4. pritožba iz 3. točke tega odstavka pretrga rok za predložitev osnovnega seznama preizkušenih terjatev. Če je pritožba zavrnjena ali zavržena, začne ta rok znova teči z dnem vročitve tega sklepa upravitelju,

5. če sodišče izda sklep iz 1. točke tega odstavka, se pravdni in drugi postopki, ki so bili prekinjeni zaradi začetka postopka osebnega stečaja, nadaljujejo s pravnomočnostjo tega sklepa. Če sodišče izda sklep iz 2. točke tega odstavka, se ti postopki s pravnomočnostjo tega sklepa znova prekinejo.

(7) V postopku osebnega stečaja se 380. člen tega zakona smiselno uporablja tako:

1. da se za pozneje najdeno premoženje šteje premoženje, ki ga je stečajni dolžnik pridobil:

– če je bil znotraj postopka osebnega stečaja izveden postopek odpusta obveznosti: do pravnomočnosti sklepa o odpustu obveznosti,

– v drugih primerih: do pravnomočnosti sklepa o končanju postopka osebnega stečaja,

2. da se iz pozneje najdenega premoženja poplačujejo terjatve upnikov, ki so nastale:

– če je bil znotraj postopka osebnega stečaja izveden postopek odpusta obveznosti: do pravnomočnosti sklepa o odpustu obveznosti,

– v drugih primerih: do pravnomočnosti sklepa o končanju postopka osebnega stečaja.

(8) Ne glede na prvi odstavek 99. člena tega zakona mora upravitelj v postopku osebnega stečaja nadaljnja redna poročila pripraviti za naslednja obdobja, ki začnejo teči s potekom obdobja, ki je predmet prvega rednega poročila:

1. če je stečajna masa neznatne vrednosti ali ne zadošča niti za stroške stečajnega postopka in je sodišče izdalo sklep o začetku postopka za odpust obveznosti, za obdobje vsakih koledarskih 12 mesecev,

2. če se pogoji za razdelitev splošne ali posebne razdelitvene mase izpolnijo prej kot v šestih mesecih od poteka obdobja, ki je predmet prejšnjega rednega poročila, hkrati z načrtom razdelitve,

3. v drugih primerih za obdobje vsakih koledarskih šest mesecev.

(9) V postopku osebnega stečaja se deveti in deseti odstavek 122. člena tega zakona smiselno uporabljajo tako:

1. Poročilo upravitelja ali drugo pisanje upravitelja, ki se objavi po 122. členu tega zakona, ne sme vsebovati podatka o EMŠO ter podatka o davčni številki insolventnega dolžnika, ki je potrošnik.

2. Za skladnost podatkov v poročilu upravitelja ali drugem pisanju upravitelja, ki ga sodišče posreduje agenciji zaradi ob-

jave po prvem odstavku 122. člena tega zakona, s 1. točko tega odstavka, poleg sodišča odgovarja tudi upravitelj.

383.a člen

(vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja na zapisnik pri sodišču)

(1) Dolžnik lahko vloži predlog za začetek postopka osebnega stečaja tudi na zapisnik pri sodišču, ki je stvarno in krajevno pristojno za odločanje o tem predlogu.

(2) Na naroku za vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja sodišče:

1. pouči dolžnika o pravnih posledicah začetka postopka osebnega stečaja in možnosti odpusta obveznosti, ter

2. sprejme na zapisnik dolžnikov predlog za začetek postopka osebnega stečaja, poročilo o stanju dolžnikovega premoženja v skladu s petim odstavkom 384. člena tega zakona in predlog za odpust obveznosti.

(3) Za pravno svetovanje in zastopanje dolžnika v postopku osebnega stečaja, ki ga predlaga dolžnik, ni mogoče dodeliti brezplačne pravne pomoči. Prvi stavek tega odstavka se ne uporablja za pravno svetovanje in zastopanje dolžnika v postopku odpusta obveznosti, če je bil vložen ugovor proti odpustu obveznosti.

383.b člen

(dosegljivost dolžnika sodišču in upravitelju)

(1) Dolžnik je dolžan sodelovati s sodiščem in z upraviteljem ter se odzivati na sodna pisanja in pozive upravitelja.

(2) Dolžnik mora sodišču in upravitelju poleg identifikacijskih podatkov posredovati tudi naslednje kontaktne podatke, na katerih je zanesljivo dosegljiv: elektronski naslov ali telefonsko številko in poštni naslov za vročanje pošiljk, če je ta različen od naslova njegovega stalnega ali začasnega prebivališča.

384. člen

(ugotovitev stanja dolžnikovega premoženja)

(1) Dolžnik, proti kateremu je vložen predlog za začetek postopka osebnega stečaja, mora sodišču dati poročilo o stanju svojega premoženja.

(2) Poročilo dolžnika o stanju njegovega premoženja mora vsebovati:

1. popis:

– če je dolžnik potrošnik: vsega njegovega premoženja,

– če je dolžnik podjetnik ali zasebnik: vsega njegovega premoženja, pri čemer mora biti ločeno navedeno tisto premoženje, ki se izkazuje v njegovih poslovnih knjigah,

2. podatke o dolžnikovih transakcijskih računih, ki morajo za vsak transakcijski račun vključevati podatke o njegovi številki in izvajalcu plačilnega prometa, ki ga vodi,

3. podatke o skupnem mesečnem znesku plače, pokojnine ali drugih rednih prejemkov ter o njihovih izplačevalcih,

4. izjavo dolžnika, da je v poročilu navedeno vse njegovo premoženje, za katero ve, in vsi transakcijski računi.

(3) Dolžnik mora poročilo o stanju svojega premoženja:

1. če je predlagatelj začetka postopka osebnega stečaja: priložiti predlogu za začetek tega postopka,

2. če je bil stečajni postopek začet na podlagi domneve iz tretjega odstavka 235. člena tega zakona: predložiti sodišču v osmih dneh po prejemu sklepa o začetku stečajnega postopka,

3. v drugih primerih: priložiti svoji izjavi o razlogih za začetek postopka ali dati na naroku za začetek postopka osebnega stečaja.

(4) Podpis dolžnika na poročilu o stanju njegovega premoženja mora biti overjen.

(5) Četrti odstavek tega člena se ne uporablja, če dolžnik da sodišču poročilo o stanju svojega premoženja na naroku ali na naroku prizna svoj podpis na pisnem poročilu.

(6) Dolžnik mora med postopkom osebnega stečaja:

1. upravitelju nemudoma sporočiti vsako spremembo podatkov iz 1. do 3. točke drugega odstavka tega člena ali vsako spremembo naslova svojega prebivališča, na katerem mu je mogoče opraviti vročitev, ali kontaktnih podatkov iz drugega odstavka 383.b člena tega zakona, in

2. upravitelju ali sodišču na njegovo zahtevo dati vsa pojasnila in dokumente o svojem premoženju in poslih, ki jih je izvedel v zadnjih petih letih pred uvedbo postopka osebnega stečaja.

(7) Za obveznost dolžnika dati poročilo o stanju njegovega premoženja iz prvega odstavka tega člena in njegova obveznost iz šestega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo pravila zakona, ki ureja pravdni postopek, o dolžnostih priče in pravnih posledicah kršitve te dolžnosti.

(8) Banke, borznoposredniške družbe, klirinškodepotna družba, sodišča, davčne uprave in drugi upravljavci zbirk osebnih in drugih podatkov morajo upravitelju na njegovo zahtevo posredovati vse podatke, vključene v zbirkah osebnih in drugih podatkov, ki jih upravljajo, pomembne za ugotovitev pravnega položaja in premoženja stečajnega dolžnika, premoženja njegovega zakonca ali osebe, s katero živi v istospolni partnerski skupnosti po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti, ter poslov, ki bi lahko imeli značilnosti izpodbojnih pravnih ravnanj iz 271. člena tega zakona.

(9) Podatki iz osmega odstavka tega člena so zlasti:

1. številke denarnih računov ter stanje in promet na teh računih,

2. številke računov vrednostnih papirjev in drugih finančnih instrumentov ter stanje in promet na teh računih,

3. stanje denarnih in drugih depozitov pri banki, borznoposredniški družbi ali drugi osebi,

4. podatki o življenjskih in premoženjskih zavarovanjih,

5. lastninska in druge stvarne pravice na nepremičninah,

6. podatki, vpisani v registru prometnih dovoljenj,

7. podatki, vpisani v registru plovil in letal in

8. podatki o pokojninskem in zdravstvenem zavarovanju.

(10) Za posredovanje podatkov iz osmega odstavka tega člena upravitelj ni dolžan plačati takse ali drugega nadomestila.

(11) Podatki iz osmega odstavka tega člena se smejo uporabiti samo:

1. za ugotovitev premoženja stečajnega dolžnika in za uveljavitev zahtevkov za izročitev tega premoženja ali

2. za ugotovitev poslov, ki bi lahko imeli značilnosti izpodbojnih pravnih ravnanj iz 271. člena tega zakona, in za uveljavitev izpodbojnih in povračilnih zahtevkov po pravilih o izpodbijanju teh dejanj.

385. člen

(stranke glavnega postopka osebnega stečaja)

Stranke glavnega postopka osebnega stečaja so:

1. stečajni dolžnik,

2. upnik, ki je v rokih, določenih s tem zakonom, opravil dejanja za uveljavitev terjatve v postopku osebnega stečaja, in

3. upnik, ki je zamudil roke za izvedbo dejanj za uveljavitev terjatve v postopku osebnega stečaja, če je njegova terjatev priznana.

386. člen

(omejitev poslovne sposobnosti stečajnega dolžnika)

(1) Z začetkom postopka osebnega stečaja se poslovna sposobnost stečajnega dolžnika omeji tako, da:

1. ne more sklepati pogodb in opravljati drugih pravnih poslov ali dejanj, katerih predmet je razpolaganje z njegovim premoženjem, ki spada v stečajno maso,

2. brez soglasja sodišča ne more:

– najeti kredita ali posojila ali dati poroštva,

– odpreti novega transakcijskega ali drugega denarnega računa,

– se odpovedati dediščini ali drugim premoženjskim pravicam.

(2) Pravni posel ali drugo pravno dejanje stečajnega dolžnika, ki je v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, nima pravnega učinka.

(3) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja za pravne posle in pravna dejanja iz 1. točke prvega odstavka tega člena, če druga pogodbena stranka ni vedela in tudi ni mogla vedeti, da je bil nad dolžnikom začet postopek osebnega stečaja.

(4) Velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da je druga pogodbena stranka vedela, da je bil nad dolžnikom začet postopek osebnega stečaja, če je bila pogodba sklenjena ali drug pravni posel opravljen kasneje kot v osmih dneh po objavi oklica o začetku postopka osebnega stečaja v skladu s prvim odstavkom 122. člena tega zakona.

387. člen

(posebno pravilo o pravnih posledicah začetka osebnega stečaja nad podjetnikom ali zasebnikom)

(1) Z začetkom osebnega stečaja nad podjetnikom ali zasebnikom stečajnemu dolžniku preneha status podjetnika ali zasebnika in s tem dnem ne glede na datum izbrisa iz registra prenehajo tudi vsa obvezna socialna zavarovanja, v katera je bil stečajni dolžnik vključen na podlagi statusa podjetnika ali zasebnika.

(2) Sodišče mora agencijo obvestiti o pravnomočnosti sklepa o začetku postopka osebnega stečaja nad podjetnikom ali zasebnik v treh delovnih dneh po dnevu, ko sklep o začetku postopka osebnega stečaja postane pravnomočen.

(3) Agencija na podlagi obvestila iz drugega odstavka tega člena podjetnika ali zasebnik po uradni dolžnosti izbriše iz registra.

(4) Izbris iz tretjega odstavka tega člena učinkuje od trenutka, od katerega učinkujejo pravne posledice začetka stečajnega postopka po 244. členu tega zakona.

388. člen

(fiduciarni denarni račun upravitelja)

(1) Upravitelj mora naslednji delovni dan po začetku postopka osebnega stečaja odpreti poseben denarni račun (v nadaljnjem besedilu: fiduciarni denarni račun upravitelja), prek katerega sme:

1. sprejemati samo vplačila na podlagi unovčenja stečajne mase in upravljanja stečajne mase in

2. opravljati samo izplačila za stroške postopka osebnega stečaja in plačilo terjatev upnikov.

(2) Denarna terjatev upravitelja do izvajalca plačilnega prometa, ki vodi fiduciarni denarni račun upravitelja, na podlagi dobroimetja na tem računu velja v razmerju do izvajalca plačilnega prometa in v razmerju do upraviteljevih upnikov za skupno terjatev vseh upnikov stečajnega dolžnika do izvajalca plačilnega prometa. Zato upraviteljevi upniki ne morejo za izterjavo svojih terjatev do upravitelja niti v njegovem stečaju s prisilnimi ukrepi segati na to denarno terjatev (drugi odstavek 804. člena v zvezi z 805. členom OZ), ob stečaju ali smrti upravitelja pa ta denarna terjatev ne spada v njegovo stečajno maso ali zapuščino.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za fiduciarni račun nematerializiranih vrednostnih papirjev, v dobro katerega se prenesejo nematerializirani vrednostni papirji stečajnega dolžnika, ki spadajo v stečajno maso.

389. člen

(posebna pravila o stečajni masi)

(1) V stečajno maso v postopku osebnega stečaja poleg premoženja iz drugega odstavka 224. člena tega zakona spadajo tudi:

1. plača in drugi prejemki, ki jih dolžnik pridobi med postopkom osebnega stečaja, razen prejemkov, ki so po tem zakonu izvzeti iz stečajne mase ali spadajo v stečajno maso v omejenem znesku,

2. premoženje, ki ga stečajni dolžnik pridobi na podlagi dedovanja ali na drugi podlagi med postopkom osebnega stečaja.

(2) Iz stečajne mase so v postopku osebnega stečaja izvzeti:

1. predmeti, ki so izvzeti iz izvršbe po 79. členu ZIZ, in

2. prejemki, ki so izvzeti iz izvršbe po 101. členu ZIZ.

(3) Za omejitev zneska prejemkov, ki spadajo v stečajno maso v postopku osebnega stečaja, se uporablja 102. člen ZIZ.

389.a člen

(pogoji za poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

(1) Stečajni dolžnik lahko po začetku postopka osebnega stečaja začne poslovati kot podjetnik ali zasebnik, če sodišče dovoli poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika.

(2) Predlog iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati:

1. opis poslov, ki jih bo opravljal stečajni dolžnik kot podjetnik ali zasebnik,

2. načrtovani poslovni izid in opis okoliščin, na podlagi katerih je mogoče preveriti, ali obstaja zadostna verjetnost, da stečajni dolžnik ne bo posloval z izgubo,

3. opis razlogov, zaradi katerih je dolžnik postal insolventen, in okoliščin v zvezi z njegovim prejšnjim poslovanjem, pomembnih za presojo ovire iz 2. točke šestega odstavka tega člena.

(3) Stečajni dolžnik lahko s predlogom iz prvega odstavka tega člena zahteva tudi, da se iz stečajne mase izvzamejo stroji, oprema, zaloge materiala ali drugo premoženje stečajnega dolžnika, razen nepremičnin, ki je potrebno pri poslovanju. V takem primeru mora predlog vsebovati tudi:

1. določen opis tega premoženja,

2. mesečni znesek nadomestila za izvzem premoženja, ki se ga dolžnik zaveže plačevati v stečajno maso.

(4) Sodišče o dovoljenju za poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika in o izvzemu premoženja odloči na podlagi mnenja upravitelja in upniškega odbora.

(5) Sodišče dovoli poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika:

1. če je hkrati ali prej izdalo sklep o začetku postopka odpusta obveznosti in

2. če je s stopnjo verjetnosti, ki presega 50 odstotkov, mogoče oceniti:

– da stečajni dolžnik ni namerno povzročil svoje insolventnosti, in

– da ne bo posloval z izgubo.

(6) Sodišče dovoli izvzem premoženja, če je s stopnjo verjetnosti, ki presega 50 odstotkov, mogoče oceniti:

1. da bo stečajni dolžnik sposoben plačevati mesečni znesek nadomestila za izvzem premoženja in

2. da se ob upoštevanju mesečnega zneska nadomestila za izvzemom premoženja pogoji poplačila upnikov ne poslabšajo.

(7) Če sodišče dovoli izvzem premoženja, s sklepom, s katerim dovoli poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika, tudi:

1. odloči, katero premoženje se izvzame iz stečajne mase, in

2. naloži stečajnemu dolžniku obveznost plačevati mesečni znesek nadomestila za izvzem tega premoženja.

(8) Če sodišče dovoli poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika, se za vpis podjetnika v poslovni register ne uporablja zadnja alineja drugega odstavka 74. člena ZGD-1.

389.b člen

(posebna pravila pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če stečajni dolžnik v skladu s 389.a členom tega zakona posluje kot podjetnik ali zasebnik.

(2) Iz stečajne mase je poleg premoženja iz drugega odstavka 389. člena tega zakona izvzeto tudi:

1. premoženje, za katero sodišče odloči, da se izvzame iz stečajne mase po šestem odstavku 389.a člena tega zakona,

2. premoženje, ustvarjeno pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika.

(3) Če stečajni dolžnik kot podjetnik ali zasebnik v izkazu poslovnega izida, ki je sestavni del letnega poročila za posamezno poslovno leto, izkazuje čisti dobiček po obdavčenju, mora do konca aprila naslednjega leta v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja nakazati denarno dobroimetje v višini, ki je enaka znesku čistega dobička po obdavčenju, zmanjšanem za znesek iz tretjega odstavka 389. člena tega zakona, pomnožen s številom mesecev, za obdobje, na katero se nanaša letno poročilo.

(4) Terjatev za plačilo zneska iz tretjega odstavka tega člena spada v stečajno maso in velja, da nastane ob koncu poslovnega leta, za katero je izkazan čisti dobiček po obdavčenju.

(5) Dolžnik v breme premoženja iz drugega odstavka tega člena ne sme poravnavati svojih obveznosti, ki so nastale do začetka postopka osebnega stečaja.

(6) Stečajni dolžnik mora pridobiti soglasje upravitelja za vsak:

1. najem posojila ali kredita,

2. poroštvo ali aval, ki ga da,

3. dovolitev ustanovitve ločitvene pravice na premoženju stečajnega dolžnika,

4. drug posel v zvezi s poslovanjem stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika, če sodišče tako določi s sklepom, s katerim dovoli tako poslovanje, ali kasnejšim sklepom.

(7) Upravitelj mora nadzorovati poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika in izpolnjevanje njegovih obveznosti, določenih v 384., 386., 389.a, tem in 401. členu tega zakona.

(8) Stečajni dolžnik mora upravitelju dati vse informacije, potrebne za nadzor po sedmem odstavku tega člena, in mu omogočiti pregled njegovih poslovnih knjig in dokumentacije.

(9) Če upravitelj pri nadzoru po sedmem odstavku tega člena ugotovi, da obstaja razlog iz prvega odstavka 389.c člena tega zakona, mora vložiti predlog, da se ustavi poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika.

389.c člen

(ustavitev poslovanja stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

(1) Sodišče na predlog upravitelja, upnika ali upniškega odbora odloči, da se ustavi poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika:

1. če stečajni dolžnik kot podjetnik ali zasebnik v izkazu poslovnega izida, ki je sestavni del letnega poročila, izkazuje izgubo, razen če obstajajo okoliščine, na podlagi katerih je s stopnjo verjetnosti, ki presega 50 odstotkov, mogoče oceniti, da bo stečajni dolžnik v naslednjem obdobju posloval pozitivno,

2. če stečajni dolžnik krši svoje obveznosti iz 384. člena, 386. člena, petega odstavka 389.b člena ali 401. člena tega zakona,

3. če stečajni dolžnik za več kot en mesece zamuja s plačilom teh obveznosti, nastalih v zvezi z njegovim poslovanjem kot podjetnika ali zasebnika v postopku osebnega stečaja:

– plač delavcem ali davkov in prispevkov, ki jih mora izplačevalec obračunati hkrati z izplačili plač,

– prispevkov za obvezna socialna zavarovanja, v katera je vključen dolžnik na podlagi statusa podjetnika ali zasebnika,

– davkov na podlagi obračunov davka in odločb davčnega organa za obdobja po začetku stečajnega postopka ali

– obveznosti do drugih upnikov, s katerimi je vstopil v poslovno razmerje v zvezi s svojim poslovanjem kot podjetnika ali zasebnika v postopku osebnega stečaja,

4. če stečajni dolžnik za več kot en mesec zamuja s plačilom mesečnega zneska nadomestila za izvzem premoženja iz 2. točke sedmega odstavka 389.a člena ali zneska iz tretjega odstavka 389.b člena tega zakona,

5. če je stečajni dolžnik namerno povzročil svojo insolventnost.

(2) Za postopek s predlogom iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo drugi do šesti odstavek 405. člena tega zakona.

(3) Če sodišče odloči, da se poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika ustavi:

1. se v stečajno maso vključi premoženje stečajnega dolžnika, ki je bilo izvzeto iz stečajne mase po drugem odstavku 389.b člena tega zakona, in

2. se morebitne neplačane obveznosti iz tega poslovanja plačajo kot strošek stečajnega postopka.

(4) Sodišče mora agencijo obvestiti o pravnomočnosti sklepa o ustavitvi poslovanja stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika v treh delovnih dneh po dnevu, ko ta sklep postane pravnomočen.

(5) Agencija na podlagi obvestila iz četrtega odstavka tega člena podjetnika ali zasebnika po uradni dolžnosti izbriše iz registra.

389.d člen

(posebna pravila o odpustu obveznosti pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

(1) Če sodišče ustavi poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika zaradi razloga iz 2. ali 5. točke prvega odstavka 389.c člena tega zakona, hkrati ustavi postopek odpusta obveznosti in zavrne predlog za odpust obveznosti.

(2) Če sodišče izda sklep o odpustu obveznosti:

1. obveznost plačevati mesečni znesek nadomestila za izvzem premoženja iz 2. točke sedmega odstavka 389.a člena tega zakona preneha, tako da za mesec, v katerem je sklep o odpustu obveznosti postal pravnomočen, ne obstaja več,

2. obveznost iz tretjega odstavka 389.b člena tega zakona preneha, tako da za poslovno leto, v katerem je sklep o odpustu obveznosti postal pravnomočen, ne obstaja več.

390. člen

(posebna pravila za prednostne terjatve)

(1) Iz stečajne mase se v postopku osebnega stečaja kot prednostne terjatve poleg terjatev iz prvega in drugega odstavka 21. člena tega zakona plačajo tudi terjatve do stečajnega dolžnika na podlagi zakonite preživnine, odškodnine za škodo, nastalo zaradi zmanjšanja življenjskih aktivnosti ali zmanjšanja ali izgube delovne zmožnosti ter odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal.

(2) Za izterjavo ali zavarovanje terjatve iz prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo 131., 132., 280. in 281. člen tega zakona.

391. člen

(posebna pravila o izpodbojnosti pravnih dejanj dolžnika)

(1) Obdobje izpodbojnosti iz 269. člena tega zakona je v postopku osebnega stečaja zadnjih pet let pred uvedbo postopka osebnega stečaja za:

1. pravne posle in druga pravna dejanja, ki jih je stečajni dolžnik sklenil ali izvedel v dobro naslednjih oseb:

– osebe, ki ima v razmerju do njega položaj ožje povezane osebe,

– pravne osebe, v kateri je imel stečajni dolžnik ali osebe, ki so z njim ožje povezane, v času, ko je bil sklenjen pravni posel ali izvedeno drugo pravno dejanje, posamično ali skupaj najmanj 25 odstotni delež v kapitalu ali 25 odstotni delež glasovalnih pravic ali pravico imenovati ali odpoklicati osebe, upravičene za njeno zastopanje,

– pravne osebe, v kateri je stečajni dolžnik ali oseba, ki je z njim ožje povezana, v času, ko je bil sklenjen pravni posel ali izvedeno drugo pravno dejanje, opravljala funkcijo, pri kateri je bil v skladu s pravili te pravne osebe ali na podlagi zakona upravičen za njeno zastopanje, ali

– pravne osebe, ki je imela v času, ko je bil sklenjen pravni posel ali izvedeno drugo pravno dejanje, položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 s pravno osebo iz druge ali tretje alineje te točke, in

2. pravna dejanja iz drugega odstavka 271. člena tega zakona.

(2) Pravna dejanja iz 1. točke prvega odstavka tega člena so izpodbojna ne glede na to, ali je izpolnjen pogoj iz 2. točke prvega odstavka 271. člena tega zakona.

392. člen

(posebna pravila o uveljavitvi terjatev do dolžnika)

(1) Za preizkus terjatev, ki so bile prijavljene po poteku roka za prijavo terjatve iz drugega, tretjega ali četrtega odstavka 59. člena tega zakona, se smiselno uporablja 71. člen tega zakona tako, da mora upravitelj v enem mesecu po poteku naslednjih obdobij izdelati:

1. prvi dodatni osnovni seznam glede terjatev, prijavljenih v obdobju od poteka roka za prijavo terjatev iz drugega odstavka 59. člena tega zakona do konca prvega koledarskega polletja po poteku tega roka,

2. naslednje dodatne osnovne sezname glede terjatev, prijavljenih v vsakem naslednjem koledarskem polletju.

(2) Ne glede na 358. člen tega zakona se pri razdelitvi splošne razdelitvene mase upoštevajo tudi terjatve iz prvega odstavka tega člena, če so do izdelave načrta prve ali poznejše razdelitve priznane.

(3) Če terjatev iz prvega odstavka tega člena ob prejšnjih razdelitvah ni bila upoštevana, se v poznejšem načrtu razdelitve iz drugega odstavka tega člena upošteva tako, da se iz razdelitvene mase, katere razdelitev je predmet tega načrta, prednostno plača do deleža, do katerega so bile plačane druge terjatve na podlagi prejšnjih načrtov razdelitve.

393. člen

(izterjava stalnih prejemkov stečajnega dolžnika)

(1) Če stečajni dolžnik prejema plačo, pokojnino, nadomestilo plače, prejemke iz naslova začasne brezposelnosti ali druge stalne prejemke, ki spadajo v stečajno maso, sodišče s sklepom o začetku postopka osebnega stečaja ali posebnim sklepom (v nadaljnjem besedilu: sklep o izterjavi stalnih prejemkov):

1. ugotovi, da ti prejemki, zmanjšani za znesek iz tretjega odstavka 389. člena tega zakona in za morebitni znesek, zarubljen s sklepom o izvršbi za izterjavo terjatve iz prvega odstavka 390. člena tega zakona, spadajo v stečajno maso,

2. naloži izplačevalcu, da mora po prejemu sklepa te prejemke, zmanjšane za zneske iz 1. točke tega odstavka, namesto stečajnemu dolžniku plačevati v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja.

(2) Za izterjavo stalnih prejemkov iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo prvi in drugi odstavek ter prvi stavek tretjega odstavka 133. člena ZIZ.

(3) Če izplačevalec stalnih prejemkov ne ravna po sklepu o izterjavi stalnih prejemkov, mu sodišče naloži, da v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja plača vse zneske, ki jih ni odtegnil in izplačal po tem sklepu.

(4) Pravnomočni sklep iz tretjega odstavka tega člena je izvršilni naslov proti izplačevalcu stalnih prejemkov.

(5) Upravitelj mora nadzorovati, ali izplačevalec prejemkov ravna po sklepu o izterjavi, in sodišče nemudoma obvestiti o vsaki njegovi kršitvi.

394. člen

(zaseg denarnega dobroimetja na dolžnikovih denarnih računih)

(1) Če ima stečajni dolžnik odprt denarni račun, sodišče s sklepom o začetku postopka osebnega stečaja ali posebnim sklepom (v nadaljnjem besedilu: sklep o zasegu denarnega dobroimetja):

1. ugotovi, da denarno dobroimetje na računu, zmanjšano za znesek iz tretjega ali četrtega odstavka 389. člena tega zakona in za morebitni znesek, zarubljen s sklepom o izvršbi za izterjavo terjatve iz prvega odstavka 390. člena tega zakona, spada v stečajno maso,

2. naloži izvajalcu plačilnega prometa, ki vodi ta račun, da mora:

– v treh delovnih dneh po prejemu sklepa denarno dobroimetje na računu, zmanjšano za zneske iz 1. točke tega odstavka, prenesti v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja in

– naslednji delovni dan po prispetju novih plačil v dobro tega računa denarno dobroimetje, ki nastane na podlagi tega plačila, zmanjšano za zneske iz 1. točke tega odstavka, prenesti v dobro fiduciarnega denarnega računa upravitelja.

(2) Za zaseg denarnega dobroimetja se smiselno uporabljajo tretji do peti odstavek 393. člena tega zakona in tretji odstavek 147. člena ZIZ.

395. člen

(posebna pravila o prodaji premoženja)

(1) Za prodajo premičnih stvari, ki spadajo v stečajno maso, razen umetniških predmetov in drugih dragocenosti, se v postopku osebnega stečaja ne uporablja drugi odstavek 327. člen tega zakona in lahko vrednost tega premoženja oceni upravitelj.

(2) Če se v postopku osebnega stečaja prodaja stanovanje ali družinska stanovanjska hiša, v kateri stanuje dolžnik kot lastnik, sodišče s sklepom o prodaji naloži dolžniku, da v treh mesecih po prejemu sklepa izprazni stanovanje ali stanovanjsko hišo in jo izroči upravitelju.

(3) Pravnomočni sklep iz drugega odstavka tega člena je izvršilni naslov za izpraznitev in izročitev stanovanja ali stanovanjske hiše proti dolžniku in drugim osebam, ki uporabljajo to stanovanje ali stanovanjsko hišo skupaj z dolžnikom ali ki jim je dolžnik drugače omogočil tako uporabo.

(4) Izvršilna dejanja iz 221. člena ZIZ na podlagi pravnomočnega sklepa iz tretjega odstavka tega člena namesto izvršitelja opravi upravitelj.

396. člen

(sklep o končanju postopka osebnega stečaja)

(1) S sklepom o končanju postopka osebnega stečaja sodišče poleg odločitev iz prvega odstavka 376. člena tega zakona tudi:

1. odloči, katere terjatve upnikov, ki so bile prijavljene v postopku osebnega stečaja, so priznane, in o znesku teh terjatev, ki v postopku osebnega stečaja ni bil plačan,

2. naloži stečajnemu dolžniku, da plača neplačani del terjatev iz 1. točke tega odstavka.

(2) V izreku sklepa o končanju postopka osebnega stečaja sodišče svoje odločitve iz prvega odstavka tega člena oblikuje tako, da navede seznam neplačanih priznanih terjatev, ki ga mora sodišču predložiti upravitelj hkrati s svojim končnim poročilom in je sestavni del izreka tega sklepa.

(3) Za seznam neplačanih priznanih terjatev iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja 1. točka tretjega odstavka in 1. točka četrtega odstavka 211. člena tega zakona.

(4) Pravnomočni sklep o končanju postopka osebnega stečaja je izvršilni naslov za izterjavo neplačanih priznanih terjatev.

Pododdelek 5.11.2: *Odpust obveznosti stečajnega dolžnika*

397. člen

(uporaba pododdelka 5.11.2)

(1) Pododdelek 5.11.2 tega zakona se uporablja v postopku osebnega stečaja, če dolžnik vloži predlog za odpust obveznosti iz 398. člena tega zakona.

(2) Postopek za odpust obveznosti se izvede znotraj postopka osebnega stečaja.

398. člen

(predlog za odpust obveznosti)

(1) Stečajni dolžnik lahko do izdaje sklepa o končanju postopka osebnega stečaja vloži predlog za odpust svojih obveznosti, ki so nastale do začetka postopka osebnega stečaja, v delu, v katerem v tem postopku ne bodo plačane (v nadaljnjem besedilu: predlog za odpust obveznosti).

(2) Stečajni dolžnik mora predlogu za odpust obveznosti priložiti izjavo, da ni ovir za odpust njegovih obveznosti iz 399. člena tega zakona.

(3) V predlogu za odpust obveznosti mora dolžnik opisati okoliščine, ki so podlaga za določitev preizkusnega obdobja po četrtem odstavku 400. člena tega zakona, in mu priložiti dokaze o obstoju teh okoliščin.

399. člen

(namen odpusta obveznosti in ovire za odpust obveznosti)

(1) Namen odpusta obveznosti je poštenemu in vestnemu stečajnemu dolžniku omogočiti, da preneha tisti del njegovih obveznosti, ki jih ni zmožen izpolniti iz premoženja, ki ga ima ob začetku postopka osebnega stečaja ali ki ga lahko pridobi med postopkom osebnega stečaja do poteka preizkusnega obdobja.

(2) Odpust obveznosti ni dovoljen:

1. če je bil stečajni dolžnik pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje proti premoženju ali gospodarstvu, razen če je ta obsodba do poteka preizkusnega obdobja že izbrisana iz kazenske evidence ali če se do poteka preizkusnega obdobja izpolnijo pogoji za njen izbris na podlagi zakonske rehabilitacije, ali

2. če je bilo o odpustu obveznosti stečajnemu dolžniku že pravnomočno odločeno v naslednjih primerih in od pravnomočnosti sklepa ali sodbe še ni preteklo deset let:

– če so bile stečajnemu dolžniku njegove obveznosti že odpuščene,

– če je bil predlog stečajnega dolžnika za odpust obveznosti zavrnjen, ker je dolžnik kršil svoje obveznosti iz 383.b, 384., 386. ali 401. člena tega zakona, ali zaradi ovire iz tretjega odstavka tega člena ali

– če je bil sklep o odpustu obveznosti razveljavljen po 411. členu tega zakona.

(3) Odpust obveznosti ni dovoljen, če iz ravnanj stečajnega dolžnika v zadnjih petih letih pred uvedbo postopka osebnega stečaja ali glede na njegov premoženjski položaj izhaja, da bi bil odpust obveznosti temu stečajnemu dolžniku v nasprotju z namenom odpusta obveznosti iz prvega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: zloraba pravice do odpusta obveznosti).

(4) Velja, če se ne dokaže drugače, da predlog za odpust obveznosti pomeni zlorabo pravice do odpusta obveznosti, v naslednjih primerih:

1. če je stečajni dolžnik v zadnjih petih letih pred uvedbo postopka osebnega stečaja ali po njegovi uvedbi dal neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke, ki jih davčni organ potrebuje za pobiranje davkov ali prispevkov, zaradi česar mu je pristojni davčni organ dodatno ali naknadno odmeril davek ali naložil plačilo prispevkov v znesku najmanj 4.000 evrov,

2. če je stečajni dolžnik v zadnjih petih letih pred uvedbo postopka osebnega stečaja z neresničnimi, nepravilnimi ali nepopolnimi podatki o svojem premoženjskem položaju v svojo korist ali v korist druge fizične ali pravne osebe pridobil posojilo, subvencijo ali pomoč iz javnih sredstev v znesku najmanj 4.000 evrov,

3. če je stečajni dolžnik v zadnjih petih letih pred uvedbo postopka osebnega stečaja prevzemal obveznosti, ki so nesorazmerne z njegovim premoženjskim položajem, ali če je razpolagal s svojim premoženjem neodplačno ali za neznatno plačilo,

4. če je stečajni dolžnik izvedel pravno dejanje, ki ima po 271. členu tega zakona značilnost izpodbojnega pravnega dejanja in je bil v skladu z 277. členom tega zakona uveljavljen zahtevek za izpodbijanje tega pravnega dejanja, ali

5. če lahko stečajni dolžnik glede na svoj premoženjski položaj v celoti izpolni svoje obveznosti.

400. člen

(začetek postopka odpusta obveznosti)

(1) Če dolžnik vloži predlog za odpust obveznosti v skladu s 398. členom tega zakona, mora sodišče zahtevati podatke za stečajnega dolžnika iz kazenske evidence in evidence iz 413. člena tega zakona.

(2) Če sodišče na podlagi podatkov evidenc iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da obstaja ovira za odpust iz drugega odstavka 399. člena tega zakona, predlog za odpust obveznosti zavrne. Pri presoji ovire iz 1. točke drugega odstavka 399. člena tega zakona sodišče upošteva dolžino preizkusnega obdobja iz četrtega odstavka tega člena in zavrne predlog za odpust obveznosti, če ugotovi, da do poteka tega obdobja še ne bo potekel čas, po poteku katerega se obsodba izbriše iz kazenske evidence zaradi zakonske rehabilitacije.

(3) Če sodišče na podlagi podatkov evidenc iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da ne obstaja ovira za odpust iz drugega odstavka 399. člena tega zakona, izda sklep, s katerim začne postopek odpusta obveznosti (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku postopka odpusta obveznosti), ne da bi presojalo, ali obstajajo ovire za odpust obveznosti iz tretjega odstavka 399. člena tega zakona.

(4) S sklepom o začetku postopka odpusta obveznosti sodišče določi preizkusno obdobje na podlagi mnenja upravitelja ob upoštevanju starosti stečajnega dolžnika, njegovih družinskih razmer, njegovega zdravstvenega in drugih osebnih stanj ter razlogov za njegovo insolventnost.

(5) Preizkusno obdobje ne sme biti krajše od dveh let in ne daljše od petih let od začetka postopka odpusta obveznosti.

(6) O začetku postopka odpusta obveznosti se upniki obvestijo z oklicem.

(7) Oklic o začetku postopka odpusta obveznosti mora vsebovati:

1. podatke o sodišču, ki vodi postopek, in opravilni številki, pod katero se postopek vodi,

2. identifikacijske podatke o stečajnem dolžniku,

3. odločitev sodišča o začetku postopka odpusta obveznosti in o določitvi preizkusnega obdobja ter

4. poziv upnikom, naj do poteka preizkusnega obdobja vložijo ugovor proti odpustu obveznosti, če menijo, da obstajajo ovire za odpust obveznosti iz 399. člena tega zakona.

(8) Ne glede na peti odstavek tega člena lahko sodišče na predlog upravitelja določi preizkusno obdobje, ki je krajše od dveh let, vendar ne krajše od šest mesecev od začetka postopka odpusta obveznosti:

1. če stečajni dolžnik nima prejemkov, ki bi ob upoštevanju izločitev ali omejitev iz drugega ali tretjega odstavka 389. člena tega zakona spadali v stečajno maso, ali če je znesek teh prejemkov neznaten, in

2. če ni izgledov, da bi bil stečajni dolžnik v naslednjih dveh letih zmožen pridobivati pomembno višje prejemke od prejemkov, ki jih prejema v času odločanja o začetku postopka odpusta obveznosti, ali pridobiti premoženje večje vrednosti.

401. člen

(dodatne obveznosti stečajnega dolžnika med preizkusnim obdobjem)

(1) Stečajni dolžnik mora med preizkusnim obdobjem poleg obveznosti, določenih v 383.b, 384. in 386. členu tega zakona, izpolnjevati tudi naslednje obveznosti:

1. če je zaposlen: mora izpolnjevati svoje obveznosti do delodajalca po pogodbi o zaposlitvi in druge obveznosti iz delovnega razmerja,

2. če ni zaposlen in je sposoben za delo:

– si mora prizadevati, da najde zaposlitev,

– ne sme odkloniti nobene ponujene redne ali občasne zaposlitve ali drugega dela, razen če ponujene zaposlitve ali dela ni sposoben opravljati, in

– upravitelju mora mesečno poročati o dejanjih, ki jih je opravil, da bi našel zaposlitev.

(2) Sodišče lahko ob upoštevanju okoliščin iz četrtega odstavka 400. člena tega zakona s sklepom o začetku postopka odpusta obveznosti ali kasnejšim sklepom dolžniku naloži določena ravnanja, potrebna za izpolnitev obveznosti iz prvega odstavka tega člena.

402. člen

(dodatne naloge in pristojnosti upravitelja med preizkusnim obdobjem)

(1) Upravitelj mora na podlagi podatkov, ki so mu dostopni, preveriti, ali obstaja ovira za odpust obveznosti iz tretjega odstavka 399. člena tega zakona.

(2) Upravitelj opravlja nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti dolžnika iz 401. člena tega zakona.

(3) Če upravitelj po prvem ali drugem odstavku tega člena ugotovi, da obstaja razlog iz 403. člena tega zakona, mora vložiti ugovor proti odpustu obveznosti.

403. člen

(razlogi za ugovor proti odpustu obveznosti)

(1) Vsak upnik ali upravitelj lahko vloži ugovor, da ni pogojev za odpust obveznosti (v nadaljnjem besedilu: ugovor proti odpustu obveznosti):

1. če obstaja ovira za odpust obveznosti iz 399. člena tega zakona ali

2. če dolžnik krši svoje obveznosti iz 383.b, 384., 386. ali 401. člena tega zakona.

(2) Upnik lahko z ugovorom uveljavlja tudi, da je preizkusno obdobje prekratko.

(3) Stečajni dolžnik lahko z ugovorom proti odpustu obveznosti uveljavlja, da je preizkusno obdobje predolgo.

404. člen

(rok za ugovor proti odpustu obveznosti)

Ugovor proti odpustu obveznosti je treba vložiti do poteka preizkusnega obdobja.

405. člen

(postopek ugovora proti odpustu obveznosti)

(1) Če je ugovor proti odpustu obveznosti vložen po poteku roka iz 404. člena tega zakona, ga sodišče zavrže.

(2) Če je ugovor proti odpustu obveznosti vložen pravočasno, mora sodišče v treh delovnih dneh po prejemu ugovora:

1. razpisati narok za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti na dan, ki ni prej kot 15 dni po objavi oklica o naroku in ne pozneje kot en mesec po prejemu ugovora,

2. ugovor s prilogami, poziv, da se izreče o ugovoru, ter vabilo za narok vročiti:

– stečajnemu dolžniku in

– upravitelju, če ni vlagatelj ugovora,

3. objaviti oklic o naroku in vabilo za narok vročiti tudi vlagatelju ugovora.

(3) Če se vlagatelj ugovora proti odpustu obveznosti ne udeleži naroka za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti, velja, da je umaknil ugovor proti odpustu obveznosti.

(4) Če se dolžnik ne udeleži naroka za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti, sodišče opravi narok v njegovi odsotnosti.

(5) Na naroku za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti sodišče izvede dokaze o razlogu, ki se uveljavlja z ugovorom, in odloči o ugovoru na podlagi izida dokazovanja.

(6) Sodišče mora izdati sklep, s katerim odloči o ugovoru proti odpustu obveznosti, v 15 dneh po koncu naroka za obravnavo tega ugovora.

406. člen

(odločanje o ugovoru proti odpustu obveznosti)

(1) Če sodišče presodi, da obstaja razlog, ki se uveljavlja z ugovorom:

1. če se uveljavlja razlog iz prvega odstavka 403. člena tega zakona: ustavi postopek odpusta obveznosti in zavrne predlog za odpust obveznosti,

2. če se uveljavlja razlog iz drugega odstavka 403. člena tega zakona: ustrezno podaljša preizkusno obdobje,

3. če se uveljavlja razlog iz tretjega odstavka 403. člena tega zakona: ustrezno skrajša preizkusno obdobje.

(2) Če sodišče presodi, da razlog, ki se uveljavlja z ugovorom, ne obstaja, ugovor zavrne.

(3) Proti sklepu o ugovoru proti odpustu obveznosti se lahko pritožita stečajni dolžnik in vlagatelj ugovora, o katerem je odločeno s tem sklepom.

407. člen

(sklep o odpustu obveznosti)

(1) Po poteku preizkusnega obdobja sodišče izda sklep, da se dolžniku odpustijo njegove obveznosti (v nadaljnjem besedilu: sklep o odpustu obveznosti):

1. če ugovor proti odpustu obveznosti ni bil vložen ali

2. če je bil ugovor proti odpustu obveznosti pravnomočno završen ali zavrnjen.

(2) Sodišče mora sklep o odpustu obveznosti izdati in objaviti v osmih dneh.

(3) Rok iz drugega odstavka tega člena teče:

1. v primeru iz 1. točke prvega odstavka tega člena: od poteka preizkusnega obdobja,

2. v primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena:

– če pritožba proti sklepu o završenju ali zavrnitvi ugovora proti vodenju postopka ni bila vložena in rok za pritožbo poteče po poteku preizkusnega obdobja: od poteka roka za pritožbo,

– če je bila vložena pritožba sklepu o završenju ali zavrnitvi ugovora proti vodenju postopka in sodišče prejme sklep, s katerim je sodišče druge stopnje odločilo o pritožbi po poteku preizkusnega obdobja: od dne, ko sodišče prejme ta sklep,

– v drugih primerih: od poteka preizkusnega obdobja.

(4) Pred izdajo sklepa o odpustu obveznosti mora sodišče po uradni dolžnost preveriti, ali obstaja ovira za odpust iz 1. točke drugega odstavka 399. člena tega zakona.

(5) Če je v kazenski evidenci vpisana obsodba iz 1. točke drugega odstavka 399. člena tega zakona, sodišče ne glede na prvi odstavek tega člena glede na dolžino roka, po poteku katerega se ta obsodba izbriše iz kazenske evidence:

1. če ta rok do poteka preizkusnega obdobja še ni potekel: zavrne predlog za odpust obveznosti.

2. če je ta rok do poteka preizkusnega obdobja že potekel: dolžniku naloži, da v 15 dneh vloži zahtevo a izbris obsodbe iz kazenske evidence in prekine odločanje o odpustu obveznosti do končanja tega postopka.

(6) Če je v skladu z 2. točko petega odstavka tega člena prekinilo odločanje o odpustu obveznosti, sodišče glede na izid postopka za odločitev o dolžnikovi zahtevi za izbris iz kazenske evidence:

1. če dolžnik zahteve v roku iz 2. točke petega odstavka ni vložil ali če je njegova zahteva pravnomočno zavrnjena: zavrne predlog za odpust obveznosti,

2. če je obsodba izbrisana in so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena: izda sklep o odpustu obveznosti.

408. člen

(terjatve, za katere učinkuje odpust obveznosti)

(1) Odpust obveznosti učinkuje za vse terjatve upnikov do dolžnika, ki so nastale do začetka postopka osebnega stečaja, ne glede na to, ali je upnik to terjatev prijavil v postopku osebnega stečaja, če ni v drugem odstavku tega člena drugače določeno.

(2) Odpust obveznosti ne učinkuje za prednostno terjatev iz prvega in drugega odstavka 21. člena in prvega odstavka 390. člena tega zakona in tudi ne za terjatev iz naslova:

1. denarne kazni ali odvzema premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, izrečenih v kazenskem postopku,

2. v pogojni obsodbi določenega pogoja vrnitve premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, oziroma povrnitve škode, povzročene s kaznivim dejanjem,

3. globe ali odvzema premoženjske koristi, pridobljene s prekrškom, izrečenih v postopku o prekršku,

4. odvzema premoženja nezakonitega izvora in

5. povrnitve škode, povzročene namerno ali zaradi hude malomarnosti.

409. člen

(pravni učinki odpusta obveznosti)

(1) S pravnomočnostjo sklepa o odpustu obveznosti preneha upnikova pravica sodno uveljavljati plačilo terjatve, za katero po 408. členu tega zakona učinkuje odpust obveznosti, v delu, v katerem ta do pravnomočnosti sklepa ni bila plačana, če ni v 410. členu tega zakona drugače določeno.

(2) Če dolžnik prostovoljno plača neplačani del terjatve iz prvega odstavka tega člena, nima pravice zahtevati vračila po pravilih o neupravičeni pridobitvi.

410. člen

(končanje postopka osebnega stečaja po odpustu obveznosti)

(1) Pravnomočni sklep o odpustu obveznosti ni ovira:

1. za unovčenje premoženja stečajnega dolžnika, ki spada v stečajno maso, in razdelitev upnikom, če ni v drugem odstavku tega člena drugače določeno, in

2. za uveljavitev zahtevkov na podlagi izpodbijanja pravnih dejanj stečajnega dolžnika.

(2) Premoženje iz prvega odstavka 389. člena tega zakona, ki ga dolžnik pridobi po pravnomočnosti sklepa o odpustu obveznosti, ne spada več v stečajno maso v postopku osebnega stečaja, v katerem je bil izdan ta sklep.

(3) Sodišče mora v treh delovnih dneh s sklepom ustaviti nadaljnjo izterjavo stalnih prejemkov iz 393. člena in zaseg denarnega dobroimetja iz 394. člena tega zakona ter o tem obvestiti izplačevalca stalnih prejemkov ali izvajalca, ki vodi dolžnikov denarni račun.

(4) Rok iz tretjega odstavka tega člena teče:

1. če pritožba proti sklepu o odpustu obveznosti ni bila vložena: od poteka roka za pritožbo,

2. v drugih primerih: od dne, ko sodišče prejme sklep, s katerim je sodišče druge stopnje odločilo o pritožbi.

(5) Za sklep o končanju postopka osebnega stečaja, v katerem je bil izdan sklep o odpustu obveznosti, se ne uporablja 396. člen tega zakona.

411. člen

(izpodbijanje odpusta obveznosti)

(1) Vsak upnik, za terjatev katerega učinkuje pravnomočni sklep o odpustu obveznosti, lahko od sodišča zahteva, da razveljavi odpust obveznosti, o katerem je odločilo s tem sklepom, če je dolžnik s prikrivanjem ali lažnim prikazovanjem podatkov o svojem premoženjskem položaju ali z drugačno prevaro dosegel izdajo sklepa o odpustu obveznosti.

(2) Tožbo iz prvega odstavka tega člena je treba vložiti v treh letih po pravnomočnosti sklepa o odpustu obveznosti.

(3) Če upnik, za terjatev katerega učinkuje pravnomočni sklep o odpustu obveznosti, predlaga začetek postopka osebnega stečaja nad pozneje najdenim premoženjem iz 1. točke sedmega odstavka 383. člena tega zakona, se šteje, da ta predlog vključuje tudi zahtevek za razveljavitev odpusta obveznosti ne glede na to, ali je bil predlog za začetek postopka osebnega stečaja nad pozneje najdenim premoženjem vložen po poteku roka iz drugega odstavka tega člena.

(4) Če v primeru iz tretjega odstavka tega člena sodišče presodi, da so izpolnjeni pogoji za začetek postopka osebnega stečaja nad pozneje najdenim premoženjem, s sklepom o začetku postopka osebnega stečaja tudi razveljavi odpust obveznosti.

(5) Če sodišče razveljavi odpust obveznosti, začne s pravnomočnostjo sodbe ali sklepa o razveljavitvi znova teči zastaranje terjatev, za katere je učinkoval ta odpust obveznosti, in te terjatve zastarajo s potekom treh letih od pravnomočnosti te sodbe ali sklepa.

412. člen

(odločanje o razveljavitvi odpusta obveznosti)

(1) Za odločanje o tožbi iz 411. člena tega zakona je pristojno sodišče, ki je izdalo sklep o odpustu obveznosti.

(2) Če sodišče razveljavi odpust obveznosti, s pravnomočnostjo sklepa o razveljavitvi odpusta obveznosti prenehajo pravni učinki iz 409. člena in drugega odstavka 410. člena tega zakona.

413. člen

(evidenca sklepov o odpustu obveznosti)

(1) Evidenco sklepov o odpustu obveznosti vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(2) Evidenca mora za vsak sklep o odpustu obveznosti vsebovati:

1. identifikacijske podatke o dolžniku,

2. opravilno številko in datum izdaje sklepa o odpustu obveznosti ter sodišče, ki je izdalo sklep,

3. datum pravnomočnosti sklepa o odpustu obveznosti,

4. podatke o razveljavitvi odpusta obveznosti po 412. členu tega zakona.

(3) V evidenci vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, posebej tudi podatke o sklepih, s katerimi je sodišče zavrnilo predlog za odpust obveznosti. Evidenca mora za vsak sklep o zavrnitvi predloga za odpust obveznosti vsebovati:

1. identifikacijske podatke o dolžniku,

2. opravilno številko in datum izdaje sklepa o zavrnitvi predloga za odpust obveznosti ter sodišče, ki je izdalo sklep,

3. datum pravnomočnosti sklepa o zavrnitvi predloga za odpust obveznosti,

4. navedbo razloga za zavrnitev predloga.

(4) Sodišča morajo ministrstvo, pristojno za pravosodje, v treh delovnih dneh obvestiti o podatkih iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

(5) Rok iz četrtega odstavka tega člena teče:

1. glede podatkov iz 1. do 3. točke drugega odstavka tega člena:

– če pritožba proti sklepu o odpustu obveznosti ni bila vložena: od poteka roka za pritožbo,

– v drugih primerih: od dne, ko sodišče prejme odločbo sodišča druge stopnje o pritožbi,

2. glede podatkov iz 4. točke drugega odstavka tega člena: od pravnomočnosti sklepa o razveljavitvi odpusta obveznosti,

3. glede podatkov iz tretjega odstavka tega člena:

– če pritožba proti sklepu ni bila vložena: od poteka roka za pritožbo,

– v drugih primerih: od dne, ko sodišče prejme odločbo sodišča druge stopnje o pritožbi.

(6) Minister, pristojen za pravosodje, predpiše podrobnejša pravila o:

1. vodenju evidence sklepov o odpustu obveznosti,

2. vsebini in načinu pošiljanja obvestil iz četrtega odstavka tega člena in

3. vsebini ter načinu posredovanja zahteve in podatkov po prvem odstavku 400. člena tega zakona iz evidence sklepov o odpustu obveznosti.

Oddelek 5.12: **Postopek stečaja zapuščine**

414. člen

(zapuščina kot stečajni dolžnik)

(1) Postopek stečaja zapuščine je dovoljeno voditi nad zapuščino po vsaki umrli fizični osebi (v nadaljnjem besedilu: zapustnik).

(2) Sodišče v Republiki Sloveniji je pristojno za vodenje postopka stečaja zapuščine:

1. če je imel zapustnik ob smrti stalno ali začasno prebivališče v Republiki Sloveniji ali

2. če zapustnik ob smrti ni imel niti stalnega niti začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, če je premoženje, ki spada v zapuščino, v Republiki Sloveniji.

415. člen

(namen postopka stečaja zapuščine)

Postopek stečaja zapuščine se vodi, da bi vsi upniki iz stečajne mase prejeli plačilo svojih navadnih terjatev do zapustnika hkrati in v enakih deležih.

416. člen

(uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo in o postopku osebnega stečaja)

(1) Če ni v oddelku 5.12 tega zakona drugače določeno, se za postopek stečaja zapuščine smiselno uporabljajo pravila, določena v oddelkih 5.1 do 5.10 tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za postopek stečaja zapuščine ne uporabljajo:

1. 133., 134. in 229. člen,

2. drugi in tretji odstavek 223. člena, 1. in 3. točka drugega odstavka 224. člena, drugi odstavek 227. člena, 2. točka 231. člena,

3. 259., 260. in 262. do 268. člen,

4. 285. do 289. člen,

5. 290. do 293. člen,

6. peti odstavek 296. člena, peti odstavek 298. člena, četrti odstavek 300. člena, sedmi odstavek 301. člena, četrti odstavek 305. člena, tretji odstavek 306. člena, tretji odstavek 310. člena, tretji odstavek 311. člena,

7. 316. do 319. člen,

8. 348. do 352. člen in

9. 377. člen tega zakona.

(3) Če ni v oddelku 5.12 tega zakona drugače določeno, se za postopek stečaja zapuščine smiselno uporabljajo tudi 388., 390., 391. in 392. člen ter prvi odstavek 395. člena tega zakona.

(4) Pri smiselni uporabi pravil iz prvega in tretjega odstavka tega člena se namesto pojma »stečajni dolžnik« uporablja:

1. pri uporabi 240. člena tega zakona in pravil v zvezi s procesnimi dejanji, ki jih je upravičen opravljati v postopku stečaja: pojem »dedič«,

2. v drugih primerih: pojem »zapustnik«.

(5) Za postopke proti dedičem za uveljavitev terjatve na podlagi njihove odgovornosti za zapustnikove dolgove po 142. členu ZD se smiselno uporabljajo drugi do peti odstavek 350. člena in 351. člen tega zakona.

417. člen

(stranke glavnega postopka stečaja zapuščine)

(1) Stranke glavnega postopka stečaja zapuščine so:

1. zapustnikov dedič oziroma dedinja (v nadaljnjem besedilu: dedič), razen če se je odpovedala dediščini,

2. upnik, ki je v rokih, določenih s tem zakonom, opravil dejanja za uveljavitev terjatve v postopku stečaja zapuščine, in

3. upnik, ki je zamudil roke za izvedbo dejanj za uveljavitev terjatve v postopku stečaja zapuščine, če je njegova terjatev priznana.

(2) (prenehal veljati)

417.a člen

(prenehal veljati)

417.b člen

(prenehal veljati)

417.c člen

(posebna pravila o postopku stečaja zapuščine brez dedičev)

(1) (prenehal veljati)

(2) Če upnik predlaga začetek stečaja zapuščine brez dedičev, velja, da je bil zapustnik insolventen.

(3) Sklep, s katerim je sodišče odločilo o začetku stečaja zapuščine brez dedičev, sodišče posreduje zapuščinskemu sodišču, da prenese zapuščino v stečajno maso zapuščine brez dedičev in odpravek sklepa vroči tudi upravitelju, imenovanem v postopku stečaja zapuščine brez dedičev.

(4) Če vrednost unovčene stečajne mase po tretjem odstavku 418. člena tega zakona presega znesek stroškov iz prvega odstavka 233. člena tega zakona, ima upnik pravico do vrnitve založenega zneska predujma po pravilih o plačilu stroškov stečajnega postopka.

417.d člen

(posledice začetka stečaja zapuščine brez dedičev)

Če je začet stečaj zapuščine brez dedičev:

1. ta zapuščina preide v stečajno maso, in velja da je ta posledica nastala z uvedbo dedovanja,

2. (prenehala veljati)

3. lahko novi zakoniti ali oporočni dediči svoje pravice do preostanka stečajne mase po poplačilu upnikov uveljavijo v postopku stečaja zapuščine brez dedičev.

418. člen

(posebna pravila o stečajni masi)

(1) V stečajno maso v postopku stečaja zapuščine poleg premoženja iz 2. točke drugega odstavka 224. člena tega zakona spadajo:

1. terjatve do dedičev na podlagi njihove odgovornosti za zapustnikove dolgove po 142. členu ZD in

2. premoženje, ki je bilo ločeno od dedičevega premoženja po 143. členu ZD.

(2) Upravitelj je upravičen za račun stečajne mase:

1. proti dedičem uveljaviti terjatve iz 1. točke prvega odstavka tega člena in

2. od dedičev ali skrbnika uveljaviti izročitev premoženja iz 2. točke prvega odstavka tega člena.

(3) V stečajno maso v postopku stečaja zapuščine brez dedičev, začetem na podlagi 417.c člena tega zakona, spadajo:

1. vse stvari, katerih lastnik je bil zapustnik ob svoji smrti, in druge premoženjske pravice, katerih imetnik je bil zapustnik ob svoji smrti, in

2. vse premoženje, doseženo z:

– unovčenjem premoženja iz 1. točke tega odstavka,

– upravljanjem stečajne mase, in

– izpodbijanjem pravnih dejanj zapustnika.

6. poglavje: POSTOPEK PRISILNE LIKVIDACIJE

419. člen

(uporaba 6. poglavja)

6. poglavje tega zakona se uporablja za postopek likvidacije pravne osebe, če zakon določa, da postopek likvidacije izvede sodišče (v nadaljnjem besedilu: prisilna likvidacija).

420. člen

(odločanje o začetku postopka prisilne likvidacije)

(1) Sodišče začne postopek prisilne likvidacije:

1. po uradni dolžnosti, če tako določa zakon, ali

2. na predlog osebe, za katero zakon določa, da je upravičena predlagati začetek postopka prisilne likvidacije.

(2) Če zakon ne določa, kdo lahko predlaga začetek postopka prisilne likvidacije, lahko predlog za začetek postopka prisilne likvidacije vloži:

1. sodišče ali drug državni ali nadzorni organ, ki je v skladu z zakonom odločil o prenehanju pravne osebe ali obstoju razloga za njeno prenehanje, ali

2. oseba, na zahtevo katere je sodišče ali drug državni ali nadzorni organ sprejel odločitev iz 1. točke tega odstavka.

421. člen

(uporaba pravil za prisilno likvidacijo)

Če ni v 6. poglavju tega zakona drugače določeno, se za prisilno likvidacije smiselno uporabljajo:

1. tretji odstavek 405. člena, 407., 412., 415. člen, prvi odstavek 416. člena, 417., 418., 419., 420. in 421. člen ZGD-1,

2. naslednje določbe tega zakona:

– prvi odstavek 51. člena, prvi odstavek 52. člena in 53. člen,

– oddelka 3.6 in 3.7,

– 229. člen,

– oddelek 5.4,

– 241. do 243. člen,

– 315. in 316. člen,

– oddelek 5.8 tega zakona razen tretjega odstavka 330. člena, tretjega in četrtega odstavka 342. člena, 345. člena ter pravil o mnenju ali soglasju upniškega odbora,

– pododdelek 5.9.2,

– oddelek 5.10 razen 378. in 379. člena.

422. člen

(stranke postopka prisilne likvidacije)

(1) Stranke postopka prisilne likvidacije so družbeniki pravne osebe, nad katero se vodi postopek.

(2) Upniki niso stranke postopka prisilne likvidacije in v tem postopku niso upravičeni opravljati procesnih dejanj.

(3) V postopku prisilne likvidacije se ne oblikuje upniški odbor.

423. člen

(posebna pravila, če je pravna oseba insolventna)

(1) Če je pravna oseba, nad katero je bil začet postopek prisilne likvidacije, insolventna, mora upravitelj v njenem imenu v 15 dneh po dnevu, ko to ugotovi ali bi to moral ugotoviti, če bi ravnal s profesionalno skrbnostjo, sodišču predlagati, da začne stečajni postopek.

(2) Na predlog upravitelja iz prvega odstavka tega člena sodišče ustavi postopek prisilne likvidacije in začne stečajni postopek, ne da bi presojalo, ali je pravna oseba insolventna.

7. poglavje: IZBRIS IZ SODNEGA REGISTRA BREZ LIKVIDACIJE

Oddelek 7.1: **Splošne določbe**

424. člen

(uporaba 7. poglavja)

(1) Če ni v drugem odstavku tega člena drugače določeno, se 7. poglavje tega zakona uporablja za pravno osebo, ki je subjekt vpisa v sodni register, razen če zakon za posamezno pravnoorganizacijsko obliko določa, da se ne more izbrisati iz sodnega registra brez likvidacije.

(2) 7. poglavje tega zakona se ne uporablja, če je bil nad pravno osebo začet postopek zaradi insolventnosti ali prisilne likvidacije.

425. člen

(pristojnost sodišča)

Za odločanje v postopku izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije (v nadaljnjem besedilu: postopek izbrisa) je pristojno sodišče, na območju katerega ima pravna oseba svoj sedež in ki je pristojno za odločanje o vpisih podatkov o tej pravni osebi v sodni register (v nadaljnjem besedilu: registrsko sodišče).

426. člen

(sestava registrskega sodišča)

(1) Sodniški pomočnik v postopku izbrisa iz sodnega registra odloča o:

1. izdaji sklepa o začetku postopka izbrisa na podlagi obvestila iz prvega odstavka 428. člena tega zakona,

2. izdaji sklepa o obstoju izbrisnega razloga, če proti sklepu o začetku postopka izbrisa iz 1. točke tega odstavka ni bil vložen ugovor, in

3. izbrisu pravne osebe iz sodnega registra po 440. členu tega zakona.

(2) Sodnik posameznik v postopku izbrisa iz sodnega registra odloča o:

1. izdaji sklepa o začetku postopka izbrisa v drugih primerih

2. izdaji sklepa o obstoju izbrisnega razloga v drugih primerih in

3. ugovoru proti sklepu o začetku postopka izbrisa.

Oddelek 7.2: **Izbrisni razlog**

427. člen

(izbrisni razlog)

(1) Pravna oseba se izbriše iz sodnega registra brez likvidacije:

1. če je prenehala poslovati, nima premoženja in je izpolnila vse svoje obveznosti ali

2. če ne posluje na poslovnem naslovu, vpisanem v sodni register, ali

3. če obstajajo drugi pogoji, ki jih zakon določa kot razlog za izbris pravne osebe iz sodnega registra brez likvidacije.

(2) Če pravna oseba ne dokaže drugače, velja, da obstaja:

1. razlog iz 1. točke prvega odstavka tega člena za izbris gospodarske družbe, če v dveh zaporednih poslovnih letih ni predložila svojega letnega poročila agenciji zaradi objave po prvem ali drugem odstavku 58. člena ZGD-1 ali podatkov iz letnega poročila za namene iz prvega odstavka 59. člena ZGD-1,

2. razlog iz 2. točke prvega odstavka tega člena za izbris pravne osebe, ki je subjekt vpisa v sodni register, če je kot njen poslovni naslov v sodni register vpisan naslov:

– na katerem ne sprejema uradnih poštnih pošiljk ali je na tem naslovu neznana,

– na katerem je objekt, katerega lastnik je druga oseba, ki ji ni dala dovoljenja za poslovanje na tem naslovu, ali

– ki ne obstaja.

(3) Če zakon, ki ureja poslovanje pravne osebe, ki ni organizirana kot gospodarska družba, določa obveznost agenciji predložiti letna poročila ali ji pošiljati podatke iz letnih poročil za namene iz prvega odstavka 59. člena ZGD-1, se za izbris te pravne osebe iz sodnega registra smiselno uporabljajo pravila 7. poglavja tega zakona, ki se uporabljajo za gospodarsko družbo iz 1. točke drugega odstavka tega člena.

(4) Pravila 7. poglavja tega zakona, ki se uporabljajo za gospodarsko družbo iz 1. točke drugega odstavka tega člena, se smiselno uporabljajo tudi za podružnico tujega podjetja, če v dveh zaporednih poslovnih letih ni predložila letnega poročila zaradi javne objave po 680. členu ZGD-1.

428. člen

(obveznost obveščanja o domnevi izbrisnega razloga)

(1) Agencija mora registrsko sodišče v dveh mesecih po poteku roka za predložitev letnega poročila iz prvega ali drugega odstavka 58. člena ZGD-1 ali podatkov iz letnega poročila za namene iz prvega odstavka 59. člena ZGD-1 obvestiti o gospodarskih družbah, pri katerih obstajajo okoliščine iz 1. točke drugega odstavka 427. člena tega zakona.

(2) Če sodišče, državni organ ali oseba z javnimi pooblastili v postopku, ki ga vodi v skladu s svojimi pristojnostmi, ugotovi, da obstajajo okoliščine iz 2. točke drugega odstavka 427. člena tega zakona, mora o tem obvestiti registrsko sodišče v enem mesecu po ugotovitvi teh okoliščin in obvestilu priložiti dokaze o teh okoliščinah.

Oddelek 7.3: **Postopek izbrisa**

429. člen

(uporaba pravil o postopku)

Za postopek izbrisa se uporabljajo pravila postopka vpisa v sodni register, določena v ZSReg, če ni v oddelku 7.3 tega zakona drugače določeno.

430. člen

(objave in vročitve)

(1) Sklepi, ki se izdajo v postopku izbrisa, se vročijo udeležencem postopka in objavijo po prvem odstavku 43. člena ZSReg.

(2) Če vročitve sklepa iz prvega odstavka tega člena pravni osebi, nad katero se vodi postopek izbrisa, ni mogoče opraviti na naslovu, ki je kot njen poslovni naslov vpisan v sodnem registru, vročitev velja za opravljeno, ko poteče osem dni od objave tega sklepa.

(3) Drugi odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za vročitev sklepa vlagatelju ugovora proti sklepu o začetku postopka izbrisa, če vročitve ni mogoče opraviti na naslovu, ki ga je navedel v ugovoru.

431. člen

(odločanje o začetku postopka izbrisa)

Sodišče odloči o začetku postopka izbrisa po uradni dolžnosti na podlagi obvestila iz 428. člena tega zakona ali na predlog upravičenega predlagatelja iz prvega odstavka 433. člena tega zakona.

432. člen

(udeleženci postopka izbrisa)

Udeleženci postopka izbrisa so:

1. pravna oseba, nad katero se vodi postopek izbrisa,
2. predlagatelj postopka izbrisa, če je sodišče začelo postopek izbrisa na predlog,
3. družbenik ali upnik pravne osebe, nad katero se vodi postopek izbrisa, če vloži ugovor proti sklepu o izbrisu, in
4. druga oseba, katere interes bi bil lahko z izbrisom pravne osebe iz sodnega registra kršen, če priglasi svojo udeležbo v postopku.

433. člen

(upravičeni predlagatelj)

(1) Začetek postopka izbrisa lahko predlaga oseba, ki je lastnik objekta na naslovu, ki je v sodni register vpisan kot poslovni naslov pravne osebe.

(2) Upravičeni predlagatelj mora predlogu za izbris priložiti dokaz, da je lastnik objekta iz prvega odstavka tega člena.

(3) Začetka postopka izbrisa ne more predlagati niti družbenik niti upnik pravne osebe.

434. člen

(sklep o začetku postopka izbrisa)

(1) Registrsko sodišče izda sklep, s katerim začne postopek izbrisa (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku postopka izbrisa), če presodi, da obstaja izbrisni razlog.

(2) Sklep o začetku postopka izbrisa se vroči:

1. pravni osebi in
2. predlagatelju, na predlog katerega je sodišče izdalo sklep.

(3) Pravni osebi se hkrati s sklepom o začetku postopka izbrisa vročijo obvestilo iz 428. člena tega zakona ali predlog, na podlagi katerega je registrsko sodišče izdalo sklep o začetku postopka izbrisa, in listine, priložene temu obvestilu ali predlogu.

(4) Začetek postopka izbrisa se vpiše v sodni register.

(5) O vpisu začetka postopka izbrisa v sodni register odloči registrsko sodišče s sklepom o začetku postopka izbrisa.

435. člen

(razlogi za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

(1) Pravna oseba, nad katero je bil začet postopek izbrisa, njen družbenik ali upnik lahko vloži ugovor, da ni pogojev za vodenje postopka izbrisa (v nadaljnjem besedilu: ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa):

1. če izbrisni razlog ne obstaja,
2. če je bil nad pravno osebo začet postopek zaradi insolventnosti ali prisilne likvidacije ali
3. če je bil vložen predlog za začetek postopka zaradi insolventnosti ali prisilne likvidacije nad pravno osebo.

(2) Če je bil postopek izbrisa začet na podlagi domneve izbrisnega razloga iz 2. točke drugega odstavka 427. člena tega zakona in je pravna oseba vložila ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa, s katerim uveljavlja razlog iz 1. točke prvega odstavka tega člena, je ugovor dovoljen samo, če pravna oseba

1. bodisi verjetno izkaže, da posluje na poslovnem naslovu, vpisanem v sodni register in da je na tem naslovu upravičena poslovati bodisi kot lastnik nepremičnine na tem naslovu bodisi na podlagi najemne pogodbe ali drugega pravnega posla, s katerim ji je lastnik nepremičnine dovolil uporabo nepremičnine na tem naslovu,
2. bodisi hkrati z ugovorom vloži predlog za vpis spremembe poslovnega naslova v sodni register in poleg listin, ki so podlaga za vpis spremembe poslovnega naslova v sodni register, priloži tudi dokaz:

– da je lastnik objekta na novem poslovnem naslovu ali

– da ji je lastnik objekta na novem poslovnem naslovu dovolil poslovanje ali sprejemanje uradnih poštnih pošiljk na tem naslovu.

(3) Če se z ugovorom proti sklepu o začetku postopka izbrisa uveljavlja razlog iz 3. točke prvega odstavka tega člena, je ugovor dovoljen samo, če je bil do poteka roka za ugovor vložen predlog za začetek postopka zaradi insolventnosti ali prisilne likvidacije.

(4) Ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa mora vsebovati opis dejstev, iz katerih izhaja, da obstaja razlog, ki se uveljavlja z ugovorom, in dokaze o teh dejstvih.

(5) Vlagatelj ugovora mora ugovoru proti sklepu o začetku postopka izbrisa priložiti morebitne listinske dokaze o dejstvih iz četrtega odstavka tega člena.

(6) Če ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa ne vsebuje opisa dejstev in dokazov iz petega odstavka tega člena ali če mu niso priloženi dokazi iz petega odstavka tega člena, se zanj ne uporabljajo pravila o nepopolnih vlogah, temveč registrsko sodišče o ugovoru odloči na podlagi dejstev, navedenih v ugovoru, in dokazov, ki so mu priloženi.

436. člen

(rok za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

(1) Ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa je treba vložiti v dveh mesecih.

(2) Rok iz prvega odstavka tega člena teče:

1. če je vlagatelj ugovora pravna oseba, nad katero je bil začet postopek izbrisa: od vročitve sklepa o začetku postopka izbrisa,
2. v drugih primerih: od objave sklepa o začetku postopka izbrisa.

437. člen

(odločanje o ugovoru proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

(1) Registrsko sodišče zavrže ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa:

1. če je vložen po poteku roka iz 436. člena tega zakona,

2. če ga je vložila oseba, ki po prvem odstavku 435. člena tega zakona ni upravičena vložiti ugovora, ali

3. če ugovor po drugem, tretjem ali četrtem odstavku 435. člena tega zakona ni dovoljen.

(2) Če se z dovoljenim ugovorom proti sklepu o začetku postopka izbrisa uveljavlja razlog iz 3. točke prvega odstavka 435. člena tega zakona, registrsko sodišče prekine postopek izbrisa do pravnomočne odločitve o predlogu za začetek postopka zaradi insolventnosti ali prisilne likvidacije.

438. člen

(sklep o ustavitvi postopka izbrisa)

(1) Registrsko sodišče izda sklep, s katerim ustavi postopek izbrisa (v nadaljnjem besedilu: sklep o ustavitvi postopka izbrisa):

1. na podlagi dovoljenega ugovora proti sklepu o začetku postopka izbrisa, s katerim se uveljavlja razlog iz 3. točke prvega odstavka 435. člena tega zakona: če je postopek zaradi insolventnosti začet,

2. v drugih primerih: če presodi, da je ugovor utemeljen in da izbrisni razlog ne obstaja.

(2) Proti sklepu o ustavitvi postopka izbrisa lahko predlagatelj postopka vloži pritožbo v osmih dneh po vročitvi sklepa.

(3) Na podlagi pravnomočnega sklepa o ustavitvi postopka izbrisa registrsko sodišče po uradni dolžnosti odloči o izbrisu vpisa začetka postopka izbrisa iz sodnega registra.

439. člen

(sklep o obstoju izbrisnega razloga)

(1) Registrsko sodišče izda sklep, s katerim odloči, da obstaja izbrisni razlog (v nadaljnjem besedilu: sklep o obstoju izbrisnega razloga):

1. če v roku iz 436. člena tega zakona ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa ni bil vložen ali je bil zavržen po prvem odstavku 437. člena tega zakona,

2. na podlagi dovoljenega ugovora proti sklepu o začetku postopka izbrisa, s katerim se uveljavlja razlog iz 3. točke prvega odstavka 435. člena tega zakona: če je predlog za začetek postopka zaradi insolventnosti umaknjen ali pravnomočno zavržen ali zavrnjen,

3. v drugih primerih: če presodi, da ugovor ni utemeljen in da izbrisni razlog obstaja.

(2) Proti sklepu o obstoju izbrisnega razloga lahko udeleženec postopka vloži pritožbo v osmih dneh po vročitvi sklepa.

440. člen

(izbris pravne osebe iz sodnega registra)

Na podlagi pravnomočnega sklepa o obstoju izbrisnega razloga registrsko sodišče po uradni dolžnosti odloči o izbrisu pravne osebe iz sodnega registra.

Oddelek 7.4: **Pravne posledice izbrisa**

441. člen

(prenehanje pravne osebe)

Z izbrisom iz sodnega registra po 440. členu tega zakona pravna oseba preneha.

442. člen

(učinek izbrisa za pravice upnikov in delavcev)

(1) Izbris iz sodnega registra ne vpliva na pravico upnika izbrisane pravne osebe:

1. zahtevati plačilo njegove terjatve do te pravne osebe od osebno odgovornih družbenikov ali od drugih družbenikov na podlagi pravil o spregledu pravne osebnosti,

2. zahtevati povrnitev škode od članov poslovodstva ali organa nadzora izbrisane pravne osebe.

(2) Za odškodninski zahtevek iz 2. točke prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 42. in 43. člen ter prvi do četrti odstavek 44. člena tega zakona.

(3) Pri smiselni uporabi po drugem odstavku tega člena:

1. se v prvem odstavku 42. člena in prvem odstavku 43. člena tega zakona namesto pojma »v stečajnem postopku« uporablja pojem »zaradi izbrisa pravne osebe iz sodnega registra brez likvidacije«,

2. velja domneva vzročne zveze iz drugega odstavka 42. člena tega zakona za celoten znesek terjatve.

(4) Če so v izbrisani pravni osebi ob njenem prenehanju po 441. členu tega zakona zaposleni delavci, jim z dnem prenehanja pravne osebe preneha delovno razmerje.

(5) Delavci, ki jim preneha pravno razmerje po četrtem odstavku tega člena, imajo enake pravice kot delavci, ki jim preneha delovno razmerje zaradi začetka stečajnega postopka nad pravno osebo, vključno s pravicami po zakonu, ki ureja Javni jamstveni, preživninski in invalidski sklad Republike Slovenije.

(6) (prenehal veljati)

(7) (prenehal veljati)

(8) (prenehal veljati)

(9) (prenehal veljati)

(10) (prenehal veljati)

443. člen

(najdeno premoženje izbrisane pravne osebe)

(1) Če se premoženje najde, potem ko te okoliščine ni več mogoče uveljavljati v postopku izbrisa, se nad njim opravi stečajni postopek (v nadaljnjem besedilu: stečajni postopek nad premoženjem izbrisane pravne osebe).

(2) Za stečajni postopek nad premoženjem izbrisane pravne osebe se smiselno uporabljajo pravila tega zakona o stečajnem postopku nad pravno osebo, če ni v tretjem ali četrtem odstavku tega člena drugače določeno.

(3) Predlog za začetek stečajnega postopka nad premoženjem izbrisane pravne osebe lahko vloži:

1. upnik, ki verjetno izkaže svojo terjatev do izbrisane pravne osebe,

2. oseba, ki je ob izbrisu pravne osebe:

– opravljala funkcijo člana poslovodstva ali organa nadzora ali

– imela položaj družbenika.

(4) Predlog za začetek stečajnega postopka nad premoženjem izbrisane pravne osebe mora vsebovati opis premoženja iz prvega odstavka tega člena ter dejstev in dokazov, iz katerih izhaja, da je to premoženje pripadalo izbrisani pravni osebi.

(5) Če sodišče presodi, da je premoženje, ki je predmet predloga za začetek stečajnega postopka nad premoženjem izbrisane pravne osebe, pripadalo izbrisani pravni osebi, izda sklep o začetku stečajnega postopka nad tem premoženjem, ne da bi presojalo, ali je bila izbrisana pravna oseba ob izbrisu insolventna.

(6) Če je začet stečajni postopek nad premoženjem izbrisane pravne osebe, se za uveljavitev zahtevkov iz 1. točke prvega odstavka in iz šestega odstavka 442. člena tega zakona smiselno uporabljajo drugi do peti odstavek 350. člena in 351. člen tega zakona.

(7) Če družbenik izbrisane pravne osebe odgovarja za njene obveznosti po 1. točki prvega odstavka ali po šestem odstavku 442. člena tega zakona:

1. pridobi s plačilom te obveznosti pravico v stečajnem postopku nad izbrisano pravno osebo zahtevati povrnitev tega, kar je plačal (v nadaljnjem besedilu: regresna terjatev družbenika),

2. mora svojo regresno terjatev prijaviti v stečajnem postopku nad premoženjem izbrisane pravne osebe v roku iz drugega odstavka 59. člena tega zakona, in sicer:

– če je do poteka tega roka obveznost izbrisane pravne osebe že plačal: kot nepogojno terjatev,

– v drugih primerih: kot pogojno terjatev,

3. se regresna terjatev plača ob razdelitvi stečajne mase kot podrejena terjatev drugega vrstnega reda iz razdelitvene mase, ki ostane po plačilu vseh prednostnih in navadnih terjatev ter morebitnih podrejenih terjatev iz tretjega odstavka 21. člena tega zakona.

444. člen

(postopki za uveljavitev pravic izbrisane pravne osebe)

(1) Če ob izbrisu pravne osebe iz sodnega registra po 440. členu tega zakona teče sodni ali drug postopek, v katerem je izbrisana pravna oseba uveljavljala svojo terjatev ali drugo premoženjsko pravico, mora sodišče ali drug pristojni organ, ki vodi ta postopek, o tem obvestiti sodišče, ki bi bilo pristojno za stečajni postopek nad izbrisano pravno osebo.

(2) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena mora vključevati:

1. podatke o sodišču ali drugem organu, ki vodi postopek, ter o opravilni številki zadeve,

2. znesek terjatve ali vsebino in vrednost druge premoženjske pravice, ki se uveljavlja v postopku.

(3) Sodišče, ki bi bilo pristojno za stečajni postopek nad izbrisano pravno osebo, mora v osmih dneh po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena, objaviti poziv, ki mora vključevati:

1. identifikacijske podatke o izbrisani pravni osebi,

2. podatke iz drugega odstavka tega člena,

3. poziv upnikom, da v enem mesecu po objavi poziva predlagajo začetek stečajnega postopka nad najdenim premoženjem izbrisane pravne osebe, ki ga predstavlja terjatev ali druga premoženjska pravica, ki se uveljavlja v postopku, in

4. pouk o pravnih posledicah iz četrtega in petega odstavka tega člena.

(4) Če nihče od upnikov v enem mesecu po objavi poziva iz tretjega odstavka tega člena ne predlaga začetka stečajnega postopka nad najdenim premoženjem izbrisane pravne osebe, sodišče, ki bi bilo pristojno za stečajni postopek nad izbrisano pravno osebo, o tem obvesti sodišče ali drug pristojni organ, ki vodi postopek iz prvega odstavka tega člena.

(5) Sodišče ali drug pristojni organ, ki vodi postopek iz prvega odstavka tega člena, na podlagi obvestila iz četrtega odstavka tega člena, zavrže tožbo ali predlog izbrisane pravne osebe in ustavi postopek.

444.a člen

(premoženje izbrisane pravne osebe, najdeno v izvršilnem postopku)

(1) Če se premoženje iz prvega odstavka 443. člena tega zakona najde v postopku izvršbe, ki se je začel nad izbrisano pravno osebo pred njenim izbrisom iz sodnega registra, izvršilno sodišče prekine izvršilni postopek in upnika napoti, da v 15 dneh po prejemu sklepa o napotitvi predlaga začetek stečajnega postopka nad tem premoženjem izbrisane pravne osebe.

(2) Če upnik v roku iz prvega odstavka tega člena ne vloži predloga za začetek stečajnega postopka nad najdenim premoženjem izbrisane pravne osebe ali če je njegov predlog zavržen, izvršilno sodišče:

1. ustavi postopek izvršbe in razveljavi dejanja, opravljena v tem postopku, in

2. obvesti sodišče, ki bi bilo pristojno za stečajni postopek nad izbrisano pravno osebo, o premoženju izbrisane pravne osebe, najdenim v izvršilnem postopku.

(3) Obvestilo iz 2. točke drugega odstavka tega člena mora vključevati podatke o premoženju, najdenem v izvršilnem postopku.

(4) Sodišče, ki bi bilo pristojno za stečajni postopek nad izbrisano pravno osebo, mora v osmih dneh po prejemu obvestila iz 2. točke drugega odstavka tega člena objaviti poziv, ki mora vključevati:

1. identifikacijske podatke o izbrisani pravni osebi,

2. podatke o premoženju iz tretjega odstavka tega člena in

3. poziv upnikom, da v enem mesecu po objavi poziva predlagajo začetek stečajnega postopka nad najdenim premoženjem izbrisane pravne osebe.

8. poglavje: POSTOPKI ZARADI INSOLVENTNOSTI Z MEDNARODNIM ELEMENTOM

Oddelek 8.1: **Splošna pravila o postopkih zaradi insolventnosti z mednarodnim elementom**

445. člen

(tuja država in država članica)

(1) Tuja država je vsaka druga država, razen Republike Slovenije.

(2) Država članica je država članica Evropske unije.

446. člen

(domači in tuji postopek zaradi insolventnosti)

(1) Domači postopek zaradi insolventnosti je postopek zaradi insolventnosti, ki ga vodi sodišče Republike Slovenije po 3. in 4. ali 5. poglavju tega zakona.

(2) Tuji postopek zaradi insolventnosti je vsak sodni ali upravni postopek:

1. ki se vodi v tuji državi za skupni račun vseh upnikov dolžnika zaradi finančnega prestrukturiranja ali likvidacije dolžnika in

2. v katerem nad unovčenjem premoženja in vodenjem poslov dolžnika opravlja nadzor tuje sodišče ali upravitelj, ki ga imenuje tuje sodišče.

(3) Tuji glavni postopek zaradi insolventnosti je tuji postopek zaradi insolventnosti, ki ga vodi sodišče tuje države, v kateri ima dolžnik središče uresničevanja svojih glavnih interesov.

(4) Če je dolžnik pravna oseba, velja, če se ne dokaže drugače, da ima središče uresničevanja svojih glavnih interesov v državi, v kateri ima registriran svoj sedež.

(5) Tuji pomožni postopek zaradi insolventnosti je tuji postopek zaradi insolventnosti:

1. ki ni glavni postopek zaradi insolventnosti in

2. ki se vodi v tuji državi, v kateri ima dolžnik svojo poslovalnico.

(6) Poslovalnica je vsako mesto poslovanja, na katerem dolžnik s svojim osebjem trajneje izvaja gospodarske posle z blagom ali storitvami.

(7) Tuje sodišče je sodišče ali drug organ tuje države, ki je v tej državi pristojen za odločanje o začetku postopka zaradi insolventnosti ali sprejemanje odločitev v tem postopku.

(8) Tuji upravitelj je oseba ali organ, ki je v tujem postopku zaradi insolventnosti upravičen:

1. voditi ali nadzorovati:

– finančno prestrukturiranje dolžnika ali

– unovčenje njegovega premoženja ali poslov ali

2. nastopati kot predstavnik tujega postopka zaradi insolventnosti.

(9) Tuja odločba zaradi insolventnosti je odločba tujega sodišča, s katero to odloči o začetku postopka zaradi insolventnosti ali imenovanju upravitelja.

447. člen

(osebe po državni pripadnosti)

Oseba posamezne države je fizična oseba, ki ima v tej državi prebivališče, in pravna oseba, ki ima v tej državi središče uresničevanja svojih glavnih interesov.

448. člen

(država, v kateri je premoženje)

Država, v kateri je premoženje, je:

1. pri premičnih stvareh: država, v kateri so te stvari,

2. pri pravicah, katerih predmet je nepremičnina, ali drugih pravicah, ki se pridobijo z vpisom v javni register: država, v pristojnosti katere je ta register,

3. pri terjatvah: država, v kateri ima dolžnik središče uresničevanja svojih glavnih interesov.

449. člen

(uporaba 8. poglavja)

(1) 8. poglavje tega zakona se uporablja, če ni v zakonu za posamezen primer drugače določeno:

1. za pravno pomoč, za katero v Republiki Sloveniji zaprosi tuje sodišče ali tuji upravitelj v zvezi s tujim postopkom zaradi insolventnosti,

2. za pravno pomoč, za katero v tuji državi zaprosi sodišče ali upravitelj v zvezi z domačim postopkom zaradi insolventnosti,

3. če se nad istim dolžnikom hkrati vodita domači in tuji postopek zaradi insolventnosti in

4. če imajo tuji upniki interes, da predlagajo začetek domačega postopka zaradi insolventnosti ali sodelujejo v njem.

(2) Pravila, določena v 8. poglavju tega zakona, se ne uporabljajo za razmerja, ki so drugače urejena v mednarodni pogodbi, ki jo je Republika Slovenija sklenila z eno ali več tujimi državami.

(3) Nobeno pravilo, določeno v 8. poglavju tega zakona, ne omejuje pristojnosti domačega sodišča ali upravičenj domačega upravitelja, da da dodatno pravno pomoč tujemu upravitelju po pravilih, določenih v drugih zakonih.

450. člen

(pristojnost domačega sodišča)

(1) Za odločanje o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti in sodelovanje s tujimi sodišči je pristojno domače sodišče, ki je stvarno pristojno za vodenje domačih postopkov zaradi insolventnosti.

(2) Za odločanje o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti in sodelovanje s tujimi sodišči je krajevno pristojno:

1. če ima dolžnik, ki je domača pravna oseba ali podjetnik, v Republiki Sloveniji svoj sedež: sodišče, na območju katerega ima dolžnik svoj sedež,

2. če ima dolžnik, ki je tuja oseba, v Republiki Sloveniji svojo podružnico: sodišče, na območju katerega je sedež te podružnice,

3. v drugih primerih Okrožno sodišče v Ljubljani.

(3) V zadevah iz prvega odstavka tega člena odloča sodnik posameznik.

451. člen

(upravičenja domačega upravitelja delovati v tuji državi)

Domači upravitelj je upravičen zastopati insolventnega dolžnika in opravljati druge posle za potrebe postopka zaradi insolventnosti v tuji državi.

452. člen

(izjeme zaradi varovanja suverenosti, varnosti ali javnega interesa Republike Slovenije)

Domače sodišče lahko zavrne priznanje tujega postopka zaradi insolventnosti ali zahtevo tujega sodišča ali upravitelja za pomoč ali sodelovanje, če bi to lahko negativno vplivalo na suverenost, varnost ali javni interes Republike Slovenije.

453. člen

(razlaga pravil, določenih v 8. poglavju)

Pri razlagi pravil, določenih v 8. poglavju tega zakona, je treba upoštevati njihov mednarodni izvor, potrebo po spodbujanju njihove enotne uporabe in spoštovanje dobre vere.

Oddelek 8.2: **Dostop tujih upraviteljev in upnikov do domačih sodišč**

454. člen

(upravičenje tujega upravitelja do neposrednega dostopa do domačega sodišča)

(1) Tuji upravitelj lahko za račun premoženja tujega dolžnika ali tujega postopka zaradi insolventnosti v domačem postopku zaradi insolventnosti neposredno vloži vsako vlogo in opravlja druga procesna dejanja v tem postopku.

(2) Samo zaradi pravnega dejstva opravljanja procesnih dejanj po prvem odstavku tega člena domače sodišče ne postane pristojno za zadeve v zvezi s tujim upraviteljem ali premoženjem ali posli tujega insolventnega dolžnika, razen za procesna dejanja iz prvega odstavka tega člena.

455. člen

(upravičenje tujega upravitelja predlagati začetek domačega postopka zaradi insolventnosti)

Tuji upravitelj je upravičen predlagati začetek domačega postopka zaradi insolventnosti, če so za to izpolnjeni splošni pogoji, določeni v 3. in 4. ali 5. poglavju tega zakona.

456. člen

(sodelovanje tujega upravitelja v domačem postopku zaradi insolventnosti)

Če je tuji postopek zaradi insolventnosti priznan v skladu z oddelkom 8.3 tega zakona in se nad istim dolžnikom vodi tudi domači postopek zaradi insolventnosti, se je tuji upravitelj kot intervenient upravičen udeležiti domačega postopka zaradi insolventnosti in opravljati procesna dejanja v tem postopku zaradi varovanja, unovčenja in razdelitve premoženja dolžnika in usklajevanja s tujim postopkom zaradi insolventnosti.

457. člen

(položaj tujih upnikov v domačem postopku zaradi insolventnosti)

(1) V domačem postopku zaradi insolventnosti imajo tuji upniki enak položaj in enake pravice glede upravičenja predlagati začetek tega postopka ter opravljati procesna dejanja v tem postopku kot domači upniki.

(2) Prvi odstavek tega člena ne izključuje uporabe pravil o vrstnem redu plačil terjatev upnikov, vendar je treba tuje upnike pri vrstnem redu plačila terjatev obravnavati enako kot domače upnike, ki so v enakem razmerju do insolventnega dolžnika.

458. člen

(obveščanje znanih upnikov o začetku domačega stečajnega postopka)

(1) Upravitelj mora takoj, ko je to mogoče, in najpozneje v enem mesecu po začetku domačega stečajnega postopka vsem znanim tujim upnikom stečajnega dolžnika poslati obvestilo o začetku stečajnega postopka.

(2) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati podatke iz drugega odstavka 243. člena tega zakona.

(3) Za znanega tujega upnika iz prvega odstavka tega člena velja upnik:

1. obveznost stečajnega dolžnika do katerega je mogoče ugotoviti na podlagi poslovne dokumentacije stečajnega dolžnika pri sestavi računovodskih izkazov do začetka stečajnega postopka po prvem odstavku 291. člena tega zakona in

2. katerega naslov je mogoče ugotoviti na podlagi dokumentacije iz 1. točke tega odstavka.

(4) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena lahko upravitelj pošlje z navadno poštno pošiljko ali po elektronski pošti.

Oddelek 8.3: **Priznanje tujega postopka zaradi insolventnosti in začasni ukrepi**

459. člen

(uporaba pravil o postopku)

Za priznanje tujega postopka zaradi insolventnosti se uporabljajo splošna pravila o priznanju in izvršitvi tujih sodnih odločb, določena v zakonu, ki ureja mednarodno zasebno pravo in postopek, če ni v oddelku 8.3 tega zakona drugače določeno.

460. člen

(zahteva za priznanje tujega postopka zaradi insolventnosti)

(1) Zahtevo za priznanje tujega sodnega postopka zaradi insolventnosti (v nadaljnjem besedilu: zahteva za priznanje) lahko vloži oseba, ki je bila v tem postopku imenovana za upravitelja.

(2) Zahtevi za priznanje je treba priložiti:

1. overjeno kopijo odločbe tujega sodišča o začetku postopka zaradi insolventnosti ali

2. izjavo tujega sodišča, s katero to potrjuje, da je bil začet tuji postopek zaradi insolventnosti in imenovan tuji upravitelj.

(3) Zahtevi za priznanje mora tuji upravitelj priložiti svojo izjavo, v kateri navede vse tuje postopke zaradi insolventnosti, ki tečejo proti dolžniku in za katere ve.

(4) Zahtevi za priznanje mora biti priložen tudi overjen prevod listin iz drugega in tretjega odstavka tega člena v jezik, ki je pri sodišču v uradni rabi.

461. člen

(domneve pri priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

Pri priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti veljajo naslednje domneve, če se ne dokaže drugače:

1. da ima postopek, ki je predmet zahteve za priznanje, značilnosti tujega sodnega postopka zaradi insolventnosti iz drugega odstavka 446. člena tega zakona, tuji upravitelj pa položaj tujega upravitelja iz osmega odstavka 446. člena tega zakona, če je tako navedeno v listini iz 1. ali 2. točke drugega odstavka 460. člena tega zakona,

2. da so listine, priložene zahtevi za priznanje tujega sodnega postopka, verodostojne ne glede na to, ali so bile nadoverjene, in

3. domneva iz četrtega odstavka 446. člena tega zakona.

462. člen

(sklep o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

(1) Sodišče izda sklep, s katerim prizna tuji postopek zaradi insolventnosti (v nadaljnjem besedilu: sklep o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti):

1. če so zahtevi za priznanje priložene listine iz drugega in tretjega odstavka 460. člena tega zakona,

2. če ima postopek, ki je predmet zahteve za priznanje, značilnosti tujega sodnega postopka zaradi insolventnosti iz drugega odstavka 446. člena tega zakona,

3. če ima tuji upravitelj položaj tujega upravitelja iz osmega odstavka 446. člena tega zakona,

4. če ima dolžnik v tuji državi, v kateri poteka postopek, ki je predmet zahteve za priznanje, središče uresničevanja svojih glavnih interesov ali svojo poslovalnico in

5. če ni ovir za priznanje iz 452. člena tega zakona.

(2) S sklepom o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti sodišče odloči tudi o tem, ali se tuji postopek zaradi insolventnosti prizna kot glavni ali pomožni postopek zaradi insolventnosti.

(3) Sodišče prizna tuji postopek zaradi insolventnosti:

1. kot glavni postopek: če ima dolžnik v tuji državi, v kateri poteka postopek, ki je predmet zahteve za priznanje, središče uresničevanja svojih glavnih interesov ali

2. kot pomožni postopek, če:

– ni izpolnjen pogoj iz 1. točke tega odstavka in

– ima dolžnik v tuji državi, v kateri poteka postopek, ki je predmet zahteve za priznanje, svojo poslovalnico.

(4) O priznanju tujega sodnega postopka mora sodišče odločati prednostno.

(5) Sodišče lahko na podlagi ugovora dolžnika ali druge osebe, ki ima pravni interes, ali obvestila iz 464. člena tega zakona spremeni ali odpravi sklep o priznanju tujega sodnega postopka zaradi insolventnosti, če presodi, da pogoji iz prvega odstavka tega člena niso izpolnjeni ali da so prenehali.

463. člen

(objava sklepa o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

(1) Sklep o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti mora sodišče objaviti po 122. členu tega zakona.

(2) Prvi odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za sklep, s katerim sodišče spremeni ali odpravi pravne posledice priznanja tujega postopka zaradi insolventnosti.

464. člen

(obveščanje sodišča o novih informacijah)

Tuji upravitelj, ki je vložil zahtevo za priznanje, mora sodišče nemudoma obvestiti o:

1. vsaki pomembni spremembi položaja tujega postopka zaradi insolventnosti ali položaja tujega upravitelja, imenovanega v tem postopku, in

2. vsakem drugem tujem postopku zaradi insolventnosti proti istemu dolžniku, za katerega je izvedel.

465. člen

(začasna ureditev posledic tujega sodnega postopka zaradi insolventnosti)

(1) Sodišče lahko po vložitvi zahteve za priznanje na predlog tujega upravitelja izda začasno odredbo, s katero začasno do odločitve o zahtevi za priznanje uredi posledice tuje sodnega postopka zaradi insolventnosti v Republiki Sloveniji, če je tako zavarovanje nujno potrebno za zaščito premoženja dolžnika ali interesov upnikov.

(2) Z začasno odredbo iz prvega odstavka tega člena lahko sodišče:

1. odredi prekinitev vseh postopkov izvršbe proti dolžniku in prepove začetek novih postopkov izvršbe in zavarovanja,

2. pooblasti tujega upravitelja ali drugo osebo, ki jo določi, za upravljanje ali prodajo celotnega ali dela premoženja insolventnega dolžnika, ki je v Republiki Sloveniji,

3. odredi vsak drug ukrep iz tretjega odstavka 240. člena tega zakona.

(3) Za začasno odredbo iz prvega odstavka tega člena se uporabljata 270. in 271. člen ZIZ, če ni v tem členu drugače določeno.

(4) Pravne posledice, ki jih sodišče določi z začasno odredbo iz prvega odstavka tega člena v Republiki Sloveniji:

1. nastanejo z objavo sklepa o začasni odredbi in

2. prenehajo z objavo sklepa, s katerim sodišče odloči o zahtevi za priznanje.

(5) Če je predmet zahteve za priznanje iz prvega odstavka tega člena tuji pomožni postopek zaradi insolventnosti, sodišče lahko zavrne predlog za izdajo začasne odredbe, če bi ukrepi iz drugega odstavka tega člena lahko ovirali vodenje domačega ali tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti, ki poteka proti istemu dolžniku.

466. člen

(pravne posledice priznanja tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti, ki nastanejo, ne da bi o njih odločalo sodišče)

(1) Če sodišče prizna tuji postopek zaradi insolventnosti kot glavni postopek, z objavo sklepa o priznanju glede insolventnega dolžnika in njegovega premoženja v Republiki Sloveniji nastanejo naslednje pravne posledice začetka tujega postopka zaradi insolventnosti:

1. proti dolžniku ni dovoljeno začeti postopka izvršbe ali zavarovanja, postopki, ki že potekajo, pa se prekinejo in

2. pooblastila dolžnikovih zastopnikov in pooblaščencev za razpolaganje z njegovim premoženjem ali opravljanje drugih pravnih poslov za dolžnika preidejo na tujega upravitelja.

(2) Za pravne posledice iz 1. točke prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo pravila, določena v oddelku 3.8 tega zakona, za pravne posledice iz 2. točke prvega odstavka tega člena pa 245. člen tega zakona.

(3) Pravne posledice iz prvega odstavka tega člena niso ovira za začetek postopka, ki ga je treba začeti zaradi ohranitve terjatve do insolventnega dolžnika.

(4) Pravne posledice iz prvega odstavka tega člena niso ovira za vložitev predloga za začetek domačega postopka zaradi insolventnosti proti insolventnemu dolžniku in pravna dejanja, potrebna za uveljavitev terjatev upnikov v tem postopku.

467. člen

(pravne posledice priznanja tujega postopka zaradi insolventnosti, ki jih določi sodišče)

(1) Če sodišče prizna tuji postopek zaradi insolventnosti kot glavni ali pomožni postopek, s sklepom o priznanju tega sodnega postopka ali posebnim sklepom na predlog tujega upravitelja odloči o pravnih posledicah tega priznanja v Republiki Sloveniji.

(2) S sklepom iz prvega odstavka tega člena lahko sodišče:

1. tudi za pomožni postopek določi, da nastanejo pravne posledice iz 1. ali 2. točke prvega odstavka 466. člena tega zakona,

2. pooblasti tujega upravitelja ali drugo osebo, ki jo določi, za upravljanje ali prodajo celotnega ali dela premoženja insolventnega dolžnika, ki je v Republiki Sloveniji, če presodi, da so interesi domačih upnikov ustrezno varovani,

3. določi obveznost predati poslovno dokumentacijo in dati informacije tujemu upravitelju za potrebe tujega postopka zaradi insolventnosti po četrtem in petem odstavku 239. člena ter 292. členu tega zakona.

(3) Sodišče ugodi predlogu za določitev posamezne pravne posledice priznanja tujega pomožnega postopka zaradi insolventnosti, če je premoženje iz 2. točke drugega odstavka tega člena po tem zakonu dovoljeno upravljati in prodati v tujem pomožnem postopku ali če so informacije iz 3. točke drugega odstavka tega člena potrebne za vodenje tujega pomožnega postopka zaradi insolventnosti.

(4) Pravne posledice, ki jih določi sodišče po prvem do tretjem odstavku tega člena, v Republiki Sloveniji nastanejo z objavo sklepa o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti.

(5) Četrti odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za sklep, s katerim sodišče spremeni ali odpravi pravne posledice iz prvega odstavka 466. člena tega zakona ali iz prvega do tretjega odstavka tega člena.

468. člen

(varovanje interesov upnikov in drugih oseb, za katere učinkujejo pravne posledice priznanaja tujega postopka zaradi insolventnosti)

(1) Sodišče sme po 465. ali 467. členu tega zakona določiti samo tiste pravne posledice tujega postopka zaradi insolventnosti, ki omogočajo, da so ustrezno zavarovani interesi upnikov in drugih oseb, vključno z dolžnikom, za katere te pravne posledice učinkujejo.

(2) Sodišče lahko učinkovanje pravne posledice, ki jo določi po 465. ali 467. členu tega zakona, poveže s pogoji, ki so po presoji sodišča potrebni za varovanje interesov iz prvega odstavka tega člena.

(3) Sodišče lahko na podlagi predloga tujega upravitelja ali osebe, za katero učinkujejo pravne posledice, določene po 465. ali 467. členu tega zakona, ali po uradni dolžnosti spremeni ali odpravi te pravne posledice.

469. člen

(procesno upravičenje tujega upravitelja izpodbijati pravna dejanja insolventnega dolžnika)

(1) S priznanjem tujega postopka zaradi insolventnosti kot glavnega postopka pridobi tuji upravitelj procesno legitimacijo v Republiki Sloveniji, da izpodbija pravna dejanja insolventnega dolžnika.

(2) Če sodišče prizna tuji postopek zaradi insolventnosti kot pomožni postopek, lahko tujemu upravitelju po prvem odstavku 467. členu tega zakona podeli tudi procesno legitimacijo za izpodbijanje pravnega dejanja insolventnega dolžnika, če se pravno dejanje, ki se izpodbija, nanaša na premoženje, ki ga je po tem zakonu dovoljeno upravljati in prodati v tujem pomožnem postopku zaradi insolventnosti.

470. člen

(intervencija tujega upravitelja v postopkih, katerih stranka je insolventni dolžnik)

S priznanjem tujega postopka zaradi insolventnosti pridobi tuji upravitelj procesno legitimacijo, da nastopi kot intervenient v vsakem postopku v Republiki Sloveniji, katerega stranka je insolventni dolžnik.

Oddelek 8.4: **Sodelovanje s tujimi sodišči in tujimi upravitelji**

471. člen

(sodelovanje domačega sodišča s tujimi sodišči in tujimi upravitelji)

(1) Domače sodišče mora v zadevah iz prvega odstavka 449. člena tega zakona v največjem mogočem obsegu sodelovati s tujimi sodišči in tujimi upravitelji neposredno ali po domačem upravitelju.

(2) Domače sodišče je pri sodelovanju po prvem odstavku tega člena upravičeno:

1. izmenjavati si informacije neposredno s tujim sodiščem ali tujim upraviteljem,

2. zahtevati informacije ali pravno pomoč neposredno od tujega sodišča ali tujega upravitelja in

3. dajati informacije ali izvajati dejanja pravne pomoči na podlagi neposredne zahteve tujega sodišča ali tujega upravitelja.

472. člen

(sodelovanje domačega upravitelja s tujimi sodišči in tujimi upravitelji)

(1) Domači upravitelj mora v primerih iz prvega odstavka 449. člena tega zakona v skladu s svojimi pristojnostmi in pod nadzorom domačega sodišča v največjem mogočem obsegu sodelovati s tujimi sodišči in tujimi upravitelji.

(2) Domači upravitelj je pri sodelovanju po prvem odstavku tega člena upravičen, da si pod nadzorom domačega sodišča izmenjuje informacije neposredno s tujim sodiščem ali tujim upraviteljem.

473. člen

(oblike sodelovanja)

(1) Sodelovanje po 471. in 472. členu tega zakona lahko poteka v kateri koli obliki, ki omogoča uresničitev namena sodelovanja in vključuje:

1. imenovanje osebe ali organa, ki deluje po navodilih sodišča, za sodelovanje s tujim sodiščem ali tujim upraviteljem,

2. dajanje informacij z uporabo katerega koli sredstva, ki je po presoji sodišča primerno,

3. usklajevanje upravljanja in nadzorovanja premoženja in poslov insolventnega dolžnika,

4. sklenitev in izvajanje dogovorov, ki se nanašajo na usklajevanje postopkov zaradi insolventnosti s tujimi sodišči,

5. usklajevanje vzporednih postopkov proti istemu insolventnemu dolžniku.

(2) Vrhovno sodišče lahko neposredno sklene dogovor iz 4. točke prvega odstavka tega člena s sodiščem ali drugim organom tuje države, ki je po pravu te države pristojen za neposredno sklepanje in izvajanje takih dogovorov.

(3) Dogovor iz drugega odstavka tega člena zavezuje vsa sodišča, ki so pristojna za odločanje in izvajanje drugih nalog v zadevah iz prvega odstavka 449. člena tega zakona.

473.a člen

(jezik sodelovanja)

Pri sodelovanju po 471. in 472. členu tega zakona lahko domače sodišče ali domači upravitelj uporabljata jezik, ki je pri domačem sodišču v uradni rabi, ali angleški jezik.

Oddelek 8.5: **Vzporedni postopki zaradi insolventnosti**

474. člen

(začetek domačega pomožnega postopka zaradi insolventnosti)

(1) Če je bil priznan tuji glavni postopek zaradi insolventnosti, je dovoljeno proti istemu dolžniku v Republiki Sloveniji začeti domači postopek zaradi insolventnosti samo kot pomožni postopek.

(2) Pravne posledice domačega pomožnega postopka zaradi insolventnosti iz prvega odstavka tega člena so omejene:

1. na premoženje insolventnega dolžnika v Republiki Sloveniji in

2. v obsegu, potrebnem za uresničitev sodelovanja po pravilih, določenih v oddelku 8.4 tega zakona, na drugo premoženje insolventnega dolžnika, ki po tem zakonu spada v njegovo stečajno maso.

475. člen

(usklajevanje vzporednega domačega in tujega postopka zaradi insolventnosti)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če hkrati proti istemu insolventnemu dolžniku potekata domači in tuji postopek zaradi insolventnosti.

(2) Domače sodišče si mora prizadevati za sodelovanje s tujim sodiščem in tujim upraviteljem ter usklajevanje vzporednih postopkov po splošnih pravilih, določenih v oddelku 8.4 tega zakona, in pri tem upoštevati pravila, določena v tretjem do petem odstavku tega člena.

(3) Če je bil domači postopek zaradi insolventnosti začet pred vložitvijo zahteve za priznanje tujega postopka zaradi insolventnosti:

1. mora biti odločitev o pravnih posledicah tujega postopka zaradi insolventnosti po 465. ali 467. členu tega zakona v skladu s pravnimi posledicami domačega postopka zaradi insolventnosti, in

2. če je tuji postopek zaradi insolventnosti priznan kot glavni postopek: se ne uporabljajo pravila, določena v 466. členu tega zakona.

(4) Če je bil domači postopek zaradi insolventnosti začet po priznanju ali vložitvi zahteve za priznanje tujega postopka zaradi insolventnosti, mora sodišče:

1. preveriti svojo odločitev o pravnih posledicah tujega postopka zaradi insolventnosti, o katerih je odločilo po 465. ali 467. členu tega zakona, in jo spremeniti ali odpraviti, če ni v skladu s pravnimi posledicami domačega postopka zaradi insolventnosti, in

2. če je tuji postopek zaradi insolventnosti priznan kot glavni postopek: odločiti, da pravna posledica iz 1. točke prvega odstavka 466. člena tega zakona z začetkom domačega postopka zaradi insolventnosti preneha učinkovati, če to ni v skladu s pravnimi posledicami domačega postopka zaradi insolventnosti.

(5) Če je tuji postopek zaradi insolventnosti priznan kot pomožni postopek, se za odločanje po 1. točki tretjega odstavka in 1. točki četrtega odstavka tega člena smiselno uporablja tretji odstavek 467. člena tega zakona.

476. člen

(usklajevanje več vzporednih tujih postopkov zaradi insolventnosti)

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če hkrati proti istemu insolventnemu dolžniku teče več tujih postopkov zaradi insolventnosti.

(2) V zadevah iz prvega odstavka 449. člena tega zakona si mora domače sodišče prizadevati za sodelovanje s tujim sodiščem in tujim upraviteljem ter usklajevanje vzporednih postopkov po splošnih pravilih, določenih v oddelku 8.4 tega zakona, in pri tem upoštevati naslednja pravila:

1. vsaka odločitev o pravnih posledicah tujega pomožnega postopka zaradi insolventnosti po 465. in 467. členu tega zakona, ki jo sodišče sprejme po priznanju tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti, mora biti v skladu s pravnimi posledicami tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti,

2. če je tuji postopek zaradi insolventnosti priznan kot glavni postopek po priznanju drugega tujega postopka zaradi insolventnosti kot pomožnega postopka: mora sodišče preveriti svojo odločitev o pravnih posledicah tujega pomožnega postopka zaradi insolventnosti, o katerih je odločilo po 465. ali 467. členu tega zakona, in jo spremeniti ali odpraviti, če ni v skladu s pravnimi posledicami tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti,

3. če je tuji postopek zaradi insolventnosti priznan kot pomožni postopek po priznanju drugega tujega postopka zaradi insolventnosti kot pomožnega postopka: mora sodišče preveriti svojo odločitev o pravnih posledicah tujega pomožnega postopka zaradi insolventnosti, o katerih je odločilo po 465. ali 467. členu tega zakona, in jo spremeniti ali odpraviti v obsegu, potrebnem za uskladitev obeh vzporednih postopkov.

477. člen

(domneva insolventnosti pri priznanju tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti)

Če je priznan tuji postopek zaradi insolventnosti kot glavni postopek, se pri odločanju o predlogu za začetek domačega postopka zaradi insolventnosti domneva, da je dolžnik insolventen, če se ne dokaže drugače.

478. člen

(pravilo o plačilu terjatve v vzporednih postopkih zaradi insolventnosti)

Upnik, ki je prejel plačilo dela svoje nezavarovane terjatve v tujem postopku zaradi insolventnosti, je upravičen do plačila te nezavarovane terjatve v domačem postopku zaradi insolventnosti, ki poteka proti istemu insolventnemu dolžniku, samo do zneska, ki skupaj z zneskom, ki ga je prejel v tujem postopku zaradi insolventnosti, pomeni enak delež plačila terjatev, kot ga v domačem postopku prejmejo upniki za nezavarovane terjatve, ki se plačajo v istem vrstnem redu.

Oddelek 8.6: **Pravo, ki se uporabi za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti**

479. člen

(splošno pravilo)

Za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti se uporabi pravo države, v kateri se ta postopek vodi, če ni v zakonu za posamezen primer drugače določeno.

480. člen

(pravo, ki se uporabi za pogodbe, katerih predmet je nepremičnina)

Za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti za pogodbe, katerih predmet je uporaba ali pridobitev nepremičnine, se uporabi pravo države, na območju katere je ta nepremičnina.

481. člen

(pravo, ki se uporabi za pravice, ki se vpišejo v register)

(1) Za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti za pravice insolventnega dolžnika na nepremičnini, ladji ali letalu, ki so predmet vpisa v javni register, se uporabi pravo države, v pristojnosti katere se vodi ta register.

(2) Za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti in uveljavitev pravic insolventnega dolžnika na vrednostnih papirjih ali drugih finančnih instrumentih se uporabi:

1. če se pridobijo ali prenesejo z vpisom v sistemu centralnega depoja: pravo države, v kateri se vodi ta centralni depo,

2. če se pridobijo ali prenesejo z vpisom v dobro računa, ki se vodi v poddepoju: pravo države, ki se uporablja za vodenje računov v tem poddepoju.

482. člen

(pravo, ki se uporabi za plačilne sisteme in finančne trge)

(1) Za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti za pravice in obveznosti strank ali udeležencev plačilnega sistema ali finančnega trga se uporabi pravo države, ki se uporablja za ta plačilni sistem ali finančni trg.

(2) Prvi odstavek tega člena ne izključuje pravice izpodbijati pravna dejanja insolventnega dolžnika, če so ta izpodbojna po pravu države, ki se uporablja za ta plačilni sistem ali finančni trg.

(3) Za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti za pravice in obveznosti na podlagi pravnih poslov, sklenjenih na organiziranem trgu, se uporabi splošno pogodbeno pravo, ki se po pravilih tega trga uporablja za te posle, če ni v drugem odstavku 481. člena tega zakona drugače določeno.

483. člen

(pravo, ki se uporabi za dogovore o izravnavi in pogodbe o ponovnem odkupu)

(1) Za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti za medsebojne pravice in obveznosti strank v dogovorih o izravnavi iz drugega odstavka 24.a člena tega zakona in dogovorih o izravnavi, ki niso povezani s kvalificiranimi finančnimi pogodbami, če vsebujejo pravila iz 2. točke drugega odstavka 24.a člena tega zakona, se uporabi splošno pogodbeno pravo, ki se uporablja za ta razmerja.

(2) Za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti za medsebojne pravice in obveznosti strank pogodbe o ponovnem odkupu se uporabi splošno pogodbeno pravo, ki se uporablja za ta razmerja, če ni v drugem odstavku 481. člena tega zakona drugače določeno.

484. člen

(pravo, ki se uporabi za pogodbe o zaposlitvi)

Za pravne posledice postopka zaradi insolventnosti za medsebojne pravice in obveznosti strank pogodbe o zaposlitvi se uporabi pravo države, ki se uporablja za to pogodbo.

Oddelek 8.7: **Posebna pravila za postopke zaradi insolventnosti z elementom države članice**

485. člen

(uporaba oddelka 8.7)

(1) Posebna pravila, določena v oddelku 8.7 tega zakona, se uporabljajo za postopke zaradi insolventnosti, za katere se uporablja Uredba 1346/2000.

(2) Posebna pravila, določena v oddelku 8.7 tega zakona, se uporabljajo tudi za postopke zaradi insolventnosti nad:

1. bankami in kreditnimi institucijami, če ni v zakonu, ki ureja bančništvo, ali predpisu druge države članice, s katerim se ureja postopek zaradi insolventnosti nad banko ali kreditno institucijo, drugače določeno, in

2. zavarovalnicami, če ni v zakonu, ki ureja zavarovalništvo, ali predpisu druge države članice, s katerim se ureja postopek zaradi insolventnosti nad zavarovalnico, drugače določeno.

486. člen

(neposredno učinkovanje postopka zaradi insolventnosti države članice)

(1) Oddelek 8.3 se ne uporablja za priznanje postopka zaradi insolventnosti države članice, če odločba sodišča države članice o začetku tega postopka neposredno pravno učinkuje v Republiki Sloveniji brez posebnega postopka priznanja po 16. in 17. členu Uredbe 1346/2000 ali po zakonu, ki ureja bančništvo ali zavarovalništvo.

(2) Pravne posledice postopka zaradi insolventnosti iz prvega odstavka tega člena učinkujejo v Republiki Sloveniji z enako vsebino kot v državi članici, v kateri poteka ta postopek, in nastanejo v trenutku, ki ga za nastanek teh pravnih posledic določa pravo te države članice.

487. člen

(domači pomožni postopek zaradi insolventnosti)

Pravila, določena v 474. členu tega zakona, se uporabljajo tudi, če je bil začet glavni postopek zaradi insolventnosti države članice, ki neposredno pravno učinkuje v Republiki Sloveniji brez posebnega postopka priznanja po 16. in 17. členu Uredbe 1346/2000.

488. člen

(posebna pravila o pravu, ki se uporabi)

(1) Ne glede na 479. člen tega zakona se za izpodbijanje dolžnikovega pravnega dejanja ne uporabi pravo države članice, v kateri poteka postopek zaradi insolventnosti, če oseba, v korist katere je bilo pravno dejanje izvedeno, dokaže:

1. da se za pravno dejanje uporablja pravo druge države članice in

2. da pravo druge države članice ne dovoljuje izpodbijanja tega pravnega dejanja.

(2) Za presojo veljavnosti in pravnih učinkov pogodb in drugih pravnih poslov, ki se sklenejo ali izvedejo po začetku postopka zaradi insolventnosti in so podlaga za odplačno odtujitev premoženja insolventnega dolžnika, se uporabi:

1. če je njihov predmet nepremičnina, ladja ali letalo, ki je predmet vpisa v javni register: pravo države članice, v pristojnosti katere se vodi ta register,

2. če je njihov predmet vrednostni papir ali drug finančni instrument ali pravice na tem instrumentu:

– če se pridobijo ali prenesejo z vpisom v sistemu centralnega depoja, pravo države članice, v kateri se vodi ta centralni depo,

– če se pridobijo ali prenesejo z vpisom v dobro računa, ki se vodi v poddepoju, pravo države članice, ki se uporablja za vodenje računov v tem poddepoju.

(3) Za pravne učinke postopka zaradi insolventnosti na drug postopek, ki poteka glede premoženja ali pravice, ki jo je odtujil insolventni dolžnik, se uporabi izključno pravo države članice, v kateri poteka ta postopek.

9. poglavje: KAZENSKE DOLOČBE

489. člen

(prekrški upravitelja)

Z globo od 800 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje upravitelj, če:

1. v postopku zaradi insolventnosti:

– v roku iz prvega ali drugega odstavka 61. člena tega zakona ne predloži sodišču osnovnega seznama preizkušenih terjatev, sestavljenega v skladu z 61. členom tega zakona,

– v roku iz prvega odstavka 65. člena tega zakona sodišču ne predloži dopolnjenega seznama preizkušenih terjatev, sestavljenega v skladu s prvim in drugim odstavkom 65. člena tega zakona,

– v roku iz prvega odstavka 70. člena tega zakona sodišču ne predloži končnega seznama preizkušenih terjatev, sestavljenega v skladu s 70. členom tega zakona,

– ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 98. člena tega zakona,

– v roku iz prvega odstavka 100. člena tega zakona sodišču ne predloži izrednega poročila, sestavljenega v skladu s 100. členom tega zakona, ali

– da lažno izjavo, da ni ovir za njegovo imenovanje iz četrtega odstavka 115. člena tega zakona,

– v osmih dneh po prejemu sklepa o razrešitvi ne ravna v skladu z drugim odstavkom 120. člena tega zakona,

2. v postopku prisilne poravnave:

– v roku iz tretjega odstavka 99. člena sodišču ne predloži rednega poročila, sestavljenega v skladu z 99. členom tega zakona,

– v roku iz drugega odstavka 170. člena tega zakona ne da mnenja o poročilu insolventnega dolžnika,

– v roku iz prvega odstavka 197. člena tega zakona sodišču in insolventnemu dolžniku ne predloži poročila o vpisu in vplačilu novih delnic, sestavljenega v skladu z drugim odstavkom 197. člena tega zakona,

– v roku iz tretjega odstavka 206. člena tega zakona sodišču ne predloži poročila o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave, sestavljenega v skladu s četrtim in petim odstavkom 206. člena tega zakona,

– v roku iz drugega odstavka 211. člena tega zakona sodišču ne predloži seznama terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, sestavljenega v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 211. člena tega zakona,

3. v stečajnem postopku:

– članom upniškega odbora ne omogoči pregledati listin iz drugega odstavka 87. člena tega zakona,

– v roku iz tretjega odstavka 99. člena sodišču ne predloži rednega poročila, sestavljenega v skladu z 99. členom in z 295. členom tega zakona,

– v roku iz drugega odstavka 291. člena tega zakona po začetku stečajnega postopka ne izdela otvoritvene bilance v skladu z 291. členom tega zakona,

– v roku iz prvega odstavka 294. člena tega zakona sodišču ne predloži otvoritvenega poročila, sestavljenega v skladu z drugim odstavkom 294. člena tega zakona,

– sklepa pogodbe ali opravlja druge pravne posle ali dejanja v nasprotju s 315. členom tega zakona,

– opravi plačilo ali drugo izpolnitev v breme stečajne mase v nasprotju s 353. členom tega zakona,

– v roku iz tretjega odstavka 363. člena tega zakona sodišču ne predloži načrta prve ali poznejše razdelitve in posodobljenega končnega seznama preizkušenih terjatev, sestavljenega v skladu s prvim in drugim odstavkom 363. člena tega zakona,

– v roku iz 367. člena tega zakona sodišču ne predloži končnega načrta prve ali poznejše razdelitve,

– v roku iz 368. člena tega zakona upnikom ne plača zneskov na podlagi končnega načrta prve ali poznejše razdelitve,

– v roku iz osmega odstavka 371. člena tega zakona sodišču ne predloži načrta razdelitve posebne razdelitvene mase, sestavljenega v skladu z devetim odstavkom 371. člena tega zakona,

– v roku iz enajstega odstavka 371. člena tega zakona upnikom ne plača zneskov na podlagi načrta razdelitve posebne razdelitvene mase,

– v roku iz prvega odstavka 375. člena tega zakona sodišču ne predloži končnega poročila, sestavljenega v skladu z drugim odstavkom 375. člena tega zakona,

4. v postopku prisilne likvidacije, če v roku iz prvega odstavka 423. člena tega zakona ne vloži predloga za začetek stečajnega postopka.

489.a člen

(prekrški drugih oseb pred uvedbo postopka zaradi insolventnosti)

(1) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje oseba, ki je v obdobju, ko je pravna oseba iz prvega odstavka 27. člena tega zakona postala insolventna, opravlja funkcijo člana poslovodstva te pravne osebe:

če poslovodstvo ni pravočasno opravila dejanj iz 35. do 39. člena tega zakona ali

če je ravnalo v nasprotju s prepovedmi iz 34. člena tega zakona.

(2) Za oprostitev odgovornosti za prekršek posameznega člana poslovodstva iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja peti odstavek 42. člena tega zakona.

(3) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje oseba, ki je v obdobju, ko je pravna oseba iz prvega odstavka 27. člena tega zakona postala insolventna, opravlja funkcijo člana nadzornega sveta ali upravnega odbora te pravne osebe:

1. če je poslovodstvo v zadnjih dveh letih pred začetkom stečajnega postopka na podlagi poročila o ukrepih finančnega prestrukturiranja predlagalo skupščini sprejetje sklepa o povečanju osnovnega kapitala z vložki in:

– je nadzorni svet ali upravni odbor o poročilu o ukrepih finančnega prestrukturiranja dal mnenje iz petega odstavka 35. člena tega zakona, v katerem je presodil, da družba ni insolventna in povečanje osnovnega kapitala ni potrebno, ter

– je skupščina zavrnila sprejetje sklepa o povečanju osnovnega kapitala,

2. če nadzorni svet ali upravni odbor od poslovodstva ni zahteval poročil po drugem in četrtem odstavku 272. člena ZGD-1, čeprav bi jih moral zahtevati po pravilih poslovnofinančne stroke ali stroke upravljanja podjetij,

3. če bi člani nadzornega sveta ali upravnega odbora na podlagi letnega poročila ali drugih poročil poslovodstva lahko ugotovili, če bi ravnali s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij, da je pravna oseba postala insolventna, pa niso z ukrepi, ki so v njihovi pristojnosti, zagotovili, da poslovodstvo pravočasno opravi dejanja iz 35. do 39. člena tega zakona, ali preprečili dejanja v nasprotju s prepovedmi iz 34. člena tega zakona.

(4) Za oprostitev odgovornosti za prekršek posameznega člana nadzornega sveta ali upravnega odbora iz tretjega odstavka tega člena se smiselno uporablja tretji odstavek 43. člena v zvezi s petim odstavkom 42. člena tega zakona.

490. člen

(prekrški drugih oseb v postopku prisilne poravnave)

(1) Z globo od 12.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot insolventni dolžnik v postopku prisilne poravnave:

1. ravna v nasprotju s 151. členom tega zakona,

2. v roku iz četrtega odstavka 168. člena tega zakona ne predloži sodišču in upravitelju rednega poročila, sestavljenega v skladu s prvim do tretjim odstavkom 168. člena tega zakona,

3. v roku iz prvega odstavka 100. člena v zvezi s 169. členom tega zakona sodišču ne predloži izrednega poročila, sestavljenega v skladu s 100. členom v zvezi s 169. členom tega zakona.

(2) Z globo od 800 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba insolventnega dolžnika, ki je pravna oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 800 do 4.100 se za prekršek kaznuje podjetnik, če kot insolventni dolžnik v postopku prisilne poravnave stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

491. člen

(prekrški drugih oseb v stečajnem postopku)

(1) Z globo od 800 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje oseba, ki je opravljala funkcijo člana poslovodstva stečajnega dolžnika ob začetku stečajnega postopka:

1. če ne ravna v skladu s prvim ali drugim odstavkom 292. člena tega zakona,

2. če upravitelju na njegovo zahtevo ne da pojasnil v skladu s petim odstavkom 292. člena tega zakona.

(2) Z globo od 800 do 4.100 eurov se kaznuje družbenik stečajnega dolžnika, ki je pravna oseba, če stori prekršek iz 2. točke prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 300 do 1.200 eurov se kaznuje stečajni dolžnik, ki je fizična oseba, družbenik stečajnega dolžnika, ki je fizična oseba, ali oseba, ki je bila ob začetku stečajnega

postopka član organa nadzora stečajnega dolžnika ali pri njem zaposlena, če stori prekršek iz 2. točke prvega odstavka tega člena.

492. člen

(prekrškovni organ)

(1) Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških in izreka globe po tem zakonu, je ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(2) Če sodišče pri opravljanju pristojnosti v postopku zaradi insolventnosti ugotovi, da obstaja utemeljen sum, da je bil storjen prekršek iz 489. člena tega zakona, mora o tem obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje, in obvestilu priložiti dokaze, ki so podlaga za tako presojo.

(3) Če upravitelj pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti v postopku zaradi insolventnosti ugotovi, da obstaja utemeljen sum, da je bil storjen prekršek iz 489.a, 490. ali 491. člena tega zakona, mora o tem obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje, in obvestilu priložiti dokaze, ki so podlaga za tako presojo.

Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP (Uradni list RS, št. 126/07) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

10. poglavje: PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Oddelek 10.1: **Prehodne določbe za postopke, ki že potekajo**

493. člen

(splošno pravilo o postopkih, ki že potekajo)

(1) V postopkih izbrisa gospodarske družbe iz sodnega registra brez likvidacije, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se tudi po njegovi uveljavitvi uporabljajo predpisi, ki so se zanje uporabljali do njegove uveljavitve, če ni v oddelku 10.1 tega zakona drugače določeno.

(2) V postopkih prisilne poravnave, stečajnih postopkih in postopkih prisilne likvidacije, ki so se začeli pred 1. oktobrom 2008, se tudi po 1. oktobru 2008 uporabljajo predpisi, ki so se zanje uporabljali do 1. oktobra 2008, če ni v oddelku 10.1 tega zakona drugače določeno.

(3) V postopkih prisilne poravnave, stečajnih postopkih in postopkih prisilne likvidacije iz drugega odstavka tega člena se po 1. oktobru 2008 uporabljajo 53. člen in oddelki 3.6, 3.7 in 3.9 tega zakona, v postopkih prisilne poravnave in stečajnih postopkih pa tudi pododdelka 3.4.1 in 3.4.3 ter oddelek 3.5 tega zakona.

494. člen

(postopki prisilne poravnave, ki že potekajo)

(1) V postopkih prisilne poravnave, ki so se začeli pred 1. oktobrom 2008, se po 1. oktobru 2008 uporabljajo:

1. če dolžnik do 1. oktobra 2008 še ni vložil popolnega načrta finančne reorganizacije: 143. do 148. člen,

2. za spremembo načrta finančne reorganizacije, vloženega pred 1. oktobrom 2008: pododdelek 4.4.3 tega zakona,

3. za prijavo in preizkus terjatev:

– če do 1. oktobra 2008 še ni potekel rok za ugovor proti prijavljenim terjatvam iz prvega odstavka 44. člena Zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (Uradni list RS, št. 67/93, 74/94 – odločba US, 8/96 – odločba US, 25/97 – ZJSRS, 39/97, 1/99 – ZNIDC, 52/99, 101/01 – odločba US, 42/02 – ZDR, 58/03 – ZZK-1 in 10/06 – odločba US; v nadaljnjem besedilu: ZPPSL): 61. do 71. člen tega zakona,

– če je do 1. oktobra 2008 že potekel rok iz prve alineje te točke, ni pa še bilo izvedeno glasovanje o prisilni poravnavi: 65. do 71. člen tega zakona,

4. če do 1. oktobra 2008 še ni bilo izvedeno glasovanje o prisilni poravnavi: 149., 151. in 152. člen ter oddelki 4.4, 4.5 in 4.6 tega zakona.

(2) V primeru iz 1. točke prvega odstavka tega člena mora dolžnik vložiti načrt finančnega prestrukturiranja v skladu s tem zakonom do 31. decembra 2008 in ga ne more več spremeniti.

(3) V postopku iz prvega odstavka tega člena:

1. lahko dolžnik po 1. oktobru 2008 spremeni načrt finančne reorganizacije, ki ga je vložil pred uveljavitvijo tega zakona, do 31. decembra 2008,

2. mora dolžnik sodišču, upravitelju in upniškemu odboru predložiti prvo redno poročilo po prvem in drugem odstavku 168. člena tega zakona za obdobje od bilančnega presečnega dne bilance stanja iz 1. točke drugega odstavka 24. člena ZPPSL do 30. oktobra 2008.

(4) V postopku iz prvega odstavka tega člena mora upravitelj:

1. v primeru iz prve alineje 3. točke prvega odstavka tega člena: sodišču predložiti osnovni seznam preizkušenih terjatev do 30. oktobra 2008,

2. v primeru iz druge alineje 3. točke prvega odstavka tega člena: sodišču predložiti dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev do 30. oktobra 2008.

(5) Ne glede na prvi odstavek 173. člena tega zakona je treba v postopku iz prvega odstavka tega člena ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave vložiti:

1. če dolžnik do 1. oktobra 2008 še ni vložil popolnega načrta finančne reorganizacije: v treh mesecih po objavi popolnega načrta finančnega prestrukturiranja po 148. členu tega zakona,

2. v drugih primerih: do poteka osmih dni po objavi oklica za oddajo glasov o prisilni poravnavi.

495. člen

(stečajni postopki, ki že potekajo)

(1) V stečajnih postopkih, ki so se začeli pred 1. oktobrom 2008, se po 1. oktobru 2008 uporabljajo:

1. če do 1. oktobra 2008 še ni bil izveden prvi narok za preizkus terjatev ter ločitvenih in izločitvenih pravic: 61. do 72. člen ter oddelek 5.6 tega zakona,

2. 45. do 50., 57., 58., 73. do 75., 78., 81. do 96., 97. do 105., 115. do 132. in 295. člen ter oddelki 5.7 do 5.10 tega zakona.

(2) V stečajnih postopkih, ki so se začeli pred 1. oktobrom 2008, s 1. oktobrom 2008 nastanejo pravne posledice iz 283. in 284. člena tega zakona.

496. člen – upoštevan ZPUOOD

(prenehal veljati)

Oddelek 10.2: **Druge prehodne in končne določbe**

497. člen

(upravitelji)

(1) Dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja v postopkih prisilne poravnave, stečaja ali likvidacije, ki v skladu z ZPPSL veljajo 30. septembra 2008, s 1. oktobrom 2008 začnejo veljati kot dovoljenja, izdana po tem zakonu, če ni v tretjem odstavku tega člena drugače določeno.

(2) Upravitelji, ki imajo ob uveljavitvi tega zakona veljavno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, morajo do 1. septembra 2008:

1. obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje:

– o svojih identifikacijskih podatkih iz tretjega odstavka 110. člena tega zakona in

– o izbiri sodišča po prvem odstavku 111. člena tega zakona ter

2. mu predložiti dokaze o izpolnjevanju pogoja iz 5. točke drugega odstavka 108. člena tega zakona.

(3) Če upravitelj do 1. septembra 2008 ne ravna v skladu z drugim odstavkom tega člena, mu s 1. oktobrom 2008 preneha dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja in ga ministrstvo, pristojno za pravosodje, ne uvrsti na seznam upraviteljev. O prenehanju dovoljenja po prvem stavku tega odstavka izda minister, pristojen za pravosodje, ugotovitveno odločbo.

(4) Sodišča morajo do 1. septembra 2008 ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, predložiti podatke iz 4. točke drugega odstavka 110. člena tega zakona za vse postopke zaradi insolventnosti ali prisilne likvidacije, ki jih vodijo.

(5) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, mora do 1. oktobra 2008 objaviti seznam upraviteljev po četrtem odstavku 110. člena tega zakona.

(6) Upravitelj, ki 1. oktobra 2008 opravlja funkcijo upravitelja v več postopkih pri posameznem sodišču ali sodniku, kot je določeno v tretjem odstavku 116. člena tega zakona, lahko po 1. oktobru 2008 v teh postopkih še naprej opravlja to funkcijo, v novem postopku pri istem sodišču ali sodniku pa ne more biti imenovan za upravitelja, dokler se število postopkov, v katerih opravlja to funkcijo, ne uskladi s temi omejitvami.

(7) Upravitelj, ki mu s 1. oktobrom 2008 preneha dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja po tretjem odstavku tega člena, lahko po 1. oktobru 2008 v postopkih, v katerih je bil imenovan pred prenehanjem dovoljenja, še naprej opravlja to funkcijo, v novih postopkih pa ne more biti več imenovan.

(8) Upravljavci matičnih evidenc iz drugega odstavka 113. člena tega zakona morajo ministrstvu, pristojnem za pravosodje, do 1. avgusta 2008 omogočiti povezavo z matičnimi evidencami zaradi vzpostavitve in vodenja seznama upraviteljev.

(9) Komisija iz drugega in tretjega odstavka 78.a člena ZPPSL s 1. oktobrom 2008 nadaljuje s svojim delom kot komisija iz 107. člena tega zakona.

498. člen

(izdaja predpisov)

Vlada Republike Slovenije ter ministra, pristojna za pravosodje in finance, morajo predpise po tem zakonu izdati do 1. avgusta 2008.

499. člen

(razveljavitev predpisov)

(1) Z uveljavitvijo tega zakona prenehajo veljati:

1. Zakon o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (Uradni list RS, št. 67/93, 74/94 – odločba US, 8/96 – odločba US, 25/97 – ZJSRS, 39/97, 1/99 – ZNIDC, 52/99, 101/01 – odločba US, 42/02 – ZDR, 58/03 – ZZK-1 in 10/06 – odločba US),

2. Zakon o finančnem poslovanju podjetij (Uradni list RS, št. 54/99, 110/99, 97/00 – odločba US, 50/02 – sklep US, 93/02 – odločba US, 117/06 – ZDDPO-2, 31/07 – ZFPPod-B, 33/07 – ZSReg-B in 58/07 – odločba US),

3. 66. člen Zakona o plačilnem prometu (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo),

4. 38. člen Zakona o javnih skladih (Uradni list RS, št. 22/00),

5. Pravilnik o programu in načinu opravljanja strokovnega izpita za opravljanje funkcije upravitelja v postopkih prisilne poravnave, stečaja in likvidacije (Uradni list RS, št. 74/99 in 26/01),

6. Odredba o merilih za določanje nagrad stečajnim upraviteljem, upraviteljem prisilne poravnave in likvidacijskim upraviteljem (Uradni list RS, št. 16/02, 18/02 – popravek in 69/04),

7. Sklep o uskladitvi zneskov nagrad za delo stečajnih upraviteljev in upraviteljev prisilne poravnave (Uradni list RS, št. 27/03),

8. Sklep o uskladitvi zneskov nagrad za delo stečajnih upraviteljev in upraviteljev prisilne poravnave (Uradni list RS, št. 56/04),

9. Sklep o uskladitvi zneskov nagrad za delo stečajnih upraviteljev in upraviteljev prisilne poravnave (Uradni list RS, št. 56/05) in

10. Odredba o finančnem poslovanju proračunskih porabnikov (Uradni list RS, št. 71/99, 78/99, 97/00 – odločba US, in 64/01).

(2) Predpis iz 1. in 3. do 10. točke prvega odstavka tega člena se uporabljajo do 1. oktobra 2008, če ni v oddelku 10.1 drugače določeno.

500. člen

(končna določba)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi zakona v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. oktobra 2008, razen naslednjih določb, ki se začnejo uporabljati z njegovo uveljavitvijo:

– 1., 2. in 7. poglavja,

– 5. točke drugega odstavka 108. člena, 110. člena in prvega odstavka 111. člena v obsegu, potrebnem za izpolnitev obveznosti iz drugega, četrtega in petega odstavka 497. člena tega zakona,

– 114. člena, sedmega in osmega odstavka 122. člena in četrtega odstavka 413. člena v zvezi s 498. členom in

– 10. poglavja tega zakona.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-A (Uradni list RS, št. 40/09) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

32. člen

(1) Minister, pristojen za pravosodje, mora izdati predpisa iz novega četrtega odstavka 98. člena zakona in novega četrtega odstavka 124. člena zakona v enem mesecu, predpis iz novega osmega odstavka 122.a člena zakona pa v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Vlada Republike Slovenije mora uskladiti predpis iz sedmega odstavka 122. člena zakona s tem zakonom v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona.

33. člen

(1) Spremenjeni 427., 428. in 435. člen zakona se uporabljajo v vseh postopkih izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije, v katerih do uveljavitve tega zakona še ni pravnomočno odločeno o obstoju izbrisnega razloga.

(2) Spremenjeni šesti in sedmi odstavek 442. člena zakona se uporabljata za gospodarske družbe, ki so izbrisane iz sodnega registra brez likvidacije po uveljavitvi tega zakona.

34. člen

Za odmero nagrade in stroškov upravitelja v postopku zaradi insolventnosti, ki se je začel pred 1. oktobrom 2008, se začne z uveljavitvijo tega zakona uporabljati predpis iz 2. in 3. točke 114. člena zakona.

(Opomba: Člen se razveljavi, kolikor se nanaša na predpis iz 2. točke prvega odstavka 114. člena zakona in na opravila upravitelja v stečajnem postopku, na katera ta zakon veže pravico do nagrade upravitelju, opravljena pred uveljavitvijo ZFPPIPP-A. Do drugačne zakonske ureditve se za odmero nagrade upravitelju v stečajnem postopku iz prejšnjega stavka smiselno uporabljajo predpisi iz 6. do 9. točke prvega odstavka 499. člena ZFPPIPP.)

35. člen

(1) Novi četrti odstavek 98. člena, novi 8. in 9. točka drugega odstavka 110. člena in spremembe 122. člena zakona se začnejo uporabljati 1. julija 2009.

(2) Novi 122.a člen zakona se začne uporabljati 1. oktobra 2009.

(3) Upravitelji morajo do 1. julija 2009 ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, posredovati podatke iz nove 8. in 9. točke drugega odstavka 110. člena zakona.

36. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-B (Uradni list RS, št. 59/09) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

6. člen

(1) Določbe 1. člena tega zakona se uporabljajo:

1. za postopke, ki se uvedejo po njegovi uveljavitvi, in

2. za postopke, ki so bili uvedeni pred njegovo uveljavitvijo, če do njegove uveljavitve sodišče še ni odločilo o začetku postopka.

(2) Določbe 3. do 5. člena tega zakona se uporabljajo za postopke, v katerih je zahteva za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka vložena po njegovi uveljavitvi.

7. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-C (Uradni list RS, št. 52/10) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE DOLOČBE IN KONČNA DOLOČBA

85. člen

S tem zakonom spremenjena ali dodana pravila zakona se uporabljajo:

1. za postopke zaradi insolventnosti in odpusta obveznosti, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, če ni v 86. do 90., 92. ali 93. členu tega zakona določeno drugače in

2. za postopke izvršbe ali zavarovanja, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona, če ni v 90. ali 91. členu tega zakona določeno drugače.

86. člen

(1) S tem zakonom spremenjeni 51. člen zakona se začne uporabljati 1. septembra 2010.

(2) Okrajno sodišče s 1. septembrom 2010 preneha biti krajevno pristojno za nadaljnje vodenje postopkov osebnega stečaja nad zasebnikom ali potrošnikom in postopkih stečaja zapuščine, ki so bili uvedeni do 31. avgusta 2010.

(3) Okrajno sodišče mora do 10. septembra 2010 krajevno pristojnemu okrožnemu sodišču poslati spise v postopkih iz drugega odstavka tega člena, ne da bi izdalo poseben sklep, s katerim bi se izreklo za krajevno nepristojno.

87. člen

(1) S tem zakonom dodana četrti odstavek 52. člena in tretji odstavek 125. člena zakona se uporabljata za odločanje o pritožbah, vloženih po 1. januarju 2011.

(2) S tem zakonom dodani prva in druga alineja 2. točke prvega odstavka 122. člena zakona se uporabljata za sklepe, ki se objavijo po uveljavitvi tega zakona.

(3) S tem zakonom dodani prvi, drugi in četrti odstavek 123.a člena se uporablja za vloge, ki jih vloži odvetnik kot pooblaščenec stranke postopka zaradi insolventnosti po 1. januarju 2011.

(4) S tem zakonom dodani tretji odstavek 123.a člena se uporablja za pisanja, ki so vročijo po 1. januarju 2011.

88. člen

(1) S tem zakonom spremenjeni prvi odstavek 65. člena, četrti odstavek 68. člena, 1. točka četrtega odstavka 69. člena in šesti odstavek 296. člena zakona se uporabljajo za postopke zaradi insolventnosti, v katerih do uveljavitve tega zakona še ni potekel rok za prijavo terjatev.

(2) S tem zakonom spremenjeni ali dodani drugi odstavek 142. člena, 164.a člen, 1. točka prvega odstavka 180. člena, tretji odstavek 181. člena, 203. člen in prvi odstavek 213. člena zakona se uporabljajo za postopke prisilne poravnave, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

(3) S tem zakonom spremenjeni četrti odstavek 14. člena in 383. člen zakona se uporabljata za stečajne postopke, v katerih je predlog za začetek stečajnega postopka vložen po uveljavitvi tega zakona.

(4) S tem zakonom spremenjeni ali dodani drugi odstavek 21. člena, 4. točka prvega odstavka 22. člena, drugi odstavek 60. člena, četrti odstavek 61. člena, 199.a člen, 263. člen, 264.a člen, četrti odstavek 265. člena in drugi odstavek 267. člena zakona se uporabljajo za postopke zaradi insolventnosti, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

(5) S tem zakonom spremenjeni četrti odstavek 100. člena zakona se uporablja za pritožbe proti sklepom, ki jih sodišče izda po uveljavitvi tega zakona.

(6) S tem zakonom spremenjeni 304. člen zakona se uporablja za odločitev sodišča o priznanju zavarovane terjatve in ločitvene pravice, o katerem sodišče do uveljavitve tega zakona še ni odločilo.

89. člen

S tem zakonom spremenjeni prvi odstavek 392. člena zakona se uporablja v postopkih osebnega stečaja za preizkus terjatev, ki so bile prijavljene pred uveljavitvijo tega zakona in se do njegove uveljavitve upravitelj o njih še ni izrekel, ali ki so bile prijavljene po uveljavitvi tega zakona.

90. člen

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo, če ob uveljavitvi tega zakona teče postopek izvršbe ali zavarovanja proti dolžniku, nad katerim je bil pred uveljavitvijo tega zakona začet stečajni postopek.

(2) Če v postopku izvršbe ali zavarovanja ob uveljavitvi tega zakona obstaja položaj iz 1. točke tretjega odstavka 132. člena zakona, kot se spreminja s tem zakonom, mora izvršilno sodišče v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona izdati sklep, s katerim ugotovi, da je izvršilni postopek ustavljen.

(3) Če je upnik v postopku izvršbe ali zavarovanja pred uveljavitvijo tega zakona pridobil ločitveno pravico, ki ob uveljavitvi tega zakona še obstaja, in v izvršilnem postopku pred uveljavitvijo tega zakona na premoženju, ki je predmet te ločitvene pravice, ni bilo opravljeno dejanje iz četrtega odstavka 132. člena zakona, se za nadaljnji tek izvršilnega postopka uporablja 280. člen zakona.

(4) Če je v stečajnem postopku iz tretjega odstavka tega člena sklep o preizkusu terjatev postal pravnomočen pred uveljavitvijo tega zakona, mora izvršilno sodišče v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona izdati sklep iz 1. ali 2. točke drugega odstavka ali iz tretjega odstavka 280. člena zakona, kot se spreminja s tem zakonom.

(5) Če je bila v stečajnem postopku pred uveljavitvijo tega zakona prerekana terjatev, zavarovana z ločitveno pravico iz tretjega odstavka tega člena, se z uveljavitvijo tega zakona:

1. za uveljavljanje terjatve v pravdnem postopku namesto 307. člena zakona začne uporabljati 302. člen zakona, in

2. če je bila pred uveljavitvijo tega zakona vložena tožba iz 307. člena zakona, ki se razveljavi z uveljavitvijo tega zakona, velja, da je umaknjen tožbeni zahtevek v delu, ki se nanaša na nedovoljenost izvršbe.

(6) Če je bilo v postopku izvršbe pred uveljavitvi tega zakona že opravljeno dejanje iz četrtega odstavka 132. člena zakona, kot se spreminja s tem zakonom:

1. velja, da se z uveljavitvijo tega zakona izvršilni postopek nadaljuje, in se za nadaljnji tek izvršilnega postopka in poplačilo upnika uporabljata 281. člen in drugi odstavek 325. člena, kot se spreminjata s tem zakonom, in

2. mora izvršilno sodišče v 15 dneh po uveljavitvijo tega zakona izdati sklep o nadaljevanju izvršilnega postopka, če stečajno sodišče pred uveljavitvijo tega zakona še ni izdalo takega sklepa.

(7) Če je bila v stečajnem postopku pred uveljavitvijo tega zakona prerekana terjatev, zavarovana z ločitveno pravico na premoženju, glede katerega je bilo v izvršilnem postopku pred uveljavitvi tega zakona že opravljeno dejanje iz četrtega odstavka 132. člena zakona, kot se spreminja s tem zakonom:

1. velja z uveljavitvijo tega zakona ta terjatev za priznano in

2. pravdno sodišče, ki vodi postopek na podlagi tožbe iz 307. člena zakona, ki se razveljavi z uveljavitvijo tega zakona, ta postopek ustavi.

(8) Če je stečajno sodišče pred uveljavitvijo tega zakona izdalo sklep o preizkusu terjatev, s katerim je v zvezi s preizkusom terjatve, zavarovane z ločitveno pravico, odločilo, da so izpolnjeni pogoji za nadaljevanje izvršbe, z uveljavitvijo tega zakona velja, da je stečajno sodišče naložilo stečajnemu dolžniku prednostno plačilo te terjatve iz premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, po 304. členu zakona, kot se spreminja s tem zakonom.

91. člen

S tem zakonom dodani 444.a člen zakona se uporablja za izvršilne postopke, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, če do uveljavitve tega zakona še niso bili končani.

92. člen

(1) Izjava upravitelja o izbiri novega okrožnega sodišča, ki je vložena po uveljavitvi tega zakona in pred 30. novembrom 2010, začne učinkovati 1. januarja 2011.

(2) Upravitelji, ki imajo ob uveljavitvi tega zakona veljavno dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja, morajo do 30. novembra 2010 odpreti varni poštni predal in obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje, o elektronskem naslovu varnega poštnega predala.

(3) Če upravitelj do 30. novembra 2010 ne izpolni obveznosti iz drugega odstavka tega člena, se začasno ustavi njegovo imenovanje za upravitelja v novih zadevah.

(4) Začasna ustavitev imenovanja iz tretjega odstavka tega člena začne učinkovati 1. januarja 2011 in preneha s potekom 15 dni po dnevu, ko upravitelj izpolni obveznost iz drugega odstavka tega člena, vendar ne prej kot 1. februarja 2011.

(5) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, mora do 31. decembra 2010 uskladiti sezname izbranih upraviteljev posameznih okrožnih sodišč s petim odstavkom 111. člena zakona, kot se spreminja s tem zakonom, ob upoštevanju izjav upraviteljev o izbiri novega okrožnega sodišča iz prvega odstavka tega člena in začasnih ustavitev imenovanj za upravitelja iz četrtega odstavka tega člena.

(6) S tem zakonom spremenjeni tretji odstavek 116. člena zakona se začne uporabljati za postopke, ki se začnejo po 1. januarju 2011 tako, da se kot upravitelj v prvem postopku, ki se začne pri posameznem okrožnem sodišču v letu 2011, imenuje:

1. za skupino postopkov prisilnih poravnav in stečajnih postopkov nad pravno osebo: upravitelj, ki je na seznamu iz šestega odstavka tega člena naslednji za upraviteljem, ki je bil pri tem okrožnem sodišču imenovan za upravitelja v postopku prisilne poravnave ali stečajnem postopku nad pravno osebo, ki se je začel zadnji v letu 2010,

2. za skupino postopkov osebnih stečajev in stečajev zapuščine: upravitelj, ki je na seznamu iz šestega odstavka tega člena naslednji za upraviteljem, ki je bil pri tem okrožnem sodišču ali okrajnem sodišču z območja tega okrožnega sodišča imenovan za upravitelja v postopku osebnega stečaja ali stečaja zapuščine, ki se je začel zadnji v letu 2010.

93. člen

(1) S tem zakonom spremenjeni tretji odstavek 99. člena zakona se začne uporabljati za redno poročilo upravitelja za obdobje, ki se konča 31. decembra 2010.

(2) Če je bil pred uveljavitvijo tega zakona proti upravitelju začet postopek za odvzem dovoljenja, se za ta postopek uporablja 109. člen zakona v besedilu, veljavnem pred uveljavitvijo tega zakona.

(3) S tem zakonom spremenjena 3. točka drugega odstavka 108. člena zakona se uporablja za odločanje o zahtevi za dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja, ki je vložena po uveljavitvi tega zakona.

(4) S tem zakonom spremenjena 5. točka drugega odstavka 108. člena zakona se začne uporabljati 1. januarja 2011.

(5) Upravitelj mora do 31. decembra 2010 predložiti ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, dokaze o izpolnjevanju pogoja iz s tem zakonom spremenjene 5. točke drugega odstavka 108. člena zakona za leto 2011.

(6) Če upravitelj do 31. decembra 2010 ne ravna v skladu s petim odstavkom tega člena, mu s 1. januarjem 2011 preneha dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja. O prenehanju dovoljenja po prvem stavku tega odstavka izda minister, pristojen za pravosodje, ugotovitveno odločbo.

(7) S tem zakonom dodani sedmi odstavek 103. člena ter drugi in tretji odstavek 354. člena se uporablja za storitve, opravljene po uveljavitvi tega zakona.

94. člen

(1) Z uveljavitvijo tega zakona se ustanovi Zbornica upraviteljev Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zbornica) in njeni člani postanejo vsi upravitelji, ki imajo ob uveljavitvi tega zakona veljavno dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja.

(2) Do izvolitve organov zbornice na prvi skupščini zbornice opravljajo naloge in pristojnosti predsednika in upravnega odbora zbornice predsednik in upravni odbor Društva upraviteljev Slovenije.

(3) Predsednik in upravni odbor Društva upraviteljev Slovenije morajo v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona:

1. pripraviti predlog statuta zbornice,

2. sklicati zasedanje prve skupščine zbornice za dan, ki ne sme biti pozneje od treh mesecev po uveljavitvi tega zakona in ne prej kot v 15 dneh po objavi sklica zasedanja prve skupščine zbornice in

3. objaviti sklic zasedanja prve skupščine zbornice v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Na prvi skupščini zbornice morajo člani sprejeti statut zbornice in izvoliti člane organov zbornice in disciplinskih komisij.

(5) Za prvo skupščino zbornice se uporabljajo naslednja pravila:

1. zbornica je sklepčna, če se je udeleži 1/10 članov,

2. zasedanje zbornice do izvolitve predsednika zbornice vodi predsednik Društva upraviteljev Slovenije, potem pa predsednik zbornice,

3. odločitev je sprejeta, če zanjo glasuje večina na skupščini zbornice prisotnih članov.

(6) Predsednik zbornice mora v osmih dneh po koncu zasedanja prve skupščine zbornice vložiti zahtevo za soglasje k statutu zbornice.

(7) Minister, pristojen za pravosodje, mora v 15 dneh po prejemu zahteve iz šestega odstavka tega člena:

1. odločiti o soglasju k statutu zbornice in

2. imenovati predsednika in enega člana disciplinske komisije prve stopnje in disciplinske komisije druge stopnje ter njihove namestnike.

95. člen

(1) S tem zakonom spremenjeni četrti odstavek 41. člena zakona se uporablja za zunajsodne poravnave, sklenjene po uveljavitvi tega zakona.

(2) S tem zakonom spremenjeni deseti odstavek 442. člena zakona se uporablja za terjatve do pravnih oseb, ki so bile izbrisane po uveljavitvi tega zakona.

96. člen

(1) Minister, pristojen za pravosodje, mora v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona izdati predpis iz petega odstavka novega 123.a člena zakona in uskladiti predpise iz prvega odstavka 114. člena zakona s tem zakonom.

(2) Vlada Republike Slovenije mora v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladiti Uredbo o registru neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin (Uradni list RS, št. 23/04, 66/06 in 16/08) s tem zakonom.

97. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-D (Uradni list RS, št. 26/11) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

7. člen

Določbi spremenjenega prvega in novega drugega odstavka 143. člena zakona se uporabljata:

1. za postopke prisilne poravnave, ki se uvedejo po uveljavitvi tega zakona, in

2. za postopke prisilne poravnave, ki so bili uvedeni pred uveljavitvijo tega zakona, če do njegove uveljavitve sodišče še ni odločilo o začetku postopka.

8. člen

Določba novega četrtega odstavka 354. člena zakona velja za opravljanje storitev za potrebe stečajnega postopka na podlagi pogodb, ki so sklenjene po uveljavitvi tega zakona.

9. člen

Določba spremenjenega 489.a člena zakona se uporablja za prekrške, ki so bili storjeni po uveljavitvi tega zakona.

10. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o postopkih za uveljavitev ali odpustitev odgovornosti družbenikov za obveznosti izbrisanih gospodarskih družb – ZPUOOD (Uradni list RS, št. 87/11) vsebuje naslednjo končno določbo:

3. KONČNA DOLOČBA

19. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-E (Uradni list RS, št. 47/13) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

70. člen

Določbe nove 4. in 5. točke četrtega odstavka 108. člena ter spremenjenega drugega in tretjega odstavka 112. člena zakona se uporabljajo v zvezi z upravitelji, zoper katere je kazenski postopek uveden po uveljavitvi tega zakona.

71. člen

(1) Določbe spremenjenega četrtega odstavka 112. člena, 120.k, 120.l in 120.m zakona se začnejo uporabljati dva meseca po uveljavitvi tega zakona. Do takrat se uporabljajo določbe do sedaj veljavnega zakona.

(2) Minister, pristojen za pravosodje in Zbornica upraviteljev Slovenije morata do začetka uporabe določbe iz prvega odstavka tega člena imenovati oziroma izvoliti nove člane in namestnike disciplinskih komisij.

(3) Disciplinski postopki, ki bili uvedeni do začetka uporabe določb iz prvega odstavka tega člena, se dokončajo pred organi in po določbah do sedaj veljavnega zakona.

72. člen

(1) Določbe spremenjenega 59., 268. in 269. člena zakona se uporabljajo za stečajne postopke, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

(2) Določbe spremenjenega prvega odstavka 142. člena, dopolnjenega drugega odstavka 143. člena, spremenjenega drugega odstavka 182. člena, spremenjenega drugega odstavka, novega četrtega odstavka in novega petega odstavka 192. člena, novega 199.b člena in novega 199.c člena ter novega četrtega, petega in šestega odstavka 200. člena ter dopolnjenega drugega odstavka 201. člena zakona se uporabljajo za postopke, ki se uvedejo po uveljavitvi tega zakona.

(3) Če na dan uveljavitve tega zakona sredstva na dolžnikovemu računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali izplačilo izvršnice, začne rok iz druge in tretje alineje 1. točke 14. člena zakona teči z uveljavitvijo tega zakona.

(4) Določbe spremenjenega 233. člena zakona se uporabljajo za predlog za začetek stečajnega postopka, vložen po uveljavitvi tega zakona.

(5) Določba dopolnjenega 489. člena zakona se uporablja za prekrške, storjene po uveljavitvi tega zakona.

73. člen

(1) Določbe spremenjenega prvega odstavka 5. člena ter novi 221.a do 221.g členi zakona se začnejo uporabljati dva meseca po uveljavitvi tega zakona.

(2) Določbe dopolnjenega 116. člena zakona se začnejo uporabljati 30. dan po uveljavitvi tega zakona. Na ta dan se v vseh že uvedenih postopkih prisilne poravnave imenuje upravitelj, če ni bil imenovan že prej.

74. člen

(1) Določba petega odstavka 108. člena zakona se uporablja v sodnih in drugih postopkih, ki se v zvezi s stečajnim postopkom začnejo po uveljavitvi tega zakona.

(2) Za sodne in druge postopke, ki so se v zvezi s stečajnim postopkom začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se uporabljajo določbe do sedaj veljavnega 103. člena zakona.

75. člen

(1) Do spremembe Zakona o prevzemih (Uradni list RS, št. 79/06, 67/07 – ZTFI, 1/08, 68/08, 35/11 – ORZPre75, 105/11 – odločba US, 10/12 in 38/12; v nadaljnjem besedilu: ZPre-1) v delu, ki se nanaša na izjeme pri obveznosti dati prevzemno

ponudbo, se uporabljajo določbe drugega do desetega odstavka tega člena.

(2) Poleg primerov, določenih v zakonu, ki ureja prevzeme, obvezne prevzemne ponudbe za obdobje nadaljnjih dveh let od pridobitve vrednostnih papirjev, ni zavezan dati imetnik, ki je dosegel prevzemni prag v ciljni družbi zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja ciljne družbe z namenom zagotovitve kapitalske ustreznosti oziroma (dolgoročne) plačilne sposobnosti ciljne družbe izven postopkov zaradi insolventnosti po tem zakonu in ki je za takšno pridobitev pridobil predhodno dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Pojmi ciljna družba, usklajeno delovanje, prevzemni prag in obvezna prevzemna ponudba, imajo enak pomen kot v zakonu, ki ureja prevzeme.

(4) Obveznost dati prevzemno ponudbo za imetnika iz drugega odstavka tega člena nastane pred potekom dveh let od pridobitve vrednostnih papirjev v skladu z drugim odstavkom tega člena, in sicer ob prvi naslednji pridobitvi vrednostnih papirjev ciljne družbe, če v ciljni družbi še presega prevzemni prag, razen, če so pri nadaljnji pridobitvi izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena.

(5) Soglasje iz drugega odstavka tega člena izda agencija na obrazložen predlog osebe oziroma oseb, ki imajo namen izvesti finančno prestrukturiranje ciljne družbe. Ob tem agencija uporablja določbe zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov glede postopka za izdajo odločb agencije. Predlogu mora biti priloženo pozitivno mnenje izvedenca poslovno finančne stroke ali stroke upravljanja podjetij glede potrebnosti ukrepov in možnosti njihovega uspeha.

(6) Če oseba oziroma osebe, ki delujejo usklajeno in ki jim je bilo z odločbo agencije prepovedano izvrševanje glasovalnih pravic, izvedejo finančno prestrukturiranje ciljne družbe in tako zagotovijo njeno kapitalsko ustreznost oziroma (dolgoročno) plačilno sposobnost še pred začetkom postopkov zaradi insolventnosti, prepoved izvrševanja glasovalnih pravic preneha z dokončnostjo odločbe agencije iz devetega odstavka tega člena.

(7) Če je za realizacijo ukrepa iz šestega odstavka tega člena potrebno izvrševanje glasovalnih pravic, lahko oseba oziroma osebe iz šestega odstavka tega člena na skupščini ciljne družbe o predlogih sklepov, ki so potrebni za realizacijo ukrepov ob predhodni pridobitvi soglasja agencije, izvršujejo glasovalne pravice iz vseh delnic, katerih imetnice so.

(8) Soglasje za izvrševanje glasovalnih pravic na skupščini iz sedmega odstavka tega člena na podlagi obrazloženega predloga osebe oziroma oseb, ki nameravajo izvesti finančno prestrukturiranje ciljne družbe in ki mora biti vložen najmanj deset delovnih dni pred skupščino, na kateri želi vlagatelj uresničevati glasovalne pravice, izda agencija.

(9) V primeru, da so izpolnjeni pogoji iz šestega odstavka tega člena, agencija na obrazložen predlog osebe oziroma oseb, ki so izvedle finančno prestrukturiranje ciljne družbe, po postopku, ki ga za izdajo odločb agencije določa zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, izda odločbo, s katero odloči, da je prepoved izvrševanja glasovalnih pravic za te osebe prenehala. Agencija o predlogu, ki mu mora biti priloženo pozitivno mnenje izvedenca poslovno finančne stroke ali stroke upravljanja podjetij glede potrebnosti ukrepov in možnosti njihovega uspeha in ki mora biti vložen najmanj deset delovnih dni pred skupščino, na kateri želi oseba glasovati, izda odločbo najkasneje do skupščine, na kateri želi oseba izvrševati glasovalne pravice.

(10) Prenehanje prepovedi izvrševanja glasovalnih pravic traja dve leti od dokončnosti odločbe iz devetega odstavka tega člena. Če v dveh letih od izdaje odločbe oseba oziroma osebe iz drugega odstavka tega člena ne ravnajo v skladu s 63. členom ZPre-1 izgubijo glasovalne pravice iz vseh delnic, katerih imetnice so.

76. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda predpis iz 63. člena tega zakona v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona.

77. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-F (Uradni list RS, št. 100/13) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

48. člen

(1) Določbe novega 185.a, 199.d, 214.a in 221.h do 221.z člena zakona ter določbe spremenjenega oziroma dopolnjenega 141., 142., 143., 144., 145., 146., 182., 186., 190., 191., 199., 199.a 199.b 199.c, 201., 205., 209., 211. in 212. člena zakona se uporabljajo za postopke prisilne poravnave, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

(2) Določbe spremenjenega oziroma dopolnjenega 221.a, 221.b, 221.d, 221.e in 221.f člena zakona se uporabljajo za postopke poenostavljene prisilne poravnave, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

(3) Določbe spremenjenega oziroma dopolnjenega 221.b, 221.d, 221.e in 221.f člena zakona se uporabljajo tudi za postopke poenostavljene prisilne poravnave, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona. V postopku iz prvega stavka tega odstavka mora dolžnik predložiti dopolnjeni seznam terjatev iz četrtega odstavka 221.d člena zakona do poteka roka za vložitev zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave iz prvega odstavka 221.f člena zakona, vendar ne pozneje kot v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona.

(4) Spremenjeni 233. člen in nov 298.a člen zakona se uporabljata za stečajne postopke, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

(5) Spremenjeni sedmi odstavek 233. člena zakona se uporablja tudi za postopke, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, ne da bi bil založen predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka.

49. člen

(1) Določbe spremenjenega tretjega in novega devetega odstavka 120.k zakona se začnejo uporabljati en mesec po uveljavitvi tega zakona.

(2) Minister, pristojen za pravosodje, mora do začetka uporabe določb iz prvega odstavka tega člena imenovati predsednika disciplinske komisije prve stopnje in njegovega namestnika.

(3) Disciplinski postopki, ki bili uvedeni do začetka uporabe določb iz prvega odstavka tega člena, se dokončajo pred organi in po določbah do sedaj veljavnega zakona.

(4) Minister, pristojen za pravosodje, mora pravilnik iz novega devetega odstavka 120.k člena zakona izdati v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona.

50. člen

(1) Pravila, določena v tem členu, se uporabljajo za ponovno prisilno poravnavo, če je bil postopek, v katerem je bila prejšnja prisilna poravnava pravnomočno potrjena, začet pred uveljavitvijo tega zakona.

(2) Ne glede na 1. točko prvega odstavka 221.v člena zakona je predlog za ponovno prisilno poravnavo dovoljen, če je od pravnomočnosti sklepa o potrditvi prejšnje poravnave preteklo eno leto.

(3) Soglasje iz 2. točke prvega odstavka 221.v člena zakona lahko dajo tudi upniki, ki so imetniki zavarovanih terjatev, ki so nastale do začetka postopka prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave, čeprav za te terjatve prejšnja pravnomočno potrjena prisilna poravnava ni učinkovala.

(4) Ne glede na tretji odstavek 221.v člena zakona so postopek ponovne prisilne poravnave upravičeni predlagati tudi upniki, ki so imetniki zavarovanih terjatev, ki so nastale do začetka postopka prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave, čeprav za te terjatve prejšnja pravnomočno potrjena prisilna poravnava ni učinkovala.

(5) Ne glede na drugi odstavek 221.z člena zakona lahko predlog za ponovno prisilno poravnavo vključuje tudi prestrukturiranje zavarovanih terjatev iz prvega odstavka 221.n člena zakona, ki so nastale do začetka postopka prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave.

51. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP-G (Uradni list RS, št. 27/16) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

32. člen

(1) Določbe novega sedmega odstavka 44.t člena zakona se uporabljajo tudi za postopke preventivnega prestrukturiranja, ki so se končali s potrditvijo sporazuma o finančnem prestrukturiranju pred uveljavitvijo tega zakona, če do uveljavitve tega zakona še ni bila opravljena vročitev sklepa o potrditvi sporazuma o finančnem prestrukturiranju vsem strankam tega postopka.

(2) Sodišče mora v postopkih iz prvega odstavka tega člena objaviti sklep o potrditvi sporazuma o finančnem prestrukturiranju v 15 dneh po uveljavitvi tega zakona.

(3) Določbe novega petega odstavka 221.b člena, spremenjene 1. točke prvega odstavka in drugega odstavka 21. člena ter spremenjenega prvega odstavka 44.b člena, 221.a člena, 221.d člena in prvega odstavka 221.h člena zakona se uporabljajo za postopke, ki se uvedejo po uveljavitvi tega zakona.

(4) Določba spremenjenega 277. člena zakona se uporablja za postopke, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

33. člen

(1) Določbe novega 299.a člena zakona se uporabljajo za stečajne postopke, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

(2) Določbe novega 299.a člena zakona se uporabljajo tudi v stečajnih postopkih, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, za prodajo tistih nepremičnin, glede prodaje katerih do uveljavitve tega zakona sodišče še ni izdalo soglasja k sklenitvi prodajne pogodbe, katere predmet je ta nepremičnina, iz 341. člena zakona oziroma v primeru iz šestega odstavka 341. člena zakona, če do uveljavitve tega zakona upravitelj še ni sklenil prodajne pogodbe, katere predmet je ta nepremičnina.

(3) Če je pri lastninski pravici na nepremičnini iz prejšnjega odstavka ob uveljavitvi tega zakona vpisana zaznamba iz 3. točke prvega odstavka 299.a člena zakona in oseba, v korist katere je vpisana ta zaznamba v stečajnem postopku do uveljavitve tega zakona še ni prijavila izločitvene pravice, se šteje, da je izločitvena pravica prijavljena z uveljavitvijo tega zakona. Upravitelj mora izdelati dodatni seznam preizkušenih terjatev za preizkus izločitvene pravice iz prejšnjega stavka v enem mesecu od uveljavitve tega zakona.

34. člen

(1) V postopkih osebnega stečaja, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se določba novega osmega odstavka 383. člena zakona začne uporabljati za obdobje poročanja, ki teče ob uveljavitvi tega zakona.

(2) Spremenjena določba 391. člena zakona se uporablja za postopke osebnega stečaja, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona.

(3) Določbe spremenjenega 399. člena zakona se uporabljajo tudi za postopek odpusta obveznosti, ki je bil začet pred uveljavitvijo tega zakona, če do uveljavitve tega zakona sodišče še ni odločilo o odpustu obveznosti.

(4) Določbe spremenjenega 400. člena zakona se uporabljajo za postopek odpusta obveznosti, ki se začne po uveljavitvi tega zakona.

(5) Če je bil postopek odpusta obveznosti začet pred uveljavitvijo tega zakona in do uveljavitve tega zakona preizkusno obdobje še ni poteklo, se določba novega osmega odstavka 400. člena zakona smiselno uporablja tako, da lahko upravitelj ali stečajni dolžnik z ugovorom proti odpustu obveznosti zahteva skrajšanje preizkusnega obdobja.

(6) Določbe spremenjenega drugega odstavka in novi tretji do peti odstavek 411. člena zakona se uporabljajo tudi za razveljavitev odpusta obveznosti, o katerem je sodišče odločilo pred uveljavitvijo tega zakona, če od pravnomočnosti sklepa o odpustu obveznosti do uveljavitve tega zakona še nista potekli dve leti.

35. člen

(1) Sodišča morajo v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona obvestiti ministrstvo, pristojno za pravosodje, o podatkih iz tretjega odstavka 413. člena zakona glede sklepov o zavrnitvi predloga za odpust obveznosti, ki so postali pravnomočni pred uveljavitvijo tega zakona.

(2) Minister, pristojen za pravosodje, mora uskladiti predpis iz šestega odstavka 413. člena zakona z novim tretjim odstavkom 413. člena zakona v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona.

36. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati 14.a in 18.a člen Zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (Uradni list RS, št. 44/07 – uradno prečiščeno besedilo, 51/11, 39/13 in 56/13).

37. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dedovanju – ZD-C (Uradni list RS, št. 63/16) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

18. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati drugi odstavek 417. člena, 417.a in 417.b člen, prvi odstavek 417.c člena in 2. točka 417.d člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odločba US in 38/16 – odločba US).

(2) V drugem in četrtem odstavku 417.c člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odločba US in 38/16 – odločba US) se besedi »Republika Slovenija« nadomestita z besedo »upnik«.

(3) Postopki stečaja zapuščine brez dedičev, ki so se začeli po Zakonu o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odl. US in 38/16 – odl. US) do uveljavitve tega zakona, se dokončajo po določbah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odl. US in 38/16 – odl. US).

19. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

MINISTRSTVA

3464. Odredba o sprejemu srednješolskih programov izpopolnjevanja na področju srednjega poklicnega in srednjega strokovnega izobraževanja

Na podlagi 15. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08, 58/09, 64/09 – popr., 65/09 – popr., 20/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 47/15, 46/16, 49/16 – popr., 25/17 – ZVaj in 123/21), ministrica za izobraževanje, znanost in šport izdaja

O D R E D B O
o sprejemu srednješolskih programov izpopolnjevanja na področju srednjega poklicnega in srednjega strokovnega izobraževanja

1. člen

Ministrica za izobraževanje, znanost in šport je sprejela srednješolske programe izpopolnjevanja, ki jih je določil Strokovni svet Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje na 188. seji, dne 23. 9. 2021 in sicer:

– Bolničar negovalec-spremljevalec/bolničarka negovalka-spremljevalka, program izpopolnjevanja na področju srednjega poklicnega izobraževanja,

– Nohtni stilist/stilistka, program izpopolnjevanja na področju srednjega strokovnega izobraževanja,

– Oblikovalec/oblikovalka za 3D tisk, program izpopolnjevanja na področju srednjega strokovnega izobraževanja in

– Razvijalec/razvijalka interneta stvari, program izpopolnjevanja na področju srednjega strokovnega izobraževanja.

2. člen

(1) Srednješolske programe izpopolnjevanja iz prejšnjega člena Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(2) Srednješolski programi izpopolnjevanja iz prejšnjega člena se začnejo izvajati s šolskim letom 2022/2023.

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0070-166/2021
Ljubljana, dne 1. oktobra 2021
EVA 2021-3330-0126

Prof. dr. Simona Kustec
ministrica
za izobraževanje, znanost in šport

3465. Odredba o sprejemu prenovljenih izobraževalnih programov srednjega poklicnega izobraževanja

Na podlagi 15. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08, 58/09, 64/09 – popr., 65/09 – popr., 20/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 47/15, 46/16, 49/16 – popr., 25/17 – ZVaj in 123/21), ministrica za izobraževanje, znanost in šport izdaja

O D R E D B O
o sprejemu prenovljenih izobraževalnih programov srednjega poklicnega izobraževanja

1. člen

Ministrica za izobraževanje, znanost in šport je sprejela prenovljene izobraževalne programe srednjega poklicnega izobraževanja, ki nadomeščajo istoimenske izobraževalne programe, sprejete z Odredbo o sprejetju izobraževalnih programov poklicnega in strokovnega izobraževanja (Uradni list RS, št. 13/20), ki jih je določil Strokovni svet Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje na 188. seji, dne 23. 9. 2021 in sicer:

– Cvetličar,
– Geostrojnik rudar,
– Gospodar na podeželju,
– Inštalater strojnih inštalacij,
– Inštalater strojnih inštalacij (SI),
– Izdelovalec kovinskih konstrukcij,
– Metalurg in
– Polagalec talnih oblog.

2. člen

(1) Izobraževalni programi iz prejšnjega člena Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(2) Izobraževalni programi iz prejšnjega člena se začnejo izvajati s šolskim letom 2022/2023.

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0070-167/2021
Ljubljana, dne 1. oktobra 2021
EVA 2021-3330-0127

Prof. dr. Simona Kustec
ministrica
za izobraževanje, znanost in šport

BANKA SLOVENIJE

3466. Sklep o uporabi Smernic o spremljanju praga in drugih postopkovnih vidikih ustanovitve vmesne EU nadrejene osebe v skladu s členom 21b Direktive 2013/36/EU

Na podlagi tretjega odstavka 13. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 92/21 in 123/21 – ZBNIP; v nadaljevanju: ZBan-3) in prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 59/11 in 55/17) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P
o uporabi Smernic o spremljanju praga in drugih postopkovnih vidikih ustanovitve vmesne EU nadrejene osebe v skladu s členom 21b Direktive 2013/36/EU

1. člen

(namen in področje uporabe smernic)

(1) Evropski bančni organ je na podlagi prvega odstavka 16. člena Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega

nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 12; v nadaljevanju: Uredba 1093/2010/EU) dne 13. julija 2021 na svoji spletni strani objavil Smernice o spremljanju praga in drugih postopkovnih vidikih ustanovitve vmesne EU nadrejene osebe v skladu s členom 21b Direktive 2013/36/EU (EBA/GL/2021/08; v nadaljevanju: smernice).

(2) Smernice določajo, kako izračunati in spremljati prag glede obveznosti ustanovitve vmesne EU nadrejene osebe v skladu s členom 21b Direktive 2013/36/EU, ter natančno opredeljujejo nekatere postopkovne vidike ustanovitve vmesnih EU nadrejenih oseb. Smernice se uporabljajo za kreditne institucije in investicijska podjetja s pridobljenim dovoljenjem v Uniji, ki so podrejene družbe skupin iz tretjih držav, kot je opredeljeno v 64. točki prvega odstavka 3. člena Direktive 2013/36/EU, in za podružnice iz točke (b) petega odstavka 21b. člena Direktive 2013/36/EU.

(3) Smernice so naslovljene na:

1. finančne institucije iz prvega odstavka 4. člena Uredbe 1093/2010/EU, kadar te finančne institucije spadajo na področje uporabe teh smernic, in

2. pristojne organe iz i. in viii. točke drugega odstavka 4. člena Uredbe 1093/2010/EU.

2. člen

(vsebina sklepa in obseg uporabe smernic)

(1) Banka Slovenije s tem sklepom določa uporabo smernic in vseh njenih bodočih sprememb, če ne bo za posamezno spremembo smernic odločila drugače, za:

1. banke in hranilnice, za nadzor nad katerimi je v skladu z ZBan-3 in Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L št. 287 z dne 29. oktober 2013, str. 63) pristojna Banka Slovenije (v nadaljevanju: banke), in

2. Banko Slovenije, kadar v skladu z ZBan-3 v vlogi pristojnega organa izvaja pristojnosti in naloge nadzora nad bankami iz 1. točke tega odstavka.

(2) Banke iz 1. točke prvega odstavka tega člena v celoti upoštevajo določbe smernic v delu, v katerem so naslovljene na banke.

(3) Banka Slovenije pri opravljanju nalog in pristojnosti nadzora v skladu z ZBan-3 in Uredbo 575/2013/EU v celoti upošteva določbe smernic v delu, v katerem se nanašajo na izvajanje nalog in pooblastil pristojnega organa.

3. člen

(uveljavitev sklepa)

Ta sklep začne veljati 14. novembra 2021.

Ljubljana, dne 2. novembra 2021

Boštjan Vasle
predsednik
Sveta Banke Slovenije

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

3467. Poročilo o rasti cen življenjskih potrebščin na območju Slovenije za oktober 2021

Na podlagi prvega odstavka 19. člena Zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95 in 9/01) Statistični urad Republike Slovenije objavlja

P O R O Č I L O
o rasti cen življenjskih potrebščin na območju Slovenije za oktober 2021

Cene življenjskih potrebščin so bile oktobra 2021 v primerjavi s prejšnjim mesecem višje za 0,9 %.

Št. 9621-221/2021/6
Ljubljana, dne 5. novembra 2021
EVA 2021-1522-0035

Tomaž Smrekar
generalni direktor
Statističnega urada
Republike Slovenije

OBČINE

DOBROVA - POLHOV GRADEC

3468. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o kategorizaciji občinskih javnih cest v Občini Dobrova - Polhov Gradec

Na podlagi 95. člena Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10, 48/12, 36/14 – odl. US, 46/15, 10/18, 123/21 – ZPrCP-F) in 16. člena Statuta Občine Dobrova - Polhov Gradec (Uradni list RS, št 26/12 in 43/19) je Občinski svet Občine Dobrova - Polhov Gradec na 16. redni seji dne 20. oktobra 2021 sprejel

O D L O K
o spremembah in dopolnitvah Odloka o kategorizaciji občinskih javnih cest v Občini Dobrova - Polhov Gradec

1. člen

V Odloku o kategorizaciji občinskih javnih cest v Občini Dobrova - Polhov Gradec (Uradni list RS, št. 52/18) se 2. člen spremeni tako, da se v celoti glasi:

»Občinske ceste se kategorizirajo na lokalne ceste (s skrajšano oznako LC), zbirne krajevne ceste (s skrajšano oznako LZ), krajevne ceste (s skrajšano oznako LK) in javne poti (s skrajšano oznako JP).«

2. člen

4. člen se dopolni in spremeni tako, da se v tabeli:

– dodata naslednja zapisa:

Zap. št.	Cesta	Odsek	Začetek odseka	Opis	Konec odseka	Dolžina [m]	Preostala dolžina v sosednji občini [m]
11,1	067120	067122	O 067121	Planina nad Horjulom – Suhi Dol	C R2 407	6.837	
14,1	100140	100142	O 100140	Lamovec – Zajlar	C 067120	1.353	

– obstoječi zapisi pod navedenimi zaporednimi številkami nadomestijo z zapisi:

Zap. št.	Cesta	Odsek	Začetek odseka	Opis	Konec odseka	Dolžina [m]	Preostala dolžina v sosednji občini [m]
1	067010	067011	C R3 641	Gorjanc – Razori	C R2 409	2.625	165 Ljubljana
4	067050	067051	C 067040	Šentjošt – Kurja vas	C R2 407	1.066	
11	067120	067121	C 067090	Zalog – Planina nad Horjulom	C 067130	3.836	
13	067150	067151	C R3 641	Žerovnik – Osredek – Topol	C 251090	3.523	189 Medvode
14	100140	100141	C R2 407	Lučine – Lamovec	O 567761	317	1.744 Gorenja vas - Poljane
17	213050	213051	O 212782	Podutik – Šujica	C R3 641	1.339	1.624 Ljubljana

– izbriše zapis:

Zap. št.	Cesta	Odsek	Začetek odseka	Opis	Konec odseka	Dolžina odseka v občini [m]	Preostala dolžina v sosednji občini [m]
5	067060	067061	C 213050	Stranska vas – Gabrje	C R3 641	1.937	

– obstoječim zapisom spremeni podatek o dolžini odseka na prikazane vrednosti:

Zap. št.	Številka odseka	Dolžina odseka v občini [m]
2	067021	7.557
3	067041	4.801
6	067071	2.704
7	067081	2.697
8	067091	16.396
9	067101	8.876
10	067111	2.928
12	067131	5.346
15	100151	373
16	100181	2.834
18	401091	5.742

Skupna dolžina lokalnih cest (LC) v Občini Dobrova - Polhov Gradec znaša 81.150 metrov.

3. člen

V 5. členu se tabela a) Zbirne krajevne ceste (LZ) spremeni tako, da se:

– izbriše zapis:

Zap. št.	Cesta	Odsek	Začetek odseka	Opis	Konec odseka	Dolžina odseka v občini [m]	Preostala dolžina v sosednji občini [m]
2	067210	067211	O 067201	Ul. Emila Adamiča	O 567201	545	

– obstoječemu zapisu spremeni podatek o dolžini odseka na prikazano vrednost:

Zap. št.	Številka odseka	Dolžina odseka v občini [m]
1	067201	189

– skupna dolžina odsekov LZ se spremeni iz 738 metrov na 189 metrov.
– se doda tabela:
b) Krajevne ceste (LK):

Zap. št.	Cesta	Odsek	Začetek odseka	Opis	Konec odseka	Dolžina odseka v občini [m]	Preostala dolžina v sosednji občini [m]
1	067210	067211	O 067201	Ul. Emila Adamiča	O 567161	642	
2	067210	067212	O 067211	Dobrova – LC	C 067020	292	

Skupna dolžina krajevnih cest (LK) v Občini Dobrova - Polhov Gradec znaša 934 metrov.

4. člen

V 6. členu se v tabelo:

– dodajo zapisi:

Zap. št.	Cesta	Odsek	Začetek odseka	Opis	Konec odseka	Dolžina odseka v občini [m]	Preostala dolžina v sosednji občini [m]
5,1	567020	567025	O 567021	odcep Podsmreka 19c	Z HŠ 53	53	
11,1	567030	567033	C 067010	odcep Podsmreka 10b	Z HŠ 10b	125	
18,1	567040	567048	O 567045	Razori 7	Z HŠ 7	70	
18,2	567040	567049	O 567044	odcep Draževnik 8a	Z kmetija	147	
31,1	567130	567133	O 567291	TP Selo	Z p.1063/2	29	

Zap. št.	Cesta	Odsek	Začetek odseka	Opis	Konec odseka	Dolžina odseka v občini [m]	Preostala dolžina v sosednji občini [m]
59,1	567240	567243	O 567241	odcep Jaklič	Z p.873/2	156	
59,2	567240	567248	C R3 641	povezava R3 – JP	C 567360	27	
80,1	567300	567302	C R3 641	prečrpališče Oven	Z HŠ 55	94	
86,1	567360	567362	C 213050	Stranska vas – Dobrova	C R3 641	1.553	
96,1	567380	567388	O 567381	odcep Dolenja vas 22	Z HŠ 22	115	
96,2	567380	567389	O 567383	odcep Dolenja vas 18	Z HŠ 18	43	
115,1	567410	567416	O 567411	odcep Babna Gora 19	Z HŠ 20	65	
186,1	567640	567643	C 067110	Setnik 2	Z HŠ 2	103	
186,2	567640	567644	C 067110	Praproče 24	Z HŠ 24	135	
186,3	567640	567645	C 067110	Praproče 17	Z HŠ 17	112	
188,1	567650	567653	C 067090	LC – Smolnik 4	Z HŠ 4	328	
188,2	567650	567654	C 067090	LC – Smolnik 5	Z HŠ 5	159	
190,1	567670	567672	C 067090	odcep Črni Vrh 6a	Z HŠ 6a	137	
193,1	567680	567684	O 567681	Smolnik 38	Z p.1386/77	95	
211,1	567790	567793	O 567791	Planina nad Horjulom 20	Z HŠ 20	203	
229,1	567900	567902	O 567901	Butajnova 14b	Z HŠ 14b	77	
232,1	567910	567914	C R2 407	R2 – Janež	Z HŠ 42a	209	
245,1	567960	567961	C R3 641	odcep Log pri Polhovem Gradcu	Z HŠ 3	109	
245,2	567970	567971	O 567381	odcep Dolenja vas 24	Z HŠ 24	192	
245,3	726510	726511	C 468030	Vrh Sv. Treh kraljev – Lavrovec	O 100181	165	2.483 Logatec
245,4	726510	726513	O 100181	Arkar – Oblak	O 996321	132	374 Logatec

– obstoječi zapisi pod navedenimi zaporednimi številkami nadomestijo z naslednjimi zapisi:

Zap. št.	Cesta	Odsek	Začetek odseka	Opis	Konec odseka	Dolžina odseka v občini [m]	Preostala dolžina v sosednji občini [m]
2	567020	567021	C 067010	Podsmreka – Lazar	Z HŠ 25	413	
11	567030	567032	C 067010	LC – Podsmreka 28a	Z vodohr.	306	
16	567040	567045	C 067010	Razori 20	Z HŠ 6	123	
21	567050	567053	O 567051	Draževnik 21	Z HŠ 21	64	
26	567090	567091	C 067200	Stara cesta I.	C R3 641	178	
34	567150	567151	C 567180	Dobrova	C 067210	183	
37	567160	567161	C 567170	Cesta 7. maja – Gradišek	Z HŠ 30	307	
38	567160	567162	O 567161	vodohran Dobrova nad OŠ	Z vodohr.	97	
39	567160	567163	O 567161	povezava OŠ	C R3 641	325	
42	567180	567181	C R3 641	Cesta I	C 067210	228	
45	567220	567221	C 213050	Stranska vas – Bokalci	C 215500	1.830	683 Ljubljana
47	567220	567223	O 567221	Cesta na Utik II	Z HŠ 26	629	
50	567230	567231	C 067060	Cesta v Gabrje	Z HŠ 101	1.588	
58	567240	567241	C 567230	Cesta pod kotom	Z HŠ 12	776	
63	567260	567261	C 067150	Osredek	O 567271	505	
64	567270	567271	O 067151	Osredek-Mali vrh	C 067150	817	
68	567280	567283	O 567282	Odcep Božnar	Z HŠ 29	214	
73	567290	567293	O 567291	Selo – novo naselje	Z HŠ 159	98	
78	567290	567298	O 567291	Pot k Johanu, Šujica 42	Z HŠ 42	236	
80	567300	567301	C R3 641	Gradišnik – Šujica	O 567291	319	
81	567310	567311	C 567300	Šujica	O 567311	292	
85	567350	567351	C 567320	Selo – Vintar	Z HŠ 52a	159	
86	567360	567361	C 213050	Šujica – Stranska vas	C R3 641	1.378	
91	567380	567382	O 567381	Kotar – Zupančič	Z HŠ 73	169	
92	567380	567383	C 067070	Dolenja vas – Piš	Z HŠ 17	268	
98	567390	567392	C 067020	odcep Pavličk	Z HŠ 35	439	
103	567400	567401	C 067020	Brezje 99	Z HŠ 99	1.367	
110	567400	567408	O 567401	Brezje – Zablat	Z HŠ 110	480	
116	567420	567421	C 567430	Belec – Jamnik	C 067070	426	
118	567430	567431	C 067070	Križi. Babna g. – Glažar	Z HŠ 11a	614	
119	567430	567432	O 567431	Babna g. – Vrhovec	Z HŠ 16	460	
124	567450	567454	C 067080	Dolenja vas 28	Z HŠ 28	205	

Zap. št.	Cesta	Odsek	Začetek odseka	Opis	Konec odseka	Dolžina odseka v občini [m]	Preostala dolžina v sosednji občini [m]
127	567450	567457	C R3 641	Dvor 38	Z HŠ 38	61	
132	567470	567471	C 567500	Hoja – Ravenk	Z HŠ 3	2.294	
142	567500	567501	C R3 641	Žaga – Anžig	Z HŠ 73	624	
144	567510	567512	C R3 641	R3 – Srednja vas 25a	Z HŠ 25a	72	
152	567520	567522	C R3 641	Mala voda – Srednja vas	Z HŠ 24	1.335	
155	567540	567542	C 067090	Stara gasa	Z HŠ 29	98	
158	567560	567561	C R3 641	Briše – Setnik	Z cerkev	2.388	
160	567560	567563	C 067080	Prosca – Koritnik-Boštjan	Z HŠ 19	860	
172	567580	567582	O 567581	Polhov G. 97a	Z HŠ 97a	85	
175	567580	567585	C R3 641	Novo naselje I	Z HŠ 93a	84	
180	567610	567611	C R3 641	Majer – Praproče	C 067110	3.975	
181	567610	567612	C 067110	Praproče 7	Z HŠ 7	70	
184	567630	567631	C 401090	Petačev graben – Kozjeki	Z HŠ 16	2.479	
185	567640	567641	C 067090	LC – Smolnik 3	Z HŠ 3	985	
186	567640	567642	C 067090	odcep LC-Božna	Z most	80	
188	567650	567652	C 067090	Praprotnik – Nad Hribom	Z HŠ 6a	204	
191	567680	567681	O 567671	Smolnik – Pohleven	Z HŠ 30c	834	
192	567680	567682	O 567681	Smolnik 10a – 10b	Z HŠ 10b	72	
193	567680	567683	O 567671	Smolnik 29	Z HŠ 28	67	
198	567720	567721	C 067090	Črni Vrh – Sv. Lenart	Z cerkev	338	
200	567720	567723	O 567721	Črni Vrh – Plestenjak	Z HŠ 41	1.325	
205	567760	567761	C 067100	Rovt – Alič – Lamovec	C 100140	3.154	
207	567770	567771	C 567760	Logar – Frtic	Z HŠ 7	666	
210	567790	567791	C 567760	Alič – Buh	Z HŠ 25	836	
211	567790	567792	O 567791	Stiskar	Z HŠ 20	117	
217	567820	567821	C 067100	Žnidar – Mrzlikar-Rus	Z HŠ 11	2.493	
218	567830	567831	C 567820	Žnidar – Bradeško	Z HŠ 14	699	
227	567890	567891	C 067130	Butajnova – Mala vas	O 567891	605	
228	567890	567892	C 067130	za cerkvijo	Z HŠ 21d	316	
245	567950	567951	C 401090	Selo nad PG-Sveti Jedrt	Z HŠ 10	781	
246	726520	726521	C 100180	Koča – Zg. Lavrovec	Z HŠ 6	269	384 Vrhnika, 116 Logatec

– ukinejo naslednji zapisi:

Zap. št.	Cesta	Odsek	Začetek odseka	Opis	Konec odseka	Dolžina odseka v občini [m]	Preostala dolžina v sosednji občini [m]
27	567100	567101	C 567090	Stara cesta II.	C R3 641	41	
40	567160	567164	C R3 641	dostop do OŠ Dobrova	O 567164	262	
48	567220	567224	O 567223	odcep Podrepec	Z HŠ 29	82	

– se obstoječim zapisom spremeni podatek o dolžini odseka na prikazane vrednosti:

Zap. št.	Številka odseka	Dolžina odseka v občini [m]
1.	567011	900
3.	567022	318
4.	567023	410
5.	567024	127
7.	567027	191
8.	567028	57
9.	567029	129
12.	567041	238
13.	567042	262
14.	567043	474
15.	567044	228
17.	567046	153
18.	567047	158
19.	567051	575
20.	567052	146
28.	567111	232

Zap. št.	Številka odseka	Dolžina odseka v občini [m]
30.	567131	145
31.	567132	197
32.	567141	185
33.	567142	289
36.	567153	62
41.	567171	337
43.	567191	130
44.	567211	342
49.	567225	137
51.	567232	519
52.	567233	216
53.	567234	157
54.	567235	344
55.	567236	72
56.	567237	159
59.	567242	143
60.	567251	910
61.	567252	772
62.	567253	65
65.	567272	350
66.	567281	2.141
67.	567282	183
70.	567285	129
71.	567291	2.210
72.	567292	231
74.	567294	110
75.	567295	185
77.	567297	297
79.	567299	89
82.	567321	606
83.	567322	122
84.	567331	270
87.	567371	1.867
89.	567373	172
90.	567381	3.463
93.	567384	493
95.	567386	663
96.	567387	58
99.	567393	330
104.	567402	227
105.	567403	445
106.	567404	516
107.	567405	700
108.	567406	490
109.	567407	28
111.	567411	923
112.	567412	117
113.	567413	105
117.	567422	164
120.	567441	267
123.	567453	125
125.	567455	197
126.	567456	148
128.	567458	105
130.	567461	1.636
131.	567462	113
134.	567473	97
135.	567481	2.392
136.	567482	184
137.	567483	87

Zap. št.	Številka odseka	Dolžina odseka v občini [m]
138.	567491	1.972
139.	567492	321
140.	567493	320
141.	567494	89
143.	567511	286
145.	567513	128
148.	567516	63
149.	567517	114
150.	567518	153
151.	567521	1.908
153.	567531	1.636
154.	567541	603
156.	567551	487
157.	567552	170
161.	567564	989
162.	567565	1.566
163.	567566	548
165.	567571	552
166.	567572	113
168.	567574	71
169.	567575	86
170.	567576	77
171.	567581	321
174.	567584	325
176.	567591	4.524
177.	567592	252
179.	567601	1.389
182.	567613	108
183.	567621	1.415
187.	567651	444
189.	567661	732
190.	567671	1.580
194.	567691	1.139
195.	567701	3.551
196.	567702	110
197.	567711	1.448
199.	567722	192
201.	567731	3.648
202.	567741	606
203.	567751	829
204.	567752	1.192
206.	567762	234
209.	567782	1.041
212.	567801	1.221
213.	567802	252
214.	567811	1.649
215.	567812	400
216.	567813	497
219.	567841	572
220.	567851	1.310
221.	567852	1.182
222.	567853	319
223.	567861	2.462
224.	567871	469
225.	567881	2.410
226.	567882	200
229.	567901	1.448
230.	567911	1.351
232.	567913	722
233.	567921	245

Zap. št.	Številka odseka	Dolžina odseka v občini [m]
234.	567931	2.101
235.	567932	215
236.	567941	308
237.	567942	175
238.	567943	252
239.	567944	490
241.	567946	176
242.	567947	132
244.	567949	171
247.	966231	290

Skupna dolžina odsekov se spremeni iz 144.965 metrov na 148.696 metrov.

5. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 371-0028/2021-10
Dobrova, dne 20. oktobra 2021

Župan
Občine Dobrova - Polhov Gradec
Franc Setnikar

KOBARID

3469. Pravilnik o dodeljevanju nepovratnih finančnih sredstev za nakup in vgradnjo malih komunalnih čistilnih naprav v Občini Kobarid

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A in 80/20 – ZIUOOPE), Odloka o odvajanju in čiščenju komunalnih odpadnih in padavinskih voda v Občini Kobarid (Uradni list RS, št. 90/02), in 18. člena Statuta Občine Kobarid (Uradni list RS, št. 39/16 – uradno prečiščeno besedilo) je Občinski svet Občine Kobarid na 20. redni seji dne 28. 10. 2021 sprejel

P R A V I L N I K
o dodeljevanju nepovratnih finančnih sredstev za nakup in vgradnjo malih komunalnih čistilnih naprav v Občini Kobarid

I. SPLOŠNO

1. člen

S tem pravilnikom se določajo pogoji in postopki za dodeljevanje nepovratnih finančnih sredstev (v nadaljevanju: sredstva) za nakup in vgradnjo malih komunalnih čistilnih naprav (v nadaljevanju: MKČN) za čiščenje komunalne odpadne vode iz stanovanjskih stavb na območju Občine Kobarid.

2. člen

Namen dodeljevanja sredstev je spodbujanje varstva okolja s sofinanciranjem nakupa in vgradnje MKČN velikosti do 50 populacijskih ekvivalentov na območjih izven aglomeracij, znotraj katerih je zgrajena oziroma je na podlagi državnega ali občinskega predpisa predvidena izgradnja javne kanalizacije.

Populacijski ekvivalent (v nadaljevanju: PE) je enota za obremenjevanje vode, ki za uporabo tega pravilnika približno ustreza onesnaženju, ki ga povzroči en prebivalec na dan.

II. VIŠINA SREDSTEV

3. člen

Višina sredstev je določena v proračunu Občine Kobarid za posamezno proračunsko leto.

Višina sredstev sofinanciranja za posamezno stanovanjsko stavbo je odvisna od velikosti MKČN in znaša 50 % nabavne vrednosti z DDV, vendar največ do:

– MKČN do 6 PE 1.000,00 €,
– MKČN od 6 do 9 PE 1.500,00 €,
– MKČN nad 9 PE 2.000,00 €.

V primeru čiščenja odpadnih voda iz dveh ali več stanovanjskih stavb z eno MKČN je do sredstev sofinanciranja upravičena vsaka posamezna stanovanjska stavba v višini 50 % nabavne vrednosti MKČN z DDV, vendar največ do 1.000,00 € za posamezno stanovanjsko stavbo. Skupna višina sredstev v tem primeru ne sme presegati nabavne vrednosti MKČN z DDV.

III. UPRAVIČENCI

4. člen

Upravičenec do pridobitve sredstev po tem pravilniku je izključno fizična oseba s prijavljenim stalnim prebivališčem v Občini Kobarid, ki je lastnik ali solastnik stanovanjske stavbe, ki stoji na območju Občine Kobarid izven aglomeracij, znotraj katerih je zgrajena oziroma je na podlagi državnega ali občinskega predpisa predvidena izgradnja javne kanalizacije.

Na podlagi izjave izvajalca lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Kobarid, da stanovanjske stavbe znotraj aglomeracije v Občini Kobarid, kjer je zgrajena javna kanalizacija, tehnično ni možno ali ekonomsko ni upravičeno priključiti na javni kanalizacijski sistem (negativno soglasje izvajalca lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Kobarid, da priklop na kanalizacijsko omrežje tehnično ni izvedljiv ali da je priključek daljši od 100 m oziroma bi gradnja kanalizacijskega priključka povzročila nesorazmerne stroške glede na korist za okolje), je upravičenec do pridobitve sredstev po tem pravilniku tudi fizična oseba s prijavljenim stalnim prebivališčem v Občini Kobarid, ki je lastnik ali solastnik stanovanjske stavbe, ki stoji znotraj aglomeracije, kjer je zgrajena javna kanalizacija.

Upravičenec je lahko tudi fizična oseba za dokončanje novogradnje, ki so izven in znotraj meje aglomeracije, v primeru, da javno kanalizacijsko omrežje in čiščenje komunalne odpadne vode še ni zgrajeno.

IV. PRIJAVA, POGOJI IN DOKAZILA ZA PRIDOBITEV SREDSTEV

5. člen

Občina Kobarid, na podlagi sprejetega proračuna za tekoče leto in zagotovitvi sredstev za namen iz tega pravilnika,

na svoji spletni strani in na krajevno običajen način objavi javni razpis za dodelitev sredstev po tem pravilniku, s katerim določi pogoje, roke, postopke in vsebino vloge.

Za dodelitev sredstev vlagatelj zaprosi s pisno vlogo v času trajanja razpisa. Vloge se obravnavajo po vrstnem redu prispelih popolnih vlog, do porabe proračunskih sredstev za tekoče leto, za ta namen.

Upravičenci, ki so v tekočem letu oddali popolno vlogo in zaradi porabe proračunskih sredstev niso prejeli sredstev, imajo ob ponovni prijavi na javni razpis prednost pri vrstnem redu obravnave vlog.

6. člen

Pogoji za pridobitev sredstev so:

– MKČN mora imeti certifikat oziroma listino o skladnosti izdelka z zahtevami iz predpisov, ki urejajo emisije snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav;

– MKČN mora biti vgrajena v skladu s tehničnimi standardi oziroma mora ustrezati zahtevam iz predpisov, ki urejajo emisije snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav;

– stanovanjski objekt, ki se opremlja z MKČN mora biti legalno zgrajen;

– vlagatelj mora imeti pravico graditi na zemljišču, kjer se bo vgradila MKČN;

– sredstva se dodeljujejo za obstoječe stanovanjske zgradbe na območjih izven aglomeracij, znotraj katerih je zgrajena oziroma je na podlagi državnega ali občinskega predpisa predvidena izgradnja javne kanalizacije;

– objekt, za katerega se bo izgradila čistilna naprava, mora biti priključen na javni vodovod v skladu s Tehničnim pravilnikom;

– objekt, za katerega se bo izgradila čistilna naprava, ki nima možnosti priključitve na javni vodovod, mora predložiti veljavno vodno dovoljenje za neposredno rabo vode za oskrbo s pitno vodo;

– natančnejše pogoje za dodelitev sredstev Občina Kobarid določi v besedilu javnega razpisa na podlagi tega pravilnika.

7. člen

Vlagatelji morajo predložiti:

– izpolnjeno in podpisano vlogo;

– dokazilo o nakupu MKČN, iz katerega mora biti razvidno, da je bil nakup že opravljen, vrsta in tip MKČN, ter da je nakup opravil vlagatelj;

– pozitivno oceno o obratovanju MKČN, ki jo na stroške uporabnika, izdela izvajalec lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Kobarid;

– MKČN mora biti evidentirana pri izvajalcu gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja odpadne vode;

– upravičenci, ki bodo za več stanovanjskih objektov postavili eno MKČN, morajo vlogi priložiti podpisan medsebojni dogovor vseh uporabnikov MKČN, ki nima časovne omejitve in navesti osebo, ki bo zadolžena za upravljanje MKČN.

V. UREJANJE MEDSEBOJNIH RAZMERIJ

8. člen

Postopek dodeljevanja sredstev izvede tričlanska komisija, imenovana s strani župana za obdobje njegovega mandata.

Komisija obravnava popolne vloge po vrstnem redu njihove vložitve. Komisija na podlagi pregleda popolnih vlog v roku 15 dni pripravi predlog o dodelitvi sredstev.

Na podlagi predloga komisije o dodelitvi proračunskih sredstev, se izda sklep. Zoper sklep je možna pritožba.

O pritožbi zoper odločitev o dodelitvi nepovratnih sredstev odloča župan.

9. člen

Medsebojna razmerja med Občino Kobarid in prejemnikom sredstev se opredelijo s pisno pogodbo o sofinanciranju.

10. člen

Sredstva se lahko porabijo samo za namen, za katerega so bila dodeljena. Če se ugotovi, da so bila sredstva porabljena za drug namen, ali da so bila dodeljena na podlagi neresničnih podatkov, je Občina Kobarid upravičena zahtevati vračilo izplačanih sredstev skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi.

VI. VELJAVNOST

11. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Župan
Občine Kobarid
Marko Matajurc

LOG - DRAGOMER

3470. Sklep o začetku priprave Občinskega podrobnega prostorskega načrta Stanovanjska soseska Log 2

Na podlagi 119. in 110. člena Zakona o urejanju prostora (ZUreP-2) (Uradni list RS, št. 61/17) in 7. člena Statuta Občine Log - Dragomer (Uradni list RS, št. 33/07) sprejme župan Občine Log - Dragomer

S K L E P
o začetku priprave Občinskega podrobnega prostorskega načrta Stanovanjska soseska Log 2

1. člen

(potrditev izhodišč)

S tem sklepom se prične postopek Občinskega podrobnega prostorskega načrta za stanovanjsko sosesko Log 2 (v nadaljevanju OPPN) in potrdijo Izhodišča za pripravo OPPN, št. 50/2020, april 2021, ki jih je pripravil Esplanada d.o.o., Slovenska vas 8, 8232 Šentrupert.

2. člen

(območje in predmet načrtovanja)

(1) Območje OPPN je določeno v Dolgoročnem planu Občine Vrhnika za obdobje 1986–2000 in družbeni plan Občine Vrhnika za obdobje 1986–1990 (Uradne objave Naš časopis, št. 4/87, 13/88, Uradni list RS, št. 21/90, 41/94, 50/94, 63/96, 70/96, 73/97, 76/98, 69/99, Uradne objave Naš časopis, 272/01, 277/01, 304/04, 319/05) in obsega enoto urejanja prostora z oznako S, LN, namenska raba S – stavbno zemljišče.

(2) Območje predstavlja nepozidana stavbna zemljišča, v območju obstoječega naselja, med stanovanjsko zidavo. Ob južni in vzhodni strani območja poteka občinska javna cesta 966923 in 996925. Območje je s severne, vzhodne in zahodne strani obdano s stanovanjsko pozidavo, z južne pa z gozdom. Območje je velikosti ca. 7.543 m^2 in zajema zemljišče parc. št. 1310, k.o. Log (1996).

(3) Območje OPPN se glede na predlagano prostorsko rešitev v fazi izdelave lahko spremeni. Prometna in komunalna infrastruktura za načrtovane ureditve lahko sega tudi izven območja OPPN.

(4) Predmet načrtovanja je ureditev stanovanjskih površin. Predvidena je gradnja novih stanovanjskih stavb z možnostjo opravljanja spremljajočih dejavnosti. Predmet urejanja so tudi pripadajoče zunanje površine ter potrebna prometna in komunalna infrastruktura.

3. člen

(način pridobitve strokovnih rešitev)

(1) Strokovne rešitve se izdelajo ob upoštevanju naslednjih strokovnih podlag in dokumentov:

– Dolgoročni plan Občine Vrhnika za obdobje 1986–2000 in družbeni plan Občine Vrhnika za obdobje 1986–1990 (Uradne objave Naš časopis, št. 4/87, 13/88, Uradni list RS, št. 21/90, 41/94, 50/94, 63/96, 70/96, 73/97, 76/98, 69/99, Uradne objave Naš časopis, 272/01, 277/01, 304/04, 319/05);

– Odlok o splošnih merilih in pogojih prostorskih ureditvenih pogojev za Občino Vrhnika (Uradni list RS, št. 6/99; Naš časopis, št. 292/03 in 323/06, Uradni list RS, št. 32/18, 72/18 – obvezna razlaga, 168/20),

– Odlok o prostorsko ureditvenih pogojih za plansko celoto L2 – Log (Uradni list RS, št. 3/95, 74/05, 21/12, 90/12, 43/13 – obvezna razlaga, 71/14 – Odločba US);

– v izdelavi je Občinski prostorski načrt Občine Log - Dragomer, faza: predlog;

– pridobljena mnenja nosilcev urejanja prostora ter ostalih udeležencev v postopku;

– prikaz stanja prostora ter

– ostali javno dostopni podatki.

(2) Za postopek izdelave tega podrobnega prostorskega akta se izdela elaborat ekonomike.

(3) V kolikor se med postopkom ugotovi, da je treba izdelati dodatne strokovne podlage, se jih pripravi naknadno.

4. člen

(vrsta postopka in roki za pripravo)

(1) Sprejem OPPN se vodi po postopku, ki ga predpisuje Zakona o urejanju prostora (ZUreP-2) (Uradni list RS, št. 61/17).

(2) Osnutek OPPN se pripravi 30 dni po objavi sklepa in strokovnih podlag. Priprava dopolnjenega osnutka OPPN je predvidena v 30 dneh od pridobitve prvih mnenj, priprava predloga OPPN pa 30 dni od potrditve stališč do pripomb. Usklajen predlog OPPN se pripravi 30 dni po prejemu drugih mnenj. Oddan dopolnjeni predlog OPPN se uvrsti na sejo občinskega sveta.

(3) Predvideni roki za pripravo OPPN se spremenijo v primeru izvedbe celovite presojo vplivov plana na okolje ter zahtev in pogojev nosilcev urejanja prostora oziroma drugih udeležencev pri načrtovanju.

5. člen

(državni in lokalni nosilci urejanja prostora ter drugi udeleženci, ki sodelujejo v postopku priprave OPPN)

(1) Nosilci urejanja prostora in drugi udeleženci, ki sodelujejo v postopku priprave prostorskega akta:

Državni nosilci urejanja prostora

– MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR, Direktorat za prostor, graditev in stanovanja, Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana;

– MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO, Direktorat za gozdarstvo, lovstvo in ribištvo, Dunajska 22, 1000 Ljubljana;

– ZAVOD ZA GOZDOVE SLOVENIJE, Večna pot 2, 1000 Ljubljana;

– ZAVOD ZA RIBIŠTVO, Spodnje Gameljne 61a, 1211 Ljubljana - Šmartno;

– MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR, Direkcija RS za vode, Hajdrihova ulica 28c, 1000 Ljubljana;

– MINISTRSTVO ZA KULTURO, Direktorat za kulturno dediščino, Maistrova 10, 1000 Ljubljana;

– DARS, Družba za avtoceste v Republiki Sloveniji d.d., Ulica XIV. divizije 4, 3000 Celje;

– MINISTRSTVO ZA OBRAMBO, Uprava RS za zaščito in reševanje, Vojkova 61, 1000 Ljubljana.

Lokalni nosilci urejanja prostora

– JAVNO PODJETJE ENERGETIKA LJUBLJANA d.o.o.,Verovškova ulica 62, 1000 Ljubljana;

– ELEKTRO LJUBLJANA d.d., DE Ljubljana okolica, Slovenska cesta 58, 1516 Ljubljana;

– TELEKOM SLOVENIJE d.d., Cigaletova ulica 15, 1000 Ljubljana;

– KOMUNALNO PODJETJE VRHNIKA d.d., Pot na Tojnice 40, 1360 Vrhnika;

– OBČINA LOG DRAGOMER, Dragomer, Na Grivi 5, p.p. 09, 1358 Log pri Brezovici.

(2) Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za okolje, Sektor za strateško presojo vplivov na okolje, Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana, sodeluje v postopku kot organ, ki skladno z zakonodajo na podlagi pridobljenih mnenj odloča, ali je za prostorski akt potrebno izvesti celovito presojo vplivov plana na okolje.

Državni nosilci urejanja prostora, kateri podajo svoja mnenja o verjetnosti pomembnejših vplivov na okolje, so naslednji:

– MINISTRSTVO ZA KULTURO, Maistrova 10, 1000 Ljubljana;

– ZAVOD RS ZA VARSTVO NARAVE, OE Ljubljana, Tobačna ulica 5, 1000 Ljubljana;

– MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO, Direktorat za kmetijstvo, Dunajska 22, 1000 Ljubljana;

– MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE, Štefanova ul. 5, 1000 Ljubljana;

– MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR, Direkcija RS za vode, Hajdrihova ulica 28c, 1000 Ljubljana;

– ZAVOD ZA GOZDOVE SLOVENIJE, Večna pot 2, 1000 Ljubljana.

(3) V primeru, da se naknadno ugotovi, da je treba pridobiti tudi mnenja drugih nosilcev urejanja prostora, se ta pridobijo v postopku priprave prostorskega akta.

7. člen

(načrt vključevanja javnosti)

Javnost je bila vključena v postopek priprave izhodišč z javno razgrnitvijo in javno predstavitvijo predloga izhodišč. Javnost se seznani s pričetkom postopka priprave OPPN z objavo tega sklepa. V postopek priprave bo občina javnost vključila tako, da bo občina dopolnjen osnutek OPPN za 30 dni javno razgrnila. Javnosti se na razgrnjeno in objavljeno gradivo omogoči dajanje predlogov in pripomb v roku 30 dni. Javnost se seznani s krajem in časom javne razgrnitve, spletnim naslovom, kjer bo osnutek OPPN objavljen, z načinom dajanja pripomb in rokom za njihovo posredovanje. Med javno razgrnitvijo bo občina zagotovila tudi javno obravnavo razgrnjenih gradiv. Občina prouči pripombe in predloge javnosti ter do njih zavzame stališča, ki jih javno objavi.

8. člen

(seznam podatkov in strokovnih podlag ter obveznosti udeležencev pri urejanju prostora glede njihovega zagotavljanja)

(1) Udeleženci pri urejanju prostora so nosilci urejanja prostora, zainteresirana javnost in drugi udeleženci, ki jih izvedbeni prostorski akt zadeva. Nosilci urejanja prostora, ki sodelujejo v postopku, predložijo razpoložljive strokovne podlage, razvojne programe in posredujejo smernice in mnenja na prostorski akt.

(2) Za potrebe priprave OPPN mora pobudnik oziroma investitor zagotoviti pripravo naslednjih podatkov in strokovnih podlag: geodetski načrt, prikaz stanja prostora, utemeljitev skladnosti načrtovanih posegov s smernicami in mnenji

nosilcev urejanja prostora, utemeljitev skladnosti načrtovanih ureditev z veljavnim nadrejenim prostorskim aktom, elaborat ekonomike, druge študije glede na zahteve nosilcev urejanja prostora, Okoljsko poročilo, če bo ugotovljeno, da je v postopku potrebno izvesti celovito presojo vplivov plana na okolje.

(3) V postopku priprave OPPN se lahko določijo tudi morebitne dodatne strokovne podlage glede na zahteve nosilcev urejanja prostora.

9. člen

(obveznosti v zvezi s financiranjem postopka)

Sredstva za izdelavo prostorskega akta in strokovnih podlag v celoti zagotovijo investitorji, ki za izdelavo pooblastijo izvajalca, ki izpolnjuje zakonite pogoje za prostorsko načrtovanje. Občina Log - Dragomer kot pripravljavec zagotovi kadre in sredstva za vodenje postopka izdelave prostorskega akta.

10. člen

(objava in začetek veljavnosti sklepa)

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, Našem časopisu in na spletni strani Občine Log - Dragomer in začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3500-119/2020
Dragomer, dne 3. novembra 2021

Župan
Občine Log - Dragomer
Miran Stanovnik

ROGAŠKA SLATINA

3471. Sklep o cenah storitev pokopališko pogrebnega moštva, uporabe pokopališča, pokopaliških objektov in naprav ter druge pokopališke infrastrukture na pokopališčih v Občini Rogaška Slatina

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/ (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A, 80/20 – ZIUOOPE), 4. in 28. člena Zakona o pogrebni in pokopališki dejavnosti /ZPPDej/ (Uradni list RS, št. 62/16), 8. in 31. člena Odloka o pokopališkem redu v Občini Rogaška Slatina (Uradni list RS, št. 53/19) in 16. člena Statuta Občine Rogaška Slatina (Uradni list RS, št. 67/17) je Občinski svet Občine Rogaška Slatina na 25. redni seji dne 27. 10. 2021 sprejel

S K L E P
o cenah storitev pokopališko pogrebnega moštva, uporabe pokopališča, pokopaliških objektov in naprav ter druge pokopališke infrastrukture na pokopališčih v Občini Rogaška Slatina

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(vsebina sklepa)

S tem sklepom Občina Rogaška Slatina (v nadaljnjem besedilu: občina) določi cene storitev pokopališko pogrebnega moštva, uporabe pokopališča, pokopaliških objektov in naprav ter druge pokopališke infrastrukture na pokopališčih v občini.

2. CENE STORITEV

2. člen

(cene storitev)

(1) Na pokopališčih v občini se uporabnikom zaračunajo naslednje cene, in sicer za:

– uporabo mrliške vežice 46,58 EUR (brez DDV) oziroma 51,01 EUR (z DDV),

– uporabo sobe za svojce 41,10 EUR (brez DDV) oziroma 45,00 EUR (z DDV),

– izkop in zasutje grobne jame 155,25 EUR (brez DDV) oziroma 170,00 EUR (z DDV),

– storitve pokopališko pogrebnega moštva (klasični pogreb) 132,42 EUR (brez DDV) oziroma 145,00 EUR (z DDV),

– storitve pokopališko pogrebnega moštva (žarni pogreb) 109,59 EUR oziroma 120,00 EUR (z DDV).

(2) Cene storitev iz prvega odstavka tega člena zaračuna upravljavec pokopališča izvajalcem pogrebnih storitev in uporabnikom storitev.

3. KONČNA DOLOČBA

3. člen

(objava in začetek veljavnosti)

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati 1. januarja 2022.

Št. 0320-0007/2021
Rogaška Slatina, dne 27. oktobra 2021

Župan
Občine Rogaška Slatina
mag. Branko Kidrič

3472. Sklep o potrditvi cene storitev obvezne občinske gospodarske javne službe 24-urne dežurne pogrebne službe v Občini Rogaška Slatina

Na podlagi 61. člena Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/ (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A, 80/20 – ZIUOOPE), 8. člena Zakona o pogrebni in pokopališki dejavnosti /ZPPDej/ (Uradni list RS, št. 62/16), 3. člena Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen 24-urne dežurne službe (Uradni list RS, št. 5/18), 16. člena Statuta Občine Rogaška Slatina (Uradni list RS, št. 67/17) je Občinski svet Občine Rogaška Slatina na 25. redni seji dne 27. 10. 2021 sprejel

S K L E P
o potrditvi cene storitev obvezne občinske gospodarske javne službe 24-urne dežurne pogrebne službe v Občini Rogaška Slatina

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(cena storitve)

Občinski svet Občine Rogaška Slatina potrjuje ceno storitve obvezne občinske gospodarske javne službe zagotavljanja 24-urne dežurne pogrebne službe v Občini Rogaška Slatina iz Elaborata o oblikovanju cene storitev 24-urne dežurne službe, ki se izvaja v okviru pogrebne dejavnosti kot obvezna občinska gospodarska javna služba (Drago Žekar, s.p., februar 2021), ki znaša 166,33 EUR brez DDV na pokojnika.

2. KONČNA DOLOČBA

2. člen

(objava in začetek veljavnosti)

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati 1. januarja 2022.

Št. 0320-0007/2021
Rogaška Slatina, dne 27. oktobra 2021

Župan
Občine Rogaška Slatina
mag. Branko Kidrič

3473. Sklep o višini grobnine na pokopališčih v Občini Rogaška Slatina

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/ (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A, 80/20 – ZIUOOPE), 34. člena Zakona o pogrebni in pokopališki dejavnosti /ZPPDej/ (Uradni list RS, št. 62/16) in 16. člena Statuta Občine Rogaška Slatina (Uradni list RS, št. 67/17) je Občinski svet Občine Rogaška Slatina na 25. redni seji dne 27. 10. 2021 sprejel

S K L E P
o višini grobnine na pokopališčih v Občini Rogaška Slatina

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina sklepa)

S tem sklepom Občina Rogaška Slatina (v nadaljnjem besedilu: občina) določi višino grobnine na pokopališčih v občini, in sicer:
1. Pokopališču Brestovec,
2. Pokopališču Sv. Florijan,
3. Pokopališču Kostrivnica.

2. GROBNINA

2. člen

(višina grobnine)

Višina grobnine za naslednje zvrsti grobov in prostorov za pokope na pokopališčih znašajo:
– za enojni grob 17,97 EUR (brez DDV),
– dvojni grob 28,75 EUR (brez DDV),
– grobnico 75,48 EUR (brez DDV) in
– žarni grob 14,38 EUR (brez DDV).

3. člen

(plačilo grobnine)

(1) Grobnina se lahko plača za obdobje daljše od enega leta, a največ za deset let. Način plačila grobnine se določi s pogodbo o najemu groba.

(2) Ob prvem najemu groba se grobnina plača v sorazmernem delu do konca letnega obdobja.

(3) Če želi najemnik groba odstopiti od najemne pogodbe pred potekom mirovalne dobe, mora plačati grobnino do konca poteka mirovalne dobe.

3. KONČNA DOLOČBA

4. člen

(objava in začetek veljavnosti)

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati 1. januarja 2022.

Št. 0320-0007/2021
Rogaška Slatina, dne 27. oktobra 2021

Župan
Občine Rogaška Slatina
mag. Branko Kidrič

SVETI JURIJ OB ŠČAVNICI

3474. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o uporabi prostorov Kulturnega in upravnega središča v Občini Sveti Jurij ob Ščavnici

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07) in 15. člena Statuta Občine Sveti Jurij ob Ščavnici (Uradni list RS, št. 45/14) je Občinski svet Občine Sveti Jurij ob Ščavnici na 29. redni seji dne 27. 10. 2021 na predlog župana sprejel

P R A V I L N I K
o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o uporabi prostorov Kulturnega in upravnega središča v Občini Sveti Jurij ob Ščavnici

1. člen

Spremeni se prva alineja tretjega odstavek 4. člena, ki po novem glasi:

»– društvo, klub, zveza društev ali zavodov s sedežem na območju Občine Sveti Jurij ob Ščavnici.«

2. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3528-0004/2012
Sveti Jurij ob Ščavnici, dne 27. oktobra 2021

Župan
Občine Sveti Jurij ob Ščavnici
Anton Slana

3475. Sklep o odobritvi povečanja števila otrok v homogenih oddelkih prvega in drugega starostnega obdobja v Vrtcu Sonček

Na podlagi 17. člena Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo, 25/08, 98/09 – ZIUZGK, 36/10, 62/10 – ZUPJS, 94/10 – ZIU, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 55/17 in 18/21), 25. člena Pravilnika o normativih za opravljanje dejavnosti predšolske vzgoje (Uradni list RS, št. 27/14, 47/17 in 43/18) in 15. člena Statuta Občine Sveti Jurij ob Ščavnici (Uradni list RS, št. 45/14) je Občinski svet Občine Sveti Jurij ob Ščavnici na 29. redni seji dne 27. 10. 2021 sprejel

S K L E P

1. člen

S 1. septembrom 2022 se v Vrtcu Sonček, glede na razmere in položaj dejavnosti predšolske vzgoje v občini, odobri

povečanje števila otrok v homogenih oddelkih prvega in drugega starostnega obdobja, za največ 2 otroka, in sicer:

– v skupinah I., II. in III., kjer je zakonski normativ najmanj 9 in največ 12 otrok, na skupaj 14 otrok in

– v skupini IV., kjer je zakonski normativ najmanj 14 in največ 17 otrok, na skupaj 19 otrok.

2. člen

Sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 602-0005/2021-003
Sveti Jurij ob Ščavnici, dne 27. oktobra 2021

Župan
Občine Sveti Jurij ob Ščavnici
Anton Slana

3476. Sklep o določitvi nepremičnine s statusom javne infrastrukture na področju kulture v Občini Sveti Jurij ob Ščavnici

Na podlagi drugega odstavka 70. člena Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 77/07 – uradno prečiščeno besedilo, 56/08, 4/10, 20/11 in 111/13) in 15. člena Statuta Občine Sveti Jurij ob Ščavnici (Uradni list RS, št. 45/14) je Občinski svet Občine Sveti Jurij ob Ščavnici na 29. redni seji dne 27. 10. 2021 sprejel

S K L E P
o določitvi nepremičnine s statusom javne infrastrukture na področju kulture v Občini Sveti Jurij ob Ščavnici

I.

Javna infrastruktura na področju kulture postanejo nepremičnine:

– Stara Gora – Stara šola, na naslovu Stara Gora 14, 9244 Sveti Jurij ob Ščavnici (stavba št. 262 pripisana katastrski občini 227 TERBEGOVCI parcela 172/3 (ID 5321786),

– Kulturni dom, na naslovu Videm 14 A, 9244 Sveti Jurij ob Ščavnici (stavba št. 442 pripisana katastrski občini 222 JAMNA parcela 2/6 (ID 6057283),

– Zelena dvorana, na naslovu Videm 14, 9244 Sveti Jurij ob Ščavnici (stavba št. 444 pripisana katastrski občini 222 JAMNA parcela 2/7 (ID 6057284),

– Modra dvorana, na naslovu Videm 14, 9244 Sveti Jurij ob Ščavnici (stavba št. 444 pripisana katastrski občini 222 JAMNA parcela 2/7 (ID 6057284),

– Galerija, na naslovu Videm 14, 9244 Sveti Jurij ob Ščavnici (stavba št. 444 pripisana katastrski občini 222 JAMNA parcela 2/7 (ID 6057284),

– Zunanji avditorij, na naslovu Videm 14, 9244 Sveti Jurij ob Ščavnici (stavba št. 444 pripisana katastrski občini 222 JAMNA parcela 2/7 (ID 6057284) in

– Klet vina in besed, na naslovu Videm 14, 9244 Sveti Jurij ob Ščavnici (stavba št. 444 pripisana katastrski občini 222 JAMNA parcela 2/7 (ID 6057284).

II.

Kot javna infrastruktura na področju kulture se ob istih pogojih in z istim dnem razglaša tudi oprema v posameznih prostorih in nepremičninah, ki služi kulturnim dejavnostim.

III.

Nepremičnine iz I. točke tega sklepa se kot javna infrastruktura na področju kulture zaznamujejo v Zemljiški knjigi.

IV.

Nepremičninam iz I. točke tega sklepa ni mogoče spremeniti namembnosti brez ponovnega sklepa Občinskega sveta Občine Sveti Jurij ob Ščavnici.

V.

Z dnem uveljavitve tega sklepa preneha veljati Sklep o določitvi nepremičnin in opreme, ki sestavljajo javno infrastrukturo na področju kulture v Občini Sveti Jurij ob Ščavnici (Uradni list RS, št. 30/95 z dne 2. 6. 1995).

VI.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 478-0004/2020-002
Sveti Jurij ob Ščavnici, dne 27. oktobra 2021

Župan
Občine Sv. Jurij ob Ščavnici
Anton Slana

3477. Sklep o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra

Na podlagi 245. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 61/17) in 15. člena Statuta Občine Sveti Jurij ob Ščavnici (Uradni list RS, št. 45/14) je Občinski svet Občine Sveti Jurij ob Ščavnici na 29. redni seji dne 27. 10. 2021 na predlog župana sprejel

S K L E P
o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra

I.

Nepremičnini katastrska občina 227 TERBEGOVCI parcela 732/2 (ID 609978) se ukine status javno dobro.

II.

Status grajenega javnega dobra pridobijo naslednje nepremičnine:

– katastrska občina 227 TERBEGOVCI parcela 725/2 (ID 3465527),

– katastrska občina 228 GALUŠAK parcela 655 (ID 3654806),

– katastrska občina 228 GALUŠAK parcela 652/1 (ID 1471037),

– katastrska občina 222 JAMNA parcela 1140 (ID 4609270) in

– katastrska občina 222 JAMNA parcela 1151/3 (ID 6996883).

III.

Nepremičnine iz 1. in 2. člena tega sklepa postanejo na podlagi pravnomočne ugotovitvene odločbe last Občine Sveti Jurij ob Ščavnici, Ulica Bratka Krefta 14, 9244 Sveti Jurij ob Ščavnici, matična št.: 5880319000, do celote (1/1).

Pri nepremičninah iz 2. člena se zemljiški knjigi predlaga zaznamba grajenega javnega dobra lokalnega pomena.

IV.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 413-0061/2021-004
Sveti Jurij ob Ščavnici, dne 27. oktobra 2021

Župan
Občine Sveti Jurij ob Ščavnici
Anton Slana

3478. Sklep o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena

Na podlagi 245. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 61/17) in 15. člena Statuta Občine Sveti Jurij ob Ščavnici (Uradni list RS, št. 45/14) je Občinski svet Občine Sveti Jurij ob Ščavnici na 29. redni seji dne 27. 10. 2021 na predlog župana sprejel

S K L E P
o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena

I.

Status grajenega javnega dobra lokalnega pomena pridobijo nepremičnine s parcelno številko: 170/2, 168/2, 165/6, 165/4, 329/6, 327/2, 328/2, vse k.o. 227 TERBEGOVCI.

II.

Pri nepremičninah iz I. točke tega sklepa, ki so v lasti Občine Sveti Jurij ob Ščavnici, Ulica Bratka Krefta 14, 9244 Sveti Jurij ob Ščavnici, matična št.: 5880319000, do celote (1/1), se zaznamuje grajeno javno dobro lokalnega pomena.

III.

Po uveljavitvi tega sklepa izda občinska uprava Občine Sveti Jurij ob Ščavnici po uradni dolžnosti ugotovitveno odločbo o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra nepremičnin v lasti Občine Sveti Jurij ob Ščavnici. Po pravnomočnosti odločbe se zaznamba o grajenem javnem dobru pri navedenih nepremičninah vpiše v zemljiško knjigo.

IV.

Ta sklep začne veljati z dnem sprejema in se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 478-0010/2019-008
Sveti Jurij ob Ščavnici, dne 27. oktobra 2021

Župan
Občine Sveti Jurij ob Ščavnici
Anton Slana

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

3462. Zakon o kazenskem postopku (uradno prečiščeno besedilo) (ZKP-UPB16) 10157
3463. Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (uradno prečiščeno besedilo) (ZFPPIPP-UPB17) 10257

MINISTRSTVA

3464. Odredba o sprejemu srednješolskih programov izpopolnjevanja na področju srednjega poklicnega in srednjega strokovnega izobraževanja 10373
3465. Odredba o sprejemu prenovljenih izobraževalnih programov srednjega poklicnega izobraževanja 10373

BANKA SLOVENIJE

3466. Sklep o uporabi Smernic o spremljanju praga in drugih postopkovnih vidikih ustanovitve vmesne EU nadrejene osebe v skladu s členom 21b Direktive 2013/36/EU 10373

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

3467. Poročilo o rasti cen življenjskih potrebščin na območju Slovenije za oktober 2021 10374

OBČINE

DOBROVA - POLHOV GRADEC

3468. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o kategorizaciji občinskih javnih cest v Občini Dobrova - Polhov Gradec 10374

KOBARID

3469. Pravilnik o dodeljevanju nepovratnih finančnih sredstev za nakup in vgradnjo malih komunalnih čistilnih naprav v Občini Kobarid 10380

LOG - DRAGOMER

3470. Sklep o začetku priprave Občinskega podrobnega prostorskega načrta Stanovanjska soseska Log 2 10381

ROGAŠKA SLATINA

3471. Sklep o cenah storitev pokopališko pogrebnega moštva, uporabe pokopališča, pokopaliških objektov in naprav ter druge pokopališke infrastrukture na pokopališčih v Občini Rogaška Slatina 10383
3472. Sklep o potrditvi cene storitev obvezne občinske gospodarske javne službe 24-urne dežurne pogrebne službe v Občini Rogaška Slatina 10383
3473. Sklep o višini grobnine na pokopališčih v Občini Rogaška Slatina 10384

SVETI JURIJ OB ŠČAVNICI

3474. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o uporabi prostorov Kulturnega in upravnega središča v Občini Sveti Jurij ob Ščavnici 10384
3475. Sklep o odobritvi povečanja števila otrok v homogenih oddelkih prvega in drugega starostnega obdobja v Vrtcu Sonček 10384
3476. Sklep o določitvi nepremičnine s statusom javne infrastrukture na področju kulture v Občini Sveti Jurij ob Ščavnici 10385
3477. Sklep o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra 10385
3478. Sklep o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena 10386

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – v. d. direktorica mag. Mateja Lekan Štrukelj • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – direktor Denis Stroligo • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Naročnina za obdobje 1. 1. do 31. 12. 2021 je 399 EUR (brez DDV), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 5% DDV. • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Dunajska cesta 167 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo (01) 2001 821, računovodstvo in naročnine (01) 2001 863, telefaks (01) 2001 825, prodaja (01) 2001 838, preklici (01) 2001 842, telefaks (01) 4250 199, uredništvo (01) 2001 841/868, uredništvo (javni razpisi …) (01) 2001 842, uredništvo – telefaks (01) 4250 199 • Internet: www.uradni-list.si – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767